

Hayat varoştan milyoner çıkarırsa

Ali Abaday 27.02.2009

Üniversite sınavlarına hazırlananların alışık oldukları bir konudur çoktan seçmeli sorular. Bazen hayatın bize sunduğu gibi seçenekler belirir önümüzde. Tek fark biz hangisini seçersek seçelim hayat devam eder. Seimimizin doğru ya da yanlış olduğunu ise uzun bir süre hatta hiçbir zaman anlayamayabiliriz. Hayatın o dantele benzeyen örgüsü içinde farklı seçimlerin buluştuğu ortak bir nokta olur. Zaten bütün seçimlerin sonunda varılacak o bilinmeyen de aynıdır.

Kimi zaman inanmak istemesek de her şeyin arkasında bir sebep olduğunu düşünülebiliriz. Tıpkı Jamal Malik'in yaşadığı tüm olayların ardında başka bir boyutun olması gibi. Bu yıl En İyi Film ve yönetmen dahil sekiz dalda (En İyi Yönetmen, Film, Uyarlama Senaryo, Görüntü Yönetmeni, Ses Miksajı, Kurgu, Müzik ve Orjinal şarkı) Oscar kazanan *Milyoner/Slumdog Millionaire*, Hindistan'ın başkenti Bombay'da yaşayan ve bir telefon firmasında çaycılık yapan Jamal K. Malik'in (Dev Patel) "Kim Milyoner Olmak İster?" (Bizde "Kim 500 Milyar İster?" adıyla yayınlanan yarışma) isimli yarışmada hile yaptığı şüphesiyle karakolda sorgulanmasıyla başlıyor. Bugüne kadar kimsenin gelemediği bir noktaya gelen bu eğitimsiz gencin tüm soruları bilmesi için dört ihtimal var:

- A - Hile yapıyor,
- B - şanslı,
- C – Dahi,
- D - Kader

Jamal'ı ilk seçenek dahilinde sorgulayan polis müfettişi (Irrfan Khan) genç adamın yaşından beklenmeyecek bir olgunlukta ve hayat deneyimine sahip olduğunu görür. Hayat onu verdiği bu cevaplara hazırlamış, hepsini hayatının bir bölümünde yaşamıştır.

Sorgulamanın başında çocukluğuna dönen Jamal kendinden birkaç yaş büyük ağabeyi Selim (Madhur Mittal) ile bir varoşta dünyaya geldiğini anlatır. O yıllarda yarışmanın ilk sorusunun cevabı olan ünlü Hintli aktör Amitabh Bachchan'dan imza almak için bir dışkı çukuruna atlamıştır. Daha sonra bir örümceğin ağını örmesindeki incelik gibi, hayat da Jamal'a kaderden bir ağ örer. Bu ağın en önemli noktası ise Latika'dır (Freida Pinto).

Hint sinemasının adını yedi cihana duyurduğu film olarak lanse edilen *Milyoner*, uzun süredir dünyanın en önemli film endüstrisine sahip olan Bollywood'un, İngiliz yönetmen Danny Boyle ile ortaklığının hoş bir ürünü. Kimi noktalarda *Tanrı Kent/City of God* anımsatsa da yer yer ondan geri kalan *Milyoner* başrol oyuncusu Dev Pantel'in karakteri canlandırmadaki ustalığıyla kendini gerçekçi kılıyor.

Trainspotting ile geniş bir hayran kitlesi kazanan, ardından çektiği *Kumsal/The Beach* ile toplumdaki aykırı karakterleri beyazperdeye yansıtmaya devam eden Danny Boyle, Vikas Swarup'un romanından uyarladığı filminde Andy Warhol'un "Gelecekte herkes 15 dakika ünlü olacak" sözünün doğruluğunu kanıtlar gibi...

Robert Redford'un 1958'lerin Amerika'sında geçen yapımı *şike/Quiz Show*'a da konu olan televizyonun yarattığı starları artık tüm dünyada bulmak mümkün. Halktan biri olarak ekrana çıkan, programın sonunda kazanınca kimi zaman yarışmanın önüne geçen kimi zaman ise sadece 15 dakika şöhrete kavuşan yarışmacılar,

Amerikan Rüyası'nın Amerikan menşeli yarışmalarla global rüyalara dönüşebileceğini gösteriyor bize.

Milyoner'in yarışmacısı Jamal Malik de onlardan biri mi yoksa son sorunun cevabını bilemeyerek zamanla unutulacak katılımcıların arasına mı katılacak? Bu sorunun cevabı filmin sonunda saklı...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Emekli süper kahramanlar kulübü

Ali Abaday 06.03.2009

Jorge Luis Borges, *Yolları Çatallanan Bahçe* adlı öyküsünde seçimlerin yarattığı farklılıkları anlatan bir romandan bahseder kısaca. Yapmadıklarımız ya da seçmediklerimizi tercih etseydik hayatın şu an yaşadıklarımızla kesişeceğini öngörür.

Yaşadığımız hayatın tekrarının olmaması, hayatın yol ayrımlarındayken diğer seçimlerin neler getireceğini bilemememin muamması üzerimize bir kara bulut gibi çöker. Geçmiş aydınlık, gelecek karanlık olsa da geleceğin karanlığının geçmişte yapılan seçimlerden geldiği unutulmamalıdır.

Çizgi romanların her türlü imkânı barındıran dünyasının da alternatiflere yer vermemesi düşünülemez. Yıllar içinde süper kahramanlar kimi zaman farklı boyutlarda, bizim onları bildiğimiz hallerinden değişik biçimlerde çıktılar hayranlarının karşısına. Mesela Süperman'ın Sovyetler Birliği'nde yetiştiği söylenir bir klasik oldu.

Alan Moore ile Dave Gibbons'un yarattıkları *Watchmen* de yine alternatif bir dünyada, ABD ile Sovyetler Birliği'nin nükleer savaşa girmek üzere oldukları bir zamanda başlıyor hikâyesini anlatmaya. Edward Blake'in (Jeffrey Dean Morgan) öldürülmesini araştıran polisler onunla ilgili hükümetle olan sıkı bağlantılarının dışında pek bir şey bulamaz. Çıkarılan yasayla engellenen maskeli kahramanlardan biri olan Blake, Komedyen olarak tanınır. Eski ekip arkadaşı Komedyen'in ölümünü araştıran Rorschach (Jackie Earle Haley) bunun maskeli kahramanları öldürmeyi planlayan bir grubun başının altından çıktığını düşünerek eski arkadaşlarını uyarmaya karar verir.

Maskeli kahramanların buluşma hikâyesi maskeli soyguncuları yakalamak üzere polis bünyesinde biraraya gelmelerine kadar uzanır. Yıllar içinde kimileri öldürülen, kimileri yaşlanan bu kahramanların bazıları kostümlerini genç kuşaklara bırakırken diğerleri de hükümet için gizlice çalışmaya devam etmiştir. Halkın süper kahramanları istememesi üzerine üçüncü dönem ABD Başkanı olan Richar Nixon'ın (Robert Wisden) çıkardığı bir yasa sonucu kimliklerini açıklamadan suçla mücadeleden vazgeçerler.

Halk bu süper kahramanlardan sadece ikisinin kimliğini bilir. Doktor Manhattan olarak tanınan Jon Osterman (Billy Crudup) geçirdiği kaza sonrası süper güçlere kavuşmuştur. Diğerleri ise kendi rızasıyla kimliğini açıklayarak bundan büyük bir servet elde eden Ozymandias lakaplı Adrian Veidt (Matthew Goode)'tir.

Bilimkurgu klasikleri içinde yerini çoktan alan *Watchmen*, 1988'de bilimkurgu edebiyatının en önemli

ödülllerinden Hugo'yu kazanan tek çizgi roman oldu. Yıllar boyunca tasarımıındaki özellikleri nedeniyle filme çekilmesinin çok zor olduğu düşünülse de, daha önce de 300'ü filme uyarlayan yönetmen Zack Snyder bu işin altından başarıyla kalkmış gibi görünüyor. Ayrıca *Tutku Oyunları / Little Children* filmindeki performansı ile akıllara kazınan Jackie Earle Haley'in performansı ve canlandırdığı Rorschach karakterinin filme kattığı "kara film" havası da *Watchmen*'i çizgi roman uyarlamaları arasında bir üst seviyeye yükseltiyor. Zaten Time Dergisi'nin "1923'ten Günümüze En İyi İngilizce 100 Roman" listesine dahil ettiği, kendine özgü bir havası olan *Watchmen* de bunu filme taşımış durumda.

Hayat çatalı bir yol gibi. Tercihlerimiz bizi farklı noktalara taşısa da yol bir yerlerde kesişiyor. Önemli olan ise tercihlerin arkasında durabilmek. Belki süper kahramanları bizlerden ayıran en büyük özellik, verdikleri karar bazen yanlış da olsa, kahramanlıklarına devam edip yine büyük kararlar alabilme cesareti göstermeleri.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Güneşi görmek isteyen berfinler

Ali Abaday 12.03.2009

Karşında dağlar, üzerlerinde bulutların arasından kaçmayı başarmış güneş ışıkları. Derin derin içine çektiğinde ciğerlerinde soğukla birlikte oksijenin de yakıcılığını hissettiğin bir hava. Mevsim kışsa ve kar varsa, yer yer açmış kardelenler ya da oradaki adıyla berfinler...

Tüm bu güzelliklerin içinde ikiye bölünmüş bir toplum. Bir tarafta yükselen "dağlara gel" çağrısı, diğer yanda ise "devlet içinde devlet olmaz, dağlar seni vururum" uyarısı.

Mahsun Kırmızıgül'ün ikinci filmi *Güneşi Gördüm* başta Güneydoğu sorunu ağırlıklı olmak üzere pek çok konuya değinmeyi amaçlayan bir yapımdır. Yıllardır aynı köyde yaşayan Altun ailesi yaşamlarını giderek artan çatışmalarda, iki tarafın ateşi arasında sürdürmeye çalışır.

Davut Altun'un (Altan Erkekli) üç oğlundan Serhat (Alper Kul) dağlarda çatışmakta, diğer oğlu Berat (Buğra Gülsoy) ise asker olarak vatani görevini yapmaktadır. En küçük oğlunun bir ayağı mayına bastığı için kopmuştur.

Davut'un yeğeni Haydar Altun'un (Mahsun Kırmızıgül) tek isteği ise amcası gibi erkek evlat sahibi olmaktır. Karısı Havar (Demet Evgar) erkek doğuramadığı için kocasının kuma getirmesinden korkar. Tüm bu olaylar sırasında askerler Davut'tan teslim olması için Serhat'ı ikna etmesini isterler. Serhat ise dağlara ailesi için çıktığını, ölse de bu yoldan dönmeyeceğini söyler.

Bir gece çıkan çatışmada hem askerler hem de silahlı militanlar kayıp verir. Ölenler arasında köylülerin çok sevdikleri asker Ahmet (Sarp Apak) ve Serhat da vardır. Bu çatışmanın ardından köyün boşaltılması emredilir. Altun ailesi nereye gideceklerini, ne yapacaklarını pek bilmeden yola düşerler. Davut ailesini, karısının kardeşinin yaşadığı Norveç'e götürmeyi amaçlar. Haydar ise babası, kardeşleri, karısı ve çocuklarıyla

İstanbul'da bir hayat kurmayı planlamaktadır.

Bilmediklere bir yola koyulan bu aile fertlerinin büyük şehirde yaşadıkları sorunları aktaran filmin sert bir söylemi var. Mahsun Kırmızıgül yeni bir sinemacı olarak anlatmak istediğini tıpkı yeni bir dili öğrenenlerin başlarda yaşadığı zorluklara benzer şekilde biraz dolaylı ve eksik anlatıyor. Tüm bunlara karşın hikâye; gerçekçiliği, iki tarafa eşit uzaklığı, özellikle devlet ana ile devlet baba arasındaki farkı ortaya koyuşuyla izlenebilir.

Haydar'ın kardeşi Mamo'yu canlandıran Murat Ünal'ın, Altan Erkekli ve Demet Evgar filmin en iyi performanslarını sergiliyor. Görüntü yönetmeni Soykut Turan ise Takva filminden beri imza attığı başarılı işlere bir yenisini daha eklemiş.

Güneşi Gördüm'ün tabuların yıkıldığı, yıllarca gizli kalmış olayların yavaş yavaş açığa çıktığı günlerde 25 yıllık bir soruna, kardeş kavgasına yaklaşımı oldukça ilgi çekici. İki kardeşten asker olanın fotoğrafını duvarına asabilen bir ailenin, dağdaki oğlunun fotoğrafını diğerinin yanına koyamadığı, ölen kardeşlerin "terörist" ve "şehit" olarak ayrışmalar da ailelerinin yüreklerinde ayrılmadan yattıkları artık bilinen bir gerçek. Yakın zamanda bu kardeş kavgası bir son bulur, acı çeken ailelerin yüreklerine su serpilir, büyüdükleri toprağı özleyenler oralara geri dönerse şayet, işte o zaman herkes kardelenlerin güzelliklerini bir kez daha görebilir belki...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Yedi yaşamın kesiştiği adam

Ali Abaday 13.03.2009

Polisierler edebiyatta genellikle ikinci sınıf roman olarak görülür, zira bir kere okuyup katili öğrendikten sonra tekrar okumak için sebep yoktur. Klasiklerdeki derin karakter çözümlemelerine polisiye romanlarda pek rastlanmaz. Onlar daha çok olay örgüsü üzerinden işler hikâyesini ve okuyucuyu şaşırtacak bir sonuç hazırlamaya çalışırlar. İşte bu sebep yüzünden katil genellikle son sayfalarda belli olur. Aynı şey polisiye filmlerde de vardır. Filmin sonuna doğru cinayetleri neden işlediğini, nasıl yaptığını anlatan katilin filmin ortalarında tahmin edildiği örnek sayısı yok denecek kadar azdır.

Bu hafta gösterime giren Will Smith'in başrolünü üstlendiği, yönetmenliğini Gabriele Muccino'nun yaptığı *Yedi Yaşam / Seven Pounds*, polisiye bir hikâye anlatmasa da ana karakter Ben Thomas (Will Smith) filmin sonunda davranışlarının sebebini bir bir açıklıyor.

Vergi memuru Ben okyanusa bakan güzel bir evde yaşar. Sıradan vergi memurlarına pek benzemeyen genç adam bir gün Ezra Turner'ın (Woody Harrelson) çalıştığı et şirketine arayıp onunla konuşmaya başlar. Ben görme özürlü Turner'ı kızdırmaya, içindeki öfkeyi çıkartmaya çalışsa da başarılı olamaz. Daha sonra huzurevlerine, hastanelere giden Ben burada kalp sorunu çeken ve uygun bir kalp bulunmadığı takdirde bir ay içinde ölecek olan Emily Posa'yı (Rosario Dawson) bulur. Emily'nin hastalığı dışında başka problemleri de vardır, vergi borçları hayatı ona zindan eder. Bir süre sonra onu tekrar ziyaret eden Ben vergi borçları için bir

ek süre verdiğini açıklar. Hayat Ben için de hiç kolay değildir, genç adam her gece geçmişiyile ilgili kâbuslar görür. Sırları ve yaptıklarının anlamını ise sadece kendisi bilir.

Yedi Yaşam bir polisiye olmasa da izleyicinin son 10 dakikaya kadar kurguyu anlaması pek mümkün değil. Tıpkı yıllar önce Steven Spielberg'in *Jaws* filminde katil köpekbalığını filmin sonuna kadar saklayıp arada sadece vücudunun belli bölümlerini göstermesi gibi, Muccino da Ben'in planını bölüm bölüm aktarıyor. Ama tek bir farkla, o Spielberg'in aksine bunu yaparken izleyicinin filmde kopmamasını sağlayamıyor.

Birbirleriyle neredeyse hiç alakalı olmayan karakterlerin tek ortak noktaları Ben ile ilişkilerinin olması. Oysa onlar Ben'i pek tanımıyor, zaten Ben de kendisi hakkında pek konuşmayan gizemli biri gibi kalmaya çalışıyor.

Günümüzde her şeyin neredeyse kolayca bulunduğu, kişilerin kendileri hakkında konuşmayı sevmemesinin düşünölemeyeceği bu dönemde hayatını sis perdesi ardına saklamaya çalışan biri ilgi çekici gibi gözökebilir. Ancak derinliğinin olmaması ve finalde yüklendiği farklı düşünce tarzı Ben'i albenili bir karakter yapamamış ne yazık ki...

Uzun süredir gişede başarılı işlere imza atan Will Smith umarız bu sefer de yüzünün aklıyla çıkar bu mücadeleden. Adı başlı başına bir marka olsa da, zayıf işlenmiş bir hikâyeyi kurtarması güç görünüyor.

Tanrı dünyayı yedi günde yarattı. Yedi her zaman hayatın içinde gizli anlamları barındıran bir sayı oldu. Tıpkı cennetin ve cehennemin yedi katının olması gibi... Ama yediyle alakalı her olayın ardında yatan gizli bir gerçek vardı. İşte bunun için işaretleri iyi görmek gerekir. Belki de Ben'in bu planlarının arkasında da başka bir güç vardır. Kimbilir...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Geri adım attıran bir açlık grevi

Ali Abaday 20.03.2009

Yıllar önce Knut Hamsun'un *Açlık* romanını okurken midenin boş olmasını, salgılanan asitlerin o boş mideye yaptığı saldırıları, açlığın beraberinde getirdiği fiziksel ve ruhsal çöküntüleri hissetmişim her satırda. Bu önemli roman daha sonra iki kere filme aktarıldı.

Bu hafta gösterime giren, Steve McQueen'in yönettiği ve kendisine Cannes'da Altın Kamera kazandıran *Açlık/Hunger* ise İrlanda Ulusal Kurtuluş Ordusu üyesi olan (fakat filmde İrlanda Cumhuriyetçi Ordusu IRA üyesi olarak gösteriliyor), 1981 girdiği açlık grevi neticesinde Maze hapishanesinde hayatını kaybeden Bobby Sands'in (Michael Fassbender) yaşamının son altı haftasını anlatıyor.

Hapishanede gardiyanlık yapan Raymond Lohan'ın (Stuart Graham) bir iş gününe hazırlanışıyla başlayan film, cinayet suçuyla altı yıla mahkûm olan Davey (Brian Milligan) isimli IRA militanının cezaevine getirilmesiyle devam ediyor. IRA üyeleri kendilerinin diğer suçlulardan farklı olduklarını söyleyerek İngiliz Hükümeti'nin

giymelerini istediği cezaevi kıyafetlerini reddetmektedir. Davey de aynı fikri savunarak mahkûm kıyafetini reddeder ve gardiyanlar tarafından dövüldükten sonra elinde battaniyeyle bir hücreye götürülür.

McQueen filminde o dönem IRA ve İrlanda'nın bağımsızlığı için savaşıyan diğer mahkûmların yaşadıkları şartları, hapisane hayatında kendilerine ufak özgürlükler yaratma çabalarını ve başkaldırılarını yansıtıyor beyazperdeye hem de oldukça çarpıcı bir dille...

Fazla diyaloga yer verilmeyen filmdeki en etkili bölümlerden biri Sands'ın bir rahibe (Liam Cunningham) başlatacakları ikinci açlık grevini anlattığı sahne hiç kuşkusuz. Uzun bir diyalog boyunca Katolik ve Cumhuriyetçi olan bu iki adam karşılıklı kendi fikirlerini savunuyor. Hapishanede daha iyi şartlar isteyen Sands ve arkadaşları açlık grevlerini bir risk olarak görürken, rahip bunun bir intihar olduğunu iddia ediyor. İnsan hayatının önemini bildiğini ifade eden Sands ise hapishane şartlarının iyileştirilmesi için gerekirse bazı ölümler olabileceğini, bunu göze aldıklarını, sonuçta en büyük amaçlarının seslerini duyurmak olduğunu söylüyor.

Açlık grevi sonunda ölen Bobby Sands'ın bu sırada İngiliz Parlamentosu'na seçilmiş olması ise hayli ilginç. 1981'deki açlık grevinin lideri olan, politik mahkûm olarak seçilmesi ve ardından ölmesiyle bir efsaneye dönüşen Sands'ın hayatını bilmeyenler için filmin kimi zaman anlaşılması zor bir hal alabileceği konusunda ise izleyicileri şimdiden uyaralım.

İngiliz Hükümeti'nin bir ailenin hayatını yanlış olduğunu bile bile nasıl mahvettiğini gösteren *Babam İçin/In the Name of the Father* filminde, mahkûmların yaşadıklarına daha duygusal açıdan bakılmıştı. *Açlık*'ta ise birbirinden çarpıcı sahneler var. Yönetmenin mümkün olduğunca az diyaloga yer verdiği, görüntülere dayanan bu özenli çalışması, politik mahkûmların tutuklansalar bile inançlarını kaybetmediklerini, haklarını aramak için gerekirse hayatlarını pahasına mücadele ettiklerini anlatıyor.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Karanlıklar ülkesinin savaş tarihi

Ali Abaday 27.03.2009

Tarihteki büyük isyanların arkasında genellikle bir kadın meselesi vardır ya da belki şöyle demek daha doğru olur; bu olaylar sinemaya aktarılırken konuyu yarım kalan bir aşk hikâyesi üzerinden vermek daha çekici görünebilir. Büyük yönetmen Stanley Kubrick'in *Spartacus*'ünde Roma İmparatorluğu'na başkaldırının sebebi bir kadındı. Spartacus sevdiği kadının satılmasını engellemek için isyan çıkırıyordu. İskoçların efsanevi kahramanı William Wallace, Mel Gibson tarafından beyazperdeye aktarılırken, bir İngiliz asilzadesi ile paylaşmak istemediği karısı Murron'un öldürülmesinin ardından bir halkı ayaklandırıyordu.

Karanlıklar Ülkesi / Underworld serisinin üçüncü filmi *Lycansların Yükselişi / Rise of the Lycans*'da kurt adamlarla vampirler arasındaki savaşın temellerine dönülüyor ve tahmin edebileceğiniz üzere hikâyenin merkezinde yine aşk var.

İkinci filmin başında anlatıldığı gibi A. Corvius'un iki ölümsüz oğlu, bir vampir tarafından ısırılan Marcus ile kurt adamların en güçlüsü olan William'dan türeyen iki ırkın savaşının başına dönülüyor son bölümde. William'dan türeyen kurt adamları köle olarak kullanan vampirlerin lideri Viktor (Bill Nighy) insan formunda kalabilen, istediği zaman kurt adama dönüşebilen Lucian'ı (Michael Sheen) bebekken öldürmeyip yaşamasına izin verir. Vampirlerin arasında esir gibi yaşayan Lucian köle olan diğer kurt adamlardan –ya da filmdeki adlarıyla Lycanslardan çok daha fazla hakka sahiptir. Bu arada Viktor'un kızı Sonja (Rhona Mitra) ile de yasak bir aşk yaşamaktadır.

William'dan türeyen kurt adamların hayvanlardan pek bir farkı olmadığına inanan Lucian esir hayatına sevdiği kadın için katlanır. Ama bir gece Sonja'yı kurt adamlardan korumak için kurallara karşı geldiğinde özgürlüğün ne kadar önemli olduğunu bir kere daha anlar.

İlk filmde anlatılan ve iki ırkın savaşının temelini oluşturan hikâyeye geri dönen serinin üçüncü filmi son dönemdeki vampir ve kurt adam hikâyeleri içinde şiddet sahneleriyle iki ırka hak ettikleri saygıyı yeniden veriyor. Patrick Tatopoulos'un yönettiği film vampirler tarafından köle olarak kullanılan Lycansların, Lucian'dan sonraki ikinci jenerasyonunun iradeleri sayesinde evrimleşmelerini ve özgürlük taleplerini anlatıyor.

Vampir Sonja ile kurt adam Lucian'ın aşkını bazıları *Romeo ve Juliet* hikâyesi olarak yorumlayabilir. Ama Lucian'ın yeraltındaki hücrelerinde diğer kurt adamlara özgürlük fikri aşılmasının hikâyeye farklı bir boyut kattığı da göz ardı edilmemeli.

Türlerin karışmasını istemeyen, kendi ırkını üstün gören vampir Viktor rolünde Bill Nighy gücün kimi zorluklarını ve kızı tarafından aldatılan bir babanın portresini çizmekte başarılı, ancak özellikle son dönemdeki filmleriyle oyunculuğunu cümle âleme kanıtlayan Michael Sheen bir kez daha hayat verdiği Lucian rolüyle karizmatik bir kurt adam portresi çiziyor.

Eleştirilenleri de, sinemaseverleri de ikiye bölen ancak kendine oldukça iyi bir hayran kitlesi edinen Karanlık Ülkeleri'nin son bölümü, devam filmleri çekilmez olur düşüncesini değiştiren nadir yapımlardan biri.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Oyunlar içinde son oyun

Ali Abaday 03.04.2009

Hangi hayvan daha tehlikelidir, vahşi kaplan mı yoksa vahşi kuzu mu? Bu türden, yani iki şıktan birinin seçilerek cevaplanması istenen sorularda verilen üçüncü bir yanıtın zekâ göstergesi olduğunu düşünenler vardır. Bilinen cevaplar dışında alternatif bir çözümün olabileceğini savunlar önce yadırgansa da ilerlemelerin onlar sayesinde olduğu bir gerçektir.

Polisiye filmlere genel mantık itibarıyla bakıldığında sonuçta bir tarafın kazanması beklenir. Polis ve suçlular arasındaki mücadele bir tarafın lehine sonuçlanmalıdır. Peki, izleyiciyi filme çekebilmek için neler yapılmalı, ne

gibi farklılıklar keşfedilmelidir. Tıpkı iki seçenekli sorularda olduğu gibi verilecek alternatif bir şık bulunmalı, değişik bir çözümün peşinden gidilmelidir.

Çocukken izlediğim ve şahsi olarak hâlâ en iyi kurmacaya sahip olduğunu düşündüğüm *Belalılar / The Sting* filminde Robert Redford ile Paul Newman inanılmaz bir oyun çevirirdi. Öyle ki filmin cevapları eldeki tüm seçenekleri aşabilecek düzeydeydi.

Steven Spielberg'in favori kadın yönetmenlerinden Mimi Leder'in yönettiği *Son Oyun / The Code: Thick as Thieves*, New York'ta geçen bir soygun hikâyesini anlatıyor. Miami'den yeni gelen gözü pek hırsız Gabriel Martin (Antonio Banderas) bir metro soygunu sırasında yakayı hiç kaptırmamış usta hırsız Keith Ripley (Morgan Freeman) ile karşılaşır. Tecrübeli hırsız Gabriel'e yeni planladığı bir soygunda ortağı olmasını teklif eder. Daha önceki ortağının iş hayatı mesleğin kurallarına –işini yap, ortağının arkasını kolla, asla teslim olma ve polisle işbirliğine gitme- uymadığı için Keith'in tarafından öldürülerek sona erdirilmiştir.

Keith, Rusya'dan getirilen bir çift yumurtanın peşindedir. Zamanında Çariçe için yapılan 50 gizemli yumurtadan sadece ikisinin değeri 40 milyon dolar civarındadır. Keith bu soygun sayesinde kendisini iyice sıkıştıran Rus mafyasına olan borcunu ödemeyi ve manevi kızı Alexandra'nın (Radha Mitchell) hayatını kurtarmayı amaçlamaktadır. Ancak onun ve yeni ortağı Gabriel'in peşine yıllarını Keith'i yakalamaya adanmış Teğmen Weber (Robert Foster) düşer.

Televizyon dizileriyle özellikle de ER/Acil Servis ile tanınan yönetmen Mimi Leder'in sinemaya geçişi *Barışçı / The Peacemaker* ile olmuş ve bu filmi *Derin Darbe / Deep Impact* izlemişti. Görüntü yönetmenliği okumak için Amerikan Film Enstitüsüne kabul edilen ilk kadın olan Leder, aksiyon filmlerinde kendisini kanıtlasa da sonraları çektiği farklı tarzdaki yapımlarda aynı başarıyı pek gösterememişti. Uzun metraj aksiyona dönen Mimi Leder *Son Oyun* ile bu türde ne kadar usta olduğunu bir kez daha kanıtlarken, Morgan Freeman ile hafiften yaşlanmaya başlayan Antonio Banderas hoş bir ikili görüntüsü çiziyor. Yardımcı bir rolde karşımıza çıkan Robert Foster ise ondan beklenen performansı yine fazlasıyla veriyor.

Kimi bölümlerinde olayları önceden tahmin etme imkânı verse de *Son Oyun* izleyiciye şaşırtmaktan geri kalmıyor. Son dönemde varlığını Batı'da daha çok hissettiren Rus mafyasının da dahil edildiği film, aksiyon ve soygun sevenlerin hoşlanacağı türden bir yapım.

Her yanıt için yeni bir şık bulunmasa da bazen değiştirilerek verilen bir cevap emsalsiz olabilir. Vahşi kaplan ile kuzu hikâyesine dönersek, vahşi kaplan kılığına girmiş vahşi bir kuzu en tehlikelisidir.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Her erkeğin etkilendiği bir kadın vardır

Ali Abaday 10.04.2009

Bahar gelmek üzere, Boğaz'da serin ama üşütmeyen esintiler başladı. Yakında eskiden Boğaz'da kayak sefalarının yapıldığı havalar ziyaret etmeye başlar. O dönemi ve tüm ihtişamını Abdülhak Şinasi Hisar ne güzel anlatır. Baharın gelişyle Abdülhak Şinasi'yi düşünürken ilk gençlik yıllarında bir kadının istemeden de olsa onu nasıl etkilediği aklıma geldi.

Bir gün yalı komşuları olan Nigar Hanım kitaplarından birini okuması için Abdülhak Şinasi'ye vermek üzere onu yalisına çağırır. Kitabı almak için Nigar Hanım'ın evine giden genç adam onu en üst kattaki yatak odasında, tuvalet masasının önüne oturmuş saçındaki süslerle makyajını çıkarırken yakalar. O güne kadar olağanüstü bir güzelliği olduğunu düşündüğü kadının akşam karanlığı çökerken gittikçe yaşlanması Abdülhak Şinasi'yi derinden etkiler.

Bernhard Schlink de *Okuyucu* adlı romanında orta yaşlı bir kadının genç bir erkeği nasıl etkilediği ve gelecekteki ilişkilerinde nasıl iz bıraktığını yazmış. Romanın, kendisinden yaşça büyük olan Hanna Schmitz'den etkilenen kahramanı Michael Berg, yıllarca onun etkisiyle dışarı kapatıyor kendini.

Film yapımcılarının ilgisini çeken Schlink'in romanı sinemaya uyarlandı ve Hanna Schmitz karakterini canlandıran Kate Winslet'a En İyi Kadın Oyuncu dalında Oscar kazandırdı. Winslet'ın rolünü şu sözlerle özetledi, "Hanna Schmitz'i canlandırmanın en zor yanı onu anlamaktı."

Avukat Michael Berg'in (Ralph Fiennes) geçmişe, 1958'e dönmesiyle başlayan film, hastalanıp bir kapının önünde kusan genç Michael'e (David Kross) orada oturan bir kadının (Kate Winslet) yardım etmesiyle başlıyor. O gün hastalanan Michael'in üç aylık yatak istirahati bitince delikanlı teşekkür etmek amacıyla kadının evine gider ve bir süre sonra aralarında bir ilişki başlar. Ama kadın ilişkide belli bir mesafeyi hep korumaktadır. Ancak aradan birkaç hafta geçtikten sonra Michael'e adının Hanna olduğunu söyler. Michael Hanna'ya sevişmelerinden sonra kitap okur, sonraları bu ritüel sevişmeden öncesine çekilir. Ne var ki Hanna'nın uzaklığının bir sebebi vardır.

Sinemaya uyarlanmasında pek sorun olmayan hikâyelerden biri gibi görünen *Okuyucu*'nun problemi, başlangıçta kitabı okuyanlara gizemli ve çekici bir kadın olarak gelen Hanna'nın sakladığı sırlar ortaya çıktıkça cazibesinin yok olması. Yönetmen Stephen Daldry bu durumu iyi bir şekilde kotarıırken Winslet de oyunculuğuyla ona büyük katkıda bulunmuş.

Proje Winslet'a götürüldüğünde o sırada *Hayallerin Peşinde / Revolutionary Road*'un çekimlerinde olan oyuncu rolü ilk başta kabul etmemiş. Rol için ikinci durak Nicole Kidman olmuş ancak o da hamile kalınca yapımcılar tekrar Winslet'ın kapısını çalmışlar. Bu sırada Kate Winslet'ın aklına İngiliz dizisi *Extras*'ta söylediği "Oscar lanetimi zannedersem Yahudi soykırımını üzerine bir filmde oynarsam kıracağım" cümlesi gelmiş midir bilinmez ama son derece doğru bir tahmininde bulunduğu da aşikâr.

Filmde yetişkin Michael Berg'i oynayan Ralph Fiennes özellikle bazı sahnelerde *Zor Tercih / The End of the Affair*'de canlandırdığı Maurice Bendrix'i anımsatıyor. Genç bir erkeğin gizemli bir kadınla girdiği tutkulu ilişkinin hayatına yansımaları işleyen *Okuyucu / The Reader*, uyarlamaları seven, dramatik filmlerden hoşlananlar için iyi bir tercih.

Nigar Hanım'ın makyajsız halini gören Şinasi Hisar'a ölüm gerçeği bir tokat gibi patlamıştı. Onu hayatı boyunca öleceği bilinciyle yaşatan ve hayatını buna göre planlatan sahne yıllar önce bir akşamüstü yaşanmıştı.

Michael Berg'in kadınlara hiçbir zaman tam olarak açılmaması ve yıllar boyunca hayatına giren kadınlardan ilk aşkı Hanna'da gördüklerini istemesi de bir akşamüstü başlayan olaylar sonucu yaşanıyor. Hayat ve sanat her zaman kesişir, zaten birbirini besleyen iki nehrin buluşmaması mümkün mü?

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Pembesi az bir panter

Ali Abaday 17.04.2009

Tezatların seyircinin ilgisini çekip güldürdüğünü ilk keşfedenlerdendi Charles Chaplin. Yarattığı ünlü Şarlo karakterinin kıyafetlerinde bu tezatlıktan yararlanmış, biyografisinde uygun kılığı bulana kadar ne kadar uğraştığını yazmıştı.

Yıllar sonra beyazperdede Şarlo kadar komik bir başka karakter daha belirdi; dedektif Jacques Clouseau. Bu ünlü dedektif ise akla tabii ki tek bir isim getiriyor; Peter Sellers. İlk *Pembe Panter* filminde rol alan Sellers o kadar sevildi ki bu sayede seriye devam filmleri eklendi. Hatta filmin başında ve sonunda yer alan Pembe Panter animasyonundan bir çizgi film bile yapıldı. Aktörün zamansız ölümünün ardından serinin yaratıcısı, yönetmeni ve senaryo yazarı Blake Edwards Peter Sellers'ın daha önce çekilen ama kullanılmayan sahnelerinden bir film daha yaptı.

Pembe Panter yıllar içinde öyle bir efsaneye dönüştü ki sinemacılar dedektifi beyazperdeye döndürme kararı aldı ve film 2006 yılında usta komedyen Steve Martin'in başrolünde tekrardan çekildi. Sellers'ın yerine Jacques Clouseau'yu canlandıran Martin çok başarılı bir komedyen olmasına rağmen bırakın karakteri bir üst seviyeye taşımayı, Edwards ile Sellers ikilisinin *Pembe Panter*'ine yaklaşamıyordu bile. Ama film gişe getirip yapımcıları tatmin edince devam filminin çekilmesine karar verildi.

Pembe Panter 2'de Steve Martin ve Jean Reno'ya Andy Garcia, Alfred Molina, Yuki Matsuzaki ile Aishwarya Rai eşlik ediyor. Emily Mortimer Clouseau'nun kalbini çalan Nicole rolünde karşımıza çıkarken John Cleese de başmüfettiş Dreyfus'u canlandırıyor.

10 yıl önce soygun yapmayı bırakan dünyaca ünlü hırsız Tornado, İtalya'dan Torino Kefeni'ni, İngiltere'den Manga Carta'yı ve Japonya'dan İmparatorluk Kılıcı'nı çalarak mesleğe döndüğünü ilan eder. Clouseau'nun başkanlığında dünyanın en ünlü dedektiflerinin bir araya geldiği bir rüya takımının kurulması istenir. Ülkeden ayrılması durumunda Pembe Panter elmasının çalınacağını düşünen Clouseau haklı çıkar ve dedektif Fransa sınırını geçer geçmez elmas ortadan kaybolur.

Rüya takımda İtalyan dedektif Vincenzo Brancalone (Andy Garcia), İngiliz Randall Pepperidge (Alfred Molina) ve Japon Kenji Mazuto (Yuki Matsuzaki) vardır. Her biri kendi dalında uzman olan bu dedektifler Clouseau'nun doğru adam olup olmadığı konusunda şüpheleri vardır. Bu arada ekibe Tornado hakkında kitaplar yazan Sonia Solandres (Aishwarya Rai) de katılır. Rüya takım Tornado'yu yakalamak için tüm gayretiyle uğraşırken Papa'nın yüzüğünün çalındığı haberi gelir...

Eski *Pembe Panter* serisinde Clouseau'yu her an tetikte tutmakla görevli yardımcısı Kato bu filmde de yok, onun yerini Clouseau'nun yanına taşınan Ponton (Jean Reno) ve iki oğlu almış. Ponton ile Clouseau'nun birliktelikleri Jack Lemmon ve Walter Matthau'ı anımsatıyor. Pepperidge ile Clouseau'nun ilk tanıştıklarında Sherlock Holmesvari bir atışma yaşamaları ise filmin komik sahnelerinden. Fakat maalesef bu sahnelerin bir bütünlüğü yok. Ve yine maalesef, *Pembe Panter 2'*de rol alan birbirinden ünlü oyuncuların toplamı ne yazık ki bir Peter Sellers etmiyor. Steve Martin'in sakarlık ve kendine güven tezaadından yola çıkarak yarattığı Clouseau kendince başarılı bir karakter çizse de aslını geçmeyi beceremiyor. Ama her şeye, tüm bunlara rağmen film yine de ilkinde göre daha başarılı.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Çiçekler Ay'a küserse

Ali Abaday 01.05.2009

Eskiden Kızılderililer her ismin bir hikâyesi olduğuna inanır, kişilerin isimlerinin anlamlarını yansıttığını söylerlerdi. Çok eski bir hikâyede Ay'ı kıskanan bir ruhun çiçeklere onun hakkında yalan söylediği anlatılırdı. Çiçekler sonunda ruhun dediklerine inanıp Ay'a küsünce, geceleri o doğduğunda kapanmaya başlamışlar. Tek başına onları görmeden yaşayan Ay'ın yalnızlığına ve çiçeklerin ona küsmesine ise wolverine denmiş. Kelime karşılığı kutup porsuğu olan wolverine Ay'ın yalnızlığı anlamına da geliyor. Tıpkı bu ismi kendisine lakap olarak alan James Howlett ya da diğer adıyla Logan gibi. O da yalnız bir adam, yalnız bir kahraman...

İlk başta Kanadalı bir ajan olarak yaratılan, yıllar içinde başta *X-Men* olmak üzere kimi çizgi romanlarda görünüp sonunda sinema uyarlamasıyla gönüllere taht kuran Wolverine'in hayatını anlatan *X-Men Başlangıç: Wolverine / X-Men Origins: Wolverine*'de, kahramanımızın hatırlayamadığı geçmişini öğreniyoruz.

19. yüzyılın sonlarında başlayan hikâye ellerinden çıkan pençeler sayesinde babası John Howlett'in (Peter O'Brien) katili kahya Thomas Logan'ı (Aaron Jeffrey) öldüren genç James Howlett'in (Troye Sivan) gerçek babasının Logan olduğunu öğrenmesi ve üvey kardeşi Victor (Michael-James Olsen) ile kaçmaya başlamasını anlatıyor. İki kardeş birçok ortak özellikleri olduğunu keşfeder. Her ikisi de hızla iyileşebilme yeteneğine ve çok keskin duyulara sahiptir. Viktor'un tırnakları pençeye dönüşürken Logan'ın pençeleri ellerinden çıkar.

Yıllar onlar için normal insanlara oranla daha yavaş geçtiğinden iki kardeş Amerikan İç Savaşı'ndan İkinci Dünya Savaşı'na kadar pek çok yerde sırt sırta çarpışır. Ancak aralarında çözümü olmayan bir sorun vardır. Viktor'un (Liev Schreiber) insanları öldürürken eğlenmesi Logan'ı (Hugh Jackman) rahatsız eder. CIA, Vietnam Savaşı sırasında kurşuna dizilen ama ölmeyen iki kardeşi mutantlardan oluşan gizli operasyon ekibine katar. Ekibe verilen ilk görev uzay kökenli Adamantium adlı metali bulmaktır. Ekip arkadaşlarının tıpkı Viktor gibi, sivilleri öldürmekte bir an bile tereddüt etmeyeceklerini anlayan Logan grubu terk ederek Kanada dağlarında yeni bir hayat kurar. Burada sevgilisi Kayla Silverfox (Lynn Collins) ile yaşayan Logan, onun yanında kendinin bir hayvan değil de insan olduğunu fark eder. Ancak Viktor'un kasabaya gelmesiyle hayatını belirleyecek ve Wolverine ismini almasına yol açacak olay gerçekleşir.

X-Men serisinin dördüncü filmi olarak görünen yapım aslında ilk filmden öncesine gidiyor. İlk üç filmde geçmişini hatırlayamayan Wolverine'in hafızasını kaybettiği ana kadar yaşadıklarını anlatan film, çizgi romanın temelini korusa da bazı bölümlerde büyük farklılıklar gösteriyor. Ama daha önceki üç filmle uyumlu bir Wolverine karakteri çizmeyi de ihmal etmiyor. Üstelik filmde Wolverine'in vücuduna zerk edilerek onu daha da güçlü bir mutant kılan Adamantium maddesinin hikâyesi de açıklanıyor.

Wolverine'in hayran kitlesinin artmasında çok büyük katkısı olan Hugh Jackman, bu filmde de yine oldukça başarılı. *X-Men* serisiyle uyuşmayan tek nokta ise ilk filmdeki Viktor (lakabı Sabertooth kullanılmıştı) ile bu filmdeki fiziksel farklılıkları. *X-Men* hayranlarının ilk üç filmde göremediği Gambit'in bu filmde ortaya çıkması ise hoş bir sürpriz.

Son dönemde artan çizgi roman uyarlamalarının merakla beklenenlerinden *Wolverine*, *Hulk* ve *Demir Adam / Iron Man* filmlerindeki gibi ana karakterin maceralarına yer verirken onların nasıl yalnız olduğunun altını da çiziyor. Sırada ise *X-Men*'in kötü adamı Magneto'nun hayatını anlatan, serinin beşinci filmi var.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bizi gençliğimize ışınlı Scotty

Ali Abaday 08.05.2009

Kimi zaman eski bir dostla karşılaşmanın verdiği keyfin yerini hiçbir şey tutamaz. Sohbet geçip giden zamana karşın sanki dün ayrılmışsınız gibi kahkahalarla devam ederken her iki taraf da neden bu kadar uzun süre ayrı kaldığını düşünüp durur. Ama ancak gerçek dostluklar yıllara meydan okuyabilir. Sık sık görüşülse, araya yine yıllar girse de önemli olan bir yerlerde birlikte kahkaha atılabilecek, hayatı daha çekilir kılabilecek ve aranacak birinin olduğunu bilmektir.

Ekrandaki eski bir dostu görmek ise uçurumun kenarında yürümek gibidir. Yıllar boyu zevkle izlenen bir dizinin uzun metraj yeniden çekimi düşündürücü olabilir. Vakti zamanında bizi ekran başına bağlayan yapımın bu süreyle uyumlu bir şekilde elden geçirilmesi gerekir.

J.J. Abrahams dünya üzerinde en çok hayranı olan yapımların başında gelen *Uzay Yolu / Star Trek*'i çekmeye karar verdiğinde herhalde ne kadar zorlu bir işe kalkıştığının farkındaydı. Konu birkaç neslin hayran olduğu *Uzay Yolu*'ydu. Yani üzerinden yıllar geçmesine rağmen hayranlarının hâlâ dizinin replikleriyle konuştuğu, dizi için yaratılan Kringonca dilinin üniversitelerde ders olarak okutulduğu bir yapım. Üstelik yeryüzünde bu dil anadili olan bir kişi bile mevcutmuş. *Uzay Yolu*'nun yeni jenerasyonları ile çekilen sinema serisi ise bazı hayranları memnun etse de hiçbir zaman ilk dizinin ulaştığı mertebeye varamadı. Gelelim son filme....

Yıllar sonra çekilen bu *Uzay Yolu*'nda senaryo yazarları Robert Orci ve Alex Kurtzman ana karakterlerin ilk tanıştığı yıllara dönmüş. Dizinin hayranlarının çelişkiye düşmemesi için de işin içine zamanda yolculuk sonucu bilinen her şeyin değişeceği teorisini eklemişler. Sonuçta zamanın bir noktasında yaşanacak kırılma bilinen her

şeyi değiştireceği için olaylar dizinin önceki bölümleriyle çelişse de bu gayet normal karşılanacak. Zira geçmiş değiştiği için yeni *Uzay Yolu*'nun geleceği bizim bildiğimiz gelecekte geçmeyecek.

James Kirk'ün (Chris Pine) doğduğu gün babasının görev yaptığı uzay gemisi, Romulanlılara ait bir gemi tarafından saldırıya uğrar. Nero (Eric Bana) adlı bu Romulanlı nedeni bilinmeyen bir sebepten dolayı Federasyon'a bağlı tüm gezegenlere karşı savaş açmıştır. Bilinenin ötesinde gelişmiş silahları olan gemi Federasyon gemisini kısa sürede yok eder.

Aradan yıllar geçer, isyancı Romulan gemisi ortadan yok olmuştur. Kirk annesi, üvey babası ve ağabeyiyle Iova'da yaşamaktadır. Kuralları hiçbir zaman takmayan, başı sürekli belaya giren Kirk bir gün babasının eski arkadaşı Kaptan Christopher Pike'dan (Bruce Greenwood) Federasyon'a katılma teklifi alır. Buna eşzamanlı olarak Vulkan gezegeninde yaşayan Spock (Zachary Quinto) da annesinin (Winona Ryder) dünyalı olması sebebiyle kimi zorluklar yaşamaktadır.

Farklı yapıda görünen bu iki adamın yolu yıllar sonra Atılğan isimli uzay gemisinde birleşir. Atılğan kısa bir süre sonra Vulkan'dan acil bir yardım çağırısı alır. Çağırının arkasındaki sebep herkesin hayatını değiştirecektir.

J.J. Abrahams bizi *Uzay Yolu*'ndaki karakterlerin birlikteliklerinin ilk yıllarına götürürken Spock ile Kirk'ün aslında nasıl da aynı yapıda olduklarını, iyi anlaşmalarının arkasında yatan sebepleri gözler önüne seriyor. Yıllardır dilimize pelesenk olan "Işınla bizi Scotty" cümlesinin kahramanı Scotty'nin (Simon Pegg), Doktor McCoy'un (Karl Urban), Uhura'nın (Zoe Saldana) geçmişlerine hiç zorluk çekmeden adapte olmamızı sağlayan başlıca etkenlerden biri de oyuncuların karakterleri canlandırmadaki başarıları. *Uzay Yolu*'nun yeni filmi bazen iyi bir ekip ve senaryoyla yapılan yeniden çekimlerin de hem aslına sadık kalıp hem de kendi hayran kitlesini yaratabileceğini kanıtlıyor. Filmin esas sürprizi ise yıllar boyunca Uzay Yolu'nun en önemli karakterlerinden Spock'u canlandıran Leonard Nimoy'un aynı karakterle bir kez daha karşımıza çıkması.

Eski dostlarla karşılaşmak güzeldir. Hele ki zaman onlarda fazla değişiklik yapmadıysa ve hâlâ kahkaha atılacak bir ortak nokta varsa. Atılğan ile yıllar sonra yeni gezegenler keşfetmek ve son hız uzayda dolaşmak o eski dostla karşılaşmanın keyfini veriyor insana.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Melekler ile iblislerin hiç bitmeyen savaşı

Ali Abaday 15.05.2009

Başlangıçlar nedense bitişlere göre daha bir belirsizdir. Çoğu olayda başlangıç noktasının neresi olduğu, arkasındaki itici gücün ne olduğu pek belli değildir. Bilim ile dinin çekişmesinin ardındaki temelde bile başlangıç sorunu olması esasında bu konunun ne kadar önemli olduğunun bir göstergesidir.

Din kimi olayların başlamasının sebebi kadere, Tanrı'nın iradesine bağlarken bilim bunların bir neden sonuç ilişkisi içinde ilerlediğini kanıtlamaya çalışır. Bir kantinde hayatınızın aşkı ile karşılaşmak kader de olabilir, bir

dizi olayın sonucu da... Yaşadığımız evren Tanrı'nın buyruğu sonucu oluşmuş da olabilir, bir dizi tepkimenin sonucu da...

Dan Brown, *Da Vinci Şifresi*'nden (*The Da Vinci Code*) önce yazdığı ve Vatikan'dan yıllar önce öldürülen üyelerinin intikamını almak isteyen İlluminati örgütünün planlarını anlatan kitabı *Melekler ve Şeytanlar*'da (*Angels and Demons*) temelde din ile bilim arasındaki akıl ve inanç çekişmesine değiniyordu.

Yine Profesör Langdom'un maceralarını anlatan, Ron Howard'ın yönettiği film kısaca, Avrupa'nın en büyük parçacık fiziği laboratuvarı olan CERN'den yüksek sayılabilecek miktarda karşımadenin gizli bir örgüt olan İlluminati tarafından çalınmasıyla başlar. Evrenin ilk oluştuğu anda var olan ve bilinen normal maddenin tersi elektrik yüklü olan karşımadde büyük ölçüde enerji üretebilmektedir. Ancak kararsız olduğu için aynı derecede felaketlere de yol açabilecek durumdadır.

Bu sırada Vatikan'da Papa ölmüştür ve Kardinallerin yeni bir Papa seçmeleri gerekmektedir. Kısa süre sonra Papalığa aday dört kardinal İlluminati tarafından kaçırılır. Vatikan dini simge bilimci Profesör Robert Langdom'dan (Tom Hanks) yardım ister. Bu sırada CERN'de karşımadde deneyinde çalışan Vittoria Vetra da (Ayelet Zurer) Vatikan'a gelir çünkü İlluminati'nin amacı karşımaddeyi kullanarak Vatikan'ı yok etmektir.

Zamana karşı bir yarış başlarken Vatikan'ın koruyucusu İsviçreli Muhafızlar'ın komutanı Richter (Stellan Skarsgard) özellikle Langdom'dan hoşlanmamakta onların karşımadenin yerini bulacağını düşünmemektedir. Langdom olayları çözebilmek için Vatikan'ın özel arşivine girmesi gerektiğini söyleyince bu izni almanın tek yolunun yeni Papa seçilene kadar onun yetkilerini kullanan Camerlengo'su Patrick McKenna'dan (Ewan McGregor) geçtiği anlaşılır. Diğer yanda aldığı emirleri büyük bir titizlikle yerine getiren suikastçı da (Nikolaj Lie Kaas) sırayla kardinalleri öldürmeye başlar.

Vatikan tarafından ilk başlarda protesto edilen *Melekler ve Şeytanlar*, kitaba oranla biraz daha yumuşatılmış. Katolik kiliseyi çileden çıkaracağı aşikâr olan bazı öğeler tamamen değiştirilirken eklenen bazı bölümlerle de bilim ile dinin kardeşliği vurgulanmaya devam edilmiş. Komutan Richter'i oynayan Stellan Skarsgard performansı ile göz doldurduğu film kitabı çok sevenleri tatmin etmeyebilir. Öncelikle filmdeki olaylar kitabı okumuş kimseler tarafından bilindiği için Howard'ın vermek istediği gerilim duygusu bir şey ifade etmiyor. Film içinde kitaptan farklı olan bölümler de büyük bir sürprize sebep olamadığı için 140 dakika çok da fazla bir heyecan hissedilmiyor.

Başlangıçlar belirsiz olsa da kimi zaman bitişler de muğlak olabiliyor. Eski Roma'da başlangıçlar ile bitişler Tanrı Jenus ile temsil edilirdi. İkisinin de kardeş olduğu ve birbirini tamamladığı düşünülünce gerçekte önemli olanın ikisinin arasında kalan bölüm olduğu anlaşılıyor.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Güneş batar ve müze canlanır

Ali Abaday 22.05.2009

İşin, okulun, evin getirdiği stres içinde insanın kaçabileceği ve kafasını dinleyebileceği az yer vardır. Bizde genellikle sahile kıyısı olan şehirlerde deniz kenarına, iç bölgelerdeyse ormanlık arazilere gider insanlar, ya da tüm sıkıntılarını içlerine gömüp evlerinde oturur.

Ne gariptir ki sadece kitap okumaya yaradığı sanılan kütüphaneler ve okuldayken zorla götürülen müzeler de insanın kendi kendisini dinleyebileceği yerlerdir. Müzede bizden yüzyıllar önce yaşamış birinin eserine bakarken bir benzerlik yakalarız kimi zaman. Bazen de kafamızı dinlemek için kütüphaneden aldığımız bir kitapta okuduklarımız yaşadıklarımızla bağdaşır.

Milan Trenc'in *Müzede Bir Gece / Night at the Museum* adlı çocuk kitabı filme çekilmiş, başrolünde Ben Stiller oynamıştı. Çocuklara müzeleri sevdirmeyi amaçlayıp onların hayal güçlerinde yaratabilecekleri fantezileri filme aktaran bu eğlenceli yapım oldukça tutulmuştu. Devam filmi *Müzede Bir Gece 2 / Night at the Museum: Battle of the Smithsonian*'da gece bekçisi kahramanımız Larry Daley (Ben Stiller) müzedeki işinden ayrılmış ve kendi yaptığı icatları satan bir şirket kurmuştur. İşlerinin yoğunluğu nedeniyle müzeye uğramaya pek fırsat bulamayan Larry, son ziyareti sırasında müzenin kapatılacağını ve eski dostlarının çoğunun Federal Arşiv'de sandıklarında yıllarca kilitli kalmaya mahkûm olduklarını öğrenir.

Bu girişimi önlemek isteyen ama başarılı olamayan Larry tatsız tuzsuz hayatına devam ederken kovboy Jedediah Smith (Owen Wilson) ondan telefonla yardım ister. Jedediah, maymun Dexter'in müzede sergilenen eserleri canlandıran Akmenrah Tableti'ni yanına aldığını söyler. Larry'nin arkadaşlarının başı derttedir zira Ahkmenrah'ın (Rami Malek) ağabeyi Kamunrah (Hank Azaria) tableti ve ardından da dünyayı ele geçirmek istemektedir. Larry arkadaşlarını kurtarmak için yola çıkar. Önünde kısa bir süre ve aşması gereken büyük engeller vardır.

İlk filminden farklı olarak daha çeşitli bölgelerde geçen *Müzede Bir Gece 2*'de Larry'ye bu sefer Atlantik Okyanusu'nu tek başına geçen ilk kadın pilot Amelia Earhart rolünde Amy Adams eşlik ediyor. Robin Williams'ın bir kez daha Theodore Roosevelt'i canlandığı filmin esas sürprizi ise başta Simpsonlar olmak üzere sesine pek çok yapımdan aşına olduğumuz Hank Azaria'nın Kamunrah rolünde karşımıza çıkması. Azaria bu rolün dışında Düşünen Adam ve Lincoln'e de ses veriyor.

İnsanların tek başlarına kalabileceği, rahatça kafalarını dinleyebileceği ve bazen de kendilerini hayrete düşürecek eserlerle karşılaşabileceği müzeler aslında steril ve can sıkıcı yerler olmaktan çok uzaktır. *Müzede Bir Gece 2* bir taraftan çocukları eğlendirirken diğer taraftan da müzelerin böyle yerler olmayabileceğini kanıtıyor.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Donmuş ırmakta iki kadın

Ali Abaday 29.05.2009

Charles Bukowski ayyaşları, kaybetmişleri, hayatın içinde pek de fark etmediğimiz tipleri sevdiğini söylerdi röportajlarında. Zaten hikâyeleri de o insanlar üzerineydi. Kaybedenlerin hikâyeleri insanlarla uğraşan, onları incelemeyi seven herkes için ilginç bir maden gibidir. Dipte başlanan hayatlar kimi zaman aynı seviyede seyreder, bazen de tırmandığı tepelerden son sürat aşağı düşer.

Courtney Hunt'ın ilk yönetmenlik denemesi olan *Frozen River / Donmuş Irmak*'ta New York - Kanada sınırı arasında, ekonomik zorluk içinde yaşayan iki kadının hikâyesi anlatılıyor. Dipte olmasalar da oraya oldukça yakınlar.

Kocası Noel öncesi yeni alacakları prefabrik evin parasıyla kaçınca iki çocuğuyla baş başa kalan Ray Eddy (Melissa Leo) geçim derdine düşer. Çocuklarına iyi bir gelecek sunmak isteyen Ray'in yolu, görme bozukluğu olan, daha önce kaçakçılık yüzünden hapiste yatmış Mohawk Kızılderilisi Lila Littlewolf (Misty Upham) ile kesişir.

Ray ilk başta ne olduğunu bilmeden Lila ile bölgede kaçakçıların kullandığı St. Lawrence ırmağı üzerinden iki Çinlinin ülkeye kaçak girmesine yardım eder. Çocuklarına kanunsuz işler yapmamalarını öğütleyen Ray'in bu iş dışında maalesef başka bir seçeneği yoktur. Kader birliği yapan iki kadın zamanla geçmişlerinin ve hayatlarının birbirlerine ne kadar benzediğini keşfeder.

Ken Loach'ın *It's a Free World / İşte Özgür Dünya*'sını anımsatan, tıpkı oradaki gibi iki kadının insan kaçakçılığına nasıl bulaştıklarını anlatan film, ekonomik zorluk çekenlerin hayatlarının nasıl değişebildiğini gözler önüne seriyor.

Courtney Hunt'ın belgesel tadı veren çekimlerinde Mellissa Leo, Oscar adayı oyunculuğuyla filmi çok farklı bir boyuta taşıyor. Yıllar içinde biriktirdiklerini kocasının kumara yatırması sonucu kaybetmiş, elinde hiçbir şey kalmamış orta yaşlı Ray, *Wrestler / Güreşçi*'de Mickey Rourke'un canlandığı Randy Robinson'un dişisi gibi yansıyor perdeye. Öte yandan çocuklarının geleceği için endişelenen, onların iyi yetişmesi için çırpınan anne karakteri de akıllara *İşte Özgür Dünya*'da Kierston Wareing'in hayat verdiği Angela'yı hatırlatıyor.

Filmin senaryosunu da yazan ve bu dalda Oscar'a aday olan Hunt konuyu oluştururken hayatındaki en önemli anın kızının doğumu olduğu ve o andan itibaren başka önceliğinin kalmadığı fikrinden yola çıkmış. Ekonomik krizin şiddetini giderek arttırdığı bir dönemde çocuklarını seven bir anne karakteri planlarken, Mohawk Kızılderililerinin St. Lawrence ırmağından sigara kaçırdığına dair hikâyeler duyunca iki konuyu birleştiren bir senaryo kaleme almış. Hunt'ın iki farklı konuyu biraraya getirdiği *Donmuş Irmak*, belgesel ve dram sevenlerin hoşlanacağı türde bir film.

Sokakta bankın üzerinde yatan adamın yanından geçip gider, onun bir zamanlar kim olduğunu düşünmezsiniz bile... Bankın üzerinde uyuyan ünlü bir aktör, barda karşılaşıp içki ısmarlamanızı isteyen kadın ise zamanının aranan modellerinden biri olabilir. Sonuçta herkesin bir hikâyesi vardır, kaybetmiş olmak onlara acı verse de, bu bir annenin çocuğuna için iyi bir gelecek hazırlayamamasının verdiği kadar büyük olamaz...

Sonunda gelecek de geldi

Ali Abaday 05.06.2009

Sinemayı seven çoğu kişinin hayatında unutamadığı en az bir anısı vardır. Kimisi kalabalık bir grupla gittikleri filmde nasıl eğlendiklerini unutamaz, kimi sevgilisiyle ilk öpüştüğü filmi, kimi de bir sahnenin hayatını nasıl değiştirdiğini...

Kişisel olarak benim en unutamadığım sinema anılarımdan biri *Terminatör 2*'nin vizyona girdiği hafta Kadıköy'de, şimdiki Süreyya Operası'nın sinema olduğu dönemde karşılaştığım bilet kuyruğu idi. Sinemanın önünde uzayan kuyruk önce hafifçe Moda'ya doğru uzayıp sonra Altıyol'daki heykele doğru iniyor, bir sonraki seansa dahi bilet kalmadığı halde giderek uzuyordu. Şansım yaver gitmiş fazla yeri olan birinden bilet alıp filmi öyle izlemiştim.

Terminatör 2'yi ilk kez sinemada izleyen herkesin ortak noktası Terminatör'ün ayağıyla kafatasını ezdiğinde salonu dolduranların koltuklarından fırlamasıydı. O dönem hâsılat rekoru kıran, Oscar'lar kazanan bu film, bilimkurgu klasikleri arasında ve kalbimizde önemli bir yer edinmişti.

Yıllar sonra *Terminatör* serisine devam edileceği, yeni filmin yolda olduğu haberi izleyicileri çok şaşırtmadı, çünkü John Connor hâlâ gelecekteydi, hâlâ öldürülmemişti ve tabii ki bu da serinin daha sona ermeyeceği anlamına geliyordu. Üçüncü filmin çok başarılı olamaması biraz tedirginlik yaratsa da 25 senedir beklenen geleceği görme fikrinin oluşturduğu heyecan dalgası yeterli olacak gibiydi.

2003'te, bir hapisane hücresinde açılan filmde Dr. Serena Kogan (Helena Bonham Carter) ölüm mahkûmu Marcus Wright'tan (Sam Worthington) vücudunu bağışlamasını ister. Film Wright'ın doktorun isteğini kabul edip formları doldurduktan sonra idam edilmesiyle devam eder.

Bir sonraki sahne 2018 yılındadır. Artık yıllar öncesinden aşına olduğumuz gelecekteyizdir. John Connor (Christian Bale) ve ekibi Skynet'in önemli bir üssüne baskın düzenler. Skynet insan görünümünde olan yeni tip Terminatörü, T-800'i üretmeyi planlamaktadır. Bu sırada üstte bir patlama meydana gelir ve olaydan sadece John sağ kurtulur. Üstte bulunduğu önemli bilgileri direniş merkezine götürürken enkazdan Wright çıkar.

John'un önünde zorlu bir görev vardır, geçmişe göndereceği babası Kyle Reese'i (Anton Yelchin) Skynet'ten önce bulmak öncelikli amacıdır. Bu sırada yolu ona yardım edebilecek tek kişi olan Wright ile kesişir.

Yönetmen McG'nin çoğunlukla gerçek patlamaları tercih ettiği film ağırlıklı olarak *Terminatör 2*'ye gönderme yapıyor. Sam Worthington'ın seride şu ana kadarki en başarılı oyunculuğu çıkardığı ise gözden kaçmıyor. İlk başta Bale'e önerilen ancak aktörün John Connor'ı oynamakta ısrar etmesi sonucu Worthington'a nasip olan bu rolde aktör filmin ana temasını oldukça başarılı bir şekilde ortaya koyuyor.

Arnold Swazzeneger'in "Geri Döneceğim (I'll be back)" cümlesiyle hafızalara kazınan serinin *Mad Max 2*, *Yıldız Savaşları*, *Modern Zamanlar* gibi filmlere atıflar yapan bu son filmi izleyiciye çok fazla şey vaat etmiyor.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Biraz 'Babil' bir tutam da '21 Gram'

Ali Abaday 12.06.2009

Yapbozlarla uğraşmanın farklı bir tadı vardır. Önce parçalar renklerine göre ayrılır, bu arada resmin çerçevesini belirleyecek kenarlar bulunup birleştirilir ve ancak çerçeve ortaya çıktığında parçalar doğru yerlerine oturur. Meşakkatli uğraşların sonunda binlerce parçadan oluşan bir resim çıkar ortaya. İşte o resme bakarken normalde birbiriyle alakalı olmayacağını düşündüğünüz parçaların bir bütün oluşturduğunu fark edersiniz hayretle. Bağlantısı yokmuş gibi duran insanların biraraya gelmesi de yapbozun içinde yer alan parçalara benzer.

Farklı hayatların kesişmeleri üzerine kurguladığı *Paramparça Aşklar ve Köpekler / Amores Perros, Babil / Babel* ve *21 Gram* filmlerinin senaristi Guillermo Arriaga'nın senaryosunu yazdığı ilk uzun metrajlı yönetmenlik denemesi *Aşk Ateşi / The Burning Plan* de aynı konuya değiniyor. Arriaga'nın senaryosunu da yazdığı film birbirleriyle hiçbir bağlantıları yokmuş gibi duran insanların hayatlarının nasıl kesişebildiğini anlatıyor.

Filmde yer alan karakterler aşk hayatlarını iyileştirmeyi amaçlıyor. New Mexico'da yaşayan dört çocuk annesi Gina (Kim Basenger), Nick Martinez (Joaquim de Almedia) ile yasak bir aşk yaşamaktadır. Gina sıradan hayatının ve yaşadığı zorlukların üstesinden Nick'e duyduğu aşkla gelmeye çalışır. Portland'da bir restoran işleten Sylvia (Charlize Theron) ise gününbirlik aşklar yaşamakta, içindeki iyileştiremediği yarayı, kendisine acı çektirerek bastırmaya uğraşmaktadır. İntiharın eşiğindeki Sylvia gelgitler boğuşurken Gina'nın kızı Mariana (Jennifer Lawrence) ile Nick'in oğlu Santiago (JD Pardo) birbirlerinden hoşlanmaya başlar.

Zamanın sürekli değiştiği film Arriaga'nın daha önceki çalışmalarıyla büyük benzerlikler gösteriyor. Zaman algısının *21 Gram*'daki gibi kullanıldığı yapım seyircinin filmi izlemesini zorlaştırıyor.

Arriaga, New Mexico'da aşkı bulan mutlu çift Gina ve Nick ile onların gittiği yolda aşkı arayan Mariana ve Santiago'yu renklerin olanca canlılığıyla perdeye aktarırken, intiharın eşiğindeki Sylvia'nın yer aldığı sahnelerde Portland'ın karanlık atmosferini kullanarak karakterlerin iç dünyalarındaki değişimi perdeye böyle yansıtmış.

Los Angeles Sırları / L.A. Confidential'daki Lynn Bracken rolüyle Oscar kazanan Kim Basenger, Nick ile buluşmalarında liseli kız gibi heyecanlanan, iyi bir eş ve anne olarak sürekli ailesin yanında olan orta halli ev kadını Gina rolünde oldukça başarılı.

Tıpkı bir dedektif hikâyesindeki gibi her düğümün bir sonraki sahnede çözüldüğü *Aşk Ateşi*, hem Arriaga'nın tarzını hem de dram sevenlerin hoşlanacağı bir film. Ama ağır ilerleyen yapımlardan hoşlanmıyorsanız temkinli olmanızı öneririz.

Yapbozla uğraşmanın en iyi yanlarından biri de insana sabırlı olmayı ve gerektiğinde beklemeyi öğretmesidir. Bazen bir filmin ya da kitabın sonundaki düğüm için sabır gerekir. Ama düğüm çözüldüğünde ortaya çıkan resmin her zaman aynı zevki vermeyeceği de gözardı edilmemelidir.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Aşk teklif beklemez

Ali Abaday 19.06.2009

İnsanlar bazı sabahlar güzellikler, küçük mucizeler olmasını dileyerek uyanırlar. Olması beklenen o mucizeler her zaman olmasa da çoğunlukla aşkla alakalıdır.

Bazen vapura binerken hayatının aşkına rastlayacağına inanır biri. Aşk bir mucize gibidir ve onun bir sürpriz gibi karşımıza çıkmasını bekleriz nedense. Yıllarca arkadaş olan kişiler bile bir ilişkiye başladıklarında bunun ikisi içinde sürpriz olduğunu, daha önce birbirlerine âşık olacaklarını hiç düşünmediklerini anlatırlar. Aşk birinin hayatına giriyorsa bu gerçekten bir mucizedir zira onu bulmak zordur. Kimi zaman insan iyi bakmadığı ve göremediği için hayatının aşkını kaçırabilir.

Anne Fletcher'ın yönettiği *Teklif / The Proposal* da aşkı gözümüzün önündeyken bile fark etmeyebileceğimizi, bunun için kimi özel koşulların oluşması gerekebileceğini anlatıyor.

Amerika'daki büyük bir yayınevinde editör olarak çalışan Margaret Tate (Sandra Bullock) işinde oldukça sert ve hırslı bir kadındır. Asistanı Andrew Paxton (Ryan Reynolds) ise bir gün editör olacağı hayaliyle Margaret'in uyguladığı tüm işkencelere katlanmaktadır. Kanadalı Margaret'in vizesinin yenilenmemesi üzerine Andrew hayatta en nefret ettiği kişi olan Margaret ile evlenmek zorunda kalır. Önceleri bu ikisi için de iyi bir anlaşma gibi gözükür, ancak ikilinin evleneceklerini Andrew'in ailesine de açıklamaları gerekmektedir. Çift hem aileyi bilgilendirmek hem de Andrew'in büyükannesi Annie'nin (Betty White) 90. doğum günü partisine katılmak için Alaska'ya gider. Yolculuk sırasında aslında birbirlerini hiç tanımadıklarını keşfeden Andrew ve Margaret, aile bireylerinin evlilik kararına verdikleri farklı tepkiler ve göçmenlik bürosu memurlarının karşısında epey zorlanır.

Yeşil Kart / Green Card anımsatan *Teklif* ağırlığını romantizm tarafına vermeyip komediyle eşitliyor. Birbirlerini ilk tanıdıklarında pek hoşlanmayan, ama zamanla yaklaşan çiftlerin hikâyelerinin anlatıldığı yapımlar gibi *Teklif* de birçok sahnesiyle romantik komedileri çağırıştırıyor. Acılarını ve yaralarını saklamaya uğraşan, hayata karşı hep sert durmaya çalışan Margaret karakterini izleyicinin sempatik bulacağı bir şekilde canlandıran Sandra Bullock, bu türde daha önce de rol almıştı. Ama filmin esas yıldızı yıllar önce ülkemizde *Altın Kızlar/The Golden Girls* adıyla yayınlanan dizinin Rose'u olarak tanıdığımız Betty White. *Teklif*'te büyükanne Annie'yi canlandıran aktris bir taraftan torununun mutluluğunu isterken diğer taraftan da aileyi bir arada tutmaya çaballıyor.

Ofis / The Office dizisinin Oscar Martinez'i Oscar Nunez de kasabanın erotik dansçısı, rahibi ve tezgâhtarı rolündeki Ramone ile parlıyor.

Aşk bir mucizedir ve bazen ona sahip olmak için büyükanne Annie'nin dediği gibi doğa ananın uygun kişileri bir şekilde karşı karşıya getirebilir. Kimi zaman vapurda tanışılan, bazen aynı iş yerinde yıllarca vakit geçirilip

sonradan fark edilen, bazense bir görüşte hoşlanılan kişiyle bir araya gelmek doğa ananın mucizesi olabilir. Ancak mucizeyi yaşatmak için iki tarafında çabalaması gerekir.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Geçmişten gelen dostluk

Ali Abaday 24.06.2009

İyilerle kötülerin arasındaki temel farktır fedakârlık. Dostlar için bazen çok önemli bir randevu iptal edilir, kimi zaman onun derdine çözüm bulmak için yapılacak tüm işler ertelenir. Bazen dostlar için sahip olunan her şey feda edilebilir, çünkü bir dostun değeri hiçbir şeyle ölçülemez.

Dostlarımız bizim dünya üzerinde yalnız olmadığımızın bir kanıtıdır. Zorlu anlarda omuz veren, ayakta kalmamızı sağlayan kişilerdir onlar. Michael Bay'in yönettiği *Transformers* serisinin ikinci filmi *Transformers 2 - Yenilenlerin intikamı / Revenge of the Fallen* insanlarla makineler arasındaki dostluğun öyküsünü anlatırken hikâyenin başlangıcına dönüyor.

Transformersların dünyaya ilk gelişi binlerce yıl öncedir. Optimus Prime (Peter Cullen) insanlarla Transformersların ilk buluşmasının M.Ö. 17 bin yılında olduğunu anlatır. O zaman yedi tane olan Optimusların görevi dünyada devasa bir makine yapmaktır.

Günümüze dönen hikâyede Çin'deki gaz sızıntısı haberi gündemi işgal eder. Aslında bu Çin hükümetinin olayı örtbas etmek için çıkardığı uydurma bir haberdir. Gerçekte Çin'de bir Decepticon bulunmuş ve yok edilmesi için Autobotlar ile dünya üzerinden özel seçilmiş askerlerin oluşturduğu NEST ekibine haber verilmiştir.

Binbaşı Lennox'un (Josh Duhamel) komutasındaki ekip Demolishor adında dev bir Decepticon'u yok eder ama Demolishor'un son sözleri Fallen'in (Tony Todd) geri döndüğüdür. Bu sözler büyük bir giz barındırmakta ve kimse bunun ne anlama geldiğini bilmemektedir.

Bu arada üniversiteye başlayan Sam Witwicky (Shia LeBeouf) sevgilisi Mikaela (Megan Fox)'dan ayrı kalacak olmanın sıkıntısı ile yeni başlayacak hayatın heyecanı arasına sıkışmıştır. İki yıl önce yaşanan olayları geride bırakıp sakin bir hayat yaşamak isteyen Sam AllSpark'tan kalan küçük bir parça bulur. Parçayı bulmasıyla ara ara gözünün önünde değişik şekiller belirmeye başlar. Bu arada NEST'in dünya için bir tehdit olduğuna inanan Ulusal Güvenlik Danışmanı Galloway (John Benjamin Hickey) onları lağvetmek istemektedir. Optimus Prime onlara yardım edecek kişinin Sam olduğunu düşünse de genç adam onu reddeder. Ama Sam kısa sürede verdiği cevabın ne kadar yanlış olduğunu anlayacaktır.

İlk filmin iki yıl sonrasından devam eden hikâyede makinelerle insanların ortak geçmişine yer verilirken esas dostlukların zor anlarda her şeyi bir kenara bırakıp yardım etmek olduğunun altını çiziyor. Filmin esas sürpriziye icraatlarına son verilen Yedinci Setör'ün ajanı Simmons rolündeki John Turturro. Aktör ülkesi tarafından ihanete uğradığını düşünen, ancak ona yine de hizmet etmeye devam eden Simmons rolünde çok

başarılı bir performans çiziyor.

Michael Bay'in önceki filmlerine yönelik atıfların çokça olduğu *Transformers 2*, serinin hayranlarını mutlu edecek yeniliklerle dolu bir yapım.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Buz devrinde dinozor macerası

Ali Abaday 03.07.2009

Büyümenin en önemli belirtilerinden biri de insanın anne ve babasına giderek daha çok hak vermesidir. Çocukken kahramanlarımız olan aile bireylerimiz ergenlik ve ilk gençlik yıllarında bizi anlamayan, hayatımızı çekilmez kılan kişilere dönüşür. Arkadaşlarımıza ailemizle ilgili dert yazarız. Aile ile arkadaş arasındaki en önemli fark birini kendimizin seçmesidir. Onunla yaşananlar bir okyanustaki maceralar gibidir, aile ise o maceralardan sonra dinlenen liman.

2002 yılında gösterime giren *Buz Devri / Ice Age* serisinin ilk macerası birbirinden oldukça farklı üç kahramanın zorluklar karşısında nasıl biraraya geldiklerini, güçlü bir arkadaşlık bağıyla birbirlerine nasıl kenetlendiklerini anlatıyordu. Sıra serinin üçüncü filmi *Buz Devri 3: Dinozorların Şafağı / Ice Age 3: Dawn of the Dinosaurs*'ta, üstelik artık kahramanlarımızı üç boyutlu izleme seçeneği de var.

Maceranın bu bölümünde Manny'nin (Ray Romano/Ali Poyrazoğlu) karısı Ellie (Queen Latifah/Ayça Bingöl) hamiledir. Baba olacağı için çok heyecanlı olan Manny, Ellie'nin en ufak bir sancısında bile paniğe kapılır. Diego (Denis Leary/Haluk Bilginer) av yeteneğini yitirdiğini ve giderek evcil bir kaplana dönüştüğünü düşünmektedir. Manny ile Ellie'nin bir aile olduklarını gören Sid (John Leguizamo/Yekta Kopan) ise kendi ailesini kurmaya karar vermiştir.

Bir gün bir buz çatlağından düştükten sonra üç tane sahipsiz yumurta bulunca onları evlat edinir. Ne var ki yumurtalar nesillerinin tükendiği sanılan dinozorlara aittir. Yavrularını almak için dönen anne dinozor onlarla birlikte Sid'i de götürür. Bunun üzerine Manny, Diego, Ellie, Crash ve Eddie, Sid'i kurtarmak için yeraltındaki bilinmedik dünyaya doğru yolculuğa çıkarlar.

Dinozorlar arasında oldukça zor anlar yaşayan ekibe bu dünyada yaşamaya alışkın, hafif çatlak gelincik Buck (Simon Pegg/Altan Erkekli) da yardım eli uzatır. Ekip tehlikelerle dolu bu dünyada Sid'i bulmak için yola koyulurken Ellie'nin doğumu da giderek yaklaşır.

Aile, özgürlük ve arkadaşlık kavramlarına değinen *Buz Devri 3: Dinozorların Şafağı*, izleyiciyi başından sonuna kadar kahkaha boğuyor. Seriye yeni eklenen çılgın Buck karakterinin filme katkısı ise tartışılmaz. Buck'ı Sid'i bulmaya iten sebeplerden biri maceraya olan düşkünlüğü diğeri ise bir gözünü kaybetmesine neden olan dev dinozoru alt etme isteği.

Bu arada filmin diğeri yeni kahramanını da sakın gözden kaçırmayın. Fındık avcısı Scrat'ın dişi sincap Scratte'ye olan aşkı izlenmeye değer...

Buz Devri'nin anlattığı gibi gerçek arkadaşlar her durumda yanımızdadır. Ailelerle olan en büyük benzerlikleri ise ne yapmış olursak olalım, hangi duruma düşersek düşelim her zaman yanımızda yer almalarıdır. Tıpkı dinozor yumurtalarını çalıp herkesi zor durumda bırakan Sid gibi. Sonuçta dünyada yalnız olmadığımızın en büyük göstergesi ailemiz ve dostlarımızdır.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bir halk düşmanının kısa hayatı

Ali Abaday 10.07.2009

Eskiden, aslında çok da eski değil ya, mafya niyetine kabadayılar vardı. Racon bilen, uyuşturucu işine karışmayan, mert ve bileği kuvvetli adamlardı onlar. Sevdığı kadın hastaysa, yakalanacağını bile bile ona giden, aşklarına da onurları kadar düşkün kişiler...

Bir de gangsterler vardı. Banka soyan, adam kaçıran, mafyayla işbirliği yapsa da onlar gibi organize işlere girmeyen suçlular. Gangsterler için kullanılan bir tanım daha vardı: "Halk düşmanları". Ne gariptir ki halk düşmanı olarak adlandırılan bu adamlar halkın içinde yaşar, üstelik beraber yaşadıkları bu insanların çoğu da onlara sempati beslerdi. Amerika'nın en önemli halk düşmanları arasında; Bonnie ve Clyde, Barker ile Kapris, Bebek Yüzlü Nelson ve tabii ki John Dillinger vardı. Bu saydıklarımızın arasında hayatı en ilginç olansa kısa sürede bir numaralı halk düşmanı ilan edilip ardından da FBI'ın düzenlediği bir operasyonla öldürülen Dillinger idi.

Bryan Burrough'ın belgelere dayandırarak yazdığı *Halk Düşmanları / Public Enemies* kitabından aynı adla sinemaya uyarlanan film de John Dillinger üzerine. Yönetmen Michael Mann, Dillinger'in (Johnny Depp) 1933 yılında ortağı John "Kızıl" Hamilton (Jason Clarke) ile akıl hocası Walter Dietrich'i hapisneden kaçırmaya çalışması ile öldürülmesi arasındaki dönemi ele alıyor.

Filmde Dillinger banka soyarak bir numaralı halk düşmanı haline gelirken, J. Edgar Hoover (Billy Crudup) da yeni kurulan FBI'ın hem yönetim hem de halk tarafından desteklenmesine çalışmaktadır. Bunun için elindeki tüm imkânları kullanan Hoover, Yakışıklı Floyd'u (Channing Tatum) öldürerek ünlenen özel ajan Melvin Purvis'i (Christian Bale) Dillinger'ı yakalamakla görevlendirir. Bu sırada Dillinger bir otelin vestiyerinde çalışan Billie Frechette'e (Marion Cotillard) âşık olmuştur. FBI'ın peşinde olduğu Dillinger sevdiği kadınla hayatın tadını çıkarırken diğer taraftan da çetesiyle bankalar soymaya devam etmektedir. FBI'ın onu yakalamak için yaptıkları ise bir süre sonra mafyanın canını sıkırmaya başlar...

Sadece bir yıl içinde bir numaralı halk düşmanı haline gelen ve öldürülmesinin hemen ardından efsaneleşen Dillinger, filmde hayatta olduğu kadar sert görünmese de Johnny Depp'in karizmasıyla sempatikleşmiş. Büyük Buhran döneminde her şeyin sebebi olarak bankaları gören halkın Dillinger'a bankaları soyduğu için sempati

duyması ise çok işlenmemiş.

Diğer yandan filmin diğer başrol oyuncusu Christian Bale ise Dillinger'ı yakalamakla görevli ajan Purvis'i perdeye bir yan karaktermiş gibi yansıtmakla yetinmiş. Üzerindeki baskı giderek artan ve bu süreçte izlediği yöntemleri sertleştiren Purvis'in kişiliğindeki değişimi onda hemen hemen hiç göremiyoruz.

Sinemaseverlerin gönlüne Kaldırım Serçesi ile taht kuran Marion Cotillard ise Dillinger'ın sevgilisi rolünde yine başarılı bir performans sergiliyor. Yönetmen Mann'in daha önceki filmlerindeki gibi ara ara dijital kamera kullanması izleyicinin bazen filminden kopmasına neden oluyor ne yazık ki.

Filmdeki en çarpıcı noktalardan biri ise FBI'nın giderek sertleşen ve insan haklarını hiçe sayan sorgulama yöntemleri uyguladığını göstermek olmuş.

Suçlular ile polislerin aslında aynı psikolojiye sahip olduğu düşünülür. Aralarındaki fark ise bir grubun diğerine göre hukuk kurallarına bağlı hareket etmesidir. Ancak Nietzsche'nin canavarlarla savaşımlar bir süre sonra canavarlaşır sözü misali, suçluları yakalamakla görevli kişiler de bir süre sonra onlara benzeyebiliyor...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Harry Potter'ın melez kalan uyarlaması

Ali Abaday 15.07.2009

Sinema ile edebiyatın birbirlerine hem benzeyen hem de aralarında keskin farklar bulunan iki kardeş ya da yakın akrabaya benzediğini düşünürüm hep. Sinema veya edebiyatta başarılı olan bir eserin diğerinde aynı başarıyı yakaladığına pek sık rastlanmaz. Tabii başarı gışeden çok uyarlamanın aslına olan yakınlığı, hissettirdikleridir...

Mesela J.R.R. Tolkien'in *Yüzüklerin Efendisi* / *The Lord of the Rings* üçlemesi Peter Jackson tarafından sinemaya çok başarılı bir şekilde aktarılmasına karşın kitabın hayranlarını pek memnun edememişti. Öte taraftan Mario Puzzo'nun *Baba* / *The Godfather*'ın çekimi için taslak olarak verdiği hikâye kitaplaştırıldığında da film seyircilerden beklediği ilgiyi göremedi.

J.K. Rowling'in tüm dünyada çok tutulan ve sevilen *Harry Potter* serisinin altıncı kitabı *Harry Potter ve Melez Prenses* / *Harry Potter and the Half Blood Prince* yine David Yates'in yönetiminde beyazperdeye aktarıldı. Oyuncu kadrosunun değişmediği filmde Lord Voldemort (Ralp Fiennes) ve ruhyiyiciler hem büyülü dünyaya hem de muggle'ların dünyasına şiddetleri artan saldırılar düzenlemektedir. Harry (Daniel Radcliffe) ve arkadaşlarının Hogwarts'taki altıncı yıllarının arifesinde etraftaki telaş giderek artar. Bu sırada Profesör Dumbledore (Michael Gambon) iksir hocası Horace Slughorn'u (Jim Broadbent) okulda ders vermeye ikna etmesi için Harry'den yardım ister. Yıllar boyunca pek çok önemli büyücü yetiştiren Slughorn, Harry gibi genç, başarılı ve güçlü bir büyücünün öğretmeni olma fırsatını geri tepmez. Dumbledore'un esas amacı ise yıllar önce, Voldemort'un daha Tom Riddle (Hero Fiennes-Tiffin) olarak bilindiği dönemde öğretmeni Slughorn ile aralarında geçen bir

olayı öğrenmektir.

Slughorn'un sınıfına katılan Harry, ders için daha önce kullanılan kitaplardan birini alır. Melez Prens adında birinin kendi notlarıyla donattığı kitap sayesinde Harry'nin Snape (Alan Rickman) yüzünden okulun ilk gününden beri başına bela olan iksir dersi giderek ilginçleşmeye başlar. Ancak okul kayıtlarında Melez Prens adında kimseye rastlanmaması hem Harry'nin hem de arkadaşları Ron (Rupert Grint) ile Hermione'ın (Emma Watson) merakını çeker.

Diğer yandan Snape, Voldemort tarafından seçilen Draco'nun (Tom Felton) annesi Narcissa Malfoy (Helen McCrory) ile buluşur. Narcissa Snape'den oğlunun yardıma ihtiyaç duyduğu anlarda ona destek olmasını, şayet aldığı görevi başaramazsa da bu görevi onun yerine tamamlamasını ister. Snape bu isteği büyü "bozulamayan yemin"i ederek kabullenir.

Düğünlerin çözülüp, bazı esrarların ortadan kalkması açısından önem taşıyan *Melez Prens*'i okuyan Harry Potter hayranları bu filmde umduklarını bulamayabilir. Kitaptan çok filmle ilgilenenler ise *Harry Potter ve Melez Prens*'ten memnun kalacaklar.

Kitaptaki önemli olayların bazılarını atlayan bazılarını ise kısaca geçen yönetmen Yates, daha çok gençlerin arasındaki aşk ilişkilerine ve onların duygu dünyalarına yer vermeyi tercih etmiş. Burada akla ilk olarak serinin daha önceki filmlerini yöneten Alfonso Cuaron ile Mike Newell'in neden seçilmediği sorusu geliyor. Onlar gibi öykünün ruhuna sadık kalan yönetmenler yerine kitap okurundan çok seyirciyi ve piyasayı düşünen Yates'in kimi hataları bağışlanacak gibi değil çünkü...

Sinema ile edebiyat birbirlerini anımsatan ancak çok benzemeyen iki akraba gibidir. Çocuk edebiyatında yeni bir çağ olarak kabul edilen Harry Potter'ın film uyarlamalarının kitapları gibi olmasını beklemek tabii ki saflık olur. Yine de kitapların dünya üzerindeki tüm insanlarda yarattığı ortak duyguyu yakalamak için kimi zaman ruhun saf yanına dokunması da gerekir. Umarız iki bölüm halinde çekilecek son film kitabın hayranlarını mutlu eder.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Tüm kadınlardan özür dilerim

Ali Abaday 24.07.2009

Kabul, bazen erkekler özellikle kadınlar konusunda tam bir hödük olabiliyor. Kendilerini seven kadının farkına varmıyor; kimi zaman onu arkasında gözyaşları içinde bırakabiliyor. Bir kadının ileride üzüleceğini bile bile onunla birlikte olurken, ilişki bitse bile iki tarafın da mutlu ayrılacağını ümit edecek kadar düşüncesiz olabiliyor.

Evlilikten, bağlılıktan, tek eşlilikten kaçmaların kimi zaman özgürlük adına yapıldığını söyleyenlerimiz de çıkabiliyor. Sonuçta bir kadına bağlanmak gelecekteki tüm fırsatları kaçırmak gibi görülebiliyor. Ne var ki *Can Dostum/Good Will Hunting* filminde Robin Williams'ın da söylediği gibi, bazı ilişkilerde çiftler sadece

birbirlerinin anladığı bir dil geliştirebiliyor. Ve en çok özlenen de o dilde söylenen cümleler oluyor biri arkada bırakıldığında...

Bu hafta gösterime giren Mark Waters'ın yönettiği *Hayalet Sevgililerim/Ghost of Girlfriends Past*, Charles Dickens'ın *Bir Noel Şarkısı* adıyla Türkçeye çevrilen *A Christmas Carol* adlı oyununun farklı bir uyarlaması. Tam anlamıyla bir çapkın olan Connor Mead (Matthew McConaughey) erkek kardeşi Paul'ün (Breckin Meyer) düğünü için amcası Wayne'in (Michael Douglas) malikânesine gider. Aşka, sevgiye, bağlılığa inanmayan Connor burada çocukluk aşkı Jenny Perotti (Jennifer Garner) ile karşılaşır. Kadınlara hiç değer vermeyen yeğeninin hizaya gelmesi için amcası Wayne öbür dünyadan üç hayalet eşliğinde gelerek Connor'a hatalarını ve onu nasıl bir geleceğin beklediğini gösterir.

Michael Douglas eski playboy, Wayne amca karakterinde rolünün hakkını fazlasıyla verirken, gelinin babası Çavuş Volkom'u canlandıran Robert Foster da ondan aşağı kalmıyor. Ancak filmin asıl göze çarpan oyuncusu başroldekilerden rol çalan, Garfield'ın sahibi Jon rolüyle tanıdığımız Breckin Meyer.

Fazla derinliği olmayan romantik komedilerden biri olan *Hayalet Sevgililerim* biraz gülmek isteyenlerin hoşça vakit geçireceği bir film. Ancak filmde sonra zamanında sevgililerini aldatmış, bağlanmamak için arkasında gözü yaşlı âşıklar bırakmış kadın ve erkeklerin kendilerini sorgulamaları da oldukça mümkün.

Aşk tıpkı az bulunan değerli bir taş gibidir. Onu bulanların kıymetini bilmeleri gerekir. Ancak o taşı tutarken acı çektiğimiz, elimizin kesildiği de olur. Kuşkusuz tüm âşıkların dileği herkesin hayaletlere ve geçmişinde yer alan acı anılara sahip olmadan sevgiyi bulmasıdır. Zamanında döktüğüm tüm gözyaşları için özür dilerim...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Zor olan paçayı sıyırmak

Ali Abaday 31.07.2009

Her sabah yeni bir güne uyanır, yüzümüzü yıkayıp çoraplarımızı giyerken aslında sıradan bir güne başladığımızı bilsek de, insanı yaşama bağlayan bir umutla farklı bir günün bizi beklediğini ümit ederiz içten içe.

Hayatın mucizeleri de tüm mucizeler gibi hiç beklenmedik anlarda gelir. Sıradan giden bir günde kimimiz hayatının aşkına rastlarken diğeri bir hayat kurtarıp kahraman olur. Tabii başımıza gelenler her zaman bu kadar hoş olmayabilir, bir sabah kalkıp hayatınızın baştan aşağı değiştiğine de şahit olabilirsiniz.

Scott kardeşlerin küçüğü Tony Scott'ın yönettiği, 1974 yapımı aynı isimli filmin yeniden çekimi olan *Metrodan Kaçış / The Taking of Pelham 123*, New York'taki sıradan bir günde dört adamın farklı farklı duraklardan metroya binmeleriyle başlıyor. Kısa bir süre sonra kontrol merkezinde metroların ulaşımından sorumlu olan Walter Garber (Denzel Washington) Pelham 123 nolu metroda bir sorun olduğunu fark eder. Kör bir noktada duran metro arkadaki vagonlarından ayrılır. Daha sonra yetkilileri arayan grubun lideri kendisini Ryder (John Travolta) olarak tanıtır bir saat içinde 10 milyon dolar fidye ödenmediği takdirde her geçen dakika bir yolcuyu

öldüreceklerini açıklar.

Olayla ilgili önlem alınırken durum New York Belediye Başkanı'na (James Gandolfini) haber verilir. Başkan başındaki sorunlara eklenen bu yeni gelişmeyi nasıl ele alacağına düşünürken arabuluculuk konusunda uzman olan teğmen Camonetti (John Turturro) kontrol merkezine gelir. Camonetti'nin amacı Ryder ile konuşmaktır. Aralarında husumet olan şefi John Johnson (Michael Rispoli), Garber'ın yorgun olduğunu ileri sürerek merkezi terk etmesini ister. Ne var ki Ryder'ın konuşmak istediği kişi de o, yani Garber'dır. Bu durumu kısa sürede çözen merkezdekilerin aklındaki tek soru ise metroda kısırılan grubun kaçmayı nasıl planladığıdır.

Morton Freedgood'un John Godey adıyla kaleme aldığı romanın ilk uyarlamasında başrolleri Walter Matthau ile Robert Shaw paylaşmıştı. Film ilk gösterime girdiğinde pek ilgi uyandırmasa da ilerleyen zamanlarda hak ettiği değeri gördü. Hatta birçok filmde gönderme bile yapıldı. Örneğin Quentin Tarantino, soyguncuların birbirlerine renklerle hitap etmesini *Rezervuar Köpekleri* filminde kullandı.

Değişen zaman içinde gelişen teknolojinin filme adapte edilmesi ve Tony Scott'un küçük mekânlardaki hareketli çekimleri *Metrodan Kaçış*'ın heyecanını arttırıyor. Son dönemin en ilginç kaçış öykülerinden biri olan film maceraseverlerin ilgisini çekebilecek türden.

Metrodan Kaçış oğlunu kaybeden Travolta'nın bu üzücü olaydan sonra oynadığı ilk film olması açısından da kaydadeğer. Denzel Washington film çekimleri sırasında arkadaşının gülerken birden ağlama krizine kapıldığını, o dönemde Travolta'nın yanında olmaya çalıştığını açıklamıştı, ki ikili arasındaki enerji filme yansımış durumda.

Hayatın güzel yanı sürprizlerin ne zaman karşımıza çıkacağını bilmemizdir. Hepimiz sıradan bir günün sonunda âşık, kahraman ya da suçlu olabiliriz. Bazımız ise sıranın kendisine gelmesi için yeni günleri bekler...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ölümün üç boyutlusu

Ali Abaday 28.08.2009

Uzun zaman önce her gün kravat taktığım masabaşı işimin çıkışında gitmiştim *Son Durak / Final Destination* filmine. İkinci bir şansı yakaladıklarını düşünen gençlerin oldukça tuhaf kazalarda ölmesini anlatan filmin çıkışında sırtımda hafif bir ürpertiyle eve kadar yürümüş, ölümün kaçınılmazlığını ilk defa o yürüyüşte fark etmiştim sanki. İşimden ayrılıp yeniden okul hayatıma dönünce filmin bir kopyasını almış ve ara ara arkadaşlarla izlemiştim.

Konusu son derece ilginç olan film ölümün bir planı olduğunu ve onun yarattığı sıralamanın bozulamayacağını anlatıyordu. Sonradan iki devam filmi de çekilen *Son Durak* serisinin ikinci ve üçüncü filmleri maalesef ilki kadar iyi değildi. Ama yapımcılar aldıkları hâsılatın memnun olacaklar ki dördüncü bir film çekmeye karar vermişler. Üstelik etkiyi iyice arttırmak için olsa gerek teknolojinin imkânlarından yararlanıp son filmi üç

boyutlu yapmışlar. Ancak tavşanın suyunun suyu misali dördüncü film üç boyut dışında hiçbir yenilik taşıyor.

Arkadaşlarıyla günboyu süren otomobil yarışlarına giden Nick O'Bannon (Bobby Campo) yaşanacak büyük bir felaketi önceden görerek sevgilisi Lori Milligan (Shantel VanSanten), arkadaşları Janet Cunningham (Haley Webb) ve Hunt Wynorski'yi (Nick Zano) tribünlerden uzaklaştırır. Gençler dışarı çıktıktan saniyeler sonra büyük bir kaza meydana gelir. Kendilerine ikinci bir şans tanındığını düşünen ekip kısa süre sonra ne kadar yanıldığını anlar. Ölüm, elinden kaçan ekibi sırasıyla tek tek avlamaya başlar. Ölümünden önce kurbanların nasıl kazalar geçireceklerini görmeye başlayan Nick ilk başlarda bu gördüklerine hiçbir anlam veremez ve yapılan küçük bir araştırma herkesin tehlikede olduğunu gösterir.

Serinin ikinci filmini de yöneten David R. Ellis'in üç boyut teknolojisi nedeniyle kabul ettiği filmde artık alıştığımız kanlı sahneler yine mevcut. Oyunculuk açısından ise kendini öne çıkaran birini söylemek oldukça zor.

Yıllar önceki o ilk *Son Durak* ölümün kaçınılmazlığını, kader olarak adlandırılan durumlar karşısında insanoğlunun ne kadar aciz kaldığını anlatmıştı genç bir adama. Son film ise saçındaki beyazları artık kanıksamış bir adama ölümün de insanoğlu karşısında ne kadar kötü durumlara düşebileceğini gösterdi.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Fareler ve göçmenler

Ali Abaday 18.09.2009

Neredeyse boş sayılacak bir tavan arası. Bir masa, bir yer yatağı ve bir iskemle var sadece. Genç bir adam karnının gurultusunu bastırmak için bayatlamış ekmeği kemirmeye çalışırken bir yandan da önündeki kâğıda bir şeyler çiziktiriyor. Biraz sonra odaya minik bir fare giriyor. Genç adam fareyi kovalamak yerine, belki de yalnızlığın getirdiği sıkıntıyla onunla arkadaş olmayı seçiyor. Zaman içinde genç adamla farenin dostlukları ilerliyor. Bu sırada genç adam yeni arkadaşını çiziyor kâğıtlara. Genç adamın adı Walt Disney, fareninki ise Mickey oluyor.

Bu hikâyeyi bilmek, Walt Disney Stüdyoları'nın üç boyutlu ilk sinema filmi *G-Force*'ta neden bir grup fare ve kunduzun başrolü oynadığını anlamayı kolaylaştırıyor. Daha önce üç boyutlu olarak sadece iki konser yapan Disney Stüdyoları, üç boyut diyarına ilk kez adım atan ünlü yapımcı Jery Bruckheimer ile işbirliği yapıyor.

FBI için çalışan Ben (Zack Galifianakis) hayvanların çok iyi özel ajanlar olabileceğini düşünerek geliştirilen bir aygıt sayesinde onlarla iletişim kurar. En önem verdiği grup ise üç kobay faresi ve bir kunduzdan oluşan *G-Force*'dur. Genç adam FBI'nın kendilerini kontrole gelmesinden hemen önce onlara ne kadar özel olduklarını kanıtlamak ister. Ben yetkisi olmadığı halde *G-Force*'u yıllardır takip edilen, ama açığı yakalanamayan elektronik ev aletleri üreticisi Leonard Saber'in (Bill Nighy) evine yollar. Takımın lideri Darwin (Sam Rockwell), Saber'in bambaşka bir planı olduğunu kanıtlayan bir dosya kopyalasa da ekip denetim günü kanıt sunamaz. FBI'nın projeyi sona erdirip ekibi de kobay olarak kullanmak istemesi üzerine bir macera başlar.

Gerçek oyuncularla, bilgisayarda yaratılan animasyon karakterlerin buluştuğu *G-Force* özellikle çocukların hoşuna gidecek bir yapımdır. Filmde Bruckheimer'ın artık klasikleşmiş hikâye anlatımı eksiksiz olarak kullanılsa da senaryo daha da güçlendirilebilirmiş gibi geliyor.

Haftanın bir diğer filmi *Göçmenler, Göçürenler... (Immigrants)* ise dünyanın en fazla göç alan ülkesi Amerika üzerine. Macaristan, ABD ortak yapımı animasyon filmde Rusya'dan gelen tank mekanikeri Vladislav (Eric McCormack) ile Amerikan Rüyası'nı yaşamak isteyen Macar Joska'nın (Dan Castellaneta) hikâyesi anlatılıyor.

Joska ve Vladislav, diğer göçmenlerle birlikte Vista Del Mar adlı bir hostelde yaşarlar. İkili birlikte çeşitli işlere girip maceralar yaşarken iki şeyden vazgeçemezler; votka ve kadınlar. Vladislav'ın bir de amacı vardır; kızı Anyja'ya (Milana Vayntrub) iyi bir gelecek sağlamak.

Çeşitli yan karakterlerle zenginleştirilen *Göçmenler, Göçürenler*, Amerikan kültürü ve yaşam tarzıyla dalga geçerken bir yandan da dostluğun önemini pekiştiriyor. İlk başta çizgi dizi olarak düşünülen ancak sonradan uzun metraj olmasına karar verilen yapımın bazı esprileri maalesef bu sebepten ötürü güncelliğini yitirmiş. Ayrıca kimi gagları anlamak için de Amerikan kültürüne hâkim olmak gerekiyor. Yıllardır Simpsonlar'ın babası Homer'a sesini veren Dan Castellaneta filmde Joska'yı seslendiriyor. *Göçmenler, Göçürenler, G-Force* ile kıyaslandığında yetişkin izleyicilerin daha çok hoşlanıp tercih edeceği bir film olacak gibi görünüyor.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Mucize bebek Ricky

Ali Abaday 25.09.2009

Bir aile kurmak. Çok normal görünse de esasında ne kadar zor bir iştir. İki insanın tanışıp, birlikte bir hayat geçireceklerine karar vermesiyle başlayan sürecin her ileri dönemi bir öncekinden zordur. Farklı hayatlardan gelen, tanıştıkları zamana kadar neredeyse ortak hiçbir anıları olmayan iki kişinin, çoğunlukla evlenerek başlattıkları aile çocukların katılımıyla büyür.

Ne var ki neredeyse hiçbir aile kimi zaman filmlerde görünenler kadar kusursuz olamaz. İster istemez sorunlar çıkar. Ancak ailenin güzel tarafı, bu sorunlarda yalnız olunmadığını ve her zaman destek olacak birilerinin yanınızda olduğu bilmektir.

Uzun bir kısa film geçmişi olan Avrupa sinemasının kendine has yönetmenlerinden François Ozon 1988 yılında ilk kısa metraj filmi *Photo de Famille*'yi çektiği zaman kendi ailesini ele almıştı. Filmin ironik yanı erkek kardeşi Guillaume'nin aileyi öldürmesiydi. Yönetmenin son filmi *Ricky*'de bir ailenin yaşadığı mucize anlatılırken, tahmin edileceği gibi kadın karakter Katie'nin üzerine daha çok eğiliyor.

Rose Tremain'in kısa hikâyesinden beyazperdeye aktarılan *Ricky*'nin açılışında Katie (Alexander Lamy) kocasının kendilerini terk ettiğini, yeni doğan bebeklerinin ise durmadan ağladığını anlatıyor. Bu açılıştan sonra olayların

başına dönölüyor.

Kızı Lisa (Melusine Mayance) ile birlikte yaşayan bekâr anne Katie, çalıştığı fabrikada yeni işe başlayan Paco (Sergi Lopez) ile birlikte olmaya başlar. Bir zaman sonra Katie hamile kalmıştır ve Paco onların evinde yaşamaktadır. Bu durum ilk zamanlarda her şeyini annesiyle paylaşan Lisa'nın pek hoşuna gitmez. Ancak zamanla o da yeni oluşan aileyi kabullenir.

Olaylar Katie'nin erkek çocukları Ricky'i doğurması ile farklı bir boyuta taşınır. Artık karı koca birbirlerini daha az görmektedirler. Vardiyalı çalışmaları, Ricky'nin bitmeyen ağlamaları birlikteliklerini zorlarken Katie Ricky'nin vücudunda morluklar görmeye başlar. Bunlar için suçladığı Paco cevabı evi terk ederek verir. Esasında görünenler çok farklıdır.

Sihirli-gerçekçilik olarak tanımlanacak filmde Ozon hayranlarını memnun edecek gibi duruyor. Filmde yönetmenin esrarı koruması ve o esrarın aydınlanmasının ardından da olayları, izleyicilerin merakını devam ettirecek şekilde geliştirmesi çok ustaca gerçekleştirilmiş. Her seferinde sonrasında ne olacağının merakla beklendiği *Ricky* bu bakımdan izleyiciyi tatmin eden bir yapım.

Yeni çekilecek Fransız yapımı *Red Kit* filminde Belle'yi canlandıracak olan Alexander Lamy kızını tek başına büyütürken âşık olan ve sonradan yine zorluklarla boğuşmak durumunda kalan yalnız anne Katie'yi oldukça başarılı canlandırıyor. Kadın karakterlerini ince ince işlemeyi seven Ozon'un istediklerini yağmış gibi görünen Lamy ile birlikte Melusine Mayance iyi bir ikili oluşturmuşlar.

Yönetmenin İstanbul Film Festivali'nde filmin ardından yaptığı söyleşide açıkladığı gibi onu en zorlayan ise Ricky'i canlandıran minik Arthur Peyret olmuş. Aradığı bebeği bulduktan sonra günde sadece bir saat yapabildiği çekimlerle baya uğraşmış.

Aylardan eylül. Bülent Ortaçgil'in şarkısında anlattığı gibi belki bazı kişilerin yolları kesişecek bu eylül akşamlarında. O kesişen yollar birlikte yan yana gitmeyen çalışacak. Bu oldukça meşakkatli işi yapmak için uğraşılırken, kim bilir mucizevi güzellikte ufaklıklar dahil olacak o yola. Birlikte gidilmeye çalışılan yol ne kadar engellerle dolu ve zor da olsa sonuçta aile olabilmek hayatın en güzel tatlarından biri...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Karanlıkta bir ana oğul

Ali Abaday 02.10.2009

Geçmiş zamanlarda yaşamış eski kabilelerin bazılarında ruhsal liderlerinin geleceğe ya da geçmişe ait kimi görüntüler gördüğünde ruhlarının kararacağına dair bir inanışları vardı. Artık karanlık bir ruha sahip olan bu kişiyle kabilede kimse konuşmaz, yani tamamen yalnızlığa mahkûm olurdu.

Çağan Irmak'ın son filmi *Karanlıktakiler*'i izlerken aklıma bu eski inanış geldi. 30'lu yaşlarını aşmış, bir reklam

ajansında ofis boy olarak çalışan Egemen (Erdem Akakçe) ile annesi Gülseren'in (Meral Çetinkaya) yer yer gerilime kaçan trajikomik hikâyesini anlatıyor *Karanlıktakiler*.

Annesinin zihinsel kararmalarıyla geçen hayatında Egemen'in tek nefes alabildiği yer çalıştığı reklam ajansıdır. Evden her sabah devlet dairesinde çalışır gibi giyinip çıkan Egemen, işe gidince gündelik spor kıyafetlere bürünür. İnsanlarla iletişim kurmakta zorlanan genç adam için annesi ve onun çılgınlık nöbetleriyle yaşamak cehennemde yaşamakla eşdeğerdir.

Egemen kurtuluşu olarak gördüğü reklam ajansındaki patronu Umay'a (Derya Alabora) olan tutkusu ve annesinin kendisine olan düşkünlüğü arasında giderek sıkışmaktadır. Ve ne yazık ki duygularını anlatabileceği kimsesi yoktur. Aslında o kadar yalnızdır ki kimse onu aramadığı için cep telefonunun nasıl çaldığını bile bilmez. Her gün mahalledeki çocukların kendisini korkutmasıyla ufak krizler yaşayan Gülümser'in tek isteği ise oğlunun yanında olmasıdır.

Sonuna doğru belirgin bir tarz değişikliğine giden film, düğümün çözüldüğü bölümde Elif Şafak romanlarının tadına bürünüyor. Oğluna düşkün ve evinden dışarı adım atamayan hafif deli anne rolünde Meral Çetinkaya bütün oyunculuk yeteneğini konuştururken, Erdem Akakçe de yetenek konusunda ondan aşağı kalmıyor. İkili, ana oğul ilişkilerini melodrama dönüştürmeden oldukça ustalıkla perdeye yansıtıyor.

Bu arada şehrin tüm ısıltılı yaşamına karşın sadece Egemen ile Gülseren değil karanlıkta kalan. Şirketin gece bekçiliğini yapan ve sürekli ot içerek acılarından kurtulmaya çalışan Ramiz (Rıza Akın) ile kilo vermek isteyen ama bunda pek de başarılı olamayan dedikodusever sekreter Banu (Pınar Töre) da tıpkı Egemen ve annesi gibi karanlıkta.

Sonlarına doğru duygusal yönü ağır basan Çağan Irmak'ın bu son filmi seyirciyi içinde gizliden gizliye barındırdığı gerilim unsurlarıyla da kendine bağlıyor. Ana oğlun yaşadıkların evin içinde geçen kimi sahnelerde, tıpkı Çağan Irmak'ın senaryosunu yazdığı *Kâbuslar Evi*'ndeki gibi gerilimin giderek yükseleceğini sanıyor seyirci. Ama yönetmen onların bu beklentisini boş çıkarıyor.

Gerilimi az ya da çok *Karanlıktakiler* izleyicileri mutlu edecek bir film. Oyunculüğün yanı sıra sonlara doğru giderek artan duygusalılık Çağan Irmak sinemasını sevenlerin hoşuna gidecek.

Gözün görmemesi gerekeni görmesi ruhu karartırken kimi zaman görmemesi de ruhu aynı şekilde karartabilir. Eski kavimler ruhu kararanları toplumdan uzak tutarken acaba akıllarındaki topluluktan ayrı kalanın ruhunun temiz kalacağıydı mıydı yoksa toplumun o karanlıktan uzak duracağı mıydı bilinmez. Fakat kimi zaman ruhun kararmaması için toplumdan uzak kalmak da şart.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

500 günün hikâyesi

Ali Abaday 09.10.2009

İlişkilerin kendilerine göre değişik bir kimyası vardır. Her ilişki onun parçası olan kişiler gibi farklı özellikler taşır. Dışarıdan bakılınca ilişkilerin neredeyse hepsi ilk başta birbirine benzese de içlerine girdikçe o benzerlik tıpkı çiçek dürbünlerindeki gibi değişik renkler gösterebilir.

Diyelim ki ilişkilere belli kalıplar içinde bakıyoruz, bu durumda erkeklerin ilişkiyi adlandırmaktan kaçındığı, kadınların ise aksine istediğini fark ederiz. Ne var ki arada bunun da şaştığı olur. Romantik bir erkekle, yaşadıklarını tanımlamak istemeyen bir kızın birlikteliği ise oldukça ilginç durumlar yaratabilir. Londra’da böyle bir ilişki yaşamış Scott Neustadter’ın başına gelenler gibi.

Ne var ki *Aşkın 500 Günü / 500 Days of Summer* filmindeki kahramanımızın adı Tom Hanson (Joseph Gordon-Levitt). Ve film başında da söylediği gibi o bir aşk hikâyesini değil, bir erkeğin bir kadınla tanışmasını anlatıyor.

Tom hayatı boyunca ruh eşini beklemiş, ilk görüşte aşka, kaçınıcı görüşte olursa olsun aşka inanan bir genç. Filmin başında aralarının bozuk olduğunu öğrendiğimiz sevgilisi Summer Finn (Zooey Deschanel) ise hayatta aşk gibi kavramların olmadığını savunan bir kadın. Tom yazar olarak çalıştığı kutlama kartları şirketinde Summer’ı ilk gördüğü an onun yıllardır aradığı kişi olduğunu karar veriyor. Bir süre sonra Summer’ın kimseye yüz vermediği dedikodusu dolaşmaya başlıyor şirkette. Ve ardından sanki bunu yalanlamak ister gibi Summer ile Tom bir ilişkiye başlıyor ama ikisinin bakış açıları birbirlerinden tamamen farklı. Tom çoğu erkeğin aksine ilişkinin adlandırılmasını isterken Summer henüz bir ilişki yaşamaya hazır olamadığını söylüyor, ama bu arada ilişki yaşamaya da devam ediyorlar.

Bir ilişkinin gidişatını farklı zaman dilimlerinde anlatan film hem eleştirmenlerin hem de seyircilerin memnun kaldıkları ender yapımlardan biri. Komedinin yer yer ağır bastığı *Aşkın 500 Günü*, ilişkileri Woody Allenvarî bir tarzda ele almasa da kadın ve erkek arasındakilere erkeklerin bakış açısından bakıp oldukça da iyi analiz ediyor.

Filmin en hoş yanlarından biri ise kaç yaşında olurlarsa olsunlar erkeklerin kadınlarla olan ilişkilerinde bir başka kadının tavsiyelerine hep ihtiyaç duyduklarını gösteren bölümler. Tom’un kız kardeşi Rachel (Chloe Moretz) ile olan diyalogları bu açıdan bakıldığında çok eğlendirici. Deneyimle sabitlenen bir örnek olarak kız kardeşlerin ağabeylerinin her zaman en büyük yardımcıları olduğunu söyleyebilirim. Kimi zaman ağabeyleri onları ne kadar üzdüğünü bilmesede de...

İngilizceye ve Amerikan kültürüne dayanan esprilerin yer aldığı filmin Scott Neustadter ile ne alakası var dersiniz: Sinemanın hayatın bir yansıması olduğu gerçektir. Filmin yardımcı yazarı Neustadter, Londra’da benzer bir ilişki yaşayınca olayları kaleme alması daha kolay olmuş. Ne de olsa Tom, onun perdeye biraz farklı yansımış hali.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Megan Fox’a kana kana

Ali Abaday 23.10.2009

Arkadaşlığın akrabalıktan daha ilginç bir bağı vardır. Akrabalığın aksine kişi özgürce istediği kişiyi arkadaş seçebilir. Ancak esas güzel olan sizden tamamen farklı bir kişinin sizinle hayatın getirdiği her şeyi paylaşmasıdır. Sabaha karşı sokaklarda tek başınıza yürürken, aileniz kararlarınızı eleştirirken arkadaşlarınız kayıtsız şartsız hep yanınızdadır.

Günah işlemenin verdiği çekicilikle ailenin kurallarını, hatta bazen toplumun kurallarını delerken yanınızdaki hep o en yakın arkadaşınızdır. Kimi zaman ise kantarın topuzunu kaçırmamanız için sizi uyaran kişidir.

Transformers filmiyle yıldızı parlayan Megan Fox'un başrolünü paylaştığı *Kana Susadım / Jennifer's Body* küçük yaşlardan itibaren çok iyi arkadaş olan iki kızın korku-komedi karışımı hikâyesini anlatıyor.

Okulun en güzel kızı ve ponpon kızların lideri Jennifer Check (Megan Fox) kum havuzunda oynadığı zamanlardan beri Anita "Needy" Lesnicki (Amanda Seyfried) ile arkadaştır. Okuldaki çoğu öğrenci Jennifer kadar çekici bir kız ile kendine pek bakmayan Needy'nin arkadaşlığının arkasında eşcinsel bir ilişki olduğuna inanmaktadır.

Yakın arkadaşı Jennifer'ın asi hayatına arada uzaktan dahil olan Needy ise sevgilisi Chip (Johnny Simmons) ile gayet mutludur. Jennifer'ın sevgilisi ile çokca zaman geçirmesi Chip'i rahatsız etse de pek bir yorumda bulunmaz.

Bir gece şehir dışından bir rock grubunun konser vereceğini öğrenen Jennifer Needy'i de yana alarak konserin yapılacağı bara gider. Low Shoulder (Düşük Banket) isimli grubun solisti Nikolai Wolf (Adam Brody) konserden önce tanıştığı Jennifer'dan hoşlanır. Bu arada grup içinde yapılan bir söylentide onun bakire olup olmadığının tartışıldığını duyan Needy bu muhabbetten pek hoşlanmasa da Jennifer'ı bardan uzaklaştıramaz.

Konser sırasında bir yangın çıkar. Pek çok kişi ölürken Needy ve Jennifer kurtulur. Jennifer grubun arabasıyla olay yerinden uzaklaşırken Needy arkadaşı için endişelenir. Aynı gece evde Jennifer'ı karşısında gördüğünde ise bazı şeylerin doğru gitmediğini anlar.

Alacakaranlık'ın (*Twilight*) erkekler için olan versiyonu diyebileceğimiz *Kana Susadım* sadece erkekleri yiyerek yaşayan bir tür zombinin hikâyesi. Megan Fox'un güzelliğine sığınan filmin senaryosunu ise Juno ile 2007'de Oscar kazanan Diablo Cody yazmış. Fox'un senaryoyu okuduktan sonra 2007 yılında dahil olduğu ekibe kısa süre sonra *Mama Mia* ile tanıştığımız Amanda Seyfried de katılmış.

Ayrı uçlardaki iki kız arkadaşı canlandıran ikilinin kariyerlerinin en iyi performanslarını sergiledikleri söylenemez. *Kana Susadım*, teen slasher olarak kabul edilen, kanın gerektiğinde bolca akıtıldığı, gençlerin peş peşe öldüğü, korku ile komedinin harmanlandığı orta kalitede bir yapım.

Filmin gösterime girmesiyle çizgi romanının da piyasaya sürüldüğünü hatırlatalım. Filmden farklı olarak çizgi romanda daha çok erkek kurban yer alıyor ve onlara öldürülmeden önce neler yapıldığına daha etraflıca değiniliyor.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Uzaylı mülteciler

Ali Abaday 06.11.2009

Yıllar önce *Radikal* gazetesi "cep üniversitesi" adı altında bir dizi kitap vermişti. O kitaplardan biri korku üzerineydi. Kitapta, hatırladığım kadarıyla insanların bilmedikleri şeylerden korktuklarına dair bir görüş vardı. Bilinmeyen, yabancı olan, alışılmışın dışındakilerin yarattığı huzursuzluğun kimi kişilerde korku yarattığını iddia ediyordu bilimadamları.

Bu hafta gösterime giren Neill Blomkamp'ın yönettiği *Yasak Bölge 9 / District 9* da bilinmeyene karşı yaşanan korkuyu işliyor. Ve insanoğlunun o bilinmeyenin çaresiz ve aciz olduğunu fark ettiğinde içindeki faşizan duyguların nasıl da su yüzüne çıktığını gösteriyor.

Film 1982 yılında devasa bir uzay gemisinin Güney Afrika'daki Johannesburg üzerine konuşlanmasıyla başlıyor. İnsanoğlu uzaylılarla bu bilinen ilk temasın ardından uzay gemisinden gelecek bir işaret bekliyor. Fakat beklenen işaret uzun süre gelmeyince içeri girmeye karar verip gemide sefalet içinde yaşayan bir grup uzaylıyla karşılaşıyorlar.

Uzaylılar üstün görünen teknolojilerine karşın çok zeki değiller ama gemide bulunan silahlar oldukça güçlü. Ne var ki silahları ancak dünyalıların 'karides' adını verdiği uzaylılar kullanabiliyor.

Uzaylıların bulunduğu gemi Johannesburg üzerinde kalıyor. Gemiden çıkarılan uzaylılar ise Bölge 9 olarak adlandırılan bir gettoya yerleştiriliyor. Burada zaman içinde hızla çoğalan mülteci uzaylılardan bıkan dünyalılar onların şehrin dışında bir yere taşınması için baskı yaparak gösteriler düzenliyor. Uzaylılar için kurulan özel birim MNU (Multinational United) ise bu taşınma işlemini gerçekleştirmekle görevlendiriyor. Operasyonun başına Wikus Van De Merwe (Sharlto Copley) getiriliyor. Üzerine kazayla boşalan madde DNA yapısının değişmesine yol açan Wikus, hem MNU'nun hem de bazı uzaylıların görüldüğünden çok daha farklı olduğunu fark ediyor.

Yönetmenin daha önce *Alive in Joburg* adıyla çektiği kısa filmin bu uzun metraj versiyonunda yabancı karşıtlığı işlenirken geçmişte Afrika'da yaşanan ırkçı politikalara da atıf yapılıyor. 1966 yılında Cape Town'da oluşturulan Bölge 6'ya (District 6) o zamanlar sadece beyazlar girebiliyordu. Buranın istenilen şekilde imar edilmesi için ise orada yaşayanlar yerlerinden yurtlarından zorla çıkarılmıştı.

Yabancı düşmanlığı ve ırkçılık motifleri dünyada zorunlu olarak mülteci hayatı yaşayan uzaylılar üzerinden gösteriliyor. Aralarına girmeden onların nasıl bir sefalet içinde yaşadığını bilmeyen Wikus ise kendi ırkının zalimliklerine mecburen şahitlik ediyor. Bu arada Wikus'u oldukça başarılı bir şekilde canlandıran Sharlto Copley, *Alive in Joburg* filminde de oynamıştı.

Belgesel tarzında çekilen filmin makyaj ve özel efektlerinin yanı sıra politik boyutunun da olması onu kendi türü içinde ayrı bir yere taşıyor. Bu arada midesi zayıf olan ve kanlı sahnelerle dayanamayanların filme gitmesi tavsiye edilmez.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bu da bilindik bir kıyamet

Ali Abaday 13.11.2009

Bir gün sonra kıyametin kopacağını öğrenseniz ne yaparsınız? Tüm insanlığın 24 saat sonra yok olacağı ve bunu engelleyecek hiçbir gücün olmadığını bilmek sizi nasıl bir ruh haline sokar? Sevdiklerinizi mi görmeye çalışırsınız yoksa küs olduğunuz aile bireyleri ile mi barışırsınız?

Son 24 saatleri olduğunu düşünüp dine, Allah'a sığınanlar da olabilir, kimsenin onları cezalandıramayacağına inanıp ruhundaki en karanlık noktaları dışarı çıkaranlar da... Siz hangisi olurdunuz, ölümden sonra iyi bir yaşam olanağı sunacağına inandığınız dine sarılanlardan mı, yoksa artık cezalandırılmayacağını bilip o engellenemez

suç işleme isteğiyle etrafa kötülük saçanlardan mı?

Evrenin Askerleri/Universal Soldier, Yıldız Kapısı/Stargate ve Kurtuluş Günü/Independence Day filmleriyle özellikle bilimkurgu severlerin gözünde farklı bir yer kazanan Roland Emmerich'in artık alışılmış dünyanın sonunu getirme hikâyelerine bir yenisi ekleniyor. Maya takvimine göre dünyadaki çok büyük bir değişikliğe işaret eden 2012 tarihinin üzerinden bir kıyamet hikâyesi kuran Emmerich, Güneş'teki çok şiddetli patlamaların Dünya'nın çekirdeğini etkileyeceği ve büyük felaketler olacağından yola çıkmış son filmi *2012*'de.

Beyaz Saray için çalışan jeolog Adrian Helmsley (Chiwetel Ajiofor) dünyanın çeşitli bölgelerindeki meslektaşlarıyla yaptığı görüşmeler neticesinde dünyanın sonunun geleceğini öngörerek bunu Beyaz Saray danışmanlarından Carl Anheuser'e (Oliver Platt) iletir. Anheuser aldığı bu bilgiler üzerine Helmsley'yi, ABD Başkanı (Danny Glover) ile tanıştırtarak fikirlerini ona açıklamasını sağlar.

Kendisine verilen bilgileri diğer bilimadamlarına doğrulatan ABD Başkanı, durumu G-8 zirvesinde meslektaşlarına açıklar ve insan ırkının en azından bir kısmının kurtulması için bir plan yapılmaya başlanır.

Eşinden ayrılmış, yazdığı tek kitabı 500 adet bile satmamış olan Jackson Curtis (John Cusack) çocuklarını Yellowstone Parkı'na götürür. Dünyanın sonunun yaklaştığına dair alametlerin çoğaldığı bu dönemde park, yasak bölge ilan edilmiştir. Bu yasağa aldırmayıp çocuklarıyla içeri giren Curtis, ABD ordusu tarafından gözaltına alınır ve Helmsey ile karşılaşır.

Olaylar beklenenden hızlı gelişince yapılan planlar pek işe yaramaz. Curtis, ailesini kurtarmaya çalışırken, Helmsley de parçası olduğu planın göründüğünden farklı işlediğini öğrenir.

Kurtuluş Günü, Yarından Sonra/The Day After Tomorrow ile dünyanın sonunu getiremeyen Emmerich yine bilindik kalıplar ve klişelerle dolu bir film çekmiş. Aile bağları, dünyayı yönetenlerin sorumlulukları, hayatın her zaman adil olmadığı fikirleri, klişe yöntemlerle işlenmiş. Özel efektlerin daha çok bilgisayar oyunu hissi verdiği *2012*, süresinin uzunluğuyla (158 dakika) seyirciyi yoruyor. Hikâyedeki karakter sayısının fazlalığı kafaları karıştırırken dağılan senaryo bir türlü toparlanamıyor. Danny Glover, Woody Harrelson ve Thandie Newton gibi önemli oyuncuların renklendirdiği filmin diyaloglarının yapaylığı ise zaman zaman itici oluyor. Kısaca Emmerich'in filminde bir-iki eğlenceli diyalog dışında pek yeni bir şey yok. Hatta Anheuser dışında (ki o da aşırı derecede gerçekçi) kötü sayılacak bir karakter bile mevcut değil.

Baştaki soruya; "24 saat sonra kıyametin kopacağını bilseniz ne yaparsınız" sorusuna dönersek... Cinayet işleyip, soygun yapıp içinizdeki canı tarafı mı gösterirsiniz yoksa dualar ederek sevdiklerinizle mi geçirirsiniz son dakikalarınızı? Peki, sevdiklerinizle birlikte olacaksınız o son saniyede kime sarılmak istersiniz?

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Gladio vadiye indi

Ali Abaday 20.11.2009

Neredeyse yedi yıl önce, Ankara'da okurken fragmanlarıyla pek çok kişinin merakını kamçılayan *Kurtlar Vadisi* dizisinin ilk bölümünü izlemiştim. 15 Ocak 2003'te gösterilen ilk bölümde farklı bir dizi olacağını belli etmişti.

Sınıfta o ilk bölümü izleyen sadece iki kişiydik, ama ilerleyen zamanda çok sayıda arkadaş dizinin takipçisi olmuş hatta kimi hocalarımız da diziyle ilgili alıntılar yapmaya başlamıştı. Dizinin ilk konseptinin ardından çekilen *Kurtlar Vadisi-Irak* filmi beklentilerimizi tatmin etmediği için de biraz üzülmüştük.

Aradan geçen zaman içinde dizi önce sadece bir bölümlüğüne *Kurtlar Vadisi-Terör*, sonrasında ise *Kurtlar Vadisi-Pusu* adını aldığı yeni konseptleriyle ekrana gelmeye başladı. Şimdi de *Pusu*'nun yarattığı karakterlerden biri olan İskender Büyük'ün hayatının bir kısmının anlatıldığı *Kurtlar Vadisi-Gladio* gösterime giriyor.

Film İskender Büyük'ün (Musa Uzunlar) mahkemede yargılanması ile başlıyor. Gladio için çalıştığının farkında olmadığını belirten İskender Büyük mahkemeye ilk olarak, Abdullah Öcalan'a 1994 yılında Bekaa Vadisi'nde yapılması planlanan suikastın son anda nasıl engellendiğini anlatıyor.

İlk başta operasyonun dönemin Cumhurbaşkanı Turgut Özal (Sezai Aydın) tarafından Abdullah Öcalan'a sızdırıldığını düşündüğünü belirtse de, Özal'ın bir suikast sonucu öldürülmesinin ardından gerçeği öğrendiğini açıklıyor. Özal'ın öldürülmesinde de parmağı olduğunu belirten İskender Büyük mahkemede kendisini yanlış yönlendirenlerin Gladio olduğunu iddia ediyor.

Suikastın ardından JİTEM komutanı Cem Ersever'in (Ali Başar) öldürülmesi ve 28 Şubat sürecinin nasıl işlediğini anlatan İskender Büyük bütün olayların arkasında Gladio'nun iki numaralı adamının olduğunu söylese de bu kişinin adını açıklamak için beklemeyi tercih ettiğini belirtiyor.

Diziden farklı olarak son 15 yılda yaşanan çoğu önemli olayı kişilerin isimlerini vererek anlatan film bir süre gündemi etkileyecek gibi. Ancak filmde kimi ufak tefek çelişkiler de yok değil. Cem Ersever'in sevgilisinin öldürüldüğünde sarışın olması ya da Ersever'in kafasına iki kurşun sıkılarak öldürülmesi gibi ayrıntılar es geçilmiş.

Filmin Turgut Özal'ın suikasta kurban gittiği, 28 Şubat'tan sonra yapılması planlanan darbenin ABD tarafından son dakikada engellendiği yönündeki söylemleri de bazı tartışmaları yeniden gündeme getirebilir.

Musa Uzunlar'ın canlandırdığı İskender Büyük filmde biraz daha aklanıyor gibi. Kendisinin yaptığı her şeye karşın temel dürtüsünün vatan sevgisi olduğu ve bu yüzden gözlerinin kör olduğunu savunması da pek yeterli gelmiyor. Ayrıca sevginin yanı sıra İskender Büyük temelinde anımsatılan karakterlerin bir güç tutkusuna sahip oldukları da bir gerçek.

Kurtlar Vadisi çoğunlukla oyunculuk ve çekim tekniklerinden çok senaryosunda yer alan ilginç benzerliklerle dikkat çeken bir yapım. Dizinin hayranlarının filmi *Irak*'a kıyasla daha sevmeleri mümkün, ancak diziyi izlememiş ya da konuyla alakası olmayanlar filmde pek memnun kalmayabilir.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Sigortacıların zor anı

Ali Abaday 11.12.2009

Sinema seri katilleri oldum olası sevmiştir. Tarihe bakıldığında birkaç yüzyıl öncesine dayanan davalar bile görülebiliyor. İnsan ruhunun en karanlık taraflarına sahip olduklarını düşündüğüm seri katiller araştırmacılara göre kötü geçen çocuklukların ya da yaşanan travmaların ardından başlıyor cinayetlerine.

Kimi seri katiller belli bir grubu izlerken diğerlerine sadece öldürmek yetiyor. *Elm Sokağı Kâbusu/A Nightmare On Elm Street* filminin başkarakteri Freddy Kruger rüyalarına girdiği çocukları öldürüyordu. *13. Cuma/Friday The 13th* filminde ise katilimiz Jason ilk başlarda Camp Crystal Gölü civarına gelen gençlerle yetinirken sonradan kurban kitlesini genişletmişti.

Sinemanın son dönem seri katili Jigsaw (Tobin Bell) ise ilk filmde seyirciyi oldukça şaşırtan bir senaryoyla başlamıştı seriye. Film bir odadaki üç kişi arasında geçiyor, ölü gibi yatan Jigsaw diğer ikisinin arasında geçenleri izliyordu. Müthiş finali ile film o dönem hem seyircinin hem de eleştirmenlerin övgüsünü almıştı. İlerleyen zamanla beş devam filmi çekilen seride seri katil Jigsaw ya da esas adıyla John Kramer, giderek aziz mertebesine yerleştirildi.

Geçmişte yaşadıkları yüzünden insan hayatını ve kendi hayatını önemsemeyenlere unutamayacakları bir ders veren John öleli iki film oluyor ama tasarladığı cinayetler devam ediyor. Vasiyeti açıklanan John'un cinayetlerini kimin işlediğini araştıran gizli servis ve polis teşkilatının ilk şüphelisi gizli servis ajanı Peter Strahm (Scott Paterson) oluyor. John'un iki eski yardımcısından biri olan dedektif Mark Hoffman (Costas Mandylor), bir sigorta şirketinin başında çalışan William Easton'ı (Peter Outerbridge) kaçırarak onu insan hayatının ne kadar önemli olduğunu gösteren dört aşamalı bir teste tabi tutuyor. Hem kendi hem de birlikte çalıştığı ekibinin hayatının tehlikede olduğu bu testte kimin yaşayıp kimin öleceğine karar verecek güç Easton'un elinde. O güne kadar insan hayatını sayılarla ifade eden Easton yaşadıklarından sonra her şeyin görüldüğü gibi olmadığını anlıyor. Bu arada John'un gizemli yardımcısını arayan gizli servis Hoffman'ın kimliğini bulmaya oldukça yaklaşıyor.

Seyirciyi artık pek şaşırtmayan bir senaryoya sahip serinin önceki filmlerini izlemeyenler *Testere VI*'daki bazı sahneleri anlayamayabilir. Costas Mandylor'un kasıntı oyunculuğu ve Tobin Bell'in artık alışlagelen bilge katil yorumu kimi sahnelerde sıkıcı olabiliyor.

Seyircinin daha fazla şiddet ve kan görmek istediğine kanaat getiren senaristler Jigsaw'un hazırladığı tuzaklardaki süreleri hayli kısaltmış, ki bu da filmin içinde vahşetin dozunu oldukça arttırıyor. Ve ne yazık ki iğrençlik seviyesine ulaşan vahşetin bu dozunu serinin hayranları seviyor.

Bu gidişle seri katil John Kramer'ın cinayetleri o ölse de devam edecek. Yedinci film hazırlıklarına başlandı bile...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kalbin elektriği kesilirse

Ali Abaday 18.12.2009

Tanrı her şeyden önce, yani tek başınayken iki kavram yarattı; iyilik ve kötülük! Daha sonrasında yarattığı her varlık bu iki kavramdan birine yakın olabilecek, hatta aralarında gidip gelebilecekti.

İyilik ve kötülükten sonra yaratılan varlıklar kimi zaman bilerek kimi zaman ise farkında bile olmadan bu iki kavramdan birine ruhlarında daha fazla yer verdi. İyilik ve kötülük yaratılan her varlığın içinde birbirleriyle mücadele etti, ediyor ve edecek!

Taylan Biraderler'in yönettiği, Engin Günaydın'ın senaryosunu yazıp başrolünü üstlendiği *Vavien*, ağabeyiyle küçük bir kasabadaki elektrikçi dükkânını işleten Celal'in (Engin Günaydın) hikâyesini anlatıyor.

Karısı Sevilay (Binnur Kaya) ve oğluyla yaşayan Celal hayatından memnun değildir. Ağabeyi Cemal (Settar Tanrıöğen) ile açtıkları elektrikçi dükkânında da işler iyi gitmemekte, borçları gittikçe kabarmaktadır. Celal ile Cemal'in tek eğlencesi arada sırada Samsun'da gittikleri pavyondur. Celal burada sahneye çıkan Sibel Ceylan'a (Güneş Berberoğlu) âşıktır, ancak Sibel'in bir belalısı vardır. Hayattaki sıkıntılarını pavyonda atan Celal, Sibel ile birlikte olmayı ister.

Kocasını çok seven Sevilay ise kasabalarında yaşayan vekilin (Serra Yılmaz) toplantılarına katılmakta, evine giderek ona özel yemekler hazırlamaktadır. Sevilay evlilikleri boyunca kocasından bir sır sakladığını sanır, oysa Celal bu sırrı bilmektedir. Yine de karısına bu sırrı bildiğine dair en ufak bir imada bile bulunmaz, zira yaptığı tüm planlar bu sırda dayanmaktadır.

Taylan Biraderler kendilerine haz üsluplarıyla çektikleri *Küçük Kıyamet*'ten sonra yine çok farklı ve başarılı bir filmle karşımızda. İki kardeş oldukça iyi yazılmış senaryonun da etkisiyle filme kendi üsluplarını vermekte hiç zorlanmamış.

Filmde başarılı bir performans çizen Engin Günaydın elektrikçi Celal'in sıkıntılı hallerini, kendince bulduğu çözümleri, arada yaşadığı içsel bunalımları seyirciye yansıtmakta zorlanmıyor. Binnur Kaya ise filmin belki de en başarılı performansını sergiliyor. Kocasına âşık ve ailesinin mutluluğu için uğraşan, bu arada vekil ile arasını da bozmamaya çalışan saf Sevilay rolünde kelimenin tam anlamıyla mükemmel. Artık ustalığını kanıtlayan Settar Tanrıöğen ise oyuncululuğunu bir kez daha konuşturuyor. Neşet Ertaş ile birlikte saz çaldığı sahne özellikle izlenmeye değer.

Oyunculardan, oyunculuklarından laf açıp da Serra Yılmaz ve peruğundan bahsetmemek olmaz. Gerek tiyatrodaki gerekse sinemada oldukça başarılı karakterlere hayat veren Serra Yılmaz, vekil rolünde tüm ekip gibi harika bir oyunculuk çıkarıyor, ancak bu başarıya peruğunun katkısı tartışılmaz.

Kısacası *Vavien*; yönetimi, senaryosu ve oyunculuklarıyla yılın en iyi yapımlarından biri. Ancak filmi *Avrupa Yakası*'nın bir nevi devamı olarak düşünenleri şimdiden hayalkırıklığına uğramamaları için uyaralım.

Tanrı yarattığı her insanla bir savaş alanı da yarattı. İşte binlerce yıldır o savaş alanında iyilik ile kötülük mücadele ediyor. Zaman zaman birbirlerine üstünlük sağlasalar da kimin kazanacağı hiçbir zaman belli olmuyor. Kimi zaman kötülük üstün gelecekken beklenmedik olaylar sonucu kaybedebiliyor. Ancak değişmeyen tek bir gerçek var; o da aşkın olduğu vücutlarda iyiliğin her daim kazandığı...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Zombi Birleşik Devletleri

Ali Abaday 25.12.2009

Vampirler, ölümsüzler listesinin en tepesindeki yaratıklar... Aristokrat hareketleri, Tanrı'ya isyan etmeleri (Kont Dracula hikâyesinde Dracula'nın aşkını kaybetmesi gibi) ve ruhları olmamasının yarattığı garip acı onları listenin en popülerleri yapar. Tabii buna roman ve sinemanın katkısı yadsınamaz.

Vampirlerden sonra ise kurtadamlar gelir. Onlar biraz daha farklıdır, çünkü dönüşümleri ve kurtadam oldukları süre boyunca aynı zamanda insandırlar ve dönüşümde geçirdikleri zamanı hatırlamazlar. Vampirlere oranla popülariteleri biraz daha azdır.

Vampirler ve kurtadamlar diğer mecralarda olduğu gibi şu sıralar sinemada pek gözde... Gösterimi biraz geciken Benico Del Toro'nun *Kurtadam* filmi uzun zamandır merakla bekleniyor.

Zombiler, vampir ve kurtadamlardan sonra listedeki yerlerini yavaş yavaş sağlamlaştırıyor. Megan Fox'un *Kana Susadım/Jennifer's Body* filminde bir zombiyi canlandırmasının ardından sırada alıştığımız tür zombilerle dolu bir film var, *Zombieland*.

Deli danaya benzer bir virüs taşıyan etin yol açtığı hastalık sonucu zombiye dönüşen insanlar diğer insanları yemeğe çalışıyor ve ısırılanlar kısa sürede zombiye dönüşüyor.

Bu cehennem gibi ortamda Columbus (Jesse Eisenberg) ailesine ulaşmaya çalışır. Kendine "hayatta kalmak için gereken kurallar listesi" yapar. Yolda Tallahassee (Woody Harrelson) ile karşılaşınca ikili yollarına birlikte devam eder. Zombilerden nefret eden Tallahassee onları öldürme konusunda oldukça başarılıdır.

Bir markette Wichita (Emma Stone) ve Little Rock (Abigail Breslin) adında iki kız kardeşle karşılaşırlar. Kardeşler Los Angeles'ta bulunan "Pasifik Playland" adındaki büyük lunaparka gitmek istemektedir ve Columbus ile Tallahassee'yi kandırarak hem silahlarını hem de arabalarını alırlar. Ancak zombilerle dolu bu dünyada tekrar karşılaşmaları an meselesidir.

Klasik zombi hikâyesi anlatan bu korku komedi filminin en büyük sürprizi yapımda kısa bir süre görünen Bill Murray. Bu türü sevenlerin hoşça vakit geçirecekleri, ancak akıllarda uzun süre yer etmeyecek bir film *Zombieland*.

Zombieland'in uzun vadeli tek katkısı vejetaryen olmayı düşünenlerinin kararlarını hızlandırmak olabilir belki. Bu arada filmin devam bölümleri çekilirse sakın şaşırmayın zira filmin sonundaki yarım kalmışlık hissi ancak bununla açıklanabilir.

Evet, anlaşılan zombi sezonu açıldı. Eee, ne de olsa sırada önümüzdeki ay vizyona girecek *[REC] 2* ve ilk Türk zombi filmi *Ada: Zombilerin Düğünü* var. Her iki film de türün hayranları tarafından daha şimdiden merakla beklenmeye başlandı.

</div>

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kırılmış bir kucaklaşma

Ali Abaday 08.01.2010

Sinemanın 100. yıl kutlamaları sırasında, tüm dünyada çeşitli etkinlikler yapılırken ünlü saat firması Swatch da birbirinden önemli üç yönetmene birer saat tasarlatmıştı. Amerikalı yönetmen Robert Altman son derece sade bir saat tasarlarlarken Japonya'nın en büyük yönetmeni Akira Kurosawa samuray ailesinden gelmesinin de etkisiyle olacak kadrajında göz olan bir saat çizdi. Üçüncü tasarım ise Avrupa ve İspanya'nın en ünlü yönetmenlerinden birine, Pedro Almodovar'a aitti. Almodovar son derece renkli, canlı ama bütün bunlara karşın zarif mi zarif bir saat tasarladı. Aslında bu tasarım onun sinema dilini en iyi anlatan iki durumu da yan yana getiriyordu. Zerafet ve ihtişam.

Almodovar'ın son filmi *Kırık Kucaklaşmalar* (Los Abrazos Rotos) yönetmenin izlerini taşıyan bir kara film denemesi olarak adledilebilir. Geriye dönüşlerle anlatılan hikâyede kör bir senarist olan ve Harry Caine (Lluis Homar) ismini kullanan Mateo Blanco, menajeri Judit'in (Blanca Portillo) getirdiği işler üzerine çalışırken Judit'in oğlu Diego (Tamar Novas) da ona yardım eder. Bir gün karşıdan karşıya geçmesine yardım eden bir kız Harry'i evine getirip ona gazete okurken ünlü sanayici Ernesto Martel'in (Jose Luis Gomez) öldüğünü söyler.

Birkaç gün sonra kendini film yönetmeni Ray X (Ruben Ochandiano) olarak tanıtan biri Harry'den bir senaryo yazmasını ister. Ray X aslında Ernesto Martel'in eşcinsel oğludur ve Harry de gerçeği hemen fark etmiştir. Ernesto ile Harry'nin yolları geçmişte Magdalena Rivas (Penelope Cruz) adında bir kadın yüzünden kesişmiştir.

Judit'in şehir dışında bulunduğu bir gün Diego'nun yanlışlıkla komaya girip iyileşmesinin ardından Harry ona geçmişinden bahsetmeye başlar. 1992 yılında Magdalena ile ilk karşılaştıklarında senaryo yazıp film çeken Harry o zamanlar sadece Mateo adını kullanmaktadır. İşte Magdalena'nın Mateo'nun yeni filminin başrolü için deneme çekimine gelmesiyle başlayan bu hikâye de uzun yıllar sürecektir olaylar yumağını beraberinde getirir.

Almodovar'ın kara filme atıfta bulunduğu son çalışması *Kırık Kucaklaşmalar* yönetmenin kendine özgü renkliliğini yansıtıyor. Film içine kısa bir film eklemeyi de unutmayan Almodovar, daha önceki kimi filmlerine ve belli başlı kara film örneklerine de gönderme yapıyor. Kendi üslubu içinde son döneme damgasını vuran vampir filmleriyle de dalga geçen Pedro Almadovar, film yapımcılarının hayatına da bir bakış atıyor.

Penelope Cruz yönetmenle dördüncü çalışmasında yine oldukça başarılı bir performans ortaya koyarken, Lluis Homar filmin içinde sırtımayacak bir performans sergiliyor. Ancak filmin en iyi performansı sevdiği kadını kaybetmemek için her şeyi göze alabilecek, takıntılı işadamı rolündeki Jose Luis Gomez'e ait.

Pedro Almodovar sinemanın 100. yılı kutlanırken kendi sinema üslubunu ve hayata bakışını tasarladığı saate yansıtmişti. O saati alamamış, yıllarca aramış, bulamamıştım. Şimdi yönetmenin yaptığı filmleri keyifle seyredip her birini o saatin yerine koyuyor ve onların beni sarmasını bekliyorum.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Woody yine şehre döndü

Ali Abaday 15.01.2010

Kont Lev Nikolayevich bir gün odasına kapanmış ve uzun süre çıkmamıştı. Karısı, çocukları, arkadaşları hizmetlileri, köylüleri çok sevdikleri kontlarının neden bu hale geldiğini bilmiyorlardı. Yemeden içmeden kesilen Kont kimseyle konuşmuyordu.

Günlerce çalışma odasındaki kocaman koltuğunda oturan Kont Nikolayevich bir ara dolapta duran tüfeğini almış ve dakikalarca içine bakmıştı. Bu sahneyi anahtar deliğinden gözetleyen hizmetli ise ne yapacağını şaşırılmıştı. Her şeye sahip Kontu bu duruma getiren olay neydi?

Dışarıdan bakılınca oldukça şanslı olduğunu düşündüğümüz, sorunları olmayacağına inandığımız insanların hayatlarını birdenbire kökten değiştirmesi genelde hepimizi şaşırtır. Woody Allen'ın son filmi *Kim Kiminle Nerede / Whatever Works* oldukça iyi bir hayatı var gibi görünen fizikçi Boris Yelnikoff'un (Larry David) intihar denemesinden sonraki yaşamına değiniyor.

Bir gece geçirdiği panik atak sonrası intihar etmeye kalkışan Boris başarısız olmuştur. Sahip olduğu her şeyi arkasında bırakan Boris çocuklara satranç öğretmek geçimini sağlamakta ve üniversiteden arkadaşlarıyla politika ile antropoloji üzerine sohbetler yapmaktadır.

Bir gün evine dönerken çöplerin arasından çıkan Melodie (Evan Rachel Wood) ile karşılaşır. 21 yaşındaki bu sıradan kız Boris'ten önce yemek ister ve aynı akşam evinde kalmaya başlar. Melodie önceleri Boris'i çıldırtsa da aradan zaman geçince onun kalbini kazanır ve sonunda evlenirler. İlk yıl her şey yolunda gider, taa ki bir sabah Melodie'nin annesi Marietta (Patricia Clarkson) kızını buluncaya kadar. O andan sonra tüm olaylar farklı bir yola sapar.

Woody Allen'ın klasik varoluşsal korkularını ve hayatın mucize mi yoksa tesadüf mü olduğu sorularını Boris Yelnikoff karakteri üzerinden anlattığı *Kim Kiminle Nerede*'de, usta yönetmenin daha önceki bazı filmlerine atıfta bulunduğunu görmek mümkün.

Alıştığımız Woody Allen karakterlerinden biri olan Boris Yelnikoff'u canlandıran Larry David aralarında *Seinfeld*'in de bulunduğu pek çok başarılı dizinin yapımcısı ve senaristi. David, *Radıyo Günleri / Radio Days* ve *New York Hikâyeleri / New York Stories* filmlerinde Allen ile birlikte çalıştı. Allen'ın oldukça güvendiği David filmde gayet başarılı bir performans çiziyor.

Allen seyirciyi hem eğlendiriyor hem de kimi zaman olayların arkasında bambaşka durumlar bulunduğunu ya da tanıdığımız sandığımız kişilerin aslında oldukça başka kişiliklere sahip olduğunu anlatıyor kendine has diliyle.

Kim Kiminle Nerede, Woody Allen'ın New York'ta geçen, ilişkileri, hayat algısını, paranoya ve korkuları kendi üslubuyla anlatan filmlerini sevenleri oldukça memnun edecek bir çalışma.

Aslında Kont Lev Nikolayevich Tolstoy bu boşluğa her şeye sahip olduğunu ve mutluluğu yakaladığını söyledikten sonra düşmüştü. Zira kendi anlatımıyla her şeyin arkasında bir hiç olduğunu fark etmişti. Boris Yelnikoff o gün ona hayatla ilgili şu küçük cümleyi fısıldasa belki de bu kadar derin bir bunalıma düşmezdi, "Babanın onca spermi arasından annenin seni yaratacak yumurtayı bulması tesadüf değil de nedir."

Bazı konuları çok düşünmemek belki de en iyisi yoksa panik ataktan kaçış yok!

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Eski sevgilim acaba beni affeder mi

Ali Abaday 29.01.2010

Ayrılıklar her zaman bir taraf için daha zordur. Çoğunlukla kadınlar için ayrılıkların, boşanmaların zor olduğu düşünülse de kimi erkekler için de en az kadınlar kadar zordur sevdiği birinden ayrılmak. İşin ilginç yanlarından biri ayrılmayı isteyen tarafın bazen geri dönmesidir.

İlk başta ayrılığın daha iyi olacağını düşünen ya da başka birine âşık olduğunu sanan tarafın geçen zamanla birlikte umduğunu bulamayarak ve eskiden yaşadığı güzel günleri de anımsayarak eski sevgilisine dönme çabası pek çok filmde vardır.

Kadınlar Ne İster/What Women Want filmi ile gişede en fazla hasılat yapan kadın yönetmen unvanını hâlâ koruyan Nancy Meyers son filmi *İlişki Durumu Karışık/It's Complicated* ile bir kez daha kadın erkek ilişkilerine kamerasını çeviriyor.

Jane (Meryl Streep) ile Jake (Alec Baldwin) 10 yıl önce boşanmıştır ve ara ara arkadaş partilerinde ya da çocuklarıyla alakalı törenlerde birbirlerini görmektedir. Jane boşanmanın etkilerini tam olarak üstünden atmayı hâlâ becerememiştir. Kendi işlettiği kafede çalışırken, üç çocuğunun da artık büyüdüğünü fark edip evini kendi istediği gibi bir bölüm eklemeye karar verir.

Jake ise boşanmadan önce birlikte olmaya başladığı Agness (Lake Bell) ile evlenmiştir. Oğulları Luke'un (Hunter Parrish) mezuniyet töreni için New York'ta biraraya gelen eski karı koca, alkolün de fazlaca tüketildiği bir gecenin sonunda birlikte olmaya başlar.

Eski kocasını seven Jane için bu durum ilk başta hoş görünse de Jake'in evli olduğu ve kendisinin 'öteki' kadın durumuna düştüğünü düşündüğü anlar canı sıkılmaktadır. Bu arada evinin yanına ek bir bölüm inşa etmesi için anlaştığı mimar Adam (Steve Martin) ise Jane'e karşı bir şeyler hissetmekte ancak başından geçen üzücü bir boşanma yüzünden açılmamaktadır.

Muhteşem performanslarına alıştığımız Meryl Streep'in Jane Adler rolünde hoş bir oyunculuk sergilediği filmde Steve Martin az sayıdaki sahnesine karşın yine göz dolduruyor. Filmin öne çıkan bir diğer oyuncusu ise *Ofis/Office* dizisinden tanıdığımız John Krasinski. Krasinski yardımcı rollerden birini oynamasına karşın oldukça başarılı bir performans sergiliyor.

Aradan 10 yıl geçmesine rağmen birbirlerine karşı aşk ve tutku hisseden çiftin hikâyesinin anlatıldığı film, Altın Küre ödülleri En İyi Film, En İyi Kadın Oyuncu ve En İyi Senaryo dallarında aday oldu.

Ayrılan çiftlerin tekrar biraraya gelmesi bazen oldukça güzel sonuçlar doğursa da bu birlikteliğin aşk mı yoksa hayatta beklenileni bulamamak yüzünden mi olduğuna iyi bakmak gerekir. Tabii geri dönen tarafın gidişinden pişman olmuşsa hatalarını telafi ettirmek için epey çalışması gerek.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İnancın gücü kelimelerdedir

Ali Abaday 05.02.2010

Postacı/Il Postino filminde genç postacının torununa yanaşmasını istemeyen büyükannenin çok güzel bir sözü vardır, "Onun torunuma yazılar yazması yerine sarhoşların ellemesini tercih ederim, çünkü kalbe giren kelimeleri hiçbir şey çıkaramaz." Aslında büyükanne her zaman doğru olan bir noktaya işaret eder, kelimelerin gücüne...

İnancın, gücün, kudretin kapılarını açan bütün anahtarlar kelimelerde gizlidir. Hughes kardeşlerin son filmi *Tanrı'nın Kitabı/The Book of Eli* de işte buradan yola çıkarak kıyamet sonrası bir dünyayı anlatıyor.

Dinler yüzünden çıkan büyük savaşın üzerinden 30 yıl geçmiştir ve Eli (Denzel Washington) isimli bir gezgin Batı'ya doğru yol almaktadır. Kıyamet sonrası dünyanın kuralları basittir, yaşamak için güçlü olmak gerekir, su olmadan yaşamak ise mümkün değildir.

Eli'nin yolu bir gün Carnegie (Gary Oldman) isimli adamın yönettiği şehre düşer. Bir kitabın peşine düşen Carnegie onu bulduğunda çok güçlü olacağına inanmaktadır. Carnegie'nin sahibi olduğu bara gelen Eli istemeden karıştığı kavgada tek başına pek çok adam öldürür. Bundan etkilenen Carnegie onu en az bir gece kendisiyle kalması için zorlar. Fikrini değiştirmesi için de Eli'ye önce su, yiyecek ve yatak ardından da birlikte yaşadığı kör sevgilisi Claudia'nın (Jennifer Beals) kızı Solara'yı (Mila Kunis) teklif eder. Hepsini reddeden Eli, Solara ile yediği akşam yemeğinde dua eder. Ertesi sabah Solara annesi ile kahvaltı ederken gece öğrendiği şekilde dua edince Carnegie aradığı kitabın Eli'de olduğundan emin olur.

Tanrı'nın Kitabı'nda anlatılan kıyamet sonrası dünya *Mad Max* gibi, pek çok filmde gösterilen anarşinin hüküm sürdüğü bir düzen üzerine kurulu. Bu dünyanın yollarını arşınlayan Eli rolündeki Denzel Washington fena sayılmayacak bir performans ortaya koyuyor. Kötü adam Carnegie'ye hayat veren Gary Oldman da yine başarılı bir profil çiziyor. Ne yazık ki iki usta aktör kendilerinden beklenildiği kadar iyi değil. Bu iki usta ismin karşılıklı oynadığı sahnelerden daha fazla şey bekleyecek seyirci hayal kırıklığına uğrayabilir.

Filmin eksik yanı ise vermek istediği mesaj yerine aksiyona yüklenmesi, sonuçta anlatılmak istenen esas nokta biraz geçiştirilmiş oluyor.

Kullanmayı bilenler için kelimelerin gücü dünyanın en güçlü silahıdır. Doğru yerde ve zamanda kullanılan kelimeler kimi zaman milyonlarca insanı tek bir vücut gibi hareket ettirirken bazen de bir adamın tüm dünyaya

kafa tutmasını ve haklılığını kanıtlamasını sağlar. Kelimelerin tehlikeli yanı ise insanlarda bıraktığı izlerin neredeyse hiçbir zaman silinememesidir. Zaman ne kadar her şeyin ilacı olsa da kelimelerin bıraktığı izi ancak ondan daha güçlü kelimeler silebilir.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kurdun laneti devam ediyor

Ali Abaday 19.02.2010

Dolunayın insanları yüzyıllardır etkileyen ihtişamı ve çekiciliği doğaüstü olayların da sorumlusu olarak gösterilir. Dolunay üzerine en bilinen hikâye ise tabii ki kurt adam öyküleridir. Efsaneye göre bir kurt tarafından ısırılan insan ilk dolunaya kadar öldürülmezse kurt adama dönüşerek çevresine dehşet saçar.

Bu efsaneleri temel alan ve ilk olmasa da en bilinen kurt adam filmi olan 1941 yılı yapımı *Kurt Adam*'ın (*The Wolfman*) yeniden çevriminde Benico Del Toro, ilk filmde Lon Chaney Jr'ın canlandırdığı Lawrence Talbot'a hayat veriyor. İlk filmde Talbot'un adı Larry idi ama artık o kadar farklılık olur.

Shakespeare oyunlarında rol alarak ünlenen aktör Talbot, bir gün küçük kardeşinin nişanlısı Gwen Conliffe'den (Emily Blunt) kardeşinin kaybolduğuna dair bir mesaj alır. Bunun üzerine yıllardır gitmediği Blackmoor'daki baba evine döner.

Evde onu karşılayan babası Sir John Talbot (Anthony Hopkins) kardeşinin vahşi bir şekilde öldürüldüğünü anlatır. Aslında bu ilk cinayet de değildir. Bir süredir çevrede bir insan tarafından mı yoksa bir hayvanın mı işlediği anlaşılamayan cinayetler işlenmektedir. Sadece dolunayda işlenen bu cinayetler için bölgeye gelen çingeneler suçlanınca Talbot onlarla konuşmaya karar verir.

Bilge çingene Maleva'ya (Geraldine Chaplin) gittiğinde çingenelerin kampına bir kurt saldırır ve Talbot kurt tarafından ısırılır. Artık herkes onun bir kurt adama dönüşeceğine emindir. Scotland Yard, Karindeşen Jack davasında çalışmış Francis Aberline'i (Hugo Weaving) olayları araştırmak üzere Blackmoor'a gönderir.

1941 yılındaki orijinalin belli başlı öğelerine sadık kalan film günümüze uyarlanırken bazı yan karakterler eklenmiş öyküye, bazılarının da rolleri arttırılmış. Kurt adam makyajı ise ilk filmdekine sadık kalınarak modernleştirilmiş. Filmin makyajının, *Star Wars*, *Kurt Adam Londra'da* (*An American Werewolf in London*) gibi filmlerin makyözü, altı Oscar'lı Rick Barker tarafından yapıldığını da belirtelim.

Oyunculuklara gelince, Del Toro filmin başından itibaren bir kurt adam gibi dolaşıp, sonunda o bildiğimiz sevimliliğine ulaşıyor. Yani bir kurt adam olarak başarılı görünse bile, filmi kurtarmaya yetmiyor. Anthony Hopkins yılların deneyimi ile yine çok başarılı bir oyunculuk çıkarıyor.

Ancak filmde Hugo Weaving'in sahnelerini izlerken gözlerinizi kaparsanız bir an yeniden kendinizi *Matrix* filminde zannebilirsiniz. Geraldine Chaplin, kısa ama öykü için önemli sahnelerde kendini gösteriyor. Son

dönemdeki siyah saçlı, beyaz tenli güzellerden Emily Blunt ise ne çok silik ne de çok göz önünde.

Vizyona girişi çeşitli nedenlerle bir buçuk yıl ertelenen ve bu uzatma yüzünden büyük bir beklenti yaratan film isteneni veremese de, patlamış mısır eşliğinde hoşça vakit geçirebileceğiniz bir-iki saat vaat ediyor. Filmin özellikle son 20 dakikası oldukça eğlenceli.

Uzun süredir vampirlerle haşır neşir olan sinema salonları yakında yeni kurt adam filmlerine ev sahipliği yapabilir. Bu arada efsaneye inanmayanlar için ufak bir hatırlatma; nedeni hâlâ çözülmemiş de tüm dünyada dolunay zamanlarında işlenen cinayet sayısı normalin üzerinde. İnanmayanlar araştırabilir...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Umudun yenilmezliğinin hikâyesi

Ali Abaday 26.02.2010

Pascal Boniface, *Futbol ve Küreselleşme* kitabında futbolun ülkelerin hem dinamiti hem de çimentosu olduğundan bahseder. Boniface birçok ülkenin çözülme sürecinin tribünlerde başladığını örneklerle kanıtlarken, ulusal birliğini yeni tamamlayan kimi ülkelerin de futbol sayesinde birleştiğini gözler önüne serer.

Futbol ya da tribün üzerinden bakılınca olgu oldukça doğru geliyor. Boniface'ın yorumlarını doğrular nitelikte bir örnek de bu hafta gösterime giren, Clint Eastwood'un yönettiği *Yenilmez / Invictus*.

Terörist olarak görülen, 27 yılını hapiste ve çoğunu da bir adada hücrelerinde geçiren Nelson Mandela (Morgan Freeman) hapisten çıkmış, ve 1994 yılında yapılan genel seçimlerde Güney Afrika'nın Başkanlığına seçilmiştir. Ancak ülkede apartheid rejiminin izleri hâlâ sürmekte ayrıca işsizlik ve yüksek suç oranı başlıca problemler olarak görülmektedir.

Ancak Mandela için öncelikli olan eski rejimin izlerinin tamamen silinmesi, ülkedeki siyahiler ile beyazların birlikte yaşamasıdır. Mandela bunun için ülkenin rugby takımı Springboks'un 1995 yılında Güney Afrika'da yapılacak Dünya Rugby Şampiyonası'nı kazanmasını istemektedir.

Springboks'un kaptanı François Pienaar (Matt Damon) ile görüşen Mandela ona niyetini açıkça söylemese de Pienaar sözcüklerin altındaki mesajı anlar. Şimdi iş bir yıl sonra yapılacak olan ve kimsenin şans tanımadığı takımın maçları kazanması için mücadele etmektir.

John Carlin'in romanından beyazperdeye uyarlanan filmde Eastwood filmi üç ayak üzerine kurmuş. Mandela'nın başkanlığının ilk döneminde yaşadıklarıyla beraber, biri hariç hepsi beyazlardan oluşan rugby takımı ve siyahiler ile beyazlardan oluşan Mandela'nın koruma ekibi Güney Afrika'nın 1995'li yıllarını çeşitli yönleriyle gösteriyor.

Filmde rugby takımının beyaz oyuncularının ilk başta Afrika ve siyahiler için oynayacakları fikrinden

hoşlanmaması ile Mandela'nın siyahî koruma müdürünün beyaz korumalarla çalışmak istememesi o dönem ülkede tarafların birbirlerine bakışını çok güzel yansıtan iki unsur.

Morgan Freeman En İyi Erkek Oyuncu dalında Oscar'a aday olduğu rolüyle oldukça başarılı bir Nelson Mandela portresi çiziyor. Usta oyuncu Mandela'nın mimiklerini, jestlerini oldukça başarılı bir şekilde taklit ederken, uzun yıllar bir hücrede tek başına yaşamış, sonunda ülkesini birleştirmek için çabalayan liderin ruhsal durumunu da perdeye yansıtıyor.

Filme ismini veren "Yenilmez" ise bir adadaki hapishanede, ufak hücresinde 20 küsur yıl geçiren, hapsedildiği zaman terörist olarak adlandırılan ancak halkı tarafından her zaman kahraman olarak görülen bir adamın karanlık ve sessiz gecelerde inancını kaybetmemek için okuduğu, "Kaderimin efendisi benim, ruhumun kaptanı benim" diye biten şiirden geliyor.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Sesten kimse kaçamaz

Ali Abaday 05.03.2010

Deliliğin pek çok tarifi vardır. Kendi kendine konuşan ya da gaipten sesler duyanlara yüzyıllardır deli gözüyle bakılır. Kaynağı belli olmayan sesleri duymakla ilgili Anne Rice'ın Vampirle Görüşmeromanının başında çok hoş bir söz vardır. Kardeşinin Tanrı ile konuştuğunu iddia ettiği için deli yaftası yapıştırdı. Söyleyen genç adam, "Ona deli demek en kolaydı, ama ya peygamberse ve ben anlamadıysam" cümlesiyle düştü ızuçelişkiyi anlatır. FransMarın kahramanı Jeanne d'Arc da duyduğunu söylediği sesler yüzünden cadnJa itham edilerek yakılır.

Bu hafta göserime giren Ses filminin kahramanı Derya (Selma Ergeç) bir ça ş merkezinde çalışan ve ya ırrı annesiyle (Işık Yenersu) birlikte yaşayan bir genç kadın. Bçaklara karşı özel bir korkusu olan Derya'nın bir diğer korkusu ise sabah ezanları.

Çocukken aynı mahallede yaşadıkları Onur'un (Mehmet Günsür) şefi oldu ç u işyerinde sıradan günler gedren Derya bir gün bir ses duyar. Sesin ilk başta ne dediğini anamayan genç kız kısa sürede onun etkisi altına girer. Ses ona nereye gideceğini, ne yapacağını söylemektedir.

Derya sesi susturamayınca onun dediklerini yapmaya başlar. Ses ondan bir yıl önce karısını trafik kazasında kaybeden Onur'u takip etmesini ister Talimatlarla hareket eden Derya kısa sürede Onur'un çocukluğuna ilişkin bilgiler toplamaya başlar.

Senaryosunu Uygur Şirin'in yazıp Ümit Ünal'mkettiği Ses korkudan çok gerilime yakın bir yapım Uzun süredir fragmanlarını izlediğimiz film son dönemdeki Türk gerilim sinemasının başarılı örneklerinden biri Seyirciyi sürekli ayakta tutan korku ve gerilim öğelerini çeş , itli şekillerde kullanan yapımda filme adını veren ses öğeleri oldukça iyi kullanılmış Ancak kimi ayrıntılar da sanki geek yokmuş düşüncesi uyandırıyor Mesela Serra Yılmaz'ın canlandığı sütanne karakteri filmle pek uyuşmuyor sanki çıkarılsa filmin dengesi bozulmayacak gibi...

Derya karakterinde Selma Ergenç oldukça başarılı. Korkularını, gaipten gelen sesin etkisiyle hareket etmesini ve nereden geldiği belli olmayan bu sesin üzerindeki gücünün artması sonucu yaşadığı bunalımı perdeye iyi bir performansla aktarıyor.

Ses'i son dönem tüm dünyada büyük yankı uyandıran Paranormal Activity filmine benziyor düşüncesiyle izlemek büyük hata olur Zira iki filmin dayandığı temel . er arasında büyük bir fark var Oren Peli'nin aksine Ümit Ünal'ın filmi psikolojik temelli bir yapım.

Seslerin her zaman anlatacağı bir hikâye vardır. Hikâyelerini anlatıp bitirene kadar onlardan kaçamayız. Sonuçta nereden geldiklerini bilmediğimiz sesler sadece kendileri isteyince giderler Ses gidene kadar da kaçacak hiçbir yer yoktur.

Not: Bu hafta gösterime giren Alice Harikalar Diyarında / Alice in Wonderland filminin neden üç boyutlu uversiyonunun orijinal dilde gösterilmediği merak konusu Sonuç olarak Tim Burton' n merakla beklediğimiz filmini hiç değilse suarede üç boyutlu ve orijinal dilinden izlemek isterdk Yoksa Disney yöneticileri Türk sinemaseverlere bir imada bulunup "Siz orijinal dilde film den ne anlarsınız" demeye mi getiriyor?

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Yaşlı ama çılgın bir kalp

Ali Abaday 12.03.2010

Şöhretin, garip bir çekiciliği vardır. Adınızın bir konuşmada geçtiğine kulak misafiri olduğunuzda garip bir sevinç hissedersiniz. Başkalarının sizden bahsetmesi o güne kadar umurunuzda olmasa da bundan hoşlanabilirsiniz. Ne var ki şöhretin ya da ünün garip bir huyu vardır: Kalıcı değildir...

Çok az kişi uzun süre nasiplenir. Sizi sevdiğiniz birinin aniden terk etmesi gibi bırakmasa da gittiğinde içinizi bir boşluk kaplar.

İşte Jeff Bridges'in beşinci Oscar adaylığını ödüle çeviren Çılgın Kalp/Crazy Heart filminin kahramanı Bad Black'in şöhretle ilişkisi de buna benziyor.

Zamanının ünlü country müzik şarkıcısı olan Black, alkolün ve kötü evlilikleri yüzünden artık pek de tanınmamaktadır. Tek gecelik konserler için arabasıyla şehir şehir dolaşan, ufak barlarda kendisini tanıyan az sayıdaki hayranına şarkılarını okuyan müzisyen ucuz motellerde konaklar. İşlerini bir türlü yoluna koyamayan, hayatı istediği gibi gitmeyen Black, bir gün genç gazeteci Jean Craddock (Maggie Gyllenhaal) ile tanışır. Dört yaşındaki oğlu ile birlikte yaşayan bekar anne Jean ile Black arasında bir yakınlaşma olur. Mutlu bir beraberliğe adım atarlar, bu ilişkide genç kadının ondan tek istediği oğlu Buddy'nin (Jack Nation) yanında içki içmemesidir.

Jean ve Buddy ile aile ortamına geri dönen Black onlarla birlikteyken tekrar beste yapmaya başlar ve eskiden öğrencisi olan, müzikle ilgili pek çok şey öğrettiği Tommy Sweet'in (Colin Farrell) konser teklifini kabul eder. Artık çok ünlü bir müzisyen olan Tommy, ustasından kendisi için şarkı yazmasını ister.

Jeff Bridges'in Bad Black rolünde harika bir oyunculuk sergilediği Çılgın Kalp gerek sinema zevkine gerekse duygulara olan hitabetiyle de yılın en iyi yapımlarından... Black rolündeki Bridges dibe vurmuş halleriyle zaman zaman Jeffrey Lebowsky'yi anımsatan bir kompozisyon çiziyor.

Ancak bütün yaşadıklarına, sorunlarına karşın Black, kendine olan inancı ve yaşadığı aşkla seyircinin kalbinde özel bir yer ediniyor. Jeff Bridges filmin hiçbir noktasında Black rolünden en ufak bir sapma yapmıyor. Otel odasında tek başına yemeğini yerken de, sahnede şarkı söylerken de, yaşı geçkin kadın hayranları ile flört ederken de tam anlamıyla eski bir star...

Rol arkadaşı, filmdeki rolüyle En İyi Yardımcı Kadın Oyuncu dalında aday olan Maggie Gyllenhaal da Bridges'in karşısında hiç ezilmiyor ve aksine filmin ana karakterinin performansını daha da güçlendiriyor. İkilinin aşklarını perdeye yansıttığı sahnelerde seyirci hiçbir yapmacıklık hissetmiyor.

Bir müzisyenin hayatını anlatan filmde özellikle müziklerin iyi olması beklenir. Çılgın Kalp bu konuda da başarılı olduğunu Oscar'da aldığı En İyi Orjinal Şarkı ödülüyle gösterdi. Şöhrete sahip birinin büyüye kapılıp onu kaybetme ihtimali büyüktür. Şöhreti kaybedenler arasında yıllar içinde geri kazananlar olsa da sayıları azdır. Ama şöhreti kaybetmiş gibi görünen Bad Black'in sinemaseverlerin kalbinde eskisinden de büyük bir yere sahip olacağını ve onu artık hiç kaybetmeyeceğini biliyoruz.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

ABD ordusunun Jedi'ları

Ali Abaday 19.03.2010

Herkesin özel bir gücü vardır. Bazılarımız bu gücün farkında olsa da diğerleri güçlerinin farkında olmadan ya da nasıl ortaya çıkaracaklarını bilmeden yaşayıp giderler. Mesela başı ağrıyan birine dokunup onun ağrısını geçirebilecekken bunu nasıl yapacaklarını bilmeden geçirirler koskoca bir yaşamı...

Grant Heslov'un bu hafta gösterime giren Özel Kuvvetler/The Men Who Stare at Goats adlı filmi de Amerikan ordusunda özel güçlere sahip askerlerden oluşan bir birlikten bahsediyor. Birinci Dünya Taburu ismiyle anılan bu birliğin amacı özel yetenekleri olan askerleri eğiterek onları özellikle istihbarat alanında kullanmak.

Film araştırmacı, gazeteci ve belgesel yapımcısı Jon Ronson'ın kitabından uyarlama. Ronson'ın kitabında yaptığı araştırmalar eski istihbarat başkanı Tümgeneral Albert Stubblebine III'ün fikirleri üzerine oluşmuş.

Zaten filmde Stubblebine'a benzeyen bir karakter de mevcut. Tuğgeneral Dean Hopgood (Stephan Lang), insanların düşünce gücüyle duvarların içinden geçeceğine, bakışlarıyla keçileri öldüreceğine inanıyor. Bu amaçla kendisinin de özel yetenekleri olduğuna inanan Bill Django (Jeff Bridges) komutasında bir birlik kurduruyor. Bu birliğin en yetenekli askeri ise Lyn Cassady (George Clooney). Ancak Larry Hooper'ın (Kevin Spacey) aralarına katılmasından bir süre sonra birlik dağılıyor.

Yıllar sonra araştırmacı gazeteci Bob Wilton (Ewan McGregor) karısının kendisini tek kollu editörü için terk etmesini içine sindiremeyerek Kuveyt'e gider. Amacı Irak'a geçerek karısına bir şeyler kanıtlamaktır. Ancak Irak'a geçmesine yardım edecek kimseyi bulamaz ve tesadüf sonucu Cassady ile tanışır. Daha önce yaptığı bir röportajdan onun ordunun en özel yetenekli askeri olduğunu hatırlar. Cassady'ye göre onlar "Jedi askerleri"dir ve özel bir görevleri vardır.

İnce bir mizah duygusuyla işlenen filmde, Avatar'da sert ve acımasız komutan rolünde izlediğimiz Stephan Lang'i görüyoruz, ama bu sefer oldukça farklı bir asker portresi çiziyor. Son çekilen üç Yıldız Savaşları/Star Wars filminde Jedi olarak izlediğimiz Ewan McGregor da kendisini Jedi olarak gören bir adamla Irak'ta haber peşinde koşan gazeteci rolünde. Yani McGregor bir nevi Jon Ronson'ı canlandırıyor.

Çılgın Kalp/Crazy Heart filmindeki performansı ile En İyi Erkek Oyuncu Oscar'ını kazanan Jeff Bridges ise yetenekli askerlerin içlerindeki gücü bulmalarına yardım eden Django rolünde. Django'nun Birinci Dünya Taburu, uzun saçları, dünyayı anlama çabaları ve ellerindeki çiçeklerle askeriyeyle inceden inceye dalga geçen bir birlik. Orijinal hikâyede ABD ordusunun paranormal programlar ile psikolojik teknikler üzerine yaptığı araştırmaların terörle savaş döneminde Irak ile Guantanamo'da nasıl kullanıldığı anlatılırken, filmde buna çok

az yer veriliyor. Ama yine de ünlü oyuncuların kurulu kadrosu ve ince esprileriyle farklı bir film izlemek isteyenlerin seveceği bir yapım Özel Kuvvetler.

Özel yeteneklerimizin ne zaman, nerede ortaya çıkacağı belli olmaz ama gerçek olan her insanın içinde onu özel kılan bir gücün olduğudur. Bu gücün farkında olsun ya da olmasın herkes diğerleri için önemlidir, çünkü gücünün ne durumda ortaya çıkıp, kimlere yardım eli uzatacağı belli olmaz..

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ay'da bir Robinson Crusoe

Ali Abaday 26.03.2010

Dedem yıllar önce insanın baskılardan korkmaması için parasızlık ve yalnızlığı aşması gerektiğini söylemişti. Bireyler yüzyıllardır toplum içinde bir hata yaptıkları ya da o an için toplumun çıkarına karşı hareket ettiklerinde parasızlık ve yalnızlık korkusuyla bastırılmışlardır.

Tabii ki insan tıpkı Robinson Crusoe gibi ıssız bir adada tek başına yaşamayı tercih edebilir, ancak gönüllü Robinson Crusoe'luk gerçek bir yürek ister. Duncan Jones'un ilk uzun metraj filmi *Ay'da* (Moon) astronot Sam Bell'in (Sam Rockwell) gönüllü olduğu üç yıllık yalnızlığın son dönemlerini izliyoruz.

Yakın bir gelecekte geçen filmde Dünya'daki enerji kaynakları tükeniyor. Dünya'da, Ay'ın Güneş'e bakan yüzünden elde edilen extract helyum 3 isimli madde sayesinde temiz enerji kullanılabiliyor. Bu maddeyi sağlayan firma Ay'da kurduğu Sarang Üssü'ne göndereceği astronottan orada tek başına yaşayacağı üç yıl boyunca extract helyum 3 toplamasını istiyor.

Hamile karısı Tess (Dominique McElligott) ile arası açık olan Sam Bell bu teklifi kabul eder. Bu süre içinde karısı, kızları Eve'i (Kaya Scodelario) doğurur. Artık sürenin sonuna gelinmiş, Sam'in Dünya'ya dönmesine iki hafta kalmıştır. Ancak genç adam bazı halüsinasyonlar görmeye başlar. Bu halüsinasyonlardan birinde kaza geçirince gözünü üssün revirinde açar. Yanında üstteki yardımcısı robot GERTY (Kevin Spacey tarafından seslendiriliyor) vardır. GERTY, Sam'den revirde kalmasını istese de bazı olaylardan şüphelenen genç adam dışarı çıkmanın yollarını arar. Bunu başardığında ise büyük bir sürprizle karşılaşır.

Bilimkurgu sinemasının gerektirdiği birçok noktayı es geçmeyen film, sorduğu sorularla türün son dönemdeki en başarılı örneklerinden biri oluyor. İlerleyen dakikalarda bir tür psikolojik gerilime dönmesi, kimi sahnelerde ise izleyicilerin beklentisinin tam tersine hareket etmesi sürekliliği oldukça iyi sağlıyor.

Duncan Jones'un 2009 yılında İngiliz Bağımsız Filmler Festivali'nde En İyi İngiliz Bağımsız Film ödülünü kazandığı yapım, yönetmenin de açıkladığı gibi *2001 Uzay Yolu Efsanesi* (2001: A Space Odyssey), *Solaris* ve *Yaratık* (Alien) gibi 1970 ve 1980'lerdeki bilimkurgu filmlerine atıflarda bulunuyor.

Uzay üssündeki yalnız astronotu canlandıran ve yer yer senaryoya da yardım eden Sam Rockwell ise çok başarılı bir performans sergiliyor. Sinema seyircilerinin *Tehlikeli Aklın İtirafı* (Confessions of a Dangerous Mind) filminde çizdiği Chuck Barris kompozisyonuyla tanıdığı aktör, *Ay'da* bir oyuncunun kendisine verilen rolde nasıl farklı kompozisyonlar çizebileceğini kanıtıyor.

İnsan bazen kalabalıklar içinde yalnız kalır. Kendisini anlayacak kimse yoktur. Ancak daha korkutucu olanı konuşacak kimsenin de bulunmamasıdır. Sadece kendi sesini duyarak yaşabilmenin üstesinden gelen insanın ise hayatta korkacağı pek bir şey kalmamıştır.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Tanrı'nı ve kaderini seç

Ali Abaday 02.04.2010

Eskiden, daha demokrasi kavramı yeni yeni ortaya çıkarken, insanların Tanrılarını seçme özgürlüğü vardı. Dağların tepesinde yaşadıklarına inanılan, dualarla ölümsüzlüğe kavuşan Tanrılar şayet hoşnut tutulmazlarsa insanları cezaya çarptırırdı. Yıllar içinde Tanrılar yok oldu ve tek bir Tanrı'ya ibadet edilmeye başlandı. Aslında seçme özgürlüğü hâlâ devam ediyor. Peygamber ve kitabını seçmekte özgür insanoğlu.

Louis Leterrier'in yönettiği *Titanların Savaşı/Clash of the Titans* ise bu dönemlerden de öncesini anlatarak başlıyor. Tanrılar varolmadan önce evrende Titanlar hüküm sürerken Zeus (Liam Neeson), kardeşi Hades (Ralph Fiennes) ve Poseidon, Titanları yok etmiştir. Bu planda Hades'in yarattığı canavar Kraken'in büyük rolü olmuştur. Titanların yok edilmesinden sonra Zeus göklerin, Poseidon denizlerin, Hades ise yeraltı krallığının tanrısıdır. Ancak Hades bundan pek memnun değildir.

Bu arada Zeus, insanoğlunu yaratır. Kendisine tapınan ve dualar eden insanlar bir zaman sonra tanrıları sorgulamaya, daha sonra ise karşı çıkmaya başlarlar. Çıkan savaşlarda insanoğlunun yok olmasını Zeus'un onlara olan sevgisi önler. Bu arada Tanrılara karşı savaşanların başında olan Kral Acrisius'un karısı ile beraber olan Zeus'un bu ilişkiden Perseus adında bir oğlu dünyaya gelir.

İlişkiyi lanetleyen Acrisius anne ve çocuğu tahta bir sandıkta denize atar. Hayatta kalmayı başaran yarıtanrı Perseus (Sam Worthington), balıkçı Spyros (Pete Postlethwaite) tarafından büyütülür ve balıkçı olur. Ama Perseus'u kaçınamayacağı bir kader beklemektedir. Güzel prenses Andromeda (Alexa Davalos) ve halkını Kraken'den korumak sonunda da ölmek yazılan bir kaderdir.

1981 tarihli filmin yeniden çekimi olan yapım, üç boyut teknolojisi sayesinde tam anlamıyla görsel bir şölen sunuyor. Kimi bölümlerde *Pan'in Labirenti/El Laberinto del Fauno*, *Yüzüklerin Efendisi/The Lord of the Rings* ile benzeşen sahneler ve efektler görmek mümkün.

Son dönemin yükselen aksiyon yıldızı Sam Worthington, *Terminatör* ve *Avatar*'dan sonra içinde çelişkiler barındıran bir karakteri yine başarıyla canlandırıyor. *Harry Potter*'da Lord Voldermort'a hayat veren Ralph Fiennes da Hades rolünde kısa ama etkili bir oyunculuk sunuyor. Ancak filmin esas dikkat çeken iki oyuncusu genç kalmaya mahkûm edilen Io'yu canlandıran Gemma Arterton ile Draco'yu oynayan Mads Mikkelsen.

Titanların Savaşı'nda görsellik ilk filmin çok ötesinde ama tekrar çevrim özellikle hızlı gelişen ana yapısı ve bir anda biterek ikinci filme açık kapı bırakan sonuyla seyircide bir boşluk hissi uyandırıyor. Açıkçası Perseus dışında yan karakterlere de biraz daha yer verilebilirdi.

Eski filme atıf yapılan kimi sahneler de açıkta kalmış. Mesela *Troy* ya da *Yüzüklerin Efendisi*'ndeki gibi savaş sahnelerine biraz daha ağırlık verilseydi filmin izlenirliği daha da artardı. Bu haliyle film Perseus'un tek adam olarak mücadelesi gibi kalarak diğer noktalarda çok kısır kalıyor. Yine de sinemada eğlenceli bir aksiyon izlemek isteyenler filminden memnun kalacaktır.

Eskiden Tanrıları seçtiği gibi şimdi de dinini seçmekte özgür insanoğlu. Ancak esas olan her daim özgür irade sahibi olduğu ve seçimleriyle kendi kaderini kendisinin çizdiği...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Hepimiz yalnızız

Ali Abaday 16.04.2010

Hayatın içinde kimi zaman es geçtiğimiz küçük anlar vardır. Sonradan baktığımızda hayatımızda yıldız misali parlayan ama asla ulaşamadığımız anlar. Varlıkları sayesinde hayata anlam kazandıran güzel hatıralar...

Ünlü modacı Tom Ford'un ilk yönetmenlik denemesi olan, Christopher Isherwood'un aynı adlı romanından uyarlanan *Tek Başına Bir Adam*'da (A Single Man) 52 yaşındaki George Carlyle Falconer'ın (Colin Firth) bir gününe şahit oluyoruz. California'daki bir kolejde İngiliz edebiyatı öğretmenliği yapan George, yakın zaman önce uzun süredir birlikte olduğu partneri Jim'i (Matthew Goode) bir araba kazasında kaybetmiş ve yaşadığı güzel anlar geçmişte kalmıştır.

Jim'in ailesi ikilinin eşcinsel ilişkisini onaylamadığı gibi George'un cenazeye katılmasına da izin vermezler. Jim ile yaşadığı günleri hatırlayan George'a gelecek, boş ve anlamsız gözükür. Hayatın anlamını sorgulamaktadır.

Eski günlerde bir ara birlikte olduğu, en yakın arkadaşı Charlotte (Julian Moore) ise alkol sorunları olan boşanmış bir kadındır. Sevgilisinin kaybının ardından birlikte zaman geçirirlerken Charlotte ona eskiden ne kadar iyi bir çift olduklarından ve tekrar biraraya gelmelerinin mümkün olabileceğinden bahseder. George'un düşünceleri ise çok farklıdır.

Madonna'nın bir partisinde Colin Firth ile tanışana kadar Ford'un aklında George rolü için sadece tek bir isim varmış: Tom Hanks.. Ancak parti sonrası değişen fikir yönetmenin ne kadar doğru bir karar verdiğini gösteriyor.

Tavırlarından konuşmasına, mimiklerinden jestlerine kadar mükemmel bir George portresi çizen Colin Firth seyirciyi filme bağlıyor. Komşularının çocuklarıyla bahçede oynarken veya banyoda yalnızken ya da telefonda Jim'in ölüm haberini alırken.... Hepsinde çok etkileyici. Zaten Altın Küre ve Oscar dahil üst üste birçok ödüle aday olması ve BAFTA'da En İyi Erkek Oyuncu Ödülü'nü alması da bunun bir kanıtı.

İstanbul Film Festival'inde yoğun istek üzerine ek gösterimi yapılan filmin geçtiği mekânlar ve tasarımlar ünlü televizyon dizisi *Mad Men* hayranlarına hiç de yabancı değil. Zira iki yapımın da dizayn ekibi aynı ve film bu ödüllü dizinin setinde çekilmiş. *Tek Başına Bir Adam*'ın müziklerini ise Ford'un en sevdiği filmlerden olan *Aşk Zamanı*'nda (In the Mood for Love) imzası bulunan Shigeru Umebayashi bestelemiş.

Son dönemin en başarılı filmlerinden olan *Tek Başına Bir Adam* özellikle duygusal filmlerden hoşlananların oldukça beğeneceği bir yapım. Modayla ilgilenenlerin de filmi farklı bir gözle izleyeceği kesin. Colin Firth'ün kıyafetlerini kendisi tasarlayan ünlü modacı Julianne Moore'unkilere de ufak katkılarda bulunmuş.

Hayat, bilinmezleriyle tam bir bilmece gibidir. Anlamı herkese göre farklı olsa da bilinen gerçek kimi zaman yaşanan küçük anların mucizevi anlamlar taşıdığı ve bizi hayata bağladığıdır. Bu hayatta galiba yalnızlığımızı sadece yıldızlar gibi parlayan o minik anlarda yenebiliyoruz.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Eski âşıklar düşman olmaz

Ali Abaday 23.04.2010

Çoğu kişi için birbirine zıt görünen duygu ya da düşünceler aslında bir bütünün parçalarıdır. Birlikte bir bütünü oluşturdıkları için kimilerine göre döneçlik sayılan geçişler de bu sebeple temelinde çok basittir. Bir ateistin dindar olması da buna benzer, aşkından öldüğü sevgilinin diğerine belli bir zaman sonra büyük nefret beslemesi de...

Andy Tennant'ın yönettiği *Ödül Peşinde/The Bounty Hunter* filminin iki karakteri Nicole Hurley (Jennifer Aniston) ile Milo Boyd (Gerard Butler) da eskiden birbirlerine âşık olup şimdi nefret ediyor görünen bir çift. İki buçuk yıl süren ilişkilerinin ardından boşansalar da aslında birbirlerini hâlâ düşünüyorlar.

Boşanmanın ardından polisliği bırakan Milo ödül avcısı olarak hayatını sürdürürken, gazeteci Nicole de özel hayatında kimi çalkantılar yaşıyor. Tam bu sırada Nicole polisin intihar olarak değerlendirdiği bir olayın peşine düşer. Ancak gitmesi gereken mahkemede bulunamadığı için hakkında tutuklanma kararı çıkar.

Milo son işinden sonra kendince bir haftasonu geçirecekken patronu Sid (Jeff Garlin) Nicole'ün yakalanması için başına ödül konduğunu söyler. Bu habere inanılmaz derecede sevinen Milo işi alır, bu hayatının en zevkli işi olacaktır. Ne var ki Nicole'ü yakaladıktan sonra işler pek düşündüğü gibi gitmez.

Klasik romantik-komedi-macera filmlerinde gereken tüm unsurların bulunduğu film, sırtını başrolündeki iki oyuncunun fiziksel çekiciliklerine yaslıyor. Daha önce yüzlerce örneğinde görüldüğü gibi birbirlerine hâlâ içten içe âşık olan çift, bunu anlamak için macera üstüne macera yaşıyor.

Kızıyla eski damadının birlikte olmasını isteyen Nicole'ün annesi Kitty rolündeki Christine Baranski bu tür filmlerde alıştığımız, çiftin birarada olmasını isteyen ebeveyn olarak karşımıza çıkıyor. Filmin kötü adamı ise Peter Greene. Ancak ne Aniston ile Butler ikilisi, ne de yardımcı rollerdeki Baranski ve Greene filmi kurtarmaya yetmiyor.

Yönetmen Tennant'ın daha önce çektiği *Aşk Doktoru (Hitch)* anlatımı ve oyunculuğu açısından daha seyredilir bir yapımdı. *Ödül Peşinde* ise konu itibarıyla andırdığı *Bayılırım Belaya'nın (I Love Trouble)* yanına bile yaklaşmıyor.

Zamanında birbirine deli gibi âşık olup, sonradan nefret eden âşıklar çevrelerindeki eski sevgililerinden nefret ettiklerini söyleseler de bu doğru değildir. Zira nefret ile aşk birbirine kolay dönüşebilen duygulardır. Yeter ki sevgililer arasında gerçek bir aşk olmuş olsun...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

ABD'nin kirli yalanları

Ali Abaday 30.04.2010

Bilardo oyunu ile uluslararası olaylar arasında ilginç bir benzerlik vardır. Bilardoda bir topun hareketiyle masada başlayan devinimin nasıl sonuçlanacağı çoğunlukla bilinmez. Tıpkı uluslararası bir olayın bir diğerini nasıl etkileyeceğinin bilinemeyeceği gibi...

ABD, Rusya'nın Afganistan'ı işgali sırasında desteklediği mücahitlerin yıllar sonra düşmanı olacağını o zamanlar bilemezdi. 11 Eylül saldırılarının ardından ABD'nin zamanında destekleyip yardım ettiği, hatta Rambo'nun üçüncü filminde birlikte çarpıştığı adamlar çıkınca pek çok Amerikalı oldukça şaşırmişti.

ABD yönetimi 11 Eylül'ün ardından saldırının faili El-Kaide'ye ve elinde kitle imha silahları bulunduğunu iddia ettiği Irak'a savaş açtı. Paul Greengrass'ın yönettiği *Yeşil Bölge* (*Green Zone*) bu silahları arayan ekiplerden birinin lideri olan kıdemli çavuş Roy Miller'in (Matt Damon) Irak'ta gerçeği arayışını konu ediniyor. Kendisine verilen istihbaratlar doğrultusunda hareket eden Miller ve ekibi, operasyonlardan her seferinde elleri boş döner. Miller'ı en çok şüphelendiren ise istihbarat kaynaklarının anonim olmasıdır.

Bu sırada Pentagon'un üst düzey yöneticilerinden Clark Poundstone (Greg Kinnear) Irak'ta çalışan *Wall Street Journal* yazarı Lawrie Dayne'nin (Amy Ryan) kitle imha silahlarıyla ilgili sorularını cevapsız bırakır. Poundstone, Dayne'nin işgal öncesi ABD'ye bilgi veren, "Macellan" kod adlı Iraklı üst düzey yetkilinin kim olduğuyla ilgili sorularını da geçirir.

Bir gün kendini Freddie (Khalid Abdalla) olarak tanıtan Iraklının verdiği bilgiler doğrultusunda bir eve baskın düzenleyen Miller ve ekibi, Saddam Hüseyin'in üst düzey generallerinden Al-Ravi'yi (Yigal Naor) son saniyede ellerinden geçirir, ama Ravi'nin yanında bulunan başka birini tutuklarlar. Bu noktadan sonra işler Miller'ın umduğundan çok farklı şekilde gelişir. CIA ile Pentagon arasında kalan ve halkına söylenen yalanları öğrenen Miller, artık Poundstone tarafından bir tehdit olarak görülmektedir.

Bourne serisi ile seyirciyi kendilerine bağlayan, Greengrass ve Damon ikilisi Yeşil Bölge'de bir kez daha biraraya gelirken ABD halkına söylenen yalanların peşine düşüyor. Bourne filmlerini hatırlatan takip ve çatışma sahnelerinin yer aldığı filmde ABD'nin Irak'ta haksız yere bulunmasına üstünkörü değinilirken, Freddie karakterinin "Sizin ülkemde olmanızı en çok ben istiyorum" ve Saddam Hüseyin ve adamlarını kast ederek "Siz onlar bu ülkeye neler yaptığınızı bilmiyorsunuz" sözleriyle varlıklarını meşrulaştırmaya çalışıyorlar.

Yeşil Bölge yöneticilerin halkı nasıl uyuttukları ve istediklerini nasıl yaptıklarını anlatıyor. Filmin geniş kesimlere ulaşacağı düşünülünce Irak gerçeğinin olaydan habersiz kitlelere ulaşacağı düşüncesi insanı umutlandırıyor.

Uluslararası olaylarda çok ilginç etkilenecek olur. Dikkatle bakıldığında insanı şaşkına çevirecek etkilenecek. Fransa ile İngiltere'nin Korsika adası için yaptığı mücadelenin etkilerinin ABD'nin bağımsızlığını ilan etmesine ve Fransa'da devrime yol açacağı kimin aklına gelirdi düşünsenize...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Babalar ve oğullar

Ali Abaday 07.05.2010

Ambrose Bierce toplumsal değerlere aykırı düşünceleri topladığı *Şeytanın Sözlüğü* kitabının aile maddesine şunları yazmıştı; "Bir hanede yaşayan, erkek, dişi, genç, hizmetçi, köpek, kedi, küçük kuş, hamam böceği, tahtakurusu ve pirelerden oluşan bireyler bütünü –modern toplumun 'birimi'."

Bierce taşlamalı tanımlaması kimilerimizin hoşuna gitse de ailenin herkes tarafından kabul edilen bir durumu daha var. O da bizi biz yapan ilk kurumun aile olduğu. Ailemiz olsun ya da olmasın, bize ilgi gösterebilir veya göstermesin bizi ilk biz yapan onların yaptıklarıdır.

Tony Stark ya da namı diğer *Demir Adam* (*Iron Man*) da beyazperdedeki ikinci ziyaretinde babasıyla ilişkisinin derinine iniyor. Tüm dünyanın kendisini Demir Adam olarak tanımasının üzerinden altı ay geçtikten sonra Tony Stark (Robert Downey Jr.) dünya barışını sağlamış gözükmektedir. ABD hükümeti Demir Adam zırhını istese de o buna yanaşmamakta ve bir yandan eğlenmeye devam ederken diğer yandan da dünyanın huzur içinde yaşamasını sağlamaktadır. Ama zırhına enerji vermesi için kullandığı paladyum maddesi kanını zehirleyerek onu yavaş yavaş öldürmektedir. Yakın bir zamanda öleceğinin farkında olan Tony bu durumu en yakınındaki kişi, sekreteri Pepper Potts'a (Gwyneth Paltrow) bile söylemez. Servetini dağıtmaya başlayan Tony, babasıyla olan ilişkisinde hesaplaşma peşine düşer.

Süper kahramanların ister çizgi roman ister filmde olsun karşılaştıkları bütün kötülerı yenecekleri bilinir. Esas zor olan, iç dünyalarındaki savaşı kazanmalarıdır. Tıpkı ölüme yaklaşan Tony'nin babasıyla ilişkisini daha çok irdelemesi gibi. Ne var ki Tony'nin bu ilişkiyi değerlendirirken gözden kaçırdığı bazı noktalar da yok değil. İşte bu noktaları ona S.H.I.E.L.D. ekibinin lideri efsane ajan Nick Fury (Samuel L. Jackson) gösteriyor.

Rusya'da yaşayan Ivan Vanko'nun (Mickey Rourke) da babasıyla ilgili sorunları vardır. Babasının ölümünden Stark ailesini sorumlu tutan Vanko, Demir Adam teknolojisini kullanarak kendini önce Wiplash'e dönüştürür. Tony çok yakın bir zamanda hem yeni düşmanlarıyla hem de sürprizlerle karşılaşacaktır.

İlk filmdeki gibi Jon Favreau'nun yönettiği, aksiyonun bol olduğu *Demir Adam 2'*de de oyunculuklar çok iyi. Ama bu durum maalesef Gwyneth Paltrow için geçerli değil, oyuncunun performansı ilk filmdekinin biraz altında seyrediyor. Tony Stark'ın rakibi Justin Hammer rolündeki Sam Rockwell ne kadar sinir bozucu biri olabileceğini kanıtlarken, güzeller güzeli Scarlett Johansson ise neden daha fazla aksiyon filminde oynamadığı sorusunu sorduruyor bize.

Filmin çizgi romandan farkları da yok değil. Mesela çizgi romanda ilk Crimson Dynamo olan Anton Vonka bu filmde baba rolünde ve oğlu Ivan önce Wiplash ardından Crimson Dynamo oluyor. Normalde Wiplash ile Crimson Dynamo farklı kötüler iken filmde aynı kişi gibi gösteriliyor. Bir de Tony Stark değil Pepper Potts'un ilişkisi çizgi romanlarda alışık olduğumuzdan farklı bir hal alıyor.

Marvel'ın süper kahramanlarını filmlerine toplama çabası bu sefer de devam ediyor ve *Iron Man 2'*de iki hoş sürpriz sizleri bekliyor. Uyarmadı demeyin, ikinci sürpriz için filmin sonundaki jeneriğin tamamen bitmesini bekleyin.

Süper kahraman olsun ya da olmasın her insanın sorunu var. Bu sorunların kaynağı da çözümleri de aileler. Kimi zaman yanlış anlasak da onlar olmadan bugün olduğumuz kişiler olamazdık.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Hayat futbola benzer

Ali Abaday 14.05.2010

Futbolseverlerin, futbolla ilgilenenlerin bildiği bir gerçek vardır; yaşadığın yeri değiştirebilirsin, ülkeni, aileni, eşini değiştirebilirsin, sevdiğin yemeği, içkiyi, içtiğin sigarayı değiştirebilirsin, hatta kaderini bile değiştirebilirsin ama, tuttuğun takımı asla değiştiremezsin.

Özellikle, anlattığı işçi sınıfı hikâyeleriyle tanınan ünlü İngiliz yönetmen Ken Loach, beyazperdedeki son filmi *Hayata Çalım At'*da (Looking For Eric) kamerasını futbol tutkunu postacı Eric Bishop'ın (Steve Evets) hayatına çeviriyor. Hayatının zor bir anında intihara teşebbüs eden Eric, yıllar önce aldığı bir kararın ardından yaptığı

yanlış sonucu nahoş bir yaşam sürer. İki üvey oğlu ile birlikte yaşayan Eric'i hayata bağlayan tek şey tuttuğu takım, Manchester United'dır. Kahramanı ise futbol oynadığı yıllarda pek çok sporsever tarafından ilah gözüyle bakılan Eric Cantona.

Bir süreliğine yıllar önce terk ettiği kızının torununa bakmak zorunda kalan Eric, onu her akşam eski eşi Lily'e (Stephanie Bishop) bırakırken zor anlar yaşar. Eski karısını yıllar sonra ilk defa görünce duygusal anlar yaşayan Eric kendini öldürmeye karar verse de bunu başaramaz. Arkadaşlarının moralinin düzelmesi için yaptığı çeşitli rehabilitasyon çalışmaları pek yararlı olmaz ama bunun akabinde bir akşam mutfağında hayranı olduğu Eric Cantona belirir.

Futbolun hırçın yıldızı, filozof Cantona, Eric'e hayatını düzeltmesi için çeşitli öğütler vermeye başlar. Bu öğütler sayesinde Lily ile ilişkisinde ilerleme sağlayan Eric, aralarında neredeyse hiç diyalog bulunmayan, ufak tefek suçlara karışmış oğullarıyla da iletişim kurmaya ve onları doğru yola çekmeye çalışır. Ne var ki bu sandığı kadar kolay değildir.

Yeşil sahaların yıldızlarının sırayla beyazperdeye selam ettikleri günümüzde son misafir Eric Cantona. Emir Kusturica'nın Maradona'sını, daha önce ise Zinedine Zidan'ın hayatlarını izlemiştik. Cantona'nın durumu ise biraz farklı. O hayatını anlatmıyor; yaşadıklarından, öğrendiklerinden çıkardıklarını paylaşıyor Eric ile. Cantona hayatla ilgili öğüt verirken attığı birbirinden güzel gollerin filme montajlanmış halinin seyri ise hayli zevkli.

Hayata Çalım At'in belki de en çarpıcı sahnesi ise Cantona'nın yeşil sahalardaki unutamadığı ânını açıklaması; bu beklendiği gibi attığı bir gol değil, unutamadığı ânın verdiği 'ilham verici' olarak yorumladığı bir pas olduğunu açıklıyor ünlü futbolcu. Böylece hem kendisinin o bilinen bencil tavırlarını geride bıraktığını öğreniyoruz, hem de Eric hayatta dost ve arkadaşların ne kadar önemli olduğunu görüyoruz.

Steve Evets'in canlandırdığı postacı Eric karakterinde kendinden bekleneni fazlasıyla veriyor. O alıştığımız Ken Loach karakterlerinden biri ve tam bir İngiliz. Ayrıca bir takım tutmanın, bir futbolcuyu ilahlaştırmanın ne demek olduğunu da enine boyuna anlatıyor. Cantona ise kendisini canlandırdığı bu rolle beyazperdede de en az yeşil sahalardaki kadar başarılı.

Futbolla ilgili, rahatlıkla hayata uygulanacak bir söz vardır; "Ne kadar yetenekli olursan ol, takımın iyi değilse kaybedersin." Hayat fena halde futbola benzer ve iyi dostların oldukça kimse seni kolay kolay yere sereme

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Freddy senin içi geldi

Ali Abaday 21.05.2010

16 yıl önce kendi çocukluk korkularını temel alarak rüyalarda gençleri öldüren bir karakter yaratan Wes Craven, herhalde o zamanlar sinemanın en önemli korku ikonlarından birine hayat verdiğini tahmin etmemişti. Küçük bütçeli ve oldukça kısa sürede çekilen film yönetmenin hayal bile edemeyeceği bir ilgiyle karşılandı.

Gençleri hem rüyalarında hem de gerçek hayatta öldüren Freddy Kruger öyle korkunçtu ki, onu anlatan "Bir iki senin için geliyor Freddy, üç dört kapıyı ört..." şarkısı bile çocukları korkutmaya yetiyordu. Film başarılı olunca ardından devam filmleri çekildi, ama en sonunda iş suyunun suyu durumu yarattı.

Freddy gibi ciddi bir kötülük ve korku timsaline oyuncak ayı gibi sevgiyle yaklaşılmasına dayanamayan bir grup sinemacı, hikâyeyi ta en başından ele alıp özündeki kimi noktaları daha cesurca açıklayarak *Elm Sokağı Kâbusu*'nu (*A Nightmare on Elm Street*) yeniden çekti.

Bir lokantada kız arkadaşı Kris'i (Katie Cassidy) bekleyen Dean (Kellan Lutz) ne zaman uyusa rüyasında; kırmızı ve yeşil kazaklı, kafasında kahverengi şapkası olan ve sağ eline bıçaklı eldiven takan bir adamı görmektedir. Ondan kurtulmaya çalışır, uykuyla uyanıklık arasında gidip gelirken bir kez daha uykuya dalar ve kız arkadaşının gözü önünde kendisini öldürür. Dean'ın kendisini öldürdüğüne inanamayan Kris ile arkadaşları Nancy (Rooney Mara), Quentin (Kyle Gallner) ve Jesse'nin (Thomas Dekker) rüyalarına aynı adam girer, Freddy Kruger (Jackie Earle Haley). Birbirlerini lisede tanıdıklarını düşünen gençler geçmişlerinde Freddy ile nasıl bir bağlantıları olduğunu düşünürken, Freddy de onları bir bir avlamaktadır.

Daha önceki filmlerde geçmiş yavaş yavaş ortaya çıkan, ancak her filminde sevenleri giderek artan Freddy bu sefer çok farklı. Bu değişimin ilk sebebi ise makyaj... Diğer filmlerin aksine bu sefer Kruger'ın yüzü yanmış ve biraz da erimiş görünüyor. Seyircinin her gördüğünde yüzünü çevirmesini hedeflemese de korku unsuru barındırmaya devam etmek isteyen yönetmen Samuel Bayer, Freddy'nin yeni yüzü için özel bir ekiple çalışmış. Oldukça korkutucu bir makyajla perdeye yansıyan bu yeni yüz kimi sahnelerde biraz gölgede kalarak seyirciyle buluşturuluyor.

Filmde Freddy'nin ölmeden önce nasıl biri olduğu, ne gibi suçlar işlediği, çocuklarla ilişkisi de kesin bir dille anlatılıyor. Bu bakımdan son film 1984'deki yapımdan daha cesur. Tabii burada değişen zaman şartlarını da unutmamak lazım. *Elm Sokağı Kâbusu*'nu diğer filmlerden ayrılan bir noktası da uykusuzluk durumlarına beynin verdiği tepkileri anlatması. Bu sayede daha önceki filmlerden de akıllara takılan kimi noktalar açıklığa kavuşuyor. Kısaca senaryoda pek açık nokta bırakılmamış gibi...

Tutku Oyunları (Little Children) filminde bir pedofiliyi canlandıran, ardından *Watchman*'de psikolojik sorunları olan süper kahraman Rorschach'a hayat veren Jackie Earle Haley, Robert Englund ile özdeşen Freddy Kruger'a yepyeni bir yorum getiriyor. Oldukça zor bir rolü üstlenen Haley her gün yapımı neredeyse dört buçuk saate süren makyaj ve ürkütücü bir ses tonuyla seyircinin Freddy Kruger'dan yeniden korkmasını sağlıyor.

Rob Zombie'nin yeniden çektiği *Halloween*'deki (*Korku Bayramı*) gibi, filmin yeni bir boyut kazanacağını düşünen izleyiciler *Elm Sokağı Kâbusu*'ndan fazla zevk alamayabilir. Ancak ne yönetmen Samuel Bayer ne de ekibin geri kalanının böyle bir iddiası da var. Onlar ilk filmi yeniden çekmeyi ve Freddy'e eski itibarını geri vermeyi istediklerini söylüyor ve bunu da başarmış görünüyorlar. Bir iki, senin için geliyor Freddy...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kaybetmenin çekiciliği

Ali Abaday 28.05.2010

Frank Kapra, *Şahane Hayat (It's a Wonderful Life)* filmini çekmeden önce bir açıklama yaparak "Dünyanın en güzel filmini çekeceğim" demişti. En pahalı ya da en başarılı filmini değil, en güzel filmini çekeceğini söylemişti usta yönetmen. Başrollerinde James Stewart ve Donna Reed'in oynadığı film o zamana kadar işlenmemiş bir konuyu ele alıyordu; şayet doğmasak diğer insanların hayatı nasıl olurdu? Yaşamın içinde farkında olmadan dokunduğumuz, belki bilmeden iyileştirdiğimiz hayatların biz olmadan ne hale geleceğini gösteriyordu film.

Şrek'in son macerası *Şrek 4: Sonsuza Dek Mutlu* da (*Shrek Forever After*) benzer bir temayı ele alıyor. Prenses Fiona (Cameron Diaz) ile evlenen ve üç çocuğu olan Şrek (Mike Myers) rutin giden hayatından sıkılmaya başlar. İçten içe eskiden insanları korkuttuğu, kükrediği günleri özlemekte, ama bir yandan da bataklıktaki evinde ailesi ve dostlarıyla mutlu bir yaşam sürdürmektedir.

Çocuklarının birinci yaş günü için Çok Çok Uzaklardaki Krallık'a gittiklerinde yaşananlardan sıkılan Şrek, Fiona ile tartışır. Tam o sırada sihirli anlaşmalar yapan Rumpelstiltskin (Walt Dohrn) Şrek'in eski günlerine dönmek istediğini öğrenince ona o zamanlardan bir gün vaat eder. Ve teklifi kabul eden Şrek sihirli anlaşmayı imzalar. Ne var ki Çok Çok Uzaklardaki Krallık'ı ele geçirmek isteyen Rumpelstiltskin anlaşmayı kullanarak Şrek'i hiç doğmadığı bir dünyaya gönderir. Burada Fiona, Eşek (Eddie Murphy), Çizmeli Kedi (Antonio Banderas) onu tanımazlar. Her şeyini kaybetmiş görünen Şrek'in sadece bir günü vardır. Sevimli dev bu süre içinde Fiona ile öpüşürse anlaşma bozulacak, başaramazsa Şrek ölecektir.

Yapımcıların Şrek'in son macerası dediği filmin en büyük özelliği üç boyutlu olması. Bunun dışında sevimli dev ve arkadaşları yine alıştığımız tatta, eğlenceli bir maceranın içindeler. Üstelik bu seferki macerada Fareli Köyün Kavalcısı da var.

Aileyi, sahip olduğu mutluluğu fark etmeden kaybeden Şrek, çocuklar kadar büyüklerin de ilgisini çekecek bir anlatıma sahip. Hayatın içindeki koşturmacadan, monotonluktan ve rutinden sıkılanların bir süre sonra artık görmemeye başladıkları minik anların güzelliğini Şrek kaybederek anlarken, yetişkin izleyiciler de öyküden kendilerine pay çıkarabilir.

Peki, *Şrek 4* serinin en iyi filmi mi? Maalesef, hayır! Yapımcıların sevimli devin maceralarını bitirmeye karar vermesi de gayet doğru bir karar. Bunu daha önce de görmüştük hissi veren seri, artık suyunun suyu olma yolunda hızla ilerliyor. Ama bütün bunlara rağmen *Şrek Sonsuza Dek Mutlu*, üç boyutlu olmasının da etkisiyle izlenebilir bir yapım.

Kaybetmek ayrı bir durumdur. Kimi insanlar kaybetmekten mutlu olur, kaybetmenin insanı garip bir şekilde cezbeden çekiciliğine kapılırlar. Ancak o çekicilik bir sis perdesiyle gelir ve sahip olunan her şey gitmeden gerçekte ne olduğunu göstermez. Şrek de çoğumuz gibi kaybetmenin sis perdesine kapılıp gerçeği iş işten geçtikten sonra öğrenlerden.

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Trier usulü bir korku bu

Ali Abaday 11.06.2010

Lars von Trier'in kendine has bir yönetmen olduğu tüm dünya tarafından kabul edilen bir gerçek. Yönetmenin korku filmi çekmek istediği ilk duyulduğunda da bunun farklı bir şey olacağı tahmin edilmişti.

2009 yılında çekilen *Deccal/Antichrist* ünlü Rus yönetmen Andrei Tarkovsky'e adanan, başrollerinde Charlotte Gainsbourg ve Willem Dafoe'nin oynadığı bir yapım. Küçük oğulları Nic'i (Storm Acheche Sahlstrom) bir kaza sonucu kaybeden evli çiftin ilişkisi bu olaydan sonra giderek bozulmaya başlar.

Karısının (Charlotte Gainsbourg) yaşadığı üzüntüyü atlatmasını isteyen ve ona yardım etmeye çabalayan koca (Willem Dafoe) bunun yapılacağı en iyi yerlerden birinin ormandaki kır evi olduğunu düşünür. Kadın ve oğlu bir yaz önce bu kır evine gitmiş, kadın tezini bitirmek için burada çalışmıştır.

Erkek kır evine giderken kadının korkularıyla yüzleşmesini ister. Kadın zaman içinde giderek artan saldırgan cinsel tavırlar sergilemeye başlar. Ormanda hayalle gerçek arası görüntüler gören erkek bu arada karısının tezi için bir yıl önce yaptığı çalışmaları bulur.

Sam Raimi 1981 yılında çektiği *Şeytan'ın Ölüsü/The Evil Dead* filminde ormandaki kır evi olgusunu oldukça ustalıkla kullanmış ve korku filmi sevenler için farklı bakış açıları sunmuştu. Filmine ormanı daha sonradan ekleyen Von Trier ise bunu hayatın başlangıcı ve sonu düşüncelerini vermek amacıyla kullanmış. Kimileri için oldukça romantik olan doğa manzaralarının kimi zaman dünyanın en korkunç ve endişe verici yerleri olduğunu bilen Trier kendi endişelerini de ekleyerek oldukça ilginç bir orman çıkarıyor karşımıza.

İlk bir saati hayli yavaş geçen filmde şiddet son yarım saatte giderek artıyor. İlk başlardaki durgunluk ve karakterlerin yoğun olmayan diyalogları avangart sinemadan hoşlanmayan izleyicilerin pek dayanabileceği türden değil. Öte yandan filmin katıldığı birçok festivalde ödül kazandığını, Cannes'da Altın Palmiye için yarıştığını ve Charlotte Gainsbourg'un burada en iyi kadın oyuncu ödülünü aldığını da unutmamak gerek.

Farklı bir korku filmi izlemek isteyenler ve yönetmenin deneysel sinemasını beğenenlerin seveceği yapım, çoğu sinema seyircisi için uygun değil. Filmin kimi sahnelerinin sinemalarda sansürlenip sansürlenmeyeceği ise merak konusu.

Bu arada *Deccal* ile ilgili internette çeşitli videolar dolaşüyor. Kuşkusuz bunlardan en eğlencelisi erkek karakterin bir tilkiyle karşılaştığında tilkinin sarfettiği "Kaos hüküm sürecektir" sözlerinin Wes Anderson'un *Yaman Tilki'sine* (Fantastic Mr. Fox) söylenmesi. Bu arada tilkiyi seslendiren Willem Dafoe'nun yerine yönetmenin ilk tercihi John Hurt'müş.

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İyi kumaş gezegene bakmaz

Ali Abaday 18.06.2010

İnsanın evi gibi yoktur. Ne kadar macera yaşamayı seven biri olsak da, başka ülkelerde yaşamamız gerekse de, eve her dönüşümüzde içimizi bir mutluluk kaplar. Çocukluğumuzu geçirdiğimiz, bakkalından manavına kadar tanıdığımız, hayatımızın çoğu ilk anısını yaşadığımız yer neler yaşarsak yaşayalım her daim bizi aynı sıcaklıkla karşılar.

Jorge Blanco'nun yönettiği İspanyol yapımı *Planet 51 / Gezegen 51* ufak farklılıkları dışında Dünya'yı andıran bir yerdir. Gezegen 51'deki Glipforg isimli kasaba da 1950'lerdeki Amerikan kasabalarına çok benzemektedir. Hatta sinemalarda oynayan uzaylı istilacılar bile o dönemlerin filmlerini çağırıştırır.

Glipforg'da yaşayan Lem, yerel uzay müzesinde yeni iş bulmuş bir gençtir. En yakın arkadaşı Skiff, uzaylılar konusuna takmıştır ve bir gün gezegenlerinin istila edileceğini düşünmektedir. Lem ise buna inanmamaktadır. Onun en büyük dileği komşularının güzel kızı Neera ile çıkmaktır. Her şey normal gözükürken birden

göklerden bir uzay aracı iner ve Amerikalı astronot Charles 'Chuck' Baker garip hareketlerle ABD bayrağını gezegene diker. Bu sırada çevredeki uzaylıları görür ve kaçmaya başlar.

Chuck'ın yolu kısa bir süre sonra Lem ile kesişir. İkili ilk başta birbirlerine karşı dikkatli yaklaşırlar da aslında oldukça benzer yönleri olduğunu görmeye başlar. Bu arada kasabada uzaylıların kendilerini yok etmek için geldiğine dair bir paranoya başgöstermiştir ve askerler de düşmanı bulup yok etmek için hazırdırlar.

Eski ve yeni pek çok Hollywood filmine atıflar yapan *Gezegen 51*'in söylediği yeni bir şey yok. Yabancı bir dünyada Dünyalı bir astronotun ve onunla yolları kesişen bir grup gencin hikâyesi için kimi eleştirmenler *E.T*'nin yeni hali gibi yorumlar yapsalar da bu görüş çok doğru değil. Çoğunlukla klişelerin olduğu, kahkahanın neredeyse hiç atılmadığı *Gezegen 51*, çocuklar dışında izleyicileri pek memnun edecek gibi görünmüyor.

Çocuklar için ise verilen mesajlar oldukça anlamlı. Farklılıklardan ve bilinmeyenden korkulmaması gerektiğini anlatan film, ayrıca herkesin içinde iyi bir kumaşın olabileceğine vurgu yapıyor.

Filmin ilk çekildiği zaman adının "Planet 1 / Gezegen 1" olması düşünülmüş ancak aynı isimdeki firma filmin yapımcılarıyla görüşüp "Gezegen 1"i değiştirilmesini istemişler. Bunun üzerine yapımcılar "Gezegen 51" isminde karar kılmış. 51'in nereden geldiğiyle ilgili iddia ise Amerika'nın uzaylılarla ilgili bilgileri sakladığına inanılan 51. Bölge'ye atıf olduğu.

Kimi zaman uzun yolculuklara çıkarız, bazı zamanlar da o yolculuklarda kendimizi buluruz. Kimi zaman ise evimizi kuracağımız kişiyi ya da hayatımızı güzel kılacak dostları... Ancak esas olan evimizin hep bizi beklediği ve her dönüşümüzde bizi sıcak karşıladığıdır.

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kalplerin tutulması

Ali Abaday 30.06.2010

Arada kalmak her zaman zordur. Özellikle de aşk konusunda arada kalmak. Kendisini seven iki kişinin arasında kalan birinin yaşadığı akıl karışıklıkları, ruhsal gelgitler hem onu yorar hem de ona âşık olanların birbirlerine daha fazla dış bilemesine neden olur. Esasında aşkın doğasındaki şiddet, içine rekabeti alınca daha da sertleşir.

Stephenie Meyer'in yazdığı *Alacakaranlık* serisinin üçüncü bölümü olan *Tutulma*/Eclipse'de romanın ve filmin başkahramanı Bella Swan'ı (Kristen Stewart) iki erkek arasında ve hayatını değiştirecek bir karar aşamasında sıkışmış durumda buluyoruz.

Vampir ve kurtadam ittifakı

Bella hayatının aşkı olan vampir Edward (Robert Pattinson) ile güzel günler geçirmektedir ve Edward'dan kendisini de vampire dönüştürmesini istemektedir. Edward ise buna karşı çıkarken tek bir şekilde kabul edeceğini söyler. Edward'ın şartı evliliktir.

Bu arada son bir yıldır Seattle'da kayıp vakalarla cinayetler giderek artmaktadır ve Cullen ailesi bunun yeni bir vampir ordusu olduğunu düşünmeye başlamaktadır. Onları endişelendiren bu durum vampir klanı Volturilerin

dikkatini çekecektir. Zira Volturiler Bella'nın vampire dönüşmemesi durumunda onu öldürecektir.

Öte yandan sevgilisinin intikamını almak isteyen Victoria (Bryce Dallas Howard) arada Forks'a gelmektedir. Vampirler ile kurtadamların sınır bölgesinde dolaşan Victoria yakalanmasa da iki tarafın sinirini bozmaktadır.

Bella'nın tekrar Edward ile birlikte olmasından dolayı giderek canı sıkılan Jacob (Taylor Lautner) da Bella'nın kendisine âşık olduğunu ama bunu itiraf edemediğini düşünmektedir. Bella kendisini seven iki erkek arasında zor durumdayken geleceği görme yeteneğine sahip olan Alice (Ashley Greene) yeni kurulan ordunun Bella'nın peşine düşeceğini görür.

Şimdi vampirler ile kurtadamların sevdikleri insan için ittifak yapmaları gerekmektedir. Ancak bu sanıldığı kadar kolay değildir zira iki tarafın da birbirlerine olan husumeti oldukça eskiye dayanmaktadır.

Alacakaranlık Tutulma'daki, ilk iki filme kıyasla, artan romantizme "romantizm" demek için de bin şahit lazım. Bella'nın iki erkek arasında yaşadığı durum yeterince iyi verilememişken, sürekli ikili konuşmalar da bir noktadan sonra can sıkıya başlıyor.

Vampirlerin eski halleri

Filmin seriye katkısı Edward ile Jacob'ın Bella'nın uyuduğu bir sırada yaptıkları konuşma. Bu sayede iki karakterin arasındaki fark daha iyi anlaşılıyor. Bu önemli bir konu mu? Tabii ki, çünkü Edward ve Jacob hayranları Stephenie Meyer'e sevdikleri karakterin başına bir şey gelmemesi için tehdit mektubu yazacak kadar fanatikler.

Tutulmada ayrıca Jasper (Jackson Rathbone) ile Rosalie'nin (Nikki Reed) vampir olmadan önceki hikâyelerini öğreniyoruz. Ve Rosalie'nin neden Bella'ya karşı soğuk davrandığının cevabını da...

Victoria'yı oynayan Rachele Lefevre yerine bu filmde Bryce Dallas Howard gelmiş. Kendisi özellikle kovalamaca sahnelerinde çok eğlendiğini söylese de bizim içimizden geçen Lefevre ile devam edilmesi idi.

Son söz olarak, diyalogları monoton gelen, 45 dakikalık bölümü çıkarılsa fazla bir şey kaybetmeyeceği düşünülen filmde Billy Burke yine iyi bir performans sergilemiş.

İki erkek ya da iki kadın arasında seçim yapmak her zaman zordur. Ancak mantık ne derse desin, olaylar ne gösterirse gösterecek iki kişi birbirine mühürlenmişse verilecek karar çoktan belli olmuş demektir.

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kahramanımız oyuncaklar

Ali Abaday 02.07.2010

Çocuklar için oyuncakların yeri ayrıdır. Oyuncaklarıyla hayal güçleriyle yeni dünyalar yarattığı, kurallarını sadece kendilerinin belirlediği, hikâyelerini istedikleri gibi yazdıkları oyunlar oynarlar. Dünyanın en hoş

görüntülerinden biri ufak bir çocuğun oyuncakçı dükkânındaki o yarı şaşkın ve suratındaki muzip gülümsemeyle dolaşmasıdır.

Çoğu insan artık büyümüşse de oyuncaklara olan ilgilerini yitirmezler. Oyuncaklar sadece biçim değiştirir. Eskiden yanımızdan ayrılmayan bir bebek ya da oyuncak silahın yerini oyun konsolları ya da bilgisayarların yerini tutan cep telefonları alır. Ancak o içimizdeki çocuk bir biçimde hep bizimle kalır.

Üç boyutlu olarak çekilen *Oyuncak Hikâyesi 3* (Toy Story 3) kahramanlarımız kovboy Woody, Jessie ve uzay adamı Buzz'ın bir treni soymaya kalkan Bay ve Bayan Patates Kafa'yı engellemeye çalışmasıyla başlıyor. İlginç bir Vahşi Batı hikâyesi gibi giden serüvenin esasında oyuncakların sahibi olan Andy'nin hayalgücü olduğu ve eskiden oyun oynarken filme çekilen anlarının izlendiği anlaşılıyor. Ne var ki artık Andy büyümüştür, üniversiteye gidecektir ve artık oyuncaklarına ihtiyacı yoktur. Kısaca oyuncakları artık daha farklıdır.

Yanına bir tek Woody'yi almayı planlayan Andy, geri kalan oyuncakları bir poşete doldurarak tavanarasına kaldırmaya karar verir. Fakat annesi oyuncakların bulunduğu torbayı yanlışlıkla çöpe atar. Oyuncaklar artık istenmediklerini düşünerek kreşe bağışlanacak diğer oyuncakların yanına giderler. Ancak Woody evden kaçarak onlara yanlışlık olduğunu anlatmaya çalışır.

Kreşe ilk gittiklerinde oyuncakları Lotso adında oyuncak bir ayı karşılar ve onlara kreşin ne kadar muhteşem bir yer olduğunu anlatır. Oyuncaklar bu yeni yerde kalmaktan memnunken Woody, onlara esas yerlerinin Andy'nin yanı olduğunu anlatmaya çalışır ama başarılı olamaz. Woody tek başına Andy'nin yanına dönmeye çalışırken oyuncaklar da kreşin esasında görüldüğünden çok daha farklı bir yer olduğunu kısa sürede anlarlar. Bu beladan onları kurtarabilecek tek kişi ise kahraman kovboy Woody'dir.

Pixar'ın üç boyutlu olarak çektiği *Oyuncak Hikâyesi 3* ilk iki filmdekini andıran bir macera ile karşımızda. Oyuncakların belalardan kurtulmak için işbirliği yaptığı filmde artık alışılan kimi sahneler tekrar edilmiş. Fakat uzay adamı Buzz'ın bir İspanyol uzay adamına dönmesi oldukça eğlenceli.

Filmin arka temasında anlatılan insanların büyüdülerinde bile vazgeçemeyecekleri bir oyuncak olduğu ise çocuklardan çok onları sinemaya götüren yetişkinleri etkileyecek gibi. Zira hemen herkesin çocukluğunda sevdiği ve yıllarca ayrılmadığı bir oyuncak olmuştur. İnsan büyüse de o oyuncaktan ayrılmak istemez çünkü bir oyuncak sadece bir oyuncak değildir. Kimi zaman en yakın sırdaş, şimşeklerin çıktığı bir gecede cesaret veren bir yoldaş, hiçbir zaman bizi yalnız bırakmayan bir dosttur.

Oyuncak Hikâyesi 3 çocukların beğeneceği, yetişkinlerin de hoşlanacağı bir yapım. Ancak serinin bu filmle son bulması hoş olacaktır. Ayrıca Pixar çizgi filmlerinin başında artık gösterilmesi gelenekselleşmiş kısa çizgi filmini de kaçırmamak lazım.

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Sadakati test etmenin tehlikesi

Ali Abaday 09.07.2010

Birini sevmek, onunla hayatının sonuna kadar birlikte olmayı istemek, yaşanacak her şeyi paylaşmayı düşlemek oldukça romantik bir fikirdir. Ne var ki gerçek hayatta bunu başarabilmek hayalin güzelliği oranında zordur. Yıllar içinde kopmalar başlar ve geçen zamanla çiftler aralarında oluşan uzaklığa hayretle bakarlar. Artık paylaşımlar daha azdır, eskiden yapılan jestler, keyif veren sürprizlerin tadı yoktur. Sevişmeler azalmış, başkalarıyla flört etmek daha çekici hale gelmiştir. Atom Egoyan'ın çektiği *Büyük Hata*'da (Chloe) Catherine (Julianne Moore) ve David Stewart (Liam Neeson) da yıllar içinde birbirlerinden bu şekilde uzaklaşan bir çifti anlatıyor.

Aralarında uzaklaşma ya da alışkanlık olsa da kocasına hâlâ deli gibi âşık olan Catherine onun için sürpriz bir doğum günü partisi organize eder. Fakat şehir dışında olan David uçağı kaçıır. Ertesi gün eve geldiğinde ise David'e bir öğrencisinin yolladığı mesajı gören Catherine kocasının kendisini aldattığını düşünmeye başlar.

David'in başka kadınlarla flört etmesi üzerine şüpheleri iyice artan Catherine kocasını baştan çıkarması için çekici eskort kız Chole'yi (Amanda Seyfried) tutar, amacı şüphelerinin doğruluğunu kanıtlamaktır, ama işler düşündüğünden çok farklı şekilde gelişmeye başlar.

Özellikle 1990'larda altın çağını yaşayan erotik gerilim türü sonraki yıllarda kendini yenileyemediği için eski örneklerle hatırlanır oldu. Bu hafta gösterime giren *Büyük Hata* da ne yeni bir şey sunuyor ne de seyirciyi şaşırtacak bir durum yaratıyor. Filmin ortalarında sonu tahmin edilirken, senaristlerin sürpriz düşüncesi de istenilen etkiyi yaratamıyor.

Türün bilinen isimlerinden Atom Egoyan'ın 2004 yılında çekilen Fransız yapımı *Nathalie*'nin tekrar çevrimi olan *Büyük Hata*, oyuncuların performansları sayesinde bir derece izlenebilirlik kazanıyor.

Julianne Moore özgüveni kalmamış doktor Catherine rolünde başarılı bir performans çıkarırken, *Mamma Mia*'da çıkış yapan Amanda Seyfried sadece cici kız rollerini başarıyla canlandırmadığını kanıtlıyor. Seyfried'in filmdeki performansı zaman zaman akıllara *Zehirli Sarmaşık*'taki (Poison Ivy) Drew Barrymore'u getiriyor.

Eşi Natasha Richardson'un kayak kazası geçirmesi üzerine setten bir süreliğine ayrılan Liam Neeson eşinin ölümü üzerine sete dönüp kalan sahnelerini iki günde tamamlamıştı. Neeson'ın durumu nedeniyle senaryoda yapılan ufak değişiklikler sonucu filmin düğümü beklenenden daha kısa sürede çözülüyor.

İki insanın birbirleriyle yıllar boyu aynı evi, aynı hayatı paylaşması oldukça zordur. Bu zorluk ancak çiftlerin birbirlerine olan aşkları ve sevgileriyle aşılabılır. Kimi zaman karşılaşılan zorluklar aşkı ve sevgiyi sınasa, olayları karmakarışık hale soksa da gerçek sevginin aşamayacağı hiçbir zorluk yoktur.

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Karanlık bir havabükücü

Ali Abaday 23.07.2010

Kimi zaman masalların eski güzel günleri anlattığını, yaşanmış olaylardan derlendiğini unutuyoruz. Belki de bunu unuttuğumuz için çocukların hayallerinde yarattıkları dünyalara gülümsüyoruz. Halbuki kendimizi biraz zorlasak dünyanın eskiden beri pek iyi bir yer olmadığını ama ne olursa olsun bazı ölçüler olduğunu hatırlayabiliriz.

Artık savaşlarda sivil, kadın veya çocukların zarar görmemesini önemseyen pek savaşçı kalmadı. Askerler kendilerinden olmayan herkesi düşman görüp öldürebiliyor. Güçlüye karşı cesaretle karşı koyacak şövalye ruhlar da giderek azaldığı için zorbalık kendini daha çok gösteriyor.

Nickledeon'un en sevilen çizgi filmlerinden Avatar: Son Hava Bükücü/Avatar: The Last Airbender dünyanın dengesini koruyan Avatar'ın kaybolmasından yüz yıl sonrayı anlatıyordu. Ünlü yönetmen M. Night Shyalaman'ın senaryosunu yazıp yönettiğı ve üç boyutlu çektiğı film de çizgi filmin öyküsünden yola çıkıyor.

Dünya üzerinde bulunan dört ulusun her biri dünyayı oluşturan dört elementten birine hükmetmekte ve ona göre anılmaktadır. Bu arada her dönem dört elemente birden hükmeden ve Avatar adıyla anılan biri dünyaya gelmekte, dünyanın dengesinin korunmasına yardım etmektedir. Fakat Hava Ulsu'ndan çıkması gereken son Avatar yüz yıl önce kaybolmuş, o zamandan sonra da Ateş Ulsu dünyayı kendi istediğı gibi zorbalıkla yönetmeye başlamıştır.

14 yaşında bir subükücü olan Katara (Nicola Peltz) ağabeyi Sokka (Jackson Rathbone) ile Su Ulsu'nun Güney bölgesinde yaşar. Ateş Ulsu diğer toplulukların bükücülerini topladığı için Katara yeteneğini gizlemeye çalışır. Ağabey kardeş bir gün avlanmaya çıktıklarında yüz yıl önce kaybolan ve son Avatar olan Aang'ı (Noah Ringer) bulurlar. Son yüz yıldır bir buz kütlesinin içinde hiçbir şeyden haberi olmadan "donakalan" Aang, dünyada nelerin değiştiğini görünce bunun için kendisini suçlamaya başlar.

Aang kendisini suçlarken Katara ve Sokka da onunla birlikte dünyayı tekrar eski haline getirebileceklerini düşünürler. Ateş Ulsu'nun sürgün prensi Zuko (Dev Patel) ise babasının yeniden kendisini kabul etmesi için Aang'ı yakalamaya çalışır.

Çizgi filmin aksine neşeli unsurları geri plana iten filmde Shyalaman'ın hafif karanlık bakışı ön plana çıkıyor. Çizgi filmde muzurluklarına alışkın olduğumuz Aang uzun metrajda geçmişiyile hesaplaşmaktan eğlenmeye fırsat bulamıyor.

Filmde ulusları birbirlerinden ayıran özellikler de pek iyi şekilde belirtilmemiş. Shyalaman'ın her filmde giderek düşen başarı grafiğı sanki bunda da devam ediyor. Bu noktada filmi keşke Peter Jackson çekseydi diye düşünebilirsiniz.

Oyunculuklarda ise Prens Zuko'nun akıl hocası olan Iroh'u canlandıran Shaun Toub dışında herkes vasat ya da en fazla orta seviyede bir oyunculuk sergiliyor.

Avatar'ın isim hakkını James Cameron'a kaptıran Shyalaman'ın serinin bundan sonra çekeceğı diğer iki filminin ise daha iyi olacağını ummak dışında yapılacak bir şey yok.

Son Havabükücü'nün hem filminin hem de çizgi filminin bize hatırlatacağı çok önemli bir şey var. O da her ne olursa olsun, zalimler ne kadar güçlü görünürse görünsün, her zaman bir umudun olduğu ve o umuda tutunarak tüm zorlukların üstesinden gelinebileceğı. Belki de eskiden dinlediğimiz masallara yeniden kulak verme zamanı gelmiştir...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Rüyaların başlangıcı hatırlanmaz

Bazı kavimler ve kişiler tarihin ilk zamanlarından beri rüyaların başka dünyalara açılan kapılar olduğuna inanır. Daha önce hiç gidilmemiş yerlere gidilen, her şeyin mümkün olduğu bu dünyanın içinde yaşananlar gerçek gibi gelir onu görene. Pascal, "Her gece rüyasında dilenci olduğunu gören bir kral ile, her gece rüyasında kral olduğunu gören bir dilenci arasında 'yaşam farkı' açısından hiçbir uçurum yoktur" diyerek rüyaların da en az yaşanan hayat kadar gerçek olduğunu söyler. Ne var ki rüyaların sorunu; hem ne zaman başladıklarını bilmememiz hem de kimi zaman gördüklerimizin rüya olduğunun bilincine uyanana kadar varmamızdır.

Rüyaların diliyle iç içe geçen kurgu

Christophe Nolan'ın 2001 yılında 80 sayfalık bir taslak olarak kaleme aldığı Başlangıç/ Inception, temel olarak lüsid rüya denen, kişinin rüya gördüğünü bildiği durumlara dayanıyor. Bazı kişiler rüyalarında yaşananın rüya olduğunu bilerek ona göre davranır. O kişilerden biri, Dominic "Dom" Cobb (Leonardo DiCaprio) başkalarının rüyalarına girerek onlara ait gizli bilgileri "çekip" kendisini kiralayanlara satır. İş ortağı Arthur (Joseph Gordon-Levitt) da ona yardım eder. Son aldıkları işte Saito (Ken Watanabe) adlı iş adamının aklındaki bilgileri çekmek ister, ancak başarısız olurlar. Bunun üzerine başarısız olduklarını gören işverenleri onları öldürtmek için peşlerine adam takar. Dom ve Arthur'a son bir iş öneren Saito, bu iki adamı kendisi için tutar. Ancak bu sefer bir fikri çekmeyecek, aksine bir yenisini yerleştireceklerdir. Saito enerji dünyasında kartel olmaya giden Maurice Fischer'in (Pete Postlethwaite) oğlu Robert Fish'in (Cillian Murphy), babasının yerini aldıktan sonra şirketini parçalamasını amaçlamaktadır. Rüyanın geçeceği mekânı tasarlayacak "mimar"ı arayan Dom ve Arthur, Ariadne (Ellen Page) adlı üniversite öğrencisini bulurlar. İş oldukça zordur, birinin beynine fikir yerleştirip bunun onun kendi düşüncesi olduğuna inandırma fikri daha önce denenmiş ve bilindiği kadarıyla hiç başarılı olunamamıştır. Dom'un bir-iki küçük sorunu da yok değildir. Yıllar önce ölen karısı Mal (Marion Cotillard) zaman zaman bilinçaltından çıkıp onu iş başındayken zor durumda bırakır. Üstelik Dom'un sakladığı tek sır Mal ve onunla yaşadıkları değildir. Arthur ile Robert'i çektikleri rüyada onları bir dizi sürpriz bekler. Nolan'ın iç içe geçen kurguyla ördüğü Başlangıç, rüyaların dili kadar insanın bilinçaltını da ele alan ve bunu aksiyon düzeyini azaltıp izleyiciyi filminden soğutmadan, her yeni sahneye bir merak unsuru ekleyerek sürdüren bir yapım. Oyuncuların oldukça iyi performans sergilediği Başlangıç'ta Nolan'ın bazı sahnelerde bilgisayar efekti yerine mekanik maketlerle çalışması gerçekçilik boyutunu arttırmış.

Başyapıtlardan bir başyapıt

Fragmanları gösterilmeye başladıktan sonra ne anlattığı tam olarak anlaşılmasa da filme yeni Matrix yakıştırması yapılmıştı. Kimi sahneleri gerçekten de Matrix'i anımsatan Başlangıç kendine has üslubu ve konusuyla adını sinema tarihine şimdiden yazdırmış durumda. Sil Baştan/ Eternal Sunshine of the Spotless Mind ve Gerçeğe Çağrı'yı/ Total Recall hatırlatan sahnelerin yer aldığı yapıma yönetmen Nolan oldukça hoş kimi ayrıntılar eklemeyi ihmal etmemiş: Dom'un karısı Mal'ın adı Latince'de Şeytan anlamına geliyor. Ayrıca rüyalardan uyanmak için kullanılan Edith Piaf'ın Non, Je Ne Regrette Rein şarkısı hem anlamı itibarıyla filme yakışıyor hem de Marion Cotillard'ın Edith Piaf'ı canlandırarak Oscar kazandığı La Vie En Rose'a hoş bir atıfta bulunuyor. Başlangıç, Nolan'ın çekimlerini sevenler kadar, maceradan, farklı yapımlardan hoşlananların da zevkle izleyecekleri bir film. Süresi iki saati aşsa da bu izleyiciyi rahatsız etmiyor. Hatta bazıları kimi noktaların hızlı geçtiğini bile düşünüyor. Bazı noktaların ucunun açık bırakılması ise akla "Acaba filmin ikincisi çekilecek mi?" sorusunu getiriyor.

Bond'un dişisi Salt

Ali Abaday 06.08.2010

 Bond'un dişisi Salt Soğuk Savaş'ın bitmesine ve yeni nesil ajanların özellikle Arap kökenli teröristlerle savaşmasına karşın, ABD-Rusya çekişmesi ile eskilerden gelen kimi ajanların hâlâ birbirlerine diş bilemeleri ilgi çeken bir konu. Son olarak ABD'de Rusya adına casusluk yaptığı iddiasıyla yakalanan Anna Chapman'a medyanın gösterdiği ilgi bu hikâyelerin hala ne kadar çekici olduğunun bir göstergesi. Her ne kadar bu casusluk operasyonundan önce çekilse de Ajan Salt/ Salt da çok benzer bir konuya değiniyor.

Casuslar dünyası karışınca

Evelyn Salt (Angelina Jolie) CIA için çalışan bir ajandır. Alman asıllı ve örümcekler üzerine yaptığı çalışmalarla tanınan kocası Mike Krause (August Diehl) ile yaşamaktadır. Evlilik yıldönümlerinde tam eve gidecekken, Rusya adına eskiden casusluk yaptığını söyleyen önemli bir tanığın dinlenmesi için ortağı Ted Winter (Liev Schreiber) ile geri çağrılır. Rusya adına eskiden beri çalıştığını iddia eden Vassily Orlov (Daniel Olbrychski) Rusya Devlet Başkanı'na suikast yapılacağını söyler. Bu suikastı gerçekleştirecek ajanın adı ise Evelyn Salt'tur. Orlov bu itirafının ardından kaçır. Bir anda tüm gözlerin üzerine çevrildiği Salt kocasına ulaşmaya çalışır ama onu bulamaz ve her türlü riski göze alıp o da CIA'in elinden kaçır. Evine vardığı zaman Mike'ı bulamaz. Ertesi gün ABD Başkan Yardımcısı'nın cenaze töreni için ABD'de olan Rusya Devlet Başkanı çok geniş güvenlik önlemleri altında olmasına karşı Salt tarafından öldürölür. Bu noktadan sonra casuslar dünyasının içinde oldukça karışık bir kovalamaca ve birbirinin içine geçmiş oyunlar ortaya çıkmaya başlar.

Erkek ajan yerine kadın ajan

İlk başta Tom Cruise için yazılmış olan Salt rolü aktörün benzer bir karakteri Görevimiz Tehlike'de/ Mission Impossible canlandırdığı için projeden çekilmesiyle boşlukta kalmış. Daha sonra yapımcı ve senaristler projeyi Angelina Jolie'ye sunmuşlar. Jolie'nin de olumlu cevabıyla ana karakter Edwin Salt'tan Evelyn Salt'a çevrilmiş. Neredeyse hiçbir sahnede dublör kullanmayan Jolie, Wanted ve Tomb Rider'dakini andıran bir karakter çiziyor. Tüm zorlu durumların altından çıkan Salt hiçbir şekilde de gerçek duygularını yüzüne yansıtmıyor. Son dönemde çekilen Bond filmleriyle kıyaslanınca daha eğlenceli ve aksiyonu bol olan Ajan Salt, hem Jolie hayranlarını hem de ara ara seyirciyi şaşırtan sürprizlere sahip filmleri izleyenleri memnun edecek gibi. Ne var ki Salt, John Frankenheimer'in yönettiği Ronin ve benzeri casus filmleriyle baş edecek türde değil. Salt'un bir diğerk farklı yönü ise eskiden beri alışlagelmiş olunan erkek ajan kültürünü yıkmaya aday bir yapım olması. Salt, güzel kadınların çevresinde pervane olduğı erkek ajan yerine tek başına zorluklarla baş eden kadın casus olarak yeni bir profilin temelini atıyor gibi.

Çocukluktur bizimle kalan

Ali Abaday 13.08.2010

Çok da uzak olmayan bir zaman öncesine kadar çocuk olmak sokakta arkadaşlarımla oynamaktı. 20 yıl önceye kadar sokakta oyunlar oynanır, eve girmemek için bahaneler üretilirdi. Şimdilerde ise durum oldukça değişik. Çocukları dışarı çıkarıp oyun oynatmak neredeyse imkânsız. Artık bütün eğlence bilgisayarda ve sokakta oynayan çocuk sayısı bir elin parmaklarını geçmiyor. Adam Sandler'ın hem başrolünü hem de yapımcılığını üstlendiği, Dennis Dugan'ın yönettiği Büyükler (Grown Ups) bu ayrımdan yola çıkarak günümüz çocuklarının eğlence anlayışlarının ne kadar değiştiğini işlerken, yetişkinlerin büyüdükçe çocukluk hayallerinden nasıl uzaklaştığını da anlatıyor.

Tüm arkadaşlar biraraya toplanır

1978 yılında basketbol koçları Bobby "Buzzer" Ferdinando (Blake Clark) liderliğinde şampiyon olan beş arkadaş, 30 yıl sonra koçları ölünce biraraya gelir. Hollywood'da çok başarılı bir menajer olan Lenny Feder (Adam Sandler), ünlü moda tasarımcısı Roxanne (Salma Hayek) ile evlidir. Lenny'nin varlık içinde yaşayan çocukları oldukça şımarıktır. Eric Lamonsoff (Kevin James) bahçe mobilyaları satan bir şirkette patrondur. Onun sorunu ise şımarık kızı ile dört yaşına geldiği halde hâlâ meme emen oğludur. Takım arkadaşları Kurt McKenzie (Chris Rock) ev erkeğidir. Üçüncü çocuklarına hamile olan karısı Deanne (Maya Rudolph) çalışırken, o ev işi yapar. Kendinden büyük kadınlara ilgi duyan Rob Hiliard (Rob Schneider) kendinden 30 yaş büyük olan Gloria (Joyce Van Patten) ile evlenmiştir. Takımın hâlâ bekâr olan playboyu Marcus Higgins (David Spade) ise çapkınlıklarına aynı hızla devam etmektedir. Lenny 4 Temmuz kutlamaları ve koçun cenazesi için bir göl evi kiralar. Tüm arkadaşların biraraya toplandığı bu evde çocukluk arkadaşları ve onların çocuklarını hiç ummadıkları olaylar bekler.

Bazen yıldız olmak yetmiyor

Büyükler, Amerika'nın son dönemdeki en iyi beş komedyenini buluşturuyor. Filmde rol alanların isimlerinin yer aldığı afiş bile merak uyandırmaya yetiyor. Ama klişeleşmiş espriler dışında yeni bir şeylere pek de yer vermeyen senaryo ile oyuncuların birbirleriyle fazla paslaşmamaları Büyükler'in etkisini hafifletiyor. Her biri hayranlarını tek tek kahkahaya boğan yıldızlar maalesef biraraya geldiklerinde, futbolda bireysel olarak çok iyi oynarken birarada bir takım olamayan futbolcular misalinden kendilerinden beklenenin çok altında bir performans sergiliyorlar. Eski Walt Disney aile filmlerinin biraz daha yetişkinlere göre olanı denebilecek Büyükler, koltuklardan düşecek kadar kahkaha garanti vermese de tebessüm ettiren bir film. Eskiden taşlardan kaleler, ağaç dallarından potalar yapılırdı. Dokuz taş, yakartop, saklambaç vazgeçilmez oyunlardandı. Şimdilerde bu oyunların yerini bilgisayarlar aldı. Ne var ki sokakta paylaşılan arkadaşlığın yeri asla doldurulamaz...

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Geçmişten gelen dost

Ali Abaday 20.08.2010

 Geçmişten gelen dost Sevdğin filmlerden bahsetmenin ve yazı yazmanın ortak noktalarından biri de kişi hakkında bazı fikirler vermeleridir. Bir arkadaşınıza veya hoşlandığınız birine film önerdiğinizde sizin hakkınızda az çok bir fikir sahibi olur. Yazı da öyle... Bu yazı da film eleştirisi ya da film tanıtımı olmakla beraber kişisel bir şeyler de taşıyor.

1980'lerde videolara ve sonrasında televizyona düşkün olanlar için A-Takımı'nın yeri ayrıdır. Dört eski askerin bir taraftan isimlerini temize çıkarmaya çalışırken diğer yandan kendilerinden yardım isteyenleri yüzüstü bırakmamaları ve her seferinde zorlu durumlardan kurtulmaları çocuklar kadar yetişkinlerin de hoşuna giderdi.

Tüm ekip birarada

A-Takımı'nın sinemaya uyarlanacağı söylentilerinin ardından yönetmen Joe Carnahan ünlü diziyi beyazperdeye taşıdı. Filmde ekibin biraraya toplanma macerası Meksika'da başlıyor (Dizinin ilk bölümünde de Meksika'da kaçırılan bir gazeteciye kurtarmaya çalışıyorlardı). Hannibal Smith (Liam Neeson) ve arkadaşı Templeton "Face" Peck (Bradley Cooper), General Javier Tuco (Yul Vazquez) ve adamlarının elindedir. Onların elinden kaçan Hannibal yolda eskiden kendisi gibi özel birlikte bulunmuş B.A. Baracus (Quinton Jackson) ile karşılaşır. İkisi B. A.'nin modifiye edilmiş GMC Vandura kamyoneti sayesinde Face'i kurtarır.

Ne var ki general peşlerini bırakmaz, üçlü yakındaki askerî hastaneye sığınır. Buradan pilotluk yetenekleri eşsiz, ancak kafası biraz karışık olan H. M. "Howling Mad" Murdock'ın (Sharlto Copley) yardımı ve Hannibal'ın iyi işleyen planıyla kurtulurlar.

Dizi daha iyiydi

Sekiz yıl boyunca bir daha ayrılmayan dörtlü, Irak'ta (Dizinin orijinalinde Vietnam'daydılar) 80 başarılı operasyon gerçekleştirir. Amerika'ya dönmeleri yaklaştıkça CIA ajanı Lynch (Patrick Wilson), Hannibal'dan özel bir göreve katılmasını ister. Bunu başaracak tek ekip Hannibal'ındır, ne var ki görev kâğıt üzerinde yer almayacaktır. Hükümet adına çalışan ve Face'in eski sevgilisi olan Charissa Sosa (Jessica Biel) bazı söylentiler duyduğunu, herhangi bir aksilikte kendisini haberdar etmesini söyler. Ekip görevi kusursuz bir biçimde yerine getirirken olaylar bir anda tersine döner ve A-Takımı kendilerini işlemedikleri bir suçtan dolayı askerî hapisanede bulur.

Diziyle arasında belirgin farklar bulunan filmin karakterleri fiziksel açıdan da dizideki oyuncularını andırıyor, ama onlar Liam Neeson'un da röportajlarında belirttiği gibi, daha sertler. Özel kuvvetlere mensup askerler olduklarını hâl ve hareketleriyle belli ediyorlar. Ancak içten içe dizi daha iyiydi denmeden edilmiyor.

En sivri karakter Sharlto

A-Takımı fanatikleri filmi yadırgayabilir ama söylentiler doğru çıkıp da devamı çekilirse film de tıpkı dizi gibi kendi hayran kitlesine sahip olabilir. B. A.'in kişiliğiyle alâkalı kimi sorunlarla yüzleşmesi, Murdock ile arasında herkesi eğlendiren o garip çekişmenin olmaması, filmin eksi hanesine yazılabilir. Ekibin en iyisi çocukluğundan beri A-Takımı fanatığı olan Sharlto Copley. Murdock'ı canlandırma cesareti gösteren aktör oldukça iyi bir performans sergiliyor. Rolünün hakkını veren Bradley Cooper ise Sharlto kadar sivrilemiyor.

Çocukken mahalledeki arkadaşlarla kendi A-Takımı'mızı kurar, ağaçlara tırmanır, oyuncak silahlarımızla ateş ederdik. O zamanlar en büyük arzum saçımın B. A. gibi kesilmesiydi ama ailem buna izin vermemişti. İçten içe Murdock'ın deliliklerine de bayılırdım. Hâlâ arada delice şeyler yapınca onu hatırladığım olur. Çocukluk farklı bir dönemdi ve bizim için A-Takımı'nın yeri de farklıydı. Filme giderken o zamanları tekrar yaşarım diye düşünmüştüm ama zaman geçince geriye dönmek pek mümkün olmuyor.

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Karate değil kung-fu

Ali Abaday 27.08.2010

 Karate değil kung-fu Yusuf Atılgan ilk kitabı Aylak Adam'ında çağımızda kısa süreli yeri olan bir yaratıktan bahseder; "Sinemadan çıkmış insan." Atılgan 10-15 dakika yaşayan bu kişinin dünya ile barışık olduğunu ve büyük şeyler yapacağı umudu taşıdığını belirtir. Fakat sokaklar filmlerden çıkmayan insanlarla dolu olduğu için bu yaratık kısa sürede yok olur.

Atılgan'ın bahsettiği yaratığın benzerine en çok karate filmlerinden çıkarken rastlanırdı. O geniş grup sokağa çıktığında kendini karateci sanıp herkesi döveceğine inanırdı. Bakışlar, kesişmeler olur, hatta mahalleye gidilip filmdeki kimi hareketler tatbik edilmeye çalışılırdı.

1984 yılında çekilen Karateci Çocuk/The Karate Kid, karatenin farklı bir boyutunu, farklı bir şekilde öğretilebileceğini anlatıyordu. Herkes o filmdeki gibi egzersiz yapıyor, filmin sonundaki tekme hayatımızın vazgeçilmezi oluyordu. Artık hepimiz sinemadan çıkmış insanlardık.

Karateci Çocuk'un yeniden çevrimi temelde ilk filmin genel unsurlarını almış. 12 yaşındaki Dre Parker (Jaden Smith) annesi Sherry (Taraji P. Henson) ile Çin'e taşınmak zorunda kalır. Dilini bile bilmediği bu yeni ülkede hayat oldukça zor geçecek gibi görünürken Mei Ying (Wen Wen Han) adlı kızla tanışır. Ancak aileleri arkadaş Cheng (Zhenwei Wang) bu tanışıklıktan hoşlanmaz ve Dre'yi Çin'deki ilk gününde hayli hırpalır.

Bu ilk karşılaşmanın ardından Dre, Cheng'den kaçmaya çalışsa da pek başarılı olamaz ve bir gün onun kung-fu grubu tarafından sıkıştırılır. Yine hırpalanmaya başladığı sırada Dre'nin oturduğu apartmanın işlerine bakan Han (Jackie Chan) çocukları durdurur. İlk başta Dre'ye kung-fu öğretmeye pek yanaşmayan Han, Cheng'in öğretmeni Usta Li (Yu Rongguang) ile karşılaşınca fikrini değiştirir ve çocukların kung-fu turnuvasında dövüşmesi üzerine anlaşırlar. Ardından Han, Dre'ye bildiklerini farklı bir şekilde aktarmaya başlar.

Chan dramda da başarılı

İlk Karateci Çocuk filmindeki pek çok sahneye atıf yapan, kimi zaman onlarla dalga geçen yeni filmde oyunculuklar gayet iyi. Jaden Smith hem annesi Jada Pinkett'in güzelliğini hem de babası Will'in şirinliğini almış. Daha önceki filmlerinde oynadığı gibi başarılı bir performans sergiliyor. Han rolünde bildiğimiz dövüş yeteneklerinin pek azını sergileyen Jackie Chan ise dramatik bir rolün altından da başarıyla kalkabileceğini cümle âleme ispatlıyor. Çin'in doğal güzelliklerine yer verildiği filmin sürprizi ise birkaç kareliğine de olsa seyredebileceğimiz Michelle Yeoh.

Temelinde Karateci Çocuk'u esas alan yapımda Geri Çekilmek Yok, Teslim Olmak Yok/No Retreat, No Surrender, Kan Sporlu/ Bloodsport ve başrolünde Chan'in oynadığı Altın Yumruk/Drunk Master filmlerinden bazı sahneleri görmek mevcut.

Özellikle çocukların hoşuna gidecek olan Karateci Çocuk'un olumsuz yönlerinden biri dövüş sahnelerinin çok sert olması. Ayrıca filmde Olimpiyat Oyunları zamanı Çin'e yöneltilen eleştirileri unutturmak isteyen bir söylem de mevcut gibi. Bir de filmin adı ne kadar Karateci Çocuk olsa da esasında yapılan dövüşler karate değil kung fu.

Farklı bir yorum yok

Karateci Çocuk fazla bir şey beklemeden gidenlerin keyif alacağı, hatta bazı sahnelerini beğenecekleri bir film. Bu tekrar yapımda yepyeni bir yorum bulacağı inancıyla gidenleri ise uyarmak lazım, yeni bir yorum ya da boyut maalesef yok. Bilinen hikâyenin 16 yıl sonraki yeniden çevrimi sadece.

Hayat bazen bizi oldukça hırpalar ve yere serer. O zamanlarda yerden kalkıp kalkmama seçimi oldukça büyük bir yol ayrımıdır. Bir tür baba oğul ilişkisi kuran Dre ile Han'ın hikâyesinde, hayatta ne yaşarsak yaşayalım tekrar ayağa kalkmanın gerekliliğini görüyoruz. Ben kendi adıma bana her düşüşümde ayağa kalkmam için yardım eden babama teşekkür ederim.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Av ve avcı karşı karşıya

Ali Abaday 03.09.2010

Son dönemde eski film ve dizilerin yeniden uyarlamaları ya da devam yapımları oldukça gündemde. *A-Takımı*, *Karateci Çocuk*, *Piranalar* derken sonunda *Predator* de bir devam filmiyle karşımızda.

Predator'un ilk filmi özel kuvvetlere bağlı bir grup askerin Güney Amerika'daki kurtarma operasyonunu konu ediniyordu. 1980'lerde pek tutulan askerî operasyon tarzı filmlerden biri sanılan yapım düşmanın uzaylı yaratık olduğu ortaya çıkınca gişede çok başarılı olmuştu.

Tabii ki ilkinin ardından devamı da geldi. Bu filmin sonunda başroldeki Danny Glover'ın *Predator*'ın gemisine girdiğinde yaratığın biriktirdiği hatıralar arasında Alien (Yaratık) iskeleti görmesiyle olay farklı boyutlara ulaştı. Meraklıları bu iki türün kışkırtmasını izlemek için biraz beklediler ama sonunda istedikleri oldu ve Alien ile *Predator* hem de bir değil iki filmde karşı karşıya geldi.

Yapımcılığını Robert Rodriguez'in üstlendiği, yönetmen koltuğuna Macar kökenli Nimrod Antal'ın oturduğu serinin son filmi *Predators*, Arnold Schwarzenegger'in oynadığı ilk filme bir tür dönüş yapıyor.

Silahlı ve kamuflaj elbiseli bir adam havada kendine gelir. Sonradan adının Royce olduğunu öğrendiğimiz bu adam (Adrien Brody) son anda açılan paraşütü sayesinde ormanlık bir alana iner. Orada tıpkı kendisi gibi nasıl geldiklerini bilmeyen bir grupla karşılaşır. Dünyanın oldukça farklı yerlerinden gelen bu grubun ortak özelliği hepsinin savaş konusunda deneyimi olmasıdır. İçlerinden sadece biri, doktor (Topher Grace) bu konuda deneyimli değildir. Cuchillo (Dannt Trejo) Meksika uyuşturucu kartelleri için çalışır, Hanzo (Louis Ozawa

Changchien) ise Yakuza'nın kiralık katilidir. Kimi Sierra Leone'den kimi Rusya'dan gelen bu askerlerin nerede oldukları ve neden buraya getirildikleri hakkında hiçbir fikirleri yoktur.

Royce liderliği üstlendikten hemen sonra grubun av, göremedikleri varlıkların ise avcı olduğu bir oyunda bulurlar kendilerini. Üstelik Dünya'da değil başka bir gezegendedirler. Artık hem yaratıklarla savaşmaları hem de eve dönmenin bir yolunu bulmaları gerekmektedir.

İlk *Predator*'un Dutch'ı Arnold Schwarzenegger kadar ön planda olmayan Adrien Brody, filmin az konuşan kahramanı rolünü üstlenmiş. Fiziği fena olmasa da Brody'nin bir aksiyon yıldızı kumaşı bulundurmadığı çok açık. Filmde grubun diğer üyelerinin belli oranda öne çıkması *Predators*'u biraz da olsa izlenir kılıyor.

Yönetmen Antal kimi çarpışma ve dövüş sahnelerini iyi çekmiş, ama bu bile filmin hissettirdiği kısır döngü duygusuna engel olamıyor. Laurence Fishbourne'ün perdede görünmesi bu döngüyü biraz kırsa da, çok büyük bir fark yaratmıyor.

Eski yapımların tekrar çekimlerinde olan kimi hatalar maalesef *Predators*'da da mevcut. İlk film çekildiği sıralar B sınıf askerî operasyon filmleri popülerdi, yaratık filmleri de yeni yeni izleyici topluyordu. Şimdilerde ise askerî operasyon filmleri hatırlanmıyor bile. Yaratık filmleri ise özel efektlerin çağ atlamasıyla oldukça farklı noktalara ulaştı. Bu açıdan *Predators*'un köklerine dönmeye çalışması hoş olsa da söylediği yeni bir şey yok.

Predator ve Yaratık'ın hayranlarına, bu iki uzaylının kapişmasını izlemeyi sevenlere küçük bir not. Zamanında ikilinin karşı karşıya geldiği ve Batman ile Joker'in de rol aldığı oldukça ilginç bir kısa film çekilmişti. Bilginize...

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Borsa bu sefer durgun

Ali Abaday 24.09.2010

Borsa bu sefer durgun Dante'nin İlahi Komedyası'nın Cehennem bölümünde yedi günahı bahsedilir. Aslında bunlar Roma Katolik Kilisesi'nin düzenlediği günahlardır: Gurur, açgözlük, şehvet, kıskançlık, oburluk, tembellik ve hırs...

Oliver Stone, Büyük Buhran sırasında borsacı olan babası Lou Stone'a adadığı ilk Borsa/Wall Street filminde, 1980'lerin model alınan, ölümcül günahlarından ikisine kendini kaptırmış, açgözlü ve hırslı işadamları ile onlara hayran olan başarılı gençleri eleştiriyordu. Filmin antikahramanı, hırsın vücut bulmuş hali olan Gordon Gekko, Michael Douglas'ın oyunculuğunda sinemanın unutulmazları arasına giriyordu.

Borsa: Para Asla Uyumaz/Wall Street: Money Never Sleeps, Gordon Gekko'nun (Michael Douglas) yıllar sonra hapisten çıkmasıyla başlıyor. Gekko'nun eski günlerinden geriye hiçbir şey kalmamıştır. Hayattaki terk varlığı olan kızı Winnie (Carey Mulligan) de ağabeyi Rudy'nin intiharı yüzünden onunla konuşmamaktadır. Winnie'nin birlikte yaşadığı genç borsacı Jake Moore (Shia LaBeouf) ise akıl hocası Louis Zabel (Frank Langella) ile çalışır. Fazla hırslı olmayan genç adam alternatif enerji projesi için para aramaktadır. Zabel'in güçlü iş adamı ve yatırımcı Bretton James'in (Josh Brolin) çıkardığı söylentiler sonrasında şirketini kaybedip intihar etmesiyle sarsılan Jake, Bretton'dan intikam almaya karar verir.

Bu arada kitap yazan Gekko, Amerikan finans dünyasının büyük bir kriz yaşayacağını öngörür. Gordon, Jake'in kendisinden yardım istemesini kızıyla yakınlaşma fırsatı doğuracağı için kabul eder.

Gordon Gekko gibi bir karakterin yıllar sonra, ABD'nin büyük bir finansal kriz yaşadığı, hatta bunun global bir krize dönüştüğü sırada yeniden ele alınması yabana atılacak bir fikir değil. Ne var ki yıllar içinde ya Oliver Stone ya da belki Gekko kendisinden çok şey kaybetmiş. "Hırs iyidir" diyen adam artık o kadar hırslı değil. Planları hâlâ şeytani olsa da hırsı yıllar içinde azalmış sanki. Belki Bretton James yeni Gordon Gekko olarak kabul edilebilir, ama o da Gekko kadar şeytani düşünemiyor ya da bu seyirciye yeterince iyi aktarılamamış.

Anafikir silik

Borsa: Para Asla Uyumaz'ın sözde anafikrini oluşturan krizin önceden bilinmesine karşın kimi yatırımcıların para kazanmak uğruna bu duruma karşı çıkmamaları ve hükümetin onları her halükârda kurtaracağını anlatıldığı bölüm de tıpkı LaBeouf'un oyunculuğu gibi çok silik. Anlatılmak istenenin altı yeterince iyi çizilememiş: Yaşanan krizin sebepleri ve bazı kişilerin hep kârlı çıkacağı mı yoksa önemli olanın her zaman aile olduğu mu öne çıkarılmak isteniyor, bu pek anlatılamamış. İlk filmde Charlie Sheen'in canlandığı Bud Fox'un başarı hırsı ile ailesi arasında kalması çok iyi işlenmişti. Ne var ki aynı dinamik bu sefer pek işe yaramamış.

Charlie Sheen gülümsetiyor

Ama filmin iyi tarafları da yok değil. Krizin her kesimden insanı nasıl etkilediği gayet iyi anlatılıyor. Küçük bir rolde Jake'in annesini canlandıran Susan Sarandon'u görmek de keyifli bir seyir sunuyor. Onun canlandığı karakter üzerinden aslında emlak piyasasının nasıl yanlışlar üzerine kurulduğunu da anlıyoruz. Charlie Sheen'in yer aldığı o tek sahne ise insanı gülümsetiyor.

Oliver Stone'un borsanın iniş ve çıkışlarını, emlak piyasasından kaynaklandığı için, New York'un gökdelenleri üzerinden vermesi hoş bir fikir olsa da, insan keşke Stone bu güzellikleri konuyu işlerken de verebilseydi diye düşünmeden edemiyor. Sonuçta Borsa: Para Asla Uyumaz ilk Borsa filminin yanında, gökyüzüne süzülen baloncuklar misali biraz sabun köpüğü gibi kalmış.

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Öteki polislerin hikâyesi

Ali Abaday 01.10.2010

 Öteki polislerin hikâyesi Polisiye komedi denince çoğu kişinin aklına *Polis Akademisi* (*Police Academy*) ve *Çıplak Silah* (*The Naked Gun*) serileri gelir. Daha yakın tarihte ise eskiden dizi olan *Afilli Aynasızlar* (*Starsky and Hutch*) çıkar karşımıza. *Polis Akademisi* ve *Çıplak Silah*'ın izleyiciden olumlu not alıp devamlarının da beğenilmesi ve *Afilli Aynasızlar* gibi başarılı örnekler polisiye komedilerin önünün açılıp yenilerinin çekilmesinde oldukça etkili oldu. Bu hafta gösterime giren *Yedek Polisler* (*The Other Guys*) *Afilli Aynasızlar* ile *Çıplak Silah*'ı anımsatan, temelde Lorel ile Hardy gibi zıt iki karakteri başrole oturtan bir film.

New York sokaklarında uzun süredir iki kahraman polis dolaşır. Dedektif Danson (Dwayne Johnson) ve Dedektif Highsmith (Samuel L. Jackson) suçluların peşini hiç bırakmaz. En önemsiz suçta bile şehrin altını üstüne getirmekte bir sakınca görmezler, ancak kahraman oldukları için kimse verdikleri hasarı önemsemez.

Bir gün kendi sıralarının gelmesini bekleyen karakoldaki diğer polisler ise onların gölgesindedir. Dedektif Allen Gamble (Will Ferrell) masasından kalkmayı sevmeyen ve kâğıt işlerini yapmaya gönüllü bir polistir. Diğer dedektifler onunla dalga geçse de o bu durumdan oldukça memnundur ancak ortağı Terry Hoitz (Mark Wahlberg) aynı duyguları hissetmez. Onun arzusu sokaklara çıkıp suçluları yakalamaktır.

Danson ve Highsmith'in suçluların peşinde koşarken 20. kattan atlayarak ölmeleri üzerine polis teşkilatındaki herkes artık kahraman olma sırasının kendilerine geldiğini düşünür. Hoitz bu inançla Gamble'ı yanına alarak sokaklara çıkınca Gamble hiçbir sebep göstermeden ünlü iş adamı Sir David Ershon'ı (Steve Coogan) tutuklar. Bu tutuklama hoş sonuçlanmasa da ikili kendilerince bir dava başlatır.

Ferrell eskisi gibi

Will Ferrell'in eski günlerini aratmayacak bir performans sergilediği filmde Wahlberg ile kimyaları pek tutmuş gibi görünmüyor. Çünkü sırayla aklımıza daha iyi ikililer geliyor: Ben Stiller ve Owen Wilson (*Afilli Aynasızlar / Starsky and Hutch*) ile Jackie Chan ve Chris Tucker (*Bitirim İkili / Rush Hour*) gibi...

Son dönemin özellikle polisliyelerinde önem kazanan ekonomi yolsuzluklarını inceleyen filmde senaryo ağır aksak ilerliyor ve iki polisin hikâyeleri oldukça ağır anlatılıyor. Polis olduğunu herkese kanıtlamak için rozetini hep boynunda taşıyan Hoitz ile şefi tarafından (Michael Keaton) silahı alınıp yerine tahta silah verilen Gamble kâğıt üzerinde birbirine zıt iki polis gibi duruyor. Ancak bazen kâğıt üzerinde iyi görünen formüller sinemada yeterince iyi olmuyor.

Bir de karakterlerin ruh hali durumu var. Ruh halinin değişimi Ferrell gibi bir komedyende işe yarasa da Wahlberg'de o kadar başarılı değil. Ferrell'in eskisi rolleri kadar başarılı bir performans sergilediği rolde onunla oynamak da Wahlberg'in şanssızlığı olsa gerek.

Kimi artık klişeleşmiş esprilerin yanında bazı yeni düşüncelere de yer vermek isteyen *Yedek Polisler*'in ikincisi çekilir mi bilinmez ancak böyle bir durumda yapımcıların güzel görünen her şeyi filme katmak istemeyeceklerini umalım.

Oyuncu kadrosunda Samuel L. Jackson, Dwayne Johnson, Mark Wahlberg, Will Ferrell, Michael Keaton ve Eva Mendes gibi yıldızları barındırmasına karşın *Yedek Polisler* iyi bir polisiye komedi değil, ama sizi tamamen kahkahadan yoksun da bırakmıyor.

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Asosyal sosyalleşince

Ali Abaday 22.10.2010

 Asosyal sosyalleşince Son 10 yılda yeni kelimeler hayatımıza girmeye başladı. Googlemek, Twiitlemek ve Facebook'a eklemek. Bu kelimeler internete uzak, bilgisayara yakın olmayanlara yabancı olsa da gençler için en az hamburger, sinema ve okul kadar sıradan...

Sosyal paylaşım ağlarının en iyisi olarak adlandırılan ve dünyada 500 milyona yakın kullanıcısı bulunan Facebook sitesinin yaratım süreci ve sitenin mucidi Mark Zuckerberg'in hayatı daha önce Ben Mezrich'in Kazara Milyarder/ The Accidental Billionaires kitabına konu olmuştu. Mezrich, kitabı Zuckerberg değil de Facebook'un diğer yaratıcısı Eduardo Saverin'in danışmanlığında yazmıştı.

David Fincher'ın Mezrich'in kitabını temel alarak çektiği Sosyal Ağ/ The Social Network, Harvard Üniversitesi'nde okuyan Mark Zuckerberg'in (Jesse Eisenberg) kız arkadaşı Erica'dan (Rooney Mara) ayrılması ile başlıyor. Zor bir gece geçiren Zuckerberg bir yandan bloguna eski sevgiliyle ilgili ağır yazılar yazarken, diğer yandan üniversitedeki tüm kızların fotoğraflarının olduğu bir site yaratır. En yakın arkadaşı Eduardo Saverin'in (Andrew Garfield) yardımıyla yaptığı bu sitede insanlar kızları güzelliklerine göre birbirleriyle yarıştırmaktadır. Çok tutulan site, Harvard'ın dört saatte internet ağını çökertir ve Zuckerberg de altı ay uzaklaştırma alır.

Bu olay, okulun popüler ikizleri Winklevoss'ların (İki kardeşi de Armie Hammer canlandırıyor) dikkatini çeker. İkizler ona Harvard'da kurmak istedikleri sosyal bir iletişim ağından bahsederler. Winklevoss'larla çalışmayı kabul eden Zuckerberg, Saverin'den aldığı para ile 40 günde Thefacebook adında bir site yapar. Sadece Harvard öğrencilerine açık olan bu ağ, kısa zamanda çok tutulur ve Zuckerberg'in okuldaki popülaritesini de arttırır. Ancak Winklevoss kardeşler fikirlerini çaldığı gerekçesiyle Zuckerberg'in peşine düşerler.

Zuckerberg ise hâlâ kendisine kızgın olan eski sevgilisini etkilemek için sitesini diğer üniversitelere de açmaya karar verir. Kısa sürede oldukça popüler olan site, bir gün müzik paylaşım sitesi Napster'ın yaratıcısı Sean Parker'ın (Justin Timberlake) ilgisini çeker. Gençlerle buluşan Parker bir süre sonra Zuckerberg'i etkisine alınca genç adamın Saverin ile dostluğu bozulmaya başlar. Saverin'e göre Parker'ın yaptığı tek olumlu katkı sitenin adının Facebook olarak değiştirilmesini sağlamaktır. Saverin ve

Zuckerberg'in arası giderek açılırken site de tüm dünyaya açılmak için hazırlanır. Zuckerberg'in kuzeni Jesse Eisenberg, hem fiziksel benzerliğini çok iyi kullanıyor hem de asosyal ve takıntılı bir gencin yaşadıklarını perdeye çok iyi aktarıyor. Filmin en bilinen ismi Justin Timbarlake ise yüzündeki aynı ifadeyi hep koruduğundan en sırtan isim o oluyor.

Aaron Sorkin'in senaryosunu yazdığı filmin eksik yanı ise gerçek bir kötü karakterin olmaması. Ayrıca filmin başlarında Zuckerberg'in uğraştığı iki davanın anlatımı iç içe geçiyor. Seyirciye algı sorunu yaşatan bu durum neyse ki sonradan çözülüyor. Ancak davaların sonuçlanmasına nasıl gidildiği, kararların sebepleri maalesef karanlıkta kalıyor. İki dostun arasının giderek açılması ise oyuncuların da başarısıyla oldukça güzel anlatılmış.

Filmi önceden izleyen ve Zuckerberg'i yakından tanıyanlar ise işine oldukça bağlı olan bu gencin tek yaptığına çalışmak ve arkadaşları ile bilgisayarının önünde pizza yemek olduğunu, bunun da iki saatlik bir filme konu olamayacağını belirtip orada anlatılanları biraz abartılı buluyorlar. Zuckerberg takıntılı biri olsa da gerçekten başarılı iş yapmış bir genç.

Ancak tüm başarı ve hırsının altında sadece eski sevgilisini etkilemenin yattığının, giderek açgözlü biri haline geldiğinin altını çizmek de pek doğru değil. O paraya önem vermeyen, dünyadaki tüm insanların kendi buluşu altında toplanmasını isteyen biri.

Çektiği filmlerle oldukça geniş bir hayran kitlesine sahip olan David Fincher, sinemaya gayet iyi uyarladığı filmde, sahne ve mekân kullanımlarındaki ustalığını yine gösteriyor. Bu sayede seyirci dolu dolu iki saat yaşıyor.

Arkadaşların arasındaki ilişkiler ve gerilimler yönetmenin ustalığı sayesinde seyirciyi hep ayık tutuyor.

Son olarak, eskiden sadece sinema oyuncularıyla müzisyenler gençler tarafından bilinirdi, ama artık bilgisayar yazılımcıları ve bilgisayar dahilerinin isimleri de ezbere biliniyor, bu da sektörün popüler kültüre bir katkısını gösteriyor.

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Hayattaki zor kararlar

Ali Abaday 29.10.2010

Film çekmenin ve yazı yazmanın kimi ortak zorlukları vardır. Bunlardan biri de bazen tek bir cümleden veya fikirden eser çıkarmaktır. Bircümle ya da bir sahneyle anlatılabilecek bir olayı okuyucuyu ya da seyirciyi sıkmadan uzun uzun anlatmak yetenek ister.

Baltasar Kormakur'un yönettiği *Nefes Nefese/ Inhale* de böyle bir filme benziyor. Kariyerinde oldukça başarılı olan ve her geçen gün yükselen savcı Paul Stanton (Dermot Mulroney) dışarıdan bakıldığında herkesi kışkındıracak bir hayata sahiptir. Güzel bir aile, çekici bir eş ve iyi bir işe sahip olan Paul'un kızı Chole (Mia Stallard) çok nadir görünen bir hastalığa yakalanmıştır. İki ciğeri için de organ nakli gereken Chole'nin önünde beklemesi gereken uzun bir liste vardır. Paul ile eşi Diane (Diane Kruger), kızlarının geleceği için gitgide daha çok kaygılanırlarken, bu sırada Paul'un arkadaşı James Harrison'ın (Sam Shepard) yasadışı yollardan kalp nakli yaptırdığını öğrenirler.

Kalp ameliyatının Meksika'da yapıldığını keşfeden Paul hemen yola çıkarak adını Harrison'dan aldığı Doktor Martinez'i (Vincent Perez) aramaya koyulur. Ama sokaklarında şiddetin kol gezdiği, her gün onlarca kişinin öldüğü Meksika'da işi oldukça zordur. Doktor Martinez'i bulmak için Meksika'nın yeraltı dünyasına girmeye çalışan Paul zamanının hızla azaldığının farkındadır. Ancak kızının hayatı için göze aldığı her şey tüm hayatı boyunca doğru bildikleriyle çatışmasına neden olacaktır.

Mulroney, pek başarılı değil

Meksika'daki uyuşturucu savaşları, organ mafyası, sokak çocukları gibi kimi konulara değinen *Nefes Nefese*, Diane Kruger, Sam Shepard gibi isimleri kadrosunda barındırsa da pek iyi kotarılamamış. Son 20 dakikasında temponun giderek arttığı ve seyirciyi biraz da olsa içine çekmeyi başaran film, zorlu seçim anlarında insanın kendi kendisiyle nasıl çatıştığı üzerinde duruyor.

Başlarda yavaş ilerleyen ve seyirci üzerinde çok etki yapmayan *Nefes Nefese*'nin belki de tek iyi tarafı, yönetmen Kormakur'un değinebileceği birçok konu olmasına karşın filmin başından sonuna kadar yolundan sapmayarak sadece yasadışı organ nakline odaklanması. Yönetmen organ bulmanın ne kadar zor olduğu, çaresiz kalan kişilerin hangi yollara başvurduğu ve örgütlerin parası olanların bu zor durumlarından nasıl yararlandığı ilişkilerine değiniyor. Film, Meksika'nın diğer sorunlarını bu durum üzerinden gösterip konuyu dağıtmıyor.

Dermot Mulroney'in tüm kariyerini ve hayatını kızı için tehlikeye atan Paul Stanton rolünde pek iyi bir oyunculuk sergilediği söylenemez. Zaten filmin Mulroney dışında başka başrol oyuncusu da yok. Diğer herkes filme belli aralıklarla giren yardımcı oyuncular olarak perdede görünüyor ve filmi etkileyecek bir performans da sergilemiyorlar.

İyi bir fikir bulmak çoğunlukla zordur, ama bu iyi fikri ona yakışır şekilde değerlendirmek daha da zordur. *Nefes Nefese* elinin altında oldukça iyi bir malzeme ve fikir olmasına karşın bunu yeteri kadar işlemeyip yazık etmiş gibi görünüyor.

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

ABD ve Türkiye'deki minareler

Ali Abaday 05.11.2010

 ABD ve Türkiye'deki minareler James Cameron, Fransız aksiyon komedi filmi *O Yalan, Bu Yalan'ı/La Totale! Gerçek Yalanlar/True Lies* adıyla yeniden çektiğinde film Hollywood için ayrı bir önem taşıdı. İlk defa bu filmde düşman imgesi komünist Ruslardan, Müslüman Araplara geçiyordu. Artık yeni bir düşman vardı ABD kahramanlarının karşısında. O tarihten 11 Eylül saldırılarına kadar kimi filmlerde Müslümanlar çok sert olmadan düşman figürü gibi gösterildi, ama İkiz Kuleler ve Pentagon'a yapılan saldırıdan sonra, her ne kadar yanlış bir terim de olsa İslamî teröristler Hollywood'un yeni düşmanlarıydı. Artık bu düşmanlara karşı mücadelede Yeşilçam da yer alıyor.

Mahsun Kırmızıgül'ün 10 yıllık hayali olan *New York'ta Beş Minare*'nin başında İslamî terör örgütlerine karşı polisin yaptığı çalışmalar ve bu örgütlerin düzenlediği saldırılar anlatılıyor. Bombalı bir saldırı, polisin örgüt içindeki adamları ve bilgisayar oyunlarını anımsatan bir baskının ardından, Türkiye'deki en büyük terör örgütlerinden birinin Deccal adındaki liderinin ABD'de yaşayan Hacı Gümüş (Haluk Bilginer) olduğu belirlenir.

Hacı, geçmişiyile yüzleşiyor

Polis istihbaratını FBI ve Interpol ile paylaşınca ABD'de bir market zinciri olan Hacı tutuklanır. Hacı'yı ABD'den getirme görevi ise işin başından beri bu kovalamacada yer alan Fırat (Mahsun Kırmızıgül) ile ABD'de eğitim almış Acar (Mustafa Sandal) adlı iki polise verilir. Ne var ki Hacı'nın ailesi ile arkadaşı Marcus (Danny Glover) onun suçlu olduğuna bir türlü inanamazlar. İade için yola çıkarılan Hacı, Marcus'un adamları tarafından kaçırlır.

Hacı'nın kaçırılmasının ardından başta FBI ajanı Becker (Robert Patrick) olmak üzere tüm ekip teyakkuza geçer. O sırada karısı Maria'ya (Gina Gershon) açıklama yapan Hacı, bir yandan da geçmişiyile yüzleşmeye çalışır. Herkesten yıllardır sakladığı sırrı ülkesine dönmesine engel olmaktadır.

Kırmızıgül üçüncü filmi *New York'ta Beş Minare*'de, daha önceki filmlerde oldukça eleştirildiği duruma bu sefer düşmeyerek sadece tek bir konuyu anlatmış. Filmin ana eksenini İslam'ın barış ve kardeşlik mesajının kimi örgütlerce değiştirilip terör faaliyetleri için kullanılması. Yan hikâyelerde hem bu konu hem de ABD'nin İslam'a bakışı anlatılırken, diğer yandan Kırmızıgül'ün iyi bildiği Anadolu'ya ait kimi olaylar da senaryoya eklenmiş.

Hikâye oldukça iyi olsa da kimi yerlerde bazı zayıflıklar yok değil. Ancak bu eksiklikler filmin yoğun temposunun yanında geri planda kalıyor. Fakat filme ve aksiyona ne kadar odaklanılırsa odaklanılsın bir nokta sürekli göze batıyor. Danny Glover, Haluk Bilginer, Gina Gershon gibi yıldızların yanında Mahsun Kırmızıgül ve Mustafa Sandal'ın oyunculuğu çok amatör kalıyor.

Filmin belki de en önemli sahnesi ise oldukça kısa bir anlatımla geçirilmiş. İslam'ı yaymak için şiddeti savunan düşünce ile İslam'ın barış yanlısı mesajına inanan iki kişinin karşı karşıya geldiği sahne biraz daha uzatılsa filmin vermek istediği mesaj da daha sağlam olurdu. Ancak filmde kimi sorunlar oldukça hızlı ve basit bir şekilde çözülüyor, bu da filmin inandırıcılığını etkiliyor.

Eksiklere rağmen güzel

Ancak kimi detaylara da dikkat çekmek gerek. Örneğin polisin operasyonu sırasında örgüt evindeki televizyonda ABD Başkanı Obama'nın Mısır'da Müslümanlara yönelik yaptığı konuşmanın yer alması çok zekice. Bu ve benzeri ufak ayrıntılar filme baharat misali hoş tatlar katıyor. *New York'ta Beş Minare* kimi eksiklerine karşın seyirciyi memnun edecek bir yapım.

Filmde Fethullah Gülen'in hayatının anlatıldığı iddiaları ise yanlış bir bilgi. Gülen'i andıran bir tipte olan Haluk Bilginer onun düşüncelerine yakın görüşleri benimse de, Hacı Gümüş ile Fethullah Gülen arasında çok büyük farklar mevcut. Kısaca filmin Gülen ile bir ilgisi olmadığı ve onun hayatından hiçbir kare taşımadığı söylenebilir.

Kırmızıgül'ün adını sinema tarihine yazdıracak bir yönetmen olması zor görünüyor. Yine de Türkiye'de herkesin bildiği ama kimsenin anlatmadığı kimi konuları oldukça cesur dile getirmesiyle Türk sinemasında kendisine ait bir yer edinmesi kuvvetle muhtemel. Bundan sonra senaryoyu yazarken anlatacağı konunun uzmanlarından biraz daha yardım alır ve kendini sadece kamera arkasında tutarsa daha da başarılı olma ihtimali oldukça yüksek.

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Boyut farklı Testere aynı

Ali Abaday 12.11.2010

 Boyut farklı Testere aynı Seri katilin tanımının ne olduğu akademik olarak hâlâ tam net değildir. Kimi akademisyenler, üçten fazla kişiyi öldüren ve bunu sistematik olarak yapan kişiyi seri katil olarak tanımlar. Bazı akademisyenler ise bu kriterleri yeterli bulmaz ve motivasyonun da önemli olduğunu belirtir. Bir de seri katillerin Anglosakson kültürü dışında olup olmadığı konusu vardır. Komünist dönemde SSCB kendilerinde hiç seri katil olmadığını belirtirken sonrasında bunun doğru olmadığı ortaya çıkmıştır mesela. Geçen zaman içinde kimi ülkelerde seri katil olarak tanımlanan vakalar çıksa da bazı uzmanlar bu kişilerin seri katil olmadığını belirtti.

Seri katil konusunda tam bir uzlaşma olmamasının yanı sıra, kopya cinayetler (copycat) denen ve seri katilleri aynen taklit ederek cinayetler işleyen bir kesim vardır. Tüm bu karmaşa içinde ilki 2004 yılında çekilen ve muhteşem kurgusu ile seyirciyi kendisine hayran bırakan Testere/Saw seri katil ölse de onun işlerini devam ettiren ama tamamen de kopya etmeyen canileriyle yeni kavramlar yaratmaya başladı.

Testere olarak adlandırılan seri katil John Kramer (Tobin Bell) çoktan ölmüş olsa da planladığı cinayetler hâlâ devam etmektedir. Filmin başında ilk filmde ayağını kesen Doktor Lawrence Gordon'un (Cary Elwes) odadan çıktıktan sonrası kısaca anlatılıyor.

Mark Hoffman cinayetlere devam ediyor

John Kramer adına cinayetlere devam eden Mark Hoffman (Costas Mandylor) Kramer'ın eşi Jill'in (Betsy Russell) kendisine kurduğu tuzaktan son anda kurtulmuştur. Jill, bunun üzerine geçmişinde Hoffman ile ilgili bir sır barındıran dedektif Matt Gibson'a (Chad Donella) gider. Kendisine tam koruma ve dokunulmazlık verilmesi halinde Hoffman ile ilgili tüm bildiklerini anlatacağını söyler.

Bu sırada Testere'nin oyunlarından kurtulmuş ve bunun üzerine bir kitap yazarak bir tür kendine yardım etme gurusu olan Bobby Dagen'ı (Sean Patrick Flanery) kaçıır. Yeni kurulan oyunda Dagen çok sevdiği karısı Joyce'a (Gina Holden) ulaşmak için kitabını ve hikâyesini pazarlayan ekibini hazırlanan tuzaklardan kurtarmaya çalışır. Bu arada insanlardan, hatta karısından sakladığı gerçeklerle de yüzleşmek zorundadır. Aynı zamanlarda Hoffman Gibson'a bir teklifte bulunur: Jill'i kendisine vermesi durumunda bütün oyunları durduracağını açıklar.

Yeni bir şey bulmak olası değil

Serinin bir önceki filminde artık suyunun suyu çıkmasına karşın, yapımcılar iki film daha çekmeyi planlıyorlardı. Ancak altıncı filmin hasılatla yarattığı düş kırıklığı üzerine yedi ve sekizinci bölümlerin senaryoları birleştirildi ve üç boyutlu olarak Testere 7 çekildi. Buna karşın filmde bir yenilik bulmak mevcut değil.

Testere'nin açılışında yer alan kısa bir ölüm oyunu, seçilen bir kurban için tuzaklarla dolu bir yolculuk ve paralel kurguda hikâyenin devamı, arada bazı gruplara oynanan diğer oyunlar, parçalanmış cesetler, cesetlerin başında sert görünmek için yemek yiyen polisler... Klasikleşen Testere sahneleri bu filmde de korunurken, belki tek fark Tobin Bell'in iki sahne dışında neredeyse hiç karşımıza çıkmaması.

Costas Mandylor ve Betsy Russell bildiğimiz B sınıfı film oyunculuklarına devam ediyor. Filmde ölümden kurtulan Dagen rolündeki Sean Patrick Flanery ise esasında bize pek yabancı değil. Indiana Jones'un gençliğini canlandırmış olan aktör, belki de filmin tek rol yapabilen oyuncusu.

Filmin 3 boyutlu olmasının da çok bir fark yarattığını söylemek mümkün değil. Kimi organların perdeden fırlayacakmış intibayı yaratması dışında gerilime çok da bir katkısı yok.

Testere serisi ilk filmiyle yarattığı etkiyi sonrasındaki altı filmde katbekat fazlasıyla aldı. Bazı seri katil tartışmalarına yeni bir boyut kazandırdı. Ancak bir noktadan sonra kendini tekrar ederek sıkıcı olmaya başladı. Umarız yapımcılar da her şey gibi serinin de sonunun geldiğini anlar ve bu bölümle bitirirler.

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bir de bakmışsın yanı başında

Ali Abaday 26.11.2010

Klasik sözlerden biridir, "akrabalarımızı değil ama arkadaşlarımızı seçebiliriz." Bu sözle hayatımız boyunca bizimle olacağı varsayılan iki insan grubundan birini seçme şansımız olduğu hatırlatılır. Ve insanlar genellikle kendi seçtikleri grupla vakit geçirirken mutlu olurlar. Arkadaşların nerede, nasıl bulunacağı ise tam anlamıyla bir muammadır. Kimi zaman okulda, bazense hayatın bir dönemecinde karşımıza çıkıp nasıl olduğunu anlamadan bir anda en yakınımız olabilirler.

Todd Philips'in yönettiği Git Başımdan (Due Date) da ilginç bir arkadaşlığın başlangıcını anlatan bir yol filmi. İş için Atlanta'da bulunan Peter Highman'ın (Robert Downey Jr.) hamile karısı Sarah (Michelle Monaghan) ilk çocuklarını dünyaya getirmek üzeredir. Bu yüzden Peter'in uçakla acilen Los Angeles'a dönmesi gerekmektedir.

Havaalanında araçtan inerken tam kapıyı açtığı anda yanından geçen bir başka araba kapıyı kırar ve işte Peter ile Ethan Temblay (Zach Galifianakis) böyle tanışır. Ardından uçakta arkasında oturan Ethan'ın söylediği "terörist" ve "bomba" sözleri yüzünden güvenlik amacıyla uçakta bulunan polis tarafından plastik kurşunla vurulur. Peter sorgulanmasının ardından uçuşu yasaklanan yolcular listesine alındığını öğrenir. Aksi gibi cüzdanı da uçakta kalmıştır. Ne olursa olsun Los Angeles'a gitmesi gereken Peter kendisi gibi uçuşu yasaklananlar listesine giren Ethan'ın teklifini kabul eder ve ikisi oldukça eğlenceli bir yolculuğa adım atarlar. Bu yolculukta onlara Ethan'ın köpeği eşlik etmektedir.

İkili yolları üzerindeki ilk durakları Alabama'da mola verip Ethan'ın tedavi amaçlı olduğunu söylediği marihuanayı almak için bir eve gider, ama alışverişten sonra sadece 60 dolarlarının kaldığını fark ederler. Üzerinde kimliği olmayan Peter karısından Ethan'a para yollamasını ister. Parayı almaya gittiklerinde ise ikisini yine bir sürpriz beklemektedir.

Git Başımdan senaryosu ve hikâyesi ile birçok sinemaseverin aklına John Hughes'un 1987'de yönettiği ve başrollerinde Steve Martin ile John Candy'nin oynadığı Yollarda/ Planes, Trains and Automobiles filmi getiriyor. Bunda hikâyenin benzer şekilde yolda geçmesi, oyuncuların fiziksel kimi benzerlikleri ve karakterler arasındaki paralelliklerin rolü büyük.

Son dönemin şüphesiz en komik filmi olan Felekten Bir Gece/The Hangover filminin yönetmeni Todd Philips ile oyuncusu Zach Galifianakis'in kimyalarının tuttuğunu bu filmde bir kez daha anlıyoruz. Oyuncu olmak için Los Angeles'a giden Ethan Temblay rolünü canlandıran Galifianakis yine harika. Robert Downey Jr. da Philips ve Galifianakis'e eşlik ederken hiç de zorlanmışa benzemiyor. Özellikle hiç uyuşturucu kullanmadığını söylediği ve uyuşturucu dumanına maruz kalıp kafayı bulduğu sahnelerde inanılmaz komik. Bilindiği üzere Downey Jr. uzun yıllar uyuşturucu ile mücadele etti.

Kimi noktalarda dramatik öğeler içeren ancak hemen arkasından çoğunlukla Galifianakis'den gelen esprilerle seyirciyi güldüren film, Felekten Bir Gece kadar olmasa da oldukça eğlenceli. Üstelik arkadaşlığın kimi zaman nasıl ilginç şartlarda geliştiğini göstermesi açısından da ayrıca güzel.

NOT: Evimin civarında bir haftada üçüncü kez polis tarafından çevirildiğimde nüfus kağıdımla birlikte gazetenin verdiği kimliği gösterip gazeteci olduğumu belirttiğimde bunun üst ve çanta aramasıyla devam edip ufak bir sorguya dönüşeceğini düşünmemiştim. Ancak bu sayede polis memurlarının kendilerine verilen yetki dahilinde sokakta istedikleri herkesin üstünü, çantasını arayabileceğini ve sicil numaralarını öğrenmek istediğiniz zaman da sizi karakola götürmeyi teklif edip ancak orada derdinizi anlatabileceğinizi, bunu istemiyorsanız elinizde sadece ekip plakasıyla evinize döneceğinizi yıllar sonra yine tecrübe ettim.

jpardaillan@gmail.com

Seyirciyi yine avlayacak

Ali Abaday 03.12.2010

 Seyirciyi yine avlayacak **Yavuz Turgul'un başrollerinde usta isimlere yer verdiği son filmi 'Av Mevsimi' iç içe geçmiş hikâyelerin çokluğu, oyuncuların performanslarıyla çoğu izleyiciyi memnun edecek bir yapım**

Polisiye hikâyeler yazmak oldukça zordur. Şayet bir soygun yazılacaksa bunun daha önceden benzerinin olmaması, bir cinayet tasarlanıyorsa ya işleniş biçiminin ya da motivasyonunun yeni olması beklenir. Aynı durum polisiye filmlerde de geçerlidir. İzleyici kendisini filmin kahramanı yerine koyarak bir yandan filmi izlerken öteki taraftan da olayı çözmeye çalışır.

Yavuz Turgul'un uzun bir aradan sonra yeniden kamera arkasına geçtiği *Av Mevsimi* de bir cinayet vakası ve olayı çözmeye uğraşan üç polisin etrafında geliyor. Cinayet masasının oldukça yoğun temposu devam ederken İstanbul'un biraz dışında kesik bir el bulunduğu haberi gelir ve olayı araştırmak üzere bir ekip gönderilir. Sezgileri ve aldığı olayı hiç bırakmamasıyla tanınan "Avcı" lakaplı Ferman (Şener Şen), deliliği herkes tarafından kanıksanmış yardımcısı İdris (Cem Yılmaz) ve üniversiteden yeni mezun olmuş cinayet masasında çalışan çaylak polis Hasan'dan (Okan Yalabık) oluşan ekip hemen olay yerine gider.

Yapılan incelemede bulunan elin 18 yaşından küçük, daha önce uyuşturucu taşıdığı için gözaltına alınıp bırakılmış Pamuk adında genç bir kıza ait olduğu anlaşılır. Ferman ve ekibi olayı araştırınca Pamuk'un uzun süredir Asit lakaplı Ömer (Rıza Kocaoğlu) adında bir adamla sevgili olduğu öğrenilir. Ömer ile Pamuk'un ilişkisinin oldukça şiddetli olduğu da ortaya çıkınca tüm şüpheler Ömer'in üzerinde toplanır.

Ne var ki kısa süre sonra Pamuk'un yaşının büyütülerek Türkiye'nin en zengin işadamlarından Battal Çolakzade (Çetin Tekindor) ile evlendirildiği anlaşılır. Battal Çolakzade ava tutkun, oldukça varlıklı bir adamdır ve Pamuk'un tüm ailesi onun yanında çalışmaktadır. Fakat Pamuk evlendikten bir süre sonra Battal'ın evinden kaçmıştır. Ferman, İdris ve Hasan bu cinayetin töre yüzünden mi yoksa başka bir sebepten mi olduğunu anlamaya çalışırken bir de özel hayatlarındaki sorunlarla uğraşmaktadırlar.

Ferman'ın böbrek yetmezliğinden artık hayatının son günlerini yaşayan bir eşi vardır ve tek hayali emekliliğini onunla geçirmektir. İdris ise çocukken âşık olup kaçırdığı, evlenip ardından boşandığı eşi Asiye'ye (Melisa Sözen) hâlâ deli gibi âşıktır ve onu kıskanmaya devam etmektedir. Hasan da evlenmeyi planladığı sevgilisi ile ilişkilerini düzgün götürmeye ve alışmadığı cesedi bol bu dünyada aklına mukayyet olmaya uğraşmaktadır.

Yavuz Turgul'un kamerasını oldukça iyi kullandığı filmde, Şener Şen ve Cem Yılmaz çok iyi bir ikili olmuş. Şener Şen yine bildiğimiz şekilde oldukça başarılı bir performans çıkarırken Cem Yılmaz da dramatik yönü ağır rollerin altından ustalıkla kalkabileceğini ve karşısında yılların oyuncuları olduğu halde hiç ezilmeyeceğini gösteriyor. Şener Şen uzun sürenin ardından Uğur Yücel'le yakaladığı kimyayı tutan yeni bir partner bulmuş gibi görünüyor. Uğur İçbak da görüntü yönetmeni olarak *Denize Hançer Düştü*'den beri gösterdiği ustalığı *Av Mevsimi*'nde de sergiliyor.

Polisiye film izleyicilerinin kötü bir huyu vardır. Film izlerken tıpkı bir cinayet masası polisi gibi daha önceden bildiklerini yeniden akıllarından geçirirler. Polisler yaşadıkları olayları, polisiye tutkunları ise izledikleri yapımları ve okudukları kitapları düşünüp olayı çözmeye çalışırlar. Aynı avcı gibi kendisini çevreleyen diğer olayları fazlaca dikkate almadan sonuca gidecek çıkarımlar yapmaya başlarlar. Ve film daha önceden bildikleri diğer

olaylara benzemiyorsa da memnun ayrılırlar. Ama *Av Mevsimi* polisiye meraklıları için bu açıdan bir hayal kırıklığı yaratabilir.

Öte yandan asıl meseleyi hafiften gölgeleyen ancak seyircinin kendisini filme daha çok kaptırmasını sağlayan yan hikâyeler *Av Mevsimi*'nin olay örgüsüne çok iyi yedirilmiş. Seyirci bir yandan cinayeti çözmeye uğraşırken öte taraftan kendisini Asiye ile İdris'in Karadeniz'in hırçın dalgalarını anımsatan ilişkisine kaptırabiliyor. Uzun süredir merakla beklenen filmi izlerken bir yandan da Yavuz Turgul'un hikâyesine kattığı kimi olayları düşünüyor insan. Zengin bir holding sahibinin 18 yaşından küçük bir kızla evliliği, törelerine bağlı ailelerin çocuklarının hayatlarını etkileyecek kimi kararlar alması yakın zamanda gazetelerde karşımıza çıkan olaylar. Bunlar akıldan geçerken bazı insanlar leyleklerin uçuşunu düşünüyor.

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Lisbeth ateşi çok sever

Ali Abaday 17.12.2010

 Lisbeth ateşi çok sever **Millennium serisinin ikinci filmi 'Ateşle Oynayan Kız' (Flickan Som Lekte Med Elsen) ilk film kadar olmasa da serinin hayranlarının beğeneceği bir yapım. Ayrıca üçüncü filme önemli bir temel hazırlıyor.**

Sinema dünyasında ilk filminden daha başarılı olan devam filmlerinin sayısı oldukça azdır. Bir de üçleme söz konusu olursa, o zaman ikinci film hem birincinin sürprizlerine ve yeniliğine yenilir hem de üçüncü filme hazırlık yapacağı için belli noktaları tam olarak anlaşılamayabilir.

İsveçli yazar Stieg Larsson'un ölümünden sonra yayımlanan ve oldukça popüler olan *Millennium Üçlemesi*'nin ikinci bölümü olan *Ateşle Oynayan Kız* (Flickan Som Lekte Med Elsen) da benzer bir kaderi paylaşıyor.

Serinin ilk bölümü olan *Ejderha Dövmeli Kız*'da (Man Som Hatar Kvinnor) tanıştığımız Lisbeth Salander (Noomi Rapace) bir yıl boyunca dünyayı dolaştıktan sonra en son Karayipler'den Stockholm'e dönmeye karar verir. Lisbeth sahip olduğu servet sayesinde şehrin en güzel yerlerinden birinde ev satın alır ve kimseye haber vermeden İsveç'e döner.

Bu arada tekrar Millennium dergisinin başına geçen Mikael Blomkvist (Michael Nyqvist) de dergiye yeni aldığı Dag Svensson'un (Hans Christian Thulin) hazırladığı Doğu Avrupa ile İsveç arasındaki insan kaçakçılığı ve fuhuş dosyası üzerine yoğunlaşmıştır. Yazıda suçlayacağı kimi önemli kişilerle yüz yüze görüşmeye giden Dag, kız arkadaşı ile öldürülür. Dag bütün ipuçlarının Zala adında birinde keştiğini keşfetmiştir ancak onu öldüren silahın üzerinde Lisbeth'in parmak izleri vardır. Silah ise Lisbeth'e tecavüz eden ancak sonra onun hışmına uğrayan savcı Nils Erik Bjurman'a (Peter Andersson) aittir ve Bjurman da evinde ölü bulunur.

Polis artık tek şüpheli olarak Lisbeth'i görmektedir. O ise kendini aklamak için kaçmakta ve usta bir hacker olarak durumu bilgisayarlar üzerinden açığa çıkarmaya çabalamaktadır. Masumiyetine inanan Blomkvist de bazı ipuçları peşindedir. Lisbeth sonunda işlerin arkasında Zala'nın olduğunu keşfeder, işin asıl ilginç yanı Zala'nın Lisbeth'in geçmişinde önemli bir yere sahip olmasıdır.

Oyunculuklar yine iyi

İlk filmde epey beğenilen ve karakterlerle özdeşleştirilen Noomi Rapace ile Michael Nyqvist bu filmde de rollerinin hakkını oldukça iyi veriyor. Ayrıca yan rollerdeki oyuncular da başarılı. Özellikle 1966 yapımı *Açlık* (Hunger) filminin unutulmaz oyuncusu Per Oscarsson'ı kısa bir süre de olsa görmek ayrı bir keyif. *Ateşle Oynayan Kız*'ın yönetmen koltuğunda bu sefer Daniel Alfredson var. Alfredson ilk filmi izlememiş ya da seriyi okumamışların da seyredebileceği bir film çekmiş. Ne var ki ilk filmle karşılaştırınca *Ateşle Oynayan Kız* pek yeni bir şeyler sunmuyor gibi. *Ejderha Dövmeli Kız*'ın en önemli başarısı bir taraftan farklı karakterleri tanıtırken diğer yandan izleyiciyi polisiye bir sorunu çözmeye zorlamasıydı. Bu sefer izleyiciye olayı çözmek için fazla bir rol verilmiyor. Bu da ilk filmdeki sürprizlerin ve çekiciliğin azalmasına, seyircinin kendini ilk filmdeki kadar işin içinde hissedememesine neden oluyor. Ayrıca üçüncü filme temel hazırlayan kimi noktalar da seriyi okumayanlar için biraz havada kalabiliyor.

Üçüncü kitap çevriliyor

Hatırlatmak da yarar var *Millennium* serisinin üçüncü kitabı *The Girl Who Kicked the Hornet's Nest* (Luftslottet Som Sprangdes) daha Türkçeye çevrilmedi. Ancak serinin film uyarlaması İsveç ve Avrupa'da o kadar başarılı oldu ki, kitaplar temel alınıp *Millennium* adında bir televizyon dizisi çekildi. Bu başarının rüzgârından yararlanmak isteyen Hollywood da kendi *Ejderha Dövmeli Kız*'ını çekiyor. Yönetmen koltuğunda David Fincher otursa da kimi eleştirmenler filmin İsveç yapımı orijinaliyle baş edemeyeceği düşüncesinde. Bunun başlıca sebebi ise artık serinin hayranlarına Lisbeth Salander ve Mikael Blomkvist denince akıllarına Noomi Rapace ile Michael Nyqvist'in gelmesi...

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bu şehirden çıkış yok

Ali Abaday 24.12.2010

 Bu şehirden çıkış yok Her insanın bir şehri vardır. Sokaklarını bildiği, her noktasında bir anısının olduğu, hikâyelerini kimi zaman anlattığı bir şehri. O şehirde yaşayanlar bazen bıktırsa da insanın geçmişini arkasında bırakıp yeni bir yere gitmesi oldukça zordur. Bunu başarsa bile yeni şehirde yaşamayı başarıp başaramayacağı da meçhuldür.

Ben Affleck'in Chuck Hogan'ın *Hırsızlar Prensi / Prince of Thieves* kitabından uyarladığı ve yönetmenlik koltuğunda oturduğu *Hırsızlar Şehri / The Town*, Boston'da yaşayan ve hayatını banka soyarak geçiren Doug MacRay'in (Ben Affleck) yeni bir hayata adım atma çalışmasını anlatıyor.

Boston'un tehlikeli muhitlerinden Charlestown'da büyüyen Doug Macray, en yakın arkadaşı James "Jem" Coughlin (Jeremy Renner) ile baba mesleği olan banka soygunculuğunu devam ettirmektedir.

Dört kişilik ekip çiçekçilik yapan ancak aslında soygunları organize eden "Fergie" Colm'un (Pete Postlethwaite) verdiği işleri halletmektedir. Doug'un planladığı soygunları kusursuzca gerçekleştiren ekibin peşine düşen FBI Ajanı Adam Frawley (Jon Hamm) onları yakalamak için her ipucunu değerlendirir. Hapisteki babası Stephen (Chris Cooper) ile arasında belli bir mesafe olan Doug yıllar önce evden kaçan annesinin yarattığı travmayı hâlâ tam olarak atlatamamıştır. Gerçekleştirdikleri son işte rehine alıp sonra bıraktıkları Claire Keesey'i (Rebecca Hall) önce sorun yaratıp yaratmayacağını anlamak için izlemeye başlar ama birden değişen duyguların aşka dönüşür.

Doug, Claire'in aşkının verdiği güçle tüm geçmişini arkasında, "arabasının dikiz aynasında" bırakmak istese de onun için hapis yatmış, onu kardeşi yerine koyan Jem bunu kişisel bir ihanet olarak algılar. Geçmişini arkasında bırakabilmek için Fergie ile de bir anlaşma yapmalıdır, Üstelik hem FBI Ajanı Adam hem Jem'in kızkardeşi hem de Doug'un eski sevgilisi Krista'nın (Blake Lively) olayların gidişatını değiştirecek düşünceleri vardır.

İlk filmi *Kızımı Kurtarın / Gone Baby Gone* ile yönetmenlikte oyunculuktan daha iyi olabileceğini düşündüren Ben Affleck, ikinci filminde bu düşüncenin pek yabana atılmaması gerektiğini ispat ediyor. Filmin senaryosunu da Peter Craig ile kaleme alan Affleck, kendi şehri Boston'da geçen hikâyeyi kameraya istediği gibi yansıtmayı başarmış.

Hırsızlar Şehri'nin yönetmenliği kadar oyunculuğu da iyi. *Ölümcül Tuzak / The Hurt Locker* filminde yıldızlaşan Jeremy Renner yeteneğini yine konuşturuyor. Özellikle Affleck ile polis kıyafeti içinde yürüdükleri sahne çok iyi. Yan rollerdeki Chris Cooper ve Pete Postlethwaite de usta olduklarını bir kez daha kanıtıyor.

Gossip Girl'ün sürprizi

Filmin sürprizlerinden biriye henüz 21 yaşında olmasına karşın 37 yaşında, uyuşturucu müptelası bir anneyi canlandıran Blake Lively. *Gossip Girl*'ün Serena'sını canlandıran Lively kendisiyle taban tabana zıt olan Krista'yı perdeye yansıtırken hiç açık vermemiş.

Hırsızlar Şehri, İçerdeki Adam / Inside Man tarzı, sadece banka soygununa odaklanan filmlerin aksine izleyiciye soygun ânını ve sonrasını anlatıyor. Üstelik çoğu filmin aksine soygun sahnelerini uzatmak yerine gerçekçi bir biçimde çekerek bu sahnelerin ne kadar kısa olabileceğini gösteriyor. Bu açıdan son dönemdeki en gerçekçi banka soygunu sahnelerine sahip olduğu söylenebilir.

Yine de filmin esas mevzuu Doug'un geçmişi bırakma çabası. Annesinin evi terk etmesi, babasının hapiste olması, buz hokeyinde yıldız olacakken kötü çevresi yüzünden bu fırsatı tepmesi gibi çocuklukta yaşadığı olayların Doug'u etkilemesi, seyirciye belli dozlarda aktarılırken arada soygun sahneleri de ustalıkla verilerek filmin temposu ve gerilimi asla düşürülmüyor.

Charlestown gerçeği

Hırsızlar Şehri ile bilinmesi gereken bir nokta da filmin başında Charlestown hakkında verilen banka soyguncularının başkenti olduğu bilgisinin pek gerçekçi olmadığı. FBI'ın verilerine göre 1990'ların başına kadar önemli soygunların olduğu şehir artık o kadar da kötü değil. Zaten Affleck de filmin galasında, "Charlestown banka soyguncularıyla dolu, sadece kötü insanların yaşadığı bir şehir değil" diyerek şehrin gerçeğini biraz abarttıklarını açıklamıştı.

Geçmiş arakada bırakmak her zaman kolay değildir. Fakat bunu başarsak bile Italo Calvino'nun dediği gibi açılacak beyaz sayfa, geçmişin deneyimleri yüzünden hiçbir zaman yeterince beyaz olmayacaktır.

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Seks artık satmıyor

Ali Abaday 31.12.2010

 Seks artık satmıyor Geçtiğimiz hafta İngiliz *Independent* gazetesinde yayımlanan, bir blog yazısından alınıp genişletilmiş bir makalede artık seksin Amerikan filmlerinde gişeyi garantilemediğinden bahsediliyordu. Son olarak *Aşk ve Diğer Uyuşturucular / Love and Other Drugs* filminde iki önemli oyuncunun çıplak sahnelerine karşın yeterli gişe elde edilemediği ve internetin ön planda olduğu günümüzde bu tür sahnelerin artık çok da önem arz etmediği vurgulanıyordu.

Aslında daha önce çekilen bir film bu durumu zaten ispatlamıştı. *Çapkın / Spread* başrollerindeki Ashton Kutcher, Anne Heche ve Margarita Levieva'nın çıplak ve seks dolu sahnelerine karşın ABD'de sadece 250 bin dolar gişe yaptı. Bu senaryonun kötü olması kadar, seyircinin sırf sevdiği yıldızı sevişirken görmek için sinemaya gitmeyeceğinin de bir göstergesiydi.

Türkiye'de bu hafta gösterime giren *Çapkın*'ın hikâyesi bilindik bir konuyu anlatıyor: Yakışıklı genç Nikki (Ashton Kutcher) Los Angeles'ta yaşıyor, ama kendi evinde değil. Çekici ve zengin kadınları baştan çıkaran Nikki onların evinde yaşıyor. Biraz çocuk ruhlu olan Nikki'nin son avı ise Samantha (Anne Heche) adlı bir avukat. Nikki'den daha ilk gecede hoşlanan Samantha ona evini açıyor.

Nikki tüm kadınlara uyguladığı yöntemleri Samantha'ya da uygular. Genç kadın iş için New York'a gittiğinde evde yalnız kalınca da en yakın arkadaşı Harry (Sebastian Stan) ile bir parti verir. Daha sonra partide tanıştığı Christina (Sonia Rockweel) ile sevişirken Samantha'ya yakalanan Nikki alavereyle durumu kurtarır. Ancak bir gün garson olarak çalışan Heather'dan (Margarita Levieva) gerçekten hoşlanır. İlk kez âşık olan Nikki'nin durumu bu aşktan sonra tepetaklak gitmeye başlar.

Los Angeles'in diğer yüzü

Son dönemin yıldız isimlerinden Ashton Kutcher'ın başrolünü oynadığı, bir diğer ünlü oyuncu Anne Heche'in de kadrosunda bulunduğu *Çapkın* ne yazık ki çok vasat bir film. Filmin ilk yarısında oldukça gösterişli bir evde gününü gün eden Nikki'yi izlerken ikinci yarıdan itibaren olayların ters dönmesiyle Los Angeles'in o kadar da ihtişamlı olmayan gerçek yüzüne bakıyoruz.

David Mackenzie ve senarist Jason Dean Hall, Nikki'nin hayatını daha uzun zaman aralıklarıyla ekrana taşıyıp, Nikki ve Heather'ın beraberliklerine daha uzun yer verselerdi belki film biraz daha izlenebilir olabilirdi. Tony Gatlif başarılı bir film olan *Exiles*'ta buna benzer bir durumu perdeye oldukça iyi yansıtır.

Kadınlara pek saygı duymayan Nikki'nin bunu çok daha bariz yapan biriyle kavga etmesi, annesi ile olan ilişkileri, arkadaşlarına yukarıdan bakması gibi sahneler film boyunca pek silik ve yavan anlatılmış.

Eski filmleri daha iyi

Bir planı olmayan, yakışıklılığına güvenen ve kendisini akıllı gören Nikki'nin hayatının dönüm noktası denebilecek süreci anlatan *Çapkın* iyi bir yapım değil. Ashton Kutcher hayranları bu film yerine oyuncunun eski filmlerini izleseler onlar için daha iyi olur.

Hollywood ve diğer film endüstrileri artık seksin iki koltuk daha fazla satmaya yaramadığını ve seyircinin senaryosu, yönetimi, oyunculuğu iyi olmayan filmlere fazla rağbet göstermediğini artık anlamalı.

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Eyyvah ki, iki kere eyvah

Ali Abaday 07.01.2011

 Eyyvah ki, iki kere eyvah Komedi filmi çekmek, üstelik de küfürsüz güldürebilmek bir başarıdır. Bunu son dönemde yapabilen pek film çıkmamıştı, ta ki Ata Demirel'in uzun zaman önce yarattığı Hüseyin Badem tiplemesini bir filme konu edene kadar. Hüseyin'in babasını bulmak için İstanbul'a gelmesiyle başlayan macerası o kadar başarılı oldu ki *Eyyvah Eyvah* beklenenin üzerinde bir seyirci sayısına ulaştı.

Serinin başarısının ardından hemen ikinci filmi çeken ekipte bu sefer Hüseyin ve Firuzan'ın (Demet Akbağ) Geyikli'ye gelişi ve Hüseyin'in âşık olduğu Müjgan'a (Özge Borak) hislerini açıklamaya çalışmasını anlatıyor. Babası Ali Rıza Şeker'i (Meray Ülgen) bulan ve mafyanın elinden son anda kurtulan Hüseyin, Firuzan'ı ve Ramiz'i (Bican GÜnelan) de yanına alarak Geyikli'ye gelmiştir. Artık sıra Müjgan'a açılmaktadır ancak kasabaya yeni gelen doktorun Müjgan'a yakın görünmesi Hüseyin'in canını sıkır.

Hüseyin Müjgan'a olan aşkını açmak için yollar ararken Firuzan da Hüseyin'in arkadaşı olan ve İspanyol (Teoman Kumbaracıbaşı) lakabıyla tanınan gitariste karşı içinde bir kıpırtı hisseder. Hüseyin tam Müjgan'a hislerini açıklamaya karar verdiğinde Müjgan'ın emekli asker babası Edremit'i (Tarık Ünlüoğlu) karşısında bulur.

İlk filmin kaldığı yerden devam eden ve bir haftalık bir sürede geçen *Eyyvah Eyvah-2* ilk film gibi izleyiciyi oldukça güldürüyor. Ancak ilk filmde farklı olarak filmin kimi yerlerinde kopmalar mevcut. Seyirciyi çok rahatsız etmese de bu kopmalar filmde bir boşluk hissinin hafiften yaratıyor.

Ata Demirel ve Demet Akbağ ilk filmdeki gibi yine çok iyi oyunculuk çıkarmışlar. Akıllarda kalan diğer oyunculuk ise Halil Dede rolündeki Salih Kalyon'a ait. Kalyon bu sefer filmin öne çıkan isimlerinden olmuş.

İlk film daha iyiydi

Devam filmlerin genellikle yakalandığı bir tuzak olan seyircinin yüksek beklentisini tatmin etmek için kimi noktaları zorlamaya *Eyyvah Eyvah-2* de yakalanmış. Prodüksiyonu büyük göstermek için çok da gerekli olmayan dijital sahneler eklenmiş. Macera dozu biraz daha arttırılmış. Bunlar yapılırken önemli bir nokta ise gözden kaçmış.

Seyircinin *Eyyvah Eyvah*'ı beğenmesindeki en önemli nedenlerden biri konuyu oldukça basit bir şekilde anlatmasıydı. Bu basitliği bozan kimi noktalar yüzünden çoğu devam filmi gibi *Eyyvah Eyvah-2*'nin de ilk bölümden daha iyi olamamasına neden olmuş. Keşke ilk filmin çok beğenilmesi sebebiyle hemen ikinci bir film çekilmeseydi de, araya bir yıl verilseydi ve daha iyisi yapılsaydı.

Şarkılar yine güzel

Eyyvah Eyvah'dan bahsederken müziklerinden de bahsetmeden olmaz. İlk filmin dillere yerleştirdiği *Fasulya* şarkısı bu filmde de mevcut. Ayrıca *Karaçalı* parçası da sahne arkası çekimlerden yapılan klip ile zaten akıllarda yer etmeye başladı. Fakat *Uçun Kuşlar* türküsü de Özge Borak'ın sesinden filmin içine çok güzel oturmuş.

Küfür etmeden, bel altı esprilere yaslanmadan komedi yapılabileceğini gösteren *Eyyvah Eyvah-2* ilki gibi seyirciyi memnun edecektir. Bununla birlikte Ata Demirer senaryoyu yazarken bu sefer drama unsurlarını da daha vurucu şekilde eklemeyi unutmamış. İlk filmdekinden farklı olarak bu sefer kimi sahnelerde seyircinin hafiften gözleri dolabilir.

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Viagra'nın aşka etkisi

Ali Abaday 14.01.2011

 Viagra'nın aşka etkisi Hayatımızdaki en önemli kelimelerden biri de güvendir. Aileye, sevgiliye, arkadaşlara, dostlara güvenmek. Bir sorununuz olduğu zaman yanınızda birilerinin olmasını istemek. Herşeyin kötü gittiğini düşündüğümüz anlarda bizi karanlıklardan çekecek, güven duyacağımız birilerinin hayatımızda yer alması. Gözümüzü kapayarak her türlü yola çıkabileceğimiz, candan güvendiğimiz insanlara sahip olmak.

Jamie Reidy'nin kurgusal kitabı *Hard Sell: The Evolution of a Viagra Salesman*'dan uyarlanan *Aşk Sarhoşu/Love and Other Drugs* Pfizer'da çalışmaya başlayan Jamie Randall'ın (Jake Gyllenhaal) sevgiyi, fedakârlığı ve güveni öğrenmesini anlatıyor. Tıp eğitimini yarıda bırakıp bir elektronik mağazasında satıcı olarak çalışan Jamie, patronun sevgilisi ile sevişirken yakalanınca işten atılır. O sırada aile toplantısında kardeşi Josh (Josh Gad) Jamie'nin işten kovulduğunu söyler. Jamie ise Josh sayesinde bir ilaç firmasında temsilci olarak işe başlayacağını anlatır. Pfizer'da eğitim aldıktan sonra işe başlayan Jamie'nin ortağı Bruce Winston (Oliver Platt) şayet Dr. Stan Knight'ın (Hank Azaria) Prozac yerine, kendi ilaçları Zolof'tu tercih etmesinin esas işleri olduğunu anlatır.

Bruce'a göre pek çok doktor, Stan'ı takip etmektedir. İlk başlarda Jamie zorlansa da sonunda Dr. Stan ile bir süre hastalarının yanında stajyer hekim gibi dolaşma izni alır. Bu sırada birinci seviyede parkinson hastası olan Maggie (Anne Hathaway) ile tanışır. Maggie'den hoşlanan Jamie onunla bir kahve içtikten 10 dakika sonra sevişmeye başlar. İlk başlarda sadece sevişmek için buluşurlarken Jamie birliktelik yaşamak istediğini söylediği zaman Maggie kaçamak cevaplar verir. Sonunda hasta olduğu, hastalığının tedavisi bulunmadığı için kimseye yük olmak istemediğini anlatır. Jamie ise Maggie'den hoşlandığını anlatır. Jamie bir yandan Maggie ile ilişkisini düzeltmeye, diğer yandan terk edilen ve yanına yerleşen kardeşi Josh'a katlanmaya, bunlarla birlikte ilaç

satışlarını arttırmaya çabalamaktadır. Ve Maggie'nin ona bahsettiği, firmasının yeni ilacı Viagra, bütün bunların çözümü olarak karşısına çıkar.

Arka planda sağlık sistemi

Klasik romantik komedilerden biri olan *Aşk Sarhoşu*, bu sefer bir ilaç mümessili ile parkinson hastası kızın ilişkisini ele alıyor ve arka plana da sağlık sistemini koyuyor. Jamie ile Maggie'nin ilişkisinin ana nokta olduğu filmde ilaç firmalarına ve doktorlarla ilişkilerine ufak atıflar olsa da, bunlar sinek ısırtığı tarzında. Jake Gyllenhal ile Anne Hathaway'ın bol bol seviştiği film romantik komedilerden hoşlananların keyif alacağı bir yapım. Filmin etkileyici yanı ise ilaç firmasında çalışan, doktorlarla arası iyi olan bir adamın bile kimi hastalıklarda elinden hiçbir şey gelmemesi. Hasta ya da hastası olan herkesin yaşadığı çaresizliği Jake de aynen yaşıyor. Buna karşın Maggie'nin katıldığı parkinsonlular toplantısında geçen sahne, esasında hastalığın ne olursa olsun ilaçlardan çok, moralle düzelebileceğini gösteriyor.

Yetişkinlere romantik komedi

Romantik komedilerin temel formülü olan güzel kız, sevimli erkek *Aşk Sarhoşu*'nda da mevcut. Hatta ilişkilerinin başlangıcı ve seyri de bu formüle uygun devam ediyor. Ne yazık ki Anne Hathaway bu türün kraliçesi olan Meg Ryan'dan çok uzak. Fakat filmin ilginç yanı, romantik komedilerde daha önce pek bulunmayan sevişme sahnelerine bolca yer vermesi. Hastalıklar, rahatsızlıklar, sorunlar ve hayatın getireceği onlarca yük. Bu yükler arasında insanlar güvenecekleri birilerini ararlar. Genelde aile ve dostlar yanımızda da olsa bize esas dokunan hayatımızın kutupyıldızı olan ve bize her daim yol gösteren kişidir. O, yanımızda olduğu sürece hayatın bizi çok yorduğu anlarda sırtımızı güvenle dayayacağımız biri olduğunu biliriz.

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kurtlar Vadisi'nin İsrail'le imtihamı

Ali Abaday 28.01.2011

 Kurtlar Vadisi'nin İsrail'le imtihamı Türkiye'nin yaşadığı olayları gündemine taşıyan Kurtlar Vadisi ekibi bu kez son dönemde iyice gerilen ve Mavi Marmara baskını ile zirveye ulaşan İsrail ilişkilerine el atıyor. Ancak Türkiye-İsrail çatışması olarak değil Filistin'de ezilen halka yardım eden Türkler kontenjanından.

Mavi Marmara gemisine yapılan baskının ardından Polat Alemdar (Necati Şaşmaz) adamları Memati (Gürkan Uygun) ve Abdülhey (Kenan Çoban) ile Filistin'e gider. Polat'ın amacı baskını planlayan komutan Moşe Ben Elizer'i (Erdal Beşikçioğlu) öldürmektir.

Filistin'de daha baştan İsrail askerleriyle başı derde giren Polat, İstanbul'da tanıştığı Filistinli Abdullah'ın (Erkan Sever) yardımıyla askerlerin elinden kurtulur. Ancak çatışma sırasında yanlarında olan ABD vatandaşı bir Yahudi kadını da (Nur Aysan) beraberlerinde götürmek zorunda kalırlar. Abdullah Lübnan'da çalışmış bir mühendistir ve amacı ülkesi Filistin'de yaşamaktır. Ne var ki oğlu okuldan eve gelirken İsrail askerleri tarafından vurulduğu için sakat kalmıştır. Her gün yaşanan olaylar hayatlarını zorlaştırsa da onlar ülkelerinde kalmak istemektedirler.

Moşe ve adamları Polat'ın geldiğini haber alınca onu yakalamak için mahalleye baskın yaparlar ve bu sırada Filistin polisini de öldürmekten çekinmezler. Fakat yaşanan çatışmada Polat Moşe'yi gözünden vurur. Moşe mucize eseri yaşarken, Polat ve adamları da İsrail askerlerinin elektronik üssünü yok ederler. Moşe, Polat ve ekibini yakalamak için hiçbir şeyden kaçınmayacaktır.

İlk sahneden itibaren yoğun bir çatışma ile başlayan *Kurtlar Vadisi Filistin*, filmin ortalarına doğru bu aksiyonu biraz azaltsa da ardından yine ilk baştaki yoğunluğa ulaşıyor. Bu sırada İsrail askerleri karşılarına çıkan her Filistinliyi öldürürken Kurtlar Vadisi ekibi de önlerine çıkan hiçbir İsrail askerine acımıyor.

İyi Yahudi bir tane

Filmdeki bütün Yahudiler kötü değil. Kötü olanlar, biri hariç İsrail'in vaat edilmiş topraklar üzerine inşa edildiğini düşünüp, bu uğurda herşeyi yapmayı mubah sayanlar ve sayıları çok fazla. İyi olansa bir tek ve o da aslında ABD asıllı. Bu orantısızlık her Yahudi'nin kötü olmadığı izlenimini silmediği gibi İsrail'de yaşayan Yahudilerin kötü olduğunu destekler biçimde. Kurtlar Vadisi ekibinin burada düştüğü hata çoğu filmde tüm Müslümanları terörist gibi gösterenlerle aynı.

Kurtlar Vadisi Filistin'de İsrail askerleri evleri sorgusuz basıyor, kadın ve çocuk demeden insanları öldürüyor. Zevk için adam öldürdükleri de oluyor. Filistinliler ise bu acımasızlık karşısında direniş gösteriyorlar. Ancak Polat silah dağıtana kadar Filistinlilerin elinde sadece taş ve sopa var.

Herşey abartı değil

Tabii filmde anlatılan tüm olaylar abartı değil, İsrail askerlerinin sivilleri öldürdüğü, uluslararası anlaşmalarla yasaklanmış silahları kullandığı artık biliniyor. Hatta bir buldozer altında kalıp hayatını kaybeden ABD vatandaşı Rachel Corrie'nin anısı hâlâ taze. Filmde bu olaya da bir gönderme var ancak biraz daha farklı.

Oyunculuk olarak bakıldığında dizinin başrolündeki oyuncular, aynı şekilde karakterlerini canlandırıyor. Bu da sinema perdesinde çoğu hareketin biraz yapay durmasına sebep oluyor. Yine de üçlü içinde en iyi oyunculuk Gürkan Uygun'a ait. Filmin sürprizi Erdal Beşikçioğlu ise kimi sahnelerde alıştığımız oyunculüğünün oldukça dışında ve bazı noktalarda sanki kameraya oynamış gibi.

Kurtlar Vadisi Filistin, dizinin hayranlarını, ezilenin yanında olmayı sevenleri, şiddet sahnesi düşünlerini ve Türkiye'nin yaşadığı haksızlıkların intikamını hiç değilse beyaz perdede almasını sevenleri memnun edecek bir yapım. Öte taraftan diziyle pek de alakası olmayanların, iyi kurgulanmış bir senaryo ve başarılı oyunculuk bekleyenlerin pek de seveceği bir yapım değil.

***

Hikâye aynı, efekt fazla

Steven Lisberger'in, bilgisayar oyunlarını yaratan teknolojinin sinemada da kullanılabileceği fikrinden yola çıkan ve gösterime girdiği 1982 yılında büyük olay yaratan *Tron* filmi, gelişen teknolojinin nimetlerinden yararlanarak yeni bölümü *Tron Efsanesi / Tron: Legacy* ile bir kez daha karşımızda.

Lisberger'in yapımcı koltuğunda oturduğu ve yönetmenliği Joseph Kosinski'ye bıraktığı film 1989 yılında başlıyor. Kevin Flynn (Jeff Bridges) oğlu Sam'e (Garrett Hedlund) yatarken yepyeni bir dünya ile ilgili anlattığı hikâyeden sonra birden ortadan kaybolur. Kimse nereye gittiğini bilmezken şirketi ENCOM'un hisseleri oğluna geçer. Aradan 22 yıl geçtikten sonra babasının yakın arkadaşı Alan Bradley (Bruce Boxleitner) Kevin'den bir çağrı alır.

Çağrıyı haber verdiği Sam istemeden de olsa babasının eski atari salonuna gider ve kendisini Sistem'e ışınlattır. Aradan geçen 29 yılda sistem oldukça değişmiştir. Başta kaçak bir program olarak yakalanan Sam, oyun alanına götürülür ve disklerle yapılan maçlara katılmak zorunda bırakılır. Sistem'in en iyi oyuncusu Rinzler'a karşı oynarken kendisinin bir program değil kullanıcı olduğu ortaya çıkar. Bunun üzerine Sistem'in yeni yöneticisi Clu'nun (Jeff Bridges) karşısına çıkarılır.

Clu esasında Kevin'in dijital kopyasıdır ve Sistem'i ondan almıştır. Kevin ise bilinmeyen bir yerde kaçak durumundadır. Sam Clu ile arenada yeni bir yarışa çıkarıldığı zaman Kevin'in yardımcısı Quorra (Olivia Wilde) tarafından kaçırılır. Sam kısa sürede Sistem'e girerken bir kapı açtığını ve bu kapının Clu'nun planlarında büyük önemi olduğunu fark eder. Şimdi babasını harekete geçirmesi için bir şeyler yapması gerekmektedir.

Görsel bir şölen

Tron Efsanesi tam bir görsel şölen. Çoğu üçboyutlu filmin aksine bu teknolojinin hakkını veriyor. Ancak senaryo konusunda yeni bir söz söylemiyor. Çoğu nokta ve sahne ilk filmi anımsatıyor. Bunun dışında *Kara Şövalye / Dark Night*, *Bıçak Sırtı / Blade Runner*, *Yıldız Savaşları-3: Sith'in İntikamı / Star Wars-3: Revenge of the Sith* filmlerini anımsatan set dekorasyonları ve sahneler de mevcut.

Filmin yeni düşüncesi Sistem'in içinde kendilerinden ortaya çıkan ISO'lar (İsomorfik Algoritmalar). Zaten Clu ile Kevin Flynn arasındaki rekabetin başlamasının nedeni bu ISO'lar. *Matrix* filminde sistemin hesaplayamadığı kimi programlar gibi ISO'lar da Sistem'de meydana gelen ve açıklanamayan programlar.

İlk filmdeki çoğu karaktere ve olaya atıfta bulunan film, dijital dünyanın geldiği en son noktayı da çok iyi gösteriyor. Jeff Bridges'in vücut dublörü üstüne, *Benjamin Button'un Tuhaf Hikâyesi / The Curious Case of Benjamin Button*'daki yüz programlarının eklenmesiyle film boyunca Clu olarak Bridges'in gençlik halini izliyoruz.

Bridges yine döktürüyor

Jeff Bridges yaşlanmış Kevin Flynn rolünde yine ustalığını konuştururken, filmde kısa bir rolü olan İngiliz aktör Martin Sheen'de oldukça başarılı.

Üçboyutlu film severlerin oldukça keyif alacağı, ilk filmin hayranlarının görsel efektlerle kendinden geçeceği *Tron Efsanesi*, Tron dünyasında yeni bir şeyler arayanları ise fazla memnun etmeyeceği gibi kimi soru işaretleri de bırakacak.

Filmin müzikleri ise Daft Punk'a ait. Sam'in oyun salonuna girdiğinde başlayan 1980'lere ait parçalar ve Sistem'in yeni halinde çalan elektronik müzikler grubun işini hakkıyla yaptığını gösteriyor. Ayrıca ikili filmin bir sahnesinde de karşımıza çıkıyor.

Atari salonlarının yerini Play Station salonlarına bıraktığı, sinemanın iki boyuttan üçüncü boyuta atladığı ve pek çok konuda teknolojik yeniliklerin yaşandığı günümüzde Tron'u gelişmiş teknoloji ile izlemek insanı hem mutlu ederken hem de biraz yaşlandığı hissiyatı veriyor.

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ne olursa olsun asla pes etme

Ali Abaday 11.02.2011

 Ne olursa olsun asla pes etme David O. Russell'ın yönettiği, başrollerinde Mark Wahlberg, Christian Bale, Amy Adams ve Melissa Leo'nun oynadığı *Dövüşçü / Fighter* Dünya Boks Birliği şampiyonu "İrlandalı" Micky Ward ve üvey ağabeyi Dicky Eklund'ın gerçek hayatlarından esinlenilerek çekilmiş bir film.

Massachusetts'de yaşayan Micky Ward (Mark Wahlberg) küçükken başladığı boks kariyerinde istediği yere gelememiş ve geçimini günlük işlerde çalışarak çıkaran biridir. Arada annesi Alice (Melissa Leo) ve üvey ağabeyi Dicky Eklund'ın (Christian Bale) bağlantılarıyla bazı boks maçlarına çıkmaktadır. Fakat, Micky diğer boksörler için bir tür atlama taşıdır. En büyük hayali ise ayrıldığı eşinin yanında yaşayan kızını yanına almaktır.

Dicky ise boksörlük kariyerinin zirvesine Sugar Ray Leonard'ı yere sererek ulaşmış, Micky'ye bildiği herşeyi öğretmiş, ancak uyuşturucu bağımlılığı sebebiyle tüm kariyerini mahvetmiştir. Micky bir gece ailesiyle gittiği barda şehre yeni gelmiş barmaid Charlene (Amy Adams) ile tanışır ve onunla yapacağı maç sonrası için randevu ayarlar. Ancak rakibi değişip çok kötü dayak yiyen Micky randevuya gitmez. Genç adamın evine giden Charlene ise ona kendisini neden ektiğini sorar ve aldığı cevap üzerine aralarında bir ilişki başlar.

Ailesinin onaylamadığı bu ilişki sayesinde Micky kariyeri için biraz daha net düşünmeye başlar. Ayrıca ağabeyinin hapse girmesi ve hakkındaki belgeselin esasında bir uyuşturucu müptelası hakkında olması da geleceğini oldukça farklı etkilemeye başlar.

Bu yılın Oscar'larına yedi dalda aday olan film için çok fazla kilo veren Christian Bale, Dicky Eklund'ı inanılmaz bir başarıyla canlandırıyor. Bale büyük ihtimalle En İyi Yardımcı Erkek Oyuncu Oscarı'nın sahibi olacak. Bale bir yandan Boston aksanıyla konuşurken aynı zamanda sürekli bir müziğe göre hareket ederek, bazen boksörlerde refleks haline gelen hareketleri yaparak karakterini tam olarak üstüne geçiriyor.

MELISSA LEO İNANILMAZ

Donmuş Irmak / Frozen River filmindeki başarılı oyunculuğu ile daha önce En İyi Kadın Oyuncu dalında Oscar'a aday olan Melissa Leo da kardeşlerin menajeri olan otoriter anne Alice rolü ile En İyi Yardımcı Kadın Oyuncu dalında Oscar'ın en büyük favorisi. Filmdeki rol arkadaşı Amy Adams ile aynı kategori için yarışsalar da tahminler ondan yana.

Dövüşçü daha önce sinemalara gelen *Cinderella Man* tarzı bir yapım. Tüm olumsuzluklara karşın başarılı olunabileceğini gösteren, zorluklardan yılmayan bir başarı hikâyesini anlatıyor. İki filmin bir diğer ortak yanı da boksörlerin hayatları kadar yaşadıkları dönemdeki ekonomik ve çevresel faktörleri de anlatmaları.

Dövüşçü ayrıca kamerasını Ward kardeşlerin yaşadığı semtten pek de çıkarmayarak inandırıcılığını daha da arttırıyor. Film sadece boksa eğilmeyerek bir ailenin yaşadıklarını, uyuşturucu sorununun bazen nasıl gözardı edildiğini de açık bir dille anlatıyor. Bu sayede özellikle Hollywood'un sevdiği bir başarı öyküsü ile kaybedenlerin hayatı ortak bir potada eritiliyor.

Bununla birlikte Micky'nin başarısı ile Dicky'nin düşüşü arasında bir denge söz konusu. Diğer bir denge de Micky'nin hayatında, âşık olduğu Charlene'nin annesi Alice'in yerine geçişinde var. Her iki olayda da yönetmen David O. Russell filmin ahengini bozmuyor ve seyircide filmde bir aksaklık var duygusu uyandırmıyor. Russell'ın olayları eşit dağıtışı sayesinde oyuncular da ellerinden gelenin en iyisini çıkarmışlar.

DAHA YUMUŞAK BİR FİLM

Dövüşçü önceki kimi boks filmlerinden daha yumuşak bir anlatıma sahip. Örneğin Martin Scorsese'nin yönettiği ve başrolünde Robert De Niro'nun oynadığı *Kızgın Boğa / Raging Bull* bu sert anlatımın belki de en iyi filmidir. *Dövüşçü* ise hem filmi tek bir karakter yerine birkaç karaktere yoğunlaştırması hem de bir boksörün değil, kaybetmişlerin hayallerini anlatması açısından boks filmlerine pek benzemiyor.

Kanlı sahnelerin az olduğu *Dövüşçü*, boks sevmese de iyi filmlerden hoşlananların beğenecekleri bir film.

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kekeme kralın şifası halkta

Ali Abaday 18.02.2011

 Kekeme kralın şifası halkta Hayatın kendine göre bir espri tarzı var. Kimi zamanlar kara mizah gibi görünse ya da anlaşılmasa da hayat kendince insanlarla dalga geçmeye devam ediyor. Mesela uzayın sırlarını çözmek için çabalayan ünlü fizikçi Stephan Hawking'in neredeyse vücudunun hiçbir bölümünün oynatamaması gibi.

Tom Hooper'ın yönettiği başrollerinde Colin Firth, Geoffrey Rush ve Helena Bonham Carter'ın rol aldığı *Zoraki Kral* da bu tarzda bir durumu anlatıyor. İkinci Dünya Savaşı arifesinde İngiltere Kralı olan Altıncı George ve onun kekemeliği yeniş hikâyesi.

Film, 1925 yılında Wembley Stadyumu'nda İngiliz İmparatorluk Fuarı'nın kapanışında o zaman York Dükü olan Prens Albert'in (Colin Firth) radyoda da canlı yayınlanan konuşmasını yapamamasıyla başlıyor. Eşi Elizabeth'e (Helena Bonham Carter) artık bu durumun üstesinden gelmek için hiçbir doktora gitmeyeceğini söylese de Elizabeth'in bulunduğu, Londra'da yaşayan Avustralyalı konuşma terapisti Lionel Logue'a (Geoffrey Rush) gitmeyi kabul ediyor.

Logue alışılmışın dışında metotlar izleyen, kraliyet ailesinin bazen saçmalaşan geleneklerine hiç aldırmayan bir adam. İlk başta Albert bu adama güvenmese de ilerleyen zaman ve hayatın getirdikleriyle ikisi oldukça yakın dost oluyorlar.

Colin Firth'ün muhteşem bir Altıncı George portresi çizdiği, seyirciyi her hali ile kendisine çeken

kompozisyonu harika ve izlenmeye değer. Çok büyük bir ihtimalle bu yıl En İyi Erkek Oyuncu Oscarı'nı alacak olan Firth'ün dışında ona yardım eden Geoffrey Rush ve Helena Bonham Carter da rollerinin hakkını veriyor.

Yapım oyunculukları kadar, dönemin atmosferini yaratan setleri ve kıyafetleri ile de oldukça başarılı. **Kamera hikâyenin geçtiği nerede dolaşırsa dolaşsın, kıyafetler ve set dekoru kesinlikle aksamıyor.** Burada İngiliz sinema sektörünün işine verdiği önemi de bir kez daha görüyoruz.

Geleneklere eğlenceli atıflar

Film bir yandan tarihsel olayları aktarırken, diğer yandan da kraliyet ailesinin kimi anlaşılması zor geleneklerine, onların yaşamındaki zorluklara da atıflar yapıyor. Bunların belki de en eğlencelisi Logue'nin Elizabeth ile ilk karşılaşmasında "Eşiniz başka bir iş bulsun" cümlesine aldığı yanıt.

Ayrıca Altıncı George'nin yaşadığı zorlukların farklı bir çeşidini ağabeyi Sekizinci Edward (Guy Pearce) yaşıyor. O da sevdiği kadın ile birlikte olmakla, kral olmak arasında bir ikilemde kalıyor. Yani iki kardeşinde özel hayatlarında halkın bir krallarına olan güvenini sarsabilecek dezavantajlar var. Ne var ki kral da bir insan. Bunu özellikle Firth'ün kompozisyonunda çok iyi anlıyoruz.

*Zoraki Kral'*ı izlerken Kimi noktalarda akla 1997 yılında John Madden'in yönettiği *Sadık Arkadaş / Mrs. Brown* filmi de geliyor. Judi Dench'in Kraliçe Victoria'yı canlandığı filmde, Kraliçe'nin sarayın hizmetkârlarından John Brown (Billy Connolly) ile arkadaşlığı anlatılıyordu. Logue'nin kural tanımazlığı, geleceğin kralına sadece ailesindekiler gibi "Bertie" diye seslenmesi, Kraliçe'ye "Kadın" diye seslenen John Brown karakterini oldukça hatırlatıyor.

Dünyada monarşi gücünü kaybetse de, İngiltere'de sembolik bir önemi olduğu söylene de, Albert'in, "Ben konuştuğum zaman halk onlar adına konuştuğumu bilir" sözü hem monarşinin kendine güvenini hem de halkın ona hâlâ saygısını gerçekçi bir şekilde gösteriyor.

***Zoraki Kral*, tarihsel yapımları sevenlerin, güzel ve ruha dokunan bir film izlemek isteyenlerin izlemekten keyif alacağı bir sinema filmi.**

***

Yeşil arı vızıldıyor

Son dönemde çizgi roman uyarlamaları revaçtayken, ilk olarak bir radyo programında adını duyuran, ardından çizgi romanı ve televizyon dizisi olan *Yeşil Yaban Arısı / The Green Hornet* da sinemaya geçiş yaptı.

Üçboyutlu olarak çekilen film, Britt Reid'in (Seth Rogen) suçlularla mücadelesini anlatıyor. Los Angeles'in en güvenilir gazetelerinden The Daily Sentinel'in patronu James Reid (Tom Wilkinson) bir yandan gazetesini idare etmeye çalışmakta, diğer yandan çılgın partilerde kendini kaybeden oğlu Britt'e biraz sorumluluk vermeye çalışmakta ama başarılı olamamaktadır.

Britt babasının arı sokmasına bağlı ölümünün ardından malikânelerindeki herkesi işten kovar. Ancak sabah kahvesini istediği gibi yapabilecek tek kişinin Kato (Jay Chou) olduğunu öğrenince onu tekrardan işe alır. Kato mekanik ve dövüş sanatları konusunda uzman biridir. Ayrıca kanı adrenalin pompaladığında zaman onun için yavaşlamaktadır.

Bu esnada şehirdeki tüm çetelere Chudnofsky (Christoph Waltz) hükmetmektedir. Britt bir gece Kato ile babasının heykelinin başını kesmeye çalışırken serserilerin saldırdığı bir çifti kurtarırlar. Ertesi gün gazetesinde bu işi büyüterek gösteren Britt, suçla mücadele ederken kendini Yeşil Eşek Arısı adında bir canı olarak tanıtmayı seçer. Chudnofsky bu yeni düşmanla hesaplaşmak isterken Britt yeni sekreteri Lenore Case'e (Cameron Diaz) ilgi duymakta ve onun Yeşil Eşek Arısı hakkındaki öngörülerine göre hareket etmektedir.

Michael Gondry'nin yönettiği film, usta yönetmenin namına pek yakışmayacak cinsten. Filmin üçboyutlu olması için gereksiz çatışma sahneleri konmuş gibi. Ayrıca Christoph Waltz'ın canlandırdığı Chudnofsky pek de kötü adam gibi değil. Filmde Jay Chou dışında kalan neredeyse tüm kadro oyunculuk açısından başarılı sayılmaz.

Bruce Lee'nin Hollywood'da ilk parladığı rol olan Kato'yu canlandıran dövüş sanatları ustası **Jay Chou ise Arnold Schwarzenegger'in ilk dönemleri gibi İngilizcesi iyi olmadığından pek konuşmuyor. Ancak onun olduğu sahneler izlemeye değer.**

Filmin senaryosal açıdan da pek çok eksiği mevcut. Bunlar devam filmi için de açık bırakılmış olabilir ancak yapımcılar bu kadar kötü bir filmin devamını çekmeyi düşüneceklerdir.

Sil Baştan / Eternal Sunshine of the Spotless Mind, Lütfen Geri Sarın / Be Kind Rewind gibi gönüllerde taht kuran filmlerin yönetmeni Gondry'nin böyle bir filme neden imza attığını anlamak zor. **Sinemada son dönemdeki başarılı süper kahraman filmlerinden sonra Yeşil Yaban Arısı pek de izlenecek bir yapım değil.**

***

127 saat kendinle kalmak

Danny Boyle'un son iki filmini izleyince aklıma bir şekilde Herman Melville geldi. Melville önce *Moby Dick* ile beyaz bir balinanın peşinde dünya okyanuslarında dolaşan Kaptan Ahab'ı anlattıktan sonra bir başka hikâyesinde tek bir odada neredeyse yaşayan Kâtip Bartleby'yi anlatıyordu. İki eserinde yazarı aynıydı ama biri uçsuz bir dünyayı anlatırken diğerrinin neredeyse tek odada geçmesi beni düşündürmüştü.

Boyle da *Slumdog Millionaire* ile Hindistan'ın o rengârenk dünyasını bize anlattıktan sonra *127 Saat* ile bir kanyonda kolu kayanın altına sıkışan Aron Ralston'un burada geçirdiği zamanı anlatıyor. İki film arasında Melville'in eserlerindeki gibi fark görünse de, aslında ikisi de bir anlamda kişinin kendini bulma hikâyesi.

Dağlara tırmanmayı seven Aaron Ralston (James Franco) bir haftasonu kimseye haber vermeden Utah'da Ulusal Park'a yakın kimsenin yaşamadığı bir kanyona gider. Burada iki kızla tanıştıktan sonra yoluna tek başına devam eden Aron geçirdiği bir kaza sonucu kolu bir kayanın altında kalır.

Bundan sonra Aron bir yandan yaşam savaşı verirken diğerr yandan hayatını yeniden gözden geçirmeye başlar. Bir zaman sonra Aron bu olayın bir kaza değil, geçmişiyile hesaplaşmak için bir fırsat olarak görür.

James Franco'nun oldukça başarılı bir performans sergilediği filmin esas kahramanı ise senaryoyu da

kaleme alan Boyle. Ünlü yönetmen kendine has çekimleri, hareket edemeyen bir adamın hikâyesini bile izlenebilecek şekilde çekmesi onun **sinemasal dehasını bir kez daha gözler önüne seriyor.**

Tek başına bir karakterin sürekli kendi başına konuşmasının mümkün olmamasından dolayı kimi zaman sahnenin iki ya da daha fazla parçaya bölünmesi, Aron'un bazen kendince sesler duyması, kameranın sanki bir şey olacakmışçasına ona yaklaşması da izleyicinin filminden kopmamasını sağlıyor.

127 Saat'in en önemli noktalarından biri esasında milyonların içinde çoğu şeyi düşünmeden hızla giden hayatın ritmine kendimizi kaptırmışken, tek başımıza kaldığımız zaman nasıl bir hesaplaşma yaşayabileceğimizi göstermesi.

Kanlı görüntülerden hoşlanmayan, midesi pek de sağlam olmayanların son 20 dakikasına tahammül edemeyeceği film, gerçek hayat hikâyelerini seven, kendisini arayan ve kendisi ile yüzleşmeyi sevenlerin, ayrıca doğa sporlarına merak saranların beğeneceği bir yapım.

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İnsandan kuğuya dönüşmek

Ali Abaday 25.02.2011

İnsandan kuğuya dönüşmek Aşk ilişkileri üzerine söylenen en klişe laflardan biridir: "Zıt kutuplar birbirini çeker." Yan yana getirilmesi neredeyse imkânsız iki kişinin âşık olması oldukça ilginç hikâyeleri de beraberinde getirebilir. **Darren Aronofsky'nin 2008'de çektiği *The Wrestler/Güreşçi* filminden sonra da *Siyah Kuğu*, yönetmenin kafasındaki aşk hikâyesinin devamı.**

Aronofsky'nin aklına yıllar önce bir güreşçi ile bir balerinin aşkını anlatmak gelmiş. Kimi kesimlerce belki de sanatların en aşağısı sayılan güreş ve sanatların en yücesi görülen balenin iki kahramanının birlikteliği. Ancak bu ikisinin, bir film için fazla olduğuna kendisini inandırınca aklındaki aşk hikâyesinin kahramanlarını iki bölümde anlatmaya karar vermiş.

Bu hafta gösterime giren ***Siyah Kuğu*, Çaykovski'nin meşhur *Kuğu Gölü Balesi*'nin merkezde yer aldığı bir yapım.** Nina Sayers (Natalie Portman), baskıcı annesi Erica (Barbara Hershey) ile birlikte yaşayan bir balettir. Bir gün çalıştığı topluluğun yönetmeni Thomas Leroy (Vincent Cassel) Çaykovski'nin *Kuğu Gölü Balesi*'ni yorumlayacaklarını ve bunun için hem beyaz hem de siyah kuğuyu oynayabilecek bir balerin aradığını söyler. Nina, beyaz kuğu için biçilmiş kaftandır, ancak siyah kuğunun erotizmini verebilmesi zor görünmektedir. Topluluk içinde bir grup balerin başrol adayı olarak seçilir, bunlara, ekibe yeni katılan Lily (Mina Kulis) de dâhildir.

Başrolü almayı gerçekten isteyen Nina, Thomas ile konuşmaya gider. Yönetmen Nina'yı öpmeye kalkışınca onun dudağını ısırır. Bu hareketi üzerine Thomas rolü Nina'ya verir çünkü onun içinde keşfedilecek bir siyah kuğu olduğuna inanır. Nina ise bu rolün altından kalkmaya çalışırken Lily'nin kendisine komplolar kurduğunu düşünmekte, halüsinasyonlar görmektedir. Nina'nın frijit bir şekilde Siyah Kuğu'yu canlandırması da herkesin

canını sıkılmaktadır. Kimse fark etmese de Nina'nın içinde hem beyaz hem de siyah kuğu kıyasıyla bir rekabete girer.

Natalie Portman altı aya yakın bale eğitimi altıktan ve sağlığını zorlayacak kadar kilo verdikten sonra canlandırdığı Nina Sayers karakterinde inanılmaz başarılı. Genç oyuncu bir yandan baskıcı annesinin yanında neredeyse bir fanusta büyümüş, her adımını dikkatli atan saf bir kız olarak görülen, ancak oldukça kadınsı ve baştan çıkarıcı bir alt benliği olan Nina'yı seyirciye hissettirerek canlandırıyor. **Portman'ın bu roldeki başarısının ona bu yıl En İyi Kadın Oyuncu Oscarı'nı getireceğinden kimsenin şüphesi yok.**

Aronofsky'nin yönetmenliği de oldukça başarılı. Ünlü yönetmen Nina'daki değişimleri anlatırken, bale dünyasının olmazsa olmazı aynaları ve yansımaları çok iyi kullanmış. Ayrıca aynaları kullanırken, camdan yansıyanın bizim tam tersimiz olduğunu anlatan mitleri de alt metinde güzelce işliyor. Sadece aynalar değil, Nina'nın alt benliğindeki diğer karakterin çıkışını gösterenler. Bazen karanlık bir sokakta, bazen de metroda rastladığı oldukça çekici ikinci hali. Hatta bu sahnelerde insanın aklına ister istemez Dostoyevski'nin *Öteki* eseri de geliyor.

Aronofsky bize bir yandan bale dünyasını oldukça gerçekçi bir biçimde verirken, diğer yandan kişiliğin temellerindeki sorunları, insanın alt benliğinin bazen nasıl üste çıktığını oldukça çarpıcı bir biçimde anlatıyor. Nina'yı izlerken bazen yaşadığımız hayatın döngüsünü kırmak için bizim de bastırdığımız, yok saydığımız, ıssız bir sokakta sadece kendimizin görmesine izin verdiğimiz yanımızı dışarı çıkarmak gerektiğini hissediyor seyirci.

Son dönemde oldukça moda olan 'kurt adam' hikâyelerinin farklı bir bakışını da *Siyah Kuğu*'da görmek mümkün. Ancak bu sefer kahramanımız bir kuğuya dönüşüyor. Yönetmen bu dönüşümü anlatırken özellikle ayaklardan ve Nina'nın sırtından yararlanıyor ki burada görülen rahatsız edici kimi sahneler daha önceki filmlerinden alıştığımız Aronofsky'nin bir tür imzası.

Bir soylunun yeğeni ile eşcinsel ilişki yaşadığı için başına gelecek sorunları bilen ve kolera salgını sırasında kaynatılmamış bir bardak su içerek, bir anlamda, intihar eden Çaykovski'nin, zıt kutupların birbirini çekeceği gibi, insanların içinde de birbirine tamamen zıt iki karakteri barındırdığını bildiğine eminim. Kimbilir belki de *Kuğu Gölü*'nde düşman ikizleri anlatırken, kendi iç dünyasındaki düşman benlikleri anlatıyordu.

***

Küçük bir kızın cesareti

Bir dönemin en sevilen film türüydü westernler. Kovboyların, kanun kaçaklarının, yerli denen Kızılderililerin hayatlarının anlatıldığı, ata binerken ateş edemeyen ile barda içki içmeyi bilmeyenin yaşayamadığı bu dünyanın hayranları giderek azaldı. Yıllar sonra Clint Eastwood, *Unforgiven/Affedilmeyen*'i çekerek Vahşi Batı'nın esasında anlatılardan daha farklı olduğunu gösterdi.

Charles Portis'in 1968 yılında yazdığı ve Coen Kardeşlerin yeniden çektiği *True Grit/İz Peşinde*, 1969 yılındaki uyarlamadan daha farklı. Coen Kardeşler daha karanlık ve romana daha sadık bir film çekerken, *Affedilmeyen*'deki gibi kahramanın da insan olduğu gerçeğini gösteriyor.

14 yaşındaki Mattie Rose'un (Hailee Steinfeld) babası, yanlarında çalışan Tom Chaney (Josh Brolin) tarafından öldürülmüştür. Babasının katilinin cezasını çekmesini isteyen Mattie babasının cenazesini almaya gittiği zaman şerif yardımcısı Rooster Cogburn (Jeff Bridges) ile anlaşma yapmak ister. Mattie, Tom Chaney'i yakalaması halinde, Cogburn'e 50 dolar önerir. Cogburn ise 100 dolar ister.

İkili anlaşır, ancak Mattie'nin bir isteği daha vardır, Tom Chaney'nin peşine düştüğü zaman Cogburn yanına onu da alacaktır. Bu arada Teksas'tan gelen kanun adamı LaBoeuf da (Matt Damon) Tom Chaney'nin peşindedir, zira Chaney bir senatörü öldürmüştür. Üçlü artık Şanslı Ned Pepper'ın (Barry Pepper) çetesine katılan ve Kızılderili bölgesine geçen Tom Chaney'nin peşine düşer.

İlk filmin aksine romandaki anlatıcı unsurunu filmde kullanan Coen Kardeşler, filmin sonunu da romana uygun hale getirmişler. İlk filmde John Wayne, Rooster Cogburn'ü canlandırmış ve En İyi Erkek Oyuncu Oscar'ını kazanmıştı. Bu rolü şimdi ise usta aktör Jeff Bridges canlandırıyor. Ayrıca **Bridges'in bu rolle Oscar'a aday olduğunu hatırlatmakta yarar var.**

Bridges, aynı Wayne gibi tek gözlü şerif yardımcısını canlandırırken, Wayne'in babacan tarafını biraz daha geride bırakmış **ve Cogburn'ün alkole olan düşkünlüğünü daha ön plana çıkarmış. Ayrıca Bridges'in Cogburn yorumunun Wayne'inkine kıyasla daha deli ve gözükara olduğunu vurgulamak lazım.**

Mattie Ross'u canlandıran ve 15 bin aday arasından seçilen Hailee Steinfeld de inanılmaz bir oyunculuk sergiliyor. Daha küçük yaşta büyümüş ve babasının çiftliğini çekip çeviren, babası ölünce de intikamını almak için yollara düşen Mattie'yi büyümüş de küçülmüş denecek bir şekilde hiç falso vermeden canlandırıyor.

Coen Kardeşler ayrıca romandaki kimi mizah unsurlarını da filme eklemeyi unutmamışlar. Ayrıca kurulan set ve kıyafetler de seyircinin filmin içine girmesini kolaylaştırıyor. **Özellikle gece çekilen sahneler filmin ruhunu çok iyi anlatıyor.**

Kahramanların esasında gerçekten kahraman da olmadıkları, ancak yeri geldiğinde ölüme göz kırpmayı sevdikleri, kötü adamların ödle de olduklarını küçük bir kızın ise o koca adamların hiçbirinde olmayan bir cesarete sahip olduğunu anlatan **İz Peşinde, westernden hoşlananların zevkle izleyeceği bir yapım.**

***

Adalet tökezleyince

Pittsburgh ABD'nin köprüler başkenti. 446 köprüünün olduğu bu şehir, 11 Eylül'den sonra güvenlik güçlerinden kaçmak isteyenlerin en zorlanacağı yerlerden biri. Aynı zamanda Andy Warhol'un şehri. Ancak yönetmen Paul Haggis'i en çok şehirde kaçışın zor olması çekmiş.

Fransızların *Por Elle* filminin yeniden çevrimi olan ve **Paul Haggis'in senaryosunu yazıp yönettiği The Next Three Days/Kaçış Planı, sıradan bir adamın sıradışı macerasını anlatıyor.** Lara Brennan (Elizabeth Banks) patronuyla tartıştığı bir gece, kocası John (Russell Crowe), kardeşi Mick (Michael Buie) ve eşi Erit (Moran Atias) ile bir yemek yer. Yemekte gergin olduğu gözlenen Lara, ertesi gün patronunu öldürmekten suçlanır ve hapse girer.

Karısının masumiyetine inanan John, bir yandan oğlu Luke'u (Ty Simpkins) büyütürken, diğer yandan karısının masum olduğunu kanıtlamak için uğraşmaktadır. Ancak mahkeme artık karısının suçlu olduğuna kesin ikna olmuştur ve John'un yapacakları çok azalmıştır. Bunun üzerine John Lara'yı hapisten kaçırmaya karar verir ve bunun için bir plan yapmaya başlar. Ancak bu planın özellikle yaşadıkları Pittsburgh'te gerçekleştirilmesi oldukça zordur.

İyi Fransız polisiyelerinin Hollywood tarafından uyarlamalarına *Kaçış Planı* ile devam ediliyor. Ancak, yine oldukça zayıf bir yapım söz konusu. Sıradan bir adamın sıradışı bir eyleme katılmasını anlatan filmde çoğu sahnede izleyici bu kadar da olmaz diyor.

Filmin bir diğerk ilginç yönü ise artık interneti kullanarak sıradan bir insanın bile yılların suçluları ile neredeyse aynı deneyime sahip olabileceğini göstermesi. John, karısını kaçırmaya karar verdikten sonra planı uygulanması için gereken bütün bilgileri internetten öğreniyor.

Artık usta oyuncu statüsüne yükselen Liam Neeson bir dakikalık bir sahnede karşımıza çıkıyor. Filmin bir diğerk önemli oyuncusu ise çoğunlukla yardımcı rollerde görmeye alıştığımız Brian Dennehy. Dennehy John'un kesinlikle iletişim kuramadığı babası rolünde.

John'un babası ile ilişkisi ne kadar kopuksa, oğlu ile olan ilişkisi de o kadar sıkı. Belki de babasına benzememek için her gece kâbus gördüğünü söyleyen oğlunu yanına alıyor. Ancak saf ve iyi John karakterinde sonradan bir kırılma yaşanıyor ve içindeki aksiyona yabancı olmayan, sanki her gün hapisten birini kaçırmışçasına rahat bir John beliriyor.

Haggis'in ara ara sürprizlerle seyirciyi heyecanlandırmaya çalıştığı **Kaçış Planı çok da iyi bir macera filmi değil. Kısaca Fransa'da pişmiş bir tavuğun suyunun suyu diyebiliriz.**

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Gerçeğin parçalarını bulmak zordur

Ali Abaday 04.03.2011

 Gerçeğin parçalarını bulmak zordur Gerçekten iyi bir iş yapıldığında başarıya ulaşmaması ve hak ettiği değeri bulmaması çok zordur. Kimi zaman gerçek yerini bulması zaman alsa da içine ruh katılan, severek ve eğlenerek yapılan her sanat eseri değerini anlayacak olanlara sonunda mutlaka ulaşır.

Debra Granik'in ikinci uzun metrajlı filmi Gerçeğin Parçaları / Winter's Bone da işte bu çalışmalardan biri. **Daniel Woodrell'in aynı isimli kitabından uyarlanan** film, iki milyon dolar gibi oldukça az bir bütçeyle çekilmesine ve ilk başta sadece dört salonda gösterime girmesine karşın, **geçen yılın en çarpıcı filmlerinden biri oldu.**

ABD'nin iç kesimlerinde, Ozarks bölgesinde yaşayan 17 yaşındaki Ree Dolly (Jennifer Lawrence) ailesini birarada tutmaya çalışan genç bir kızdır. Hasta annesine ve iki ufak kardeşine bakan Ree'nin en büyük hayali askere gitmektir. Uyuşturucu işi yapan Ree'nin babası genellikle evde pek bulunmaz. Ve bir gün kapıyı çalan şerifin vereceği haber ne yazık ki kötüdür: Şerif babasının kefalet için evi ipotek ettirdiğini ve mahkemeye gelmezse evi kaybedeceklerini söyler.

Ree babasını ölü ya da diri bulmak zorundadır, ancak kime gitse burnunu bu işten uzak tutması öğüdünü alır. Buna amcası Teardropp (John Hawkes) da dâhildir. Ree'nin yolu en sonunda bölgenin korkulan adamı Thump Milton'a (Ronnie Hall) düşer. Amacı babasının akıbetini sormaktır, ancak bu sonrasında başına büyük belalar açacak bir fikirdir.

Kimi noktaları ile 2008'de çekilen *Donmuş Irmak'ı / Frozen River* anımsatan film, ailesini birarada tutmaya çalışan bir anne yerine genç bir kızı filmin merkezine alıyor. **Gerçeğin Parçaları, Ree'nin babasını ararken bölgenin sertliğini, erkek egemen yapısını, aile bağlarının kuvvetini ve bu kuvvete karşın ailelerin arasındaki mesafeyi anlatıyor.**

İki filmin benzerlikleri arasında; merkezinde kadınların yer alması, aileyi birlikte tutma çalışmaları ve bunun için evlerinin önemini vurgulamaktan başka, iklimin oldukça sert olduğu bölgedeki insanların duygularının da nasıl sertleşebildiğini göstermek yer alıyor.

GÖZLERİYLE OYNUYOR

Jennifer Lawrence'ın En İyi Kadın Oyuncu Oscarı'na aday gösterilen oyunculuğunun en önemli yanı, Ree'nin düşündüklerini ve yapacaklarını hiç konuşmadan, adeta gözleriyle anlatması. Filmin bir sahnesinde küçük erkek kardeşine "Sana sunulmayan bir şeyi isteme" diyen Ree, hiçbir şey için eğilmezken kendisine verilenleri kabul ediyor, ancak bu kabul ettikleri ailesi için gerekli olan yiyecekler.

Amcasının ya da tanıdıklarının verdiği uyuşturucuyu reddeden Ree, bunun kendisine vereceği zararı ve bir kez başlaması halinde ailesini birarada tutamayacağını biliyor. Hayatta kalmanın kurallarını iyi bilen genç kız, suskunluğunu korumanın yaşamak için yiyecek kadar önemli olduğunu da farkında.

İlk başta Ree'ye yardım etmez görünen ancak genç kız zor durumda kalınca ona yardım eden Teardropp rolündeki, **Oscar adayı John Hawkes da oldukça başarılı.** Kardeşi hakkındaki bazı gerçekleri bilse de, o da hayatını sürdürmek için bunları gömmeye hazır.

BİR KADIN FİLMİ

Kadın filmi olarak da adlandırılabilir *Gerçeğin Parçaları*, izleyicilerin ruhuna ve aklına hitap ederek orada kendine bir yer ediniyor. Ayrıca **yönetmen Debra Granik de bölgenin koşularını, bu koşulların insanları etkileyişini, aile ve insan ilişkilerini oldukça iyi veriyor.** Bu arada Ree'nin askere başvururken karşılaştıkları, ABD'nin özellikle fakir kesimlerde askere giderek iyi bir hayat kurma hayali yaşayan gençlerinin bilmediği kimi gerçekleri gözler önüne seriyor.

***Gerçeğin Parçaları*'nı iyi bir dram tercih edenler ile oyunculukları mükemmel bir film görmek isteyenler kesinlikle kaçırmamalı. Ruha dokunan bir film...**

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İki anneli babasız aile

Ali Abaday 11.03.2011

 İki anneli babasız aile Eskiden bir hastalık gibi görülen eşcinselliğin gelişmiş toplumlar tarafından normal kabul edilmeye başlandığı ve eşcinsel çiftlerin çocuk sahibi olmasına hak verildiği günümüzde artık bu ailelerin hikâyesini beyazperdede de görüyoruz. İlişkileri, aile sorunlarını ve lezbiyenliği anlattığı filmleriyle tanıdığımız Lisa Cholodenko son filminde evli bir lezbiyen çiftin hikâyesine kamerasını çeviriyor.

Jules (Julianne Moore) ve Nic (Annette Bening) sperm bankasından aldıkları aynı adama ait spermle hamile kalmış lezbiyen bir çifttir. Biyolojik annesi Nic olan Joni (Mia Wasikowska) 18 yaşındadır ve üniversiteye gitmek için evden ayrılmak üzeredir. 15 yaşındaki kardeşi Laser (Josh Hutcherson) ise vaktinin çoğunu arkadaşı Clay (Eddie Hassell) ile aylıklık yaparak geçirmektedir.

Laser, bir gün Joni'ye biyolojik babalarını bulmalarını önerir ve sonunda organik yemekler yapan bir restoranın sahibi Paul (Mark Ruffalo) ile tanışır. Kadınlardan hoşlanan ama özgürlüğüne de düşkün olan Paul, biyolojik babası olduğu iki çocuktan da hoşlanır. Bir süre sonra çocukların Paul'ü bulduğunu öğrenen Jules ve Nic onu yemeğe davet ederler. Hayata kendi doğruları ile bakan ve içinden gelen sese göre yaşamını yönlendiren Paul, Nic dışında bütün ailenin kalbini kazanır. Bahçe peyzajıyla ilgilenen Jules'tan kendi bahçesi için yardım isteyen Paul, zaman içinde aile hayatını benimsemeye başlar. Çocuklar ergenlik meseleleriyle ilgilenirken onları otoritesi altında tutan Nic de Paul'ün ailesini çaldığı düşüncesine kapılır.

The Kids Are All Right/İki Kadın, Bir Erkek dört dalda Oscar'a aday olurken, Annette Bening'e Müzikal ya da Komedi dalında Altın Küre'de En İyi Kadın Oyuncu Ödülü kazandırdı. Ailenin erkeksi annesini oynayan Annette Bening bu rolüyle muhteşem bir performans sergiliyor. Aileyi kendi kurallarıyla idare etmeye çalışan ancak bir taraftan da kadınlığın verdiği duygusallığa kimi zaman teslim olan Nic rolünde harika. Nic'in kuralcılığı kimi sahnelerde akla American Beauty/Amerikan Güzeli 'nde canlandırdığı Carolyn karakterinide getirmiyor da değil.

Jules rolündeki Julian Moore ise çiftin kadınsı yanını temsil ediyor. Çocuklar için mimarlığı bırakan, onlar büyüyünce de sudan çıkmış balığa dönüp ne yapacağını şaşırان, kimi sorunlarda Nic ile çocukların arasını bulmaya çalışan bir karakter.

Heteroseksüel ailelere benziyor

Film, daha önce heteroseksüel ailelerin orta yaş krizini anlatanlara oldukça benziyor. Fark ailenin lezbiyen bir çift olması ve hikâyenin kendisine baba modeli arayan, arkadaşı Clay'ın babası ile ilişkisine imrenen Laser'ın Paul'ü bulmasıyla başlaması.

Lisa Cholodenko daha önceden bildiğimiz aile hikâyelerini lezbiyen bir çiftte uyarlarırken bunu kimi esprili sahnelerle karşımıza çıkarıyor. 2002 yılında çektiği Laurel Canyon'daki gibi farklı, pek de alışık olunmadık bir ailenin hikâyesini anlatan Cholodenko, yine çok başarılı oyuncularla çalışırken filmin ruhuna inanılmaz bir şekilde oturan Mark Ruffalo onun en büyük kozlarından biri olmuş.

Orta yaşa gelmiş bir ailenin sorunlarının yanı sıra, çocuklarının kendi yaş kuşağında yaşadıkları krizleri, kendine baba figürü arayan Laser ile cinselliği keşfetmeye çalışan Joni'nin hikâyesi alt metinde oldukça iyi işlenmiş. Hikâyenin kimi açıkta kalacak gibi görünen noktalarını ise Cholodenko küçük ayrıntılarla cevaplıyor.

İki Kadın, Bir Erkek, çoğu sinema seyircisinin bildiği bir hikâyeyi anlatırken içine bir tutam mizah katıyor. Özgürlüğü seçip aile kurmak istemeyen bir erkek, lezbiyen bir çift, ergenlikle ilgili problemleri olan çocukları ortak bir hikâyede, iyi bir matematikle anlatan senaryo, filmi izlenesi kılıyor. Oyunculuklar da filmin diğer getirisi...

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Felluce değil Los Angeles

Ali Abaday 18.03.2011

 Felluce değil Los Angeles Bilimkurgunun bir alt kolu olan askerî bilimkurgu, edebiyat dünyasında 19. yüzyılın sonlarından itibaren görülmeye başlanır. Ana fikri istila ve buna karşı verilen mücadele olan askerî bilimkurguların sinemadaki en iyi örneklerinden biri Starship Troopers/Yıldız Gemisi Askerleri'dir. Askerliği yücelten, sadece ülke için değil, dünya için hayatın feda edilmesinin örneklerini sunan bu tarz, çoğunlukla geçmişte yaşanan olaylardan beslenir.

Jonathan Liebesman'ın yönettiği, başrollerinde Aaron Eckhart, Michelle Rodriguez ve Ramon Rodriguez'in yer aldığı World Invasion: Battle of Los Angeles/Dünya İstilas: Los Angeles Savaşı, askerî bilimkurgu filmlerinin son örneği. 11 Ağustos 2011 günü bir grup meteor dünyadaki okyanuslara kıyısı olan büyük kentlerin yakınına düşer. Ancak hemen ardından bu meteorların aslında uzaylıları taşıyan gemiler olduğu, uzaylıların hızlı bir dünyayı ele geçirme operasyonuna başladığı anlaşılır.

Irak'tan dönen Çavuş Michael Nantz (Aaron Eckhart) son görev aldığı müfrezeyle eğitip emekli olmayı planlamaktadır. Bu kararında Irak'tayken ekibinin büyük bölümünü kaybetmiş olması büyük rol oynar. Ancak bu sırada gerçekleşen uzaylı istilası sonucu planları değişir ve müfrezesiyle birlikte yola çıkan çavuş, Teğmen William Martinez'in (Ramon Rodriguez) emrine verilir. Ekibin görevi üç saat sonra yapılacak hava saldırısı öncesinde Los Angeles Polis Departmanı'nda bulunan sivilleri tahliye etmektir.

Yolda uzaylılarla girişilen kimi çatışmaların ardından karakola vardıklarında az sayıda siville karşılaşılır. Öte yandan burada bir grup asker vardır. Hava Kuvvetleri istihbarat teknisyeni Çavuş Elena Santos (Michelle Rodriguez), uzaylıların gönderdiği sinyallerin merkezini bulmakla görevlendirilen ekipten sağ kalan tek askerdir. Ekibi birarada tutmaya çabalayan Nantz, sivilleri planlanan noktaya taşımaya çalışmaktadır.

11 Eylül referansları bol

Bir sabah aniden saldırıya uğranabileceği fikrinden yola çıkan filmin adı İkinci Dünya Savaşı sırasında yaşanan bir olaydan geliyor. 11 Eylül referanslarının bol kullanıldığı film Amerikan askerinin kahramanlığına methiyeler düzüyor.

Suçluluk duygusunu kafasından atamayan, ancak çarpışma anında bir komutana dönüşmekte tereddüt etmeyen Çavuş Nantz rolündeki Aaron Eckhart fena değil. Michelle Rodriguez ise aksiyon filmlerinde yeteneğini kanıtlamış bir oyuncu olduğunu bir kez daha gösteriyor.

Black Hawk Down/Kara Şahin Düştü, Saving Private Ryan/ Er Ryan'ı Kurtarmak filmlerini kendine örnek alan yönetmen Liebesman daha önceki röportajlarında United 93/Uçuş 93 gibi belgesel bir film yapmak istediğini açıklamıştı. Ancak maalesef yönetmen bu konuda pek başarılı olamamış. Kimi noktalarda askerlerle birlikte ilerleyen ve sallanan kamera, filme bir derece gerçekçilik katsa da Dünya İstilas: Los Angeles Savaşı'nın çok başarılı bir yapım olduğu söylenemez.

Roland Emmerich'in yönettiği Independence Day/Bağımsızlık Günü'nde hem uzaylı istilası hem özel efekt kullanımı hem de hikâyenin farklı grupların üzerinden yürümesinin anlatılması oldukça başarılıydı. Bu film ise onun aksine hikâyeyi sadece bir grup asker üzerinden anlatırken sokak çatışmaları ve sığınılan iki yer dışına çıkmıyor.

Irak Felluce'deki deniz kuvvetleri askerlerinden etkilenen Liebesman sokak çatışmalarını yansıtmak istemiş olsa da havuzlu evlerle yeşilliklerin arasında âniden beliren uzaylılar yönetmenin amaçladığı havayı ne yazık ki veremiyor.

Türünün pek iyi bir örneği olmayan Dünya İstilas: Los Angeles Savaşı, 11 Eylül tarzı bir saldırıyı uzaylılar gerçekleştirdiğinde güvenilecek kurumun askerler olduğunun altını iyice çizen bir film sadece.

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kaybetmek hayat tarzıdır

Ali Abaday 25.03.2011

 Kaybetmek hayat tarzıdır Kaybedenler Kulübü ismi şimdilerde çoğu kişiye bir film adı olarak gelse de esasında Montana Çetesi, Kadıköy Sokakları ve orada yaşanmışlıklar için oldukça farklı bir yere sahiptir. Gecenin insanı içine çeken kimi girdaplarında, farklı noktalara dağılmış kayıp ruhların bulunduğu bir programdı Kaybedenler Kulübü.

Çektiği belgeseller ve Devrim Arabaları filminden tanıdığımız Tolga Örnek tarafından sinemaya uyarlanan hikâye, programın yapımcısı ve sunucusu olan Kaan Çaydamlı ile Mete Avunduk'un o dönem yaşadıkları üzerinden gençliğe bir bakış atıyor.

Kaan (Nejat İşler) ve Mete (Yiğit Özşener) Kent FM'de Kaybedenler Kulübü adında bir radyo programı yaparlar. Kendilerini dinleyenlerin fazla olmadığını düşünen, arada programa telefonla bağlanan kadınlara hafif yollu asılan ikili gündüzleri kendi işleriyle ilgilenir. Kaan'ın edebiyattan anlayanların ilgisini çekecek kitaplar basan bir yayınevi vardır. Arada motorsikletine atlayıp şehir dışına çıkan Kaan hobi olarak fotoğraf çeker. Mete ise Kadıköy'de bir bar işletir. İkili kadınlarla kısa süreli ilişkiler yaşarlar.

Kaan bir gün barda Zeynep (Ahu Türkpençe) adında güzel bir kızla tanışır. İlk görüşte hoşlandığı ve aşık olduğu Zeynep ile aralarında kişilik farkları olsa da birlikte olmaya başlarlar. Bu arada Kaybedenler Kulübü'nün dinleyici sayısı giderek artar. İkilinin kimi konuşmaları dinleyicilere anlamsız gelse de, samimi olmaları onları kendilerine çeker.

Program giderek popüler olurken Kaan'ın Zeynep ile olan ilişkisinde de çatlaklar oluşmaya başlar. Zeynep'e ilk başta çekici gelen Kaan'ın kimi huyları batmaya başlar. Kaybedenler Kulübü giderek ülkenin en bilinen programı olurken Kaan ve Mete'nin hayatı farklı yönlerde değişime uğrar.

Kadın erkek farkı

1990'ların özellikle ikinci yarısında radyo dinleyicileri arasında bir efsane olarak görülen Kaybedenler Kulübü'nü perdede görmek, bir yandan rock dinlerken arada arabesk parçalar çalınması, Montana Çetesi ve "Kim bu Erol Egemen", "Ölümün olduğu yerde daha ciddi ne olur" soruları eski bir dostla ansızın karşılaşmaya benziyor. Ve bazı soruların hâlâ cevapsız kaldığını görüyoruz. Film temelinde toplumun aykırı gördüğü iki arkadaşın hikâyesini anlatırken, Kaan ile Zeynep'in aşkıyla hayatın iki farklı yönünü ortaya koyuyor. Bir tarafta

sorumluluklar, diğ er yanda  zg rl k. Bir yanda herkesin görebileceği başarılar, diğ er yanda sadece dokunduğu kişilerin hayatını değiştiren mucizeler. Ortak nokta ise yalnızlık...

Tolga  rnek ile Mehmet Ada  ztekin'in senaryosunun güzel yanı Kaan'ın çoğu erkek gibi kendisini anlayacak bir kadın ararken Mete'nin buna ihtiyaç duymaması.        Mete'nin annesi (Serra Yılmaz) beyinsel anlamda oğlunu doyurabilen bir kadın. Bunu kahvaltı ettikleri sahnede ve diğ er konuşmalarında görüyoruz. Mete işte bu sebeple yanındaki kadınlara pek değer vermiyor, hatta isimlerini bile aklında tutmaya gerek görmüyor. Kadınların iki arkadaşın hayatındaki yeri arasındaki farklılık hoş bir denge oluşturuyor.

Bu yüzden film biraz daha Kaan'ın üzerine kurulmuş durumda. Onun Zeynep ile olan a kı Kaybedenler Kulübü'n n rolünü  almı  gibi. Filmdeki bütün oyuncular rollerinin hakkını oldukça iyi veriyor. Oyuncuların hiçbirinin rolü göze batm yor. Ayrıca sevi me sahneleri de estetik bir biçimde çekilmiş.

Oldukça enerjik ve kendini izleten bir film olan Kaybedenler Kulübü, bireyin yalnızlığına bu sefer gençlerin gözünden bakarken, sadece bir grubu değil, toplumun çeşitli kesimlerinden gençleri bize gösteriyor.

Grafik tasarımlarını Erol Egemen'in yaptığı Kaybedenler Kulübü, programın dinleyicileri kadar gençlerin ve hep genç kalanların ho lanacağı bir yapım.

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Lisbeth'in geçmişten intikamı

Ali Abaday 01.04.2011

 Lisbeth'in geçmişten intikamı 2000'li yılların en ilginç karakterlerinden biri hiç kuşkusuz Lisbeth Salander. Ufak tefek ama kendinden beklenmeyecek bir güce sahip olan, devletin zekâ sorunlu saydığı ancak hacker'lık konusunda dünyanın sayılı yeteneklerinden biri olan Lisbeth artık hatırı sayılır bir hayran kitlesine sahip.

Millennium serisinin yaratıcısı gazeteci ve yazar Stieg Larsson'un ani ölümü nedeniyle sadece    ciltte kalan serinin son bölümü Ate le Oynayan Kız'ın/The Girl Who Played With Fire, kaldığı yerden devam ediyor. Lisbeth Salander (Noomi Rapace) acilen Gothenburg'daki hastaneye kaldırılır. Doktorlar omuz, kalça ve kafasındaki kur unları çıkar mı lardır. Aynı yerde babası Alexander Zalachenko (Georgi Staykov) da tedavi edilmektedir.

Bu arada Evert Gullberg (Hans Alfredson), 35 yıllık meslekta ı Fredrik Clinton'u (Lennart Hjulstr m) ziyaret ederek Zalachenko ve Lisbeth'in susturulması gerektiğini söyler. İkili Soğuk Savaş yıllarında kurulan "bölüm" (section) adlı gizli bir polis ekibinin üyesidir. Gullberg geçmişteki sırlarının açığa çıkmasından endişe etmektedir. Mikael Blomkvist (Michael Nyqvist) kız kardeşi Annika'dan (Annika Hallin) Lisbeth'i savunmasını ister. Annika hastaneye vardığı sırada Gullberg, Zalachenko'yu öldürür, ancak Annika'nın kapıyı kapatması sayesinde Lisbeth kurtulur.

Bu olayın  zerine Fredrik tekrar "bölüm" n başına geçer ve Lisbeth'in çıkacağı mahkemede onun Dr. Peter Teleborian'ın (Andres Ahlborn) hastanesinde ömür boyu gözetim altında kalması için çalışmalara ba lar. Mikael ise Lisbeth'i aklayacak belgeleri araştırırken gizli eller tarafından engellenmektedir.

 sve 'in Soğuk Savaş döneminde kurduğu, oldukça gizli olan ve yıllar içinde derin devlet yapısı alan bir kurumu ile Millennium ekibi ve Lisbeth'in mücadelesini anlatan Arı Kovanına  omak Soka  Kız, politik gerilim türünde son yılların en iyi yapımlarından biri. Film kimi sahneleriyle John Frankenheimer'ın filmlerini andırm yor değil.

Ülkedeki bütün güvenlik güçleri ve politikacılardan gizli çalışan "bölüm" Soğuk Savaş sırasında kurulan ve giderek derin devlete dönüşen, toplumun her kesiminden insanları içinde barındıran bu yapıların Avrupa'da bile bulunabileceğini gösteriyor. Üstelik bu ekiplerin zaman içinde nasıl bağımsız hale geldikleri ve hatalarını kapatmak için neler yapabileceği de oldukça iyi gösteriliyor.

Filmin başrollerinde yer alan Noomi Rapace ile Michael Nyqvist yine muhteşemler. Özellikle Lisbeth'in mahkemenin önyargıları ile savaşmak için ödün vermeyen karakterini göstermek adına bol makyajla duruşmaya gittiği sahneler kıyafetlerin bizi ne kadar yanıltabileceğini gösteriyor. Film bu yanılla bir anlamda 12 Kızgın Adam'ı/12 Angry Men andırıyor. Birinin kıyafeti ve tavırları onu hemen suçlu ilan etmemize yeter de artar bile, değil mi?

Arı Kovanına Çomak Sokan Kız'da mahkeme sahnelerinde Lisbeth'in tavırları devletin onu neden zekâ sorunlu algıladığına da yanıt veriyor. Lisbeth kendisini hapse göndereceğini bilse de ilk başta konuşmayı her şekilde reddediyor. Bu ilk başta anlaşılmaz görünse de kendi içinde bir strateji barındırıyor ve bu da Lisbeth'in zekâsını gösteriyor.

Serinin sonuncusu ikinci film Ateşle Oynayan Kız ile oldukça bağlantılı, ancak birinci filme, Ejderha Dövmeli Kız'a/The Girl Who Played With Fire atıfta bulunuyor. Bu yüzden ilk iki filmi izlemeyen seyirciler için maceraya bu filminden başlamak pek çok olayı havada bırakacaktır. Üç filmin ardından çekilen altı bölümlük mini dizinin DVD'leri de umarız yakın zamanda raflardaki yerini alır.

Kırmızı Başlıklı Kız büyümüş

Son yıllarda vampir ve kurtadamlı filmlerin giderek popüler olması üzerine yapımcılar romanlardan sonra masallara da el atmış durumda. Kurt ile genç bir kızın hikâyesini anlatan Kırmızı Başlıklı Kız masalı yapımcılar ve senaristlerin elinde uğradığı değişiklikten sonra yetişkinler için uygun bir hale getirilmeye çalışılmış.

Valerie (Amanda Seyfried), Daggerhorn isimli ufak bir kasabada yaşar. Çocukluğundan beri Peter'a (Shiloh Fernandez) âşıktır. Ancak annesi Suzette (Virginia Madsen) kızının daha zengin olan demirci Henry (Max Irons) ile evlenmesini ister. Valerie'nin babası Cesaire (Billy Burke) ise bu işlere pek karışmaz.

Valerie'nin Peter ile kaçmayı düşündüğü gün kasabanın çanları çalmaya başlar. Yıllardır kasabaya musallat olan kurtadam yıllar sonra bir insana saldırmış ve onu öldürmüştür. Öldürülen kişi Valerie'nin ablası Lucy'dir. Valerie, Lucy'nin ölümü ile ablasının Henry'e âşık olduğunu öğrenir. Kasabalılar kurdun peşine düşer. Bu sırada kasabaya cadı avcısı Rahio Solomon (Gary Oldman) gelir ve hemen ardından bir kurt öldürülür. Solomon kurtadamların cesetlerinin insana dönüştüğünü söyler.

Kısa süre sonra Solom'un haklı olduğu ortaya çıkar. Kurtadam bir teklifle ortaya çıkar Valerie'den kendisiyle birlikte kasabadan ayrılmasını ister. Bunun karşılığında o da cinayetlere son verecektir.

Alacakaranlık/Twilight serisinin ilk filminin yönetmeni Catherine Hardwicke'nin çektiği, Leonardo DiCaprio'nun yapımcıları arasında bulunduğu Kız ve Kurt, bilinen masalı Freudyen bir bakışla genç bir kızın fantazisine döndürmeye çalışsa da pek başarılı olamıyor. Masalın ana unsurlarının serpiştirildiği film zorlamaların pek başarılı olamayacağının bir kanıtı.

Yönetmen Hardwicke başroldeki Seyfried ile Fernandez'in çok eskiden beri tanıştıklarını ancak birbirlerine zaman içinde ısındıklarını söylese de bu seyirciye inandırıcı gelmiyor. Sinemanın muhteşem çiftlerinden

olmasalar da Alacakaranlık'ın Bella ile Edward'ına hayat veren Kristen Stewart ve Robert Pattinson bile daha iyi bir ikili olarak duruyor.

Ormanın kıyısına kurulan kasaba arada sisler içinde kalıp kurt saldırılarına maruz kalsa da pek korkutucu değil. Peder Solomon rolündeki Gary Oldman da eski rollerini özlemle hatırlatıyor. Billy Burke ise artık masum kızların babası rolünü kanıksamış gibi. Ancak Burke Alacakaranlık serisinden sonra farklı rollerde oynayabileceğini göstermek için İntikam Yolu/Drive Angry, Kız ve Kurt gibi iki yanlış seçim yapmış durumda.

Film pek çok noktada elindeki imkânları iyi kullanamıyor. Solomon'un adamları kasabayı araştırırken saklanan sırlar ortaya çıkmıyor, Valerie'yi kıskanan kızlara pek yer verilmiyor. Kurtadam saldırılarından sonra Solomon'un artan gücünü, önyargıları ve duygularından yoksun bir halde kullanması da gerektiği kadar işlenmemiş.

Filmin belki de tek olumlu yanı, kurtadamin kim olabileceğinin cevabının her seferinde farklı kişileri düşündürecek şekilde vermesi. Ne var ki bu tür filmlere alışık olanlar ve dikkatli izleyiciler sorunun cevabını filmin ilk yarısı bitmeden buluyor.

Ayrıca filmde kurtadamin değişim sahnelerine hiç yer verilmiyor. Halbuki bu değişim kurtadam filmlerinin olmazsa olmazıdır. Anlaşıyor ki Alacakaranlık'la vahşi doğalarından çıkarılan vampir ve kurtadamlar bir süre daha eski günlerini arar alacaklar. Kurtadam hikâyesi olarak son çekilen Kurtadam/The Wolfman ile filmdeki kurtadamin neredeyse hiçbir ortak özelliği yok.

Çocuk masalından uyarlanan Kız ve Kurt, oldukça bilinen bir masalın suyunun suyu şeklinde karşımıza çıkıyor ve oldukça vasat bir aşk hikâyesi sunuyor.

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Hem bilimkurgu hem duygusal

Ali Abaday 08.04.2011

 Hem bilimkurgu hem duygusal Bilgisayardan anlayanlar bilir, bir yazılımın insanların üzerinde çalışabileceği program diliyle yazılmasına kaynak kodu İngilizcesiyle source code denir. Program dilini bilmeyenlere karışık görünse de bilgisayarlar için bu program üzerinde değişiklik yapılmasını sağlar. **Ben Ripley'in senaryosunu yazdığı, Duncan Jones'un yönettiği Source Code / Yaşam Şifresi** bu işlemin ileri düzeyde gelişmiş halinin zamanda kısa süreli yolculuk için nasıl kullanıldığını anlatıyor.

Chicago'ya giden bir trende uyanan Yüzbaşı Colter Stevens (**Jake Gyllenhaal**), dehşet içinde oraya nasıl gittiğini hatırlamaya çalışır. En son hatırladığı, ekibiyle Afganistan'da savaştığıdır, hemen ardından ise trende uyanmıştır. Karşısında oturan güzel kadın (**Michelle Monaghan**) onu tanıyor gibi konuşa da adının Sean Fentress olduğunu iddia eder. Ne olduğunu kavramaya çalışan yüzbaşı, trende bomba patlayınca kendini bir kapsülün içinde bulur.

Kapsülden çıkmaya çalışırken bu kez ekranda bir başka kadın belirir. Adının Yüzbaşı Collen Goodwin (**Vera Framiga**) olduğunu söyleyen kadın, operasyonda olduklarını, önceliğinin trendeki bombayı, sonrasında da bombacıyı bulmak olduğunu söyler. Sorduğu sorulara yanıt alamayan Stevens'in tek öğrenebildiği bombanın sekiz dakika içinde patlayacağıdır. Birkaç saniye sonra gözlerini trende açar, karşısında aynı kadın

oturmaktadır. İlk önce her şeyin bir simülasyon olduğunu düşünen genç adam zamanla bunun farklı bir olay olduğunu fark eder.

Yaşam Şifresi kimi sahneleriyle akla Bill Murray ile Andie MacDowell'ın Groundhog Day / Bugün Aslında Düdü filmi getiriyor. Stevens'in trene her dönüşünde olacakları bilmesi ve trendekileri giderek daha iyi tanıması bu düşünceyi tetikliyor. Ancak trende tanıştığı kadına kanı giderek ısınan Stevens, akla Tony Scott'un yönettiği Déja Vu'daki Denzel Washington'u getirmiyor da değil. Zira iki karakterin ilgi duydukları kadın da ölüyor. Tabii, zamanda yolculuğu konu alan çoğu filmdeki gibi, birinin ölmüş olması geçmişte hâlâ yaşıyor olduğu gerçeğini değiştirmiyor. Stevens, trene her dönüşünde oradaki insanlarla yavaş yavaş âşık olduğu kadını, yani Christina'yı aynı şekilde buluyor.

Jones yine başarılı

Duncan Jones'un ilk filmi Moon / Ay da benzer bir konuyu işlemiş, bize bir kapsülde tek başına yaşayan astronotun hayatını göstermişti. **Jones'un bilimkurgu türü de olsa karakterinin duygusal dünyasını perdeye yansıtmadaki başarısını Yaşam Şifresi'nde bir kez daha görüyoruz.** Stevens karakteri de tıpkı Ay'da Sam Rockwell'in hayat verdiği Sam Bell gibi bir noktaya sıkışmış durumda, bundan kurtulmaya çalışsa da bilmediği güçler tarafından engelleniyor.

Hızla başlayan ve izleyiciyi ilk 15 dakikada oldukça şaşırtan film daha sonra bu temposunu hafifçe düşürerek ağırlığı karakterlere veriyor. Bilimkurgu filmlerinde karakterlerin iç dünyasına genelde aksiyonun yanında pek yer verilmezken Jones, bunu filme iyi bir şekilde yedirerek başarıyor. Bu sayede aksiyon **severler kadar, karakter ağırlıklı, karakterleri analiz eden filmleri tercih eden izleyiciler de tatmin oluyor.**

İşi bilenlerin elinden çıkma

Zamanda yolculuk oldukça ilginç ama dikkatle işlenmesi gereken bir konu. İşi iyi bilenlerin elinden çıkan filmleri seyretmenin tadına doyum olmuyor. **Yaşam Şifresi nitelikli bilimkurgulardan hoşlanan izleyicileri cezbedecek bir yapım.**

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Hikâyesi olmayan bir vuruş

Ali Abaday 15.04.2011

 Hikâyesi olmayan bir vuruş Çizgi romanlardan yaptığı başarılı uyarlamalarla tanıdığımız yönetmen Zack Snyder'in son filmi Sucker Punch, Türkçeye film ismi olarak çevrilmesi oldukça zor bir tanımlama. Kısaca karşı tarafın hazır olmadığı bir anda saldırmayı, vurmayı tarif ediyor. Filmin bu ismi alma sebebi ise seyir süresince hiç açıklanmıyor. Snyder, filmi çektikten sonra verdiği röportajlarda Sucker Punch'tan başroldeki Baby Doll'un masum görüntüsünün seyirciyi yanıltması ile filmin sonuyla başı arasındaki bağlantının seyirciyi hazırlıksız yakalamasını kastettiğini belirtti.

Film, 1960'larda 20 yaşındaki Baby Doll'un (Emily Browning) annesi öldükten sonra kız kardeşini öldürdüğü gerekçesiyle üvey babası tarafından akıl hastanesine yatırılmasıyla başlıyor. Blue Jones (Oscar Isaac) isimli hastabakıcı, Baby Doll'un babasından aldığı para ile genç kızın yaşanan olayları hatırlamaması ve annesinin servetinden mahrum kalması için ufak bir beyin operasyonu geçirmesini ayarlar. Yapılacak müdahale sayesinde Baby Doll üvey babasını zan altında bırakacak hiçbir şey hatırlamayacaktır.

Genç kız operasyon yapılacağı sırada gözlerini bir kabarede açar. Baby Doll, Blue'nun sahip olduğu bu kabarede Amber (Jamie Chung), Blondie (Vanessa Hudgens), Rocket (Jena Malone) ve Rocket'in ablası olan Sweet Pea (Abbie Cornish) adlı dansçı kızlarla arkadaş olur. İlk önce bu işi pek beceremeyen genç kız kaçışını düşünerek yaptığı danslarla kısa sürede Blue ve dans hocası Bayan Gorski'nin (Carla Gugino) gözüne girer. Aslında bu danslar Baby Doll'un kaçmak için hayal dünyasında yaptığı dövüşlerin sahneye yansımalarıdır. İnsanlar onu dans ediyor sansa da genç kız kendi hayal dünyasında devasa samuraylara, Nazilere ya da canavarlara karşı savaşılmaktadır. Kaçmak için beş maddeye ihtiyacı olan genç kız her biri için ayrı ayrı mücadele ederken arkadaşları da ona yardım eder.

Hikâyesi Snyder'a ait olan öykü, ilk önce karmaşık görünse de filmin sonunda kendince anlam kazanıyor. Ne var ki bu süre boyunca beş genç kadının ellerinde silahlarla sürekli dövüşmelerinden başka bir şey izlenmiyor ve hikâye adına çok büyük bir gelişme olmuyor.

Alt başlığı 'Alice makineli tüfeği ile harikalar diyarında' olan yapım otomatik silahlarla etraflarındaki herkesi öldüren güzel kadınların hikâyelerinin anlatıldığı filmlerden pek farklı değil. Özel efektlerin süslediği bol aksiyona karşın, kızların kıyafetleri ve kullandıkları silahlar bu tarz filmleri anımsatıyor.

300 ve Watchmen gibi iyi çizgi roman uyarlamalarını çeken, son olarak Christopher Nolan'ın yapımcılığını üstlendiği yeni Superman hikâyesi Man of Steel'in yönetmenlik koltuğuna oturacağı açıklanan Zack Snyder'ın Sucker Punch'ı, yönetmenin şu ana kadar ki en kötü çalışması. Seksi kıyafetli masum kızların dövüştüğü film belki ergenliğe yeni giren erkekler için çekici olabilir.

Hızlı bir şekilde geçen ve diyalog barındırmayan açılış sahnesinin ardından akıl hastanesinden kabare kısmına geçiş, hem ani hem de pek açık değil. Bir tür Borges hikâyesine benziyor, anlaşılan filmin ana merkezini oluşturan savaş sahneleri için böyle bir geçiş gerekmiş. Snyder modern bir feminist masal ya da hikâye anlatmak istemiş olsa da ortaya kötü kotarılmış ve anlamsız bir çalışma çıkmış.

Ama bütün bunların yanında oldukça iyi bir soundtrack albümü olan Sucker Punch'ta giyilen kıyafetler Avrupa ve ABD'de genç kızların gözdesi oldu.

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Mutluluğa sahip olmak zordur

Ali Abaday 22.04.2011

 Mutluluğa sahip olmak zordur Tiyatro sahnesinde oldukça başarı kazanmış bir oyunu sinema filmine çevirmek oldukça zordur. Hatta iyi bir kitabın sinemaya aktarılması kadar zor bir iştir denebilir. **David Lindsay-Abaire'nin yazdığı The Rabbit Hole, Tony Ödülü kazanmış, hem eleştirmenlerce hem de seyirci tarafından beğenilen bir oyun.**

Bir ailenin dört yaşındaki oğullarını kaybettikten sonra yaşadıklarını anlatan *The Rabbit Hole* Nichole Kidman'ın dikkatini çekince sinemaya aktarmak istemiş. Hatta yönetmen olarak da Sam Raimi ile anlaşmış ancak Raimi *Örümcek Adam*'ın yeni filmi için imza atınca iş pek de tanınmayan yönetmen **John Cameron Mitchell**'e kalmış.

Mutluluğun Peşinde (The Rabbit Hole) sekiz ay önce dört yaşındaki oğulları Danny'i (Phoenix List) bir trafik kazasında kaybeden Becca ve Howie Corbett'in (Nichole Kidman ve Aaron Eckhart) hikâyesini anlatıyor. Normal bir hayat yaşamaya çalışan Becca ve Howie hâlâ oğullarının yokluğuna alışamamışlardır. Becca yavaş yavaş Danny ile ilgili şeyleri etraftan kaldırırken, Howie ise eşine bir şey diyemese de buna karşıdır. Becca insanlarla arasına mesafe çekmiş, yukarıdan bakan bir tavırla kendi içine sığınmıştır. Howie ise çok sevdiği eşini üzmeden oğlunun anısını yaşatmak istemektedir.

Birlikte çocuklarını kaybetmiş ailelerin katıldığı bir dayanışma grubuna giden çift aralarındaki farkı burada da gösterirler. Fikir esasında Howie'nindir ancak Becca buradaki insanlarla anlaşamayıp gruba devam etmek istemez. Hayat ikili için yeterince zorken Becca'nın kız kardeşi Izzy'nin (Tammy Blachard) hamile olduğunu öğrenir. Becca bir şekilde hayatla bağlantı kurmak istese de henüz buna hazır değildir.

Kimi izleyicilerin sonuna kadar izlemekten sıkılacağı bir ağırlığa sahip olan *Mutluluğun Peşinde* karakterlerin öykülerini parça parça ve zaman içinde açıklamasıyla izleyicinin filme girişini biraz zorlaştırıyor.

Ancak yönetmen John Cameron Mitchell, Becca'nın içindeki boşluğu anlatmak için kullandığı kimi sahneler oldukça etkileyici. Mitchell çocukken küçük kardeşini kaybettiği için, yaşanan acının nasıl bir duygu olduğunu oldukça iyi biliyor. Ailenin bunu nasıl yaşadığı ve herkesin kendince bir çıkış yolu arayışını elinden geldikçe iyi vermiş.

Orijinal adının çevirisi *Tavşan Deliği* olan yapımda, Becca'nın içindeki boşluğun bir taraftan onu kemirini izlerken diğer başka bir hayata da açılan kapı olduğunu yani bir tür tavşan deliği olduğunu görebiliyoruz.

Acının ilginç bir yönü vardır. Herkes kendi başına geleni en büyük keder sayar. Diğerlerinin acısını anlayamayacağını düşünür. Bu açıdan Becca'nın annesinin (usta oyuncu Diana West) ona yardım etmek için, oğlunun yani Becca'nın ağabeyinin ölümünde yaşadıklarını anlatmak için çabalaması da oldukça etkileyici. Becca ise her acısı taze insan gibi bu yardımı oldukça kırıncı bir biçimde geri çeviriyor.

Mutluluğun Peşinde'yi izlerken yaşanan acıyı gördüğümüz gibi, evliliğin, birlikteliğin ve sevginin ne gibi zorluklara göğüs germesi gerektiğini de anlıyoruz. Becca normal hayata bir türlü dönemezken, her gün işe giden, eşinin arasının açık olduğu arkadaşlarıyla tek başına görüşen, acısını yalnız yaşayan ancak karısına olan sevgisinden onu da bir yandan teselli etmeye çalışan Howie izleyiciye gerçek sevginin ne olduğunu gösteriyor.

Çoğu kişi için oldukça ağır bir konuyu anlatan ***Mutluluğun Peşinde*, senaryosundaki ağırlığa karşı oyuncuların performansı ile dikkat çekiyor.**

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Hiç sönmeyen bir yangın

Ali Abaday 29.04.2011

 Hiç sönmeyen bir yangın Kanada yapımı olan *Polytechnique* filmiyle iki yıl önceki Filmekimi kapsamında izlediğimiz yönetmen **Denis Villeneuve** son filmi ***İçimdeki Yangın / Incendies*** ile yeniden karşımızda.

İzleyicinin boğazına oturan ve uzun süre etkisinden çıkamadığı ***İçimdeki Yangın, Lübnan asıllı Kanadalı yazar Wajdi Mouawad'ın aynı isimli oyunundan sinemaya aktarılmış***. Bu yılki İstanbul Film Festivali kapsamında gösterilen yapım, katıldığı festivaller oldukça iyi övgüler alırken, çoğu eleştirmen ve izleyicinin de Oscar'da En İyi Yabancı Dilde Film adayydı. Ne var ki ödülü geçen hafta gösterime giren *Daha İyi Bir Dünyada / Haevnen* filmine kaptırdı.

Jeanne ve Simon Marwan (Mélisha Désormeaux-Poulin ve Maxim Gaudetta) annelerini kısa süre önce kaybetmiş ikizlerdir. Anneleri yıllardır yanında çalıştığı Noter Jean Lebel'den (Rémy Girard) ikizlerine vasiyetini açıklamasını istemiştir. Nawal Marwan (Lubna Azabal) bütün malvarlığını çocuklarına bırakmış ancak onlardan son olarak iki mektubu sahiplerine ulaştırmasını istemiştir. Bu mektuplardan biri öldü sandıkları babalarına, diğeri ise varlığından haberdar dahi olmadıkları ağabeylerine verilecektir.

Nawal bunlar yapılmayacak olursa kendisinin sözünü tutmayan insanlar gibi, yani yüzü yere bakan şekilde, tabutu ve mezar taşı olmadan gömülmesini ister. Annelerinin geçmişlerini pek de bilmeyen ikizler bu durumu ilk başta biraz garip bulurlar. Ancak annesinin son haftalarındaki suskunluğunu çözmek isteyen matematikçi kızı Jeanne Ortadoğu'ya giderek annesinin isteğini yerine getirmeyi kabul eder. Asi yaratılışlı Simon ise ilk başlarda bu fikre karşı çıkar.

Jeanne annesinin geçmişini araştırırken esasında onu ne kadar az tanıdığını anlar. Annesi Müslüman-Hristiyan çatışmalarının yaşandığı 1970'lerde ülkesinde oldukça ilginç olaylar yaşamış bir kadındır. Hristiyan olduğu halde Müslüman bir adamı sevmiş ve ondan bir bebeği olmuştur. Jeanne öncelikle doğduğu zaman topuğuna üç nokta dövme yapılan bu çocuğun peşindedir.

Oldukça etkileyici bir kurgu ve Ortadoğu'ya ait görüntülere sahip olan *İçimdeki Yangın, Jeanne'in yolculuğu ile annesinin yaşadıklarını geri dönüşlerle oldukça güzel şekilde yansıtır*. Jeanne'in kendisine kimi zaman zor gelen yolculuğunun kat ve kat fazlasını annesi yaşamıştır.

Collatz Teoremi

Filmin kurgusu ilginç bir şekilde bir matematik problemine dayanıyor. Hâlâ çözülemeyen bu problem "Collatz Teoremi" olarak bilinir. Jeanne filmin başında bu problemten bahseder. Lothar Collatz tarafından ortaya atılan Collatz Teoremi kısaca pozitif tek sayıların 3 ile çarpılıp 1 eklendiğinde, çift sayıların ise 2'ye bölündüğünde sonucunun bir şekilde 1'e ulaşacağını söyler. Örneğin; 1 sayısını ele alırsak, önce 4'e sonra 2'ye ve sonra 1'e ulaşırız. Marwan ailesinin hikâyesi de hâlâ çözülemeyen bu teoreme oldukça uygun düşüyor. Filmin sonlarında Simon'un sorduğu soru da esasında bunu gösteriyor.

Nawal Marwan'ın geçmişinde Ortadoğu'da yaşanan din savaşlarına ve savaşların nasıl yıkıcı, şiddet dolu olduğuna değinen film öte yandan tanıdığımızı sandığımız kişilerin bile bize ne kadar uzak olduğunu oldukça çarpıcı bir şekilde gösteriyor.

Radiohead etkisi

Filmin etkisini arttıran yanlarından birisi de müziği. Nawal Marwan'ın yaşadıklarını kimi zaman Arapça şarkılar eşliğinde izlerken, çocukların yolculuğunda *Radiohead* karşımıza çıkıyor. **Bu yılın en iyi filmlerinden biri olan *İçimdeki Yangın* sinemaseverlerin kaçırmamaları gereken bir başyapıt.**

Umutlar asla terk edilmez

Japonya doğumlu İngiliz yazar Kazuo Ishiguro'nun yürek burkan bilimkurgu kitabı *Beni Asla Burakma / Never Let Me Go*, Mark Romanek'in yönetmenliğinde beyaz perdeye taşındı. 1952 yılında sağlık alanında bir çığır açılır. Bu yeni buluşun ardından ortalama yaşam süresi 100 yıla çıkmıştır. 28 yaşındaki Kathy H. (Carey Mulligan) yardım ettiği organ bağışçısına bakarken çocukluğunun geçtiği Hailsham'a döner ve hikâyesini anlatmaya başlar. İngiltere kırsalında normal bir okula benzeyen Hailsham'da Kathy H. arkadaşları Tommy (Andrew Garfield) ve Ruth (Keira Knightley) ile birlikte mutlu bir çocukluk geçirmektedir.

Ancak normal bir okula benzese de Hailsham'daki çocuklara biraz farklı davranılmaktadır. Çocuklar kendilerini bekleyen ve fedakârlıkla sürececek hayatlarını bilmeden yaşamaktadırlar. Kendilerine gözetmen olarak atanan Bayan Lucy (Sally Hawkins) bir gün onları bekleyen geleceği açıklar. Çocuklar ilk başta bu gerçeği pek anlayamazlar. Bu arada okulda sinirlerine hâkim olamadığı için dışlanan Tommy ile Kathy arasında bir yakınlaşma olur ancak Tommy Ruth ile birlikte olmaya başlar. Yıllar içinde Kathy ayrılımlarını beklese de Hailsham'daki yılları boyunca ikili birlikteliklerini devam ettirir.

Bir distopyada geçen ve arkadaşlığı, aşkı, umutları ve insan ruhunun kökenini sorgulayan *Beni Asla Burakma* son dönemin en yürek burkan filmlerinden biri. Dış dünyada yaşamaya pek alışık olmayan gençlerin hayalleri, arkadaşlıkları, seçimleri ve umutları izleyicinin tüylerini diken diken ediyor. Filmin başlangıcında çocukları bir ağızdan söylediği şarkı onları bir şekilde geleceklerini kabul etmek için hazırlarken, seyircinin de çocukluk anılarını düşünmesini sağlıyor. Filmin etkileyiciliğini daha da arttıran ve San Diego Film Festivali'nde ödül kazanan müziklerini yapan Rachel Portman, tüm parçaların bir şekilde duygulara hitap etmesini ve yerine göre umut ile hayalkırıklığını barındırmasını istediğini anlatıyor.

Kitaba oldukça bağlı kalınan uyarlamada bazı ufak tefek farklılıklar var ama onlar da filmin ilerleyişi ve ipucu vermeyen sonu için gerekli. Kimi noktalarda akla *Lanetli Çocuklar / Children of the Damned* filmi getirilen ve bu sefer lanetlinin kim olduğunu sorgulatan film insan hayatının ne kadar değerli olduğunu, geçen günlerin önemini de bir kez daha hatırlatıyor. Filmin hoş sürprizlerinden birisi de en son *Kadının Fendi / Made in Dagenham* filmindeki çarpıcı performansı ile akıllarda yer eden Sally Hawkins'in ufak ama etkileyici bir rolde karşımıza çıkması. **Dramalardan, Ishiguro'nun romanlarından hoşlananların, her ihtimale karşı mendille gitmeleri gereken *Beni Asla Burakma* son dönemin iyi kotarılmış duygusal filmlerinden biri.**

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Alacakaranlıkvari kaybolmalar

 Alacakaranlıkvari kaybolmalar **Bağımsız sinemanın dikkate değer yönetmenlerinden** biri olarak görülen ve çektiği gerilim türündeki filmlerle kendine has bir izleyici kitlesine sahip olan **Brad Anderson** *Sibiryalı Ekspresi / Transsiberian*'dan sonra **bu sefer karşımıza Kıyamet Gecesi / Vanishing on the 7th Street ile çıkıyor.**

Birden kaybolan insanların öyküsünün anlatıldığı filmde, sinema kompleksinde çalışan Paul (John Leguizamo) kısa bir elektrik kesintisinin ardından sinemalardaki izleyicilerin, alışveriş merkezindeki müşterilerin ve çalışanların ortadan kaybolduğunu görür. Herkes sanki bir anda buharlaşmıştır. İnsanlar kaybolurken kıyafetleri durmaktadır. Paul ne olduğunu anlamaya çalışırken bir gölge birden üzerine atlar.

Tv'de sunuculuk yapan Luke (Hayden Christensen) sabah kalktığı zaman hiçbir elektrikli aletin çalışmadığını görür. Kız arkadaşı da evde yoktur. Evden sokağa çıkan Luke kısa bir sürede tüm insanlığın kaybolduğunun ayırdına varır. Aradan üç gün geçtikten sonra Luke kapkaranlık şehirde hayatta kalmaya çalışmaktadır ve bir barda elektrik olduğunu görerek oraya girer. James (Jacob Latimore) adında bir çocuk silahıyla onu karşılar ve annesini beklediğini söyler. Kısa süre sonra Luke garip varlıkların çevreyi sardığını, elektrik olmadığı zaman insanların kaybolduğunu anlatır. Hayatta kalmak için ışığa ve fenerlere ihtiyaçları vardır zira Güneş de artık doğmamaktadır.

Luke ve James barda tam olarak ne olduğunu anlamak için konuşurlarken Rosemary (Thandie Newton) adında bir kadın bara girerek bebeğini aramaya başlar. Kısa bir zaman sonra Rosemary'nin yeni doğan bebeğinin de kaybolduğu anlaşılır. Bu esnada Luke dışarıda yardım isteyen birinin sesini duyar. Sesini duyduğu kişi Paul'dür.

Senaryosunu Anthony Jaswinski'nin yazdığı Kıyamet Gecesi, temelinde "kayıp koloni" olarak da bilinen Roanoke Kolonisi'nin gizemine dayanıyor. Bir grup İngiliz'in yerleştiği ve ardından hiçbir iz bırakmadan kaybolduğu bu koloninin akıbeti hâlâ bilinmiyor. Bilinen sadece bir ağacın üzerinde yazan "Croatoan" kelimesi. Filmin iki noktasında da bu kelimeye referans yapılıyor.

Korkunç olan gölgeler

Anderson filmde gerilim unsurunun ağır basması için gölgeleri kullanmış. Yönetmen bilgisayarla yaratılan canavarlara karşı olduğu için filmde sadece gölgeleri kullanmış. Bu durumu da, "Normalde karanlıktan korkmayız, bizi korkutan karanlıktaki gölgelerdir. Ben de bilgisayarla yaratılan canavarları sevmediğim için gölgeler yaratmaya karar verdim" diyerek ifade ediyor.

Film, çoğu noktada ünlü televizyon dizisi *Alacakaranlık Kuşağı*'nı anımsatıyor. Küçük bir kadro ve neredeyse tek mekânda geçen filmin sonu ve içerdiği soruların cevabı ise sanki önemsenmemiş gibi.

Hayal kırıklığı

Film boyunca gölgeler hakkındaki tek tahmini Luke'un televizyon istasyonunda yakaladığı bir görüntüden görüyoruz. Barda toplanan insanların neden hayatta kaldıkları, gölgelerin tüm dünyada mı yoksa sadece belli bir bölgede mi var olduğu bilinmiyor. Kimi noktalar seyirciye ipucu verecek gibi olsa da konuya teğet geçmekle yetiniyor. *Kıyamet Gecesi* izlendikten sonra keşke film yerine *Alacakaranlık*'ın bir bölümü olsa daha iyi olurdu düşüncesi akıllara geliyor.

Makinist / The Machinist, Sibiry Ekspresi gibi filmlerinin ardından Anderson'un son filmi tam bir hayalkırıklığı denebilir.

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bir ceza avukatının anıları

Ali Abaday 12.05.2011

 Bir ceza avukatının anıları Her şeyin olduğu gibi suç dünyasının da bazı kuralları vardır ve bu kuralları yıktığınız zaman iyi bir avukata ihtiyacınız olabilir. Sonuç olarak avukatlar müvekkillerini sadece mahkemede değil her türlü zor şartta temsil ederler.

Alman ceza avukatı Ferdinand von Schirach, başından geçen olaylardan derlediği Suç isimli kitabının ilk öyküsü olan Tanata'nın Çay Kasesi'nde her iki durumu da oldukça güzel açıklıyor.

Tanata'nın Çay Kasesi, kendi çapında hırsızlık işleri yapan bir grubun, sahibinin kim olduğunu bilmedikleri bir malikaneden çaldıkları malların başlarına nasıl bir iş açtığını ve sonrasında bir avukatın aynı zamanda suç dünyası içinde nasıl bir arabulucu olabileceğini anlatıyor.

Kitap birbirinden ilginç öykülerinin yanı sıra Alman hukuk sistemi üzerine de oldukça eğitici bilgiler veriyor. Bireyin masumiyetinin toplumun güveninden önde olduğunu savunan sistemde, polisin ve savcılarının nasıl zorlu durumlarda kaldıkları da ifade ediliyor.

Ferdinand von Schirach'ın geniş bir müşteri profili olması, Alman Federal Haber Alma Servisi ajanı, Türk göçmenler, Politbüro üyesi, büyük işadamları, sıradan insanlar ve bu kişilerin ilginç hikâyelerinin herkes tarafından anlaşılacak dilde anlatılması kitabın okunurluğunu artırıyor. Bununla birlikte iyi bir avukatın kendi diline ve hukuk sistemine de ne kadar hâkim olabileceğini okuyucu rahatlıkla görüyor.

'Şans' film oluyor

Kitabın içindeki öykülerin film hakları satın alındıktan sonra ilk olarak Şans isimli bölümün filme çekilmesine karar verildi. Aşkın insana yaptırdıklarını, onun hiçbir şekilde kirlenemeyeceğini anlatan bu hikâyeye, kitabın da en romantik bölümü sayılabilir.

Von Schirach'ın kaleme aldığı 11 öykünün hepsi mahkemeye gitmiş durumları anlatmıyor. Ancak mahkemeye gidenler içinde iyi kalpli bir doktorun kırk yıllık karısını balta ile öldürüp cesedini parçalara ayırması ve sonrasındaki itirafı ile cezasını anlatan öykü, kitaptaki en ilginç öykülerden biri.

Bu hikâyede Ferdinand von Schirach'ın hukuk felsefesine ait soruları ise oldukça ilgi çekici; "Cezanın anlamı nedir? Neden cezalandırırız? ...Bir sürü teori var. Ceza bizi caydırmalı, ceza bizi korumalı, ceza suçluyu bir kez daha suç işlemekten alıkoymalı, ceza haksızlığı telafi etmeli. Kanunlarımız bu teorileri biraraya getirir ama burada bunlardan hiçbiri uymuyordu."

Suç'un içindeki insan hikâyelerinin gerçek olaylara dayanması ve kimilerinin okuyucunun da başına gelebilecek olması kitabın diğer güzel yanlarından birisi. Örneğin Etiyopyalı hikâyesinin kahramanı Frank Xaver Michalka, yanlış yerde doğup büyüyen ancak sonradan ait olduğu yeri bulan, buna karşın talihsizliklerin yakasını bırakmadığı bir adam. Michalka'nın hikayesi herkesin kendisinden bir parça bulabileceği ayrıntılarla dolu. Her ne kadar onun yaşadıklarını birebir yaşamak neredeyse imkansızsa da, kimi noktalar okuyucuyu direkt kendi yaşadıklarına götürebiliyor.

Çoğu macera filminden daha etkileyici

Casusluk ve macera öykülerinden hoşlananlar ise büyük ihtimalle Meşru Müdafa isimli hikâyeye hayran kalacaktır. Metro beklerken kendisine saldıran iki neo-naziye oldukça hızlı öldüren sıradan bir adamın yaşadıkları, çoğu macera filminden daha etkileyici. Özellikle iki kişiyi oldukça usta bir şekilde öldüren, üzerinde kimliğine dair tek kanıt bulunmayan ve susan bu adamın davası hukuktan hoşlansın ya da hoşlanmasın tüm macera tutkunlarının hoşuna gidecektir.

Hukuk özellikle Türkiye'de pek de bilinen bir konu değil. Bunda hukuk dilinin Osmanlıca olması, yasaların tam bir hiyerarşi içinde bulunmaması ve aynı dava için farklı mahkemelerde farklı kararların çıkmasının etkisi büyük. Ne var ki Suç adlı kitap, iyi işleyen bir hukukun ne kadar önemli olduğunu ve bireyin haklarının devlet tarafından nasıl korunduğunu oldukça etkileyici ve açıklayıcı bir şekilde anlatıyor. Bu arada, NTV yayınlarından çıkan kitabı Almanca aslından çeviren İtir Arda'nın da katkısını yadsımamak gerekiyor.

Suç, hem bir ceza avukatının yaşadığı ilginç olayları akıcı bir şekilde anlatırken hem de hukuk felsefesi üzerine oldukça düşündürücü sorular soruyor.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Yalanlar arkadaşlara söylenir

Ali Abaday 13.05.2011

 Yalanlar arkadaşlara söylenir Hayatta yalnız olduğumuzu hissettiğimiz anlarda arkadaşlarımız bir şekilde etrafımızda olurlar. Arkadaşlığın en ilginç özelliği ise bir şekilde yalanın anlaşılacağını bildiğimiz halde arkadaşlarımıza yalan söyleyebilmemizdir. Zira gerçek arkadaşlar kendilerine söylenen yalanların arkasındaki anlayıp saygı gösterirler.

Guillaume Canet'nin kendi varoluş sorunlarını cevaplamak için çıktığı bir tatil sırasında aklına gelen ve 5 aylık bir sürede senaryosunu yazdığı Küçük Beyaz Yalanlar/Les Petits Mouchoirs bir grup arkadaşın yaz tatillerinde kendi özel yaşamlarındaki sorunları alt etmeye çalışırken, birbirleriyle olan ilişkilerini de anlatan bir film.

Paris'te sabaha karşı bir gece kulübünden ayrılan Ludo (Jean Dujardin) motosikleti ile giderken bir kamyonun altında kalır. Hastanede yoğun bakımdayken arkadaşları dışarıda onu görmek için beklemektedirler. Grup, Ludo'nun durumunu konuşurken, yapılacak en iyi şeyin her yıl topluca çıktıkları tatile bu yıl da çıkmaları olduğu kararına varır.

Arkadaşlar her yıl olduğu gibi başarılı restoran işletmecisi Max Cantara'nın (François Cluzet) yazlık evine gitmeden önce Max'in de yakın arkadaşı ve doktoru olan Vincent (Benoit Magimel) ona olan ilgisini açıklar.

Max ilk önce buna çok şaşırır çünkü ikisi de evlidir. Sinirlerine kolay kolay hâkim olamayan Max için bu itiraf ağır bir yük haline gelir.

Öte yandan grubun diğer üyeleri Marie (Marion Cotillard), Eric (Gilles Lellouche) ve Antoine (Laurent Lafitte) başarısız ilişkileri yüzünden sıkıntıdadırlar. Marie kendisini bir ilişkiye tam verememekte, Eric 20 yaşındaki kızların peşinde koşmakta, Antoine ise unutamadığı aşkı Juliette'i (Anne Marivin) düşünmektedir. Herkes kendi sorunlarıyla uğraşırken diğerlerine yalanlar söylemektedir ve herkes yalan söylediği için diğerinin yalanını yutmuş görünmektedir.

Fransız sinemasının en belirgin özelliklerinden olan bir grubun kısa bir zaman diliminde aralarındaki ilişkilerle ve sorunlarla yüzleşmesinin son örneklerinden biri Küçük Beyaz Yalanlar. Arkadaşlığı, aşkı ve sadakati konu alan film, özellikle kimi noktalarda Arnaud Desplechin'in Un Conte de Noel'ini andırıyor.

İki buçuk saate yakın süren filmde yalanların temeline bakıldığında hepsinin de ilişkilerle bağlantılı olduğu görülüyor. Karakterler yalanları mutsuzluklarını saklamak için söylerken bunu pek de beceremeyen Max grubun en hırçını olarak görülüyor. Dikkatli bakılınca ise en büyük sorunları Vincent'in eşi Veronique (Valerie Bonneton) yaşıyor.

Veronique ailesi için çoğu isteğine ket vuran, artık fazla sevişmediği kocasının her daim arkasında olan bir karakter ancak gece laptop başındaki hali ve sahilde koşarken ki anlarda onun belki de grubun en yalnız olduğunu anlıyoruz. Bu yalnızlığın en önemli noktalarından biri mutluymuş gibi görünmesi ve diğerleri gibi çokça yalana başvurmaması.

Canet kelimelerin, ilişkide gösterilen özenin önemini de hem arkadaşların yaptığı bir deneyden hem de Eric ile Antoine'un hikâyeleri üzerinden veriyor.

Küçük Beyaz Yalanlar, Fransız sinemasından ve arkadaşlık hikayelerinden hoşlananların memnun kalacağı, süresi uzun olmasına karşın rahat izlenen bir film.

Arkadaşlık zor zamanlarda yanyana olmaktır, bazen konuşulması istenmeyen konuları anlatarak yalanları kabul etmektir. Ancak dostların bir sınıra geldiğini fark edince yalanların arkasındaki gerçekleri anlattırmak ve arkadaşları gerçekle yüzleştirmektir.

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kadının değişimi evde başlar

Ali Abaday 20.05.2011

 Kadının değişimi evde başlar Her ülkenin ve her yönetmenin kendisine ait bir sinema dili, anlatım tekniği vardır. Fransız sinemasının son dönemdeki en önemli isimlerinden François Ozon'un filmlerindeki kadın karakterleri, dekorların renkleri, özellikle ilişkinin kadın gözüyle anlatılması ve kadının toplum içindeki rolüne yapılan vurgu onun filmlerinin ayrı bir özelliği oldu.

Ozon'un son filmi Kadın İsterse/Potiche, fabrikatör kocası Robert Pujol'un (Fabrice Luchini) yanında sessiz kalan, onun her dediğini kabul eden Suzanne'ın (Catherine Deneuve) hikâyesini ve değişimini anlatıyor. Suzanne iki yetişkin çocuğu olan, kocasının sürekli meşgul ve sinirli olmasına, kendisine hiç önem vermemesine karşın onu hep destekleyen bir kadındır.

Bir gün ailesine ait olan şemsiye fabrikasında işçiler kötü yönetim ve isteklerinin yerine getirilmemesi sebebiyle greve başlarlar. Bu grev sırasında da Robert kendisini fabrikadaki odasına kilitler. Bir süre sonra oğlu Laurent (Jêrêmie Reiner) onu çıkarmak için gittiğinde onu da döver. Suzanne durumu düzeltmek için eskiden tanıdığı, Komünist Parti'den Meclis üyesi Maurice Babin'in (Gerard Depardieu) yanına gider. Onun da yardımlarıyla kocasını fabrikadan çıkarır.

Robert aşırı stres ve gerginlikten bir süre hastanede kalır, sonrasında da bir tatile çıkar. Bu esnada fabrikanın işleri ile ilgilenmek Suzanne'a düşer. Yanındaki iki çocuğunun desteği ve yeni bir bakış açısıyla Suzanne ilk başta fabrikayı başarıyla yönetmeye başlar. Ancak bir süre sonra Robert tatilden döner.

Ozon, Fransa Cumhurbaşkanı Nicolas Sarkozy'nin 2007 yılında Sosyalistlerin kadın adayı Segolene Royal'e karşı yürüttüğü seçim kampanyasını bir filmde anlatmayı isteyince aklına eskiden izlediği bir oyun geldi.

1970'lerin farkı

Ozon'un yıllar önce tiyatrodan izlediği ve çok beğendiği Potiche, fabrikatör kocasının yanında duran ve onun her istediğini yapan, sessiz bir kadını anlatıyordu. Zaten Fransızcada "potiche" bir anlamıyla kocasının yanında süs eşyası gibi duran güzel kadınlara verilen isim. Ozon Potiche'yi sinemaya aktarmak için oyunu senaryolaştırmaya girişti, ancak hikâyenin 1970'lerde olmasını değiştirmede. Yönetmene göre o dönemde Fransa'daki siyasî farklılıklar, şimdikine göre daha belirgindi ve anlatmak istediklerini vermesi böylece daha kolay olacaktı.

Yönetmenin bu düşüncede haklı olduğunu özellikle Pujolların iki çocuğu üzerinden rahatlıkla görüyoruz. Laurent o dönem üniversitede okuyan çoğu genç gibi sol fikirlere yatkın, dedesinden beri ailesine ait olan fabrikayı işletmek istemeyen bir genç. Ablası Joelle (Judith Godreche) ise babasınıninkine benzer düşünceleri olan, sağ fikirlere sahip bir kadın.

Kadının yerinin değişimi

Tiyatro oyunu Robert'ın fabrikaya dönmesi ile biterken Ozon bu noktadan sonra filmi farklı bir şekilde ilerletmiş. Zaten Ozon'un esas etkisi de burada görülüyor. Kadın isterse, temelde kadının toplumdaki yerinin nasıl değiştiğini anlatıyor. Suzanne önce ev hanımıyken, sonrasında fabrikayı yönetiyor. Yani bir anlamda evden çıkıp iş gücüne katılıyor. Ardından işleri daha da ileri götürüyor. Filmin 1970'lerin sonunda geçmesinin bir artısı da bu noktada görülüyor.

Kadın isterse stüdyoda ve kapalı mekânlarda çekildiği için izleyici bir taraftan filmin kurgu olduğunun farkında. Dekorlar, karakterlerin kıyafetleri, saçları, neredeyse tüm ayrıntılar döneme ait. Bu arada filmde 1970'lerdeki kimi Amerikan ve Avrupa filmlerine de selamlar var. Özellikle Cumartesi Gecesi Ateşi'ni hatırlatan diskodaki sahne çok güzel çekilmiş. Kadın isterse, Ozon'un sinema dilini, Fransız filmlerini, komediyi seven izleyicileri memnun edecek bir yapım.

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Umutsuz bir adamın koşusu

Ali Abaday 27.05.2011

 Umutsuz bir adamın koşusu Hayatta insanın sevdiği kişiden daha değerli neyi vardır? Şayet o kişi elinden alınırsa kaybedecek neyi kalır? **Fred Cavayé'nin yazıp yönettiği Zor Hedef / A Bout Portant** bu iki soru üzerinden yola çıkan ve **heyecan düzeyini neredeyse hiç düşürmeyen bir film**.

Samuel Pierret (Gilles Lellouche) bir hastanede hastabakıcı olarak çalışmakta ve sınavları geçerek hemşire olmak istemektedir. Eşi Nadia (Elena Anaya) ile mutlu bir birliktelikleri vardır ve ilk çocukları doğmak üzeredir. Hayatı olabildiğince iyi görünen Samuel'in yaşamı hastaneye yaralı getirilen bir adamdan (Roschdy Zem) sonra değişir.

Motosiklet kazası sonucu hastaneye kaldırıldığı söylenen adam esasında kendisini öldürmek isteyen iki kişiden kaçarken yaralanmıştır. Polis kim olduğunu araştırırken biri onu öldürmeye kalkar ancak Samuel'in yerinde müdahalesi ile kurtulur.

Polisler kısa süre içinde hastanın Hugo Sartet adında bir kasa hırsızı olduğunu ve bir gece önce öldürülen bir işadaminin cinayeti ile ilişkisi olduğunu fark ederler. Samuel ise kimin hayatını kurtardığından habersiz evine gitmiştir. Ancak evine giren bir kişi onu dövüp, Nadia'yı kaçırr. Samuel kendisine geldiğinde yanında bir cep telefonu çalmaktadır. Telefondaki ses üç saat içinde Hugo'yu hastaneden çıkarmazsa karısının ve doğmamış bebeğinin öleceğini söyler. Samuel hızlı bir plan yapar ve uygulamaya koyulur.

Normalde Hollywood tarzı bir filmi anımsatan Zor Hedef, Fransız sinemasının geçmişten gelen polisiye ve macera geleneğini içinde harmanlamış. Bu sayede bazı sahneler dışında inandırıcılığını kaybetmiyor ve seyircinin de filmden kopmasını engelliyor.

Polis içindeki ayrımları, ekiplerin birbirleriyle çakışmalarını, değişik azınlıkların ve yeraltı dünyasının birbiri ile olan bağlantısını filme yan unsur gibi ekleyen Fred Cavaye, kimi noktalarda hikâyeyi yan unsurlarla besleyerek hem içeriği zenginleştiriyor hem de temponun düşmemesini sağlıyor.

Filmin başrolünde Gilles Lellouche olsa da esasında hikâye Hugo'yu canlandıran **Roschdy Zem** ile polis şefi Patrick Werner (**G  rard Lanvin**) **arasında ge  iyor**. Bir nevi beyaz olan Samuel hayatları su   ile i   i  e ge  mi   Hugo ile Patrick arasında bir denge g  revi g  r  yor.

G  rard Lanvin de Roschdy Zem de karakterlerinin sertli  ini g  sterir bi  imde olduk  a az konu  uyorlar. Ancak Zem'in mimiksiz y  z   ve kızıgnlı  ını belli eden g  zleri oynadı  ı her sahnede rol   almasını sa  lıyor. Onu izlerken insanın aklına Frankenstein'da a  ır makyajın altında sadece g  zleriyle oynayan Bela Lugosi geliyor.

Son d  nemde kimi Fransız macera filmlerini tekrardan   eviren Hollywood'un *Zor Hedefi* de bu kervana kataca  ı d    ncesi a  ik  r.

Macera filmlerinden ho  lananların ka  ırmaması gereken film, son d  nemin en iyi aksiyon filmlerinden biri.

****

Troll'ler her zaman sevimli değildir

Her toplumun kendine özgü mitleri vardır. Cinler, periler, masalsı yaratıklar bu mitlerde farklı şekillerde anlatılır. Kuzey ülkelerinde de troll'ler üzerine söylentiler vardır. En bilinen ikisi, güneş ışığında taşa dönüştükleri ve Hristiyan kanının kokusunu alabildikleridir. Bazı söylentilerde elbise giyip insanların arasında dolaştıkları kabul edilse de bazıları daha korkunçtur.

André Ovredal'ın yazıp yönettiği *Troll Avı / Trolljegeren* bir grup üniversite öğrencisinin vahşi bir ayının Volga bölgesinde yaşadığı dehşeti kameraya çekmeye çalışmasını anlatıyor. Devletin izin verdiği ayı avcıları bölgede dolanırken hepsi ilginç görünümü, kaçak bir avcıdan bahsetmektedir.

Adının Hans (Otto Jespersen) olduğunu öğrendikleri avcıyla karşılaşan çocuklar onunla röportaj yapmak ister ancak ilk seferinde başaramazlar. Yine de ısrarla onu izlemeye devam ederler. Hans bir gece ormana girer ve kaybolur, onu arayan gençlerin karşısına çıkıp "Troll" diye bağıarak kaçır. Kısa süre sonra arkalarında devasa bir varlık onları kovalamaya başlar. Açık alana geldiklerinde Thomas'ın (Glenn Erland Tosterud) bir şey tarafından ısırıldığı görülür.

Hans onlara aslında troll avcısı olduğunu ve kendisini filme almak istiyorlarsa bunun tek şartının onun sözünden çıkmamaları olduğunu söyler. Gençler bunu kabul ettiğinde de aralarında Hristiyan olup olmadığını sorar. Zira troll'ler Hristiyan kanının kokusunu alabilmektedir. İlk başta bunu oyun sanan gençler Hans'ın isteklerini kabul eder. Kısa süre sonra ise troll'ler üzerine bütün düşünceleri değişir.

Blair Cadısı'nın (The Blair Witch Project) açtığı yoldan ilerleyen *Troll Avı*, yolda bulunduğu iddia edilen montajlanmamış görüntülerin aktarılması olarak açıklanıyor. Üniversiteliler başta ödev olarak çıktıkları bu gezide oldukça ilginç ve tehlikeli şeyler öğreniyorlar. Ayrıca troll'lerin varlığının bazı kişilerce bilindiğini de görüyorlar.

Yenilikçi bir tarafı olmayan film gerilim unsurunu ara ara ön plana çıkarmış. Norveç'in ünlü komedyenlerinden Otto Jespersen'in senaryoya kattığı hoş espriler de filmi ilginçleştiriyor.

Troll Avı'nın en önemli özelliği ise kendi yarattığı mantık çerçevesi içinde troll'lere ve yaşananlara mantıklı bir açıklama getirmesi. Yıktağı kimi düşüncelerin yerine yenilerini eklerken bunları havada bırakmıyor. Diğer yandan **özel efektler de oldukça kaliteli, bazı benzerlerinin aksine ucuz canavarları anımsatmıyor. Troll'lerin farklı türleri olduğunu görmek filme ayrı bir zenginlik katıyor.**

***Troll Avı* artık mockumentary olarak anılan türden hoşlananların izlerken keyif alacağı bir yapım. Norveç sinemasından alışık olmadığımız bir tarzda karşımıza çıkan filmin başrolündeki Otto Jespersen'in oyunculuğu oldukça iyi.**

Daha yolun başındalar, X-Men

Ali Abaday 03.06.2011

 Daha yolun başındalar, X-Men Geçmişte, özellikle çocukluk yıllarında yaşananların gelecekte nasıl biri olunacağına dair büyük etkisi olduğuna inanılır. Bir çocuğun küçük yaşta yaşadığı kimi travmaların onun ilerideki hayatını derinden etkileyeceği düşünülür. Bu fikirden yola çıkan **X-Men: Birinci Sınıf / X-Men: First Class** da Profesör X ve Magneto'nun çocukluk ve ilk gençlik yıllarına dönüyor.

X-Men'in en sevilen karakterlerinden Wolverine'in adını verdiği filmin ardından yapımcıların Magneto'nun hayatını anlatan bir film çekeceği dedikodusu uzun süre ortalıkta dolaştı.. Ancak hem Wolverine'in istenen etkiyi yaratmaması hem de beyazperdede yeni serilerin ilgi çekmesi üzerine yapımcılar hikâyenin taa başını anlatan bir seri çekmeye karar verdi.

X-Men'in ilk filminin açılışında olduğu gibi *Birinci Sınıf*'in ilk sahnesinde de 1944 yılında, Polonya'da bir toplama kampında annesinden ayrılan genç Eric Lensherr'i görüyoruz. Metallere olan etkisiyle dikkat çeken Eric mutasyon üzerine araştırma yapan bilim adamı Sebastian Shaw (Kevin Bacon) tarafından bir deneye tabi tutulur. Metal bir parayı hareket ettirmesi istenen Eric bunu başaramayınca Shaw annesini vurur. Bunun üzerine sinirlenip gücünü kontrol edemeyen Eric iki askeri öldürüp mekânı dağıtır.

Tam o sıralarda New York'ta zeki mi zeki Charles Xavier evlerinin mutfağında istediği kişinin kılığına bürünen Raven ile tanışır. Yemek çalmaya gelen Raven'in mavi derisinden korkmayan Xavier ona isterse ailesiyle birlikte yaşayabileceğini söyler.

Ardından takvimler 1966 yılını gösterir. Artık bir kobay olmayan Eric (Michael Fassbender) Shaw'ı aramaktadır. Oxford'dan mezun olan Charles (James McAvoy) ise mutantlar ve mutasyon üzerine tezini vermiştir. Hayatını garsonlukla kazanan, kızkardeşi olarak tanıttığı Raven (Jennifer Lawrence) ise onunla yaşamaktadır.

Tüm bu gelişmeler olurken CIA, üst düzey askerî yetkililer ve diplomatların gittiği Hellfire isimli kulübü gözaltına alır. Kulübe gizlice giren CIA ajanı Moira MacTaggart (Rose Byrne) bir grup mutant görür. Onları korkutan kulüp sahibi Sebastian Shaw, askerî yetkililerden ABD'nin nükleer füzelerini Türkiye'ye yerleştirmelerini ister.

Yeni üçlemenin ilk filmi olan *Birinci Sınıf*, alıştığımız Profesör X ile Magneto'yu hatta Mystique'i bize bambaşka karakterler olarak tanıtıyor: Henüz Profesör X olmayan Charles telepati yeteneği ile kızları etkilemeye çalışan bir genç, güçlerinin tam farkında olmayan Eric ise annesinin intikamını almak isteyen genç bir adam durumunda.

Merak edilen sorulara cevaplar

Film; Profesör X ile Magneto'nun arkadaşlığının temelini, yollarının nasıl ayrıldığını, Profesör'ün diğer mutantları bulmak için kullandığı Cerebro'nun yapılışını, ilk filmde itibaren gördüğümüz X-Men kıyafetlerinin nasıl ortaya çıktığına açıklık getiriyor. İlk üçlemenin ancak sonuncusunda gördüğümüz Hank McCoy, nam-ı

diğer Beast'in (Nicholas Hoult) aslında X-Men için ne kadar önemli olduğu ve çoğu keşfin onun tarafından yapıldığı da bu filmde anlatılıyor.

X-Men: Birinci Sınıf geçen yüzyılın en büyük krizlerinden olan Küba Krizi'ni hikâyesinin görünen tarafına alırken izleyiciye mutantların da insan olduklarını ve yaşadıkları kimi acı tecrübelerden sonra yollarını diğerleriyle ayırmak zorunda kaldıklarını gösteriyor. Özellikle Raven / Mystique'in genç bir kadın olarak yaşadıklarını izleyince ilerde onun neden Magneto'nun yanında yer aldığını daha iyi anlıyoruz.

Tempo hiç düşmüyor

Filmde oldukça ağır bir sorumluluk altına giren Michael Fassbender ile James McAvoy, bize yakından tanıdığımız iki temel karakterin, Magneto ile Profesör X'in gençliklerini anlatmada oldukça başarılılar.

***X-Men: Birinci Sınıf* iki saati aşan süresine karşın temposu neredeyse hiç düşmeyen bir yapım. Ve hiç şüphesiz çizgi roman uyarlamalarını sevenlerle X-Men hayranlarının kaçırmaması gereken bir film.**

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Umutlar başka yıla kalınca

Ali Abaday 10.06.2011

 Umutlar başka yıla kalınca Yıllar önce Derviş Zaim'in izleyicilere araba hırsızı Mahsun'un (Ahmet Uğurlu) hikâyesini anlattığı *Tabutta Rövaşata* filmi, umudun insanı hangi durumlarda ayakta tuttuğunu, tüm zorluklara karşın hayatın sürdürülmesi gerektiğini göstermişti.

Mike Leigh son filmi *Ömrümüzden Bir Sene / Another Year*'da mutlu bir evlilikleri olan Tom (Jim Broadbent) **ve Gerri Hepple** (Ruth Sheen) **çiftine kamerasını çeviriyor.** Bir hastanede danışman olarak çalışan Gerri hem hastalarına hem de arkadaşlarına karşı oldukça anlayışlıdır. Mühendislerle çalışan jeolog kocası Tom ise eşini çok sever.

Çiftin birlikte sebze yetiştirdikleri ufak bir bahçeleri vardır. İkisi de oldukça iyi yemek yapan Hepple çiftinin sürekli misafiri, Gerri'nin çalıştığı hastanede sekreterlik yapan Mary'dir (Lesley Manville). Başarısız ilişkiler yaşamış, başından mutsuz bir evlilik geçmiş, hayatta istediğini bulamamış yalnızlıktan mustarip Mary'nin en büyük isteği iyi bir sevgili bulmaktır. Haftanın birkaç gününü Hepple'larda içki içip dertlerini anlatarak geçirir.

Mary'ye oldukça anlayışlı davranan Tom ve Gerri ise oğulları Joe'nun (Oliver Maltman) hâlâ evlenmemiş olmasını aralarında konuşsalar da ona bu konuda baskı yapmazlar. Yaşlıları bir bir evlenen Joe ise halinden son derece hoşnuttur. Bahçede çalıştıkları bir günün ardından evlerine dönen Tom ve Gerri oğullarının kendilerine hazırladığı sürpriz karşısında oldukça şaşırırlar.

İlkbahar'da başlayıp dört mevsim devam eden filmde Leigh bir taraftan mutlu bir çiftin insanın içini

ısıtan anlayışlı birlikteliklerini perdeye yansıtırken, diğer yandan yine çevrelerindeki umutsuz ve mutsuz insanlara çeviriyor kamerasını. Bir ışık gibi parlayan bu çift dostları için bir çekim alanı oluşturuyor sanki. Evlerine gitmek ne kadar hoş ise onlardan ayrılmak da bir o kadar zor.

Haftasonu verdikleri partiye gelen Tom'un arkadaşı Ken (Peter Wight) de tam bundan bahsediyor işte. Daha eve adımını atar atmaz döneceği pazar gününün kendisine verdiği ağırlığı anlatmaya başlıyor. Aynı durum Hepple'ların evinden ayrılırken sürekli arkasına bakan Mary için de geçerli.

Filmin başında uyku sorunu çeken hastasına Gerri'nin sorduğu "Hayatının en mutlu ânı ne zamandı" sorusu *Ömrümüzden Bir Sene*'nin anahtarı aslında. İnsanı en mutlu olduğu ânı düşünmeye davet eden film, hayatımızı gözden geçirmemize neden oluyor.

Tom ve Gerri'nin mutlu oldukları anlar fazlayken filmdeki çoğu karakter mutlu oldukları andan ziyade kendilerini yıkan anılara odaklanıyor ve etkisinden kurtulamıyorlar.

Yalnızlıktan sıkılan Mary kendisini beğenen Ken'e hiç yanaşmıyor, genç sevgililerin peşinde koşup duruyor. Eski anılara dalan Ken ise sürekli alkol tüketip sağlıksız beslenmeye devam ediyor. Seyirci, hayatlarında çok büyük değişikliklerin olmayacağı sıradan ve mutsuz iki kişi görüyor onlara baktıkça. Ancak onlar da tıpkı çevremizdeki diğer mutsuzlar gibi belki bir gün mutlu olurum düşüncesiyle devam ediyorlar hayata. Küçük mutluluklar da buluyorlar doğrusu. Tıpkı istediği küçük kırmızı arabayı alan Mary gibi, ancak hayalindeki araba daha sonra kâbusu olmaya başlıyor.

***Ömrümüzden Bir Sene* izleyiciyi en mutlu olduğu günleri hatırlamaya davet ederken bir yandan da mutluluğun karşılıklı anlayış ve paylaşmakta olduğunun altını çiziyor.**

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Yanlış zamanda, yanlış yerde olmak

Ali Abaday 17.06.2011

 Yanlış zamanda, yanlış yerde olmak Felluce'de dört ABD'linin öldürülerek bir köprüde cesetlerinin yakılması üzerinden oldukça zaman geçti. Ancak tüm dünyada yayınlanan bu görüntülerin arkasından başta ABD olmak üzere Batılı devletlerin Blackwater tarzı paralı askervarî sözleşmeliler sağlayan kurumlarla ilişkileri inanılmaz biçimde gelişti. O köprüde öldürülen dört kişinin ABD askeri olmadığı, bir şirketin çalışanı olduğu ve ihtiyatsızlıktan öldükleri çok sonradan öğrenildi.

İngiliz sinemasının son dönemde yetiştirdiği en iyi yönetmenlerden biri olan Ken Loach son filmi *Tehlikeli Yol / Route Irish*'te, eskiden asker olup, özel şirketlere çalışan sözleşmelilere ve Irak'ta yaşananlara kamerasını çeviriyor ancak Bağdat'a gitmek yerine bunu Liverpool'dan ayrılmadan başarıyor.

Bir feribotta tek başına yolculuk eden Fergus Molloy (Mark Womack) yakın bir zamanda kaybettiği ve kardeşi gibi sevdiği çocukluk arkadaşı Frankie'nin (John Bishop) ölümünden kendisini sorumlu tutmaktadır. Eski SAS komandosu olan ikilinin askerden sonra bir süre yolları ayrılmıştır. Para kazanmak için çeşitli işlere giren

Frankie'ye Fergus kendisi ile Bağdat'a gelmesini önerir. Hem adrenalin hem de aylık 10 bin paundu bulan bir maaş sözü de verir.

Karısı Rachel'ı (Andrea Lowe) bırakmak istemeyen Frankie yine de öneriyi kabul eder. Ancak sonrasında bir kavgaya karıştığı için pasaportuna el konulan ve İngiltere'den ayrılamayan Fergus'u arayan Frankie ona ulaşamaz. Kısa süre sonra da Bağdat Havaalanı'na giden ve Route Irish olarak bilinen tehlikeli yolda tuzağa düşürülüp öldürüldüğü haberi gelir.

Frankie'nin bu kadar kolay şekilde öleceğine inanmayan Fergus olayı araştırmaya başlar ve giderek daha ilginç bilgilere ulaşır. Arkadaşı gerçekten bir tuzakta mı öldürülmüştür yoksa tuzağa mı gönderilmiştir? Fergus bunu araştırırken oldukça yukarılara uzanan bir olaylar zinciri ile karşılaşır.

Genellikle sistem eleştirisi, devlet için işlenen suçlar ve hassas insanların yaralanmalarıyla ilgili konular üzerine çektiği filmlerle tanınan Loach *Tehlikeli Yol*'da Irak savaşı ve burada savaşan eskinin askeri şimdinin "paralı savaşçılar"ın hikâyesine dikkat çekiyor. Filmin bir sahnesinde de dendiği gibi sözleşmeli olarak ölen askerler için hiçbir ülkede bir anıt ya da bir özel mezarlık mevcut değil.

Buna karşın bu sözleşmeli askerlerin ya da Iraklıların tabiri ile kovboyların orada işledikleri suçlara karşı da dokunulmazlıkları mevcut. Felluce'de dört sözleşmeli personelin öldürülmesinin ardından bu şirketlere verilen ihaleler ve haklar inanılmaz şekilde artmış halde.

Loach önceden çektiği *Ülke ve Özgürlük / Land and Freedom*'da olduğu gibi bir arkadaşlarının ölümü üzerine toplanan grup ile filmi başlatıyor. Bu sefer fark ölen kişinin bir inanç uğruna değil, sadece para için çarpışırken ölmesi. Ayrıca ölüm nedeni de tam olarak belli değil. Ne var ki kimi sahnelerdeki ufak ayrıntılar Loach'un esas isteğinin sistemi yargılamak bu şekilde çalışan insanların da durumuna dikkat çekmek olduğunu gösteriyor.

Rachel'in arabasını park edip evine gelmesini beklerken Fergus'un balkonundan görünen tek ayağı olmayan köpek belki de bu sözleşmelileri anlatan en güzel sahnelerden biri. Onlar da tıpkı bir yanları sakat kalarak hayata devam ediyorlar. Fergus'un ruhu bir şekilde sakat kalmışken, diğer bir arkadaşları Craig (Craig Lundberg) bir an tereddüt ettikleri için gözlerini kaybetmiştir. Savaşın cehenneminden bir şekilde dışarı çıkmayı başarsalar da bu insanlar sakat kalmıştır. Ve bu savaşa bulaşmalarının nedeni o ya da bu şekilde ülkeleridir çünkü onlar ülkelerinin politikaları gereği "iyilik için çalışan ve bir ulusun yaratılmasına yardım eden isimsiz kahramanlardır".

Tehlikeli Yol'un vuruculuğuna en büyük katkıyı sağlayan ikinci isim ise sinematograf Chris Menges. Liverpool'u sert ve soğuk, genelde beyaz ağırlıklı bir görünüşte, Irak sahnelerinde cep telefonları kullanılmış ve tozlu sokaklar eklenmiş. İngiltere'den görünen ile Irak'ın gerçeğinin arasındaki farklar bu çekimlerle iyi bir şekilde destekleniyor. Uzaktan olaylar daha normal gözükürken, içine girdikçe görüntüler biraz bulanıklaşıyor.

Orduda oldukça iyi eğitim almalarına karşın kimi zaman çok kolay bir şekilde öldürülen ve ardından "yanlış zamanda yanlış yerdediler" sözü edilen sözleşmelilerin yaşadıklarını ve para kazanmak için insanların hayatlarını hiçe sayan güçlü şirketlerin hikâyelerini, biraz dışarıdan ama oldukça vurucu bir şekilde izlemek isteyenler için *Tehlikeli Yol* güzel bir seçim olur.

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kadınlar istediklerini her zaman alır

Ali Abaday 24.06.2011

 Kadınlar istediklerini her zaman alır Tüm insanların eşit doğduğu ve eşit haklara sahip olduğu inancı yaygın olsa da iin aslı pek öyle değil. Sadece tarihte değil günümüzde yaşanan olaylarda bile herkesin eşit olmadığı, George Orwell'in deyişiyle bazılarının "daha eşit oldukları"na şüphe yok.

Tarih boyunca kazanılan hakların perde arkasında çoğunlukla ilginç hikâyeler var. Kadınların erkeklerle eşit maaş almalarını sağlayan da işte bu tür bir hikâye. *Takvim Kızları / Calender Girls* filminden tanıdığımız **Yönetmen Nigel Cole'nin yönettiği *Kadının Fendi / Made in Dagenham*, İngiltere'de, Ford fabrikasında vuku bulan, kadınların erkeklerle eşit maaş almak için yaptıkları mücadeleyi anlatıyor.**

1968 yılında Ford otomobil fabrikasının İngiltere, Dagenham'daki döşeme bölümünde çalışan kadınlar haklarının iyileştirilmesini ister. Ancak ne irket yönetimi ne de bağlı oldukları sendika kadınların bu isteklerini fazla dikkate alır. Ne var ki sendika yelerinden Albert Passingham (Bob Hoskins) da kadınlarla aynı grtedir.

Albert yönetim kurulu ile yapılacak toplantıya Rita O'Grady'i (Sally Hawkins) götürür. Yöneticiler karşılarında Rita gibi ne istediğini bilen bir kadın görünce ilk başta biraz aırırlar. Bu toplantıdan sonra da istedikleri hakları alamayan kadınlar greve gitme kararı alır. Önceleri kısa süreceği dnlen grev bir zaman sonra kamuoyunun dikkatini çeker ve Rita'nın önderliğindeki kadınlar tarihe geçer.

İlk grev, yerleşme bölgesi olarak tam Dagenham'da çıkmasa da hikâyeyi biraz kurgulayan Yönetmen Cole seyirciye izlenilebilecek bir öykü sunuyor. **Baroldeki Rita O'Grady karakteri gerçek hayattaki birkaç kadının birleştirilmesinden olusa da yaşananların gerçek olması bu yarı kurgusal filmi izlenir kılıyor.**

Kadınları sürekli ikinci sınıf ve kendilerinden aşağıda gören erkeklerin ilk balarda hakların iyiletirilme talebini normal karşılamaları ve kadınları desteklemelerine karşın bir zaman sonra onları uyarmaya balamaları filmin kilit noktalarından birini oluşturuyor. Erkeklerin grev yaptıkları dönemde onları destekleyen eşleri, kendi grevleri uzayınca kocalarından farklı tepkiler almaya balıyor. Böylece mücadelelerinin sadece i hayatına değil, toplumsal hayata da bazı yenilikler getireceği anlaşılıyor.

Kadının Fendi, Rita O'Grady gibi iyi bir eğitim almamış, fabrika işçisi kadın ile ülkenin en iyi üniversitelerinden birinde olduğa iyi bir eğitim almış, ancak ardından evlenip ev kadını olmuş Lisa Hopkins (Rosamund Pike) arasındaki ilişkiyi de olduğa güzel iliyor. İlk başta aralarında hiçbir ortak nokta yokmuş gibi görünen bu iki kadının aslında toplumsal anlamda aynı noktada oldukları ve Rita'nın başlattığı eylemin sadece i hayatında değil, Lisa gibi evine hapsolmuş kadınların hayatında da değişiklik yaratacağı görünüyor. Ne kadar farklı eğitim almış, ne kadar farklı sınıflara ait görünseler de her iki kadının ev içindeki hali aynı. İte bunu değiştirmek için bir şeyler yapmak gerekiyor.

Tarihte eşitsizlikler, haksızlıklar her zaman varoldu ve varolmaya da devam edecek. Hem bu haksızlıklara karşı duranların hikâyelerini sevenler hem de seyri hoş bir film izlemek isteyenler bu yıl İstanbul Film Festivali'nde de gösterilen *Kadının Fendi*'ni zevkle izleyecek.

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Öğrenmenin yaşı yoktur

Ali Abaday 08.07.2011

 Öğrenmenin yaşı yoktur Hayatın neler getireceği, insanı hangi ilginç durumlarla karşı karşıya bırakacağı bilinmez. İnsan kimi zaman Tolstoy gibi hayatında mutlak mutluluğu yakaladığına inandığı sırada hiçlik ile karşılaşabilir. Sonuçta hayatın ne zaman, nasıl bir oyun yapacağını ancak kendi bilir.

Tom Hanks'ın son filmi *Larry Crowne*'da da durum buna benzer bir şekilde geliyor. Larry Crowne (Tom Hanks) deniz kuvvetlerinden ayrıldıktan sonra büyük bir markette çalışmaya başlamıştır. İşine oldukça bağlı olan, sürekli ayın elemanı seçilen Larry, işyerinin küçülme planı sonucu üniversite eğitimi almadığı gerekçesiyle işten atılır.

Bir yarışma programından 500 bin dolar kazandıktan sonra hayatını evinin önünde her türden eşya satarak kazanan komşusu Lamar'ın (Cedric the Entertainer) önerisiyle Doğu Vadisi Halk Üniversitesi'ne kaydolar. Okula gittiği ilk gün Talia (Gugu Mbatha-Raw) adında güzel, enerji dolu bir kızla tanışır. Kısa sürede Talia ve erkek arkadaşı Dell'in (Wilmer Valderrama) grubuna katılan Larry hayatındaki esas değişimi hitabet sınıfındaki öğretmeni Mercedes Tainot (Julia Roberts) ile tanışınca yaşar.

Orta yaşlı bir Amerikalının ansızın işsiz kaldıktan sonra ne yapacağını bilemeyerek üniversite hayatına atılmasını anlatan *Larry Crowne* alışageldik, hoş bir romantik komedi. Tom Hanks kendisine Oscar ödülü kazandıran Forrest Gump'ın biraz daha akıllı, ama yine saf hali olan Larry Crowne rolünde hayatın sürprizlerine açık olunması gerektiğini gösteriyor.

Filmde Larry yaşanan olumsuzluklardan ne kadar kısa sürede kurtulup, çevreye ne kadar çabuk uyum sağlarsa hitabet hocası Mercedes de engeller karşısında kendisini bir o kadar hızlı koyveriyor. Bu yüzden eskiden severek başladığı işinden uzaklaşmış, kocası ile sorunları olan ve kendisini alkole vermiş birine dönüşmüş.

Zıt karakterlerin ilginç şekillerde biraraya gelmesi gibi, orta yaşlı bir adamın üniversiteye başlaması da filmin komedi unsurlarından. Ayrıca herkesin etkilendiği Talia ile onu kıskanan erkek arkadaşı Dell ve Larry arasındaki ilişkiler de oldukça eğlenceli. Böyle olduğunu düşünen ise yalnızca Dell değil, Mercedes de kendini günbegün geliştiren öğrencisi Larry'nin Talia ile ilişkisi olduğunu varsayanlardan.

Larry Crowne'un ilginç noktalarından biri de izleyiciye farklı ilişki şekillerini göstermesi. Talia ve Dell ile genç bir çifti seyrederken, Mercedes ve kocası Dean'de (Bryan Cranston) sıradanlaşmış bir evliliği izliyoruz. Öteki tarafta Lamar ile B'Ella (Taranji P. Henson) ise mutlu bir evlilik örneği sunuyorlar.

Filmin yan rollerinde de ünlü isimler yer alıyor: *Uzay Yolu* (Star Trek) dizisinin Hikaru Sulu'su olarak ünlenen Geroqe Takei, iktisat hocası Dr. Matsutani olarak karşımıza çıkıyor. Pam Grier ise Mercedes'in meslektaşı Frances rolünde.

***Larry Crowne* duygusal komedilerden hoşlanan, keyifli bir film izlemek isteyen sinemaseverlerin hoşlanacağı türde bir yapım.**

Çatı katında iç içe hikâyeler

Ali Abaday 15.07.2011

Çatı katında iç içe hikâyeler Agatha Christie'nin dedektif öyküleri yazmaya, ablalarına okuduklarından daha iyi polisiye hikâyeler yazabileceğini iddia etmesiyle başladığı rivayet edilir. Sonuçta Christie o kadar başarılı kitaplar yazdı ki polisiye roman denince hâlâ ilk akla gelen yazarlardan biri. Kimileri özellikle "Roger Akroyd" cinayetinde polisiye roman kurallarına uymadığını söylese de, o, kuralları yıkan ve ince zekâ örnekleri gösteren eserler verdi.

2008 yılında Belçikalılar'ın çektiği ve oldukça başarılı bulunan *Çatı Katı / Loft* daha sonra Hollandalı yönetmen Antoinette Beumer tarafından yeniden filme alındı.

Oldukça yakın beş arkadaş bir çatı katını eşlerinden gizli, sevgilileriyle buluşmak için kullanmaktadır. Daire ile ilgili kurallar basittir: Beş arkadaş anahtarlarını kimseye vermeyecek, biri daireyi kullanmak istediğinde diğerlerini haberdar edecek ve tabii ki eşlerine hiçbir şey anlatmayacaklardır. Ancak bir sabah dairede bir kadın cesedi bulmalarıyla her şey altüst olur.

Dairenin asıl sahibi Matthias (Barry Atsma) polis çağırmaya karşı çıkar. Psikolog olan Bart'ın (Fedja van Huêt) aklına bunu üvey kardeşi Tom'un (Chico Kenzari) yapabileceği gelir. Tom ise o sabah kayınpederiyle birlikte olduğunu iddia eder. Kısacık bir zaman dilimi içinde aslında birbirlerini pek de tanımadıklarını fark ederler.

Oldukça sağlam bir şekilde kurgulanan ve geriye dönüşlerle zenginleştirilen film daha ilk sahneden itibaren seyirciyi etkisi altına alıyor. Özellikle polisiye film seven izleyicileri pek çok kere şaşırtan *Çatı Katı*, onların yanlış tahminlerde bulunmalarına sebep olacak sahneler içeriyor.

Polisyelerde izleyicinin neleri dikkate aldığını ve sonuca gitmek için hangi ipuçlarını değerlendirdiğini iyi bilen senaristler, bazı filmlerde yapılan kimi hataları bu sefer avantaja dönüştürmüş. Başından itibaren izleyiciyi farklı noktalara sürükleyen film heyecan temposunu sonuna kadar düşürmüyor.

Filmde her soruya karşılık verilen cevabın içinde başka bir soru barındırması ve kimi cevapların geri dönüş sahnelerinde verilmesi seyri arttıran bir durum. Ayrıca parçalar birbirine eklendikçe ortaya çıkan resim daha detaylarla doluyor, ancak bunlar çok kafa karıştırıcı değil.

Çatı Katı ilk seyredildiği zaman izleyicinin sonunu çözmeye çalışacağı, daha sonraki izleyişlerinde ise, sonucu bildiği için, hangi noktalarda nasıl ipuçlarının verildiğini daha dikkatli anlayacağı filmlerden biri. Kısaca ilk seyredişte bir heyecan verip, daha sonrakilerde farklı noktaların yakalanacağı bir yapım.

Çatı Katı'nın Hollandalı oyuncularının daha önce birlikte çalışmaları ise filmin diğer şansı. Böylelikle kimi sahnelerdeki inandırıcılık iyice perçinlenmiş.

Çatı Katı özellikle polisiye severlerin, ama bunun yanında heyecan dozu düşmeyen bir film izlemek isteyenlerin de sevecekleri türde bir yapım.

Ölümle yaşam arasında bir kaçış

Ali Abaday 22.07.2011

 Ölümle yaşam arasında bir kaçış İnsanın en temel içgüdüğü yaşamak ve bu uğurda gereken her şeyi yapmak. Polonyalı yönetmen Jerzy Skolimowski'nin yazıp yönettiği *Ölümüne Kaçış*'in (*Essential Killing*) temel motifi de bu. ABD'nin terör şüphelilerini gizlice başka ülkelerde sorgulamasını eleştiren film, adı bilinmeyen diyarlarda geçiyor.

Çölde üç Amerikalı öldüren Muhammed (Vincent Gallo) isimli militan hemen yakalanıp sorgulanmak üzere bir üsse götürülür. Yakalanırken kullanılan bomba yüzünden söylenenleri duyamayan genç adam önce işkenceli sorgulardan geçirilip ardından da uçakla Avrupa'daki bir ülkeye nakledilir. Burada geçirdiği trafik kazasından sonra kaçmayı başaran Muhammed çölün aksine oldukça soğuk bir havada, doğa içinde hayatta kalma mücadelesi verir.

Başroldeki Vincent Gallo'nun tek söz söylemeden sadece mimikleriyle harika bir oyunculuk çıkardığı *Ölümüne Kaçış*, bilmediği bir ülkede yaşamak için oldukça çetin mücadele veren adamın hikâyesini anlatıyor. Filmin en çarpıcı yanını ise Amerikalı askerlerin bilmedikleri topraklarda savaşımaya çalışması gibi, Muhammed'in de bilmediği bir ülkede üstelik de alışık olmadığı bir iklimde hayatta kalmaya çalışması oluşturuyor. O da tıpkı Amerikalı askerler gibi karşısına çıkan herkesi tehdit olarak görüyor.

Muhammed bir anti-kahraman. Koşulları ne kadar zor olursa olsun izleyici ona yakınlık duymuyor. Filmin yönetmeni yaptığı küçük oyunlarla Muhammed'e yakınlık duyulmasını önlüyor. Yaşadığı zorluklar ise aynı şartlardaki insanların yapacağı şeyler ancak seyirci filmi izlerken empatiyi kolay kuramıyor. Burada Muhammed'in kimi noktalarda uç sayılacak seçimler yapmasının da etkisi var.

Yönetmen-senarist Skolimowski filmin hikâyesini evinin yakınlarındaki havalimanının CIA tarafından mahkûm transferinde kullanıldığı dedikodusunu duyduktan sonra yazmaya başlamış. İlginçtir ki daha sonra Polonya, ülkesindeki kimi havalimanlarını CIA'e bağlı uçaklara altı kere açtığını kabul etmişti.

Yönetmen *Ölümüne Kaçış*'ı politik bir film olarak yorumlamıyor ona göre film, "Bir adamın kaçarken vahşi bir hayvana dönüşüp yaşamak için öldürmesiyle ilgili".

Filmde ABD dışında hiçbir ülkenin adı geçmiyor. Bu yüzden izleyici Muhammed'in El-Kaide mi, Taliban mı yoksa başka bir örgütün üyesi mi olduğunu bilmiyor. Nerede yakalandığı, hangi Avrupa ülkesine gönderildiği de tamamen meçhul.

Başta Venedik Film Festivali olmak üzere birçok festivalden ödülle dönen *Ölümüne Kaçış*, etkileyici doğa çekimleri, az sayıdaki diyaloglarıyla gerilimli ve maceralı bir konunun farklı şekilde de anlatılabileceğini gösteriyor.

Başrol oyuncusu Vincent Gallo -35 derecede, çalışma koşullarının ağır olduğu dağlarda gerçekleştirilen çekimlerde büyük zorluk yaşamış. Kimi noktalarda ekibin set kurması bile büyük maceralara yol açmış ve bitiminde yönetmen Skolimowski bunun hayatının en zor filmini çektiğini itiraf etmiş.

Ölümüne Kaçış oldukça maceralı hikâyeyi bu tarzın anlatım kalıpları dışında bir yolla perdeye aktaran çarpıcı bir film.

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Her süper kahraman birbirine benzemez

Ali Abaday 29.07.2011

 Her süper kahraman birbirine benzemez Herkesin çocukken hayalinde yarattığı ve gerçek hayatın aksine eğlenceli, zevkli maceralar yaşadığı bir dünyası olmuştur. Zaman içinde kimileri bu hayal dünyasını unutup gerçek hayata adapte olsalar da bazıları o dünyadan ve içindeki çocuktan tam olarak kopamaz.

Ultra Mega Süper Kahraman/ Griff the Invisible içindeki çocuğu hâlâ koruyan, gündüzleri ofiste iş arkadaşı Tony'nin (Toby Schmitz) tacizlerine maruz kalan Griff'in (Ryan Kwanten) hikâyesini anlatıyor. İnsanlarla ilişkileri oldukça mesafeli olan ağabeyi Tim (Patrick Brammall) dışında neredeyse kimseyle görüşmeyen Griff, geceleri süper kahraman olarak mahallesini kötülerden korur. Özel güçlerinin getirdiği sorumluluk nedeniyle de insanlarla fazla iletişime geçmez.

Griff'in hayatı ağabeyinin flört etmeye başladığı Melody (Maeve Dermody) ile tanışınca değişir. Bir gün duvarlardan geçebileceğine inanan Melody'nin imkânsız olaylara karşı güçlü bir tutkusu vardır.

Griff ilk başlarda Melody'ye de diğer insanlara davrandığı gibi davranır. Tim'den sıkılan Melody kendisine yakın bulduğu Griff ile daha fazla görüşmek ister. Ne var ki bu yakınlaşma sorunları da beraberinde getirecektir.

Son dönemin oldukça hoş ve içe dokunan yapımlarından *Ultra Mega Süper Kahraman*'ın başrolünde *True Blood* dizisinde Jason Stackhouse'u canlandıran Ryan Kwanten var. Seyircinin filmde tanımakta biraz zorlanacağı Kwanten, naifliği ve çocuksu ruhunu hiç kaybetmemiş Griff'i o kadar iyi anlamış ki, filmin başarısındaki payı oldukça fazla.

Senaryoyu da yazan yönetmen Leon Ford, Griff'in hikâyesini bir gün kafede otururken kendi hayal dünyasında oldukça eğlenen bir çocuğu gördükten sonra – aynı şekilde oyun oynayan bir yetişkinin neler yaşayabileceğinden yola çıkmış– yazmaya başlamış. Ford'un bitirdiği senaryo *Piyano/ The Piano* filminin yapımcısı Jan Chapman'ın dikkatini çekince hazırlıklar başlamış.

Griff, sahip olduğu güçlerin her süper kahramanda olduğu gibi ona da bazı sorumluluklar yüklediğinin farkında. Onu diğer insanlardan uzak tutan bu güçleri biriyle paylaşmasının o kişinin başını derde sokacağına inanıyor. Yetişkinler ise kendi dünyasında yaşayan ve garip davrandığını düşündükleri Griff'i hiç mi hiç anlamıyorlar.

Griff'i anlayan tek kişi ise tıpkı onun gibi düşünen Melody. Melody'nin Griff'i tanıdıktan sonra ona karşı duyduğu yakınlık kimileri için aşk olarak ifade edilse de, bazıları için yetişkin bedenindeki iki çocuğun birbirlerini keşfedip oyun arkadaşı olmaları olarak da adlandırılabilir. Sonuçta aşk da dünya denen kum havuzunda anlaştığımız biriyle oyun oynamaya benzemiyor mu?

Batman'e yakın

Griff güçlerin getirdiği sorumluluk sebebiyle yalnızlığı seçmesi bakımından ilk başta 'Örümcek Adam'ı anımsatsa da, güçleri ve kıyafeti açısından 'Batman'e daha yakın duruyor. Fakat Griff ikisi de değil. Zaten hiçbir süper kahraman birbirine benzemez. Griff'in içindeki esas gücü ortaya çıkarıp onu gerçek bir kahraman yapan ise sırlarını ilk açtığı kişi, Melody oluyor. Gerçek hayata sıkışan Griff ve Melody'nin hikâyesini anlatan *Ultra Mega Süper Kahraman* sinemada farklı bir bakış izlemek isteyenlerin hoşlanacağı bir yapım.

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Cehennem ateşi yakmak

Ali Abaday 05.08.2011

 Cehennem ateşi yakmak Not: Bu yazı serinin önceki filmlerine ait spoilerlar içermektedir.

Çok az filmin final sahnesi sinema tarihine geçmiş ve sinemaseverlerin aklına kazınmıştır. Başrolünde Charlton Heston'ın oynadığı *Maymunlar Cehennemi/ Planet of the Apes*'in son sahnesi işte bu şekil sinema tarihine geçenlerden biri. Film hem vurucu finali hem de elde ettiği başarı ile de serinin diğer filmlerinin çekilmesine olanak sağladı.

Fransız yazar Pierre Boulle'nin *Planète des Singes* adlı romanından 1963 yılında uyarlanan yapımda astronot George Taylor'ın (Charlton Heston) zamanda yolculuk yaptıktan sonra yaşadıklarını seyirciye gösteriyordu. Taylor ve diğer astronot arkadaşlarının uzayda seferdeyken zamanda yolculuk yapmaları sonucu 3978 yılına gidip, maymunların hâkimiyetinde bir medeniyetle karşılaşmalarından sonra yaşadıklarını anlatıyordu.

Rupert Wyatt'ın yönettiği Amanda Silver ve Rick Jaffa'nın yazdığı *Maymunlar Cehennemi Başlangıç/ Rise of the Planet of the Apes* kimi noktaları seriye bağlı olsa da, temel noktaları oldukça farklı.

Alzheimer hastalığına çare bulmak için araştırmalar yapan Will Rodman (James Franco) bir bilimadamıdır. Rodman hastalığa karşı geliştirdiği virüsleri şempanzeler üzerinde dener. Parlak Göz adı verilen bir şempanzeye uyguladığı tedavi sonrasında virüsün beyindeki hasarlı bölümleri onardığı gibi zekâyı arttırdığını da fark eder. Çalıştığı şirketin yönetim kuruluna gelişmeleri göstermek için sunum yapacağı gün olay çıkaran şempanzenin vurularak öldürülmesi sonucu çalışma bir süre askıya alınır.

Çalışanlar Parlak Göz'ün aslında yeni doğum yaptığını ve bu yüzden sinirli davrandığını iş iştenden geçtikten sonra fark ederler. Yavru şempanzeyi bakmak için evine götüren Will bir yandan da Alzheimer hastası babası Charles (John Lithgow) ile ilgilenir. Annesinin kendisine hamileyken ilaç kullanması sonucu genetik olarak farklı doğan şempanzeye (Andy Serkis) Sezar adını koyarlar.

Oldukça zeki olan Sezar büyüdükçe daha da zekileşir. Ancak bazı insanlar evlerinin yakınında şempanze görmekten rahatsız olurlar. Bir gün komşu çocukların bisikletiyle oynamak isteyen Sezar onların evine girdiğinde oldukça sert bir tepkiyle karşılaşır. Onu kurtardıktan sonra götürdüğü veterinerde Will, Caroline (Freida Pinto) ile tanışır.

Babasının hastalığının artması üzerine bulduğu virüsü ona enjekte eden genç bilimadamı ilaçtan hemen sonuç alındığını fark eder. Yıllardır üzerinde çalıştığı projeye ilgili ilerlemeleri göstermek için işyerine gider, insanlık

tarihinde büyük bir değişiklik yapmakta olduğunun farkında değildir.

Orijinal filmin üçüncü bölümü olan *Maymunlar Cehennemi'nden Kaçış/ Escape from the Planet of the Apes*'te gelecekte zamanımıza gelen iki şempanze, Zera ve Cornalius'un anlattıklarına göre uzaydan gelen bir virüs dünyadaki tüm kedi ve köpeklerin ölmesine neden olmuştu. İnsanlar hem evde beslemek hem de kimi işlerini yaptırmak için şempanze, orangutan ve gorilleri eğitmeye başlamışlar, ancak oldukça zeki olan bu maymun türleri yıllar içinde kontrolü ele almıştı.

Bu sefer maymunların zekâsı Will'i geliştirdiği virüs sayesinde artıyor. Başlangıç, birçok yönden serinin dördüncü filmi *Maymunlar Cehennemi'nin Fethi/ Conquest of the Planet of the Apes*'i animsatıyor. Sezar'ın diğer maymun türlerine yapılanları görüp isyan etmesi ve onları örgütlemesi oldukça benzerlik taşıyor.

Tim Burton'ın 2001 yılında çektiği *Maymunlar Cehennemi*'ni ayrı tutarsak, *Maymunlar Cehennemi Başlangıç*'in serinin daha önce çekilen ilk beş filmine atıf yaptığını görüyoruz. Mars'a yolculuk yapan Icarus'un uzayda kaybolması, maymunların ilk isyanı, şempanze, orangutan ve goriller arasında yapılan iş bölümü, şempanzelerin paylaşmayı öğrenmeleri gibi...

Yüzüklerin Efendisi/ The Lord of the Rings'te Gollum'u, *King Kong*'ta ise dev gorili canlandıran Andy Serkis bu filmde de Sezar'a hayat veriyor. Tobey Maguire'in rolü kabul etmemesi üzerine filme katılan James Franco ile iyi bir ikili oluşturan Serkis seyircinin maymunların isyanını haklı bulmasındaki en büyük sebeplerden biri.

Yeni bir üçleme planlayan yapımcılar bu filmin ardından insanlarla maymunlar arasındaki savaşın nasıl başladığını ve dünyanın nasıl maymunların hâkimiyetine girdiğini anlatacaklarını belirtiyorlar.

Önceki filmlerde köle-efendi mantığına, ırkçılığa ve nükleer tehdide dikkat çeken yapımın bu seferki alt metninde yabancı düşmanlığı ve bilimsel gelişmelerin tahmin edilemez yan etkileri işlenmiş. Sezar'ın yaşadıkları ve sonrasında kendi ırkı için başlattığı ayaklanma kimi noktaları ile *Spartaküs*'ü de animsatmıyor değil. Sezar'ın âşık olmaması ve insanların çoğunluğundan hem kendisinin hem de diğer maymunların gördüğü nefret yüzünden isyan çıkarması iki film arasındaki farkları oluşturuyor.

Sezar'ın bakımını üstlenen ve babasının hastalığı yenmesi için var gücüyle çalışan Will, geliştirdiği virüsün gücünü ve etkisini tam olarak tahmin edemeyen iyi niyetli bilimci rolünde. Genç adam eskinin dünyayı felakete sürüklemek isteyen aklını kaçırmış bilimadamlarının yerini alıyor. Böylelikle çağımızda çıkacak kimi olayların da bilinçli planlanmış komplolar değil, kaza eseri ortaya çıkmış buluşlar olabileceğini gösteriyor.

Yeni bir *Maymunlar Cehennemi* hikâyesi ile karşımıza çıkan film, serinin hayranları kadar bilimkurgu severlerin de hoşuna gidecek bir yapım.

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Patronla baş etmek sanattır

Ali Abaday 12.08.2011

 Patronla baş etmek sanattır Patricia Highsmith ilk romanı *Trendeki Yabancılar / Strangers on a Train* ile oldukça büyük bir beğeni toplamıştı. Kitap yayımlandıktan bir yıl sonra ünlü yönetmen Alfred Hitchcock

*Trendeki Yabancılar'*ı sinemaya uyarlayınca şöhreti daha da artmış aynı zamanda özellikle polisiye sinemaya büyük bir katkı sağlamıştı.

Yıllar için de kimi filmlerde *Trendeki Yabancılar* misali birbirlerinin hayatlarını zehir eden insanları öldürmeye çalışan kişilerin hikâyeleri anlatıldı. Bu hafta gösterime giren *Patrondan Kurtulma Sanatı / Horrible Bosses* aynı konuyu mizahi bir dille işleyen yapım.

Bir şirkette çalışan ve genel müdür yardımcısı olmak isteyen Nick Hendricks (Jason Bateman) işini sevse de kendisine hayatı dar eden patronu Dave Harken'den (Kevin Spacey) oldukça şikâyetçidir. Ancak terfi için yine de onun yaptıklarına katlanmaktadır. Bir ilaç firmasında çalışan yakın arkadaşı Kurt Buckman (Jason Sudeikis) ise işini sevmektedir. Patronu Jack Pellitt (Donald Sutherland) ile de arası oldukça iyidir, işteki tek sorunu patronun esrarkeş oğlu Bobby'dir (Colin Farrell). İkilinin biraz saf arkadaşları Dale Arbus (Charlie Day) ise nişanlısı ile mutlu ancak bir yanlış anlama sonucu girdiği cinsel suçlular listesinden adını çıkaramadığı için kolay iş bulamamaktadır. Dale kendisine iş veren dişi Julia Haris'in (Jennifer Aniston) kendisine yaptığı tacizlere bu sebepten katlanmaktadır.

Üç arkadaşın hayatı Jack'in ölüp Kurt'ün de işte sorunlar yaşaması ve patronlarından kurtulmanın ne kadar güzel olacağını söylemesi ile değişir. Önce bir kiralık katil arayan üçlü, aradıkları kişiyi sandıkları Jones'u (Jamie Foxx) tutarlar ama Jones onlara adam öldürmede danışmanlık yapacağını söyler ve her birinin diğerinin patronunu öldürmesi gerektiğini anlatır. Üç kafadar bu fikirle oldukça komik olaylara yol açmaya başlarlar.

İlk olarak Jennifer Aniston'un saçlarını boyatması ve iç çamaşırılı sahneleri ile adını duyuran *Patrondan Kurtulma Sanatı*, ardından Colin Farrell'ın makyajlı hali ile medyada kendine yer buldu. Her ne kadar iyi bir kadrosu olsa da bilinen bir fikri komedi şeklinde uyarlamaya çalışan yapım sıradanlığın ötesine hiçbir noktada geçemiyor.

Klasikleşmiş komiklikler ve esprilerin yapıldığı, kimi filmlere gönderme sahneler ile ritmi tutmaya çalışan yapım hiçbir orijinallik içermiyor.

Jason Bateman ile Jason Sudeikis'in kimyasının tutmuş gibi görüldüğü yapımda, usta oyuncu Kevin Spacey yine rolünün hakkını veriyor ama bu bile filmi iyi yapmaya yetmiyor.

Yine de iyi bir oyuncu kadrosuna sahip olan *Patrondan Kurtulma Sanatı* komik bir film izlemek isteyenler hoşlanabileceği bir yapım.

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bunlar mesaj kaygılı arabalar

Ali Abaday 19.08.2011

 Bunlar mesaj kaygılı arabalar Bilindik hikâyedir; bir karakter yaratmaya çalışan Walt Disney çatı katında yaşarken ev arkadaşı fare ile çocukken beslediği fareyi birleştirip meşhur Mickey Mouse'u yaratır Sonrasında Mickey Mouse ya da bilinen adıyla Mickey fare ve arkadaşları o kadar sevilir ki, Disney'in kendi adını verdiği şirketi tüm dünyaca tanınır.

Disney'in açtığı yolda ilerleyen ve bu yıl 25. yaşını kutlayan çizgi film dünyasının en iyilerinden Pixar da, çeyrek asrı devirmenin mutluluğunu en tutulan çizgi filmlerinden *Cars / Arabalar*'ın ikincisini çekerek perçinlemek istemiş. İlk filmi de çeken John Lasseter yönetmen koltuğuna bir kez daha oturmuş ve bu sefer Şimşek McQueen değil de Mater üzerinden bir hikâye anlatma yoluna gitmiş.

Şimşek McQueen (Owen Wilson) kazandığı şampiyonluklardan sonra Radyatör Kasabası'nda en yakın dostu Mater (Larry the Cable Guy) ve sevgilisi Sally Carrera (Bonnie Hunt) ile mutlu mesut yaşar. Bir gün eski petrol zengini Miles Axlerod (Eddie Izzard) petrol yerine yeşil yakıt üreteceğini ve bunu tanıtmak için de dünyanın beş şehrini kapsayan büyük bir yarış düzenleyeceğini açıklar. Şimşek'in en büyük rakibi olan İtalyan Formula arabası Francesco Bernoulli (John Turturro) televizyonda kimsenin kendisini geçemeyeceğini söyleyince Mater telefonla programa bağlanır. Şimşek de hem en yakın arkadaşının olaya dâhil olması hem de Sally'nin Francesco'yu beğendiğini söylemesi üzerine yarışmaya katılmayı kabul eder.

Bu esnada Profesör Zündapp (Thomas Kretschmann) adında biri gizlice bu yarışları ve yeşil yakıtı sabote edecek bir plan yapar. İngiliz Gizli Servisi'nden Finn McMissile (Michael Caine) ile Holley Shiftwell (Emily Mortimer) ise bu planları ortaya çıkarmaya çalışırlar. Ama onlara yardım edecek ABD'li ajan, Zündapp'ın adamları tarafından yakalanır. Bu karışıklık sonucu İngilizler kendilerine yardım edecek ABD'li ajanın Şimşek'in yardımcısı olarak yarışlara katılan Mater olduğunu sanırlar. Olaylardan habersiz Mater ise kendini bir anda uluslararası bir komplonun göbeğinde bulur.

İlk film; kendini beğenmiş yarış arabası Şimşek McQueen'in arkadaşlığı, sevgiyi bulmasını ve bu değerlerden haberdar olmasını anlatıyordu. İkincisinde ise Mater'ın farklı kültürleri tanıırken yaptığı sakarlıklar ön plana çıkarken Şimşek ile arkadaşlığı üzerinde de duruluyor. Oldukça bol aksiyon sahnesinin yer aldığı Arabalar 2, ilk filmin o yumuşak dokunuşuna ne yazık ki sahip değil.

Petrol yerine alternatif enerji kaynaklarını kullanma alt mesajı veren, dostluğun önemine dikkat çeken yapım, çoğu üç boyutlu filmin düştüğü hataya düşerek gereğinden fazla aksiyon sahnesiyle izleyiciyi boğuyor.

Filmin farklı ülkelerdeki dublajlarında ünlü yarışçılara yer verilmiş. İspanya'dakinde Fernando Alonso, Almanya'da Sebastian Vettel, İtalya'da ise dünyaca ünlü oyuncu Sophia Loren'e konuşmuş karakterleri. Türkçe dublajda Şimşek'i Yekta Kopan, Mater'i Osman Gidişoğlu, İtalyan Formula arabasını ise Cem Yılmaz seslendiriyor.

Pixar'ın 25. yılında izleyiciyle buluşan *Arabalar 2*, çizgi filmseverlerin hoşlanacağı ama ilk filmin tadını alamayacakları bir yapım.

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Görüntü var, senaryo yok

Ali Abaday 26.08.2011

 Görüntü var, senaryo yok Çizgi roman âleminin oldukça farklı kahramanlarından biri olan korkusuz Yeşil Fener'in ortaya çıkış hikâyesi oldukça ilginçtir. Yeşil Fener'in yaratıcıları Martin Nodell ve Bill Finger bir tren kazasından sonra sihirli bir fener bulan ve bu sayede süper güçler kazanan kahramanları için ilk olarak Alan Ladd ismini seçmişlerdir. Bu isim esasında esinlendikleri masalı da ele vermektedir, Alaaddin. Alaaddin'in sihirli

lambası misali kendisine özel güçler veren bir feneri olan Yeşil Fener'in adı daha sonra Alan Scott'a çevrilir. Ancak hikâyenin temelindeki sihirli fenerden vazgeçilmez. Bu hafta vizyona giren film ise Yeşil Fener'in ikinci dönemindeki kahramanına atıf yapıyor, yani test pilotu Hal Jordan'a.

Milyonlarca yıl önce uzay, Evrenin Bekçileri tarafından 3600 sektöre ayrılmış ve her sektöre bir koruyucu atanmıştı. Bu koruyucular taktıkları yüzükten aldıkları güçle görevlerini yapıyorlardı ve kendilerine Yeşil Fener Birliği deniyordu. Bu birliğin en iyi savaşçısı Abin Sur (Temuera Morrison) evreni yok etmek isteyen Parallax'ı yenerek onu kayıp sektöre hapsedmişti. Ancak buradan kurtulan Parallax, Abin Sur'un peşine düşerek onu ağır yaralar. Parallax'ın elinden kaçan Abin Sur en yakındaki gezegene giderek yüzüğünden yerini alacak bir canlı seçmesini ister. Test pilotu olan ve hiçbir şekilde sorumluluk taşıyamayan Hal Jordan (Ryan Reynolds) ise bir deneme uçuşunda uçağını düşürmüştür ve çalıştığı firmanın hükümet ile yapacağı özel bir anlaşmayı bozmaya çok yaklaşmıştır. Ayrıca birlikte uçtuğu diğer test pilotu ve şirketin başkanının kızı olan Carol Ferris (Blake Lively) ile olan ilişkisini de yine kötü bir duruma sokmuştur.

Hayatta ne yapacağını düşünen Jordan yüzük tarafından Abin Sur'un yanına götürülür ve ondan yüzük ile feneri alır. Bunlarla ne yapacağını bilemeyen Jordan eve geldikten bir süre sonra yüzüğü fenere değiştirir ve Yeşil Fener'e dönüşür. Bu arada Parallax, Yeşil Fener Birliği'nin yaşadığı Oa'ya doğru hızla ilerlemekte ve önüne çıkan gezegenleri de yok etmektedir. Parallax'ın yolunun üstündeki bir gezegen de Dünya'dır.

Macera mı komedi mi?

Görsel açıdan oldukça iyi çekilmiş olan ve üç boyutlu olarak vizyona giren *Yeşil Fener* için senaryosu iyi kotarılmış demek maalesef mümkün değil. Öncelikle *Yeşil Fener* bir macera filminden çok komedi olarak ele alınmış görüntüsü veriyor ki bu da filmin anlatmak istediği hikâye ile tezat oluşturuyor. Ryan Reynolds da *Yeşil Fener* için kötü bir seçim olmuş. Daha önceki filmlerinden alıştığımız üzere bu filmde de sevimliliğini kullanmaya kalkması oldukça yanlış.

Ayrıca filmde diğer süper kahraman filmlerine yapılan atıflar *Yeşil Fener*'in kendine ait atmosferini oldukça olumsuz etkilemiş. Şayet yönetmen Martin Campbell üçleme olarak düşünülen filmin ilk bölümünü biraz daha ciddi çekseydi, Hal Jordan'ı sevimli bir çapkın yerine babası gibi korkusuz bir pilot olmak için çabalayan biri olarak daha fazla resmetseydi başarılı olabilirdi.

Superman'den arak

Bir de konunun biraz da yüzükle ilgili olmasından dolayı kimi sahnelerin *Yüzüklerin Efendisi* havası vermesi, bir sahnenin de alenen Richard Donner'ın *Superman*'inden alınması hoş olmamış. Yeşil Fener gibi irade yüzüğünün verdiği güç sayesinde düşüncelerini maddeleştirebilen, korku bilmeyen bir kahramanı, çocuk ruhlu bir yetişkinin sorumluluk sahibi biri haline gelmesini anlatmak çizgi romanın pek de anlaşılmadığını gösteriyor.

Artık oldukça profesyonelleşmiş olan Marvel gibi DC'nin de çizgi roman uyarlamalarını bir elde toparlaması ve belki de hepsinin sorumluluğunu bir şekilde Christopher Nolan ve Jonathan Nolan'a vermesi iyi olabilir. Son dönemin en iyi görsel şölenlerinden biri olan *Yeşil Fener* çizgi romanı bilenlerin kesinlikle hoşlanmayacağı bir yapım.

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Yenilmemek kaybetmemek değildir

Ali Abaday 02.09.2011

 Yenilmemek kaybetmemek değildir İkinci Dünya Savaşı'nın kızıştığı yıllarda o zamanki adı Timely Comics olan Marvel'in çizerlerinden Jack Kirby ve Joe Simon, ülkedeki vatanseverliği bir sembole dönüştürür şekilde bir karakter olarak Kaptan Amerika'yı yarattılar. Orijinalinde Yüzbaşı Amerika anlamına gelen "captain" çoğu ülkede "kaptan" olarak algılandı.

Kaptan Amerika da sadece bir Amerika kahramanı değil, aynı zamanda Nazilere karşı savaşanların ortak dostu olarak benimsendi.

Superman nasıl Amerikan ideallerini ve inançlarını savunuyorsa Kaptan Amerika da o şekilde, Amerikan bayrağından yapılmış kıyafetiyle Nazilere karşı Amerika'nın ve dünyanın iyiliği için savaşıyordu.

Kaptan Amerika'nın ilk önce, pek de aslına sadık olmayan bir dizisi daha sonra birçok çizgi filmi ve 1990'da da bir filmi çekildi. Ancak hiçbirisi bu yıl çekilen *Kaptan Amerika – İlk Yenilmez / Captain America – The First Avenger* kadar başarılı olamadı.

1942 yılında askere alınıp Nazilere karşı savaşmak isteyen Steve Rogers'ın (Chris Evans) oldukça sıska ve bir sürü hastalığa sahip olması askere alınmasını imkânsız hale getirmektedir. Asker olma arzusuyla yanan Rogers her seferinde reddedilmektedir. Öte yandan en yakın arkadaşı Bucky Barnes (Sebastian Stan) Nazilerle savaşmak üzere Avrupa'ya gitmektedir. Rogers'ın Barnes ile yaptığı bir konuşmaya şahit olan Dr. Abraham Erskine (Stanley Tucci) onun askere alınmasını sağlar. Erskine uzun süredir çalıştığı "süper asker serumu" ile sıradan bir askerin yenilmez bir savaşçıya dönüşeceğini düşünmektedir. Erskine'nin çalışmasında seçilecek denek asker için bir grup kurulur ve bu grup Albay Chester Phillips (Tommy Lee Jones) ve İngiliz ajanı Peggy Carter (Hayley Atwell) komutasına verilir. Rogers, fizik olarak ne kadar kötüyse de grubun en cesuru olduğunu kanıtlar ve denek olma hakkı kazanır. Erskine, deneyden önceki gece Rogers'a daha önce Naziler için çalıştığını ve HYDRA olarak bilinen Nazi örgütünün lideri Johann Schmidt (Hugo Weaving) ile bu serumu bulmaya uğraştıklarını ancak serumu üzerinde deneyen Schmidt'in "Kızıl Kurukafa"ya dönüştüğünü anlatır.

Erskine ve Howard Stark (Dominic Cooper) geliştirdikleri formülü Rogers'a uygularlar. Test başarılı geçer ve Rogers bir atletin vücuduna sahip, bütün insanlardan daha güçlü bir hale gelir. Deneyin sona ermesinin hemen ardından ise Schmidt'in bir ajanı Erskine'ı öldürerek kaçır. Steve Rogers ya da yeni adıyla Kaptan Amerika artık süper serumun verildiği tek kişidir ama cepheye savaşmaya gönderilmez. Onun yerine askerleri eğlendirmesi ve ülkede vatanseverliğin artması için yapılan gösterilere katılır. Kendisini bir sirk hayvanı gibi gören Kaptan Amerika en yakın arkadaşı Bucky'nin esir düştüğünü duyunca ani bir karar verir.

Üç boyutlu olarak çekilen ve Marvel'in en büyük projesi olarak adlandırılan *Avangers*'ın öncesindeki son film olan *Kaptan Amerika, Demir Adam / Iron Man* kadar iyi bir film olamasa da, gerek hikâyenin kurgulanışı, gerekse her sahnenin sadece özel efektlere dayandırılmamasıyla başarılı bir örnek olmuş.

Kaptan Amerika'nın hikâyesi hem en büyük düşmanı Kızıl Kurukafa dâhil edilerek, hem de *Avangers*'a bir dayanak olsun diye *Thor*'a atıf yapılarak çekilmiş. Chris Evans *Fantastik Dörtlü / Fantastic Four*'da canlandırdığı Johnny Storm karakterinden sonra ikinci kez bir süper kahramana hayat veriyor. Çoğu Marvel fanatigi bu kararın yanlış olduğunu düşünse de Evans iyi iş çıkarmış gibi. Bunda serumdan önce oldukça cılız olduğunu

gösteren sahnelerin de payı yadsınamaz. Zira 1990'da çekilen filmde başroldeki Matt Salinger yapılı vücudunu saklamak için kambur duruyor ve serum öncesinde Rogers'ı total olarak canlandırıyordu.

1940'ların başında İkinci Dünya Savaşı'nın tam ortasında yaratılan ve vatanseverliği ile ülkenin sembolü haline gelen bir karakteri 2011'de yeniden tanımlamak oldukça zordu. Bu yüzden Marvel olayı sadece Amerikan boyutuyla ele almamış. Uluslararası bir ekiple mücadele eden Kaptan Amerika, dünyayı ele geçirmeye çalışan bir düşmana karşı savaşıyor. Tüm kahramanlar gibi o da bu mücadele ortasında âşık olmaktan kaçamıyor ve zaman zaman bir kahramanın yüzleşmesi gereken sorunlarla mücadele ediyor.

Demir Adam Tony Strak'ın babası Howard Stark'ın da yer aldığı film, birçok açıdan da Marvel dünyasının son dönemdeki filmlerini birbirine bağlayan kilit bir noktada. Bunda *Avengers* öncesi son film olmasının da rolü yadsınamaz.

Süper kahraman filmlerini sevenlerin Kaptan Amerika'nın bu macerasından hoşlanacağı kesin. Ancak bol aksiyon ve görsel efektlere ilgi duymayanlar bu yapımdan da pek hoşlanmayacaktır.

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Öğretmenin iyisi sınıfta belli olmaz

Ali Abaday 09.09.2011

 Öğretmenin iyisi sınıfta belli olmaz Seks üzerinden yapılan espriler, genelde insanları güldürse de çok kaba oldukları ve kimi noktada aşırı ayrımcılığa vardıkları için çok da popüler olan bir komedi dalı değildi. Değildi zira bu tarz komedilerin yeniden şekillendirilip seyirciye sunulduğu 40 Yıllık Bekar/ The 40 Years Old Virgin filmi ile yeniden yükselişe geçti.

Bu sefer de espriler yine bel altıydı ama duruma uygun ve genelde başroldeki oyuncuyu komik duruma düşüren bir mizah vardı. Ayrıca arka arkaya gelen kimi sahneler de vodvil dönemlerinden gelen durum komedilerini çağırıyordu.

En son Felekten Bir Gece/ Hangover ile seyircinin oldukça beğenisini kazanan seks ağırlıklı esprilerin olduğu bu tarzın son örneği Kötü Öğretmen/ Bad Teacher.

Elizabeth Halsey (Cameron Diaz) okuldan hiç hoşlanmayan ve zengin koca ararken geçinmek için bu işi yapmış bir öğretmendir. Sürekli alkol alan, marihuana kullanan Elizabeth, okuldaki son iş gününde oldukça mutludur zira evleneceği zengin nişanlısı sayesinde artık çalışmasına gerek yoktur. Ne var ki nişanlısının annesi onun bir para avcısı olduğuna oğlunu ikna edince Elizabeth yeniden okula dönmek zorunda kalır ve eğitim tarihinin belki de en kötü öğretmeni yeniden iş başı yapar.

Bu seferki hedefi okula yeni atanan ve oldukça varlıklı bir ailenin oğlu olan Scott Delacorte'dir (Justin Timberlake). Bu arada okulun beden öğretmeni Russell Gettis (Jason Segel) ise Elizabeth'ten hoşlanmaktadır ancak onun Scott'a olan ilgisinin farkındadır. Elizabeth'in karşı sınıfında öğretmenlik yapan Amy Squirrel (Lucy Punch) da onu rakip olarak görmektedir ve o da Scott'tan hoşlanmaktadır.

Göğüslerini estetikle büyütürse zengin erkeklerin daha fazla ilgisini çekeceğini düşünen Elizabeth ameliyatına gereken parayı kazanmak için okuldaki kimi aktivitelerden çıkar sağlamaya başlar. Çocuklara ders anlatmayıp

sürekli video izleten Elizabeth, sene sonunda eyalet düzeyinde yapılan testte başarılı olan öğretmene yüksek bir ikramiye verildiğini öğrenince öğretmen olarak kullandığı teknikleri yeniden gözden geçirmeye başlar.

Ah Mary Vah Mary/ There's Something About Mary filmi ile yurtdışında 'blue comedy' olarak tanımlanan filmlere merhaba demiş olan Cameron Diaz, Kötü Öğretmen'de de yine oldukça başarılı. Kimi esprilerin oldukça yerinde olduğu filmde Justin Timbarlake'in şarkı söylediği sahne de oldukça eğlenceli.

Filmin ilginç yanı Elizabeth'in sınıfta uyurken öğrencilere izlettiği filmler. İnce bir esprinin yattığı bu noktalarda Elizabeth, öğrencilerine iyi öğretmenlerin hayatlarını anlatan filmleri seyrettiriyor, Morgan Freeman'ın müthiş Lean On Me'si, Michelle Pfeiffer'in Sakıncalı Düşünceler'i/ Dangerous Minds gibi...

Elizabeth oldukça kötü bir öğretmen olmasına, bir öğretmenin yapmaması gereken her şeyi yapmasına karşın bir sahnede öğrencisinin derdiyle de ilgileniyor ve esasında iyi bir insan olduğunu da ufaktan da olsa gösteriyor.

Hangover kadar komik olmasa da özellikle gençler tarafından sevilen ve beğenilen film, bu tarzdan hoşlananların kaçırmaması gereken bir yapım. Ayrıca elde ettiği kâra bakılınca filmin devamının da gelmesinin muhtemel olduğunu söylemek gerek.

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kovboyar ve Apaçiler uzaylılara karşı

Ali Abaday 16.09.2011

 Kovboyar ve Apaçiler uzaylılara karşı Kovboy ya da western filmlerinin tarihi açısından Clint Eastwood'un *Affedilmeyen/ Unforgiven*'inin ayrı bir yeri vardır. Artık herkesin "kovboy filmleri iş yapmaz" klişelerinin kullanıldığını düşündüğü bir anda Eastwood, herkesin ummadığı bir film yaparak bu tarza yeniden hayat vermişti.

1992 yılında çekilen bu filmin ardından kovboyar bir daha moda oldu. Sert adamların dünyası tekrardan beyazperdede anlatılırken arada farklı türlerin de kullanıldığı kovboy filmleri de yapıldı. Bu hafta gösterime giren **Kovboyar ve Uzaylılar/ Cowboys and Aliens** ise **kovboyların hikâyesini bilimkurgu eşliğinde anlatıyor.**

1873 yılında geçmiş hakkında hiçbir şey hatırlamayan bir adam (Daniel Craig) kolunda garip bir bileklikle uyanır. Tam o sırada yanına gelen üç kişiyi öldüren bu yabancı, en yakındaki kasabaya gider. Kısa sürede kanun kaçağı Jake Lonergan olduğunu anlar ve şerif John Taggart (Keith Carradine) tarafından, gizemli bir kadın olan Ella Swenson'un (Olivia Wilde) da yardımıyla yakalanır.

Jake hâkim karşısına götürülecekken yanına kazayla şerif yardımcısı vurmuş olan bölgenin en zengin adamı Albay Woodrow Dolarhyde'in (Harrison Ford) oğlu Percy (Paul Dano) de verilir. Ancak tutuklular nakledilmeden önce garip ışıklar saçarak uçan cisimlerin saldırısına uğrar. Saldırı sırasında uzaylılar kimi kasabalıları kaçıırken Jake'in kolundaki bileklik harekete geçer ve uçan bir cismi düşürür. Bu esnada yaralanan bir uzaylı da kaçmaya başlar. Sevdiklerini geri almak isteyen bir grup kasabalı ve geçmişini öğrenmek isteyen Jake, uzaylının peşine düşer.

Daniel Craig tercihi yerinde

Demir Adam/ Iron Man serisinin yönetmeni olarak tanınan Jon Favreau'nun yönettiği film, ilk bakışta beklenenin aksine pek mizah içermiyor. Macera düzeyi yüksek olan ve içindeki bilimkurgu dozu orantılı ayarlanan filmin başrollerindeki Daniel Craig ve Harrison Ford *Kovboylar ve Uzaylılar*'ın bu tarzda olmasını sağlayan en büyük iki etken. İlk olarak Robert Downey Jr'a teklif edilen, ancak onun *Sherlock Holmes 2*'nin çekimleri nedeniyle bıraktığı role Daniel Craig'in alınması oldukça yerinde olmuş.

İlk 30 dakika görünmeyen uzaylılar izleyicide bir kovboy filmi izlediği hissi uyandırıyor. Bundan sonraki süreçte ise, genelde bu tarzın kimi önemli noktaları esas alındığı için çok fazla bilimkurgu havası vermiyor. Bu da *Kovboylar ve Uzaylılar*'ın en büyük avantajı.

Film ayrıca geçmişte yaşananların, beslenen kinlerin daha büyük bir tehdit altında unutulacağını ve insanların birlik olabileceğini gösteriyor. Çizgi romandan birçok açıdan farklı olan filmin ondan aldığı en önemli nokta da bu zor şartlarda güçlerin birleştirilmesi fikri.

Endişeler usta işi çalışmayla aşılmış

Yapımcıların en büyük endişesi, başroldeki oyuncuların James Bond ve Indiana Jones karakterleriyle özdeşleşmesi ise hem yönetmenin hem de senaristlerin usta işi çalışmasıyla aşılmış. Harrison Ford kovboy şapkası taksa da kimsenin aklına Indiana Jones gelmiyor. Aynı şekilde Daniel Craig de James Bond'u anımsatmıyor.

Filmdeki uzaylılar ise insanın aklına *Yaratık/ Alien*, *Kurtuluş Günü/ Independence Day* ile *Yasak Bölge 9/ District 9*'i ve onun uzaylılarını getiriyor.

2006 yılında Scott Mitchell Rosenberg tarafından yaratılan, Fred Van Lente ile Andrew Foley'in kaleme aldığı, Dennis Calero'nun çizdiği *Kovboylar ve Uzaylılar*'ın hakları daha proje gelişme aşamasındayken satın alınmıştı. Yıllar süren hazırlıklardan sonra bu yıl çekilen film, kovboy filmlerini sevenleri biraz mutlu edecek olsa da uzaylılar kısmı onlar için fazla su katılmış görünebilir. Ancak bilimkurgu severlerin bu filmi zevkle izleyeceğine şüphe yok.

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Yeniden korkulu bir gece

Ali Abaday 23.09.2011

 Yeniden korkulu bir gece Bir filmin yeniden çevrimini yapmak riskli iştir. Hele de bu film zamanında oldukça iyi eleştiriler almış, belli bir seyirci grubunun favori filmleri arasına girmişse.

Oyuncak seri katil Chucky'nin yaratıcısı olan yönetmen Tom Holland'ın 1985 yılında çektiği, korku ile komediye harmanladığı *Korku Gecesi/ Fright Night* o yıl inanılmaz bir başarıya imza atmıştı.

Korku filmleri hastası bir gencin yeni komşularının bir vampir olduğunu öğrenmesi ile gelişen olayları anlatan film o kadar tutmuştu ki, ardından devam filmi de çekilmiş ancak ilki kadar başarılı olamamıştı. İlk *Korku Gecesi*'nin çekilmesinden 26 yıl sonra bu sefer Craig Gillespie filmi yeniden çekmeye karar verdi.

Las Vegas'ta yaşayan Charley Brewster (Anton Yelchin) korku filmlerine düşkün bir gençtir. Kısa süre önce okuldaki popüler bir gruba katılmış ve eski arkadaşlarından ayrılmıştır. Charley artık zamanının çoğunu kız arkadaşı Amy (Imogen Poots) ile geçirmektedir. Sınıftaki kimi arkadaşlarının okula gelmemeleri Charley'nin dikkatini ilk başta çekmez. Ne de olsa Las Vegas çoğu ailenin mola verdiği bir yerdir. Ancak eski arkadaşı "Evil" Ed Lee (Christopher Mintz-Plasse) bu okulu kıran arkadaşlarıyla ilgili bir fikir geliştirmiştir.

Yakın arkadaşlarından biri daha kaybolunca Ed Charley'e şantaj yaparak onu arkadaşlarının evini araştırmaya götürür. Ev boştur ama Ed bunun bir vampirin işi olduğunu sırada da Charley'lerin evinin olduğunu söyler. Bu esnada Charley'nin annesi Jane (Toni Collette) onu yeni komşuları Jerry Dandrige (Colin Farrell) ile tanıştırır. Bu gizemli yabancı Charley'e biraz tuhaf gelir. Ed'in de ortadan kaybolmasının ardından Charley Jerry ile ilgili bazı araştırmalar yapmaya başlar ve onun bir vampir olduğunu öğrenir. Şimdi tek umudu kendisini bir vampir avcısı olarak tanıtan ve Las Vegas'ta bunun şovunu yapan Peter Vincent'tır (David Tennant).

Üç boyutlu olarak çekilen yeni *Korku Gecesi*, ilk filmdeki korku komedi dozunu oldukça iyi yakalamış. Ayrıca hızlı başlayan film, genel olarak ritmini bozmuyor ve kimi noktalarda filmi yavaşlatacak ayrıntıları es geçiyor. Misal vampirlerin davet edilmedikleri eve giremeyecekleri durumlarla ilgili Jerry'nin yaptıkları.

Artık herkesin bildiği 'vampirleri haç, sarımsak, kutsal su ve kalbe çakılan kazık öldürür' durumları da filmde farklı bir şekilde ele alınıyor. Örneğin her haçın vampiri durduramayacağı, o haçı tutanın tam bir inanca sahip olması gerektiği gibi.

İlk filmdeki Peter Vincent karakterinin korku filmlerindeki vampir avcısını canlandıran oyuncudan Las Vegaslı bir şovmene dönüştürülmesi filmin yapısı için bir artı. Diğer yandan Jerry'nin geçirdiği değişim de gelişen teknoloji ve makyaj imkânları ile daha da ilginç kılınmış.

Fakat ilk filmde yer alan anne oğul ilişkisi bu filmin eksik tarafı. Her ne kadar aksiyon dozu iyi de olsa, çok az sahnede Charley'nin diğer insanlarla olan ilişkisine değiniliyor.

Bu arada *Korku Gecesi*'nde oldukça iyi bir vampir portresi çizen Colin Farrell ve Peter Vincent rolündeki David Tennant filmin başarısında büyük pay sahibi. Öte yandan filmin hoş sürprizlerinden biri de ilk filmde vampir Jerry Dandrige rolünde olan Chris Sarandon'un ufak bir rolde gözükmesi.

Korku ve komedi dozu iyi ayarlanmış, güzel bir vampir filmi izlemek isteyenler *Korku Gecesi*'nden memnun kalacaktır.

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Geceyarısı hayallere kavuşmak

Ali Abaday 30.09.2011

 Geceyarısı hayallere kavuşmak Çoğu kişinin kendisine göre yaşamak hayali kurduğu bir "altın çağ"ı vardır. Bazıları için bu 1960'ların sonu veya 19. yüzyılın başı ya da çok daha farklı tarihlerdir. Erken doğmaları gerektiği

halde geç dünyaya geldiğinden yakınır nostalji seven insanlar ve hepsinin ortak bir özelliğı de romantik olmalarıdır.

İlk defa tamamıyla Paris'te geçen bir film çeken usta yönetmen Woody Allen son filmi *Paris'te Gece Yarısı/ Midnight in Paris*'te, Hollywood'da senaryo yazarak hayatını kazanan ancak bir roman yazma hayali kuran Gil'in (Owen Wilson) kendisi için bir nevi altın çağ olarak değerlendirdiğı 1920'lerin Paris'ine fantastik yolculuklarını anlatıyor seyirciye.

Gil, güzel nişanlısı Inez (Rachel McAdams) ve onun ailesi ile büyüğü şehir Paris'e tatile gelmiştir. Geçmişe büyük özlem duyan Gil, evlendikten sonra Paris'te yaşamak isterken nişanlısı Inez Malibu'daki evlerinde hayatlarını geçirmeleri gerektiğini düşünmektedir. Paris'te yemek yedikleri bir gün Inez'in arkadaşları Paul (Michael Sheen) ve Carol (Nina Arianda) ile karşılaşılır. Inez kendinden oldukça emin ve sanat konusunda oldukça fazla şey bildiğı havasını veren eski arkadaşı Paul'e hayrandır. Gil ise Inez'in ortaya çıkan yeni arkadaşlarından pek hoşlanmamıştır.

Bir gece hafif sarhoş halde otele doğru yürüyen Gil'in önünde eski model bir araba durur ve onu içeriye davet eder. Kısa süre sonra Gil kendisini Cole Porter'ın (Yves Heck) piyanoda şarkılar söylediğı, Zelda ve F. Scott Fitzgerald'ın (Alison Pill ve Tom Hiddleston) davetli olduğı bir partide bulur. Gil'in hayatı boyunca hayranı olduğı bütün kişiler 1920'lerin Paris'inde biraradadır.

Kısa süre sonra Gil tek başına gece gezmeleri yaparak bu hayranı olduğı döneme gitmeye ve Hemingway (Corey Stoll), Gertrude Stein (Kathy Bates), Salvador Dali (Adrien Brody) ve Pablo Picasso (Marcial Di Fonzo Bo) gibi dehaların olduğı ortamlara karışmaya başlar. Ancak bu geçmişe yönelik gece gezmelerinde Gil'i en çok etkileyen Picasso'nun metresi Adriana'dır (Marion Cotillard).

Varoluş ve yaratıcılık sancıları başrolde

Woody Allen'ın ilişkiler üzerine düşüncelerini biraz arka planda tuttuğı *Paris'te Gece Yarısı*'nda varoluşsal sorunları ve yaratıcılık sancılarını ön plana çıkarıyor. Başroldeki Gil karakteri ise daha önceki Woody Allen filmlerinde alışık olduğumuz kahramanlara oldukça benziyor. Hatta kimi sahnelerde Owen Wilson'un jest ve mimikleri izleyicinin aklına direk Woody Allen'ı getiriyor. Gil'in yanında Inez için de olsa anti-depresan taşıması, ölümden korkması ve diğer kimi ufak ayrıntılar Woody Allen'ın önceden canlandırdığı karakterlerle inanılmaz benzerlik gösteriyor. Zaten bir Woody Allen filminde de bu gayet normal.

Zaman içinde yolculuk fikrinin eğlenceli kısımlarını da anekdot olarak filme ekleyen Allen, izleyicinin alacağı keyfi böylelikle artırıyor. *Paris'te Gece Yarısı*'nın en eğlenceli kısımlarından biri de Gil'in Dali, Luis Bunuel (Adrien de Van) ve Man Ray (Tom Cordier) ile konuştuğı sahne.

Ve usta köklerine dönüyor

Filmin genel yapısı akla Gene Kelly'nin başrolünde oynadığı 1954 yapımı *Brigadoon*'u getiriyor. Ancak Kelly'nin canlandırdığı Tommy Albright karakteri *Brigadoon*'da kasabayı ve oradaki halkın doğallıklarını severken, Gil Paris'in altın çağı olarak değerlendirdiğı dönemdeki sanatçıları ve onların yarattıklarını beğeniyor. İki film arasındaki temel fark bir nevi kalp ile akıl gibi. Woody Allen'ın kendi Barselona'sını anlattığı *Barselona/ Vicky Cristina Barcelona*'dan sonra bu sefer kendisine göre Paris'ini anlattığı yapım oldukça eğlenceli ve ustanın köklerine döndüğü bir film. Allen'ın filmlerini sevenlerin, Paris'ten hoşlananların kesinlikle kaçırmaması gereken bir film *Paris'te Gece Yarısı*.

Aşk hem aptallık hem de çılgınlıktır

Ali Abaday 07.10.2011

 Aşk hem aptallık hem de çılgınlıktır. Aşkın insanı değiştiren, hiç bilinmeyen yanlarını ortaya çıkaran bir tarafı vardır. Âşık olunca o güne kadar olduğumuz kişiden oldukça farklı bir insan oluruz. Pısırikken aşkımızı kaybetmemek için kahramanlıklar yapar ya da çok cesurken sevdiğimizi kaybetmekten korkan biri haline geliriz.

Aşkın yenileceği durumlar da vardır, sıradanlaşmak gibi. Yıllar önce birbirine deli gibi âşık olan bir çift zaman içinde sıradanlaşabilir. Bu hafta gösterime giren *Çılgın Aptal Aşk/ Crazy, Stupid, Love* çocukluk aşkı Emily (Juliane Moore) ile evlenen Cal Weaver'ın (Steve Carell) hikâyesini anlatıyor. Cal gençliğinden beri evli olduğu Emily ile oldukça mutludur ancak bir akşam yedikleri yemekte onun boşanmak istediğini öğrenince şoka girer.

Emily hayatı boyunca tek tanıdığı adam ile olan aşklarının artık bittiğini düşünmektedir. Çocuklarını anneleri ile bırakan Cal evden ayrılarak yeni bir hayat kurmaya çalışır. Bu esnada her gece bir bara gitmekte ve kendi kendine karısının onu terk ettiğini anlatmaktadır. Cal kısa bir süre sonra barda her gece başka bir kadını baştan çıkaran Jacob Palmer'ın (Ryan Gosling) ilgisini çeker. Jacob acı içindeki adama kadınları baştan çıkarmanın yollarını anlatmaya başlar.

Jacob'ın yaşam koçluğunda Cal yeni bir adam olur ve kısa zaman sonra o da kadınları baştan çıkaran biri haline gelir. Yine de geceleri eski evine giderek çimleri biçmekte ve uzaktan da olsa çocukları ile Emily'yi izlemektedir. Emily ise Cal'ı aldattığı David Lindhagen (Kevin Bacon) ile görüşmektedir. Bu arada çiftin 13 yaşındaki oğlu Robbie (Jonah Bobo) ise evlerine bakıcılık yapmak için gelen Jessica'ya (Analeigh Tipton) abayı yakmıştır. Ancak Jessica Cal'a âşıktır.

İlk baştan Emily'nin Cal'a boşanmak istediğini söylediği sahne ile açılan film, oldukça iyi işleyen bir senaryoya sahip. *Çılgın Aptal Aşk* hiçbir sahnede banallığe düşmüyor, temposunun azaldığı noktalarda birden bir sürpriz ile seyircinin ilgisini tekrardan kendisine çekiyor.

Filmin en büyük avantajlarından biri hiç kuşkusuz Steve Carel. Usta komedyenin hem Julianne Moore hem de Ryan Gosling ile kimyası oldukça iyi tutmuş. Yeniden âşık olduğu kazanmaya çalışan Cal'ın filmin sonuna doğru yaşadığı değişimi görünce, insan aşkı için vazgeçmemesi gerektiğini bir kere daha anlıyor.

Julianne Mooreise yine mutlu görünen evliliğin mutsuz tarafını canlandırıyor. Evliliklerinin artık monotonlaştığı inancı ile kocasını boşamak isteyen Emily, kimi insanların düştüğü hataya düşüyor ve evliliğine dışarıdan bakmadığı için onu sonlandırmanın iyi olacağını düşünüyor. Ancak bunu yaparken olayların farklı işleyebileceğini düşünmediği için sonrasında kendini oldukça ilginç bir durumda buluyor.

Dengesi oldukça iyi ayarlanmış hikâyede kadınları baştan çıkarmakta uzmanlaşmış Jacob ile nişanlısı ile evlenmeyi düşünürken aslında onun düşündüğü kişi olmadığını anlayan Hannah (Emma Stone) arasında aşk filmin romantik kısmını temsil ediyor. Fakat aşkın çılgın hali Robbie'nin kendisinden dört yaş büyük Jessica'yı elde etmek için yaptıklarında yatıyor.

40 Yıllık Bekâr/ The 40 Year Old Virgin filminin cinsellik içerikli komedileri yeniden popülerleştirmesi gibi *Çılgın Aptal Aşk*'ın da artık fazla revaçta olmayan romantik komedileri yeniden moda haline getirmesi muhtemel. Bunun en büyük kanıtı da yurtdışında kısa sürede elde ettiği hâsılat.

Aşkın her insan üzerindeki yansıması farklıdır. Ancak bütün bu yansımaların farklarına karşı âşık insanların ortak özellikleri de vardır. *Çılgın Aptal Aşk* bir kez daha aşkın aptal, çılgın ve güzel yanını seyirciye gösterdiği gibi insanların aşklarından vazgeçmemesini ve peşlerinden koşmaktan yılmaması gerektiğini anlatıyor.

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Hayat güzel, film sıradan

Ali Abaday 14.10.2011

 Hayat güzel, film sıradan Bir sabah uyandığınız zaman annenizin, babanızın ya da en yakın arkadaşınızın yerinde olduğunuzu fark ederseniz ne olur? Edebiyatta ve sinemada daha önce birçok kere kullanılan bu durum şimdi beyazperdede tekrardan karşımızda.

1976 yılında başrollerinde Barbara Harris ve o zamanların çocuk yıldızı Jodie Foster'ın oynadığı *Garip Cuma/ Freaky Friday* bu türün en bilinen filmidir. Anne ile kızının yer değiştirdiği filmin daha sonradan iki uyarlaması daha yapılmıştı. Bu hafta gösterime giren *Hayat Sana Güzel/ The Change-Up* ise iki yakın arkadaşın birbirlerinin yerini almasını anlatıyor.

Başka birinin yerinde olmak

Dave Lockwood (Jason Bateman) mutlu bir evliliği, üç çocuğu olan, çalıştığı avukatlık şirketinde güçlü pozisyonda bulunan bir adamdır. Hayatında kendisine ayıracak hiç vakti yoktur. Çocukluktan beri en yakın arkadaşı olan Mitch Planko (Ryan Reynolds) ise Dave'in aksine rol bulduğu düşük bütçeli filmlerde oynayan, hayatta hiç sorumluluk almamış, çocuk ruhlu birisidir. İki arkadaş birlikte içtikleri bir gece birbirlerinin hayatlarına imrendiklerini itiraf eder ve "Senin yerinde olmak isterdim" dileğinde bulunurlar.

Ertesi sabah kalktıkları zaman bu dilekleri gerçekleşmiştir. Dave'in yerine geçen Mitch bir anda kendisini çocuklara bakması gereken, önemli toplantılara katılan sorumluluk sahibi biri olarak bulur. Dave ise Mitch'in işleri sapa sardıracağından endişeli yeni kavuştuğu özgürlüğün tadını çıkarmaya çalışmaktadır.

Bu arada Dave'in eşi Jamie (Leslie Mann) kocasındaki değişikliklerin yasak bir aşktan dolayı olduğunu düşünmektedir. Mitch'in yerine geçen Dave durumu izah etmeye çalışsa da başarılı olamaz. Sonunda Mitch'e nasıl davranması ve hareket etmesi gerektiğini anlatmaya başlar.

Seks temalı basit bir komedi

Son dönemde oldukça fazla örneğini izlediğimiz seks temalı komedilerden olan *Hayat Sana Güzel*, *Patrondan Kurtulma Sanatı/ Horrible Bosses* ve *Kötü Öğretmen/ Bad Teacher* gibi bilinen bir konuyu seks üzerine esprileri ile yeniden işleyen bir yapım. Ancak diğer örneklerdeki kadar seyirciyi güldürmediği kadar, fazla bir sürpriz de barındırmıyor. Filmin tek hoş yanı Jason Bateman ile Ryan Reynolds'un birbirlerinin yerlerini almaları. Ancak bu da filmin izlenmesi için yeterli bir sebep sağlamıyor. Yapımcı ve senaristler bu durumun farkında olacaklar ki çıplak kadın sahneleriyle filme destek olmaya çalışmışlar ama başaramamışlar.

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

En hızlı yayılan hastalık: Korku

Ali Abaday 21.10.2011

 En hızlı yayılan hastalık: Korku Kimi zaman bizi korkularımız yönlendirir. Korkularımız yüzünden doğrulardan sapabiliriz. Kimi zaman da korkularımız bizi bilmediğimiz, kendimizden bile sakladığımız bir yanımızla tanışır. Ancak korkunun en kötüsü bir grup halinde onun esiri olarak hareket etmektir.

Oscar ödüllü yönetmen Steven Soderbergh son filmi *Salgın/ Contagion*'da bir virüsün dünyadaki yayılışını farklı hayatlar üzerinden anlatıyor. Beth Emhoff (Gwyneth Paltrow) Hong Kong'daki iş gezisinden yeni dönmüştür ve hastadır. İki gün sonra evde kriz geçirir ve kocası Mitch (Matt Damon) onu hemen hastaneye götürür ancak Beth hayatını kaybeder.

Kısa süre sonra dünyanın çeşitli yerlerinde ölümler meydana gelmeye başlar. Sağlık örgütleri bu ölümlerin arasındaki bağı araştırmaya başlayınca, oldukça kısa sürede öldüren yeni bir virüs ile karşılaşır. ABD konuyla ilgili olarak Dr. Ellis Cheever'ı (Laurence Fishburne) görevlendirir. Dünya Sağlık Örgütü ise Dr. Leonora Orantes'i (Marion Cotillard) Hong Kong'a göndererek hastalığın nasıl başladığını ve nereden yayıldığını bulmakla görevlendirir.

Bu arada komplo teorilerine ilgi duyan gazeteci Alan Krumwiede (Jude Law) bu hastalıkla ilgili blogunda haberler yapmaya başlar. Kısa bir süre sonra sosyal medyanın gücüyle tüm dünyada izlenen bir figür haline gelir.

Cheever hasalığının ABD'de ilk görüldüğü yer olan Minneapolis'e Dr. Erin Mears'ı (Kate Winslet) yollar. Erin kısa sürede yayılan hastalığın engellenmesi için girişimlere başlasa da yerel yöneticiler Şükran Günü öncesi böyle bir karantina düşüncesinden rahatsız olmuşlardır. Halk panik halinde ne yapacağını bilmezken, çaresi olmayan, temasla geçen virüs tüm dünyada hızla yayılmaktadır.

Soderberg *Salgın*'da iletişim ve ulaşım araçlarının oldukça geliştiği günümüzde bir virüsün dünyayı nasıl tehdit edebileceğini, *Traffic* ve *Syriana* filmlerinde kullandığı şekilde, hikâyeyi farklı kişilerin bakışlarıyla anlatmaya çalışmış.

Ne var ki bunu yaparken hikâyelere derinlemesine giremediği için sadece ufak dokunuşlar yapmış. Hong Kong hariç hikâye ABD'de geçtiği için virüsün yarattığı paniği Amerikan halkı üzerinden izliyoruz. Ama kimi diyaloglarda dünyada neler olduğunu öğrenebiliyoruz.

1995 yılında Wolfgang Peterson'un yönettiği *Tehdit/ Outbreak* filminde de aynı konu işlenmişti. Burada hikâye daha küçük bir bölüm içinde ele alınırken, halkın etkilenmesi ufak sahnelerle ama vurucu şekilde anlatılmıştı. Soderberg bunun yerine hikâyeyi biraz daha geniş tutmayı tercih etmiş ama çok başarılı olamamış.

Filmde her karakterin bir ölçüde yanlışları mevcut. Ancak filmin görünürdeki en olumsuz kişisi gazeteci Alan Krumwiede. O sosyal medyayı kullanarak halkı istediği şekilde yönlendiriyor. Buna karşılık Mitch'in ilk evliliğinden olan kızı Jory (Anna Jacoby-Heron) ilişkisini sosyal medya üzerinden sürdürmeye çalışıyor.

Bütün bunlara karşılık filmin etkisiz olduğunu söylemek yanlış olur. Sağlık konularını ele alan ve gerçek payı bulunan her film gibi *Salgın* da izleyiciyi bir süre için etkisi altına alıyor. Bunun en büyük nedeni de oyuncuların başarısı. Zaten bu kadar iyi bir kadronun biraraya geldiği filmin kötü olması zor.

Ayrıca politikanın bazen insan hayatından daha çok kendisini düşündüğü çarpıcı biçimde gösteriliyor. Bir senatörün hastalanması durumu, yerel politikacıların önce ekonomiyi düşünmesi gibi...

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ve Tenten sonunda beyazperdede

Ali Abaday 04.11.2011

 Ve Tenten sonunda beyazperdede Çizgi roman karakterleri arasında gazeteciliğin ayrı bir yeri vardır. Clark Kent kimliğindeki Süpermen bir gazetecidir, Örümcek Adam yani Peter Parker gazete fotoğrafçısıdır, Adèle Blanc-Sec de yine bir gazeteciydi. Diğer bir ünlü gazeteci çizgi roman kahramanı ise Tenten'dir. 17 ila 19 yaları arasında olan bu gözüpek muhabir dünyanın çeşitli yerlerinde, hatta bir seferinde Ay'da bile macera yaşar.

Belçikalı çizir Hergé'nin 1929 yılında çizmeye başladığı Tenten'in maceraları 24 kitapta toplandı. Uzun yıllar çizgi filmleri yapılan, ama sinemaya hiç aktarılmayan kahramanı sinemaya uyarlamak Steven Spielberg'in bir hayaliydi. Hatta bunun için Hergé ile bir görüşme bile planladılar, ama Tenten'in yaratıcısı bu görüşme gerçekleşmeden hayata veda etti, aile de filmi çekme hakkını Spielberg'e verdi.

Uzun yıllar proje düzeyinde kalan film, *Tenten'in Maceraları/ Adventures of TinTin: Secret of the Unicorn* adıyla üçboyutlu olarak sinemaya uyarlandı. Tenten (Jamie Bell –Sercan Gidişoğlu) köpeği Milu ile bitpazarında gezerken oldukça güzel bir gemi maketi görüp satın alır. Ancak maketi satın aldıktan kısa süre sonra önce bir Amerikalı, sonrasında ise Ivan Ivanovitch Sakharine (Daniel Craig –Sefa Zengin) maketi kendisine satmasını ister. Sakharine kısa süre önce Marlinspike malikânesini satın aldığını ve bu maketin de evin parçası olduğunu söyler. Maketin satılık olmadığını söyleyen Tenten evine gider. Evsahibinin kedisi ile Milu arasındaki kavganın sonucu yere düşen gemi kırılır.

Geminin sırrını öğrenmek için kütüphaneye giden Tenten bunun yıllar önce batan Unicorn adlı geminin maketi olduğunu öğrenir. Kaptanı Haddock, korsanların batırdığı gemiden tek kurtulandır ve sırrını bu makette gizlemiştir. Eve dönen Tenten maketin çalındığını fark eder. Bunun üzerine Tenten Marlinspike malikânesine gider. Burada Tenten maketin aynısını bulsa da bu kendisine ait maket değil, başka bir kopyasıdır.

Maketi bulamayan Tenten evine döner ve evinin birileri tarafından kendisi yokken arandığını görür. Ancak eve giren kişiler maketteki gizli parçayı bulamamıştır. Milu'nun yardımıyla bu parçayı bulan Tenten sonrasında

içindeki şiiri okuyup cüzdanına koyar.

Bu sırada bir yankesici (Toby Jones –Erhan Abir) tüm şehri soymaktadır. Dedektifler Dupont ve Dupond (Nick Frost, Simon Pegg –Nüvit Candemir, Mazlum Kiper) peşine düştükleri hırsızı yakalayamazlar, bu arada yankesici Filocelle, Tenten’in cüzdanını çalar. Cüzdanının peşinden giden Tenten kaçırılarak Kraboudjan adlı gemiye götürülür. Geminin kaptanı Haddock (Andy Serkis –Aydoğan Temel) ile tanışan Tenten geminin Sakharine tarafından ele geçirildiğini öğrenir. Tenten, Haddock ve Milu bu noktadan sonra maceralarla dolu bir serüvene sürüklenirler.

Film, Tenten’in *Altın Kıskaçlı Yengeç/ The Crab with the Golden Claws*, *Tekboynuzun Esrarı/ The Secret of the Unicorn* ve *Kızıl Rackham’ın Hazinesi/ Red Rackham’s Treasure* romanlarından uyarlanmış. Hergé’nin renkli çizimleri ve çizimlerdeki alt metinler filme olabildiğince yansıtılmış. Bununla birlikte kimi gerilim noktaları da es geçilmeden kendine yer bulmuş.

Tenten meraklı, maceraya açık ve iyi yürekli bir kahraman. Ona benzemek diğer çizgi roman kahramanlarına benzemekten daha kolay, zira hiçbir süper gücü yok. Ancak en az onlar kadar macera dolu bir hayatı var. Bunu filmde de görmek mümkün. Kaptan Haddock’la muhteşem dostluğu, sadakati ve inatçılığı filmin temel unsurları. Filmde kimi tarihsel mantık hataları bulunsa da bunlar o aksiyon ve heyecan içinde pek dikkat çekmiyor.

Tenten’in Maceraları diğer animasyonlardan çok farklı. Oyuncuların, canlandırdıkları karakterlerin duygularını yansıtan mimiklerinin performans yakalama teknolojisi kullanılarak filme aktarılması filmi daha gerçekçi kılmış. Bu konuda dünyanın en iyi oyuncusu gösterilen Andy Serkis diğer ekip üyelerinin bu tekniğe alışmasına yardım etmiş.

Filmi etkileyici kılan bir diğer unsur da Hergé’nin çizimlerinin dikkatle araştırılması olmuş. Çizgi romanda kullanılan gemi maketinden deniz uçağına kadar her bir ayrıntı dijital ortama özenle aktarılmış.

Çizgi roman ile film arasındaki temel fark ise Milu’nun konuşmaması. Hergé, Milu için düşünce balonları çizerken Spielberg onun konuşmamasının daha uygun olacağını düşünmüş. Spielberg’in çektiği *Tenten’in Maceraları*, Peter Jackson’ın yönetmen koltuğunu devralmasıyla devam edecek. Jackson’ın adı filmde ikinci ekip yönetmeni olarak zaten geçiyor, yani yönetmenin şimdiden bir deneyimi olduğunu söyleyebiliriz. 3 boyutlu ve son teknolojiyle çekilen Tenten’in Maceraları her yaşta izleyicinin keyifle seyredeceği bir yapım.

Tenten’in Maceraları/ The Adventures of Tintin

Yönetmen: Steven Spielberg

Eser: Herge

Senaryo: Steven Moffat-Edgar Wright-Joe Cornish

Müzik: John Williams

Görüntü: Janusz Kaminski

Seslendirenler: Jamie Bell (Tenten), Daniel Craig (Sakharin), Andy Serkis (Kaptan Haddock), Toby Jones (Yankesici), Nick Frost (Müfettiş Dupont), Simon Pegg (Müfettiş Dupond)

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Erkeğine köle olan kadınlar

Ali Abaday 11.11.2011

 Erkeğine köle olan kadınlar Her ilişkinin kendine özgü bir dinamiği vardır. Kimi ilişkilerde kadın çoğunlukla alttan alırken bazen de erkek ilişkinin yürümesi için özverilerde bulunur. Ancak ne gariptir ki iki taraftan birinin fazla özveride bulunduğu ilişkiler sürekli aynı şekilde devam ettiği takdirde bitmektedir. Ne yazık ki özveride bulunan taraf çoğunlukla kadınlar olur.

Özveride bulunan ya da alttan alan taraf bir zaman sonra kendisini tanıyamamaya başlar. Bu noktada karşı taraf işi dengelemek için gerekli adımları atarsa ilişki belki kurtulabilir. Fakat bu dönüm noktası es geçilirse ilişkinin gidişatı bir çıkmaza girer. Peki, özveride bulunmadan bir ilişki yaşamak mümkün değil midir?

Bu hafta gösterime giren *Senden Önce/ What's Your Number* filmi bir açıdan bu noktaya değiniyor. Son sevgilisi Rick (Zachary Quinto) ile mutlu bir birlikteliği olduğuna inanan Darling (Anna Faris) kızkardeşi Daisy'nin (Ari Graynor) düğününe sevgilisi ile gitmek ister. Ancak Rick ilişkilerinin bu ciddiyette olmadığını söyleyince ikili ayrılır. Aynı gün işten kovulan Darling okuduğu bir makalede kadınların evlenmeden önce birlikte olduğu erkek sayısının ortalama 10 olduğunu öğrenir. Kendi geçmiş ilişkilerine baktığı zaman ise bu sayı çok daha fazladır.

Arkadaşları ile birlikte dışarı çıktığı bir akşam onların geçmiş ilişkilerinin de kendisinden çok daha az olduğunu öğrenince bir sonraki sevgilisinin evleneceği erkek olacağını söyler. Ne var ki fazla alkolün etkisiyle kendisini kovan patronu Roger (Joel McHale) ile birlikte olur. Kızkardeşi ile düğün pastasına karar vermek için dolaşırken eski bir sevgilisine rastlayan Darling onun ne kadar değişmiş olduğunu fark eder ve aradığı erkeğin belki de geçmiş ilişkilerinden biri olabileceğini anlar.

Şimdi tüm iş geçmiş erkek arkadaşlarını bulmaktadır ve bunun için karşı komşusu Colin'den (Chris Evans) yardım ister. Şayet Colin eski sevgililerine ulaşmakta Darling'e yardım ederse Darling de ona bir gecelik ilişkilerinden kurtulmak için kapısını açacaktır. Darling eski sevgililerini bulmaya başladıkça onların esasında aradığı kişiler olmadığını fark eder.

Karyn Bosnak'ın *20 Times a Lady* romanından uyarlanan *Senden Önce*, bir kadının doğru erkeği arayış macerasını romantik komedilerin tüm kalıplarına uyararak anlatıyor. Anna Faris ile Chris Evans'ın sık sık vücutlarını sergiledikleri filmin artı noktası Zachary Quinto, Martin Freeman, Ed Begley Jr. gibi oyuncuların yer aldığı kısa sahneler.

Filmde öncelikle kızkardeşinin düğününe götüreceği ve onunla evleneceğini düşündüğü adamı arayan Darling karakteri, sevgilisine umutsuzca güzel görünmeye ve onun tarafından beğenilmeye çalışan bir kadın tipi. Sevgilisinden önce uyanan, onu uyandırmadan saçını tarayıp, hafif makyaj yapan, kahvaltı hazırlayan, yeri geldiğinde aksanını değiştiren Darling gerçek hayatta da kolayca karşımıza çıkabilecek bir karakter.

Senden Önce'nin erkek karakterleri de Darling kadar hayatın içinden. Kimi siyasi geleceği için onunla birlikte olmak istiyor, kimisi ise bir macera yaşamak için.

Arkadaşları ve çevresi evlendikçe artan baskılarla evlenecek bir ilişki arayan kişilerin düştüğü durumları anlatan film yine de işleniş ve hikâyenin gidişatı açısından yeni bir şey vermiyor. *Bir Alışverişkiliğin İtirafı*/ *Confessions of a Shopaholic* ve *Hayalet Sevgililerim*/ *Ghost of Girlfriends Past* filmlerini anımsatan yapım belki romantik komedileri seven ve bu tarzdan sıkılmayanların hoşuna gidebilir.

Günümüzde ilişkileri yürütmek daha zor ancak yine de mümkün. Bunun için bazen özveride bulunmak gerekebiliyor ancak bunu Darling'ın yaptığı gibi kendinden vazgeçerek, sevgilisine kölesiymiş gibi davranarak yapmak mümkün değil. Sonuçta her köle bir gün kendi hakkını aramaya başlayacaktır.

Senden Önce/ What's Your Number

Yönetmen: Mark Mylod

Senaryo: Gabrielle Allan

Oyuncular: Anna Faris, Chris Evans, Martin Freeman, Tachary Quinto

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Acınacak ailenin komik hikâyesi

Ali Abaday 18.11.2011

 Acınacak ailenin komik hikâyesi Bazen bir filmi anlatmak oldukça zordur. Filmin sürprizlerini bozmadan, filmi henüz izlememiş okuyucunun keyfini de kaçırmadan anlatmak gerekir. Fakat Onur Ünlü'nün *Celal Tan ve Ailesinin Aşırı Acıklı Hikâyesi* gibi filmlerde bu iş biraz daha zordur.

Bir üniversite şehrinde oldukça saygı duyulan Anayasa Profesörü Celal Tan (Selçuk Yöntem) ilk eşinin ölümünden yıllar sonra hayatını kurtardığı Özge (Türkü Turan) adlı genç kızla evlenir. Bu evliliğin ardından oldukça ilginç olaylar gelişir.

Türkiye'deki pek çok grup ve saygın görünen kimi kişilerle inceden alay eden film, bir arada durmaya çalışan bir ailenin çelişkilerini ve sahte hallerini anlatıyor.

Celal Tan'ın oğlu (Tansu Biçer) hayatta hiçbir şey başaramamış bir gençtir. Babasını çok seven üniversite rektörü (Gazanfer Ündüz) ile görüşüp üniversiteye bir şeyler satmaya çalışmakta ve bu şekilde zengin olmanın hayalini kurmaktadır. Son planı ise okula masaj koltukları satmaktır. Kızı (Ezgi Mola) ise eşinin intiharının ardından babasının yanına gelmiş, yerel bir kanalda ilköğretim dersleri anlatmaktadır. Ancak ikisi de babalarının sayesinde yaşadıkları hayata sahiptirler.

Film gerek aile bireyleri gerekse çevredeki karakterler üzerinden bireyin sahip olduklarından vazgeçmemek için neler yapabileceğini gösteriyor.

Celal Tan ve Ailesinin Aşırı Acıklı Hikâyesi bir alt metinlerde kurumlarla dalgasını geçerken, ülkede her gün karşılaştığımız ve normal gördüğümüz olayları biraz absürt bir şekilde karşımıza çıkarıyor. Bu şekilde bu kadar da olmaz dediğimiz durumlar ise ne yazık ki esasında sürekli yaşanıyor.

Son olarak taktığı puşi delil sayılarak örgüt üyesi olarak yargılanan ve hakkında 45 yıl hapis istenen ve hâlâ hapiste olan Cihan Kırmızıgül'ün durumu yaşanan kimi trajik olayların bize nasıl normal görüldüğünün bir kanıtı gibi.

Onur Ünlü'nün de belirttiği gibi birey ailesini seçemez ancak onunla yaşarken bazen giderek çarpık bir hâl alabilir. Anneler kocalarını sonra oğullarını evde beklerken başka aşklar yaşayabilir. Kendisini oldukça zeki ve farklı görenler esasında ilk kandırılanlar olabilir. Bazen en masumumuzu en canımız sanabiliriz ya da buna inandırılırız. Güvendiğimiz kurumlar güvenimiz üzerinden başka planlar yapabilir.

Celal Tan ve Ailesinin Aşırı Acıklı Hikâyesi'nin senaryonun kimi noktalarında ufak hatalar mevcut. Ayrıca filmin ilerleyen sahnelerinde başlayan küfürlerin dozu sonlarda giderek artıyor. Başta pek küfre yer verilmediği için bu durum göze batsa da, küfürlerin yaşanan olaylardaki kötü kokuların giderek artmasıyla doğru bir orantısı mevcut. Yani maskeler düşmeye başladıkça ardındaki gerçek yüzlerde bu küfürlerle daha görünür oluyor.

Ah Muhsin Ünlü olarak yazdığı şiirlerle ayrı bir sevdiğimiz Onur Ünlü'nün son filmi *Celal Tan ve Ailesinin Aşırı Acıklı Hikâyesi* gerek absürtlük ile istediği mesajları vermesi gerekse başta Bülent Emin Yarar olmak üzere oyuncuların performansı için izlenmeye değer. Ancak küfürlerden ve absürt komediden hoşlanmayanların filmde hoşlanmama ihtimali var. Bir de taktığı maskelerin ardında gerçek yüzünü ekranda görecektir.

***

Eskidendi halkın sağlığını düşünmek

ABD'de Wall Street'in işgali ile başlayan ve önce ülkenin diğer eyaletlerine ardından dünyadaki kimi gelişmiş ülkelere sıçrayan eylemler zinciri hâlâ devam ediyor. Bu işgal eylemleri için ABD'nin "Arap Baharı" diyenler de mevcut, protesto gösterilerinin yeni bir şekli diyende.

Esasında tüm olay 2008 yılında ABD'deki büyük şirketlerin arka arkaya iflas ettiklerini açıklamaları ile başladı. Bir kısmı müşterilerinin güvenini kötüye kullanarak büyük kârlar elde eden şirketlerin iflasını özellikle emlak sektörüne yatırım yapan diğer firmalarda izledi. *Oyunun Sonu/ Margin Call* bu sürecin başlamasının bir gün öncesini ve halkın güveninin nasıl kötüye kullanıldığını anlatıyor.

Bir yatırım bankası (kurumun ismi verilmiyor) personelinin yüzde 80'inin işten çıkarmaktadır. İşten çıkarılanlar arasında risk analisti Eric Dale (Stanley Tucci) de vardır. Çekirdekten yetişme bir mühendis olan Dale üzerinde çalıştığı işi binayı terk etmeden önce yeni analist olmuş Peter Sullivan'a (Zachary Quinto) verir.

Sullivan'ın çalışma arkadaşı Seth Bregman (Penn Badgley) ve diğer ekip elemanları kovulmadıkları için bara giderken Sullivan Dale'in kendisine verdiği projeye bir göz atar ve sonuçta gördüğü şeyler pek iç açıcı değildir. Aynı akşam önce yöneticisi Will Emerson'a (Paul Bettany) gösterdiği veriler kısa sürede firmanın en üst yöneticilerinin katıldığı bir toplantıya dönüşür. Sullivan'ın buldukları bir dönemin sonuna işaret etmektedir.

Oyuncu kadrosunda Jeremy Irons, Kevin Spacey, Simon Baker, Demi Moore, Zachary Quinto gibi isimlere yer veren *Oyunun Sonu* finans sektöründen anlamayanlara da olanları anlatacak bir dille kaleme alınmış.

24 saat içinde gelişen olayları anlatan filmin temposu neredeyse hiç düşmezken, özellikle Wall Street işgaliyle ilgili eylemlere uzak kalanlar, bu gösterileri yapan insanların ne istediklerini filmi izledikten sonra anlayabiliyor.

Eskiden halkın yararını ve şirketin geleceğini düşünen, işin ehli yöneticiler yerine sadece kâr etmek ve bu kârdan pay almak isteyen, işin detaylarını da pek bilmeyen yöneticilerin varolduğu bir çağda yaşıyoruz. Filmde şirketin CEO'su rolündeki Jeremy Irons, önüne konan grafikleri anlamadığını açık bir şekilde dile getirirken onun görevde bulunma nedenini de olanca yalınlığı ile aktarıyor. Ufak bir not Irons'ın canlandırdığı karakterin adı olan John Tuld, 2008'de ilk iflas eden Lehman Brothers'ın CEO'su Richard Fuld'u akla getiriyor. Zaten iki adam arasında ortak çok nokta da mevcut.

Oyunun Sonu'nun senaryosunu yazıp aynı zamanda yöneten J.C. Chandor karakterlerin ahlak anlayışlarını verirken onları ne siyah ne de beyaz olarak ayırmış. Hepsi bir şekilde önce kendisini düşünen karakterler. Belki içlerinde bir tek şirketi düşünen Sam Rogers (Kevin Spacey) ortodoks bir yönetici. Ancak o da bu özelliği yünden ara bir pozisyonda kalmış durumda.

Yeni analistlerden olan Seth bir yılda kazandığı 250 bin doların büyüsendeyken, kendisinden üst mevkideki Will'in iki buçuk milyon dolar kazandığını öğreniyor. Film içinde pozisyonu büyüyen yöneticilerin aldıkları maaşlarında büyüdüğünü fark ediyoruz. Kısaca sistem John Perkins'in "ekonomik tetikçi" dediği bir çalışan grubu yaratıyor. Ancak tetikçiler bu kez başka ülkeleri değil kendi vatandaşlarını vuruyor.

FilmEkimi'nde gösterilen *Acı Tatlı Tesadüfler/ Ma Part Du Gateau* filmindeki gibi finans dünyasındakiler zalim karakterli kişiler. Zaten zalim olmayanlar bu sistem içinde kendisine yer bulamıyor. Bazen Sullivan gibi masum olanlar ise kendilerine sunulanlarla baştan çıkabiliyor. Tıpkı Wall Street filminde Charlie Sheen'in canlandırdığı Bud Fox'un baştan çıktığı gibi.

"İlk ol, akıllı ol ya da hile yap" sloganıyla gösterime giren film, iyi bir yapım izlemek isteyenleri memnun edecektir.

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Esasında hepimiz aynı kökteniz

Ali Abaday 25.11.2011

Esasında hepimiz aynı kökteniz Büyükanne ve büyükbabaların aynı çatı altında yaşadığı evlerin tadı bir başkadır. Bir tarafta birkaç kuşağın farklı alışkanlıkları bir potada erirken, eski gelenek ve görenekler de devam eder. Hele o evlerin bayram sofraları ayrı bir güzel olur. Sorunlar yaşandığında da aile daha bir kenetlenir, herkes tek vücut haline gelir.

Şimdilerde pek rastlanmayan bu bir kaç kuşağın birlikte yaşadığı evlerde en mesut olanlar hiç şüphesiz torunlardır. Ne kadar da yaramazlık yapsalar da her daim onları savunan bir büyükanne ya da büyükbabaları olur.

Çağan Irmak'ın son filmi *Dedemin İnsanları* da bu tarz bir evde büyümüş olan Ozan (Durukan Çelikkaya) üzerinden bize hem bir ailenin hikâyesini, ötekileştirmenin, ayrımcılığın iç yakan yanlarını, ve mübadele yıllarını

anlatıyor.

Ozan ilkokul dördüncü sınıfı bitirdiği yaz kendisini zor bir durumda bulur. Arkadaşları Girit'ten gelmiş dedesi Mehmet Bey (Çetin Tekindor) nedeniyle ailesinin "gâvur" olduğunu iddia etmekte, o ise buna karşı çıkarak, herkesten daha Türk olduğunu göstermeye çalışmaktadır. Ozan'ın dedesi Mehmet Bey kasaba esnafındandır ve bölge halkı tarafından sevilip sayılmaktadır. Mehmet Bey Ozan'ı ayrı bir sevmesine karşın onun giderek aşırı bir hâl alan milliyetçi tavırlarından üzülme ve endişe duymaktadır.

Ozan, dedesinin denize her gittiğinde suya bıraktığı şişeleri onun ardından toplamaktadır, çünkü arkadaşları dedesinin Yunanlılara bu şişelerle mesaj yolladığını söylemektedirler. Oysa gerçek ta mübadele yıllarına dayanan bir öyküde saklıdır.

Tüm bunların nedeni siyasi

Çağan Irmak'ın kendi dedesinin hikâyesini anlattığı *Dedemin İnsanları* ırkçılığın ve ayrımcılığın giderek daha fazla arttığı şu günlerde belki de ihtiyacımız olan bir hikâyeyi izleyicinin beğenisine sunuyor. Film boyunca Mehmet Bey'in herkes için söylediği "O da bizim insanımızdır" lafını duymak, insanların etnik, dinî veya siyasi görüşlerine göre ötekileştirildiği bugünlerde insana yalnız olmadığı hissini veriyor.

Çağan Irmak'ın filmlerinde artık bildiğimiz 1980 ihtilali ile hesaplaşma, duygusallık ve kimi kaybolan değerlere değinmek bu filmde de mevcut. Özellikle mübadele dönemini anlatan bölümden sonrası neredeyse büyük bir çoğunluğun göçmen olduğu bu topraklarda herkesin kendi ailesinin geçmişinden bir parça bulmasını sağlıyor.

Dedemin İnsanları artık yok olan kimi esnaf geleneklerini, büyük şehirlerde neredeyse hiç kalmamış olan bir evde bir kaç kuşağın birarada yaşamasının güzelliğini, komşuluğun önemini, esasında bütün insanların birbirine benzediğini, sorunların çıkışında öncelikli sebebin siyasiler olduğunu hoş bir şekilde anlatıyor.

Filmin bütünü bir kaç ayrı hikâyenin biraraya gelmesinden oluşuyor ancak bir ailenin yanında bir ülkenin de hikâyesini aktaran bu parçaların anlatımında seçilen yöntem, filmi sonradan düşününce bir eksiklik hissi veriyor. Her ne kadar Ozan'ın gözünden dedesinin hikâyesi anlatılsa da izleyici bazı yan hikâyeleri yine de biraz daha öğrenmek istiyor.

Dedemin İnsanları'nda küfürlü sahneler mevcut ancak bu küfürler geçen hafta gösterime giren *Celal Tan ve Ailesinin Aşırı Acıklı Hikâyesi*'ndeki kadar kulağa batmıyor. Zira küfürlerin çoğu Mehmet Bey tarafından dile getiriliyor ve dedelerin küfürleri neredeyse her ailede alışıldık bir durumdur zaten.

Herkesin kahraman bir dedesi vardır

Dedemin İnsanları tüm ailenin birlikte izleyebileceği filmlerden biri. Kimbilir, belki filmi izleyenlerin bir kısmı daha sonra çevresindekileri Türk, Kürt, Alevi, Sünni, liberal, milliyetçi, dinci, Yahudi, Ermeni gibi yaftalamaktan utanır. Dedelerin torunların hayatındaki yeri ayırdır. Onlar hem ailenin büyüğü hem de bir arkadaşlırlar. Hiçbir dede nedense tam bir dede değildir ama en gerektiği anda ortaya çıkan süper kahramanlar gibidirler. Bu

sebepten dedelerin yeri torunların kalbinde hep ayrıdır ve tıpkı Ozan'ın olduğu gibi her torunun kahraman bir dedesi vardır.

Dedemin İnsanları

Yönetmen-Senaryo: Çağan Irmak

Müzik: Cengiz Onural, Cenk Erdoğan, Bora Ebeoğlu, Aria

Görüntü: Gökhan Tiryaki

Oyuncular: Çetin Tekindor, Hümeysra, Yiğit Özşener, Zafer Alagöz, Mert Fırat, Ezgi Mola, Gökçe Bahadır, Durulcan Çelikkaya, Sacide Taşaner, Ünal Silver, Eirini Inglesi

Yapım: Most-Ay Yapım (2011)

Norveç usulü Babil

Meksikalı yönetmen Alejandro González Iñárritu'nun sinemaya etkisi yadsınamaz bir gerçek. Yönetmenin *Paramparça Aşklar ve Köpekler/ Amores Perros* ile başlayan, *21 Gram/ 21 Grams* ve *Babil/ Babel* ile devam, hayatın ince örgülerini anlatan filmleri pek çok sinemacıyı etkiledi.

Norveç sinemasının kendine has yönetmenlerinden Bent Hamer da son filmi *Yeni Yıl/ Hjem til jul* Iñárritu'nun izlerini gösteriyor. İç savaş dönemi Yugoslavya'da bir keskin nişancının yılbaşı günü bir çocuğu silahının dürbününden izlemesiyle açılan film daha sonra Norveç kasabası Skogli'deki bir grup insanın hayatına geçiş yapıyor.

İşten çıkarılmış bir adam doktordan kendisine yeşil reçeteli ilaç yazmasını istemekte, doktor ise yılbaşı akşamı nöbetçi olarak çalışmak zorundadır. Eşinden ayrılmış iki çocuklu bir anne sevgilisinin yılbaşı akşamı çocuklarına yapacağı sürprizin mutlu sonuçlanmasını istemektedir. Yaşlı bir adam arkadaşlarını arayarak zamanın geldiğini söylerken bir evsiz çam ağaçları satan bir bahçeye girer.

Küçük bir çocuk arkadaşı olan ve âşık olduğu Müslüman kızın ailesi ile yemek yiyecektir. Göçmen bir çiftin hamilelikle derdi vardır. Sevgilisinin karısından boşanmayacağını öğrenen bir kadının ise tüm yılbaşı planları suya düşmektedir.

Soğuk bir yılbaşı filmi

Birbirinden oldukça bağımsız ve kopuk görünen bu hayatlar ise bir şekilde birbirine bağlıdır. Kimisi hüznü kimisi gülünç hikâyelerin anlatıldığı film, çoğu yılbaşı filminin aksine biraz soğuk. Bu da Kuzey sinemasının bir özelliğı olduğu için oldukça normal. Bazı insan ilişkileri oldukça realist verilirken, bazı sahneler de oldukça karamsar ve karanlık. Frank Capra'nın *Şahane Hayat/ It's a Wonderful Life* filminde anlattığı gibi yılbaşı

mucizeleri *Yeni Yıl*'da da mevcut. Ne de olsa bir yılbaşı filmi ancak bu mucizelere karşın, hayatın bazı gerçekleri ve acımasızlığı *Yeni Yıl*'da yerini bulmuş. İnsanların tercihler yapmak zorunda kalışlarını ve bu tercihlerin kimi zaman beklenmeyen etkilerini anlatan, karakterlerin ailelerinden veya sevdiklerinden uzakta bir yılbaşı geçirmelerine dayanan film bir yanda da aile olmanın zorluklarını işliyor. Bent Hamer'ın *Yeni Yıl*'ının 30. İstanbul Film Festivali'nde de gösterilmiş olduğunu hatırlatmak yarar var. Avrupa sinemasından hoşlananların keyifle izleyeceği bir yapım olan *Yeni Yıl*, geniş bir oyuncu kadrosuna ve muhteşem aurora manzaralarına sahip.

Yeni Yıl

Yönetmen: Bent Hamer

Oyuncular: Arianit Berisha, Sany Lesmeister, Nadja Soukup

Senaryo: Bent Hamer, Levi Henriksen

Müzik: John Erik Kaada

Görüntü Yönetmeni: John Christian Rosenlund

Kurgu: Silje Nordseth

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Golyatların karşında Davut olmak

Ali Abaday 09.12.2011

 Golyatların karşında Davut olmak Michael Lewis'in 2003 yılında yayımlanan kitabı *Moneyball*'da Oakland Athletics beysbol takımını ve genel menajerleri Billy Beane'nin oyuna getirdiği yeni sistemi anlattı. O zamana kadar eski tekniklerle, oldukça fazla parayla ve yıldız oyuncularla başarıya ulaşılan beysbolda, elinde para olmadan devlerle rekabet etmeye çalışan Beane ve takımının kullandığı yöntemi anlatan kitabın hakları hemen satın alındı. Capote ile En İyi Yönetmen Oscarı'na aday olan Bennett Miller 'ın yönetiminde filme alınan *Kazanma Sanatı/ Moneyball* merkezine Beane'in hayat hikâyesini yerleştirerek Oakland Athletics'in bir sezonunu anlatıyor.

Billy Beane (Brad Pitt) çocukluğunda beysbolda bir yıldız olacağına inanılan ancak profesyonel ligde pek de başarıya ulaşamayan bir eski oyuncu, yeni yöneticidir. Üniversiteye gitmek yerine profesyonel olmayı seçen

Beane sonradan umduğunu bulamayınca teknik kadroda yer almaya başlamış ve Oakland Athletics'in genel menajerliğine kadar yükselmiştir.

Takımı 2001 yılında New York Yankees'e yenilir. Ancak az bir bütçeyle yapılanlar herkesin takdirini toplamıştır. Ne var ki yıldız oyuncularını büyük takımlara kaptıran Beane sistemi alt edecek fark bir yol aramaya başlar. Bu esnada Yale'de ekonomi okumuş olan Peter Brand (Jonah Hill) ile tanışır ve onu işe alır. İkili takımın galibiyeti için yıldız oyuncudansa ortalama olarak gerekli puanları toplayabilen ve sorunları ya da yaşı nedeniyle kenarda kalan oyuncuların peşine düşer.

Beane ve Brand'in sistemi başta hem takımdaki oyuncuların hem de takımın menajeri Art Howe'un (Philip Seymour Hoffman) itirazıyla karşılaşır. Takımın aldığı kötü sonuçlarda buna eklenince Beane'in pozisyonu zora düşer. İkili bir çıkış yolu bulmak zorundadır.

Kazanma Sanatı çoğu spor filminin aksine oyuncular veya yöneticiler üstünde değil, sistemin bozukluğu üzerinde durmuş. Parası olan büyük takımların egemenliği altındaki liglerde kısıtlı bütçeleriyle mucizeler yaratmaya çalışan takımların hepsine uygulanabilecek olan hikâyenin çarpıcı yanı soruna başka bir açıdan nasıl bakılacağına gösterilmesi. Sonuçta küçük takımların hepsi Golyat'ın karşısındaki Davut gibi umulmayanı yapmaya çabılıyor ve bunun için farklı yöntemler deniyorlar.

Kural sayısı diğer takım sporlarının çoğundan fazla olan ve oyuncuların sahanın farklı noktalarındaki performanslarıyla değerlendirilen beysbolda Beane ve Brand yeni bir anlayışı oyuna adapte etmeye çalışırlar. Yeni bir sistem yaratmanın temel sorunu olan eskiye alışık olanların eleştirileri onları da vurur. Bu durum özellikle kaybedilen maçlar ve ikili için yapılan eleştirilerin verilmesiyle oldukça iyi anlatılmış.

Bazı sahneleri gerektiğinden uzun tutulmuş yapımın bir diğer kusuru da kimi klişeleri izleyicinin tahmin edeceği şekilde kullanması. Filmin temel noktası Beane olduğu için onun hikâyesi ağırlıklı olarak anlatılmış fakat onun dışında filmdeki hiçbir karakteri yakından tanıma fırsatı bulamıyoruz. Beane'in Brand'e hayatla ve beysbolla ilgili kimi noktaları öğretmek için yaptırdıkları bile havada kalıyor.

Kazanma Sanatı farklı bir spor filmi olarak izleyicilerin hoşuna gidebilir. Ancak kimi noktalardaki açıklık ve boşluklar, beysbolu fazla da bilmeyen izleyicileri sıkacaktır.

Kazanma Sanatı/ Moneyball

Yönetmen: Bennett Miller

Roman: Michael Lewis

Senaryo: Steven Zaillian-Aaron Sorkin

Müzik: Mychael Danna

Görüntü: Wally Pfister

Oyuncular: Brad Pitt (Billy), Jonah Hill (Peter), Philip Seymour Hoffman (Howe), Robin Wright (Sharon), Chris Pratt (Scott)

Yapım: Columbia (2011)

***

Karanlık bir Jane Eyre

Charlotte Brontë'nin *Jane Eyre* romanı yayımlandığı zaman Victoria Dönemi İngiltere'sinde oldukça şiddetli tepkilerle karşılaşmıştı. Bunun başlıca nedeni bir kadın karakterin alışılmışın dışında, özgürce davranmasıydı. Ayrıca kitapta hiç aşk sahnesi bulunmasa da anlatılan aşk çoğu kişiyi kızdırmıştı.

Cary Joji Fukunaga tarafından yeniden çevrilen *Jane Eyre* romanın aslına oldukça sadık kalmış. Aşk sahneleri olmadığı gibi, romanın karanlık dokusu da filme aktarılmış. Geri dönüşlerle başlayan film kısaca Jane Eyre (Mia Wasikowska) isimli bir kızın yaşadıklarını anlatıyor, fakat romanın aksine birinci ağızdan değil.

Genç bir kızın kaçıışı ile başlayan film, onun soğuktan donmak üzereyken rahip John Rivers'ın (Jamie Bell) evine sığınmasıyla devam ediyor. Küçük bir kızken ailesini kaybeden Jane akrabalarının yanında yaşamaya başlamış ancak dik başlılığı ve özgür ruhu nedeniyle geliri düşük ailelerin kızlarının gönderildiği bir okula gönderilmiştir. Buradaki zor yılların ardından Jane, Rochester malikânesinde mürebbiye olarak bir iş bulur.

Evin sahibi olan Edward Fairfax Rochester (Michael Fassbender) yılda bir kez malikâneye gelmektedir. Bir gün mektupları postalamak için ormandan giderken bir atlı ile karşılaşır ve atlının üstündeki adam düşerek ayağını burkar. Kısa süre sonra bu atlının malikânenin sahibi Rochester olduğu anlaşılır. Rochester ile Jane arasında ilk başlarda soğuk olan ilişki ise zaman içinde farklı bir hâl almaya başlar.

Kitaptaki gotik kısımların ağırlıkta olduğu yapımda Jane Eyre rolünde daha önce *Alice Harikalar Diyarında/ Alice in Wonderland* ve *İki Kadın Bir Erkek/ The Kids Are All Right* filmlerinden tanıdığımız Mia Wasikowska.

Charlotte Brontë romanı yazarken zamanının güzel ve uzun kadın karakterlerinin aksine Jane Eyre'i kısa ve pek gösterişli olmayan bir kız olarak tasvir etmişti. Aynı şekilde kısa boylu ve pek dikkat çekmeyen Jane rolünde Mia Wasikowska oldukça başarılı.

Son dönemin gözde aktörlerinden Michael Fassbender da Edward Fairfax Rochester oldukça iyi bir performans sergilemiş. İkisinin özellikle ilk zamanki konuşmaları romanın havasını yakalamış. Jane'in çocukluğundan itibaren zor anlarının anlatıldığı sahnelerin karanlık, mutlu olduğu bölümlerde ise canlı renklerle anlatılması filmin izlenirliğini arttıran noktalardan birisi. Filmin bir diğer artı noktası ise Rochester malikânesinin kâhyası Bayan Fairfax rolündeki Judi Dench. Dench ile Wasikowska'nın kimyaları iyi uyumuş. Hayatını devam ettirmek için yaptığı işe ihtiyacı olan ve bu sebepten Rochester'ın her aşığılamasına boyun eğen Bayan Fairfax ile hiçbir lafın altında kalmayan Jane Eyre'nin uyumu arasındaki zıtlık perdeye iyi yansıtılmış. Bu arada romanın önemli bölümleri, mesela küçük Jane'in Cehennem'e gitmemek için ne yapılması gerektiğine verdiği cevap, ya da yatılı okulda yaşadıkları da kısa ama çarpıcı bir şekilde verilmiş. Oldukça fazla uyarlaması yapılan ve çok fazla hayranı olan bir romanı yeniden çekmek zor iştir. Ancak Cary Joji Fukunaga ve ekibi bu işi gayet iyi başarmış. Bu hafta gösterime girecek olan **Jane Eyre**, romanın hayranlarını memnun edecektir.

Jane Eyre

Yönetmen: Cary Fukunaga

Senaryo: Charlotte Brontë, Moira Buffini

Oyuncular: Mia Wasikowska, Michael Fassbender, Judi Dench, Jamie Bell

Hikâye: Charlotte Brontë

Yapımcı: Paul Trijbits, Alison Owen

Tür: Aile, Dram, Romantik

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Aksiyon çok, akıl yürütme yok

Ali Abaday 16.12.2011

 Aksiyon çok, akıl yürütme yok Analitik düşünmeyi polisiye hikâyelere ilk uyarlayan Edgar Alan Poe olsa da bu konuda hiç şüphesiz Arthur Conan Doyle'un yarattığı Sherlock Holmes'un yeri ayrıdır. Ufak ipuçlarından yola çıkarak pek çok gizemli görünen olayı aydınlatan Sherlock'un maceraları yıllarca polisiye severleri kendisine bağlamayı başardı.

Daha önce pek çok kez sinemaya ve televizyona uyarlanan Sherlock Holmes'un son filmi *Gölge Oyunları/ Sherlock Holmes: A Game Of Shadows* esasında 2009 yılında Guy Ritchie'nin çektiği *Sherlock Holmes*'ün devamı niteliğinde. Başrollerde yine Robert Downey Jr. ve Jude Law'ı görüyoruz.

1891 yılında Avrupa'nın çeşitli kentlerinde meydana gelen bombalama olayları yüzünden bir savaş kaçınılmaz duruma gelmiştir. Sherlock Holmes (Robert Downey Jr.) ise bunun çok daha başka bir olay zinciriyle alakalı olduğunu düşünmektedir. Sherlock yaptığı araştırmalar sonucunda hem duygusal bir şekilde yakın olduğu hem de sürekli çekiştiği Irene Adler'in (Rachel McAdams) bu bombalama olayları ile bir ilgisi olduğunu farkederek onu izler.

Sherlock düşündüklerinde haklıdır ancak her seferinde bir adım geride kalmaktadır. Bu esnada en yakın arkadaşı Dr. Watson (Jude Law) evlenmek üzeredir. Sherlock Dr. Watson'un sağdıcı olarak katıldığı düşün töreninden sonra tüm bu olayların arkasında olduğunu düşündüğü Profesör James Moriarty (Jared Harris) ile görüşür. Profesör Moriarty Sherlock'tan yolundan çekilmesini ister, ancak o bu teklifi reddeder. Bunun üzerine profesör Sherlock'a yeni evli çiftle bir düşün hediyesi vereceğini söyler.

İlk filmdeki gibi aksiyonun oldukça yüksek olduğu bu filmde de ne yazık ki Conan Doyle'un romanlarındaki tadı almak mümkün değil. Kitaplardaki gibi uzun süre düşünen, afyon kullanan ve eyleme son anda geçen Sherlock Holmes yerine sürekli hareket halinde, dövüşmeye hazır bir kahraman var. Akıl yürütmeler ise maalesef çok kısa.

Tabii Guy Ritchie'nin filmlerinden hoşlanan ve aksiyonu seven izleyiciler ilk filmdeki gibi *Gölge Oyunları*'ndan da hoşlanacaklardır. Hatta daha fazla beğenmeleri de mümkün zira ilk filmdekinden çok daha fazla aksiyon dolu sahne mevcut.

İlk filmde göremediğimiz Sherlock Holmes'un ağabeyi Mycroft Holmes rolünde usta oyuncu Stephen Fry var. Ne var ki o da oldukça karikatürize edilerek filme eklenmiş. *Ejderha Dövmeli Kız/ The Girl With The Dragon Tattoo* serisinin başrol yıldızı Noomi Rapace de bu filmde Madam Simza Heron isminde bir falcıyı canlandırıyor.

İlk filmle bağlantısı oldukça az olan *Gölge Oyunları*'nın gişede başarılı olacağı kesin gibi. Umarız yapımcılar seriyi devam ettirmeyi düşünürlerse bu sefer kitapları seven hayranları da düşünürler. Zira BBC'nin çektiği ve günümüzde geçen Sherlock dizisi aksiyon az olsa da nasıl başarılı bir uyarlama yapılacağına kanıtı.

Sherlock Holmes: Gölge Oyunları/ Sherlock Holmes: A Game Of Shadows

Yönetmen: Guy Ritchie

Oyuncular: Robert Downey Jr., Jude Law, Jared Harris, Noomi Rapace

Senaryo: Kieran Mulroney ve Michele Mulroney

***

Hayat bir tesadüfler zinciridir

Örümceği ağı ya da işlenen tığ çoğunlukla hayatın içindeki tesadüflerin anlatılması için kullanılan etkili birer metafordur. Bu benzetmeler gerçekten de oldukça yerindedir zira hayat gerçekten ince ince ve kimsenin tahmin edemeyeceği ipliklerle hayatı dokur.

Cédric Klapisch'in yönettiği başrollerini Karin Viard ve Gilles Lellouche'un paylaştığı *Acı Tatlı Tesadüfler/ Ma part du gâteau* hayatın görünmeyen ince ipliklerle yan yana getirdiği bir hizmetçi ile borsacının hikâyesini anlatıyor.

Çalıştığı fabrika kapanınca üç kızına nasıl bakacağını bilemeyen ve intihar etmeye kalkışan France (Karin Viard) son anda kurtarılır. Bir süre hastanede kaldıktan sonra France yeniden iş aramaya başlar. Bir yakını Doğu Avrupa'dan getirilen ve iş arayan kadınlara yardım ettiğini, şayet kendisi de Doğu Avrupalı gibi davranırsa iş bulabileceğini söyler.

Bu esnada Londra'da çalışan Steve Delarue (Gilles Lellouche) yaptığı başarılı işlerin ardından bankasının desteği ile Paris'te kendi başına çalışma fırsatı kazanır. Banka ona ilk başta kullanması için bir miktar kapital verecektir, gerisi ise Steve'in yetenekleriyle halledecektir.

Tekrardan Paris'e dönen ve karşısındaki insanların duygularını hiç önemsemeyen Steve evini çekip çevirmesi için France'ı tutar. Başlangıçta işçi- işveren olarak başlayan ilişki zaman içinde iki tarafın da birbirine bir şeyler öğrettiği bir duruma gelir. Ancak hayat her zaman sürprizlerle doludur.

Modern bir külkedisi hikâyesi çağrışımı yapsa da *Acı Tatlı Tesadüfler* oldukça farklı bir film. Bir yanda insanları seven ve ailesine destek olmak için uğraşan France ile materyalist Steve birbirine oldukça zıt iki karakter. Steve para ile her istediğine ulaşacağını düşünen, insanları incitmekten alınmayan biri. France ise incitilmeye oldukça açık.

Bu iki zıt karakterin birbiriyle ilişkisi zaten filmin ana unsuru. France ile Steve'in benzer durumlarda verdikleri tepkiler oldukça farklıdır. Ancak kurbanın giderek katiline benzemesi gibi ikili zaman içinde verdikleri tepkilerde değişiklikler yapmaya başlarlar.

En son *Oyunun Sonu/ Margin Call* filminde rastladığımız borsacıların hayatına *Acı Tatlı Tesadüfler*'de daha fazla eğiliyor. Bir yanda ışıklı binalar, lüks lokantalardaki sahte hayatlar ile ufak ama sıcak evlerdeki hayatı güzellikleri tüm dünyada insanların nasıl ikiye ayrıldıklarının güzel bir göstergesi.

Filmekimi'nde de gösterilen *Acı Tatlı Tesadüfler* insan hikâyelerinden hoşlanan izleyicilerin hoşuna gidecek bir yapım.

Acı Tatlı Tesadüfler/ Ma part du gâteau

Yönetmen-Senaryo: Cédric Klapisch

Görüntü: Christophe Beaucarne

Oyuncular: Karin Viard, Gilles Lellouche, Audrey Lamy, Raphaële Godin, Marine Vacth, Flavie Bataille, Lunis Sakji

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Nükleer savaşa karşı tek başına

Ali Abaday 23.12.2011

 Nükleer savaşa karşı tek başına Televizyon dizisi olarak gösterildiği yıllarda büyük beğeni toplayan *Görevimiz Tehlike/ Mission: Impossible* daha sonra 1996 yılında Brian De Palma'nın yönetmenliğinde sinemaya uyarlanmıştı ve başrol Ethan Hunt rolündeki Tom Cruise'a verilmişti. Oldukça beğenilen filmin daha sonrasında devamları da gelmişti.

Animasyon film yönetmeni olarak tanıdığımız Brad Bird serinin dördüncü filmi olan *Görevimiz Tehlike: Hayalet Protokol/ Mission: Impossible– Ghost Protocol* yönetirken, başrollerde Tom Cruise'un yanı sıra Jeremy Renner, Simon Pegg ve Paula Patton'u görüyoruz.

Budapeşte'de İmkânsız Görev Gücü'nden (Impossible Mission Force) bir ajanın öldürülmesiyle başlayan filmde, Ethan Hunt Rusya'da bir hapishanede tutuklu olarak bulunmaktadır. Benji Dunn (Simon Pegg) ve Jane Carter'dan (Paula Patton) oluşan bir ekip hapishaneye girerek onu kurtarmak için operasyona başlar. Ancak Hunt tam kaçmak üzereyken Bogdan (Miraj Grbic) adında bir tutukluyu da yanında getirir ve onu başka bir gruba teslim eder.

Kaçışının hemen ardından Hunt ve ekibine Kremlin'in gizli arşivine girerek "Cobalt" adındaki dosyaları almaları görevi verilir. Görevin sonuna yaklaşılrken dosyaların başka biri tarafından alındığı ortaya çıkar. Bu esnada gizli konuşma sinyallerine karışan biri tüm operasyonu ortaya çıkarır. Hunt Kremlin'den kaçarken büyük bir patlama olur ve Rusya bu patlamayla ilgili olarak ABD'yi suçlar.

ABD Başkanı İmkânsız Görev Gücü'nü (IMF) tamamen kayıtlardan silen Hayalet Protokol işlemini başlatır. Hunt da bu saldırını sorumlusu olarak aranılmaya başlar. Ancak IMF Başkanı (Tom Wilkinson) Hunt'a kaçarak ve hiçbir yardım almadan olayı ortaya çıkarma görevi verir. Tam bu esnada Rus gizli servisine yapılan bir saldırıda başkan ölürken Hunt ve William Brandt (Jeremy Renner) isimli bir analist kaçmayı başarır.

Görevleri nükleer savaş planını durdurmak

Ekibin yeni görevi Kurt Hendricks (Michael Nyqvist) adında İsveç doğumlu Rus nükleer stratejisti bulmaktır. Kremlin saldırısının arkasındaki Hendricks'in amacı nükleer bir savaş başlatarak insan ırkının yeni bir evrime geçmesini sağlamaktır. Hunt ve ekibiye bu planı durdurmak için yola çıkarlar.

IMAX olarak 30 dakikalık bir bölümü çekilen *Görevimiz Tehlike: Hayalet Protokol* medyada özellikle Tom Cruise'nin dünyanın en yüksek binası olan Dubai'deki Burj Khalifa'dan tırmandığı sahnelerle yer buldu. İlk başta

isminde "Görevimiz Tehlike" adını kullanmayı düşünmeyen yapımcılar sonradan bu fikirden vazgeçmişler.

Serinin dördüncü filmi de önceki filmler gibi aksiyon yüklü ancak Brian De Palma'nın çektiği ilk filmin tadını yakalayamıyor. Bunun başlıca sebebi aksiyona çok fazla yer verip, gerilim unsurunun az olmasında yatıyor. Zira ilk filmde zorlu görevler dışında ekip içindeki bilinmezlerden dolayı oluşan gerilim, filmin hiçbir ânında tansiyonun düşmemesini sağlıyordu.

Ancak sonradan çekilen devam filmleri gibi *Hayalet Protokol* de zorlu görevleri arka arkaya sıralıyor. Seyircinin her türlü zorluğun üstesinden geleceğini bildiği Ethan Hunt'un yüksek binalara tırmanıp, hızlı araba kullanmasıysa sadece aksiyonu artırıyor.

Bunun dışında Tom Cruise'nin tanıtımlara katılmamak için senaryoya kattığı William Brandt karakteri filmin ilginç yanlarından birisi. Jeremy Renner yine iyi bir oyunculuk çıkarırken Simon Pegg filmin komedi unsuru olarak yer alıyor. Güzel kadın kotasını ise Paula Patton doldururken, suikastçı Léa Seydoux da filmin güzel kötü kadını rolünde. Filmin kötü adamı ise *Millennium* üçlemesinde Ejderha Dövmeli Kız Lisbeth Salander'in yanındaki gazeteci Mikael Blomkvist rolünde dünyaca tanınan Michael Nyqvist.

Hayalet Protokol'ün özellikle macera seven izleyicileri memnun edeceği bir gerçek. Ancak Soğuk Savaş dönemindeki gerilimi yüksek casusluk filmi bekleyenler bu seferde pek tatmin olamayacaklar gibi.

Görevimiz Tehlike: Hayalet Protokol/ Mission: Impossible– Ghost Protocol

Yönetmen: Brad Pitt

Oyuncular: Tom Cruise, Jeremy Renner, Simon Pegg, Paula Patton, Michael Nyqvist, Vladimir Mashkov, Josh Holloway, Anil Kapoor, Léa Seydoux

Senaryo: Josh Appelbaum - André Nemec

Yapım: Bir Tom Cruise/ Bad Robot Yapımı

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Gerilimde Almodovar imzası

Ali Abaday 30.12.2011

 Gerilimde Almodovar imzası Roman Polanski'nin çektiği *Rosmary'nin Bebeği/ Rosemary's Baby* filmi filmin son sahnesine kadar izleyiciyi diken üstünde oturtsa da içinde gerçek anlamda hiçbir korku ögesi barındırmıyordu. Gerek filmin müzikleri gerekse Polanski'nin yönetimi inanılmaz bir gerilim hikâyesi yaratırken, film bittiği zaman izleyiciler esasında korkunç hiçbir sahnenin olmadığını düşünüyordu.

Kendisine has bir üslubu olan Pedro Almodovar'ın son filmi *İçinde Yaşadığım Deri/ La Piel Que Habito- The Skin I Live In* de bu tarzda bir yapım. Gerilim dozu genelde yüksekken yönetmenin de tanımladığı gibi içinde neredeyse hiç korku ögesi yok. Almodovar'ın Fransız yazar Thierry Jonquet'in *Tarantula* romanından uyarladığı film de başrolleri Antonio Banderas ve Elena Anaya ve Marisa Paredes paylaşıyor.

Toledo’da da yaşayan Doktor Robert Ledgard (Antonio Banderas) yaptığı deneyler sonucu yanmayan, sinek ısırığına dayanıklı bir deri geliştirmiştir. Ledgard bu deriyi sadece fareler üzerinde yaptığı deneylerle geliştirdiğini söylese de esasında aynı zamanda klinik olan malikânesinde Vera (Elena Anaya) isminde genç bir kadını tutmaktadır. Deriyi andıran bir kıyafet giyen Vera malikânede kilitli bir odada kalmaktadır.

Evin kâhyası durumundaki Marilia (Marisa Parades) dâhil kimse Vera’nın odasına girmemektedir. Vera’ya özel bir asansörle yemekleri ve ihtiyaçları gönderilirken, evdeki tüm televizyonlardan takip edilebilmektedir.

Bir gün Marilia’nın oğlu Zeca (Roberto Álamo) malikâneye gelir. Esasında polisten kaçan Zeca kısa sürede Vera’nın varlığını fark eder ve yıllar öncesine dayanan bir hesaplaşma başlar.

Belli bir noktadan sonra geri dönüşlerle devam eden ve seyirciyi şaşırtan *İçinde Yaşadığım Deri*’de bir tür intikam hikâyesi anlatılırken, Almodovar’ın filmlerinde sıkça rastladığımız cinsel kimlik, ihanet, takıntı, yalnızlık ve ölüm konuları yine filmde mevcut. Almodovar bir yanda Vera ve Ledgard tarafından hikâyeyi anlatırken diğer yandan ufak sahnelerde diğer insanların da hikâyelerini vererek filmin renkliliğini artırıyor.

Gerilim dolu bir öyküde bilimden de yardım alan Almodovar, Alberto Iglesias’ın müzikleri sayesinde de seyirciyi kimi sahnelerde filme bağlamayı gayet iyi başarıyor. Antonio Banderas’ın farklı bir doktor portresi çizdiği film içinde sürprizler barındırırken, merak unsurunu da sürekli cezbetmesiyle izleyicinin filminden kopmasının önüne geçiliyor.

Almodovar hayranlarının memnun kalacağı yapım, çoğu kişinin tarif ettiği gibi oldukça farklı. Ancak zaten yönetmeni ve onun sinemasını bilenler bu farklılığın tadının güzelliğinin farkında. Artık kabul edilmiş bir gerçek olarak, içinde farklı bir sürü unsurun olduğu bir konuyu başarıyla yönetmek Almodovar’ın yeteneğinin en büyük kanıtı.

İçinde Yaşadığım Deri/ La Piel Que Habito- The Skin I Live In

Yönetmen: Pedro Almodóvar

Senaryo: Pedro Almodóvar, Agustín Almodóvar işbirliği ile ve Thierry Jonquet’dan *Mygale*’e dayanmaktadır, Éditions Gallimard

Müzik: Alberto Iglesias

Kurgu: José Salcedo

Görünt Yönetmeni: José Luis Alcaine

Sanat Yönetmeni: Antxon Gómez

Oyuncular: Antonio Banderas (Robert Ledgard), Elena Anaya (Vera), Marisa Paredes (Marilia), Jan Cornet (Vicente), Roberto Álamo (Zeca), Eduard Fernández (Fulgencio), Blanca Suárez (Norma), Susi Sánchez

(Vicente'in annesi) Bárbara Lennie (Cristina), Fernando Cayo (Doktor), José Luis Gómez (Biyoteknoloji Enstitü Başkanı)

***

Genç işi bir kaçış

Yaşadığı hayattan sıkılan, kendisini farklı ve özel gören, günü geldiği zaman kendisinin önemli şeyler başaracağına inanan gençlere her zaman rastlanır. Bu tarz düşüncelerin unsuru olarak da benzer konularda filmlerle karşılaşırız. Anne ve babası ölmüş küçük bir çocuğun esasında büyücüler âleminin en ünlü üyesi olması ya da genç bir kızın hem vampirlerin hem de kurt adamların sırlarına vâkıf olması temelde bu düşünce tarzına aittir.

Son dönemde genç kızların hayranı olduğu Taylor Lautner'in başrolünde oynadığı *Kaçış/ Abduction* çoğu gence benzeyen Nathan Harper'ın (Taylor Lautner) hikâyesini anlatıyor. Arkadaşlarıyla çılgınca eğlenen, karşı komşusu Karen Murphy'den (Lily Collins) hoşlanan Nathan kimi geceler kâbuslar görmekte ve bunu psikologu Dr. Geraldine Bennett'e (Sigourney Weaver) anlatmaktadır.

Nathan kimi zamanlar babası Kevin (Jason Isaacs) ve annesi Mara'nın (Maria Bello) kendi öz ailesi olmadığına inanmaktadır. Bir gün okul ödevi için Karen ile birlikte kayıp çocuklar üzerine araştırma yapan Nathan kendi küçüklüğüne ait bir fotoğrafı görür. Sitedeki telefonu aradığında ise bir Sırp terörist onun adresini komutanı Nikola Kozlov'a (Michael Nyqvist) bildirir. Nikola hemen Nathan'ın evine iki ajanını yollar.

Ajanlar Nathan'ın ailesini öldürür, tam Karen'ı da öldüreceklerken Nathan onu kurtarır. Kısa süre sonra esas babasının Martin (Dermot Mulroney) isimli bir CIA ajanı olduğunu, ailesi sandığı Kevin ve Mara'nında CIA'e çalıştığını öğrenir. Kozlov Martin'in kendisinden çaldığı bir listeyi istemektedir. Bu arada CIA ajanı Frank Burton (Alfred Molina) da Nathan'a adamlarının kendisini güvenceye alacağını söylemektedir. Nathan yanında Karen ile kimin doğru söylediğinin bilinmediği bir macerada bulur kendisini.

Taylor Lautner üzerine kurulu hikâyede kimi boşluklar mevcut. Sürekli aksiyon halinde seyreden, özellikle hem genç kızların hem de genç delikanlıların beğeneceği bir şekilde hikâye edilmiş olan *Kaçış*'ın yan rollerinde ise oldukça ünlü isimler var.

Yıllar önce River Phoenix'in oynadığı *Küçük Nikita/ Little Nikita* filmini bazı sahnelerde andıran *Kaçış*, sadece aksiyon severlerin hoşlanacağı tarzda ve genç izleyiciler için çekilmiş bir film.

Kaçış/ Abduction

Yönetmen: John Singleton

Senaryo: Shawn Christensen

Müzik: Ed Shearmur

Görüntü: Peter Menzies Jr

Oyuncular: Taylor Lautner (Nathan/Steven), Lily Collins (Karen), Alfred Molina (Burton), Michael Nyqvist (Kozlow), Maria Bello (Mara), Sigourney Weaver (Geraldine), Jason Isaacs (Kevin), Dermot Mulroney (Martin), Elisabeth Röhm (Lorna)

Yapım: Lionsgate (2011)

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Vicdan ile cüzdan arasında

Ali Abaday 06.01.2012

Vicdan ile cüzdan arasında Gazetecilik zor meslektir. Cakası göründüğünden az, çilesi de dışarıdan bakanların bildiğinden fazladır. Gazeteciliği hakkaten sevmeden yapabilecek kimse yoktur. Ancak iyi bir gazeteci olmak için işi sevmek yetmez, bir de olaylar karşısında objektifliği kaybetmemek gerekir.

Amerikalı gazeteci Hunter S. Thompson'un aynı adlı kitabından uyarlanan Tutku Günlükleri/ The Rum Diary 1960 yılında Porto Rico'ya giden gazeteci Paul Kemp'in (Johnny Depp) hikâyesini anlatıyor ya da bir gazetecinin mesleğiyle ilgili olarak nasıl zor durumda kalabileceğini. New York'tan sıkılan Paul Kemp, Porto Rico'ya giderek burada The San Juan Star gazetesinde işe başlar. Dönem Eisenhower dönemidir ve Kennedy ile Nixon başkanlık için yarışmaktadır.

Yeni gazetesinde işe başladıktan kısa bir süre sonra Hal Sanderson (Aaron Eckhart) adında bir iş adamıyla tanışan Paul, Hal'in nişanlısı Chenault'tan (Amber Heard) oldukça etkilenir. Hal, Amerikalı yatırımcıları Porto Rico'ya çekmeyi ve onların burda yapacakları yatırımlardan para kazanmayı planlamaktadır. Bunun için de New York Times muhabiri gibi tanıttığı Paul'ün yardımına ihtiyacı vardır.

İlk başta Chenault'tan hoşlanan, paranın ve içkinin de etkisinde kalan Paul bu işbirliği teklifini kabul eder. Bu arada Paul aynı evi paylaştığı Bob Sala (Michael Rispoli) sayesinde ülkenin yoksul mahallelerini ve fakir yaşamını da gözlemlemeye başlar. Chenault ve alkolün etkisine giren Paul, bir süre sonra Hal ve ortaklarına yardım edip etmeme konusunda şüpheye düşer.

1961 yılında yazılan ancak 1998'e kadar basılmayan kitabın hakları 2000 senesinde alınmış ne var ki projenin uzun süre beklemişti. Johnny Depp'in yine iyi bir oyunculuk çıkardığı filmin yönetmeni Bruce Robinson 19 yıl sonra Tutku Günlükleri için yeniden yönetmen koltuğuna oturmuş.

Bir yanda Porto Riko gibi bir ülkenin nasıl pazarlandığını ve halkının nasıl yoksul bırakıldığına değinen filmde mizah ile ciddiyetin ayarı pek tutturulamamış. Farklı bir hayat için Porto Rico'ya giden Paul, burada yaptığı ilk haberlerinden birinde gazeteciliğin temel sorunlarından biri ile karşılaşır, reklam verenlerin hoşlanacağı haberler yazmak ve kimi gerçekleri gözardı etmek.

Gazetenin idarecisi Edard J. Lotterman (Richard Jenkins) ona ülke hakkında güzel haberler yapması gerektiğini söyler. Çünkü gazetelerinin esas çıkış amacı budur. Paul de bunu kabul eder. Ancak zaman içinde ülkenin saklanan yüzüyle daha çok karşılaşmaya başlar.

Film bir yandan bu arka planları anlatırken diğerk yandan eğlenceli bir dille şatafatlı hayatı ve Paul'ün Bob ile yaşadıklarını gösteriyor. Film bu iki tarafın geçişleri arasında da bocaladığı için seyirciyi kendisine fazla çekemiyor.

İş adamlarının planlarının kimi noktalarda John Perkins'in Bir Ekonomik Tetikçinin İtirafı 'nı anımsatan Tutku Günlükleri, Johnny Depp'in hayranlarını mutlu edecek olsa da çok da iyi bir yapım olduğu söylenemez.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Senfonik bir kıyamet

Ali Abaday 13.01.2012

 Senfonik bir kıyamet Danimarka sinemasının en büyük yönetmenlerinden Lars von Trier'in yazıp yönettiği ve başrolde oynayan Kirsten Dunst'ın büyük beğeni aldığı son filmi **Melankoli/ Melancholia** inanılmaz bir görsellik ve müzik ziyafeti sunuyor.

Oldukça yavaş sahnelerle açılan filmde hem öykünün ana karakterleri hem de uzaydan kimi anların çekimleri gösteriliyor. Gerçeküstü bu açılışın sonunda ise iki gezegenin çarpıştığı görülüyor. Ardından iki kızkardeşten Justine'in adının verildiği bölüm başlıyor.

Justine (Kirsten Dunst) ile Michael'ın (Alexander Skarsgard) düşünlerine şahit oluyoruz. Justine'in kızkardeşi Claire'in (Charlotte Gainsbourg) organize ettiği ve eniştesi John'un (Kiefer Sutherland) finanse ettiği partide herkes eğleniyor gözükmemektedir. Ancak Justine her ne kadar kendi düşünüyü de olsa bundan pek memnun değil gibidir. Geç başlayan düğünde esasında herkes kendisiyle alakalı konularla ilgilenmektedir.

Düğünün sonlarına doğru ortamdan zaten rahatsız olan Justine hayatını belki de değiştirecek hareketler yapar.

Düğünün sonrasında başlayan ikinci bölümde ise Claire'in aile hayatına ve Justine ile olan ilişkisine daha yakından bakılıyor. Kardeşi ile yakından ilgilenen Claire'in en büyük korkusu başıboş bir gezegen olan (rogue planet) Melankoli'nin Dünya'nın yakınından geçecek olmasıdır.

Lars von Trier depresyon tedavisi için gittiği doktorunda kendisine söylenen, "Depresif kişiler aşırı baskı altındayken diğerk insanlardan daha soğukkanlı görünmeye çalışırlar çünkü kötü bir şeyin olacağını beklerler" cümlesinden filmin ilk fikrini çıkarmış.

İnternette yaptığı aramalarda kimi kıyamet senaryolarına rastlayan yönetmen bunun üzerine *Melankoli*'nin genel hatlarını tasarlamış ve başrolde Penelope Cruz'un oynamasını istemiş. Ancak Cruz'un başka bir film çekiminde olması üzerine rol Kirsten Dunst'a kalmış.

Çoğu von Trier filminden daha fazla müziğin kullanıldığı yapımın başında bir yanda burjuvazi eleştirisi yapılırken diğerk yanda bireyin yalnızlığı anlatılıyor. Oldukça şatafatlı düğünde herkes kendi derdindedir. Baba (John Hurt) eşinden bir yıl önce boşanmış ve düğüne getirdiği iki kızla ilgilenmektedir. John düşün için ödediği parayı düşünürken, damadın sağdıcı Jack (Stellan Skarsgard) Justine'in son reklam kampanyası için bulacağı fikri duymak istemektedir.

Tüm bu olayların içinde Justine soğukkanlı davranmaya çalışsa da bunu pek becerememektedir. Ne annesi ne de babası kızlarıyla ilgilenmekte, kocası Michael ise onun durumunu anlamamaktadır.

Filmin ikinci yarısında ise oldukça güvenli bir hayatı olduğu sanılan Claire'ın esasında ne kadar da yaralanabilir olduğu anlatılıyor. Bir anlamda ilk başta koruyucu kardeş rolünden, korunması gereken kardeş pozisyonuna düşüyor.

Melankoli'nin başrolündeki Justine karakterinin ismine ilhamı Marquis de Sade'ın aynı isimli karakteri vermiş. Ancak biraz daha incelenince Justine'in Lars von Trier olduğunu da görebiliyoruz. Toplum içinde kimi zaman nasıl davranacağını bilemese de, bunu en iyi Cannes Film Festivali'ndeki konuşmasında gördük; zor durumlarda daha soğukkanlı kalabiliyor. Görsel ve müziğin oldukça hoş birleşimlerinin olduğu *Melankoli*, von Trier'in kendin özgü tarzını bir kez daha gözler önüne seriyor. Cannes'da en iyi kadın oyuncu ödülünü kazanan Dunst'ın performansı da filmin izlenmesi için diğer bir sebep.

Melankoli/ Melancholia

Yönetmen-Senaryo: Lars von Trier

Görüntü: Manuel Alberto Claro

Oyuncular: Kirsten Dunst (Justine), Charlotte Gainsbourg (Claire), Kiefer Sutherland (John), Alexander Skarsgard (Michael), Brady Corbet (Tim), Cameron Spurr (Leo), John Hurt (Dexter), Stellan Skarsgard (Jack), Charlotte Rampling (Gaby)

Yapım: Zentropa-Memfis (2011)

***

Yaşlanmış Demir Lady

Sadece İngiliz politikasının değil 1980'li yılların dünya politika sahnesinin de en ilginç karakterlerinden biri hiç şüphesiz Margaret Thatcher'dır. Sovyetler Birliği'nin Demir Leydi dediği ve sonrasında da bu isimle anılan Thatcher, gerek uyguladığı ekonomi politikaları gerekse dış politikada İngiltere'yi yeniden öne çıkarmasıyla adını herkese duyurmuştu.

Yakın tarihin bu kadar önemli bir karakterinin hayatını filme almak oldukça zor bir iş. Phyllida Lloyd'un yönettiği ***Demir Lady/ The Iron Lady***'de artık yaşlı bir kadın olan Margaret Thatcher (Meryl Streep) alışveriş yapmak üzere bir markete girer. Gazete manşetlerde gördüğü bir bombalama olayları onu geçmişe götürür.

Evine vardığı zaman ise onu kocası Denis Thatcher (Jim Broadbent) beklemektedir. Kısa süre sonrasında Margaret'in eşinin öldüğü, onun da ara ara geçmişe gidip hayaller gördüğü ortaya çıkar. Kafasındaki kocasının hayaletinden kurtulması için onun eşyalarını bağışlaması istenmiştir. Ancak Margaret bunu ertelemektedir.

Zaman zaman yaşadığı geçmişe dönüşler onu babasının bakkalında çalıştığı döneme, Muhafazakâr Parti'de ilk seçimlerine, kocasıyla tanışmasından parti içinde yükseldiği anlara götürmektedir.

Artık yaşlanmış bir kadın olarak Margaret Thatcher'ın resmedildiği *Demir Leydi*'de oldukça fazla eksik nokta var. Bunların ilki Margaret Thatcher'ın hayatının çoğunlukla yaşlılığı üzerinden anlatılması. Oxford'da okuduğu yıllara ve siyasete ilk girişi hiç değinilmemiş.

Ayrıca politika sahnesinde kendisine yardım eden figürler de kameraya bir bakıp çıkıyor gibiler. Airey Neave'ın (Nicholas Farrell) kim olduğunu bilmeyen biri filmde sadece suikast sonucu öldürülen biri olduğunu sanır. Aynı şekilde Geoffrey Howe (Anthony Head) da siyasi yaşamına hiç değinilmeden anlatılmış. Sadece bu iki

karakter değil, Margaret Thatcher'ın hayatındaki neredeyse hiçbir karakter filmde yer almıyor. En fazla yer alan kişi, o da bir parodi unsuru olarak, eşi Denis.

Yaşlı bir kadının hayatının son dönemlerini anlatacak bir film olarak çekilmiş olsa *Demir Leydi* oldukça başarılı bir yapım olurdu. Ne var ki söz konusu kişi Margaret Thatcher olunca işin rengi değişiyo. Böyle önemli bir figürün hayatının anlatıldığı filmde o dönemin çoğu olayına değinilmesi bekleniyor.

Falkland Savaşi sırasında kabinenin diğer üyeleri sanki hiçbir şey yapmamış gibi. ABD azar yiyen bir çocuk pozisyonunda. Thatcher ve Ronald Reagan (Reginald Green) ilişkisi ise sadece bir dans sahnesinden ibaret.

Margaret Thatcher'ın IRA politikasına değinilmezken, sendikalarla mücadelesi ve o dönem yaşanan polis şiddeti toplamda 15 dakikada anlatılıyor. Film daha çok Margaret Thatcher'ı aklama çalışması olarak algılanıyor bir noktada. Onun inançları uğruna yeri gelince kimseyi dinlemeden bildiğini yapan ve ülkesinin iyiliği için gerektiğinde her şeyden feda eden bir kadın olarak portresi sunuluyor.

Margaret Thatcher'ı canlandıran Meryl Streep de ünlü politikacının hiçbir mimiğini taklit etmemiş. Onun yerine kendisi yeni bir Thatcher yaratıp onu canlandırmış. Streep'in oyunculuğu çok beğenilse de canlandırdığı kişinin hâlâ hayatta olan bir politikacı olduğu ve kimi jest ve mimiklerinin onunla özleştirildiği unutulmamalı.

Demir Leydi diğer yanda da bir kadının politikada yükselirken yaşadığı zorluklara da değiniyo. Margaret Thatcher ilk başta babası bakkal ve aynı zamanda kadın olduğu için politika sahnesinde zorlanıyor. Denis Thatcher da ona evlenme teklif ederken bir işadınının eşi olursan daha ciddiye alınırsın diyerek bu durumu doğruluyor.

Margaret Thatcher kadın olarak İngiltere'nin ve Avrupa'nın ilk seçilmiş başbakanı olsa da eviyle ilgilenmemesinin ilerleyen yıllarda getirdiği vicdan azabıyla da yaşıyor. Sanki ne kadar başarılı olursa olsun bir kadın evine de gerekli ilgiyi göstermeli yoksa sonrası kötü olur mesajı veriliyor.

Demir Lady büyük umutlarla gidilince hayalkırıklığı yaratacak bir yapım. Fakat, filme yaşlı bir kadının yalnızlığı olarak bakılırsa beğenmek daha olası.

Demir Leydi/ The Iron Lady

Yönetmen: Phyllida Lloyd

Senaryo: Abi Morgan

Müzik: Thomas Newman

Görüntü: Elliott Davis

Oyuncular: Meryl Streep (Thatcher), Jim Broadbent (Denis), Alexandra Roach (Genç Margaret), Harry Lloyd (Genç Denis), Richard E. Grant (Michael), Phoebe Waller-Bridge (Susie), Iain Glen (Alfred)

Yapım: Film4-Pathé-UK Film Council (2011)

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İçindeki gücü ortaya çıkarmak

---

 içindeki gücü ortaya çıkarmak Hayatın içinde bazen çok güçsüz olduğumuz anlar vardır. Beklemediğimiz anda yediğimiz bir darbe bizi yere serebilir. Ancak bokstaki gibi önemli olan o darbeden sonra ayağa kalkabilip hayata kaldığımız yerden devam etmektir. Herkeste bunu başarabilecek bir güç vardır, ama zor olan o gücü ortaya çıkarmaktır.

Benjamin Mee'nin anılarını anlattığı aynı isimli kitabından uyarlanan *Düşler Bahçesi/ We Bought A Zoo* da hayatta çok zor bir dönem geçiren Mee'nin yaşadığı inanılmaz macerayı beyaz perdeye aktarıyor.

Oldukça tehlikeli konuları haberleştiren Benjamin Mee (Matt Damon) aksiyonu oldukça seven bir gazetecidir. Ancak eşi Katherine'in (Stephanie Szostak) ölümünün ardından 14 yaşındaki oğlu Dylan (Colin Ford) ve yedi yaşındaki kızı Rosie'nin (Maggie Elizabeth Jones) tüm sorumluluğu üzerine kalır. Oğlunun okuldan uzaklaştırılması üzerine yeni bir başlangıç yapmak ve geçmişin kimi hatıralarını geride bırakmak için yeni bir ev aramaya başlar.

Rosie ile buldukları bir ev çok hoşlarına gider. Fakat, evin arka tarafında artık halka açık olmayan bir hayvanat bahçesi vardır ve evi alan esasında hayvanat bahçesini satın almaktadır. Rosie'nin burayı çok sevdiğini gören Benjamin evi alır. Ne var ki oğlu Dylan bundan pek hoşlanmaz.

Hayvanat bahçesinde çalışanlar ise yeni patronlarının burayı tekrardan açıp, eski günlerine döndürüp döndüremeyeceğini merak etmektedir. Ekibin başındaki Kelly Foster (Scarlett Johansson) uzun süredir hayvanat bahçesindedir ve birçok patronun kaçtığını görmüştür.

Almost Famous, Jerry Maguire gibi filmlerden tanıdığımız Cameron Crowe'un yönettiği film tam bir aile filmi.

Ne var ki çocuklarla birlikte izlenebilecek olan *Düşler Bahçesi*'nin kimi aksayan yönleri de mevcut. Mesela Benjamin ile Kelly arasındaki ilişki çok az işlenmiş. Ayrıca iki oyuncunun kimyasının pek tutmadığı da gerçek. Zaten filmde Matt Damon ile Maggie Elizabeth Jones hariç diğer oyuncuların birlikte oynadığı sahneler de hep bir tutukluk var.

Benjamin Mee'nin yaşadıkları bir bakıma *Müthiş Dadı, Müthiş Baba/ Mrs. Doubtfire* filmini çağırıştırıyor. İki çocuğa bakmaya çalışırken, yeni bir başlangıç yapan ve çeşitli zorluklarla karşılaşan Benjamin önce yeni bir hayata başlıyor. Sonrasında ise zorluklar arka arkaya geliyor. Bu zorlukların üstesinden gelmek için gereken gücü ise hem Kelly hem de çocukların sayesinde buluyor.

Başından itibaren sonunun tahmin edilebilecek bir film olan *Düşler Bahçesi*'ni izlenir kılan en önemli unsur ise Matt Damon'ın oyunculuğu. Damon Benjamin'in yaşadıklarını ve sıkıntılarını çok güzel bir şekilde perdeye yansıtıyor.

Daha önce pek çok kez ele alınan tek başına kalan ebeveyn konusunu, klasik bir kurgu içinde işleyen, bir sonraki sahnede ne olacağı hemen tahmin edilebilen *Düşler Bahçesi* elindeki çoğu malzemeyi iyi kullanamıyor. Çocukların hayvanlarla ilişkisi, ölüm ve yaşam, kimi zor durumlarda bir anda mucize kabilinden ortaya çıkan sürprizler filmde gerektiği kadar vurgulanmamış.

Bütün eksikliklerine karşın pazar sabahları yayınlanan aile filmleri kıvamında bir yapım, ailecek gidilecek ve gülümseyerek çıkılabilecek türde.

Düşler Bahçesi/ We Bought a Zoo

Yönetmen: Cameron Crowe

Roman: Benjamin Mee

Senaryo: Aline Brosh McKenna- Cameron Crowe

Müzik: Jonsi

Görüntü: Rodrigo Prieto

Oyuncular: Matt Damon (Benjamin), Scarlett Johansson (Kelly), Thomas Haden Church (Duncan), Elle Fanning (Lily), Maggie Elizabeth Jones (Rosie), Colin Ford (Dylan), Stephanie Szostak (Katherine)

Yapım: Fox (2011)

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Sessiz sinemaya saygı duruşu

Ali Abaday 27.01.2012

 Sessiz sinemaya saygı duruşu İnsan yaşlandığını nasıl anlar? Birincisi "Sizi çok iyi gördüm" sözü kendisine daha sık söylenmeye başladıysa, ikincisi "nerede o eski günler" yakınmasını tekrarlaması arttıysa. Gerçekten insan yaşlandığı için ve değişen koşullara ayak uyduramadığı için mi geçmişi özler yoksa orada hayatın içine daha fazla katıldığı için mi pek emin değilim. Yine de geçmişin, özellikle sinemada ayrı bir yeri olduğu fikrine sahibim.

Michel Hazanavicius'un yönettiği ve başrollerinde **Jean Dujardin**, **Bérénice Bejo** ve **John Goodman**'ın oynadığı **Artist/ The Artist** sinemanın sessiz filmlerden sesli filmlere geçiş dönemini anlatıyor. Oldukça bilindik bir konuyu, sessiz sinemanın ve ardından da sesli sinemanın ilk dönemine referanslar yaparak başarıyor.

1927 yılında sessiz film yıldızı George Valentin (Jean Dujardin) son filminin galasında da seyircinin büyük beğenisini kazanmıştır. Dışarıda gazetecilere poz verirken Peppy Miller (Bérénice Bejo) isimli genç bir kız yanında belirir ve Valentin'i yanağından öper. Ertesi gün tüm gazeteler bu kızdan konuşmaktadır. Ancak Valentin'in filmlerde birlikte oynadığı eşi Doris (Penelope Ann Miller) ve çalıştığı stüdyo olan Kinograph'ın patronu Al Zimmer (John Goodman) bu işten hiç hoşlanmaz.

Bir zaman sonra Zimmer, Doris'in deneme çekimi yaptığı sesli bir filmi Valentin'e gösterir ve geleceğin sesli film olduğunu söyler. Valentin ise bu görüşe katılmaz. Ancak yanıldığı bir zaman sonra ortaya çıkmaya başlar. Bu esnada Peppy Miller da ufak rollerden giderek daha büyük rollere doğru yükselmektedir. Sesli filmler Valentin için ne kadar kötüyse Miller için o kadar başarı olmaya başlar.

Fransa'da *OSS 117* olarak bilinen iki filmle adından söz ettiren yönetmen Michel Hazanavicius uzun süredir çekmek istediği sessiz film için yapımcı ararken sonunda *Mesrine* filmleriyle bilinen Thomas Langman ile yolları kesişir ve ikili sessiz bir film yapmaya karar verirler. Hazanavicius Alman sessiz sinemasına özel bir ilgisi olduğu için önce Fritz Lang benzeri bir yönetmeni anlatmak istemiş ancak seyircinin bundan pek hoşnut kalmayacağını düşünerek hikâyenin merkezini daha komik ve romantizm dolu olacağını düşündüğü Hollywood'a kaydırmış.

Bir Yıldız Doğuyor/ A Star is Born'a) benzeyen konusu ile *Artist*'te ilk olarak George Valentin'in "A Russian Affair" filmindeki aksiyon sahnelerini görüyoruz. Ardından bunun bir film olduğunu ve yapımcı ile oyuncuların perde arkasında seyircinin tepkisini bekledikleri bölüm geliyor. Bu esnada orkestra çalsa da alınan tepki duyulmayınca filmin sessiz olduğu anlaşılıyor. Hazanavicius aksiyon sahnelerinin söze ihtiyaç duymadığı için açılışı bu şekilde yaptığını anlatıyor. Hoş bir başlangıcın ardından da film akmaya başlıyor.

Sessiz filmlere önemli atıflar

Artist'te *Bir Yıldız Doğuyor*'dan *Yedinci Cennet/ 7th Heaven'a*, *Zoro'nun İzi/ The Mark of Zorro*'dan *Yurttaş Kane/ Citizen Kane*'e.. sessiz ve sesli pek çok filme atıf var. Bu atıfların en belirginini hiç şüphesiz Peppy'nin Valentin'in ceketi ile kendisine sarıldığı sahne. Bu sahne yönetmenin de ifade ettiği gibi *Yedinci Cennet*'in neredeyse yeniden çekimi gibi.

Filmde George Valentin'in düşüşünü izlerken diğer yanda Beppy Miller'ın yükselişini görüyoruz. İlginçtir, filmdeki merdivenli sahnelerde de Valentin sürekli merdivenden inerken, Miller merdivenleri çıkmaktadır. Ayrıca Valentin'in tek başına yürüdüğü bir sahnede arka planda oynayan filmin adı "Lonely Star".

Filmde sinema tarihinin pek çok filmine ve karakterine göndermeler yapılırken Valentin'in kendi başına çektiği filmi "Aşkın Gözyaşları/ Tears of Love"ın son sahnesi bir anlamda sessiz sinema yıldızlarının da sonunu anlatır şekilde.

İlk bakışta sinemanın geçiş döneminde bir aşk hikâyesini anlatan *Artist* tamamen sessiz bir film değil. Valentin'in sesli filmlerle etkileşimi kadar ses duyuyoruz. İlk sesli film çekimine şahit olduktan sonra Valentin'in kâbusunda kendisi hariç her şeyin ve herkesin sesi olduğunu görmesi gibi. Sonrasında, onu da filmi izleyenler görsün.

10 dalda Oscar adayı

Katıldığı pek çok festival ve yarışmadan ödül alan film şimdi de En İyi Film dahil 10 dalda Oscar'a aday. Başroldeki Jean Dujardin inanılmaz bir oyunculuk çıkarıyor. Boris Karloff'un *Frankenstein*'da sadece gözleriyle oynaması gibi o da tüm yüz mimiklerini kullanarak seyirciyi etkisi altına alıyor. Ne yazık ki filmin kadın oyuncusu ve yönetmenin eşi olan Bérénice Bejo sürekli yardımcı kadın oyuncu dalında aday gösteriliyor.

Filmin en önemli noktalarından biri de ikilinin dans ettikleri sahneler. Yönetmen Michel Hazanavicius burada sinemasal hileler kullanmak istemediği ve sessiz film döneminde her konuda yetenekli oyuncular filmlerde rol aldığı için Dujardin ve Bejo'ya aylarca ders aldırılmış. Ancak bu dersler oldukça işe aramış. İkilinin dans sahneleri akıllara Fred Astaire ve Ginger Rogers ikilisini getiriyor.

Uggie'den söz etmeden *Artist*'i anlatmak olmaz. Jack Russell Terrier tarzı bir köpek olan Uggie filmdeki rolüyle izleyicinin gönlünü kazanıyor. İnanılmaz bir yetenek olan Uggie her dönem kahramanların yardımcısı olan köpeklerin temsilcisi rolünde. Ancak Dujardin ile kimyaları inanılmaz tutmuş ve ikilinin birlikte oynadıkları sahneler ayrı bir güzel.

Sessiz filmlerdeki her kuralın uygulandığı, –mesela dudaktan hiç öpüşme sahnesi yok– film ilk olarak renkli filmlere çekilmiş ve sonradan siyah-beyaz hale çevrilmiş.

Her ne kadar Fransız filmi olsa da *Artist*'in yan rollerinde Hollywood'un önemli oyuncularını oynuyor. Stüdyo patronu rolünde John Goodman'ı görürken, Valentin'in şoförü Clifton'ı James Cromwell, Valentin'in eşi Doris'i ise Penelope Ann Miller canlandırıyor.

Sinemaya gönül verenler, sessiz sinemaya tutkun olanlar, uzun zamandan beri iyi bir film izlemek isteyenler *Artist*'ten çok hoşlanacaktır.

Artist/ The Artist

Yönetmen: Michel Hazanavicius

Senaryo: Michel Hazanavicius

Oyuncular: Jean Dujardin, Bérénice Bejo, John Goodman

Yapımcılar: Thomas Langmann, Emmanuel Montamat

Müzik: Ludovic Bource

Kurgu: Anne-Sophie Bion, Michel Hazanavicius

Görüntü Yönetmeni: Guillaume Schiffman

Sanat Yönetmeni: Gregory S. Hooper

Kostüm: Mark Bridges

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bir atın gözünden savaşın yansımaları

Ali Abaday 03.02.2012

 Bir atın gözünden savaşın yansımaları Canlıların olaylara karşı doğal olarak verdikleri refleksler vardır. Bir gürültü olduğu anda ilk olarak o sese dönüp bakılır, bir patlama olduğu zaman aksi istikamete kaçılır. Ancak kimi mesleklerde bu reflekslerin tersine çevrilmesi gerekir. Bir gazeteci patlama sesi duyduğu zaman oraya yönelir, bir itfaiyeci yangından kaçmaz, aksine içine girer.

Steven Spielberg'in yönettiği **Savaş Atı/ War Horse** da çarpışmalarda silah sesinden korkmayarak üzerine giden atlar üzerinden savaşın insan hayatlarını temelinden etkileyen yıkıcılığını anlatıyor.

Savaş Atı esasında **Michael Morpurgo**'nun çocuklar için yazdığı aynı isimli kitabın uyarlaması.

İngiltere Devon'da yaşayan Albert Narracott (Jeremy Irvine) gençliğinin ilk yıllarında bir atın doğumuna şahit olur. Yıllar içinde bu atla yakınlaşmaya çalışsa da pek başarılı olamaz. Ancak daha sonra babası Ted (Peter Mullan) bir açık arttırmada çiftliklerini sürecektir güçlü bir at yerine bu genç atı alır. İlk baştan Albert'in annesi Rose (Emily Watson) bu fikre karşı çıksa da Albert atı eğiteceğine dair ona söz verir.

Joey adını verdiği at ile Albert arasında kısa sürede bir dostluk gelişir. Hatta her ne kadar Joey gibi bir ata uygun olmasa da ikili çiftliğin en zor tarlasını sürerler ve çiftlik sahibi Lyons'ın (David Thewlis) çiftliği geri almak için yaptığı hamleyi boşa çıkarırlar.

Ancak o sırada çıkan 1. Dünya Savaşı ve borçlarını ödeyecek paralarının olmaması üzerine Ted Joey'i Yüzbaşı Nicholls'e (Tom Hiddleston) satar. Albert buna karşı gelmek istese de başarılı olamaz ancak Yüzbaşı Nicholls ona savaş sonunda Joey'i geri getireceği sözünü verir. Yüzbaşı Nicholls ile savaş alanlarına giren Joey burada Topthorn isimli bir atla karşılaşır. İkili savaşın bütün yıkıcılığını görecektir bir sürece girerler.

Yaklaşık iki buçuk saatlik süresine ve oldukça fazla oyuncunun yer almasına karşın *Savaş Atı* seyirciyi hiç sıkmayan, sürekli ilgisini ayakta tutan bir film. Kimi sahnelerde *Lassie*'yi anımsatsa ve bir çocuk kitabından uyarılansa da Spielberg'in elinde tam bir savaş filmine dönüşmüş. Filmdeki en büyük başarı hiç kuşkusuz bir aktör gibi rol yapan Joey'e yada Joey'e hayat veren 14 ata ait.

Olaylar karşısında bir insan gibi tepki veren Joey bütün seyircilerin kalbini kazanıyor. Ayrıca film boyunca savaşın anlamsızlığı ve özellikle çocuklar üzerinde nasıl yıkımlara yol açtığı ara karakterlerle çok güzel anlatılıyor.

Farklı ordularda farklı görevler için çalışan Joey kimi zaman izleyicinin aklına Stanley Kubrick'in *Barry Lyndon*'ını anımsatsa da ikisi arasında büyük farklar mevcut.

Spielberg ile birçok kez çalışmış olan ve *Er Ryan'ı Kurtarmak*/ *Saving Private Ryan* ile *Schindler'in Listesi*/ *Schindler's List* filmleriyle Oscar kazanan sinematograf Janusz Kaminski yine harikalar yaratmış. *Savaş Atı* ile bir daha Oscar'a aday olan Kaminski'nin en büyük rakibi *Hayat Ağacı*/*The Tree of Life*'taki çalışmasıyla Emmanuel Lubezki.

Er Ryan'ı Kurtarmak filminin açılış sahnesindeki muazzam çatışmaya karşın *Savaş Atı*'nın savaş sahneleri biraz daha sade. Sanki Spielberg iki savaş arasındaki kimi farkları çekimlerle de göstermek istemiş. Ayrıca Kubrick'in *Zafer Yolları*/ *Paths of Glory* ve Lewis Milestone'un Batı Cephesinde *Yeni Bir Şey Yok*/ *All Quiet on the Western Front* filmlerini anımsatan sahnelerle sahip.

Savaş Atı'nın en çarpıcı yanlarından birisi de kahramanlık ve cesaret kavramlarının genel ele alınışından farklı olarak bazen hiç beklenmeyecek şekillerde insanın karşısına çıkabileceğini göstermesi. Bununla ilgili olarak Ted Narracott'un sessizliği ve Niels Arestrup'ın canlandırdığı büyükbabanın anlattığı güvercin hikâyesi oldukça etkileyici.

Ailecek izlenecek bir film olan *Savaş Atı* aynı zamanda savaş karşıtı filmler arasında da oldukça iyi bir yere sahip olacağı şimdiden belli olan bir yapım.

Savaş Atı/ War Horse

Yönetmen: Steven Spielberg

Senaryo: Lee Hall, Richard Curtis

Görüntü yönetmeni: Janusz Kaminski

Müzik: Ramiro Belgardt

Tür: Dram

Oyuncular: Emily Watson, David Thewlis, Peter Mullan, Niels Arestrup, Tom Hiddleston

***

Seks bağımlılığı ve utanç

Her insanın içinde karanlık olarak tanımlanabilecek, toplumun geneline uymayan bazı yanlar vardır. Toplum tarafından dışlanmamak ya da ayıplanmamak için birey çoğunlukla bu yanları kendisine saklar.

İlk uzun metrajlı filmi *Açlık* ile başta Cannes'da Altın Kamera ödülü kazanan **Steve McQueen**, ikinci uzun metrajlı filmi ***Utanç***'ta seks bağımlılığını oldukça çarpıcı ve gerçekçi bir şekilde anlatmış. *Açlık* filminde Bobby Sands'i canlandıran Michael Fassbender *Utanç*'ta da etkileyici bir oyunculukla yine başrolde.

New York'ta yaşayan Brandon Sullivan (Michael Fassbender) başarılı, yakışıklı bir adamdır. Her şeye sahip gibi görünen Brandon esasında bir seks bağımlısıdır. Bunun için kimi zaman kadınları ayırtan Brandon, bazen para karşılığında bazen de kendi başına tatmin olmaktadır. Kendine ait bu dünyada kimseye yer yoktur.

Bir gün Brandon'ın yanına kızkardeşi Sissy (Carey Mulligan) gelir. Sissy'nin gelmesiyle Brandon'ın tek kişilik dünyası bir anlamda sarsılır. Sissy Brandon'ın aksine sürekli hayatında birisine ihtiyaç duyan genç bir kadındır ve çocukluğunda yaşadığı travma Brandon gibi onu da etkilese de gördüğü hasar daha büyüktür.

Michael Fassbender'in oldukça etkileyici bir oyunculuk sergilediği filmde, Steve McQueen hiçbir yan yola sapmadan, oldukça gerçekçi bir şekilde hikâyeyi anlatmış. İzlemesi zor bir film olan *Utanç* diğer yandan çok da güçlü bir etkiye sahip.

Fassbender'in oyuncululuğu ile Brandon'ın kimseyi kabul etmediği, hiçbir şekilde göstermediği iç dünyasına seyirci biraz da olsa yaklaşıyor. Aynı şekilde tatmin olması gerektiği zaman gözünün nasıl karardığını, tatmin olana kadar her şeyi yapabilecek bir duruma geldiği de görülüyor. Brandon bir açıdan bakıldığı Doktor Jekyll ve Mr. Hyde gib ama esas kişilik olarak Mr. Hyde görünüyor.

Bazı sahnelerde izleyicinin kendi içine dönmesini de sağlayan *Utanç*, toplum kurallarının kimi zaman nasıl da hayatımızı etkilediğini de çarpıcı şekilde ortaya koyuyor. Seyircinin tek başınayken çok da utanıp sıkılmadan izleyeceği *Utanç*, sinema salonunda bir kalabalıkla izlendiğinde ise istediği etkiyi yaratıyor.

İzleyici film boyunca gördüğü çıplaklıklardan ve seks sahnelerinden rahatsız oluyor. Ancak dürüstçe itiraf etmek gerekirse filmi evde tek başına izleyen biri bu kadar sıkılmaz.

Gösterime girdiği ülkelerde 17 yaş sınırı getirilen filmin ABD'deki dağıtımıcısı olan Fox Searchlight da filmin kimi sahnelerinin kesilip izleyici yaşının düşürülmesine karşı çıkmış. Şirket filmin işlediği konuyu oldukça çıplak ve keskin bir dille anlattığını ve yaş sınırlamasının doğru olduğunu belirtmiş.

Sadece gözleri kapatarak kaçılamayacak filmlerden biri olan *Utanç* izleyiciyi zorlasa da sinemanın gerçekçi dilini iyi kullanan filmlerden biri.

Utanç/ Shame

Yönetmen: Steve McQueen

Senaryo: Abi Morgan, Steve McQueen

Görüntü yönetmeni: Sean Bobbitt

Müzik: Harry Escott

Tür: Dram

Oyuncular: Michael Fassbender, Carey Mulligan, Lucy Walters, Mari-Ange Ramirez

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Smiley'nin muhteşem dönüşü

Ali Abaday 10.02.2012

 Smiley'nin muhteşem dönüşü Yıllar önce Ankara'da sahaflarda **John le Carré**'in **Köstebek/ Tinker Tailor Soldier Spy** romanını uzunca süre aramıştım. O zamanlar yeniden basımı yapılmadığı için bulmak zor olmuştu. Bulduktan sonra ise bir çırpıda okuduğumu ve oldukça etkilendiğimi hatırlıyorum. Ardından da BBC'nin dizi olarak çektiği ve kitabın kahramanı George Smiley'nin Alec Guinness tarafından canlandırıldığı yapımı izlemiştim.

İngiliz istihbarat servisi MI6 için çalışan John le Carré **Köstebek**'i 1974 yılında yazmıştı. O dönem Cambridgeli casuslar olarak bilinen ve İngiliz istihbaratının içinde esasında Sovyetler Birliği için çalışan ekip yeni ortaya çıkarılmıştı. Bu sebepten ötürü kitap büyük bir ilgiyle karşılanmıştı.

Tomas Alfredson'un çektiği **Köstebek** 1973 yılında geçiyor. "Sirk" olarak bilinen İngiliz istihbaratının merkezinin başındaki Kontrol (**John Hurt**) ajanlarından Jim Prideaux'u (**Mark Strong**) Sovyetler için çalışan köstebeğin kimliğini öğrenmesi için Macaristan'a gönderir. Ancak Prideaux burada yakalanır.

Kontrol ve sağ kolu George Smiley'den (**Gary Oldman**) habersiz olarak Percy Alleline (**Toby Jones**), Bill Haydon (**Colin Firth**), Roy Bland (**Ciaran Hinds**) ve Toby Esterhase (**David Dencik**) Sovyetler'de üst mevkide ancak İngiltere'ye bilgi aktaracak bir casus bulurlar. Bu casusun devşirilmesi ve Macaristan'da yaşanan olayın üzerine Kontrol ve Smiley zorla emekli edilirler. Bir süre sonra da Kontrol ölür. Sirk'in başına Percy Alleline geçer diğerleri de yönetimdeki yerlerini alır.

Ancak İngiliz istihbaratının üst kesiminde bir Sovyet casusunun olduğu düşüncesi üzerine Smiley yeniden göreve çağrılır. Smiley küçük bir ekip kurar ve Sirk'ten kendisine bilgi getirmesi için Peter Guillam'ı (**Benedict Cumberbatch**) seçer. Bir zaman sonra İstanbul'da görev yapan Ricki Tarr (**Tom Hardy**) içerideki köstebeikle ilgili bir bilgiyle karşılarına çıkar.

James Bond tarzı ajan filmlerine alışanların ilk başta yadırgayacağı **Köstebek**, yavaş yavaş gelişen ve izleyicinin ilk başlarda kafasını oldukça karıştıracak bir yapım. Film aynı zamanda normalden daha fazla geri dönüş sahnesine sahip. Ancak bütün oyuncuların başarılı performansına karşın Gary Oldman George Smiley rolünde izleyiciyi hipnotize ediyor.

Christopher Nolan'ın çektiği *Kara Şövalye/ The Dark Knight* filminde Heath Ledger için daha önce Jack Nicholson'un canlandığı Joker'i başarıyla oynayıp oynayamayacağı epey soru işareti olmuştu. Aynı durum Alec Guinness ile bütünleşen George Smiley karakterini canlandıracak Gary Oldman için de geçerliydi. Ne var ki Oldman Guinness'inkinden farklı ve yine çarpıcı bir Smiley portresi ortaya çıkarmış.

Smiley'nin geri planda kalma isteğini, hem işte hem de özel hayatta kaybetmişliği çok iyi yansıtıyor. Ancak en etkileyici sahne Sovyetler Birliği istihbaratının başındaki Karla ile karşılaştığı ânı anlattığı sahne. Burada karşısında kimse olmasa da izleyiciye sanki Karla ile karşılıklı oturmuş ve o ânı yeniden yaşıyor izlenimi veriyor.

Kitaptakinin aksine filmde Karla'yı tam olarak görmüyoruz. Ancak bu, karakterin etkileyiciliğini arttırıyor. Öte yandan aynı durum Smiley'nin eşi için de geçerli değil. Kitabı okumuş biri John le Carré'ın onu anlattığı şekilde görmek istiyor.

Köstebek'in etkileyici taraflarından biri, *Görevimiz Tehlike*'de gördüğümüz bol aksiyonlu operasyonlar yerine gerçekten neler yaşandığını izlemek. *Köstebek*'te son model silahlar ya da çok iyi dövüşen ajanlar yok. Hepsi artı ve eksileri ile insanlar. Âşık olabiliyor, aldatılabilirler. Gerçekleri öğrenmek içinse büyük bir operasyon düzenlenmiyor. Bunun yerine satrançtaki gibi stratejik hamleler yapılıyor. İngilizler köstebeği bulmak için her hamle yaptıklarında Karla başka bir hamle ile cevap veriyor.

Bir kısım için *Köstebek* Kim Philby'nin hikâyesinin farklı bir anlatılışı. Philby'nin çift taraflı ajan olduğunun ortaya çıkarılış süresinde John le Carré istihbaratta çalışıyordu ve olayların yakın bir tanığıydı. Bu bakımdan konunun gerçekçi bir tarafı olduğunu düşünmek yanlış olmaz. Bu arada John le Carré'ın ajan iken kod adı Sirk'ti.

2008 yılında çektiği *Gir Kanıma/ Let The Right One In* ile izleyicinin beğenisi kazanan Tomas Alfredson filmi oldukça iyi yönetmiş. Burada kitabı senaryolaştıran **Bridget O'Connor** ve **Peter Straughan**'ın da katkısı büyük.

Kitabı okumuş olanlar bir kaç sahne dışında *Köstebek*'i sevecektir. Konu hakkında bilgisi olmayanlar ise ilk başta belki biraz filmi anlamakta zorluk çekebilirler ancak kısa süre sonra *Köstebek* onları da etkisi altına alabilir.

Köstebek/ Tinker Tailor Soldier Spy

Yönetmen: Tomas Alfredson

Oyuncular: Gary Oldman, Ralph Fiennes, Colin Firth, Mark Strong, Tom Hardy, David Thewlis, Michael Fassbender, Ciaran Hinds, Jared Harris, Benedict Cumberbatch, Svetlana Khodchenkova, Peter O'Connor, Russell Balogh

Senaryo: Peter Morgan, Bridget O'Connor

Senaryo (Kitap): John Le Carré

***

Modern bir şövalye öyküsü

Şövalye öykülerinin belli kuralları vardır. Şövalye her zaman kendi kurallarına göre yaşar. Bazen yanlış gelse de o bildiğini okur. Kadın ve çocukların zarar görmesine karşı çıkar. Çoğunlukla nereden geldiği ve nereye gittiği bilinmez. Sadece olaylar yaşanırken onu görürüz.

Nicolas Winding Refn'in yönettiği *Sürücü/ Drive* da bir bakıma modern bir şövalye hikâyesi. Adını bilmediğimiz sürücü (**Ryan Gosling**) düşük kiralı bir apartmanda yaşayan, oto tamircisinde çalışan, filmlerde araba kullanan ancak geceleri de soygunlarda şoförlük yapan biridir.

Sürücüye işleri çalıştığı garajın sahibi Shannon (**Bryan Cranston**) bulmakta ve belli bir komisyon almaktadır. Shannon geçmişte dolandırmaya kalktığı ve bu yüzden kendisini sakat bırakan mafya babası Bernie Rose (**Albert Brooks**) ve Nino'ya (**Ron Perlman**) bağlıdır. Yanındaki gencin yeteneğini bilen Shannon onu Bernie ile tanıştırır ve yarışlarda sponsor olmasını ister.

Öte yandan sürücünün yaşadığı apartmandaki genç anne Irene (**Carey Mulligan**) ve oğlu Benico (**Kaden Leos**) ile yolları kesişir. Bir kaç kere Irene ve Benico'ya yardım eden sürücü daha sonra Benico'nun babası Standard'ın (**Oscar Isaac**) hapisten çıktığını öğrenir. Standard ilk başta sürücüyü kıskansa da sonrasında onunla arkadaş olur ancak Standard'ın başındaki bela herkesi farklı yerlere götürecektir.

Filmlerinde bol aksiyon, kan, uyuşturucu ve şiddet olan Nicolas Winding Refn *Sürücü*'de de bunu bozmuyor. Toplumda fazla göze batmayan bir grubun hikâyesini anlatan filmde kimi sahneler oldukça sert.

İyi yapımlarla karşımıza çıkan Ryan Gosling burada da etkileyici bir performans sergiliyor. İş yaptığı kişilerle sadece bir kez çalışan, az konuşan, kürdan çiğneyen sürücü rolünde oldukça iyi. Bazı açılardan Clint Eastwood'un konuşmayan ve adı bilinmeyen karakterlerini anımsatıyor.

Gosling kadar Albert Brooks da oldukça iyi bir oyunculuk ortaya koyuyor. Sürücünün sürprizi ise *Mad Man* dizisinden tanınan Christina Hendricks'in de yardımcı rolde yer alması.

Film seyirciyi etkileyen atmosferi kadar müzikleri ile de oldukça ilgi çekiyor. Özellikle Kavinsky'nin Nightcall şarkısı ile *Sürücü* özdeşleşmiş durumda dersek çok da yalan olmaz.

Sürücü aslında 2005 yılında **James Sallis**'in yazdığı kitabın uyarlaması ancak filmin pek çok başka yapımdan da esinleniyor. Yönetmen Refn filminin *Taksi Şöförü/ Taxi Driver* ve *Taşıyıcı/ The Transporter*'dan izler taşıdığını itiraf ediyor.

Sert ama etkileyici bir film izlemek isteyenler *Sürücü*'den hoşlanacaklardır.

Sürücü/ Drive

Yönetmen: Nicolas Winding Refn

Oyuncular: Ryan Gosling, Ron Perlman, Carey Mulligan, Christina Hendricks, Bryan Cranston, Oscar Isaac, Albert Brooks, Tiara Parker, Jeff Wolfe, Chris Muto, Steve Knoll, Christian Cage, Cesar Garcia, James Biberi, Tina Huang

Senaryo: Hossein Amini, Nicolas Winding Refn

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Sizi özlemiştik Kermit ve Miss Piggy

Ali Abaday 17.02.2012

 Sizi özlemiştik Kermit ve Miss Piggy Televizyonda 1970'lerin ortalarında başlayan ve yıllarca süren Muppet Şov'un karakterleri, yayında oldukları süre boyunca ve sonrasında da birçok çocuğun kahramanı oldular. Sırf çocukların mı? Yetişkinler de bu komik kuklaların hayranıydılar. Kurbağa Kermit, Kermit'e olan aşkıyla bilinen Miss Piggy ve diğer her bir kuklanın kendilerine özel hayranları vardı.

Ancak geçen yıllar içinde The Muppet Show unutulsa da Kurbağa Kermit, Miss Piggy, Statler ile Waldorf gibi kimi karakterler akıllarda kaldı. Şimdi, Cüneyt Cebenoyan'ı tabiriyle Retromania döneminde, Muppetlar da

beyazperdeye dönüş yapıyorlar.

Bir kukla olarak doğan Walter, kardeşi Gary (Jason Segel) ile Smalltown'da yaşamaktadır. İki kardeşinde en büyük eğlenceleri televizyonda Muppet Şov'u (The Muppet Show) izlemektir. Yetişkin olduklarında bile Walter için Muppetların, hele Kurbağa Kermit'in, ayrı bir yeri vardır. Gary, sevgilisi Mary (Amy Adams) ile birlikteliklerinin onuncu yılı için Los Angeles'a giderken yanlarında Walter'ı da alırlar.

Mary her ne kadar Walter'ı da sevse de Gary ile sürekli aralarında olduğunu düşünmektedir. Mary'nin yolculukla ilgili esas hayaliyse Gary'nin kendisine evlenme teklif etmesidir. Üçlü Los Angeles'a gittiklerinde Muppetların gösteri yaptıkları tiyatronun kapanmakta olduğunu görürler. Walter gizlice bir konuşmaya kulak misafiri olarak Tex Richman (Chris Cooper) isimli işadınının binayı satın alıp, petrol aramak için yıkacağını öğrenir. Buna engel olmanın tek yolu bir haftada 10 milyon dolar toplamaktır.

Walter, Gary ve Mary bu plana karşı gelmek için önce Kermit'i bulmaya giderler. Ancak Kermit yıllardır ortalıkta gözükmemektedir. Onu buldukları zaman ise tüm kuklaların farklı yerlerde olduğunu öğrenirler. Sonunda dördü tüm ekibi tekrar biraraya getirmek için yola koyulurlar.

Yeni kuşağın pek de bilmediği Muppetlar beyaz perdeye dönerken son filmleri **The Muppets**'da hem geçmişte kim oldukları anlatılıyor hem de yeni bir macera sunuluyor. Kimi espriler yeni kuşak için bayat gelecek olsa da şovu bilenler için ayrı bir anlamı var.

Aradan uzun zaman geçse de Fozzie bildiğimiz Fozzie, Gonzo bildiğimiz Gonzo. Hatta Gonzo'nun bir fabrikayı havaya uçurması, Miss Piggy'nin Kermit'e olan aşkı, harita üzerinden yapılan yolculuk bilenler için ayrı bir tat veriyor. Yine de bazı esprilerin çok bayat olduğu da bir gerçek.

Filmin hoş yanlarından biri geçen yıllar içinde her şeyin ne kadar değiştiğini de gösteriyor olması. Bilindiği üzere Muppet Şov'da kuklalarla birlikte her programda bir ünlü konuk sunuculuk yapardı. Ekip yeniden program yapmaya çalışırken yıllar öncesinden hiçbir kişiye ulaşamıyorlar. Ayrıca onların hoş programlarına karşılık günümüzde reyting alan programlar üzerine de ince ama hoş bir gönderme mevcut.

Başrol dışında senaryoyu da yazan **Jason Segel**'e filmde **Jack Black** gibi hem yeni dönemden, hem de **Alan Arkin** gibi eski kuşaktan oyuncular destek vermiş. Çoğu ünlü filmde kendisini canlandırırken **Emily Blunt**'ı Miss Piggy'nin asistanı, **Rashida Jones**'u Veronica rolünde görebiliyoruz.

Daha önce başka sinema filmleri de olsa televizyondan beyaz perdeye geçen kuklaların son filmi *The Muppets* akla John Landis'in yönettiği *Cazcı Kardeşler/ The Blues Brothers*'ı da getiriyor bazen. İki ekip de önce televizyonda ünlü olmuştu, ikisinde de müzikal sahneler oldukça hoş. Cazcı Kardeşler büyüdükleri yetimhaneyi kurtarmaya çalışırken, kuklalar da tiyatrolarını kurtarmaya çalışıyor.

Bu arada *The Muppets*'ın Man or Muppet şarkısı ile Oscar'a aday olduğunu söylemekte fayda var.

Çocukluğunda Kurbağa Kermit oyuncakı olan, Muppetların hayranı birinin yıllar sonra yeniden eski dostlarını beyaz perde de görmesi çok hoş bir duygu. Dilerim diğer izleyiciler de aynı duyguyu yaşarlar.

Muppets/ The Muppets

Yönetmen: James Bobin

Yazan: Jason Segel & Nicholas Stoller

Oyuncular: Kurbağa Kermit, Miss Piggy, Fozzie Bear, Gonzo, Animal, Jason Segel, Amy Adams, Chris Cooper, Rashida Jones ve Walter

Yapımcılar: David Hoberman, Todd Lieberman

Sorumlu Yapımcılar: Jason Segel, Nicholas Stoller, John G. Scotti, Martin G. Baker

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Cennet'i de Cehennem'i de biz yaratırız

Ali Abaday 24.02.2012

 Cennet'i de Cehennem'i de biz yaratırız Dünya üzerindeki çoğu insan için Hawaii'de yaşamak Cennet'i dünyada bulmaya eşdeğerdir. Ancak davulun sesi uzaktan hoş gelir derler. **Kaui Hart Hemmings**'in aynı isimli romanından **Alexander Payne**'in uyarladığı **Senden Bana Kalan/ The Descendants** hayatın her yer gibi Hawaii'de de zorluklarla dolu olduğunu gösteriyor.

Matt King (George Clooney) Honolulu'da avukatlık yapan bir adamdır. Ailesinin kayyumu da olan Matt atalarından kalan büyükçe bir arazinin satış işlemleri için kuzenleriyle biraraya gelmektedir. İşleri oldukça yoğun olan avukat bir gün eşinin denizde kaza geçirdiğini öğrenir.

Yanına gittiği zaman sevdiğini kaybeden çoğu insan gibi birden yaptığı hataların farkına varır ve her şeyin daha iyi gideceğini söylemeye başlar. Ancak doktorlar eşi Elizabeth'in (Patricia Hastie) durumunun ümitsiz olduğunu ve Elizabeth'in böyle bir durumda makinelere bağlı yaşamak istemediğini bildirdiğini söyler.

Matt bu haber üzerine küçük kızı Scottie'yi (Amara Miller) yanına alarak büyük kızı Alex'in (Shailene Woodley) yatılı okuduğu okula gider. Alex'i burada sarhoş bir halde bulur ve eve getirir. Fakat, Alex ertesi gün annesi ile kavgalarının sebebinin Matt'e söyleyince, Matt büyük bir yıkıma uğrar.

Çoğu sinema eleştirmeni tarafından geçen yılın en iyi filmlerinden biri sayılan *Senden Bana Kalan* bir yanda aile olabilmenin zorluklarını ve güzelliklerini gösterirken, bir yandan da değişen zamanda geçmişimizi nasıl unuttuğumuzu da gösteriyor.

Matt King yıllar içinde eşine iyi bir koca, çocuklarına ise baba olmayı unutmuş ve kendisini tamamen işine kaptırmış bir karakter. Ayrıca kuzenleriyle yapılacak satış üzerine yoğunlaşırken atalarından kalan mirasın temeliyle de hiç ilgilenmemiş. Ne var ki Elizabeth'in geçirdiği kaza Matt'in bazı şeyleri farketmesini sağlıyor. Matt eşi hastanede yatınca hatalarını düzeltmek için çabalamaya başlıyor. İşin acı tarafı bu çabalar her zaman istenildiği gibi sonuç vermeyebiliyor.

Clooney'nin kimi sahnelerdeki mimikleri *Nerdesin Be Birader/ O Brother, Where Art Thou?* filmdeki rolünü de hatırlatsa oyunculuğu oldukça iyi. Zaten Matt King rolüyle En İyi Erkek Oyuncu dalında Oscar'a aday.

Senden Bana Kalan'ın başında Matt seyirciye Hawaii'nin dışarıdan görüldüğü gibi bir Cennet olmadığını, orada yaşayanlar için dünya üzerindeki herhangi yerlerden biri olduğunu anlatıyor. Film ilerledikçe Matt esasında yaşanan yerin Cennet'e de Cehennem'e de çevirenin insanın kendisi olduğunu fark ediyor. Bu esnada kendisine en büyük yardım ilk başta anlaşılmadığı kızı Alex'ten geliyor.

Yıllar önce Robert Redford ilk yönetmenlik denemesi olan *Sıradan İnsanlar/ Ordinary People* filmi ile bir deniz kazasında büyük oğullarını kaybeden ailenin nasıl dağıldığını anlatmıştı. *Sideways* filminden tanıdığımız Alexander Payne ise anneleri ölmek üzere olan, dağılmış bir ailenin nasıl biraraya geldiğini çok hoş bir dille anlatıyor.

Komedi-dramalardan hoşlananların beğeneceği *Senden Bana Kalan*, seyirciye hayatın içinde kendimizce önemli işlerle uğraşırken neleri kaçırdığımızı ve bunları düzeltmek için fırsat bulup bulamayacağımızı sorguluyor.

Senden Bana Kalan/ The Descendants

Yönetmen: Alexander Payne

Roman: Kauai Hart Hemmings

Senaryo: Nat Faxon-Jim Rash-Alexander Payne

Görüntü: Phedon Papamicheal

Oyuncular: George Clooney (Matt), Shailene Woodley (Alexandra), Amara Miller (Scottie), Nick Krause (Sid), Patricia Hastie (Elizabeth), Beau Bridges (Hugh), Robert Forster (Scott), Barbara L. Southern (Alice), Matthew Lillard (Brian), Judy Greer (Julie)

Yapım: Fox Searchlight (2011)

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Hukuk bir kere çiğnenince

Ali Abaday 02.03.2012

 Hukuk bir kere çiğnenince Demokratik toplumlarda hukukun yeri çok önemlidir. Zira toplumda, ne kadar güçlü olursa olsun bir kişi hukuka aykırı hareket ettiği zaman onun yargılanacağı ve cezalandırılacağı güvencesi vardır. Böylece bireyler hukuka güvenerek rahat bir şekilde yaşarlar. Ve bazen hukuk onların inancını sarsacak şekilde karar verirse de bunu düzeltmek için hemen harekete geçerler.

Ne var ki her toplumda bazen “eşitlerin daha eşiti” birileri bulunur. Yaptıkları işlere bir kılıf bularak, bu kılıf genelde ülkenin güvenliği olur, kendilerine ayrıcalık verilmesini isterler, zaman zaman da sağlarlar.

Amerikan Federal Soruşturma Bürosu’nu (FBI) kuran kişi olarak bilinen John Edgar Hoover da bazılarına göre bu kişilerden biriydi. **Clint Eastwood**’un yönettiği başrolünde **Leonardo DiCaprio**’nun oynadığı **J. Edgar** onun yaptığı işleri ve bu işlerin arkasındaki motivasyonları oldukça çarpıcı bir dille anlatıyor.

Uzun zamandır FBI’nın başında olan J. Edgar Hoover (**Leonardo DiCaprio**) ofisine genç bir ajanı (**Ed Westwick**) çağırarak ona hem FBI’nın hem de kendisinin hikâyesini anlatmaya başlar. İlk olarak 1919 yılında dönemin Adalet Bakanı ve Hoover’ın patronu olan Alexander Mitchell Palmer’in (**Geoff Pierson**) evine koyulan ama onu öldüremeyen bombalamayı anlatır. Hoover’a göre o gece çoğu delil kriminoloji tam bilinmediğinden yok edilmiştir. Kendisiyse bir iki delili hemen toplamıştır ve Palmer onu ertesi gün çağırarak yeni bir görev verir.

Hoover bu olayı annesine (**Judi Dench**) anlattığı zaman, annesi onun gelecekte ülkenin en önemli adamlarından biri olacağı inancını yeniler. Hoover radikallerle uğraşan bölümün başına getirilir. Kongre Kütüphanesi'nde kitapların bulunması için yaptığı kategorilendirme sistemini ofiste de uygulamak istemektedir ve bunun için bilinen tüm suçluların parmak izlerinin merkezde toplanması isteğinde bulunur.

Hoover Adalet Bakanlığı'nda çalışan Helen Gandy (**Naomi Watts**) ile görüşmeye başlar ancak genç kadının evlenme teklifini reddetmesi üzerine ondan kişisel sekreteri olmasını istediğini dile getirir. Hoover radikal karşıtı bölümde çalışırken çoğu anarşistin ABD vatandaşı olmadığını ve onların sınırdışı edilebileceği keşfeder ancak Çalışma Bakanlığı bunu reddeder. O da artık ABD vatandaşı olan ancak Çalışma Bakanlığı'nın da hoşlanmadığı Emma Goldman'ın (**Jessica Hecht**) sınırdışı edilmesi için uğraşır ve başarır. Ancak bu dava pek de hukuka uygun işlememiştir.

Hoover yavaş yavaş yükselirken Clyde Tolson (**Armie Hammer**) adında genç bir adamla tanışır ve onu yanında işe alarak sürekli görüşmeye başlar. Bu esnada ABD'de bir sürü suç işlenmektedir ve Hoover bunları kendisine yarayacak şekilde kullanmaya başlar. Aynı zamanda önemli kişiler hakkında da kişisel bir arşiv oluşturur.

Hoover'ın FBI'ı güçlendirmek adı altında kendisine tamamen bağlı ve istediği her şeyi gerçekleştirecek bir örgüt kurmasını anlatan film, bugüne kadar çekilen Hoover filmlerinden oldukça farklı. Bir yandan onun nasıl komplekslerle dolu olduğunu anlatırken, öte yandan şantaj ile istediğini elde etmesine ve gizli eşcinselliğine vurgu yapıyor.

Hoover'ın henüz genç bir memurken Emma Goldman'ın sınırdışı edilmesini sağlaması ona ileride yapmak istedikleri için oldukça önemli bir koz sunar. Filmde Hoover'ın bu noktadan sonra şantaj ve baskıyla, yer yer kamuoyunu da kullanarak kendince doğru olanları yaptırması anlatılıyor. Ayrıca halkın gözünde kendisinden daha fazla ilgi çekenleri ve anlaşılamadığı ajanları da nasıl saf dışı bıraktığı güzelce işleniyor.

J. Edgar'ın en önemli noktalarından birisi de Hoover'ın kitap için anlattığı anıları nasıl çarpıttığının gösterilmesi. Kendisini her daim önemli ve en önde görmek isteyen bir adamın, yeri geldiği zaman bilinen gerçekleri bile nasıl çarpıttığını seyirci oldukça açık bir şekilde izliyor.

Baskın bir kadın olan annesinin de sürekli onu kontrol altında tutmasıyla Hoover pek de düzgün bir ilişki yaşayamıyor. Tolson ile olan ilişkisi ise biraz daha farklı. Sürekli yan yana olan iki adam bir cinsel birliktelik yaşamıyorlar ama aralarına kadınlarla da yapamıyorlar.

Leonardo DiCaprio'nun oldukça başarılı bir Hoover portresi çizdiği *J. Edgar*'da ne yazık ki bir Eastwood filminden beklenmeyecek derecede kötü ışıklandırma ve makyaj sorunu göze çarpıyor.

Kimi noktalar da seyircinin gözüne çarpan teknik hatalar olsa da *J. Edgar* hem bir dönem ABD'nin en güçlü adamı olan kişiyi tanımak hem de hukukun bir kere bile delinince sonrasında nasıl vahim olayları peşinden getirdiği görmek için oldukça iyi bir fırsat.

J. Edgar

Yönetmen: Clint Eastwood

Senaryo: Dustin Lance Black

Müzik: Clint Eastwood

Görüntü: Tom Stern

Oyuncular: Leonardo DiCaprio (Hoover), Naomi Watts (Helen), Armie Hammer (Clyde), Judi Dench (Anna Marie), Geoff Pierson (Palmer), Gunner Wright (Eisenhower), David A. Cooper (Roosevelt), Dermot Mulrooney (Schwarzkopf), Jeffrey Donovan (Robert), Christopher Shyer (Nixon), Damon Herriman (Hauptmann)
Yapım: Warner Bros (2011)

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ölüm tarlalarının 30 yıllık gerçek hikâyesi

Ali Abaday 09.03.2012

Dünya üzerinde hâlâ bazı bölgeler çözümlenmemiş esrarlara sahiptirler. Bunlardan en bilineni Bermuda Şeytan Üçgeni'dir. Şeytan Üçgeni kadar popüler olmasa da başka yerlerin de taşıdıkları esrarlar mevcuttur.

Kimi bölgelerin mistik esrarları gibi bazı bölgelerin de cinayetlerle alakalı ilginç hikâyeleri vardır. Karındaşen Jack'in cinayetlerini işlediği Londra'daki Whitechapel misal bunlardan biridir. Uzun süredir bu bölgede kimi zaman çözülen kimi zaman faili meçhul kalan cinayetler işlenmektedir. Aynı şekilde ABD'nin Teksas eyaletinde "tarlalar" olarak bilinen ve cep telefonlarının dahi çekmediği alanda yıllardır cinayetler işlenmekte ya da cesetler bulunmaktadır.

Ünlü yönetmen Michael Mann'ın kızı **Ami Canaan Mann**'in yönettiği **Ölüm Tarlaları/ Texas Killing Fields** bu gerçek hikâyeden yola çıkarak iki dedektifin bir grup faili meçhul cinayeti çözmeye çalışmasını anlatıyor.

Dedektif Mike Sounder (**Sam Worthington**) ve daha önce New York'ta çalışmış olan ortağı Brian Heigh (**Jeffrey Dean Morgan**) bir gece küçük yaşta olmasına karşın vücudunu satarak hayatını kazanan bir kızın cesedini bulurlar. Bu olaydan kısa süre sonra Sounder'in eski eşi olan dedektif Pam Stall (**Jessica Chastain**) Heigh'ten kaybolan bir kızı bulmak için yardım ister.

Dinine bağlı, başladığı davaları çözene kadar bırakmayan iyi bir aile babası olan Heigh ile kendi bölgesi dışındaki olaylarla ilgilenmeyen, evinde köpeği ile yaşayan ve doğup büyüdüğü bölgede cinayet masası dedektifi olmuş olan Sounder kısa sürede bütün eyalette öldürülen genç kızların katilinin aynı kişi olabileceğini anlarlar.

Sounder yine de bu olayı büyütmeden sadece kendi ellerindeki cinayetle çözmeleri gerektiğini savunur. Heigh ise tüm cinayetlerin bir şekilde bağlandığını düşünmektedir. Kısa süre sonra dedektiflerin yolu cep telefonlarının çekmediği, yıllar önce o bölgeye yerleştirilen Kızılderililerin çıldırdığı ve "tarlalar" olarak anılan bölgeye düşer. İkisinin de tanıdığı Küçük Ann Sliger (**Chloe Grace Moretz**) isimli çocuğun kaybolması üzerine zaman karşı bir yarış başlar.

Oldukça karanlık ve ağır ilerleyen **Ölüm Tarlaları**'nı ilk olarak Oscar ödüllü yönetmen Danny Boyle'un çekmesi planlanmış. Ne var ki Boyle filmin "çekilemeyecek kadar karanlık" olduğunu belirtip projeden ayrılmış.

Birbirinden oldukça farklı iki polisin merkezde yer aldığı filmde cinayet davasını çözmek için polislerin izledikleri farklı yollar gösteriliyor. Ancak filmin ağır ve karanlık temposuna, hikâye üzerindeki kimi kopukluklarında eklenmesi filmin seyrini zorlaştırıyor.

Eski bir narkotik ajanı olan **Donald F. Ferrarone**'nin senaryosunu yazdığı ve 30 yıl süren olaylardan esinlenen *Ölüm Tarlaları*'nın yapımcısı **Michael Mann** konunun oldukça ilgi çekici olduğunu söylüyordu. Ancak film gişede büyük bir hayal kırıklığı yarattı.

Filmin kadrosunda **Sam Worthington** ve **Jeffrey Dean Morgan** gibi iki ünlü oyuncunun yanısıra *Aşkın 500 Günü/ 500 Days of Summer*, *Kick Ass* ve *Kanıma Gir/ Let Me In* filmleriyle ünlünen son dönemin parlayan çocuk yıldızlarından **Chloe Grace Moretz** bulunuyor.

Yer yer Kurt Russel'in Mariel Hemingway ile başrolünü paylaştığı *Cinayet Mevsimi/ The Mean Season* filmini anımsatsa da *Ölüm Tarlaları*'nın bazı sahneleri zorlama ilerliyor ve kimi noktalar açıkta kalıyor. Ve iyi bir kadrosu olsa da her filmin başarılı ya da güzel olamayacağını ne yazık ki kanıtıyor.

Ölüm Tarlaları/ Texas Killing Fields

Yönetmen: Ami Canaan Mann

Senaryo: Don Ferrarone

Süre: 105 dk.

Oyuncular: Sam Worthington, Jeffrey Dean Morgan, Jessica Chastain, Chloë Moretz ve Stephen Graham

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Sığınaktan çıkabilmek

Ali Abaday 16.03.2012

 Sığınaktan çıkabilmek İnsanların başına bazen alışılagelenin dışında, bilimsel yöntemlerle açıklanamayacak olaylar gelebilir. Böyle durumlarda genellikle kişiler ilk olarak kendi içlerine kapanıp, akıl sağlıklarını yitirip yitirmediklerini sorgular. Çünkü bu gibi olayların sadece akıl sağlığını yitiren kişilerin başına gelebileceği düşünülür.

Bu gibi bir durumda insan en yakınındaki kişiye kendisini açtığı zaman bile ilk başta farklı bir tepki ile karşılaşır. Kendisine inanılmasını ister ancak bu pek de kolay değildir. Anne Rice'in *Vampirle Görüşme/ Interview With the Vampire* kitabında kardeşinin Tanrı ile konuştuğuna inandığını söyleyen Louis, onun inanmamanın daha kolay olduğunu, yoksa kardeşinin peygamberliğini kabul etmesi gerektiğini söyler. Kısaca Tanrı ile konuşmak normaldir ancak Tanrı seninle konuşursa bir sorun var demektir.

Jeff Nichols'un yazıp yönettiği *Sığınak/ Take Shelter* filminde de Ohio'da yaşayan Curtis La Forche (**Michael Shannon**) yakın bir zamanda fırtına çıkacağına dair halüsinasyonlar ve kâbuslar görmeye başlar. İlk başta akıl sağlığından şüphe duyan Curtis daha sonra karısı Samantha (**Jessica Chastain**) ve sağır kızı Hannah'ı (**Tova Stewart**) korumak için fırtına sığınağını onarmaya karar verir.

Curtis bunun için işte birlikte çalıştığı Dewart'tan (**Shea Whigham**) yardım ister. Çalıştığı işten bazı araçları ödünç alan Curtis ayrıca bankadan da kredi alır. Ancak bunların hiçbirini Samantha'ya söylemez. Curtis'in giderek garipleşen davranışları çevrenin de dikkatini çekmeye başlar. Annesi paranoid şizofren olduğu için hastaneye yatırılmış olan Curtis de delirmeye başladığını düşünür.

Takıntılı bir halde sığınağı yamaya devam eden Curtis bu esnada işini de kaybeder. Hayat giderek daha da kötüleşmektedir.

Film Curtis'in yaşadıklarını bir yandan aktarırken, diğer yandan çevresindeki insanların da hayatlarını ve hayallerini küçük ama etkili sahnelerle anlatıyor.

Sığınak'ın en çarpıcı yanlarından biri de Nichols'ün gerilimi alt hikâyelerle destekleyerek arttırması. Bir yandan fırtına görüntülerini verirken, diğer yandan Curtis'in annesinin akıl sağlığı sorunları, Curtis'in de kendisine teşhis koyma çalışmaları ve doktorlarla görüşmeler, çevresiyle yaşadığı sorunlar, filmin gerilimini tırmandırıyor.

Bir kişinin gelecekle ilgili gördüğü rüyaları nasıl değerlendireceği örneğinde insanın yalnızlığını, kendine olan inancını, aile ve sevgi bağını işleyen *Sığınak*, son kertede ne olursa olsun ailenin önemini de vurguluyor.

Michael Shannon'ın muhteşem bir performans sergilediği filmde, küçük oyuncu **Tova Stewart** seyircinin kalbini kazanıyor. Michael Shannon'ın çıkardığı kompozisyon **Zack Snyder**'in yeni **Superman** uyarlaması **Demir Adam/ Man of Steel** için de umutları arttırıyor zira Shannon bu filmde Superman'in düşmanı General Zod'u canlandıracak.

İlginç bir sonla biten film, son dönemin en başarılı yapımlarından. Tabii görsel efektlere dayanmayan, karakterlerin psikolojisi üzerinde duran gerilim filmlerini sevenler için. Aksiyon, macera bekleyen izleyiciler ise maalesef *Sığınak*'tan pek hoşlanmayacaklardır.

Sığınak/ Take Shelter

Yönetmen-Senaryo: Jeff Nichols

Müzik: David Wingo

Görüntü: Adam Stone

Oyuncular: Michael Shannon (Curtis), Jessica Chastain (Samantha), Tova Stewart (Hannah), Shea Whingham (Dewart), Katy Mixon (Nat), Scott Knisley (Lewis), Robert Longstreet (Jim), Kathy Baker (Sarah)

Yapım: Grove Hill-Hydraulx-Strange Matter (2011)

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ay'a ayak basmak ya da basamamak

Ali Abaday 23.03.2012

 Ay'a ayak basmak ya da basamamak Söзде amatör kamera ile çekilen, sonrasında çekimleri bir yerlerde bulunan ve doğaüstü olayları anlattığını iddia eden korku türünde filmlerinin son dönemdeki öncüsü *Blair Cadısı/ The Blair Witch Project*'tir. Bu tarz *Paranormal Aktivite/ Paranormal Activity* ile yeni bir boyut kazanırken, korku filmi hayranlarının da artmasıyla benzer kurguda pek çok film çekilmeye başlandı.

Gonzalo Lopez-Gallego'nun yönettiği **Ölüm Yolculuğu/ Apollo 18** bu tarzda yapılan ve söзде NASA'nın gizli kayıtlarını ortaya çıkardığını öne süren bir yapım.

İnsanoğlu Apollo 11 ile 1969 yılında Ay'a ayak bastı. Ardından Apollo programı devam etti ama Apollo 18'in ve ardından tüm Apollo programlarının iptal edilmesi ve yeni bir programın da başlatılmaması sebebiyle insanoğlu bir daha Ay'a ayak basamadı. En azından resmî kayıtlar bu yönde.

Ne var ki, Apollo 18'in mürettebatının ölümleri ve cesetlerinin kayıp olması komplo teorilerine zemin hazırladı. *Ölüm Yolculuğu* esasında Apollo 18'in gizlice Ay'a gönderildiği temelinden çıkıyor ve filmdeki sahnelerin esasında NASA'ya ait gizli çekimler olduğu iddia ediliyor.

Apollo 18'in komutanı Nathan Walker (**Lloyd Owen**), John Grey (**Ryan Robbins**) ve Ben Anderson (**Warren Christie**) Savunma Bakanlığı'nın emri ile kimseye söylenmeden Ay'a gönderilir. Walker ve Anderson Ay'a ayak bastıktan sonra örnek taşlar toplamaya başlarlar. Grey ise onları yörüngede kapsülde beklemektedir.

Walker ve Anderson kısa süre sonra değişik sesler duymaya başlarlar. İlk başta bunların teknik arızadan kaynaklandığını düşünseler de kısa sürede böyle olmadığı anlaşılır. İşin daha ilginç mekiğin indiği yerin az uzağında Sovyetler Birliği'nin gönderdiği bir uzay mekiği ve ölü bir kozmonot bulmalarıdır.

Grey arkadaşlarını yörüngede beklemektedir, ancak Ay'daki mekik bir bilinmeyen bir sebepten havalanamaz. Durumu incelemek için dışarı çıkan Walker ise garip bir enfeksiyon kapar.

Yayın tarihi sekiz kere değiştirilen *Ölüm Yolculuğu*'nun yapım ekibi ilk zamanlar ısrarla filmin kurgu değil, ellerine geçen bir bant kaydı olduğunu savundu. Hatta film gösterime girmeden önce hiçbir medya kanalında jeneriği dışında bir görüntünün yayınlanmasına izin verilmedi. Yaratılan merak ise sadece bir hafta sürdü.

Pek olumlu eleştiriler almayan *Ölüm Yolculuğu* kısaca *Paranormal Aktivite*'nin uzay versiyonu olarak tanımlanabilir. Tabii ufak bir farkla; bu sefer korku yaratan unsurun ne olduğu filmde gösteriliyor.

Küçük bir alanda, çevrenin tehlikelerle dolu olduğunun bilindiği ve o küçük alandan dışarıya da çıkılamadığı fikriyle yapılan *Ölüm Yolculuğu* ilk bakışta güzel bir fikir gibi gelse de artık bu türde çok sayıda film yapılmasından ötürü yeterince özgün değil. ABD'nin sakladığı sırlar da yıllardır gerek dizilere gerekse filmlere konu olduğundan yeni bir artı getirmiyor.

Filmin pazarlaması için yapılan kurgu değil gerçek çekim hikâyesinin de ortaya çıkmasıyla *Ölüm Yolculuğu* insanın merakını çok da çekmiyor.

Yine de bir buçuk saat boyunca hâlâ esrarını koruyan bir konu üzerine çekilen bir bilimkurgu izlemek isteyenler *Ölüm Yolculuğu*'na gidebilir. Fakat, *Paranormal Aktivite* gibi örnekler varken *Ölüm Yolculuğu* biraz sönük kalıyor.

Ölüm Yolculuğu/ Apollo 18

Yönetmen: Gonzalo Lopez-Gallego

Senaryo: Brian Miller

Oyuncular: Warren Christie, Lloyd Owen, Ryan Robbins

Tür: Gerilim, Bilim-Kurgu

***

Yaşadığın günün hakkını ver

Doğanın kendisine göre, görebileni hayran bırakacak mucizeleri ve kanunları vardır. Bu mucizeleri görebilmek için dikkatli bakmak gerekir. Bitkilerin şekilleri ve kokuları ne kadar mucizevîyse hayvanlar âlemi de bir o kadar şaşırtıcıdır. Ancak en ilginç doğada hiçbir hayvanın zevk için öldürmeyip, hayatta kalmak ve kendisini korumak için mücadeleye girmesidir.

Joe Carnahan'ın yönettiği başrolünde **Liam Neeson**'ın oynadığı **Gri Kurt/ The Grey** Alaska'da bir uçak kazasının ardından hayatta kalan yedi adamın hem zorlu hava şartlarıyla hem de kendilerini çevreleyen kurtlarla verdikleri yaşam savaşını anlatıyor.

John Ottway (**Liam Neeson**) Alaska'da bir petrol şirketinde çalışmaktadır. Ancak onun işi ekipteki herkesten farklıdır. John açık alanda çalışan işçileri kurtların saldırısından korumakta ve bir saldırı ânında kurtları vurmaktadır. İşteki son gününün akşamı Ottway karısı Ana'ya (**Anne Openshaw**) bir mektup yazarak bara gider. Bardan çıktığı zaman elinde tüfeği vardır ve intihar etmek üzeredir ancak bir kurdun ulumasını duyunca vazgeçer.

Ertesi gün çalışanları almak için bir uçak gelir. Uçak yolda türbülanslara girer. Ottway bir süre sonra kendisini karlar üzerinde bulur. Uçak düşmüş ve çok az kişi hayatta kalabilmiştir. Ottway hayatta kalanlarla uçağın enkazının çevresinde toplanır. Ateş yakmak için odun ararken ceset yiyen gri bir kurt görür. Onun üzerine gittiği anda başka bir kurt daha saldırır ancak yardıma gelenler sayesinde kurtulur.

Bu olayın ardından Ottway kurtların avlandığı bölgede olduklarını ve kurtulmak istiyorlarsa ağaçlık bir alana gitmeleri gerektiğini söyler. Onun bu önerisini ve lider pozisyonunu Diaz (**Frank Grillo**) sorgulasa da ekip yola çıkar. Yanlarına da ailelerine vermek üzere ölenlerin cüzdanlarını alırlar.

Ancak bir taraftan soğuk diğer taraftan kurtlar ekip üyelerinin bir bir azalmasına neden olmaktadır. Sağ kalanların ümidi giderek azalmaktadır.

Ian MacKenzie Jeffers'ın kısa bir öyküsünden uyarlanan *Gri Kurt*'ta insanın hayatta kalma güdüsü temelinde doğa karşısındaki güçsüzlüğünü de sergiliyor. Kurtlar av bölgelerini korumak için insanlara saldırırken, her ne kadar onlara kızsak da bunun bir içgüdü olduğunu biliyoruz.

Ottway karakterinde intihara yakın bir kişinin bile hayata nasıl bir anda bağlanabildiğini görüyoruz. İlk başta ölümü düşünen Ottway kısa süre sonra grubun liderliğini alırken hayatta kalmak için çeşitli yollar denemeye başlıyor.

Yıllar önce Jean-Jacques Annaud'un belgesel tadında filmi *Ayı/ L'ours* sinemalarda gösterildiği zaman neredeyse tüm seyirciler ayları severek salonlardan ayrılmıştı. Yavru bir ayının annesini kaybettikten sonra yaşadıklarını Annaud şiirsel bir dille anlatıyordu.

Joe Carnahan'ın ise *Gri Kurt*'ta kurtları sevimli göstermeye çalışmadığı aşikâr. O gerçekten aynı durumda kalacak kurtların neler yapacağını, onların da nasıl bir topluluk olduğunu ve yapılarını alt metinlerle güzelce işleyerek vermiş.

Gri Kurt izledikten sonra insanı belli bir zaman kendisiyle düşünmeye çeken filmlerden. Kimi zaman şehir hayatında da zorluklarla ve ağır şartlarla karşılaşsak da, hayatın vahşi doğadakinin ne kadar farklı olduğunu *Gri Kurt*'u izleyince daha iyi anlıyoruz.

Bir de ufak bir öneri filmin son sahnesinin ardından jenerik bitene kadar beklemekte fayda var. Böylece en sondaki final sahnesi izlenebilir.

Gri Kurt/ The Grey

Yönetmen: Joe Carnahan

Oyuncular: Liam Neeson, Dallas Roberts, Frank Grillo ile Dermot Mulroney

Senaryo: Joe Carnahan

Tür: Aksiyon, Altyazılı Filmler, Dram

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Hayat yaşadıkça öğrenilir

Ali Abaday 30.03.2012

 Hayat yaşadıkça öğrenilir Hastalık hangi yaşta gelirse gelsin zordur. Ancak gençler hastalanınca biraz daha fazla keder kapsar çevreyi. Gençlerin yaşayacak daha fazla zamanları olduğu düşüncesi yatar temelde. Hâlbuki ateşin düştüğü yeri yakması gibi kim hasta olursa yakın çevresi aynı şekilde üzülür.

Senarist **Will Reiser**'ın kendi yaşadıklarından yola çıkarak yazdığı ***Şansa Bak/ 50/50***, 27 yaşındaki Adam Lerner'in (**Joseph Gordon-Levitt**) kanser olduğunu öğrendikten sonraki hayatını anlatıyor. Adam dışarıdan bakılınca oldukça iyi görünen bir hayata sahip gibidir. Güzel kız arkadaşı Rachael (**Bryce Dallas Howard**) ile birlikte yaşamakta, radyoda sevdiği işte çalışmakta ve ara ara çocukluk arkadaşı Kyle (**Seth Rogen**) ile takılmaktadır.

Sırt ağrılarından şikâyet eden Adam doktorda nadir görünen bir kansere yakalandığını duyunca şok olur. İnternette yaptığı araştırmada yakalandığı kanseri yenme oranının yarı yarıya olduğunu öğrenir. Ne var ki Adam için esas zor olan bu durumu dominant annesi Diane'e (**Anjelica Huston**) anlatmaktır. Alzheimer olan babası ile uğraşan annesinin kendi hastalığını öğrenince vereceği tepkiyi tahmin eden Adam onun yardım tekliflerini geri çevirir. Rachael da Adam'ın yanında olacağına dair söz verir.

Kistin büyük olması nedeniyle Adam kemoterapiye girmeye ve aynı zamanda doktorasını yapmakta olan genç terapist Katherine (**Anna Kendrick**) ile görüşmeye başlar. Kemoterapide tanıştığı kendisinden yaşça büyük iki hasta ile aşk, hayat ve hastalık üzerine konuşturlarken, hayatına da devam etmektedir.

Adam'ın hastalığını kendisine kız arkadaş bulmak için kullanan Kyle, bir galeride Rachael'ı başka bir adamla öpüşürken görür. Adam bir yandan hastalıkla uğraşırken diğer yandan hayatındaki sorunlarla başetmeye çalışmaktadır.

Adam gibi kansere yakalanan Will Reiser, oldukça zor bir süreçten geçmiş. Bu dönemde en yakın arkadaşı ise filmde de Adam'ın en yakın arkadaşı Kyle'ı canlandıran Seth Rogen'miş. O dönem hastalıkla ilgili şakalar yapsalar da Reiser yaşananların oldukça zorlu süreçler olduğunu anlatıyor. Sonrasında hikâyeyi senaryolaştırırken **Jack Nicholson** ve **Morgan Freeman**'in oynadığı *Şimdi ya da Asla/ The Bucket List* filmini düşünmüş. Fakat, bundan daha eğlenceli bir film yapmak istemiş.

Şansa Bak kolay kolay eğlenceli anlatılamayacak bir hikâyeyi genel klişelere ve hüzne boğmadan anlatıyor. Yine de kimi sahneler oldukça duygusal ve oyuncuların çok iyi olmasının da artısıyla izleyiciyi istediği noktaya getiriyor.

Şansa Bak kanserin bir hastanın hayatında yavaş yavaş daha büyük rol oynamasını gösteriyor. Ehliyet dahi almayan çünkü trafik kazasında ölme oranının yüksek olduğunu düşünen, sigara kullanmayan, sağlıklı yaşama önem veren Adam zamanla hayata kendi hayatını pek de yaşayamadığını görüyor. İnsanlara sürekli iyi davranan Adam, onların kanser olduğunda dahi aynı şekilde yaşadıklarını sanıyor. Oysa bizim bildiklerimiz sadece gördüklerimizdir. Göremediğimiz gerçekler ise doğru sandıklarımızı değiştirebilir.

Reiser Adam'ın hayatında kanseri giderek merkeze yerleştirse de çevresiyle olan ilişkilerini de oldukça iyi bir şekilde veriyor. Reiser kendi annesinin de aynı Diane gibi olduğunu verdiği röportajlarda ayrıca belirtiyor.

İyi oyuncuların yer aldığı, komedi düzeyi yüksek olsa da kimi sahnelerde gözyaşlarının akabileceği *Şansa Bak* son yılların iyi filmlerinden biri.

Şansa Bak/ 50/50

Yönetmen: Jonathan Levine

Oyuncular: Joseph Gordon-Levitt, Seth Rogen, Anna Kendrick, Bryce Dallas Howard ve Anjelica Houston

Senaryo: Will Reiser

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Paradan daha iyi bir neden olamaz

Ali Abaday 13.04.2012

 Paradan daha iyi bir neden olamaz *Nikita* ile zirveye çıkan, en son *Ajan Salt/ Salt* ile yeniden popülerleşen kadın ajan filmlerine son halka **Steven Soderbergh**'in çektiği **Çapraz Ateş/ Haywire**. Dövüş sanatları ustası ve sporcu modellerden Gina Carano'nun başrol oynadığı filmin kadrosu oldukça etkileyici. Filmde Carano'ya Ewan McGregor, Michael Douglas, Antonio Banderas, Bill Paxton, Michael Fassbender ve Ewan McGregor eşlik ediyor.

Mallory Kane (**Gina Carano**) New York'ta yol üstünde bir kafeye girer ve beklemeye başlar. Kısa süre sonra Aaron (**Channing Tatum**) adında bir adam gelir. İkili kısa bir konuşmanın ardından dövüşmeye başlar. Kafedeki gençlerin müdahalesiyle Mallory, Aaron'u alt eder ve orada bulunan Scott (**Michael Angarano**) isimli bir genci de yanına alıp kaçar.

Yolda Mallory, Scott'a yaptığı işi anlatmaya başlar. Kendisi hükümetler ve gizli servisler için operasyonlar yapan özel bir şirketin üyesidir. Hükümet adına çalışan Coblenz (**Michael Douglas**) ve Rodrigo (**Antonio Banderas**) Mallory'nin çalıştığı şirketin yöneticisi ve eski sevgilisi Kenneth'a (**Ewan McGregor**) yeni bir iş verirler; Barselona'da rehin tutulan bir gazeteciyi kurtarmak.

Bu işin hemen ardından Dublin'de bir iş daha çıkar. İlk anda istemese de Mallory, bu işe de gider. Burada Paul (**Michael Fassbender**) adında bir İngiliz ajanla buluşur. Ancak kısa süre sonra Mallory hayatının tehlikede olduğunu anlar.

Soderbergh'in yönettiği filmde esasında tek bir başrol mevcut. O da Gina Carano'nun oynadığı Mallory. Ona Hollywood'un ünlü erkekleri eşlik ediyor. Ne var ki eski dövüşçü yeni oyuncu Carano, dövüş sahnelei dışında hiç de başarılı değil.

Film *Ucuz Roman/ Pulp Fiction*'ı andıran bir başlangıcın ardından önce *Görevimiz Tehlike/ Mission Impossible* ardından da *Nikita* benzeri bir kurgu ile ilerliyor. Filmin büyük bir bölümünde Mallory'nin geçmişte yaşadıkları ve şu anını görüyoruz. Ancak filmin son 20 dakikasında esrar perdesi aralanıyor.

Çapraz Ateş aksiyon yönü yüksek, hikâye yön biraz zayıf bir film. Carano'nun dövüşçü olması ve dövüş sahnelerinde oldukça başarılı olması filmi izlenir kılıyor. Yine de doludizgin aksiyon giden filmde, seyirci konuk oyuncu gibi görünen ünlü oyunculara daha fazla rol verilmesini de dilemiyor değil.

Bir kadın ajanın kendisine kurulan tuzaktan kurtulmaya çalışmasını anlatan film, özellikle aksiyon sevenlerin hoşuna gidecektir. Ama *Salt* gibi son dönemin en iyi kadın casus filmlerinin ardından sadece dövüş sahnelerine ve ünlü bir oyuncu listesine dayanan film, türü sevenler için bir hayalkırıklığı olabilir.

Çapraz Ateş/ Haywire

Yönetmen: Steven Soderbergh

Yapımcı: Gregory Jacobs

Görüntü Yönetmeni: Steven Soderbergh

Senaryo: Lem Dobbs

Türü: Aksiyon, Gerilim

Oyuncular: Channing Tatum, Ewan McGregor, Michael Douglas, Antonio Banderas, Gina Carano, Michael Fassbender

***

Süpermen olmanın psikolojisi

İnsan olmanın özelliklerinden biri kimsede olmayan şeylere sahip olmayı istemektir, bu istek bazen çok derinde olur, bazense daha sığda. Bunun için süper güçler biçilmiş kaftandır.

Ne var ki süper güçlere sahip olunmadığı için bu gücün yaratacağı psikoloji de pek bilinmez. Çizgi romanlarda kahramanlar ya da kötüler bir şekilde tarafını seçer. **Josh Trank**'ın yönettiği **Doğaüstü/ Chronicle** ise süper güçlerin yarattığı psikolojik ağırlığa değiniyor.

Seattle'da hasta annesi ve alkolik babası ile yaşayan Andrew (**Dane DeHaan**), bir video kamera ile yaşamının her anını kaydetmeye başlar. Okulda popüler olmayan, herkesin hor gördüğü Andrew'ın yanında bir tek kuzeni Matt (**Alex Russell**) vardır. Alex kuzenine arada yardım etmekte ve insanlarla tanışmasını sağlamaktadır.

Bir gece katıldıkları partide Matt ve okulun popüler gençlerinden Steve (**Michael B. Jordan**), ormanlık alanda mağaraya benzeyen bir delik bulurlar. Andrew'ın kamerası ile gelmesini istedikten sonra üç genç mağaraya girer ve ışıklar saçan bir duvarla karşılaşır. Sabah olduğunda üç gençte de doğaüstü bazı güçler vardır. Deliğin bulunduğu araziye gittiklerinde ise ordunun burayı kapattığını görürler.

Kısa süre sonra yeni süper güçlerine alışan gençler, eğlenmek için bunları kullanmaya başlar. Ancak herkesin ezdiği Andrew sinirlendiği zaman gücünü kontrol edememektedir.

Filmin büyük bölümü Andrew'ın kamerasından anlatılıyor. Bazı sahneler ise ortamda bulunan diğer kameralardan ya da güvenlik kameralarından çekilmiş gibi. Bu açıdan *Doğaüstü* son dönemde moda olan, amatör kamera ile çekilmiş gibi aktarılmaya çalışılan filmlerden.

Max Landis ile **Josh Trank**'ın kaleme aldığı hikâye seyirciye süper güçlere sahip olmanın getirdiği psikolojik baskıyı da anlatıyor. Süperman, Örümcek Adam gibi karakterlerde kimi gençlik hatalarına karşın karakterlerin sonunda iyiyi seçtiğini görürüz. Kötüler ise güçlerini kendileri için ya da intikam almak adına kullanırlar.

Fakat, aynı *Günah Tohumu/ Carrie* filminde olduğu gibi hor görülen ve aşağılanan gencin gücünü istemese de kötüye kullanması mümkündür. Bu bakımdan Andrew'ın yaşadıkları ve nefretle birlikte gücünün de artması ilginç bir nokta. Ancak film boyunca onun içinde kötülük bulunmayan bir genç olduğunu da anlıyoruz.

Kameraların oldukça iyi kullanıldığı film beklentinin çok üzerinde bir başarı elde ettiği için devamının da çekilmesi şu ara gündemde.

İnsanoğlu bilmediği şeylerden korkar ama kimisine de imrenir. Yine de imrendiğimiz şeylerin bazen görüldüğü gibi olmayacağını da hesaplamak gerekir.

Doğaüstü/ Chronicle

Yönetmen: Josh Trank

Senaryo: Max Landis

Görüntü Yönetmeni: Matthew Jensen

Oyuncular: Dane Dehaan, Alex Russell, Michael B. Jordan, Michael Kelly

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

ABD'nin gözü artık Pasifik'te

 ABD'nin gözü artık Pasifik'te Birinci Dünya Savaşı sırasında kâğıt ve kalemle oynanan strateji oyunu Amiral Batti, *Transformers*'in yaratıcıları **Hasbro** tarafından beyaz perdeye uyarlandı. Rakibinin gemilerini ilk kimin batıracağına dayanan oyundan uyarlanan filmin başrollerinde **Taylor Kitsch, Alexander Skarsgard, Borroklyn Decker, Rihanna** ve **Liam Neeson** bulunuyor.

2005 yılında NASA kendi Güneş Sistemi'ndeki durumu nedeniyle Dünya'ya oldukça benzeyen bir gezegene Hawaii'den mesaj gönderir. Bu sırada ağabeyi Stone (Alexander Skarsgard) ile doğum gününü bir barda kutlayan Alex Hopper (Taylor Kitsch) bara yeni gelen bir kıızı (Borroklyn Decker) etkilemek için onun istediği tavuk burito'yu bulmaya çalışır. Gittiği market kapanınca çatıdan içeri giren ve kazayla ortalığı yıkan Alex, polis kendisini yakalamadan kıza yemeği verir. Yaşanan son olay üzerine ağabeyi Alex'in ABD Deniz Kuvvetleri'ne girmesi yolunda baskı yapar.

Aradan yedi yıl geçer. Artık Stone kardeşler deniz kuvvetlerinde birliktedirler ve Alex yedi yıl önce tanıştığı Samantha ile bir ilişki içindedir. Fakat Alex'i korkutan Samantha'nın babası Pasifik Donanma Komutanı Oramiral Shane'dir (Liam Neeson). Alex Shane'den kıızıyla evlenmek için izin isteyecektir fakat bunun için gereken cesareti toplayamamaktadır. Bu esnada Pasifik'te yapılacak dünyanın en büyük uluslararası deniz kuvvetleri tatbikatı için farklı uluslardan denizciler Hawaii'ye gelmiştir. Alex burada Japon subay Nagata (Tadanobu Asano) ile kavga eder.

Kavganın sonunda Shane Alex'in tatbikat sonrası ordudan atılmasına karar verir. Bu esnada NASA'nın uzaya gönderdiği mesaja karşılık olarak bir grup uzaylı tatbikatın yapıldığı bölgeye gelir ve kendilerine ateş eden Stone'un gemisini batırırlar. Bu esnada diğer gemilerin hareket etmesini engelleyecek şekilde bir manyetik perdeleme de yaratırlar.

Oyuncu, yapımcı ve yönetmen **Peter Berg**'in çektiği **Battleship** bir bakımdan *Yıldızgemisi Askerleri/ Starship Troopers* bir bakımdan da Michael Bay'in yönettiği *Transformers* serisini andırıyor. Yetenekli ancak sorumluluk sahibi olmayan asker Stone, en zor durumda içindeki kahramanı herkese gösteriyor. Oldukça gelişmiş bir teknolojiye sahip uzaylılar ise silahlı ve kendileri için tehdit unsuru oluşturan her şeyi yok ediyor. Fakat ne hikmetse onca güçlerine karşın savaş gemileri durduğu sürece dokunmuyorlar.

Battleship, görsel efektleri oldukça iyi, ancak senaryo açısından kimi noksanları olan bir film. Oyundaki gibi uzaylı gemilerin batırılması için çekilmiş bir sahne dışında filmin çoğu bölümü sanki daha önce izlenmiş düşüncesi bırakıyor. Mesela Alex'in uzaylı ile teması akla *Kurtuluş Günü/ Independence Day* filmini getiriyor.

Battleship'in en önemli yanlarından biri günümüzde stratejik önem kazanan Pasifik Okyanusu'nu gündeme getirmesi. Pearl Harbor saldırısından 71 yıl sonra Japonya ve ABD askerleri birarada aynı bölgede omuz omuza savaşıyor. Bu arada Çin'e de alt mesajlar gönderiliyor. ABD'nin yeni dış politika stratejileri geliştirdiği bir dönemde bu ayrıntılar biraz dikkat çekiyor.

Rihanna'nın ilk oyunculuk deneyimi olan *Battleship*'in en güzel sahnelerinden biri ise hiç şüphesiz AC/DC'nin *Thunderstruck* parçası eşliğinde çekilmiş, Missouri gemisinde geçen bölüm.

Alacağı tepkiler ve hâsılatı göre devam filmleri çekilebileceği sinyalleri veren *Battleship*, Hollywood'un istediği zaman bir kâğıt-kalem oyunundan bile film çıkarabileceğinin kanıtı. Ancak bu filmin kimi yerlerinin biraz zorlama olduğunu söylemekte yarar var. Yine de müziği ve görsel efektleri sayesinde yaklaşık iki saat boyunca izleyiciyi ayakta tutuyor.

Her Amerikalının içinde bir kahraman yatar, Japonlarla birlik olurlarsa uzaylı bile fark etmez düsturundan giden film, görsel açıdan zengin macera filmi severlerin hoşuna gidecektir.

Battleship

Yönetmen: Peter Berg

Senaryo: Jon Hoeber & Erich Hoeber, Brian Koppelman & David Levien

Oyuncular: Taylor Kitsch, Brooklyn Decker, Alexander Skarsgård, Rihanna, Asano Tadanobu, Liam Neeson

Uyarlanan Hasbro Oyunu: "Amiral Battı"

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bazılarının ikinci baharı 40'ından sonra başlar

Ali Abaday 27.04.2012

 Bazılarının ikinci baharı 40'ından sonra başlar Hayatın insanın karşısına yeni fırsatları ne zaman çıkaracağı hiç belli olmaz. Belki de hayatı çekilir kılan, umudun yitirilmemesine neden olan da bu sürpriz ihtimalidir. Gençler için kırk yaşına kadar yaşanan her şey güzeldir, kırk yaşından sonra ise insan pek bir şey yaşayamaz.

Deborah Moggach 2004 yılında yazdığı **These Foolish Things** romanından uyarlanan **Hayatımın Tatili/ The Best Exotic Marigold Hotel** ise gençlerin bu yanılgısına karşı çıkan oldukça hoş bir hikâyeyi anlatıyor.

İngiltere'de yaşayan bir grup emekli farklı nedenlerden dolayı Hindistan'a gitmeye karar verirler. Evelyn (**Judi Dench**) kocasını yeni kaybetmiştir ve kendisine kalan borç nedeniyle evini satmak zorunda kalmıştır. Hayatı boyunca her şeyi kocasına bırakan Evelyn sonunda kendi başına bir karar vererek çok da pahalı olmayan Hindistan'daki The Best Exotic Marigold Hotel'e gitmeye karar verir.

Graham (**Tom Wilkinson**) Yüksek Mahkeme hâkimidir. Yaşadığı hayattan sıkılmıştır ve geçmişindeki bir sırrı artık gün yüzüne çıkarmak için 18 yaşına kadar yaşadığı Hindistan'a gitmeye karar verir. Douglas (**Bill Nighy**) ve eşi Jean (**Penelope Wilton**) ise 39 yıldır evlidirler. Emekliliklerinden ellerine geçen parayı Douglas kızlarının internet işine yatırınca ve istedikleri gibi geri dönüş alamayınca yaşamak için bir yer bulmaları gerekir.

Muriel (**Maggie Smith**) yıllarca bir ailenin konağında kâhyalık yapmış fakat geçen yılların sonunda kendisine artık ihtiyaçları kalmadığını öğrenince sokaklara düşmüştür. Aynı zamanda kalçasında sorun olan Muriel İngiltere'de ameliyat için altı ay beklemek yerine doktor tavsiyesiyle Hindistan'a gider.

Norman (**Ronald Pickup**) kendisine âşık olabileceği bir kadın aramaktadır. Madge (**Celia Imrie**) ise Norman'a benzer bir durumdadır ancak o zengin eş adaylarının peşindedir. Grup hep birlikte biraz zor bir yolculuk sonrası Sonny'nin (**Dev Patel**) işlettiği otele varırlar. Ne var ki otel, internette görünenden çok farklıdır. Sonny babasından kalan oteli yeniden yaşatmayı planlarken bir yandan da sevdiği kız olan Sunaina'yı (**Tena Desae**) annesine tanıştırmak istemektedir. Ne var ki Hindistan'ın hâlâ varlığını koruyan kast sistemine bağlı olan annesi buna pek razı görünmemektedir.

Yeni bir ülkeye gelen grup buradan ilk başta pek hoşnut kalmasa da Hindistan'ın farklılığı yavaş yavaş onları çeker.

Hayatımın Tatili her biri farklı bir geçmişten gelen ve ömürlerinde ikinci bir başlangıç yapmak isteyen bir grup İngiliz'in hikâyesini anlatırken, aynı zamanda Hindistan'ı ve Hindistan örneği üzerinden Batı ile Doğu farklılığını çok güzel yansıtıyor.

Danny Boyle'un 2008 yılında çektiği ve Oscar ödüllü *Slumdog Millionaire*'den sonra Batı sinemasının yeni gözde mekânlarından biri Hindistan. *Hayatımın Tatili* bu oldukça renkli ve kalabalık ülkeyi seyirciye gösterirken, Batı toplumunda artık yok olmaya yüz tutmuş olan insanlığın da Doğu'da hâlâ var olduğunu gösteriyor.

Doğu'nun Batı'dan çok farklı olduğu gibi görüşler olsa da temelde sorunların aynı olduğunu da görebiliyoruz.

Âşk Shakespeare/ Shakespeare in Love ve *Yüzbaşı Corelli'nin Mandolini/ Captain Corelli's Mandolin* filmlerinden tanınan **John Madden**'in yönettiği *Hayatımın Tatili*, son dönemin en eğlenceli ve güzel filmlerinden. İstanbul Film Festivali'nde gösterilen yapım sinemaseverlerin hoşuna gidecektir.

Hayatın insana ne zaman sürprizler yapacağı, bu sürprizlerin acı ya da tatlı olup olmayacağı bilinmez. Ancak eski bir şarkıda dendiği gibi hayat kırkıdan sonra başlar ve kırkıdan sonra daha güzeldir. Yeni bir yaşama başlama cesareti arayanlar, *Hayatımın Tatili*'ni izledikten sonra belki bu kararı daha kolay verirler.

Hayatımın Tatili/ The Best Exotic Marigold Hotel

Yönetmen: John Madden

Senaryo: Ol Parker

Yapım: 20th Century Fox / Fox Searchlight Pictures

Oyuncular: Bill Nighy, Maggie Smith, Judi Dench, Tom Wilkinson, Dev Patel, Penelope Wilton, Celia Imrie, Tena Desae, Ronald Pickup

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Mutluluk garantili macera

Ali Abaday 04.05.2012

 Mutluluk garantili macera **Marvel**'ın ilk olarak 1963 yılında biraraya gelen kahramanlarından oluşan **The Avengers** (Türkçesiyle **İntikamcılar**) o zaman kadar düşmanlarıyla tek başlarına savaşan kahramanların kendi başlarına yenemeyecekleri kötülere karşı birleşmesini anlatıyor.

The Avenger yıllardır yayınlanmasına karşın hiçbir zaman *X-Men* ya da *Örümcek Adam* kadar popüler olmadı ancak yine de kendisine has bir izleyici grubu oldu. Bu grubu sinemaya aktarılma fikri 2008 öncesine uzansa da o yıl gösterilen *Hulk* filminde hem Yüzbaşı Amerika/ Captain America atfı hem de sonunda Demir Adam/ Iron Man Tony Stark'ın görünmesi bu filmin çekileceğine dair ilk işaretlerdi.

Ardından **Samuel J. Jackson**'ın *Demir Adam 2/ Iron Man 2*'nin sonunda *The Avengers*'tan bahsetmesi filmin çekileceğini garantilemişti. Hulk ve Demir Adam dışında, Yüzbaşı Amerika ve Thor'un filmleri de gösterime girdi. **Yenilmezler/ The Avengers**'ın kahramanlarının ilk filmlerine verilen tepki ve yaratılan heyecan duygusu pek bilinmeyen grubu oldukça popüler kıldı.

Yüzbaşı Amerika'nın uğruna savaştığı, Thor'un gezegeni Asgard'dan gelmiş olan enerji küpü tesseract için S.H.I.E.L.D. üssünde (*Thor* filminden tanıdığımız) Dr. Erik Selvig (**Stellan Skarsgard**) çalışmalar yapmaktadır. Ancak küp birden harekete geçer. S.H.I.E.L.D. direktörü Nick Fury (**Samuel J. Jackson**) üsse vardığı zaman ajanlarından Clint Barton (**Jeremy Renner**) küpün kendi kendine harekete geçtiğini ve bir kapı olması düşünüldüğü için karşı taraftan birinin de gelebileceğini söyler.

Konuşmalar sürerken tesseract aniden harekete geçer. Ardından Thor'un (**Chris Hemsworth**) üveykardeşi Loki (**Tom Hiddleston**) elinde bir asa ile belirir. Bir yıldır sürgünde bulunan Loki bu esnada bilinmeyen bir grup ile anlaşmış ve kardeşinin çok sevdiği Dünya'nın hâkimiyeti karşılığı tesseract'ı ve evreni diğer güçlere vermeyi kabul etmiştir.

Loki üsse gelir ve asasıyla Selvig ile Barton'ı kendi tarafına çeker. Yanına da tesseract'ı alıp kaçar. Bunun üzerine Nick Fury ajanlarını göreve dağılımı yapar. Kendisi Yüzbaşı Amerika olarak bilinen Steve Rogers (**Chris Evans**) ile görüşür. Ajan Philip Coulson (**Clark Gregg**) Demir Adam Tony Stark'ı (**Robert Downey Jr.**) Karadul olarak bilinen Natasha Romanoff (**Scarlett Johansson**) ise öfkелendiğı zaman Hulk'a dönüşen Dr. Bruce Banner'ı (**Mark Ruffalo**) ikna etmeye gider.

Dünya'nın büyük bir tehlike altında olduğunu öğrenen kahramanlar S.H.I.E.L.D.'in uçan gemisi Helicarrier'e giderler. Stark Banner ile az da olsa gama ışını yayan tesseract'ı ararken Rogers ve diğerleri Loki'nin peşine düşer. Sonunda onu Almanya'da bulurlar. Kısa bir karmaşanın ardından yakaladıkları Loki'yi Helicarrier'e götürürken karşlarına Thor çıkar. Loki'yi yanına alıp kaçan Thor'un peşine Demir Adam ve Yüzbaşı Amerika düşer. Kısa bir kavganın ardından üçlü aynı safta olduklarını anlar.

Ne var ki üsse götürülen Loki'nin planları başkadır ve her biri sır saklayan ekip üyelerini birbirine düşürmeye çalışır. Ancak esas planı çok daha gizlidir.

The Avengers'ın ilk yayınlanan sayısında ekip üyeleri yine Loki'ye karşı savaşıyordu. Bu açıdan bakılınca film kimi noktalarda çizgi romana sağdık kalmış. Ancak *The Avengers*'a ismini veren Karınca Adam (Ant Man) ne yazık ki filmde yok.

Marvel Dünyası'nda kahramanların diğer kahramanların hikâyelerinde yer almaları oldukça normaldir. Çoğu kahramanının yapım hakkını elinde bulunduran Marvel da bunu kendi çıkarına kullanmayı uzun zamandır düşünüyordu. Önce çoğu kahramanının film haklarını kendi eline almakla işe başladı ama bunu bütün kahramanları için hâlâ yapamadı (*Örümcek Adam* ve *Hayalet Sürücü* Sony'nin, *Fantastik Dörtlü*, *X-Men* ve *Daredevil* ise hâlâ Fox'un elinde). Ardından da temel hikâyeleri izleyiciye sunup *The Avengers*'ın altyapısını oluşturdu.

Film bir yanda bireysel olarak mücadele etmeye alışan kahramanların birlikte çalışmakta yaşadıkları zorlukları anlatırken, bir ekip olmanın zor tarafının güvenmek olduğunu vurguluyor. Ancak onların birlik olmasını sağlayacak unsur Loki'nin planında hiç de beklemediğı bir noktadan çıkıyor. Bu noktadan sonra ekip kendilerinde grup olmalarını etkileyen yanları görmeye başlıyorlar.

Tabii *The Avengers*'ın flme çekilmesinin zor yanlarından biri de ekip üyelerinin yeni filmlerinin çekilecek olması ve o hikâyelerin ana kurguyu etkilememesi.

Bir taraftan da devam filmi çekilmesi düşünöldüğü için Loki'nin işbirliği yaptığı ekip gizli kalıyor ancak çizgi romanın müdavimleri bu düşmanı tahmin etmekte zorlanmıyor.

The Avengers ilk başta *Demir Adam ve Yenilmezler/ Iron Man and The Avengers* olarak düşünölmüş ancak sonra aslına sadık kalınmış. Buna karşın Demir Adam'ın filmde öne çıktığını söyleyebiliriz. Öte yandan Hawkeye Barton'ı canlandıran **Jeremy Renner** neredeyse herkesten rol çalmış.

Herkesin kendisince bir kahramanı tutacağı filmin en etkili karakterlerinden biriye Loki. Özellikle Karadul ile konuştuğu sahnede bir Hannibal Lecter imajı yaratıyor. Diğer yandan seyirciye öfkesini ve eksiklerini iyice gösteriyor. İlk fragmanlarda gösterilmeyen ve merakın odaklandığı Hulk ise filmin son 20 dakikasında gerçek halini yakalıyor.

Çizgi roman düşünönlere, macera filminden hoşlananlar, The Avengers ekibinin üyelerinin filmlerini beğenenler bu filmde mutlu çıkacaktır. Sinema tarihindeki en ilginç ekibi biraraya getiren Marvel'ın bu işten kazançlı çıkacağı garanti. Dileğimiz DC Comics'in *Justice League*'nin başına.

Yenilmezler/ The Avengers

Yönetmen: Joss Whedon

Yapımcı: Kevin Feige

Uygulayıcı Yapımcılar: Alan Fine, Stan Lee, Jon Favreau, Louis D'Esposito, Patricia Whitcher, Victoria Alonso, Jeremy Latcham

Öykü: Zak Penn ve Joss Whedon

Senaryo: Joss Whedon

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Gerçek dostlara kimse dokunamaz

Ali Abaday 11.05.2012

 Gerçek dostlara kimse dokunamaz Kimi zamanlar söylediğimiz bir cümle vardır, "Çok arkadaşım var ama dostlarım bir elin parmaklarını geçmez". Hakikaten de arkadaşlarla dostlar arasında önemli bir fark vardır. Günümüzde Facebook'ta arkadaş sayısı binleri bulanları görünce bu fark daha da iyi anlaşılıyor.

Fransa'da en çok izlenen ve tüm zamanların en başarılı ikinci Fransız filmi olduğu iddia edilen *Can Dostum/ Intouchables* da dostların ne kadar önemli olduğunu ve kişilerin en iyi dostlarının bazen onlara en zıt karakterdekilerden çıkabileceğini gösteriyor.

Philippe (**François Cluzet**) oldukça zengin ancak boyundan aşağısı felçli bir işadamıdır. Geçirdiği bir kaza yüzünden bu durumdadır ve 24 saat bakıma ihtiyacı vardır. Hapisten yeni çıkmış olan Driss (**Omar Sy**) Philippe için yapılan bakıcı görüşmesine gider. Amacı görüşmeye katıldığını kanıtlayarak işsizlik parasını almaya devam etmektir.

Ayrı bir dünyadan geldiği belli olan Driss görüşme sırasında Philippe'in asistanı Magalie'ye (**Audrey Fleurot**) asılmaktan çekinmez. Philippe ise bu delidolu genci sever ve onu işe alır. İlk bakışta bu işe hiç uygun olmayan Driss zamanla uyum göstermeye başlar ve iki adam arasında bir dostluk oluşur. Ancak ikisinin de geçmişinde sakladıkları sırlar vardır.

2004 yılında izledikleri bir belgeselden çok etkilenen **Oliver Nakache** ve **Eric Toledano** anlatılan hikâyeyi filme çekmeye karar verirler. Farklı hayatlardan iki insanın dostlukları bilinen bir hikâyedir ancak Philippe ile Driss'in durumunda insanın içine işleyen başka bir nokta da mevcut.

Philippe'in çevresi onun engelli olduğunu bilerek kafalarında da bu engelli halini büyütüyorlar. Driss ise hem geldiği yer hem de yaşadıklarından ötürü Philippe'e oldukça normal davranıyor. Hatta bazen onun felçli olduğunu bile unutuyor. Engelleri kafasında yıkmış olan Philippe de genç adamın bu davranışlarını beğeniyor.

Bazı noktalarda *Can Dostum* akıllara *Kadın Kokusu/ Scent of a Woman*'ı getirirse de arada büyük bir fark var. *Can Dostum*'da farklı hayatlardan ancak eşit iki insanın hayatı anlatılıyor. Philippe Driss'e yeni şeyler öğretirken aynı şekilde Driss de ona daha önce bilmediği şeyleri gösterebiliyor. Bunun en iyi örneğini Philippe'in doğum gününün kutlanmasında görüyor izleyici.

Can Dostum ayrıca göçmen olmanın ve farklı bir kültürden gelmenin kimi zaman yarattığı sorunları da hafif ama etkili bir biçimde gösteriyor.

Zengin fakir ayrımı da Driss'in aile evindeki duş ile Philippe'in yanında kalınca kullandığı duş, ailesinin yaşadığı ev ve çevrenin darlığı ve Philippe'in yaşadığı yerlerdeki genişlik izleyiciye iki dünyanın siyahla beyaz kadar farklı olduğunu yansıtıyor. Öte yandan bu iki farklı dünyadan adamın kurduğu dostluk, ne olursa olsun dostların arasına kimsenin giremeyeceğini gösteriyor.

Kimi eleştirmenler filmi biraz Tom Amca hikâyesi gibi bulsa da Driss'in kural tanımazlığı ve son sahnelerde Philippe'in sıkıntılarını anlayarak bulduğu çözümler esasında bu bakışın ne kadar yanlış olduğunu kanıtıyor. İlk başta her ne kadar işçi-işveren gibi bir durum görünse de Philippe ile Driss arasında yaşanan çok daha farklı.

Müzikten hoşlananlar için *Can Dostum*'un ayrı bir yerinin olacağını da belirtelim. Philippe ile Driss'in dünyaları ne kadar farklıysa dinledikleri müziklerde o kadar farklı. Philippe klasik müzikten hoşlanırken Driss Earth, Wind and Fire'in büyük bir hayranı. İki tarafında karşındakine kendi sevdiği müziği dinletme çabaları izleyiciye de hoş bir müzik ziyafeti çekme imkânı tanıyor.

Driss'i oynayan **Omar Sy**'nin bu yıl Sezar ödülleri **Jean Dujardin**'i yendiğini de belirtmekte fayda var.

Son dönemde vizyona giren hoş filmlerden olan *Can Dostum* güzel film izlemek isteyenlere tavsiye edilir.

Can Dostum/ Intouchables

Yönetmen-Senaryo: Olivier Nakache- Eric Toledano

Müzik: Ludovico Einaudi

Görüntü: Mathieu Vadepied

Oyuncular: François Cluzet (Philippe), Omar Sy (Driss), Anne Le Ny (Yvonne), Audrey Fleurot (Magalie), Clotilde Mollet (Marcelle), Cyril Mendy (Adama), Alba Gaia Kraghede Bellugi (Elisa), Dorothée Briere (Eléonore)

Yapım: Gaumont (2011)

Heyecansız ligin heyecanlı finali

Ali Abaday 13.05.2012

Herhalde Türk futbol tarihinde bu kadar heyecanlı bir final maçı yaşanmamıştır. Şike soruşturmasıyla başlayan, play-off kuralıyla iyice heyecanı giden ligin son maçına tüm Türkiye kilitlendi. Öncelikle şampiyon Galatasaray'ı kutlamak lazım. Ardından bunca zorluğa rağmen son haftaya kadar mücadele eden Fenerbahçe'ye de hakkını vermek gerekir. Son maçta heyecan doruktaydı ancak beklenen gol gelmedi. İki takımda kupayı istediğini belli eden bir şekilde hırsla oynadı. Yine de maçın ilk başlarında bana göre gol olan pozisyon verilseydi durum çok değişik olurdu. Heyecansız ligin şampiyonu Galatasaray her şeye karşın kupayı hak etti.

</div>

Çocuktan öğren birey olmayı

Ali Abaday 25.05.2012

Çocuktan öğren birey olmayı Kimi zaman bir resmin hangi ressamı ait olduğunu anlamak çok kolay gelir. Daha önce görmesek bile Van Gogh'un ya da Dali'nin resimlerini tahmin edebiliriz. Bazı yazarların kitaplarını okurken de ilk defa okuduğumuz kimi cümleler bize tanıdık gelir. Aynı durum yönetmenler için de geçerli. Bir film izlerken yönetmenin tarzını hemen ayırt edebilir seyirci. Bütün bu durumlarda sanatçıların önceki eserlerindeki özgünlüğü bilmek yardımcı olur.

Wes Anderson da kendisine has mizahı ve ele aldığı konularla imzasını filmlerinde hemen hissettiren yönetmenlerden. Son filmi **Moonrise Kingdom** da yine kendisine has üslubunu konuşuran yönetmen sevenlerini üzmeyecek gibi.

1965 yılında Penzance Adası'nda Suzy Bishop (**Kara Hayward**) ailesiyle birlikte yaşarken Sam Shakusky (**Jared Gilman**) 55. İzci Birliği'ne bağlıdır. Başlangıçta aynı bölgede yaşamaları dışında iki çocuk arasında hiçbir bağlantı yok gibidir. İzci başı Randy (**Edward Norton**) bir sabah izcileriyle birlikteyken Sam'in kaçtığını öğrenir. Durumu Şerif Sharp'a (**Bruce Willis**) haber verir.

İzciler ve şerif Sam'i ararken Sam, Suzy ile buluşur ve yanına onu da alarak kaçmaya devam eder. Sharp ve Randy Sam'in ailesini arayarak durumu bildirmek istediklerinde Sam hakkında bazı gerçekleri öğrenirler. Bu esnada adaya kuvvetli bir fırtına yaklaşmaktadır.

Moonrise Kingdom Henry Purcell'in bir bestesi üzerine İngiliz besteci Britten'in tüm orkestra çalgılarının sırayla

çalınışını anlattığı “Gençler için Orkestra Rehberi” plağıyla açılıyor. Bundan sonra da bütün film boyunca çalgılar misali aile ve toplum üyelerinin hayatlarını görüyoruz.

Suzy ailesinin yanında mutlu olmazken, Sam izci grubuyla iyi geçinemiyor. Bu yalnız iki çocuk mutluluğu birbirlerinde bulurlarken, büyüklerin dünyası onların bu yakınlaşmasına, kaçmalarının da etkisiyle, pek iyi gözle bakmıyor.

Anderson büyüklerin kurduğu dünyaya bireysel olarak başkaldıran ve kendi dünyalarını kurmak isteyen iki çocuk ile diğer filmlerinde de yer verdiği çocukluğu temasını başrole taşıyor. Bu arada Anderson filmlerinin olmazsa olmazı **Bill Murray**, Suzy’nin babası Walt Bishop rolünde karşımıza çıkıyor.

Filmin oyuncu kadrosunda Murray dışında **Edward Norton, Bruce Willis, Frances McDormand, Tilda Swinton, Harvey Keitel** gibi ünlü oyuncular da mevcut. Ancak bütün bu yıldızlar Sam ile Suzy’e yardım eden roldeler.

Cannes Film Festivali’nin açılış filmi olan *Moonrise Kingdom*’ın önceki Anderson filmlerinden ayrılan noktasıysa yönetmenin bu sefer kendileri olmak isteyen iki çocuk üzerine yoğunlaşması. Diğer filmlere nazaran alt hikâyeler bu sefer daha az.

Film boyunca Sam ve Suzy’i izlerken arada büyüklerin dünyasındaki kalp kırıklıkları, kendini ispat etme çabaları, bir şekilde toplumla iyi geçinme dertleri kısaca görünüyor ancak yan karakterlerin dünyasına derinlemesine bakılmıyor.

Britten’in “Gençler için Orkestra Rehberi” ile başlayan film yine aynı şekilde biterken aile denen orkestrayı oluşturan fertlerin tek başlarına iyi ses çıkarsalar da orkestra olmak için bazen özveride bulunmaları gerektiğini görüyoruz.

Moonrise Kingdom

Yönetmen: Wes Anderson

Senarist: Wes Anderson, Roman Coppola

Müzik: Alexandre Desplat

Oyuncular: Bruce Willis (Captain Sharp), Edward Norton (Scout Master Ward), Bill Murray (Walt Bishop), Tilda Swinton (Social Services)

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Hükümet bu filmi izlemeli

Ali Abaday 01.06.2012

 Hükümet bu filmi izlemeli Kadın olmak zor iştir; hele bir de anne olmak daha zordur. Bir erkeğin bunları söylemesi kolay tabii ama bunu ne kadar içselleştirebilir orası şüpheli. Fransız romancı ve akademisyen **Eliette**

Abécassis'in romanından aynı isimle uyarlanan **Aramızda Bebek Var/ Un heureux événement** bir kadının hamile kalmasından, doğuma ve sonrasında yaşadıklarına ince detaylarıyla eğiliyor.

Barbara (**Louise Bourgoïn**) felsefe bölümünde Ludwig Wittgenstein'in *Tractatus Logico-Philosophicus*'u üzerine tez yazmaya çalışan bir doktora öğrencidir. Film kiralamak için gittiği dükkânda çalışan Nicolas (**Pio Marmai**) ile tanışır ve bir süre sonra sevgili olurlar. Nicholas'ın istemesi ve Barbara'nın da kabul etmesiyle ikili çocuk sahibi olmaya karar verirler.

Hamile kalan Barbara bu noktadan sonra zor bir sürecin içine girer. Artık eskisi gibi vejetaryen değildir, duygusal anlamda gelgitler yaşamaktadır ve vücudu da değişim göstermektedir. Nicholas ise tüm pozitif enerjisiyle yanındadır.

Hamileliğin her döneminde farklı şeyler yaşayan Barbara sonunda doğumu gerçekleştirir ve çiftin bir kızı olur. Nicholas daha büyük bir eve taşınmak için iş değiştirir. Barbara ise kızıyla ilgilenmeye başlar ancak bir zaman sonra zorluklar da başgösterir.

Aramızda Bebek Var, kadınların hamile kaldıktan sonra yaşadığı durumları oldukça açık bir dille anlatıyor. Mesela Barbara'nın hamileliğinin dördüncü ayında artan sevişme isteği ya da doğum sırasında kimsenin, annesinin bile ona söylemediği hisler.

Birbirinden sevimli altı bebeğin de güzellik kattığı filmde görsel yönetmen **Antoine Monod**'un başarısı da inkâr edilemez. Barbara'nın suyu geldiği sırada evi su basmasıyla başlayıp, kendisini *Tek Başına Bir Adam/ A Single Man* filmindeki gibi suyun altında bulması ya da bebeğini ilk emzirdiğinde arkada kar yağan sahneler oldukça etkileyici.

Filmin bu kadar etkileyici olmasının en büyük nedeni şüphesiz romancı **Eliette Abécassis**'in kendi yaşadıklarını ustalıklarla romanına aktarabilmiş olması. Romandan yapılan uyarlama da bir o kadar iyi olmuş.

Kürtaj ve sezaryenin gündemde olduğu bir dönemde vizyona gelen *Aramızda Bebek Var*, bu dönemde gösterilen hamilelik üzerine filmlerden biraz daha farklı. Örneğin bir annenin dokuz ay boyunca neler çektiği, çocuğuna nasıl bağlandığı, onu emzirme isteği oldukça iyi bir şekilde sunuluyor. Yani kolay kolay hiçbir annenin yavrusundan ayrılmak istemeyeceğini anlıyorsunuz.

Filmi sadece tek bir kadın bakana sahip hükümetin ciddi izlemesini isterim, zira bu sayede erkek olarak kadınlarla ilgili konularda konuşmanın pek de anlamlı olmadığını ve bazı konuları anlamamanın da mümkün olmadığını görürler. Hele bir annenin kendi içinden çıkan yavrusunu başkalarına vermesinin ne kadar zor olduğunu belki idrak ederler.

İlginç bir zamanlama ile vizyona giren *Aramızda Bebek Var*, hem çocuk sahibi olmak isteyen çiftlerin hem de yeni bebeği olanların izlemesi gereken bir yapım.

Aramızda Bebek Var/ Un Heureux Evenement

Yönetmen: Remi Bezançon

Roman: Eliette Abecassis

Senaryo: Vanessa Portal-Remi Bezançon

Görüntü: Antoine Monod

Oyuncular: Louise Bourgoïn (Barbara), Pio Marmai (Nicolas), Josiane Balasko (Claire), Thierry Frémont (Tony),

Gabrielle Lazure (Edith), Daphne Bürki (Kathia), Anais Croze (Daphne)

Yapım: Gaumont (2011)

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

21. Cadde'nin ruhuna Fatiha...

Ali Abaday 08.06.2012

 21. Cadde'nin ruhuna Fatiha... Büyük ihtimalle *21. Cadde/ 21 Jump Street* dizisi olmasaydı **Johnny Depp**'in tanınması biraz daha geç olurdu. Ünlü oyuncunun *21. Cadde*'de canlandığı genç polis memuru Tom Hanson onun ABD'de ve diğer ülkelerde tanınmasını sağladı.

Bir dönem oldukça popüler olan dizi 1991 yılında son bulmuştu. 21 yıl sonra gösterime giren filmi ise (Nedense Türkçeye **Liseli Polisler** olarak çevrilmiş) dizinin özgün hikâyesinden ve ruhundan oldukça farklı bir noktada.

Morton Schmidt (**Jonah Hill**) ve Greg Jenko (**Channing Tatum**) aynı liseye giden iki gençtir. Birbirlerinden oldukça farklı iki tip olan Schmidt ve Jenko'nun ortak bir özelliği vardır, ikisi de lise mezuniyet partisine gidemeyecektir. Aradan geçen bir kaç yıl sonra iki genç bu sefer polis kolejinde karşılaşırlar ve iki iyi arkadaş olurlar.

Schmidt çalışılması gereken derslerde oldukça iyiyken, Jenko beden eğitimi ve dövüş derslerinde yeteneğini konuşturmaktadır. İkili birbirlerine eksik oldukları noktalarda yardım ederler ve mezun olurlar. Ancak ilk işlerinde tutukluya haklarını okumadıkları için uyuşturucu satıcılarının lideri Domingo (**DeRay Davis**) serbest kalır. Bunun üzerine şefleri onları genç görünen polisler için kurulmuş özel bir birim olan 21. Cadde'deki kiliseye gönderir.

Schmidt ve Jenko burada Yüzbaşı Dickson'ın (**Ice Cube**) emrinde çalışacaktır. İkili mezun oldukları lisede gençleri öldüren yeni bir uyuşturucunun satıldığını öğrenir ve bu uyuşturucuyu yapanları bulmak üzere görevlendirilir. Ne var ki geçen yıllar içinde gençler de çok değişmiştir ve iki polisi oldukça garip durumlar beklemektedir.

Liseli Polisler son dönemde moda olan abartılı komedi türünde bir yapım. Bu da onun uyarlandığı diziden oldukça farklı olmasının ilk nedeni. Dizide polis olan babası öldürülen ve çok genç görüldüğü halde yetişkin olduğunu anlatmaya çalışan Tom Hanson'un ve arkadaşlarının maceraları anlatılıyordu. Liseli polisler ise gençliğin ve değerlerin ne kadar hızlı değiştiğini gösteriyor.

Lise yıllarında okulun en popüler çocuğu olan Jenko artık kimsenin çok da beğenmediği bir tipken, eskiden Eminem'e benzeye çalışan Schmidt artık lisenin en popüler gençlerinden biri olur. Filmde değişimler bir şekil vurgulansa da komedi olması için yazılan sahneler her şeyin önüne geçiyor.

Filmin diziyle bağlantısı sadece ismi değil. Dizinin başrollerini paylaşan **Johnny Depp** ve **Peter DeLuise** filmde kısa bir sahnede seyirciye merhaba diyorlar.

21. Cadde'nin eskiden hayranı olanlar yeni uyarlamadan pek memnun olmayacaktır. Ancak komedileri özellikle

abartılı komedileri sevenler *Liseli Polisler*'den hoşlanacaktır. Yurtdışında oldukça büyük bir hâsılat elde eden filmle ilgili yapımcılar devam filminin hazırlıklarına da başladıklarını açıkladılar.

21 Jump Street

Yönetmen: Phil Lord, Chris Miller

Senaryo: Michael Bachall

Müzik: Mark Mothersbaugh

Görüntü: Barry Peterson

Oyuncular: Jonah Hill (Schmidt), Channing Tatum (Jenko), Brie Larson (Molly Tracey) ve Ice Cube (Captain Dickson)

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Gerçek aşkı arayan bir vampir

Ali Abaday 15.06.2012

 Gerçek aşkı arayan bir vampir Eski televizyon dizilerinin beyazperdeye uyarlanması bir süredir oldukça revaçta olan bir durum. Ünlü yönetmen **Tim Burton** da bu furyaya katıldı ve 1960'ların popüler dizisi **Karanlık Gölgeler/ Dark Shadows**'u sinemaya uyarladı.

1770'lerde lanetlenip 200 yıl bir tabutta kalan ve 1960'larda kazayla tabutundan kurtarılıp hayata döndürülen Barnabas Collins'in, gerçek aşkı Josette'i arayışının hikâyesini anlatan dizinin film uyarlaması da aynı konu etrafında geçiyor.

1760'da Collins ailesi Liverpool'dan Kuzey Amerika'ya gelir. Burada balıkçılıkla uğraşan aile bölgeye kendi isimlerini verirken, muhteşem bir de malikâne inşa ederler. Ailenin oğlu Barnabas (**Johnny Depp**) hizmetkârlardan Angelique Bouchard (**Eva Green**) ile gönül ilişkisi yaşamaktadır, ama ona âşık değildir. Bir zaman sonra ailesi bir kazada ölür, ancak Barnabas bunun kara büyü nedeniyle olduğuna inanır.

Barnabas bir zaman sonra aradığı aşkı Josette (**Bella Heathcote**) isimli bir kızda bulur. İkilinin aşklarını kıskanan Angelique'in yaptığı büyü nedeniyle Josette intihar ederken, Barnabas da bir vampire dönüşür. Angelique halkı ona karşı kışkırtarak Barnabas'ı bir tabuta kilitler ve tabutu gömer. Aradan yaklaşık 200 yıl geçmiştir. Artık Collins ailesi eski ihtişamını kaybetmiştir ve bölgede başka bir şirket balıkçılık işinde oldukça ilerlemiştir.

Bu esnada ailenin çocuklarına bakıcı olmak için Maggie Evans (**Bella Heathcote**) isimli bir kız başvurur. Ailenin reisi şimdi Elizabeth Collins Stoddard'dır (**Michelle Pfeiffer**). Kardeşi Roger (**Jonny Lee Miller**) eşini bir kazada kaybetmiştir ve oğlu David (**Gulliver McGrath**) ile pek ilgilenmemektedir. David için eve kısa bir süreliğine gelmiş olan psikolog Julia Hoffman (**Helena Bonham Carter**) artık evin bir bireyi gibidir. Bu arada Elizabeth'in kızı Carolyn (**Chloë Grace Moretz**) ise ergenlik çağının tüm sorunlarını yaşamaktadır.

Tüm bunlar olurken Barnabas kazı yapan işçiler tarafından bulunur ve tabutu açılır. Kendisini bulan işçileri öldürüp kanını içen Barnabas, sonrasında malikâneye gider. Burada Elizabeth'e gerçekleri anlatır ve ikili bir anlaşma yapar, buna göre Barnabas kimliğini söylemeyecek ve evdekilere zarar vermeyecektir. Elizabeth de buna karşı onun evde yaşamasına izin verecektir. Barnabas ailesini yeniden eski günlere getirmek için çalışırken kendisini aileye Victoria diye tanıtan Maggie ile karşılaşır.

Eski aşkı Josette'e oldukça benzeyen genç kıza ilgi duyan Barnabas bu arada 1970'lerin dünyasına ayak uydurmakta zorlanmaktadır. Diğer yandan yüzyıllardır anne-kız şeklinde kasaba halkını kandıran Angelique, Barnabas'ın tabuttan kurtulduğunu öğrenir.

Jonny Depp'in çocukken hayranı olduğu ve dizide Barnabas'ı canlandıran **Jonathan Frid**'i örnek alarak bir kompozisyon çizdiği aşikâr. Fakat *Nosferatu* filminde vampiri canlandıran **Max Schreck**'in de kimi mimik ve hareketlerini görmek de mümkün. Ayrıca Barnabas çoğu filmdeki vampirlerin aksine, ruhuna sahip. Filmde bu açıkça anlatılmasa da, aşkını hâlâ yaşayan, ailesine önem veren Barnabas, izleyiciyi de bu şekilde eline geçiriyor.

Tim Burton daha önceki filmlerindekine benzer şekilde kendisine has bir atmosfer yaratıyor **Karanlık Gölgeler**'de. Film başından itibaren oldukça eğlenceli. Ne var ki Amerikan ve İngiliz komedileri arasındaki farka benzer şekilde bu filmde de espriler bilinen kaba şakaların dışında ve kimi zaman ince atıflar mevcut.

Karanlık Gölgeler esasında uzun zamandır ertelenen bir proje. 2007-2008 yılındaki senaristlerin greviyle ileri tarihe atılan filmin senaryosu da sonrasında değişmiş ve senaryoya son hâlini *Aşk ve Gurur ve Zombiler/ Pride and Prejudice and Zombies* romanının yazarı aynı zamanda senarist **Seth Grahame-Smith** vermiş.

Kimi sahnelerde filme komedi demek zor olsa da *Karanlık Gölgeler* oldukça hoş bir film. Hele ki bir diziden uyarlandığı düşünülürse oldukça başarılı bir şekilde kotarılmış denebilir. Tim Burton hayranlarının seveceği filmin şu sıralar devamının gelip gelmeyeceği konuşuluyor. Her ne kadar yönetmen bu fikre karşı gibi görünse de Hollywood'da ne olacağı pek bilinmez.

Karanlık Gölgeler/ Dark Shadows

Yönetmen: Tim Burton

Senaryo: Seth Grahame-Smith

Müzik: Danny Elfman

Görüntü: Bruno Delbonnel

Oyuncular: Johnny Depp (Barnabas), Michelle Pfeiffer (Elizabeth), Helana Bonham Carter (Julia), Eva Green (Angelique), Chleo Grace Moretz (Carolyn), Bella Heathcote (Josette/Victoria), Christopher Lee (Clarney), Jackie Earle Haley (Willie), Gulliver McGrath (David), Ivan Kaye (Joshua), Susanna Cappellaro (Naomi)

Yapım: Warner Bros (2012)

***

Hayallerin peşinden gitmek

Bazı kişiler için, “**Asla yalnız yürümeyeceksin**” (**You’ll never walk alone**) sözünün ayrı bir anlamı vardır. Onlar için bu sadece bir söz ya da bir şarkı olmaktan çok ötededir. Bu söz tüm dünyada **Liverpool**’a gönül verenler için neredeyse bir dua gibidir. Aynı zamanda birbirlerini tanımalarını sağlayan bir slogandır.

Ve şayet Liverpool’a gönül veren bir futbolseverseniz, o zaman sizin için 25 Mayıs 2005 yılının ayrı bir önemi vardır. İstanbul’da Atatürk Olimpiyat Stadı’nda oynanan Şampiyonlar Ligi final maçında Liverpool ile Milan karşı karşıya gelmişti.

Babam İçin/ Will işte bu maçı hikâyesinin merkezine alarak 11 yaşındaki Liverpool taraftarı Will’in (**Perry Eggleton**) hikâyesini anlatıyor. Annesini kaybetmiş olan Will, yatılı bir okulda okumaktadır. Babası Gareth (**Damian Lewis**) onu ihmal etmiştir ama şimdi geri dönüp oğluyla tekrar bağlantı kurmak istemektedir.

Bunun için Gareth önce yakın arkadaşı olan Davey’nin (**Bob Hoskins**) pub’ının üstünde bir odaya yerleşir. Sonrada Will’i görmeye gider. Baba oğul kısa zamanda yine birbirlerine bağlanırlar. Gareth oğluna Şampiyonlar Ligi final bileti verir. İkili İstanbul’a gitme planları yaparken bir sabah Gareth ölür. Will ne yapacağını bilemezken oda arkadaşları Ritche (**Brandon Robinson**) ve Simon (**Kieran Wallbanks**) onu İstanbul’a gitmesi için yüreklendirirler.

Will arkadaşlarının yardımıyla İstanbul’a gitmek için okuldan kaçır ve yola çıkar. Paris’e ulaştığı zaman Yugoslavya parçalanmadan önce futbolcu olan Alek (**Kristian Kiehling**) ile tanışır. İlk başta Alek bu çocuğa pek ilgi göstermese de kısa bir zaman sonra onun tutkusunu ve cesaretini takdir ederek yol arkadaşı olur.

Kazanmak için inanmak gerektiğini anlatan film, bir yol hikâyesi olmasının dışında baba-oğul ilişkisi, futbolun birleştirici yanları, kara mayınları gibi pek çok konuya da değiniyor.

Babam İçin bazı yönlerden izleyiciye başrolünde Ömer Şerif’in oynadığı *İbrahim Bey ve Kuran’ın Çiçekleri/ Monsieur Ibrahim et les fleurs du Coran* filmini anımsatıyor. Ancak çoğu spor filmindeki gibi seyirciyi ümitsizliğe yaklaştıran ve coşturan bir sahneleri de var.

Babam İçin’in ilginç bir yanı da bir Türk şirketi, Galata Film, tarafından uluslararası sinema için yapılmış ilk film olması.

Hatırlamayanlar için Liverpool- Milan arasında oynanan Şampiyonlar Ligi maçı futbolun neden kitleleri çeken bir oyun olduğunun da en önemli kanıtlarındandır. İlk yarısı 3-0 Milan’ın üstünlüğü ile biten maçın ikinci yarısında Liverpool üç gol atmış ve maçı penaltılarda 3-2 kazanarak Şampiyonlar Ligi kupasını müzesine götürmüştü.

Buradan sonrası spoiler’a girebilir ancak maçın birinci ve ikinci yarısı da filme katılsaydı hikâye çok daha güzel olabilirdi gibi geliyor. Zira Will’in yolculuğuna oldukça benzer bir şekilde gelişmişti maç da.

Babam İçin’in sürprizleri arasında Liverpool taraftarları için oldukça önemli olan üç isim de var, **Jamie Carragher, Kenny Dalglish** ve **Steven Gerrard**.

Asla yalnız yürümeyecek olanlar bu filmde memnun kalacaktır.

Babam İçin/ Will

Yönetmen: Ellen Perry

Senarist: Zack Anderson

Görüntü Yönetmeni: Oliver Stapleton

Sanat Yönetmeni: James Merifield

Kurgu: Lesley Walker

Oyuncular: Damian Lewis (Gareth Brennan), Bob Hoskins (Davey), Perry Eggleton (Will), Alice Krige: (Hemşire Carmel)

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kadın evden gidince...

Ali Abaday 22.06.2012

 Kadın evden gidince... Eşi evi terk ettikten sonra oğluyla başbaşa kalan Ted Kramer'in yaşadıklarını anlatan *Kramer Kramer'e Karşı/ Kramer Vs. Kramer*, sinema tutkunlarının bildiği filmlerden biridir. Eşi bir gün evden giden Ted'in, oğlu Billy ile yaşadıkları çok kişiyi etkilemiş ve film En İyi Film Oscar'ını kazanmıştı.

d'Oliver Adam'ın aynı isimli romanından uyarlanan ***Sert Rüzgârlar/ Des Vents Contraires*** yazar Paul Anderen'in (**Benoît Magimel**) hayatının en zorlu dönemini anlatıyor.

Doktor eşi Sarah (**Audrey Tautou**) ile bir sabah tartışan Paul, bir daha eşinden haber alamaz. Oğlu Clément (**Hugo Fernandes**) ve kızı Manon (**Cassiopée Mayance**) ile başbaşa kalan Paul, bir yıl eşinden haber bekleyerek Paris'te kalır. Ancak sonunda ağabeyi Alex'in (**Antoine Duléry**) çağrısıyla doğduğu kasabaya döner.

Ailesinin evine yerleşen Paul, burada Alex'in yardımıyla sürüş dersleri vermeye başlar. Paul bir yandan bu yeni yere çocuklarını alıştırmayı denerken, diğer yandan karısını özlemektedir. Bir gün ehliyet almak için kursa ders almaya gelen Justine (**Marie-Ange Casta**) adında bir öğrenci ikinci derslerinin ardından yakışıklı bulduğu Paul'ü baştan çıkarır.

Evliliklerinden bunalan, çocuk sahibi olduktan sonra kendini kapana kısılmış gibi hisseden kadınların hikâyesinden farklı olarak Sarah'nın kaybolması *Sert Rüzgârlar*'a ufak da olsa bir gerilim katıyor. Zira polis Sarah'yı bir yılı aşkın süredir aramakta, ama bulamamaktadır. Paul'ün yeni taşındığı evine de biri telefon ediyor, ama hiç konuşmuyor.

Evlilikte ya da birliktelikte daha çok kadınların yaşadıkları üzerine filmler yapılır. Ancak tek tük olsa da babaların çocuklarıyla baş başa kalınca yaşadığı sorunlara değinen filmler bulmak mümkündür. *Sert Rüzgârlar* Paul'ün bir yandan yeni bir hayat kurma sürecini seyirciye anlatırken, diğer yandan yaşadığı bazı psikolojik sıkıntıları da aktarıyor.

Sert Rüzgârlar'ın ilk bölümü hızlı başlıyor, ancak ardından tempo yavaşlıyor. Ayrıca Paul'ün yaşadığı sorunlar ve başına gelenler filmin büyük bir bölümünü oluştururken, çözüm kısmı çok hızlı geliyor. Bu yüzden de *Sert Rüzgârlar*'ın sonlarında seyirci filminden kopabiliyor.

Audret Tautou, başrolde görünmesine karşın filmde oldukça kısa bir süre görünüyor. Filmin diğer oyuncularından **Marie-Ange Casta** da ünlü model **Laetitia Casta**'nın kızkardeşi.

Fransız filmlerini sevenler ve bir erkeğin çocuklarına bakmak zorunda kaldığında neler yaşadığını görmek isteyenler *Sert Rüzgârlar*'dan hoşlanabilir. Ancak filme yüksek beklentiyle gitmemekte yarar var.

Sert Rüzgârlar/ Des Vents Contraires

Yönetmen: Jalil Lespert

Roman: Olivier Adam

Senaryo: Marion Laine-Olivier Adam-Jalil Lespert

Müzik: Francis David Moreau

Görüntü: Josée Deshaies

Oyuncular: Benoît Magimel (Paul), Isabelle Carré (Josée), Audrey Tautou (Sarah), Antoine Duléry (Alex), Ramzy Bedia (Samir), Marie-Ange Casta (Justine), Bouli Lanners (Bréhel), Hugo Fernandez (Clément), Cassiopée Mayance (Manon), Lubna Azabal (Yamine), Daniel Duval (Xavier)

Yapım: Wy Production-Universal (2011)

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bazı sırlar saklı kalmalıdır

Ali Abaday 29.06.2012

 Bazı sırlar saklı kalmalıdır Çeyrek yüzyıl kadar önce, tam olarak 26 Nisan 1986'da, o zamanki adıyla Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği'nde, bugün ise Ukrayna'da olan Çernobil'de bulunan nükleer santralde bir patlama oldu. Bu patlamanın etkileri yıllarca görüldü ve hâlâ da görülmekte. Patlamadan sonra yayılan radyasyon bazı genetik bozukluklara ve hastalıklara sebep oldu. Böylesine korkunç bir kazaya Hollywood'un değinmemesi düşünülemezdi.

Hâlâ kimsenin yaşamadığı ve radyasyon seviyesinin tehlikeli boyutlarda olduğu Çernobil, bir korku filmine esin kaynağı oluyor. *Paranormal Aktivite/ Paranormal Activity* filminden tanınan **Oren Peri**'nin hikâyesine dayanan **Çernobil'in Sırları/ Chernobyl Diaries**, altı gencin bölgeye gitmesi ve sonrasında yaşadıkları üzerine kurulu.

Chris (**Jesse McCartney**), kız arkadaşı Natalie (**Olivia Taylor Dudley**) ve çiftin ortak arkadaşı Amanda (**Devin Kelley**) Avrupa seyahatine çıkarlar. Ukrayna'ya geldiklerinde ise Chris'in ağabeyi Paul (**Jonathan Sadowski**) onlara katılır. Gençler esasında Moskova'ya gitmeyi düşünürken, Paul farklı bir öneride bulunur; Çernobil'e oldukça yakın olan Prypiat isimli kasabaya bir gezi. Bu teklifi kabul eden gençler kendilerine rehberlik edecek olan, eski özel harekât askeri Uri'nin (**Dimitri Diatchenko**) yanına giderler. Burada ekibe Norveçli Zoe (**Ingrid Bolso Berdal**) ve Avustralyalı erkek arkadaşı Michael (**Nathan Phillips**) de katılır.

Ukrayna askerleri tarafından bölgeye alınmayınca, Uri farklı bir yoldan ekibi şehre götürür. Bu arada yol kenarındaki bir nehirde mutasyon geçirmiş bir balık görürler. Esasında nehirde bu türden pek çok balık vardır. Grup şehre girdikten sonra boşaltılmış binalarda dolaşmaya başlarlar.

Bir binayı gezerken garip sesler duyarlar. Seslerin nereden geldiğini araştırdıkları anda karşılırlarına bir ayı çıkar. Uri daha önce kurt ve köpek gördüğünü ancak ilk defa bir ayı ile karşılaştığını anlatır. Arabaya döndükleri zaman ise araç çalışmaz. Radyo ile askerlerden yardım isterler ancak bu da başarılı olmaz. Bu esnada dışarıdan sesler gelince Uri elinde bir silah ile dışarı çıkar. Chris de onun peşinden gider ve bir süre sonra silah sesleri duyulur.

Başlangıçta Eli Roth'un *Otel/ Hostel* filmini anımsatan bir girişi olan *Çernobil Sırları* sonrasında gerilim unsurunu ara ara yükseltiyor. Yine de bu gerilim sahneleri çok da iyi değil. Zira bir noktadan sonra iş klasik korku filmi motifine dönüyor; yani masumlar kaçıyor, peşlerinden birileri geliyor gibi.

Filmin ilk yarısında tehdidin ne olduğu pek bilinmeyince gerilim hissi oluşuyor. İzleyenlerin hatırlayacağı gibi *Paranormal Aktivite*'yi de iyi kılan unsur buydu; karşında ne olduğunu bilmemek ve hayalgücünün yardımıyla ona şekil vermeye çalışmak. O gerilim unsuru da bir noktadan sonra, karşıdakilerin ne olduğu ortaya çıkınca bitiyor.

Şu dönemde Türkiye'de nükleer santrallerin kurulması düşünülürken, *Çernobil Sırları*'nın gösterime girmesi bir açıdan iyi. Hiç değilse bir kaza olursa etkisinin neler olacağı ve ne kadar süreceğine dair bir öngörü taşıyor. Gerçi kaza sonrası neler olabileceğini bilmek için Karadeniz'e bakmak da yeter ama...

Çernobil Sırları korku filmi sevenlerin, klasik korku senaryolarından hoşlananların patlamış mısır eşliğinde izleyebileceği bir yapım. Fakat *Paranormal Aktivite* gibi bir başyapıt beklemek yanlış olur.

Çernobil'in Sırları/ Chernobyl Diaries

Yönetmen: Bradley Parker

Hikâye: Oren Peli

Senaryo: Oren Peli- Carey Van Dyke- Shane Van Dyke

Müzik: Diego Stocco

Görüntü: Morten Søborg

Oyuncular: Jonathan Sadowski (Paul), Olivia Dudley (Natalie), Jesse McCartney (Chris), Devin Kelley (Amanda), Dimitri Diatchenko (Uri), Nathan Phillips (Michael), Ingrid Bolso Berdal (Zoe)

Yapım: Alcon-FilmNation (2012)

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Arzu bazen karşı kapıdadır

Ali Abaday 06.07.2012

 Arzu bazen karşı kapıdadır Leonard Cohen'in söylediği Take This Waltz şarkısı İspanyol şair Federico Garcia Lorca'nın Pequeno vals vienés şiirinin İngilizce tercümesidir. Cohen'in sevdiği şairlerden olan Lorca'nın bu şiiri şimdilerde Sarah Polley'in ikinci uzun metraj filmiyle de aynı isimde.

Başrollerinde Michelle Williams, Seth Rogen ve Luke Kirby'nin oynadığı Bu Dans Senin/Take This Waltz Kanada'da normal hayat süren bir genç kadının başından geçenleri ve bunların üzerinden, aşkı, tutkuyu, evliliği, bireyin çevresini fakında olmadan nasıl etkilediğini anlatıyor.

Margot (Michelle Williams) 28 yaşında serbest çalışan bir yazardır. Toronto'da Küçük Portekiz olarak anılan bir bölgede kocası Lou (Seth Rogen) ile birlikte yaşamaktadır. Yaptığı bir gezi sırasında Daniel (Luke Kirby) isimli bir adamla tanışan Margot, dönüş yolunda Daniel'in karşı komşuları olduğunu öğrenir.

Gündüzleri çek-çek ile şehirde insanları dolaştıran Daniel evde olduğu zamanlarda resim çizmektedir. Ancak bunları başkalarına gösterecek cesareti bulamamaktadır. Margot evliliğinde mutlu görünse de giderek Daniel'in çekimine kapılır. Beş yıllık evliliğinde pek sorun yok gibi görünmesine karşın, Lou ile çok konuşamaması ve Daniel'in ona gösterdiği ilgi giderek onu daha fazla arzulamasına sebep olur.

Kırılgan bir ruhu olan ve çevresine mutluluk vermeye çalışan Margot bir yanda kocasına olan sevgisi ve sadakati ile diğer yanda Daniel'ı giderek artan ilgisi arasında kalır.

Bu Dans Senin Margot üzerinden ilerleyen bir film. Zaten bütün sahnelerde Margot'yu görüyoruz. Kocasıyla birlikteyken, mutlu olmaya çalışan, onunla birlikte eğlenen Margot, Daniel ile birlikteyken ondan uzak durmaya çalışmaktadır.

Özellikle ikilinin bir kafede konuştukları ve Daniel'in nasıl sevişmek istediğini anlattığı sahnede Margot'nun hislerini, bir tarafının bu yabancından uzak durmaya çalışırken, diğer tarafının nasıl onu istediğini görüyoruz.

Sarah Polley Michelle Williams'ı oldukça iyi yöneterek ondan istediği Margot'yu çıkarmış. Ancak bunun dışında filmdeki geçişler ve anlatım genç yönetmenin başarısını gösteriyor. Polley filminin ismini bir müzik parçasından aldığı gibi filmde şarkıları da çok yerinde kullanmış.

Komedi filmlerinden tanıdığımız Seth Rogen de Bu Dans Senin'de tavuk yemekleri üzerine uzmanlaşmış, yemek kitabı yazarı rolünde oldukça iyi. Ancak özellikle filmin sonlarına doğru isterse dramalarda da nasıl başarılı olacağını gösteriyor.

Frank Capra 1946 yılında çektiği Şahane Hayat/ It's a Wonderful Life filminde bir kişinin farkında olmadan çevresindeki yaşamları nasıl etkilediğini anlatmıştı. Bu Dans Senin'de de aynı durum sözkonusu. Margot kendisinin bile farkında olmadığı kimi gerçekleri biraz geç de olsa fark ediyor ve insanların hayatlarındaki etkisini görüyor.

Evlilik, aşk, sadakat gibi konularla bir kadının iki erkek arasında yaşadığı gelgitleri anlatan filmde yönetmen Sarah Polley bir ahlâk anlayışı da sunuyor. Filmin başlarında Margot Daniel ile hiç yakınlaşmıyor, hatta bir sahnede Daniel ona dokununca hemen yanından ayrılıyor. Bu durum ise filmin ilerleyen sahnelerinde kimi yaşanan olayların etkisiyle değişiyor.

Bu Dans Senin son dönemin hoş yapımlarından biri. Ancak künyesinde belirtildiği gibi kesinlikle duygusal bir komedi değil ya da komedi bölümleri eklenmeyi unutulmuş. Ne var ki yine de film izleyenlerde hoş bir tat bırakıyor.

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Esas hesaplaşma kendinle olandır

Ali Abaday 13.07.2012

 Esas hesaplaşma kendinle olandır. Kahramanlarımızın, idollerimizin emekli olduktan sonrasıyla pek ilgilenmeyiz. Jübilesini yapan futbolculardan çok azının sonrasında neler yaptığını biliriz ya da bir dönem posterleri odaları süsleyen çok az oyuncunun film çekmeyi bıraktıktan sonra neler yaptığı önemseriz. Bir dönem tüm gençliği müzikleriyle coşturan grupların veya solistlerin de sonrasında neler yaşadıklarını araştırmayız.

Paolo Sorrentino'nun yönettiği başrolünde Sean Penn'in oynadığı Olmak İstedğim Yer/This Must Be The Palace şarkı söylemeyi bırakmış eski bir pop yıldızının babasının ölümünün ardından yaşadıklarını anlatıyor.

Cheyenne (Sean Penn) bir zamanlar gençliği kendisine hayran bırakan ancak yaşadığı trajik bir olayın ardından müziği bırakmış eski bir pop yıldızıdır. Karısı Jane (Frances McDormand) ile birlikte Dublin'de yaşamaktadır. Hâlâ sahneye çıktığı zamanki gibi makyaj yapan Cheyenne, Jane dışında Mary (Eve Hewson) adında müzik düşkünü olan, annesi ise sürekli evden giden ağabeyinin dönmesini bekleyen genç bir kızla zamanını geçirmektedir.

Cheyenne bir gün yıllardır görüşmediği babasının ölmek üzere olduğunu öğrenir. Babasının son saatlerinde yanında olmak için ABD'ye gitmesi gerekmektedir ancak o uçağa binmekten korkmaktadır. Gemiyle seyahat yaptığı içinse ancak babasının cenazesine yetişir. Yahudi olan Cheyenne'in ailesi, özellikle de babası, onu yaşam tarzını beğenmedikleri için dışlamışlardır. Cheyenne babasının cenazesinde onun Auschwitz'de kaldığını ve bir SS subayı tarafından işkenceye uğradığını öğrenince, artık ABD'de yaşadığı bilinen subayın peşine düşer.

Gittiği her yerde kıyafeti yüzünden dikkat çeken Cheyenne'e yapacağı yolculukta SS subaylarını bulmakta ustalaşmış olan Mordecai Midler (Judd Hirsch) yardım etmeye başlar. Babasına işkence eden Aloise Lange'nin (Heinz Lieven) nerede olduğuna dair ipuçları arayan Cheyenne, gittiği yerlerde oldukça farklı insanlarla tanışır.

Melankolik bir kahraman

Cannes Film Festivali'nde jüri başkanlığı yaparken Sorrentino'nun Il Divo filmini izleyen ve yönetmene bir gün birlikte çalışmak istediğini belirten Penn'e kısa zaman sonra Olmak İstedğim Yer'in senaryosu gelmiş. Bu esasında Sorrentino'nun İngilizce çektiği ilk film ve senaryoyu sonradan İngilizceye tercüme edilmiş.

Penn'in hayat verdiği Cheyenne karakteri birçok yönden The Cure'un solisti Robert Smith'e benziyor. Yine de başka pop ve metal müzisyenlere de benzerlikler mevcut. Özellikle bazı sahneler akıllara The Osbournes'u getiriyor. Kimi zaman zeki ve ince esprilere yer veren Olmak İstedğim Yer'de bazı zıtlıklar da filme ayrı bir renk katıyor. Örneğin Mary'nin tüm isyankâr görüntüsüne karşın ona âşık olan efendi görünümlü mağaza görevlisi veya Jane'in itfaiyeci olması.

İlerlemiş yaşına karşın pek alışık olunmayan bir tipi olan Cheyenne daha ilk anda seyirciyi kendisine çekiyor. Dublin'de lüks mutfağında hazır pizza yaparken ya da eşile havuzda top oynarkenki hali, sinirlendiği anda yavaş konuşmayı kesip sesini birden yükseltmesi ve kimi özlü sözleri Cheyenne'i gerçekten yaşayan bir karakter haline getiriyor.

Filmin ilginç noktalarından biri U2'nun solisti olan Bono'nun kızı Eve Hewson'ın da Cheyenne'in arkadaş gördüğü Mary rolünde olması. Cheyenne'in pop yıldızlarının neden çocuk sahibi olmamaları yolundaki sözü

neyse ki Eve'i kapsamıyor.

Eve Hewson dışında ünlü şarkıcı David Byrne da filmde yer alıyor. Hatta bir sahnede Cheyenne, "David bir sanatçı ben ise kahrolası bir pop yıldızıydım" diyor. Bu esasında onun ne kadar melankolik olduğunu da gösteren bir cümle. Zaten çoğu sahnede Cheyenne'in hem çocuk hem de melankolik hallerine rastlanıyor.

Finale dikkat

Bir yol hikâyesini anlatan Olmak İstediğim Yer'de eski bir pop yıldızının babasının intikamını almak için yaşadıklarını izlerken bir yandan da onun kendisiyle hesaplaşmasını görüyoruz. Zaten tüm sorulacak hesaplar bir şekilde kendimizle hesaplaşmamız değil midir?

Sean Penn'in muhteşem bir performans sergilediği Olmak İstediğim Yer, son dönemin en eğlenceli ve hoş filmlerinden biri. Finali ise ayrı bir çarpıcı.

Sınanan dostluklar

Mafya'da işler sözler üzerinden yürür ve bunun için ağızdan çıkan her kelime senet yerine geçer. Aynı zamanda yapılacak işler için kişinin dostlarına güvenmesi gerekir ki bu dostluklar bir ömür boyu sürer. Zaten bozulan dostluklar iki taraftan birinin ölümüne neden olur.

Oldukça enerjik bir jenerik ile başlayan Bir Mafya Hikâyesi/ Les Lyonnais Çingene kökenli bir mafya babasının hayatının son dönemlerini anlatırken geri dönüşler ile Fransa'nın bir zamanlar en büyük çetelerinden olan Lyonnais'lere de bakış atıyor.

Eşi, çocukları, torunları ve dostlarıyla mutlu bir hayatı olan Edmond Vidal ya da namı diğer Momo (Gerard Lanvin) geçmişte yaptığı kanunsuz işlere bir son vermiştir. Torununun vaftiz günü 13 yıldır görmediği, en yakın arkadaşı Serge'nin (Tcheky Karyo) polis tarafından tutuklandığını öğrenir.

Momo ve Serge çocukluk yıllarında tanışıp arkadaş olmuşlar, 18 yaşına geldiklerinde bir kasa kiraz çaldıkları için altı ay hapis cezası almışlardır. Yıllar içinde Momo çetelere girerken kardeşi gibi gördüğü Serge hep yanında olmuştur.

Momo artık işleri bırakmış olsa da en yakın dostu için her şeyi göze alıp tekrar kanunsuz işler yapması gerekmektedir. Ancak Serge'nin peşinde sadece polis yoktur ve Momo'nun verdiği kararlar kendisi dâhil pek çok kişinin hayatını etkilemeye başlar.

Fransız sinemasının son dönemdeki başarılı mafya filmlerinden olan ve 1967 ile 1977 yılları arasında sayısız soygun yapan Lyonnais çetesinin hikâyesinden yola çıkan Bir Mafya Hikâyesi, o yıllarda solcu partilerin Fransa'da iktidara gelmemesi için yapılan kimi numaralara az da olsa değiniyor.

Gerard Lanvin'in oldukça etkili bir performans çizdiği Bir Mafya Hikâyesi'nde, Momo'nun gençliğini Dimitri Storoge canlandırıyor. Hızlı ilerleyen ve geçişleri oldukça iyi olan filmin belki de tek kusuru oldukça uzun bir hikâyeyi 102 dakikaya sığdırmaya çalışmaları. Zira 1960'ların sonunda geçen bölümler de, Serge'nin tutuklanmasından sonra yaşananlar da oldukça farklı ve etkili bölümler.

Geçmişte yaşanan soygunlar ve olaylar, hem mafya hem de dönemin siyasî olayları açısından önemli. Günümüz bölümü ise daha kişisel olsa da insanın değerlerini sorgulaması ve hayatta nelere öncelik verdiğini göstermesi açısından ilginç.

Bir Mafya Hikâyesi uzun bir öyküyü gereğinden kısa anlatsa da iyi kotarılmış filmlerden biri

</div>

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Albert'in mutluluğu arayışı

Ali Abaday 20.07.2012

 Albert'in mutluluğu arayışı Tarih boyunca kadın olmak zordu, günümüzde her ne kadar artık her şey düzelmiş gibi görünse de zorluklar devam ediyor. Kadınların giyeceği kıyafetten, çocuğunu nasıl doğuracağına kadar karışılmaya devam ediyor. Erkeklerin kadınlar üzerindeki baskısı gelişmiş ülkelerde dahi hissediliyor.

George Moore'un yazdığı bir öyküden uyarlanan Hizmetkâr Albert Nobbs 19'uncu yüzyılda İrlanda'da bir otelde çalışan ve herkesin erkek olduğunu düşündüğü Albert Nobbs'un (Glenn Close) trajik hayatını anlatıyor.

İşine çok bağlı olan Albert, çalıştığı otelde müşterileri memnun etmek için elinden geleni yapmakta ve para biriktirmektedir. Bir gün otele bir boya işi için gelen Hubert Page (Janet McTeer) geceyi Albert'in odasında geçirirken onun kadın olduğunu öğrenir.

İlk başta sırrının ortaya çıkacağından korkan Albert, Hubert'in da kadın olduğunu öğrenince çok şaşırır. Hubert ayrıca Cathleen (Bronagh Gallagher) adında bir terzi kadınla da evlidir. Yıllar boyunca yalnız biri olan Albert bu olay üzerine hayallerine kavuşabileceğini düşünür.

Otelde çalışan Helen Dawes'e (Mia Wasikowska) yaklaşan Albert, bir dükkan alıp orada tütün satmayı ve Helen ile birlikte yaşamayı planlar. Ne var ki Helen otele yeni gelen Joe Mackins (Aaron Johnson) adında gençle birlikte. Joe Albert'in Helen'den hoşlandığını öğrenince Helen'i kullanacağı bir plan yapar.

Albert Nobbs esasında Glenn Close için pek de yabancı bir rol değil. Oyunun tiyatro versiyonunda aynı karakteri canlandırmış Close. Zaten o zamandan beri de bu hikâyenin sinema filmi olması için de uğraşıyordu.

2000'lerin başında film ünlü Macar yönetmen Istvan Szabo tarafından perdeye aktarılmak istenmiş ancak maddi yetersizlikler yüzünden yapılamamıştı. Hizmetkar'ın sinemaya aktarılma düşüncesi yeniden ortaya çıkınca Close hem senaryoya yardım etmiş, hem başrolde yer almış, hem de yapımcı olarak katkıda bulunmuş.

Hizmetkar'ın vurucu sahnelerinden biri Albert'in Hubert'a kendi hikâyesini anlatması ve buna bağlı olarak onun yalnızlığının daha iyi anlaşılması. Film boyunca Albert birisi tarafından sevilme istediğini ortaya koyuyor. Ancak hayatı boyunca hiç sevgi görmemiş ve sevgiyi bilmeyen biri olarak ne yapacağını da kolayca kestiremiyor.

Close'un performansı Janet McTeer'in ve makyajın da yardımıyla oldukça iyi bir seviyeye çıkıyor. Erkek görüntüsünde yaşamaya çalışan iki kadının dramı bir bakıma kadınların günümüzde yaşadıklarına da benziyor.

Her ne kadar artık erkek kılıfına girmeleri gerekmesede hala erkeklerle rekabet edebilmek için onlar gibi davranmak zorunda kalabiliyorlar.

Filme dönecek olursak, film süresince erkek kılıfında yaşamaya zorlanmış bir kadının dramının yanısıra otel sahibi Bayan Baker (Pauline Collins), Joe Mackins ya da otelde kalan kimi müşteriler üzerinden de yaşamın içinde farklı görünen, rol yapan veya rol yaptığının dahi farkında olmayan karakterlere değiniliyor. Bir şekilde Albert gibi görüntüsünde değil de, içinde farklılıklarını saklayanlara da değiniliyor.

En İyi Kadın Oyuncu, En İyi Yardımcı Kadın Oyuncu ve En İyi Makyaj dallarında Oscar'a aday olan film, dramlardan hoşlananların beğeneceği bir yapım.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Yükselmek için düşmek gerekir

Ali Abaday 27.07.2012

Yükselmek için düşmek gerekir Hiç şüphe yok ki **Christopher Nolan** son yılların en iyi yönetmenlerinden biri. Çektiği filmlerin, biri hariç, senaryosunu da yazan Nolan *Batman*'i yeniden beyaz perdeye aktarırken oldukça zorlu bir işe girişmişti. Artık gençlerin daha ilgisini çeksini diye yapılan oldukça renkli, çizgi romanların orijinallerinden farklı olarak içinde kasvet barındırmayan uyarlamalar yerine o oldukça karanlık bir film çekti.

Daha önce Tim Burton *Batman'ın Dönüşü'ünde/ Batman Returns* bu şekil bir film çekmiş ancak istenen hâsılat elde edilememişti. Buna karşın Nolan *Batman*'i bir süper kahraman filminden farklı bir şekilde ele almıştı. Bu durum serinin bir suç filmi olan ikinci yapımı *Kara Şövalye/ The Dark Knight* da böyleydi. Şimdi üçlemenin son filmi ***Kara Şövalye'nin Yükselişi/ The Dark Knight Rises*** ise daha çok savaş filmi gibi görünebilecek, süper kahramansız bir süper kahraman filmi.

Harvey Dent'in ölümünün üzerinden sekiz yıl geçmiştir ve o zamandan beri Batman ortalıklarda görünmemektedir. Dent'in ölümünün ardından çıkarılan ve Dent Yasası adı verilen yeni yasa sayesinde organize suçla alakalı çete üyeleri Komiser James Gordon (**Gary Oldman**) ve polis teşkilatı tarafından hapse atılmıştır. Gotham'da her şey yolunda görünmektedir. Bruce Wayne (**Christian Bale**) de Batman gibi ortalıklarda görünmemektedir. Evinde verdiği davetlere bile katılmayan Wayne hakkında dedikodular yürütse de o inzivaya çekilmiştir.

Ancak bir akşam verdiği davet sırasında evine giren Kedi Kadın lakaplı Selina Kyle'ın (**Anne Hathaway**) esasında hırsızlık değil, parmak izlerini almak için geldiğini anlayınca yeniden görünmeye karar verir.

Bu arada Bane (**Tom Hardy**) adında bir paralı askerin Gotham'a geldiği şeklinde haberler vardır. Bane hakkında bilinen pek bir şey yoktur ancak o da Wayne gibi Gölge Birliği'nin bir üyesidir. Ancak Gölge Birliği'nin lideri Ra's al Ghul (**Liam Neeson**) tarafından birlikten atılmıştır. Komiser Gordon bir takip sırasında Bane'in adamları tarafından kaçırılır ve yeraltındaki sığınaklarına götürülür. Buradan yaralı kaçmayı başaran Gordon polislerin yeraltını araştırmasını ister.

Kendisini bulan genç polis memuru John Blake'in (**Joseph Gordon-Levitt**) zekâsını ve hırsını fark eden Gordon, onu dedektifliğe terfi ettirir. Wayne hastanedeki Gordon'u gördükten kısa bir süre sonra Bane ve adamları borsaya saldırırlar. Bu saldırı sadece bir başlangıçtır.

Christopher Nolan'ın yönettiği *Batman* serisinin son film ***Kara Şövalye'nin Yükselişi*** daha önceki iki filmi referans alarak devam ediyor. 164 dakika gibi oldukça uzun bir süresi olmasına karşın, karakterler arasında hikâye geçişinin iyi kurgulanması sayesinde film seyircide hiç sıkıntı etkisi yaratmıyor.

Birçok sinemaseverin beğenisini kazanan *Kara Şövalye* filmindeki Joker rolüne karşılık bu sefer Batman'in rakibi olarak oldukça iri ve onunla aynı eğitimi almış Bane'i görüyoruz. Sürekli maske takan ve tehditkâr konuşmalar yapan Bane, insanların içindeki kötülüğü göstermeye odaklı, anarşi yanlısı Joker'den daha gerçekçi. O insanların içindeki iyilik ve kötülük kavramlarına bakmıyor. Bir diktatör gibi kitle psikolojisiyle insanları istediği gibi yönetmeyi düşünüyor.

Bane'in bir diktatörü andıran kıyafet ve hareketlerinde, topluma ufak bir umut ışığı vererek nasıl isteklerine boyun eğdireceği ve anarşinin yıkıcılığı gözler önüne seriliyor. Her ne kadar Christopher Nolan filmde siyasi bir mesaj vermeyi düşünmediğini söylese de Bane karakteri üzerinden siyasi analizler çıkarmak muhtemel.

Kara Şövalye'nin Yükselişi'nde senaryoda bazı büyük boşluklar mevcut. Filmin sürükleyiciliğine karşın bu boşluklar göze çarpıyor. Kimi sahnelerde de mantık hatası sayılabilecek durumlar mevcut.

Film için kurulan setler de oldukça etkileyici. Gotham şehrini bu sefer karlar altında görürken, kurulan mahkeme salonu da akla **Kafka**'nın *Dava*'sını getiriyor. Tabii Batman'in mağarasında da bazı yenilikler mevcut.

Kara Şövalye'nin Yükselişi bir Batman filmi olmasına karşın Batman'in en az görüldüğü film olabilir. Batman'in sekiz yıl ortadan kaybolduktan sonra ortaya çıkmasıyla birlikte eskisi gibi formda olmadığı ortaya çıkıyor. Filmin en çekici yanlarından biri süper kahramanın döndükten sonra bıraktığı yerden devam edemeyişini ve düşüşünü göstermesi. Zaten Alfred'in de efendisini bırakışında bu neden mevcut.

Alfred demişken **Michael Cane**'in oyunculuğundan söz etmeden olmaz. Usta oyuncu görüldüğü her sahnede akılda kalacak bir oyunculuk sergiliyor.

Son olarak, Colorado'da yaşanan katliamla ilgili olarak Christopher Nolan'ın da dediği gibi, sinema salonları film severlerin evi gibidir ve kimse evinde böyle bir olay yaşanmasını istemez. Nolan hayranları ve Batman'i sevenler kadar sinemaseverler de *Kara Şövalye'nin Yükselişi*'ni beğeneceklerdir.

Kara Şövalye'nin Yükselişi/ The Dark Knight Rises

Yönetmen: Christopher Nolan

Senaryo: Bob Kane

Oyuncular: Morgan Freeman, Christian Bale, Anne Hathaway, Gary Oldman, Marion Cotillard, Liam Neeson

Müzik: Hans Zimmer, James Newton Howard

Endonezya'dan Hollywood'a baskın

Ali Abaday 03.08.2012

 Endonezya'dan Hollywood'a baskın Sinema tarihinde beklenmedik filmlerin bazen büyük patlamalar yaptığı görülür. Bütçesi düşük olan, bazen vergiden düşmek için çekilen bu filmler beklentilerin üzerinde bir ilgiyle karşılanır. Misal; **Robert Rodriguez**'in bir araştırmada denek olarak kazandığı parayla kendi köyünde çektiği *El Mariachi* bu filmlere iyi bir örnektir.

Gareth Evans'ın yazdığı ve yönettiği ***Baskın/ Serbuan - The Raid: Redemption*** bir grup özel harekât polisinin Cakarta'da bir binaya baskın düzenlemesinin sonrasında yaşanan olayları anlatıyor. Başroldeki **Iko Uwais** ile Evans'ın ikinci çalışması olan *Baskın* şimdiden Hollywood'un ilgisini çekmiş durumda.

Rama(Iko Uwais) özel harekâta görevli ve kısa bir süre sonra baba olacak bir polistir. Ekibi Cakarta'nın en büyük uyuşturucu baronu Tma Riyadi'nin (**Ray Sahetapy**) yıllardır kaldığı, polisin bile giremediği binasına baskın düzenlemek üzere emir alır. Bu binaya daha önceleri rakip çeteler saldırmış ama hepsi geri püskürtülmüştür.

Çavuş Jaka (**Joe Taslim**) ve ekibi binaya gittikleri vakit onları Teğmen Wahyu (**Pierre Gruno**) beklemektedir. Ekip hızlı bir şekilde binaya girer. Ancak ilk başta hızlı gelişen baskın, polisin binaya girdiğinin anlaşılmasının üzerine farklı bir durum alır.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Aksiyonu bol ama ruhsuz bir çağrı

Ali Abaday 10.08.2012

 Aksiyonu bol ama ruhsuz bir çağrı Yeniden çevrimler her daim zordur. Teknoloji ne kadar gelişirse gelişsin bir filmin yeniden yapımında en temel sorun, ilkinin beğenen izleyicilerin o yapımda bulduklarını yeniden çevrimde de barındırma zorunluluğudur. Kimi zaman yeniden çevrimler ilk yapımdan çok daha başarılı da olsa bazen de fiyasko ile sonuçlanabilir.

Philip K. Dick'in "**We Can Remember It for You Wholesale**" isimli kısa öyküsünden uyarlanan ilk **Gerçeğe Çağrı/ Total Recall** aksiyon ve mizah barındıran, öykünün ruhunu veren bir yapımdı. Aynı isimle yapılan hikâyenin çekileceği duyurulduğu zaman başrolde Arnold Schwarzenegger yerine **Colin Farrell**'in oynaması iyi bir gelişme olarak değerlendirildi. Diğer rollerde de **Kate Beckinsale** ve **Jessica Biel** isimleri oyuncu kadrosunun ilk filmde daha iyi olduğunu gösteriyordu. Merak edilen yönetmen **Len Wiseman**'in eserinin **Paul Verheven**'in kült yapıtıyla nasıl kıyaslanacağıydı.

21. yüzyılda kimyasal bir savaş yüzünden dünya iki bölüme ayrılmıştır. Bir tarafta Britanya'nın Birleşik Federasyonu, diğer yanda da Koloni bulunmaktadır. Az bir yaşam alanının bulunduğu dünyada iki grup da üstünlük için uğraşmaktadır. Diğer yandan Federasyon terörist saldırılarla da uğraşmaktadır.

Bir fabrikada işçi olarak çalışmakta olan Douglas Quaid (**Colin Farrell**) tanımadığı bir kadınla kaçmaya çalışırken yakalanan bir adam olduğunu gördüğü kâbusa saplanmış durumdadır. Normal yaşamından sıkılan ancak güzel karısı Lori (**Kate Beckinsale**) ile mutlu olan Douglas müşterilerine sahte anılar veren Rekall isimli şirkete başvurmayı düşünmektedir.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Vampirlerin kâbusu Lincoln

Ali Abaday 19.08.2012

 Vampirlerin kâbusu Lincoln İnsanların nedense gerçeklerden çok kurgulara inanmaya yönelik bir eğilimleri vardır. Her ne kadar gerçeğin kendisi kurgudan çok daha garip de olsa insanoğlu kurmacaya inanmayı, her zaman kendisinden saklanan bazı gerçekler olduğunu düşünmeyi sever. Bu noktadan bakıldığında zaman ABD'nin 16. başkanı olan ve köleliği tüm ülkede kaldırmak için İç Savaş'ı yöneten **Abraham Lincoln**'ün yaşamı bu tür hikâyeler için biçilmiş kaftan.

İlk olarak *Aşk ve Guru ve Zombiler/ Pride and Prejudice and Zombies* kitabıyla adını duyuran **Seth Grahame-Smith**'in ikinci kitabı **Abraham Lincoln- Vampir Avcısı** da oldukça beğeni kazandı. Hatta ünlü yönetmen **Tim Burton** kitabın uyarlaması olan filmin yapımcısı olurken, Kazak asıllı Rus yönetmen **Timur Bekmambetov** da yönetmenliğini üstlendi. Kitap kısaca ABD'nin en önemli başkanlarından olan Lincoln'ün hayatındaki kimi gariplikleri vampir avcısı olmasına bağlıyordu. Film de bu noktadan hareket ediyor.

Abraham Lincoln (**Benjamin Walker**) daha çocuk yaşta annesinin (**Robin McLeavy**) Jack Barts (**Marton Csokas**) isimli bir vampir tarafından öldürülmesini gördükten sonra tüm vampirleri öldüreceğine dair yemin eder. Aradan yıllar geçer ve Abraham büyür. Jack Barts'ı öldürmek için yola çıkmadan önce bir bara uğrar. Yanına oturan esrarengiz bir adam ona vampir öldürmenin çok da kolay olmadığı söyler ve vampirlerin aynalarda görünmediğini belirtir.

Abraham o gece Jack'in peşine düşer ancak silahından çıkan kurşun Jack'i öldürmez. Jack Abraham'ı öldürmek üzereyken barda tanıştığı esrarengiz adam onu kurtarır. Daha sonra Abraham kurtarıcısının Hery Sturges (**Dominic Cooper**) adında, vampirler hakkında oldukça bilgisi olan biri olduğunu öğrenir. Henry, Abraham'a vampirleri nasıl öldüreceğini anlatacağını söyler ancak bazı şartları vardır.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Savaşta açan kaldırım gülleri

Ali Abaday 24.08.2012

 Savaşta açan kaldırım gülleri Her ülkenin kendiyile ilgili pek de konuşmak istemediği ya da hakkında doğruların söylenmediğini düşündüğü "talihsiz" anıları vardır. Fransa Cezayir'i, ABD Kızıldelileri, Türkiye Ermenileri pek konuşmak istemez. Japonya için de buna benzer bir durum var: Nanjing'in altı haftalık işgali ve orada yaşanmış olay.

Çinli ünlü yönetmen **Zhang Yimou**, bu oldukça tartışmalı konuyu **Geling Yan**'ın **Nanjing'in 13 Çiçeği/ 13 Flowers of Nanjing** kitabına dayanarak filme çekti. Başrolünde **Christian Bale**, **Ni Ni** ve **Zhang Xinyi**'nin paylaştığı **Savaşın Çiçekleri/ The Flowers Of War** 94 milyon dolarlık bütçesiyle Çin'in en pahalı filmi olma özelliğine de sahip.

1937 yılında ikinci Çin-Japon savaşı sırasında o zamanki Çin'in başkenti Nanjing Japon askerleri tarafından işgal edilmek üzeredir. Bu sırada Batılı bir kilisenin papazı ölür ve onu gömmesi için ABD'li John Miller (**Christian Bale**) görevlendirilir. Japon askerlerinden kaçarak kiliseye ulaşan Miller, burada bir grup genç kızın kaldığını görür. Kiliseye ise yine çocuk sayılabilecek, eski papaz tarafından sokaklardan kurtarılmış ve yetiştirilmiş George Chen (**Huang Xiting**) bakmaktadır.

Alkole düşkün olan Miller'ın geldiği gece bir grup fahişe de kiliseye sığırır. İlk başta kilisedeki kızlar, Nanjing'in bu ünlü kadınlarının kendileri ile yaşamasına sıcak bakmasa da kısa zaman sonra düşmana karşı birleşmeleri gerektiğini anlarlar.

Kahraman/ Hero, Parlayan Hançerler/ House of Flying Daggers, Altın Çiçeğin Laneti/ Curse of the Golden Flower gibi filmleriyle tanınan Zhang Yimou'nun çektiği *Savaşın Çiçekleri*, bir açıdan oldukça etkili bir propaganda filmi.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bir Bourne gider bir Bourne gelir

Ali Abaday 31.08.2012

Robert Ludlum

'un yazdığı ilk Jason Bourne kitabı (*The Bourne Identity*), hafızasını kaybetmiş bir adamın dönemin en önemli teröristi Çakal Carlos'un yakalamak için onun kılığına girmesini anlatıyordu. Serinin ilk üç kitabında Bourne ile Carlos'un mücadelesi vardı. Ludlum'un ilk kitabı 1988 yılında televizyona uyarlanmış ve başrolünde Richard Chamberlain oynamıştı.

Aradan geçen yıllardan sonra Bourne yeniden uyarlandı. *Geçmiş Olmayan Adam/ The Bourne Identity*'de Jason Bourne yine kim olmadığını bilmeden yola çıkıyor ama bu sefer gizli bir CIA operasyonunun parçası olduğunu öğreniyordu. Serinin sonraki iki filminde de bu operasyonları kapatmak isteyenlerle mücadele ediyordu.

Serinin dördüncü filmi olan **Bourne'un Mirası/ The Bourne Legacy** ise Robert Ludlum'un ölümünden sonra seriyi devam ettiren **Eric Van Lustbader**'in kitabıyla pek ortaklık göstermiyor. Artık herkesin bildiği gibi son Bourne filminde Jason Bourne yok. Onun yerine yeni kahramanımız Aaron Cross.

Aaron Cross (**Jeremy Renner**) Savunma Bakanlığı'na bağlı gizli operasyonlarla ilgilenen Operasyon Outcome'ın elemanlarından biridir ve Alaska'da eğitimdedir. Vahşi doğada hayatta kalmaya çalışan Cross hem

fiziksel gücünü hem de zekâsını arttıran mavi haplar almaktadır.

Bu esnada Jason Bourne kendisinin parçası olduğu operasyonları ortaya çıkarmaktadır (Medussa Operasyonu-The Bourne Ultimatum filmi).

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Cesaret kendi kaderini yazmaktır

Ali Abaday 07.09.2012

 Cesaret kendi kaderini yazmaktır Tarihte kadın kahramanlara rastlamak pek mümkün değildir. Mevcut olanlar da parmakların sayısını geçmez. Savaşan ve kahraman olarak anlatılan karakterler erkekler olduğu hâlde, esasında arka planda hep kadınların olduğu da bilinen ama pek sözü edilmeyen bir gerçektir.

Pixar'ın uzun bir yapım sürecinin ardından seyirciyle buluşan son çalışması **Cesur/ Brave** İskoçya'da geçen bir hikâyeyi anlatıyor. Pixar açısından birçok ilke sahip olan yapımda genç Prenses Merida'nın geleneklere karşı çıkışını ve sonrasında yaşadıklarını izliyoruz.

İskoçya'da DunBroch klanından olan Kral Fergus, küçük kızı Merida'nın doğum gününde ona bir yay hediye eder. Aynı gün dev bir ayı olan Mor'du onlara saldırınca Merida annesi Kraliçe Elinor ile kaçır, babası ise Mor'du ile savaşır ve bir bacağını kaybeder. Aradan geçen yıllar sonunda Merida üç küçük kardeşi Hamish, Hubert ve Harris'in ablası olmuş, annesinin tüm uyarılarına karşın bir prenses gibi davranmaktan kaçınmıştır.

Özgürlüğüne düşkün olan Merida, yayı ile ormanda gezmeyi ve yayıyla hedeflere ok atmayı sevmektedir. Ancak annesi onun bu özgür ruhuna karşın bir prenses gibi davranması için gerekli eğitimi vermeye sıkılmadan devam eder.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Büyümeyen kardeşlerin macerası

Ali Abaday 21.09.2012

 Büyümeyen kardeşlerin macerası Kimi zaman filmlerin en güzel yeri sonlarıdır. Uzun süre birbirine kavuşamamış çiftin tüm engelleri aşıp birlikte olmaları, filmin kahramanının takımına son saniyede maçı kazandırması, karizmatik ajanın dünyayı kurtarması gibi biten filmlerin ardından seyirciler sinema salonlarından mutlu ayrılır. Ancak bazı izleyicilerin aklında da perdede yazan "SON"dan sonra neler olabileceği takılır.

Family Guy'in yaratıcısı olan **Seth MacFarlane** bir oyuncak ayıdan yola çıkarak yazdığı ve yönettiği **Ayi Teddy/ Ted** filminde, mutlu "son"un ardından olabilecekler üzerinde durmuş ve ortaya epey eğlenceli bir hikâyeye çıkarmış.

1985 yılında Boston'da yaşayan John Bennet (**Bretton Manley**) oldukça yalnız bir çocuktur. Ailesinin yılbaşı

hediyesi olarak aldığı oyuncak ayı Ted (**Zane Cowans**) onun tek dostudur. Her şeyi oyuncak ayısıyla yapan John bir gece onun gerçek olmasını diler. Mucizevî olarak canlanan Ted ilk önce John'un ailesini korkutsa da kendisini kısa sürede sevdirebilir. Ayrıca ulusal çapta da bir şöhrete sahip olur ancak John'u hiçbir vakit yalnız bırakmaz.

Aradan 27 yıl geçer. John (**Mark Wahlberg**) dört yıldır Lori (**Mila Kunis**) isimli güzel bir kızla birlikte.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Cennetten cehenneme

Ali Abaday 05.10.2012

 Cennetten cehenneme Karadeniz'in doğal güzellikleri dillere destandır. Sahilleri, yaylaları, köyleri apayrı güzelliktedir. Yeşille mavinin birbirine karıştığı, kimi zaman bulutların bile tepelere boyun eğdiği bu doğa cennetinin başına gelenler nedense güzelliği kadar dillendirilmez.

Fatih Akın bu pek de dillendirilmeyen olaylardan birine kamerasını çeviriyor ve tüm dünyayı **Trabzon Çamburnu**'nda yaşanan doğa katliamına tanık ediyor.

Yıllarca denize atılan çöplerin bir merkezde toparlanması ve bu çöp sorununun çözülmesi için zamanın yetkilileri Çamburnu'ndaki eski bakır madeni havzasının kullanılmasına karar verir. Köy halkına da buraya bir çöp arıtma merkezi kurulacağı, hiçbir sorun yaşanmayacağı sözü verilir. Ancak bu sözler hiç tutulmaz.

Zamanında denize bırakılan çöpler evlerin 100 metre uzağındaki havzaya boşaltılmaya başlanmıştır. Kısa sürede ortaya çıkan kötü kokudan rahatsız olan köylüler şikâyetlerini ilk başta işletmeye, ardından da devlet kademelerine bildirmişlerdir. Ancak kimse onların şikâyetlerini dikkate almaz.

Cennetteki Çöplük Çamburnu'nda yaşayan **Bünyamin Seyrekbasan**'ın kararın alındığı günden itibaren yaptığı çekimlere dayanıyor çoğunlukla. Fatih Akın Seyrekbasan'ın çekimleri sayesinde olayın başını ve sonrasını oldukça çarpıcı bir şekilde perdeye taşıyor.

Cennetteki Çöplük'ü izlerken bir yandan yetkililerin sorumsuzluğunu, hukukun çiğnenişini, bazı görevlilerin üstten bakışlarını görüyoruz. Halk çöplükten kurtulmanın yollarını ararken başına her seferinde daha büyük bir darbe geliyor. Ancak Karadeniz insanının o inatçılığıyla davalarını hiç bırakmıyorlar.

Oldukça şiddetli yağacağı bilinen yağmurlar gelince çöp suları yeraltı sularına karışıyor, yapılan bir duvar yıkılıyor ve halk çöplerle iç içe yaşamaya mahkûm ediliyor.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Sevdaköylülerin hikâyesi

Ali Abaday 12.10.2012

 Sevdaköylülerin hikâyesi Tren yolculuklarının ayrı bir güzel yanı vardır. Hele ki akşam olduğunda trenin lokantasında oturup biraz da alkol alınca o yolculuğun tadı daha bir farklı olur. **Reşat Nuri Güntekin**'in *Anadolu Notları* kitabında anlattığı tren yolculuklarının ritüelleri hâlâ üç aşağı beş yukarı aynıdır.

Osman Sınav'ın yönettiği **Mustafa Kutlu**'nun aynı isimli kitabından uyarlanan **Uzun Hikâye**, 1940'lı yıllarda dedesi Pehlivan Süleyman ile Bulgaristan'dan gelmiş Bulgaryalı Ali'nin (**Kenan İmirzalıoğlu**) hayatını anlatıyor bir anlamda.

Eyüp'te yaşarken âşık olduğu sinema işletmecisinin kızı Münire'yi (**Tuğçe Kazaz**) kaçıran Ali, Münire'yi de alıp yollara koyulur. Bir süre sonra bir oğulları olur. Ancak doğru bildiğinden sapmayan, eşitlikten, adaletten yana olan Ali her gittiği yerde mutlaka çatışacağı bir otorite bulmaktadır.

Zaman 1950'liler olduğu için insanlar birbirlerine daha kolay güvenmekte, kapılarını daha kolay açabilmektedir. Bu yüzden Ali için ailesiyle kendisini içine sokacağı bir yuva ya da iş bulmak sorun değildir. Ancak her taşınmalarından sonra Ali doğru bildiğinden sapmadığı için sorunlar yaşamakta ve ailecek taşınmaktadırlar.

Uzun Hikâye bir yandan Ali'nin bu maceralarını anlatırken, diğer yandan zaman geçse de bazı şeylerin hiç değişmediğini gösteriyor. **Cihat Tamer**'in canlandırdığı okul müdürü, **Musta Alabora**'nın hayat verdiği belediye başkanı ya da **Mahir Günşiray**'ın oynadığı savcı hâlâ mevcut.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kadını kadın yapan çelişkidir

Ali Abaday 19.10.2012

 Kadını kadın yapan çelişkidir Çoğu erkek için kadınlar karmaşık varlıklardır, bütün erkekler içinse kadınları anlamak imkânsızdır. Kadınlar için de erkekler anlayışsız varlıklardır. Bütün bu şikâyetlere karşın iki cins birbiriyle yaşasa da bir noktaya kadar anlaşabilirler. Bu bütün tarih boyunca böyle olmuştur.

Tanya Wexler'in yönettiği başrollerinde **Maggie Gyllenhaal**, **Rupert Everett** ve **Hugh Dancy**'nin yer aldığı **Mutlu Et Beni/ Hysteria** vibratörün icadını anlatırken temelde kadın-erkek anlaşmazlıkların bakıyor.

19. yüzyılın sonlarında Dr. Mortimer Granville (**Hugh Dancy**) modern tıptan yararlanmak istemekte, meslektaşlarına mikroplardan ve hijyen olmayan ortam sorunlarından bahsetmektedir. Fakat bu görüşleri sebebiyle hiçbir yerde tutunamamaktadır. Granville en sonunda kadınlardaki histeriyi vajina masajı tekniğiyle tedavi ettiğini iddia eden Dr. Robert Dalrymple'in (**Jonayhan Pryce**) yanında iş bulur.

Dalrymple'in, Charlotte (**Maggie Gyllenhaal**) ve Emily (**Felicity Jones**) adında iki kızı vardır. Emily oldukça uysal, annesinin ölümü üzerine evin idaresini ele almış ve frenoloji (kafatasından karakter analizi) üzerine çalışmaktadır. Charlotte ise fakir kadınlara, çocuklara bakan bir halkevini işletmektedir.

Sinirli, uykusuz, depresif, cinsel açlık çeken kadınların histerik olarak tanımlandığı ve ağır histerilerin akıl hastanesine yatırıldığı bir dönemde Charlotte kadınların erkeklerle eşit eğitim ve iş imkânına sahip olmasını ayrıca oy kullanmalarını istemektedir.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bond 50'sinde çakı gibi

Ali Abaday 02.11.2012

 Bond 50'sinde çakı gibi Herhâlde **Kim Philby** olmasaydı ya da Sovyetler Birliği adına casusluk yaptığı ortaya çıkmasaydı çek sevdiğimiz **James Bond**'umuz bu kadar meşhur olmayacaktı. Bilenler bilir, Soğuk Savaş döneminde İngiliz istihbaratında üst görevlerde bulunan beş ajanın sonradan SSCB adına çift taraflı ajanlık yaptığı ortaya çıkmıştı.

Cambridge beşlisi olarak da anılan ekipteki en etkili isim ise **Kim Philby**'di. Hatta bu olay daha sonra **John le Carré** tarafından **Köstebek** (*Thinker, Taylor, Soldier, Spy*) kitabıyla anlatıldı ve beyazperdeye de uyarlandı. İşte meşhur Bond'umuz tam da İngiliz halkının böyle casusluk üzerine travma yaşadığı bir döneme denk geldi ilk filmi *Dr. No* ile.

Aradan 50 yıl geçti ve hiç yaşlanmadığı ancak bazı değişiklikler yaşadığı belli olan **James Bond** belki de tarihine pek de uymayan bir macera ile karşımıza çıktı. Yıl 2012 ve Türkiye görevi sırasında James Bond (**Daniel Craig**) "başarısız" olur. Kendisine verilen görev bütün İngiliz istihbaratını ilgilendiren çok hassas bir görevdir. Bond'un başarısızlığının üzerinden üç ay geçmiştir ki M'in (**Judi Dench**) ofisine bir saldırı düzenlenir.

Bond artık tüm ülkeyi ilgilendiren büyük bir istihbarat sorununu çözmelidir. Ancak bu sefer hem gizemli bir adama (**Javier Bardem**) hem de artık kendisinin bir dinazor olduğunu düşünen bürokratlara ve yeni ajanlara karşı savaşmak zorundadır.

Oscar ödüllü **Sam Mendes**'in yönettiği **Skyfall 007** bir anlamda bütün James Bond filmlerine saygı duruşu niteliğinde ayrıntılar barındırırken ilk defa Bond'un hem geçmişine hem de psikolojisine derin bakışlar atıyor. Ancak bir Bond filminde beklenen aksiyonu da yeri geldiği zaman seyirciye sunuyor.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ve huzurlarınızda Katil Joe

Ali Abaday 09.11.2012

 Ve huzurlarınızda Katil Joe Polisiye film hayranları için başrolünde **Gene Hackman**'ın oynadığı *Fransız Bağlantısı*'nın (*The French Connection*) ayrı bir yeri vardır. En İyi Film başta olmak üzere beş Oscar kazanan yapımın özellikle araba takip sahneleri o döneme kadar çekilenlerin en iyisi olarak nitelendirilmişti. Filmin yönetmeni **William Friedkin** polisiye filmlerin usta yönetmenlerinden biri olarak tanınıyordu.

Şeytan/ The Exorcist filmiyle Oscar kazanan Friedkin'in son yönettiği yapım olan **Katil Joe/ Killer Joe** ile yeniden polisiyeye döndüğünü görüyoruz. Kara komedi olarak da nitelendirilecek film, son dönemde bu tarzın en iyi örneklerinden.

Uyuşturucu satan ve ödeyemediği bir borcu olan Chris Smith (**Emile Hirsch**) son çare olarak öz annesini öldürtmeyi ve babası ile kız kardeşine kalacak sigorta parasıyla da borçlarını ödemeyi planlar. Konuyu babası Ansel'e (**Thomas Haden Church**) açtığında ilk başta tepki alsa da ikili sonunda polis dedektifi olan ancak yan iş olarak kiralık katillik de yapan Katil Joe lakaplı Joe Cooper'ı (**Matthew McConaughey**) tutmaya karar verirler.

Ancak Joe iş yapmadan önce avans almaktadır ve ikilinin verecek parası olmadığı için ön ödeme olarak Chris'in kız kardeşi Dottie'yi (**Juno Temple**) ister.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Babalar ve kızları için

Ali Abaday 26.11.2012

Adams Ailesi/ Adams Family veya The Munsters herhalde canavar olarak algılanacak yaratıkları bize sevdiren ilk dizilerdi. Çocukluğumuzdan beri kötü ve tehlikeli olarak tanımlanan canavarları sevdiren bu yapımların ardından benzer konuda farklı dizi ve filmler çekildi. Sony'nin Columbia ile ortaklaşa gerçekleştirdiği ve **Genndy Tartakovsky'nin yönettiği Otel Transilvanya/ Hotel Transylvania kötü canavarlarla insanların yerini değiştirip, temeline de korumacı bir baba ve onun büyüyen kızını koyuyor.**

Dracula çok sevdiği eşi Martha'yı kaybettikten sonra bütün varlığını kızı Mavis'e adar. Bu arada karısı ile hayallerini kurdukları canavarlar için otel fikrini de hayata geçirir. Mavis yavaş yavaş büyürken babası da ona vampirliğin sırlarını anlatmakta ve neden insanlardan uzak durması gerektiğini açıklamaktadır. Otel açılır ve insanların gözlerinden çok uzaktaki bu yer canavarlar için vazgeçilmez bir tatil yeri olur. Mavis'in 118'inci doğum gününde ise başta Frankenstein ve eşi Eunice, Mumya Murray, kurtadam Wayne ve hamile eşi Wanda ile çocukları, görünmez adam Griffin olmak üzere pek çok yaratık otele gelir.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Gerçek değil, gerçeğe dayanan

Ali Abaday 30.11.2012

 Gerçek değil, gerçeğe dayanan Kimi zaman gerçeklere dayanan bir hikâyeyi filme çekmek zordur. Zira olayı tamamen gerçekler üzerinden anlatınca seyircinin beklediği heyecanı filme ekleyemeyebilirsiniz. Bu sebepten olayın tamamen gerçeğe dayanan hikâyesini anlatmak için belgeseller vardır. Gerçeklere dayanan ama tamamen gerçek olmayan hikâyeleri ise filmler ve diziler anlatır.

Ben Affleck'in yönettiği, yapımcısı olduğu ve başrolünde de oynadığı **Operasyon: Argo/ Argo** İran'daki İslam Devrimi'nden sonra 4 Kasım 1979'da gerçekleşen ABD elçiliği baskınına dayanıyor. Bu baskın sırasında altı elçilik görevlisi kaçmayı başarmış ve daha sonra onları ülkelerine geri getirmek için bir operasyon düzenlenmişti. *Operasyon: Argo* bu operasyonu ve arka planda yaşananları temel alan bir yapım.

Elçilik baskını sırasında kaçmayı başaran altı kişi Kanada Büyükelçisi Ken Taylor'ın (**Victor Garber**) evine sığınır. Amerikalılar altı personellerinin kaçıp Kanada'ya sığındığını bilmektedir. Şimdi iş onları eve getirmeye kalmıştır. Ancak İran'da yaşanan kaos yüzünden bu pek de kolay değildir. CIA için çalışan Tony Mendez (**Ben Affleck**) bu iş için bir yol bulmaya çalışırken oğluyla izlediği "*Maymunlar Cehenneminde Savaş/ Battle for the Planet of the Apes*" aklına bir fikir getirir.

Fikir Kanadalı sözde bir film ekibinin İran'da geçen bir bilim kurgu çekmesine dayanmaktadır. Mendez ve amiri Jack O'Donnell (**Bryan Cranston**) bunun için daha önce de CIA ile çalışmış olan makyaj uzmanı John Chambers'ın (**John Goodman**) kapısını çalarlar. Chambers ve Mendez ardından Hollywood'un bilinen yapımcılarından Lester Siegel'e (**Alan Arkin**) gider ve planı aktarıp yardımını isterler.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Aragorn'dan önce Thorin vardı

Ali Abaday 14.12.2012

Aragorn'dan önce Thorin vardı Bazen sıcak ve güvenli evimizden dışarı çıkmak oldukça zor gelir. Günlük işler için bile bahane bulmaya hazırken birden çıkan ve sonu bilinmeyen işler için evin sıcaklığını bırakarak yolculuğa çıkmak hakikaten zordur. Ancak gerçek maceralar ve gerçek dostluklar böyle yolculuklarda ortaya çıkar.

J.R.R. Tolkien'in *Yüzüklerin Efendisi* üçlemesinden 20 yıl önce yazdığı **Hobit**, *Yüzüklerin Efendisi*'nden 11 yıl sonra beyaz perdeye geliyor. **Peter Jackson**'un yönettiği serinin ilk filmi **Hobbit: Beklenmedik Yolculuk/ The Hobbit: An Unexpected Journey**'de *Yüzüklerin Efendisi*'nden tanıdık yüzler ve yeni oyuncular mevcut.

Bilbo Baggins (**Ian Holm**) doğum günü hazırlıkları yapılırken yeğeni Frodo'nun (**Elijah Wood**) sürekli sorduğu macerasını yazmaya başlar. O zamanlar daha genç bir hobbit olan Bilbo (**Martin Freeman**) kendisini ziyaret eden Gandalf'ın (**Ian McKellen**) macera teklifini reddeder. Ancak o gece evine gelen 13 cücenin konuştukları ve cücelerin neden yurtlarının olmadığını dinledikten sonra sabah bu grubun yurtlarını geri alma mücadelesine dâhil olur.

Cüceler yıllar önce Yalnız Dağ'da mutlu bir hayat sürüp en değerli mücevherleri işlerlerken Smaug adlı bir ejderhanın saldırısına uğrarlar ve yurtlarını terk etmek zorunda kalırlar. Bu esnada Kral Thrór'un torunu olan Thorin Oakenshield (**Richard Armitage**) Elflerin verdikleri sözü tutmadıklarını ve kendilerini tek başlarına bıraktıklarını görür.

Bilbo'nun evinden yola çıkan ekibin yolculuğu oldukça zorlu geçecek gibidir. Zira Orta Dünya'da pek de bilinmeyen bir kötülük gittikçe güçlenmektedir.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ekonomi, cinayet, mafya ve kibarlık

Ali Abaday 21.12.2012

Ekonomi, cinayet, mafya ve kibarlık Ekonomik buhran dönemlerinde yaşanan onca sıkıntı ve artan suç dalgasının polisiye edebiyata bir katkısı vardır. Büyük Depresyon zamanında birçok güzel polisiye yazıldığı gibi 1970'lerde yaşanan ekonomik krizde de kimi hoş polisyeler raflardaki yerini almıştı.

The Assassination of Jesse James by the Coward Robert Ford/ Korkak Robert Ford'un Jasse James Suikastı ile tanınan **Andrew Dominik**'in **George V. Higgins**'in 1974'te yazdığı **Cogan's Trade**'den uyarladığı son filmi **Killing Them Softly/ Kibarca Öldürmek** de 2008'deki ekonomik buhran döneminde geçiyor.

2008'de ABD başkanlık seçimleri döneminde Johnny "Squirrel" Amato (**Vincent Curatola**) New Orleans'ta mafya için yasadışı poker oyunu tertipleyen Markie Trattman'ın (**Ray Liotta**) soymaları için Frankie (**Scoot McNairy**) ve Russell (**Ben Mendelsohn**) ile anlaşır.

Markie daha önce kendi mekânını soyması için iki adam tutmuş ve bunu sonrasında açıkça itiraf etmiştir. O zaman hiçbir kimsenin karşılık vermemesi üzerine Squirrel bu soygunun da Markie'den bilineceğini düşünmektedir.

Frankie ve Russell biraz da acemice de olsa Markie'nin mekânını basıp soyarlar. Ancak uyuşturucu müptelası olan Russell daha sonra yaptıkları soygunu Florida'da birine anlatır.

Soygundan sonra mafyanın elçi olarak belirlediği biri (**Richard Jenkins**) kiralık katil Jackie Cogan'dan (**Brad Pitt**) yitirilen itibarlarını geri kazanmalarına yardım etmesini, çalınan parayı bulmasını ve bu işe dâhil olan herkesin öldürülmesini ister.

Korkak Robert Ford'un Jasse James Suikastı'nde **Andrew Dominik** ile çalışmış olan **Brad Pitt** bu filmde alışlagelmiş kiralık katillerden çok farklı bir tipte olan Jackie Cogan'a hayat veriyor. Jackie insanlarla iletişim kurup konuşan, kurbanlarını uzaktan, kendi deyimiyle "kibarca" öldüren biri.

Kibarca Öldürmek'in hoş yanlarından birisi filmin başından itibaren 2008 yılında Barack Obama, John McCain ve o zaman Başkan olan Bush'un önemli konuşmalarına yer vermesi. Soygun öncesi, mafya üyelerinin muhabbetlerinin arasında politikacıların yaptığı ekonomik durum ve bunun değiştirilmesiyle ilgili önemli konuşmalar bir anlamda olayların temel nedeni olarak görülen ekonominin kötü gidişatını izleyiciye aktarıyor.

Bunun dışında Jackie'nin bir zamanlar saygı duyduğu ama giderek eleştirdiği New Yorklu kiralık katil Mickey'nin (**James Gandolfini**) hikâyeye dâhil olmasıyla film ilginç bir hâl alıyor.

Sert sahnelerin de olduğu *Kibarca Öldürmek*, son dönemin en iyi suç filmlerinden birisi. Ayrıca filmin tam da anlatmak istediğini veren bir sona sahip.

KİBARCA ÖLDÜRMEK

Yönetmen: Andrew Dominik

Senaryo: Andrew Dominik

Görüntü Yönetmeni: Greig Fraser

Kurgu: Brian A. Kates

Oyuncular: Brad Pitt, Ray Liotta, James Gandolfini, Richard Jenkins, Wade Allen

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İnancını kaybedenlere bir hikâye

Ali Abaday 28.12.2012

 İnancını kaybedenlere bir hikâye İnsan bazen yolunu şaşırabiliyor. Yaptığı işe ya da hayata dair inancını kaybediyor, bir anda her şey anlamsız gelip, iç sorgulamalarına başlıyor. Böyle anlarda kimi zaman anlatılan bir hikâye, kimi zaman da başkasının yaşayıp aktardığı bir tecrübe bu bunalımdan çıkış için yol gösterici olabilir.

Ang Lee'nin, **Yann Martel**'in Man Booker Ödülü kazanan romanı **Life of Pi/ Pi'nin Yaşamı**'ndan aynı isimle uyarladığı filmi inanç üzerine tam bir görsel şaheser. Aynı zamanda sinemaya uyarlanamaz denen bir eserin nasıl uyarlanabileceğini ve modern teknolojinin bir ustanın elinde sinemayı nasıl zenginleştireceğinin de kanıtı.

Adını bir Fransız yüzme havuzundan alan Piscine Molitor (Pi) Patel (**Irrfan Khan**) Kanada'da yaşayan bir Hintlidir. Kendisinin amcası kadar yakın gördüğü bir tanıdığının isteğiyle artık yazmayı bıraktığını söyleyen bir yazarı (**Rafe Spall**) evine konuk eder ve hayatının en inanılmaz öyküsünü ona anlatır.

Çocukken adıyla dalga geçildiği için kendisine Pi denmesini sağlayan Piscine'nin babası (**Adil Hussain**) yerel bir hayvanat bahçesi işletmektedir. Ancak yaşanan kimi olaylardan sonra artık Hindistan'da kalamayacaklarını anlar ve hayvanlarıyla birlikte Kanada'ya gidip orada yeni bir hayat kurma planı yapar.

Aile bir Japon gemisiyle yola çıkar. Yolculuk sırasında çıkan bir fırtına sonrası gemi batar ve sadece Pi (**Suraj Sharma**) hayatta kalır. Geminin filikalarından birine binen Pi burada yol arkadaşı olarak yaralı bir zebra, bir orangutan, bir sırtlan ve bir kaplan bulur. Kısa sürede zebra, orangutan ve sırtlan hayatlarını kaybederler. Richard Parker adındaki kaplanla birlikte yolculuk etmeye başlayan Pi, zorlu bir ortamda hayatta kalmaya ve kaplana yem olmamaya çalışmak zorundadır.

Ağırlıklı olarak sandalda ve bir çocuk ve bir kaplan üzerine geçen romanı sinemaya aktarmak yıllarca imkânsız olarak görüldü. Lee romanın çeşitli yönetmenlerin elinden geçtiğini ve kendisine geldiği zaman da "yapamam" cevabı verdiğini açıklıyor. Ancak senaryoyu okuduktan sonra fikri değişmiş ve üçboyutlu olarak **Pi'nin Yaşamı**'nı perdeye uyarlamaya karar vermiş.

İnanılmaz görsel sahnelerle bezenmiş olan filmin başarısı Lee'de olduğu kadar ilk defa oyunculuk yapan Suraj Sharma'da da. Seyirciyi gerçekten Pi olduğuna ikna eden Sharma, onun hayal kırıklıklarını, yaşama sevincini, inancını ve bir çocuktan bir adama nasıl dönüştüğünü çok iyi aktarıyor. Ayrıca geçen zamanda zayıflaması, saçlarının uzaması gibi ayrıntılar da filmin gerçeklik boyutunu artırıyor.

Pi'nin Yaşamı'nda pek çok kişinin büyük emeği var ancak en büyük katkılardan biri **Steve Callahan**'a ait. 76 gün denizde tek başına kalan ve Martel'in kitabına ilham kaynağı olan Callahan yaşadıklarını ve deneyimlerini film ekibiyle de paylaşmış. Lee, Callahan için "Çok ruhani biri ve benim için bir kahraman" diyor.

James Cameron'un *Avatar* ve **Martin Scorsese**'nin *Hugo*'su gibi üçboyut teknolojisini olağanüstü kullanan *Pi'nin Yaşamı*'nda kimi sahnelerdeki gerçeküstülük bile seyirciye normalmiş gibi geliyor. Bu sayede de hayatta mucizelerin gerçekleşebileceğini ve öncelikle inanmak gerektiğini aktarıyor.

Filmin ilginç noktalarından biri de kaplana verilen Richard Parker ismi. Pi filmde bunun bir karışıklıktan dolayı olduğunu anlatıyor. Ne var ki Richard Parker ismi daha önce **Edgar Allan Poe**'nun *The Narrative of Arthur Gordon Pym of Nantucket/ Nantucketli Arthur Gordon Pym'ın Hikâyesi* romanında asi denizcinin adıydı. Ayrıca 1884 yılında batan bir gemiden kurtulan ve arkadaşlarını yiyen çocuğun adı da Richard Parker'dı. Kısaca bu ismin denizde yaşanan yamyamlıkla da bir bağlantısı var.

Artık yazmayı bırakmış olan yazar bir gün olağanüstü hikâyesi olan bir adama gider. Onun hikâyesini dinleyen herkes gibi çok etkilenir ve kendi içinde arayıp da bulamadığı cevabı bulur. Dalgasız, duru suların yerle göğü bir ettiği, uçan balıkların hayat kurtardığı, balinaların en muhteşem ışık şovlarını yaptığı *Pi'nin Yaşamı* tam anlamıyla bir başyapıt.

LIFE OF PI/ Pİ'NİN YAŞAMI

Yönetmen: Ang Lee

Senaryo: David Magee

Görüntü Yönetmeni: Claudio Miranda

Oyuncular: Suraj Sharma, Irrfan Khan, Gérard Depardieu, Tabu ve Adil Hussain

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İzlediğimiz filmlerden biri daha

Ali Abaday 04.01.2013

 İzlediğimiz filmlerden biri daha Hollywood'da özellikle yılsonlarına doğru vergiden düşmek için kimi zaman büyük şirketlerin küçük filmlere onay vermesi, bilinen bir uygulamadır. Bu şekilde artık gözden düşmekte olan oyuncu veya yönetmenler son şanslarını denerken bazen de beklenmedik iyi filmler çıkabilir.

Yönetmenliğini **Joel Schumacher**'in yaptığı, **Nicholas Cage** ile **Nichole Kidman**'ın başrollerini paylaştığı *Trespass/ Yakın Tehdit* bu amaçla çekildiğini düşündüren filmlerden biri. 35 milyon dolar gibi bir bütçeye sahip olan film zaten sinemalarda gösterime girdikten 18 gün sonra DVD olarak da satışa sunulmuş.

Elmas tüccarı olan Kyle Miller (**Nicholas Cage**) işinde oldukça başarılı bir adamdır. Karısı Sarah (**Nichole Kidman**) ve kızı Avery (**Liana Liberato**) ile birlikte yeni taşındıkları büyük bir evde oturmaktadırlar.

Houston'da yaptığı bir iş görüşmesinden dönen Kyle, Avery'nin gece katılmak istediği bir parti olduğunu öğrenir. Ancak Sarah kızlarının bu partiye gitmesini istememektedir ve Kyle da onu destekler. Sarah o gece ailesi için bir akşam yemeği hazırlarken Kyle'in bir iş görüşmesi için yeniden dışarı çıkması gerektiğini öğrenir.

Tam bu esnada evi soymaya gelen bir grup, Kyle'ı kandırarak içeri girer. Kyle ve Sarah rehin alınırken Avery partiye gitmek için evden kaçtığından kurtulmuştur. Kısa bir süre sonra soyguncular Kyle'dan odasındaki büyük kasayı açmasını isterler. O ise bu isteği reddeder. Soyguncularla pazarlığa girişen Kyle kızının eve dönüp yakalanması sonunda elindeki kozları kaybetmeye başlar.

Evde elmaslar ve büyük miktarda para olduğunu düşünen soyguncular ailesi üzerinden baskı kurdukları Kyle'ın kasayı açmasını sağlarlar. Ne var ki kasa açıldığı zaman ortaya çıkan manzara ve sonrasında yaşanacak olanlar hiç de hoş değildir.

Daha önce benzerlerinden çokça çekilen film, özellikle İspanyol yapımı *Secuestrados* ve **Bruce Willis**'in başrolünde yer aldığı *Hostage/ Rehine*'ye olan benzerliğiyle dikkat çekiyor.

Yakın Tehdit kendince kimi sürprizler hazırlamış ancak daha önce benzer konularda çekilen filmlerde de bu sürprizler kullanıldığı için seyirci tahmin etmekte zorlanmıyor. Yeni bir unsur da getirmediği için sıradanlıktan uzaklaşmıyor.

Joel Schumacher her ne kadar *Yakın Tehdit*'teki gerilim unsurunu ve adrenalini yukarıda tutarak seyircinin filminden kopmamasını sağlamaya çalışsa da senaryoda bunu destekleyecek orijinalliğin bulunmaması yapımın sürükleyiciliğini oldukça düşürüyor. *Yakın Tehdit* macera ve adrenalin arayanları çok da memnun etmeyecek bir yapım.

Hollywood'un kimi zaman vergiyi az ödemek için bulduğu bu yol bazen bize *Marty*, *Pretty Woman/ Özel Bir Kadın* gibi klasikleşecek yapımlar da kazandırıyor. Ancak *Yakın Tehdit*'in bunlardan biri olmayacağı çok açık.

YAKIN TEHDİT/ TRESPASS

Yönetmen: Joel Schumacher

Senaryo: Karl Gajdusek

Görüntü Yönetmeni: Andrzej Bartkowiak

Oyuncular: Nicolas Cage, Nicole Kidman, Ben Mendelsohn, Cam Gigandet, Liana Liberato

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Hayatın mucizelerini görmek

 Hayatın mucizelerini görmek Çocukların, hayatı bir düş bahçesi gibi görmesi ve her yaşanana mucize olarak bakması filmlerde sıkça işlenmiş bir konudur. Geçtiğimiz haftalarda gösterime giren *Life of Pi/ Pi'nin Yaşamı*'nda Pi, hayatın mucizesini çocukken nasıl kaybettiğini anlatıyordu. Çocuklar hayatlarının bir ânında mucizeleri gören bakış açılarını kaybetse de bazen hayatlarındaki en kötü anları da o bakışlarla atlatabiliyorlar.

Benh Zeitlin'in yönettiği *Beasts Of The Southern Wild/ Düşler Diyarı* da aynı şekilde altı yaşındaki Cimcime'nin (**Quvenzhané Wallis**) hayatı nasıl gördüğünü bizlere eşsiz bir biçimde anlatıyor.

Cimcime çabuk sinirlenen babası Wink (**Dwight Henry**) ile birlikte Louisiana'da bentlerin orada "Leğen" olarak adlandırılan ve dış dünya ile pek bağlantısı olmayan bir bölgede yaşamaktadır. Altı yaşındaki Cimcime ve babasının evleri ayrılmıştır, ancak yemek vakitlerinde onun yanına gitmekte, ayrıca çevresindeki hayvanları da beslemektedir.

Wink kızını bir gün gelecek kıyamete karşı hazırlarken ortadan kaybolur. Kendi başına kalan Cimcime öncelikle yıllar önce ölen ve hiç tanımadığı, yine de hep seslendiği annesinden yardım ister. Kısa bir süre sonra Wink geri gelir ancak hastadır. Cimcime ile Wink'in bir kavgası sırasında devasa buz kütleleri kutuplardan kopar ve doğanın dengesi bozulur.

Cimcime babasının hastalığının doğanın dengesini bozduğunu ve tamir edilmesi gerektiğini düşünürken, buzullarda yıllarca hapsolmuş tarihöncesinden vahşi yaban öküzleri de serbest kalmıştır.

Cannes Film Festivali'nde Altın Kamera, FIPRESCI ödülleri kazanan *Düşler Diyarı* aynı zamanda Sundance Film Festivali'nde de Jüri Büyük Ödülü'ne layık görülmüştü. Bu yıl Oscar'da da adaylıkları olması ise kesin gibi.

Zeitlin'in ilk uzun metraj yönetmenlik denemesi olan film, kimi atıfları ve metaforlarıyla genç yönetmenin çok daha iyi filmler çekeceğini şimdiden müjdeliyor diyebiliriz.

Düşler Diyarı'nın oyuncu kadrosu da genellikle daha önce sinema deneyimi olmayan yerel halktan oluşuyor. Bir nevi Zeitlin ilk filmi için kendisi gibi amatör heyecanlar taşıyan bir grup kurmuş. Wink'i canlandıran **Dwight Henry** mesela bir fırıncı. Yapımcılar fırınına gelip alışveriş yaptığı zaman tanışmış ve sonrasında onlarla konuşurken filmde haberdar olmuş. Daha önce Louisiana'daki selleri yaşayan Henry filmin alt metninde anlatılanları yaşadığı için bu rolü kabul etmiş.

Düşler Diyarı'nın güzel yanlarından biri ayakta kalmaya çalışan küçük bir kızın hayat ile kurduğu bağ. Onun babasıyla ya da ölen annesiyle iletişimi, yaşadığı olaylara bakışı, seyirciyi ilk andan itibaren ele geçiriyor. Cimcime'ye hayat veren **Quvenzhané Wallis**'in kimi zaman büyümüş de küçülmüş dedirtecek mimikleri, kimi zaman da insanın kalbine dokunan bakışları filmin en güçlü silahı. Zaten Cimcime karakteri de akla Tom Sawyer, Huckleberry Finn gibi karakterleri getiriyor bazı anlarda.

Sağlam bir çevreci eleştiriye de sahip olan *Düşler Diyarı*, yaşanan doğal felaketlerin çevreye yaşattığı yıkımları da oldukça iyi işliyor. Ve tüm bunların küçük bir kızın gözünden, kimi zaman masalsı öğeleri de ekleyerek aktarılması verilmek istenen mesajı daha da güçlendiriyor.

Tüm gelişmelere ve sanayileşmeye karşı doğa ile birlikte yaşayan, sürekli kutlamalar yapan Leğen halkının ilk başta şehrin bentlerinden dolayı su alamayarak ölüme terk edilmesi, selden sonra zorla tahliye edilmeleri ve "daha iyi şartlarda" bir barınakta yaşamaya zorlanmaları her gelişmenin iyi olmadığını gösteriyor. Ayrıca kimi

zaman gelişmelerin nasıl yıkımlara yol açtığı da başarılı bir şekilde vurgulanıyor.

Düşler Diyarı son dönemde iyi film izlemek ya da zamanında hayatın mucizelerine nasıl baktığını yeniden hatırlamak isteyenler için kaçırılmaması gereken bir yapım.

DÜŞLER DİYARI/ BEASTS OF THE SOUTHERN WILD

Yönetmen: Benh Zeitlin

Senaryo: Lucy Alibar- Benh Zeitlin

Görüntü Yönetmeni: Ben Richardson

Müzik: Dan Romer, Benh Zeitlin

Oyuncular: Quvenzhané Wallis, Dwight Henry, Levy Easterly

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kıyıda yaşayanların mutluluğu

Ali Abaday 25.01.2013

 Kıyıda yaşayanların mutluluğu Hayatın bilyazda benzeyen bir tarafı var. Bilyardo masasında nasıl kimi zaman iki topun birbirine çarpmasının etkisi sonradan öngörülemezse, bazen hayatın içinde gerçekleşen çarpışmaların da aynı şekilde yaratacağı sonuçlar pek bilinmiyor.

Alman ceza avukatı **Ferdinand von Schirach**'ın Türkiye'de *NTV Yayınları*'ndan çıkan kitabı **Suç**'un öykülerinden sinemaya ilk aktarılanı **Glück/ Mutluluk**. *Mutluluk* iki insanın birbirini sevmesinin ve birlikte olmasının zorluklarını bir yandan yansıtırken, bir yandan da zor da olsa sahip olunan mutluluk için ne kadar ileri gidilebileceğini sorguluyor.

Irina (**Alba Rohrwacher**) ailesiyle birlikte köyde yaşamaktadır. Ülkesinde çıkan savaş, sonunda onu da bulur. Ailesi öldürölür, kendisi tecavüze uğrar. Almanya'ya kaçan Irina burada seks işçisi olarak yaşamaya çalışır. Bu sırada evsiz ve işsiz olan Kalle (**Vinzenz Kiefer**) ile tanışır.

Kalle, Byron ismini verdiği köpeğiyle birlikte sokaklarda uyumakta, insanlardan para istemektedir. Bir zaman sonra Irina kaldığı otelde Kalle ve köpeğinin de kalmasına izin verir. Geçmişlerinden birbirine bahsetmeyen, birbirlerini yargılamayan ikili bir zaman sonra âşık olurlar. Ne var ki geçmişte çok zorluklar çekmiş, mutluluğu yeni yeni bulan bu iki gencin önünde engeller henüz bitmemiştir.

Doris Dörrie *Mutluluk*'ta merkeze Irina'yı alıyor ve onu iki kişiyle karşılaştırıyor. Biri ceza avukatı Noah Leyden (**Matthias Brandt**) diğeri evsiz Kalle. Savaş travması yaşayan Irina, dilini tam da bilmediği ve kaçak yaşadığı Almanya'da önce Kalle ile yeniden mutluluğu yakalıyor. Ancak o mutluluğun ileride koruyucusu olacak kişiyse Noah.

Filmin başında gelincik tarlası içinde, kuzularla mutlu bir şekilde görünen Irina daha sonra Kalle ile yeniden bu mutluluğu yakalıyor. Hiçbir şeyleri olmayan, hayatın kıyısındaki bu iki karakterinilmekilmek örererek nasıl

mutluluğu yakaladığını görünce hayatın tüm koşuşturması içinde kaçırılan kimi güzel anları düşünüyor izleyici.

Doris Dörrie'nin Berlin'in arka sokaklarında yaptığı çekimler filmin gerçeklik hissini ve vuruculuğunu oldukça arttırmış. Tabii kimi sahneler gereksiz uzun gibi gelebiliyor. Bu da filmin esasında kısa bir hikâyeye dayanmasından kaynaklanıyor.

Ferdinand von Schirach'ın avukatlığını yaptığı davaya dayanan hikâyenin gerilimi filmin son 30 dakikasında oldukça iyi verilmiş. Bu noktada filmin biraz vahşileştirdiğini ve kanlı sahnelerin olduğunu belirtmekte fayda da var.

MUTLULUK/ GLUCK

Yönetmen: Doris Dörrie

Senaryo: Ferdinand von Schirach, Doris Dörrie

Görüntü Yönetmeni: Hanno Letz

Oyuncular: Andrea Sawatzki, Alba Rohrwacher, Paraschiva Dragus, Vinzenz Kiefer, Kale Natalia, Christina Rudziewicz

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İsyankâr zenci uysal zenciye karşı

Ali Abaday 01.02.2013

İsyankâr zenci uysal zenciye karşı İlk üç filminde mafya ve soygun hikâyelerine odaklansa da **Quentin Tarantino**, sonrasında filmlerini farklı tarzlarda çekmeye başladı. *Kill Bill* ile çok sevdiği karate filmlerine saygı duruşunda bulunurken, "**Grindhouse**" olarak adlandırılan **Robert Rodriguez** ile paylaştığı projedeki *Death Proof/ Ölüm Geçirmez* bir tür gerilim filmiydi. *Inglourious Basterds/ Soysuzlar Çetesi* ile savaş filmlerine de kendi imzasını attı. Hitler'i öldürmüş bir adamın sonraki filmi doğal olarak merakla bekleniyordu ve Tarantino bu sefer Spagetti Western türüne el attı.

Django Unchained/ Zincirsiz, Spagetti Western türünde olsa da ırkçılığa ve köleliğe karşı yapılan en iyi filmlerden de biri. Sonuçta **Steven Spielberg**'in *Amistad*'ı gibi kısa bir isyandan sonra uzun uzun mahkemede geçen ya da beyaz kahramanın köleleri özgürleştirdiği türde bir yapım değil.

Django (**Jamie Foxx**) bir grup köle ile birlikte zincirlenmiş şekilde gideceği yeni bölgeye taşınmaktadır. Bir gece kendisini Doktor King Schultz (**Christopher Waltz**) olarak tanıtan bir ödül avcısı tarafından özgürlüğüne kavuşturulur. Schultz sadece Django'nun tanıdığı Brittle Kardeşler'i yakalamak istemektedir.

İkili Brittle Kardeşler'in peşine düşer. Bu esnada Schultz Django'ya silah kullanmayı öğretir ve onun hikâyesini öğrenir. Django karısı Broomhilda (**Kerry Washington**) ile kaçmaya çalışmıştır ve Brittle Kardeşler tarafından yakalanıp kamçılanmışlardır. Schultz, Brittle Kardeşler'i yakaladıktan sonra Broomhilda'yı kurtarmak için Django'ya yardım etmeye karar verir.

Broomhilda'nın yeni sahibi çiftliğinde köleleri çalıştıran, zenci dövüşlerini seven, acımasız Calvin J. Candie'dir (**Leonardo DiCaprio**). Schultz Broomhilda'yı Calvin'den almak için bir plan yapar ancak bu pek de kolay değildir.

Zincirsiz'in açılış müziği **Sergio Corbucci**'nin 1966 yılında çektiği *Django*'nun film müziği. Zaten film adını da oradan alıyor. Kapanış müziği ise yine ünlü bir Spagetti Western filmi olan *They Call Me Trinity/ Bana Trinity Derler*'den. *Zincirsiz*'in iki kahramanı da bu iki filmde örnekler taşıyor. Django adaşı gibi sert ve fazla mimiklerini kullanmıyor. Schultz karakteriye daha çok **Terence Hill**'in *Trinity*'si gibi daha sempatik ve sevimli. Ancak ikili silah kullanmaktan ve haksızlıklara karşı durmaktan geri kalmıyor.

Tarantino Spagetti Western türünde bir film yapmak isterken Amerikalıların pek de değinmediği kölelik dönemine de bakmak istemiş. Bu açıdan *Zincirsiz*, İç Savaş'tan önceki bir zamanda geçiyor. Ayrıca bu şekilde Tarantino'nun *Django*'su **Corbucci**'nin *Django*'sundan da önce yaşanmış oluyor.

Zincirsiz esasında iki bölümden oluşuyor. İlk bölümde kölelik ve buna karşı Schultz ile Django'nun yaşadıklarını anlatılıyor. İkinci bölümdeyse Django'nun karısı Broomhilda'yı geri almak için giriştiği intikam mücadelesi. Bunun için Django'nun rol yapması gerekiyor ve o da yapıyor. Ancak içeride gördükleri ve yaşadıklarından oldukça etkilendiği de belli oluyor.

Filmin ikinci yarısında Calvin Candie'nin uşağı Stephen'ın (**Samuel L. Jackson**) çıkmasıyla kölelik konusundaki iki grup da belirleniyor. **Tom Amca** ile özdeşleşen ve sahibinin iyiliği için her şeyi yapan köle figürü, Stephen ile hayat buluyor. Tabii biraz uç bir şekilde. Tarlada çalışan, sahibinin evine giremeyen ve sürekli kaçıp kendi efendisi olmayı isteyen köle ise Django. Filmin ikinci yarısında bu iki türün birbirleriyle mücadelesini de izliyoruz bir yandan.

Filmin en büyük sürprizlerinden birisi ilk filmde Django'yu oynayan **Franco Nero**'nun kısa bir bölümde gözükmesi. Ne var ki esas filmde Django'nun taşıdığı tabut gibi akla hemen onu getiren kimi öğeler yok. Bu da Tarantino'nun her ne kadar bazı şeyleri kopya ettiği söylene de kendi özgünlüğünü koruduğunun bir göstergesi. Tabii filmde Tarantino'nun olmazsa olmazı şiddet ve bol replik yine mevcut.

Bu arada *Zincirsiz*'de **Leonardo DiCaprio** ilk defa kötü bir karakter olarak seyirci karşısına çıkıyor. *Miami Vice* dizinden hatırlayacağımız **Don Johnson** ufak bir rolle karşımıza çıkarken, dublör olarak ünlenen ancak Tarantino'nun *Ölüm Geçirmez*'de başrol verdiği **Zoe Bell** ilginç bir şekilde perdede görünüyor.

En İyi Film dâhil beş dalda Oscar'a aday olan *Zincirsiz* Altın Küre'de **Tarantino**'ya En İyi Özgün Senaryo ödülünü, **Christopher Waltz**'a da En İyi Yardımcı Erkek Oyuncu ödülünü getirmişti. Tarantino'nun filmleri sevenlerin ayrıca iyi filmlerden hoşlananların kesinlikle beğeneceği *Zincirsiz*, müziğinden set dekoruna, kıyafetlerinden oyunculuğuna kadar oldukça iyi bir film.

ZİNCİRSİZ/ DJANGO UNCHAINED

Yönetmen: Quentin Tarantino

Senaryo: Quentin Tarantino

Görüntü Yönetmeni: Robert Richardson

Oyuncular: Jamie Foxx, Christoph Waltz, Leonardo di Caprio, Samuel L. Jackson, Kerry Washington

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Geçmişten günümüze Amerika

Ali Abaday 08.02.2013

 Geçmişten günümüze Amerika Bazen aynı hafta vizyona giren iki film belli açılardan birbirinin tamamlayıcısı olabiliyor. Bu hafta gösterime girecek olan **Zero Dark Thirty** ile **Lincoln** de bu şekilde iki film.

Lincoln'de ABD'nin iç savaşı bitirme dönemi ve bu arada siyahîlerin beyazlarla eşit haklara sahip olması için Abraham Lincoln'ün yaşadıkları anlatılıyor. Bir nevi ABD'nin hangi değerler üzerine kurulduğu, iç savaş sırasında onlarca insanın kanının neden döküldüğü aktarılıyor.

Dört aylık bir süreye yoğunlaşan filmde Abraham Lincoln (**Daniel Day-Lewis**) yeniden Başkan seçilmiştir. Lincoln'ün amacı Anayasa'daki geçici 13. Madde'nin onaylanmasıdır. Şayet bu madde Kongre'den geçmezse savaş bittikten sonra mahkemelerin bu maddeyi yok sayarak siyahîlerin yeniden köle olmalarını sağlayacak düzenlemeler başlayacaktır.

Ancak Lincoln'ün elinde yeterli sayıda oy yoktur ve böyle bir oylamaya sıcak bakmayan pek çok kişi de vardır. Kimi senatörlere göre siyahîler özgür kaldıktan sonra oy hakkını da elde edecek, hatta Kongre'ye girecek ve beyazlarla evlenebilecektir. Lincoln savaş bitmeden bu yasanın oylanması için kolları sıvar.

Steven Spielberg'in yönettiği *Lincoln* En İyi Film ve En İyi yönetmen dâhil 12 dalda Oscar adayı.

Oldukça usta işi bir film olan *Lincoln* bir yandan politika sahnesinde Abraham Lincoln'ün nasıl bir deha olduğunu, kendine güvenini ve sabrını aktarıp, yeri geldiğinde rakiplerini bile dinlemesini anlatırken aynı zamanda ABD'nin siyahîlere eşitlik vermek için nasıl çetin bir süreçten geçtiğini de gözler önüne seriyor.

Bu arada Lincoln'ün aile hayatı da filme oldukça iyi yerleştirilmiş. Burada özellikle Mary Todd Lincoln'ü canlandıran **Sally Field**'in başarısı övgüye değer. **Değerlerden kopuş**

Lincoln ABD'nin neden büyük bir ulus olduğunu ve nasıl zorluklarla herkese eşit haklar verdiğini anlatırken, **Kathryn Bigelow**'un **Zero Dark Thirty**'si de dünyanın en büyük insan avı sırasında insan haklarının nasıl hiçe sayıldığını gösteriyor.

11 Eylül saldırılarının ardından El Kaide üyelerinin ve özellikle Usame Bin Ladin'in yakalanması en öncelikli konu hâline gelmiştir. 2003 yılında Maya (**Jessica Chastain**) CIA'e girer ve ilk iş olarak Pakistan'daki ABD elçiliğine

atanır. Görevi Bin Ladin'in yakalanmasına yardım etmektir. Maya sorguladığı tutuklulardan "Abu Ahmed" isimli bir kuryenin Bin Ladin'in mesajlarını taşıdığını öğrenir.

Maya bundan sonra Bin Ladin'i yakalamak için Abu Ahmed'i bulmaya çalışır. Bu esnada 2008'de İslamabad'da gerçekleştirilen Marriott Otel saldırısı dâhil kimi saldırılardan kurtulur. Ancak Ürdün istihbaratından gelen bir kasette Abu Ahmed'in 2001 yılında öldüğünü anlatan bir tutuklu vardır.

ABD'de özellikle tutuklulara CIA ajanları tarafından işkence uygulandığını göstermesi nedeniyle eleştirilere maruz kalan *Zero Dark Thirty* adını askerî bir terimden alıyor. Gece yarısından sonra karanlıkta ve gizli bir 30 dakika anlamına geliyor.

Kathryn Bigelow, Mark Boal ile birlikte ilk başta Usame Bin Ladin'in yakalanamaması üzerine bir film senaryosu üzerine çalışmış. Ancak Bin Ladin'in yakalanıp öldürülmesi haberi patlayınca onlar da senaryoyu değiştirmişler.

En İyi Film dâhil beş dalda Oscar'a aday olan *Zero Dark Thirty*'nin en çarpıcı yanlarından biri Bigelow'un pek çok önemli olaya ve açıklamaya filmin içinde yer vermesi. Önemli saldırılar, öldürülen CIA ajanları, kimi demeçler... hepsi filmin içinde belli bir mantık çerçevesinde veriliyor.

Lincoln ile *Zero Dark Thirty*'yi izledikten sonra ABD'nin nasıl değiştiği de açık bir şekilde ortaya çıkıyor. Gerçi her ne kadar odasında namaz kılan CIA görevlisi her dine açığız mesajı verse de Lincoln'ün Amerikası'nın değerlerinden uzaklaştığı gerçek.

Belki de *Zero Dark Thirty* ile tekrardan alevlenen ve zamanında tutuklulara işkence yapan görevlilerin yargılanmasının istenmesi bu kaybedilen değerlerin yeniden kazanılması için bir adım olarak görülebilir. Fakat bunun pek de mümkün olmayacağı açık.

Lincoln filmini izlerken onun kabinesinin hem Cumhuriyetçi hem de Demokratlardan oluştuğunu, gerektiğinde belli sınırlar içinde kalarak politikanın kurallarına uygun oyunlar yaptığını ancak yine de adaletten ödün vermediğini görüyoruz. Hele filmin kapanışında Lincoln'ün ikinci başkanlık dönemi için yemin etmesi sırasında yaptığı konuşma belki de *Zero Dark Thirty*'nin açılışına bir şekilde eklenmeli.

Sinemaseverlerin izlemesi gereken iki film *Lincoln* ve *Zero Dark Thirty*. İlkinde ABD'nin ne olduğunu, ikincisinde ise şimdi nereye geldiğini görüyoruz. Ve belki de Maya'nın Bin Ladin'in yakalanmasından sonra hayatında yeni bir amaç bulması gerektiği gibi, ABD'nin de değerlerini kendisine bir amaç bulmaya çalışırken yitirdiğini hissediyoruz.

ZERO DARK THIRTY

Yönetmen: Kathryn Bigelow

Senaryo: Mark Boal

Görüntü Yönetmeni: Greig Fraser

Oyuncular: Jessica Chastain, Joel Edgerton, Chris Pratt, Jennifer Ehle

Yapım: ABD, 2012

LINCOLN

Yönetmen: Steven Spielberg

Senaryo: Tony Kushner, Doris Kearns Goodwin

Görüntü Yönetmeni: Janusz Kaminski

Oyuncular: Daniel Day-Lewis, Sally Field, David Strathairn, Joseph Gordon-Levitt, Tommy Lee Jones

Yapım: ABD, 2012

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kötüler de kahraman olur

Ali Abaday 15.02.2013

 Kötüler de kahraman olur Şayet bir çizgi film iyiye izleyicisini hemen etkisi altına alır. Seyircinin kaç yaşında olduğunun pek bir önemi yoktur. Sabah erkenden kalkılıp televizyonda izlenen ve saatlerin nasıl geçtiğinin farkına varılmayan çocukluk dönemine dönülür.

Walt Disney'in yapımcısı olduğu ve **Rich Moore**'un yönettiği **Wreck-It Ralph/ Oyunbozan Ralph** de bu tür bir animasyon. Oldukça iyi kotarılmış olan film özellikle hayatının bir bölümünde bilgisayar oyunları ile haşır neşir olmuş herkese rahatlıkla hitap ediyor.

30 yıl önce yaratılmış olan bir bilgisayar oyununda kötü karakter olarak programlanmış olan *Oyunbozan Ralph* artık rolünden sıkılmıştır. Bir binayı yıkmaya çalışan ve oyunun kahramanı tarafından her seferinde mağlup edilen Ralph da kahraman olmak istemektedir.

Onun bu isteğinin arkasında biraz da oyunun diğer karakterlerinin suçu vardır. Zira oyun salonu kapandıktan sonra bütün bilgisayar oyunları kendi makinelerinden çıkarak diğer oyunlardaki kahramanlarla buluşmaktadır. Gece geç vakitteyse Ralph hariç kendi oyunundaki herkes lüks binada uyumakta, ona ise oyundaki kereste atığında yatmak düşmektedir.

Oyunun 30. yılında Ralph artık kahraman olmaya karar verir ve bir madalya kazanmak için "Kahramanın Görevi" oyununa geçer. Ancak buradaki madalyayı alıp kaçmak isterken oyundaki bir böceği de yanında götürür. İçinde Ralph olmadığı için zor durumda kalan oyun, bozuk olduğu zannedilerek servis dışı bırakılır. Herkesin korkusu oyunun salondan atılmasıdır çünkü bu durumda oyundaki karakterler evsiz kalacaktır.

Felix, Ralph'i bulmak için "Kahramanın Görevi" oyununa gider. Burada oyunun komutanı Calhoun onu terslese de Ralph'in bir böcek kaçması onu da tedirgin eder çünkü böceklerin yumurtlama yeteneği vardır ve başka oyunları işgal edip sonunda bütün salondaki oyunları etkileyebilirler. Ralph ise böceklerle birlikte "Şeker Yarışı" olarak bilinen bir oyuna giriş yapar. Ralph'i burada ilk karşılayan, yarışmak isteyen ama bunu beceremeyen Vanellope'dir.

Oldukça eğlenceli başlayan ve temposu hiç düşmeyen *Oyunbozan Ralph* özellikle ilk bölümden itibaren her döneme ait bilgisayar oyunlarına rol vermesiyle hedef kitlesinin yalnızca çocuklar olmadığını gösteriyor.

Ayrıca oldukça güzel kullanılmış renkleri ve arka planıyla da izleyicinin keyif almasını sağlıyor. Tabii bu kadar süslemenin yanında filmin alt metni de oldukça iyi. Arkadaşlık yeri geldiğinde en çok istediğin şeyden vazgeçmek demektir gibi öğütler de oldukça iyi eklenmiş.

Ralph'in bir diğ er vurucu noktası da Walt Disney'in efsanevi filmi *Tron*'a atıf yapılan bütün bilgisayar oyunlarını tehdit eden bir unsurun bulunması. Bununla birlikte kimi programların, oyunları kendi istekleri doğrultusunda yönlendirmesi ve bir kahramanın buna karşı çıkması.

Oyunbozan Ralph'in iyi noktalarından biri de Ralph'in karşısındaki kahraman olarak gözüken Felix'in de esasında iyi bir karakter olması. Bu sayede birbirine rakip gibi görünen kişilerin birlikte nasıl iyi işler yapabileceği de gösteriliyor.

En iyi Uzun Metraj Animasyon dalında Oscar adayı olan film, son dönemin en etkili animasyonlarından. Özellikle diğ erlerinin kendisini gruplarının içerisine almasını isteyen Ralph'in çocuksu masumiyeti tüm izleyenleri hızlıca etkisi altına alıyor.

Tüm ailenin birlikte eğlenerek izleyebileceği *Oyunbozan Ralph* yurtdışında hem eleştirmenlerden hem de seyirciden oldukça iyi tepki aldığı için yapımcılar filmin devamının da çekilmesine karar verdi.

OYUNBOZAN RALPH

Yönetmen: Rich Moore

Senaryo: Rich Moore, Phil Johnston

Sanat Yönetmeni: Ian Gooding

Seslendirenler: John C. Reilly, Sarah Silverman, Jack McBrayer, Jane Lynch

Yapım: ABD, 2012

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bir sefilin harikulade yaşamı

Ali Abaday 01.03.2013

 Bir sefilin harikulade yaşamı Bir edebiyat klasiğini sinemaya aktarmak oldukça zor bir iştir. Hele daha önceden çeşitli denemeleri yapılmış ise iş daha da katmerlenir. Bunu bir de müzikal şeklinde uyarlamak bir nevi zorlukların üstüne yeni zorluklar eklemek gibidir.

Alan Parker'ın, **Victor Hugo**'nun *Les Mis rables/ Sefiller*'inin müzikal versiyonunu sinemaya aktarmaya karar vermesinin üzerinden yaklaşık 25 yılı aşkın bir süre geçti. Bu süreçte proje kimi zaman rafa kalktı, kimi zaman raflardan indirildi ve sonunda **Tom Hooper**'ın ellerine bırakıldı.

Bu süreçte en büyük pay filmin yapımcısı da olan **Cameron Mackintosh** ve **Eric Fellner**'ındı. Zorlu bir sürecin arkasından yapımcılar ve yönetmen akıllarındakine uygun bir oyuncu listesi çıkardılar ve *Sefiller*'in müzikal uyarlaması için çekimler başladı.

Kız kardeşinin çocuğu için ekmek çalan Jean Valjean (**Hugh Jackman**) kimi kaçma girişimlerinin de etkisiyle 19 sene boyunca zincire vurulduktan sonra şartlı salıverilmiştir. Ancak kimliğini belirten kâğıtta eski ve tehlikeli bir mahkûm olduğu yazdığı için kimse ona ne iş ne de kalacak bir yer vermemektedir. Hapishanedeki gardiyanı Javert (**Russell Crowe**) de onun yeniden suç işleyeceğine emindir.

Valjean çeşitli denemelerden sonra iş bulamayacağını anlar. Soğuk bir gece ahırda yatarken bir rahip onu kiliseye alır. Valjean sabaha doğru kilisedeki gümüşleri çalıp kaçır ama kısa süre sonra ise yakalanır. Kiliseye geri getirildiğinde rahip gümüşleri kendisinin verdiğini söyler. Valjean bu iyilik karşısında şaşkına döner ve yeni bir hayata adım atmak için eski kimliğini geride bırakır.

Aradan sekiz yıl geçmiştir ve Montreuil-sur-Mer şehrinin çok sevilen bir belediye başkanı vardır. Aynı zamanda bir fabrikanın da sahibi olan bu adamın huzuru, şehre yeni gelen müfettiş Javert yüzünden bozulur. Javert, onu eski bir mahkûm olan ve yıllar önce izini kaybettiren Jean Valjean'a benzetmektedir. Bu arada bir yanlış anlaşılmadan dolayı kızı Cosette'in (**Isabella Allen**) bakımı için para kazanmaya çalışan fabrikadaki işçi Fantine (**Anne Hathaway**) işten çıkarılır. Fantine kızı için para bulmaya çalışırken kötü yola düşer.

Valjean bir akşam Fantine'yi oldukça kötü bir durumda bulur ve ona kızı Cosette'e bakacağına dair söz verir. Bu söz Valjean'ın bütün hayatını değiştirecektir.

Sefiller'in oyuncu kadrosunda dans ve müzik yeteneği bilinen Hugh Jackman başrolde ve harikalar yaratıyor. Aynı şekilde Anna Hathaway, Russell Crowe ve diğer oyuncular da oldukça başarılılar. Zaten kadronun büyük bir bölümü ya daha önce müzikal filmlerden ya da müzik ile uğraşlarından bilinen kişiler. Ayrıca Hathaway kazandığı En İyi Yardımcı Kadın Oyuncu Oscar'ı ile rolündeki başarısını kanıtladı.

Sefiller izleyiciyi kısa sürede etkisi altına alan bir müzikal. Bunda dekorların, makyajın ve oyunculukların etkisi çok büyük. Bununla birlikte müzikalde mizah, romantizm, macera, drama oldukça iyi paylaştırılmış.

Bir anda isyan için söylenen şarkıya tempo tutulurken kısa bir aradan sonra boğaza bir yumru oturabiliyor. Aşkın ne kadar hoş bir duygu olabileceği düşünülürken, birden o aşk arkada bırakılıp devrimin saflarına geçilebiliyor. Tüm bunların ardından sinemadan çıkıldığı zaman ıslık çalınarak veya şarkı söylenerek filmi hayata taşımaya devam ediliyor.

Son yılların en güzel müzikali olan *Sefiller* sinemaseverlere oldukça keyifli bir şölen sunuyor. Özellikle filmin ikinci yarısında artan tempoda zamanın nasıl geçtiği pek fark edilmiyor.

SEFİLLER/ LES MISÉRABLES

Yönetmen: Tom Hooper

Senaryo: William Nicholson, Alain Boublil

Görüntü Yönetmeni: Danny Cohen

Oyuncular: Hugh Jackman, Russell Crowe, Anne Hathaway, Eddie Redmayne, Amanda Seyfried

Yapım: 2012, ABD

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kader değil seçimlerde esas olan

Ali Abaday 08.03.2013

 Kader değil seçimlerde esas olan Amerikan sinemasında **Woody Allen**'in oldukça farklı bir yeri vardır. Lise yıllarında yazdığı kısa espriler ve eğlenceli öykülerle girdiği sahne hayatında herkesin takdir ettiği bir yere sahiptir.

Allen filmlerinde genelde kadın-erkek ilişkileri ve ölümle olan takıntılı ilişkisini anlatsa da arada farklı türden filmler de çekmiştir. Büyük kitlelerin hayran olduğu *Midnight in Paris/ Paris'te Gece Yarısı*'ndan sonra **You Will Meet A Dark Tall Stranger/ Uzun Boylu Esmer Adam** filmi de ilişkiler ve seçimler üzerine eğlenceli bir hikâye.

Alfie (**Anthony Hopkins**) bir gece hayatın çok hızlı geçtiğini düşünüp orta yaş krizine girmiş ve eşi Helena'dan (**Gemma Jones**) ayrılmıştır. Artık spor yapmakta, yediklerine dikkat etmektedir. Helena ise bu boşanma üzerine yıkılmış ve bir falcıya gitmeye başlamıştır.

Alfie ve Helena'nın tek çocukları olan Sally (**Naomi Watts**) ise ilk romanı beğenilmiş ancak sonraki kitapları tutmamış olan Roy (**Josh Brolin**) ile evlidir. Mali yönden pek iyi durumda olmayan karı-kocaya Helena yardım etmektedir. Uzun süre üzerinde çalıştığı kitabının reddedilmesinden korkmakta olan Roy, karşı daireye taşınan müzikolog Dia'ya (**Freida Pinto**) ilgi duymaya başlar. Sally ise patronu Greg'den (**Antonio Banderas**) hoşlanmakta ancak bunu açıklayamamaktadır.

Yeniden gençler gibi yaşamayı seçen Alfie bir süre sonra tanıştığı hayat kadını Charmaine (**Lucy Punch**) ile evlenmeye karar verir. Helena ise falcısı Cristal'in (**Pauline Collins**) daha fazla etkisine girmektedir.

Allen sinemasının başlıca konularının işlendiği *Uzun Boylu Esmer Adam* bir anlatıcının eşliğinde devam eden ve kişilerin hayatlarını yaptıkları seçimlerin etkilediğini gösteren hoş bir komedi. Tabii bilinen komedilerden farklı olarak hayatın trajik yanları da oldukça iyi bir şekilde anlatılıyor.

Filmdeki karakterler tıpkı gerçek hayatta olduğu gibi genellikle yaptıkları seçimler için nasıl bir bedel ödeyeceklerini bilmiyorlar. Çoğunlukla anlık alınan kararlar da bazen hoş olmayan olaylara sebep olabiliyor.

Allen bir yandan kaderin hayattaki yerini incelerken filmde insanın anlık kızgınlık ya da güçsüzlüklerinin onu nasıl hatalara sürükleyebileceğini gösteriyor.

Bazı noktalarda Allen'in *Mighty Aphrodite/ Sevimli Afrodite* filmini anımsatan sahnelerle sahip olan *Uzun Boylu Esmer Adam*, kimi anlarda bunu daha önce izlemiştik hissi yaratsa da yine de kendisini izlettirmeyi başarıyor. Burada tabii Anthony Hopkins'in payı büyük.

Allen'in hayranları belki biraz hayallerimizi yaşayacak da olsa *Uzun Boylu Esmer Adam* hoş sayılabilecek bir film.

UZUN BOYLU ESMER ADAM/ YOU WILL MEET A DARK TALL STRANGER

Yönetmen: Woody Allen

Senaryo: Woody Allen

Görüntü Yönetmeni: Vilmos Zsigmond

Oyuncular: Antonio Banderas, Anthony Hopkins, Naomi Watts, Josh Brolin

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Psikopat olmak da zor iş

Ali Abaday 22.03.2013

 Psikopat olmak da zor iş İlk kısa filmiyle Oscar kazanan, uzun metrajlı ilk filmi *In Bruges/ Bruges* ise hem eleştirmenlerden hem de seyirciden olumlu tepkiler alan yazar, senarist ve yönetmen **Martin McDonagh** bu sefer **Seven Psychopaths/ Yedi Psikopat** ile karşımıza çıkıyor.

Bir senaristin sadece ismini bulduğu senaryosunu yazma sürecinde yaşadıklarını anlatan eğlenceli filmde, mafya, erkeklerin dünyaya bakışı, intikam ve aşk gibi kavramlar oldukça farklı bir şekilde ele alınıyor.

Marty Faranan (**Colin Farrell**) "Yedi Psikopat" ismini verdiği senaryosunu bitirmekte zorlanmaktadır. En yakın arkadaşı olan, işsiz aktör Billy Bickle (**Sam Rockwell**) ise ona senaryosunda yardım etmek istemektedir ve gazetede gördüğü bir haberi Marty'ye gösterir. Son dönemde mafyanın orta ve büyük rütbedeki üyelerini öldüren, Karo Vale (Jack Of Diamonds) adında bir katil türemiştir. Katil öldürdüğü üyelerinin üstüne karo valesi bıraktığı için bu ismi almıştır. Kafasında daha karakterleri tamamlayamayan Marty Karo Vale'yi filme katmaya karar verir.

Billy geçinmek için ortağı Hans Kieslowski (**Christopher Walken**) ile sahibi olan köpekleri kaçırmakta ve bir süre sonra onları sahiplerine geri vererek ödül parası almaktadırlar. Hans bu şekilde hayatını idame ettirirken bir yandan da kanser hastası olan ve hastanede yatan eşi Myra'ya (**Linda Bright Clay**) bakmaktadır.

Billy bir gün küçük bir köpeği kaçıtır ancak bu köpek mafya babası Charlie Costello'ya (**Woody Harrelson**) aittir ve her şeyden çok sevdiği köpeğini almak için yapmayacağı şey yoktur. Marty kız arkadaşı Kaya'nın (**Abbie Cornish**) verdiği bir partinin sabahında kendisini Billy'nin evinde bulur. İçki ile sorunları olan Marty gece yaptıklarını hatırlamamaktadır.

Yedi Psikopat mafya ve şiddet filmleriyle zekice bir şekilde dalga geçerken aynı zamanda ilginç diyaloglarla da kendisini izletiyor. Tabii bunda başta **Colin Farrell** olmak üzere tüm oyuncu kadrosunun da büyük payı var.

Yedi Psikopat, filmde de belirtildiği gibi kadınlara pek yer vermeyen bir yapım. Zaten Martin McDonagh ilk filmi *Bruges*'de de kadınları pek hikâyenin merkezinde tutmamıştı. *Yedi Psikopat*, daha çok yetişkin olmuş, bir şekilde şiddete bulaşmış erkeklerin aslında nasıl çocuk olduklarını ve yaşamın kimi sorunlarıyla başa çıkmak için nasıl kılıklara girdiğini gösteriyor.

Bu açıdan bakınca filmin belki de en dirayetli karakteri Myra sonra da Hans. **Sam Rockwell**'in hayat verdiği Billy ise kimi zaman zekâ sorunlu bir yetişkini kimi zamansa oldukça bilgili birini anımsatan konuşmalarıyla filmin belki de en renkli psikopati.

Yedi Psikopat, her ne kadar kanlı sahnelerle sahip olsa da içerdiği mizah ve bunu perdeye yansıtsı biçimiyle *Smokin' Aces/ Tehlikeli Aslar, The Soondock Saints/ Şehrin Azizleri* gibi benzer türdeki filmlerden oldukça farklı. Fakat temelden bakıldığı zaman Marty'nin çektiği zorluklar ve filmin gelişim hikâyesi *Adaptation/ Tersyüz'ü* anımsatıyor.

Martin McDonagh'ın bu seferki karakterleri *Bruges*'dekinden daha farklı, biraz daha uçarlar. İki film arasındaki bir diğer fark *Bruges*'de şehir de filmin karakterlerinden biri gibi rol alırken bu sefer Los Angeles sadece olayların geçtiği bir yer. Kara mizah dozu da bu sefer bira daha az.

Diyalogları ve konuyu ele alış biçimiyle Tarantino filmlerini andıran *Yedi Psikopat*, izlemesi hoş, oyunculuğu kuvvetli, son dönemin güzel yapımlarından biri.

YEDİ PSİKOPAT/ SEVEN PSYCHOPATHS

Yönetmen: Martin McDonagh

Senaryo: Martin McDonagh

Görüntü Yönetmeni: Ben Davis

Oyuncular: Colin Farrell, Sam Rockwell, Woody Harrelson, Christopher Walken, Tom Waits

Yapım: ABD, 2012

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Yönetmenin zihnindeki seri katil

Ali Abaday 29.03.2013

 Yönetmenin zihnindeki seri katil Seri katiller içinde Karındaşen Jack kadar edebiyata ve sinemaya ilham veren bir canı de hiç şüphesiz Ed Gein'dir. *Psycho/ Sapık, The Silence of the Lambs/ Kuzuların Sessizliği, The Texas Chainsaw Massacre/ Teksas Makineli Testere Katliamı* başta olmak üzere pek çok filme ilham veren Ed Gein, öldürdüğü kadınların derisini yüzmüş, kimi uzuv ve organlarını evinde eşya olarak kullanmıştı.

Sacha Gervasi'nin yönettiği ünlü yönetmen **Ivan Reitman**'ın yapımcı koltuğunda oturduğu **Hitchcock** ise Alfred Hitchcock'un *Psycho/ Sapık* filmini çektiği döneme bir bakış atıyor. Daha doğrusu o dönemde eşi Alma Reville ile yaşadıklarına.

Alfred Hitchcock (**Anthony Hopkins**) son filmi *North by Northwest/ Gizli Teşkilat*'ı çekmiş ve yine oldukça başarılı olmuştur. Ancak yaşı artık 60'tır ve yaşlandığını düşünen bir kesim de vardır. Bu grup Hitchcock'un

çektığı yeni filmleri eskileriyle kıyaslayıp artık gençlere yer vermesi gerektiğini savunmaktadır. Hitchcock ise bu düşüncede değildir ve yeni filmi için bir konu aramaktadır.

Eşi Alma Reville (**Helen Mirren**) ise ona moral vermekte ve yakında yeni bir fikrin aklına geleceğini söylemektedir. Bu arada aile dostları Whitfield Cook (**Danny Huston**) ise son yazdığı senaryoda ona yardım etmesini ve mümkünse Hitchcock'un bu senaryoyu filme çekmesini istemektedir. Hitchcock yeni filmi için konu ararken eline Robert Bloch'un *Sapık* kitabı geçer ve oldukça etkilenir. Artık kitabı senaryolaştırmak ve yapım şirketini ikna etmek gerekmektedir.

Sinema tarihinin en iyi filmlerinden olan *Sapık*'ın çekim hikâyesi oldukça fazla kişi tarafından bilinmektedir. Yapım şirketinin filmi finanse etmeyeceğini söylemesi üzerine Alfred Hitchcock'un evini ipotek ettirip kendisinin çekmesi, ünlü duş sahnesinin çekimlerini sansür kurulundan geçirmesi ya da başroldeki Anthony Perkins'in o gün başka bir işi olduğu için bıçağı tutan elin başkasına ait olması gibi.

Hitchcock bu gibi detaylara kısa şekilde değinirken ünlü yönetmen ile eşinin ilişkisine oldukça iyi odaklanmış. İkilinin birlikte olduğu sahnelerde özellikle Helen Mirren'in muhteşem oyunculuğu oldukça göz dolduruyor.

Bu arada Anthony Hopkins'in de usta işi makyajı için Oscar'a da aday olan **Howard Berger, Peter Montagna ve Martin Samuel**'i kutlamak gerek.

Oyuncularına karşı bazen oldukça sert tavırlar takındığı bilinen Alfred Hitchcock'un ise film boyunca hayalî olarak Ed Gein ile arkadaşlık kurması, kimi davranışlarında onunla konuşması ilginç olmuş. Bu şekilde usta işi bir filmin yönetmenin kafasında şekillenirken nasıl etki altında kaldığı da görülüyor.

Ancak filmin vurucu noktalarından biri de sarışın tutkusu bilinen yönetmenin Vera Miles (**Jessica Biel**) ve Janet Leigh (**Scarlett Johansson**) ile olan ilişkisi. Vera Miles'i büyük bir yıldız yapmayı planlarken onun evlenmesini hazmedemeyen Hitchcock aynı şekilde hayatındaki diğer insanların da kendisine ihanet ettiğini düşünüyor. Burada oldukça başarılı ve yüksek egolu bir kişinin çevresindeki insanların özgür iradeleri olmadan onlara kendisinin biçtiği rolü kabullenmeleri gerektiği çok iyi yansıtılmış.

Filmin diğer hoş yanlarından biri bütün olumsuzluklar biraraya gelse de bir dehanın, savunduğu eserini nasıl başarıya ulaştıracağını göstermesi. Yani olumsuzluklardan etkilense dahi bunu fark ettirmeden, yaptığı planlarla istediğini elde etmesi.

Hem sinema tarihinin en iyi gerilim filmlerinden birinin perde arkasını, hem de filmin yönetmeniyle eşinin yıllarca süren evliliklerinin genel yapısını oldukça eğlenceli ve hoş bir biçimde anlatan *Hitchcock*, sinemaseverlerin izlemesi gereken bir yapım.

HITCHCOCK

Yönetmen: Sacha Gervasi

Senaryo: John J. McLaughlin, Stephen Rebello

Görüntü Yönetmeni: Jeff Cronenweth

Oyuncular: Anthony Hopkins, Helen Mirren, Scarlett Johansson, James D'arcy

Yapım: 2012, ABD

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kadınlar ve öldürücü tutkuları...

Ali Abaday 05.04.2013

 Kadınlar ve öldürücü tutkuları... Kimi zaman küçük intikamlar almak zevklidir. Sen hiç hayatında sana kötülük yapan birinden, o an gücün ona cevap vermeye yetmediği için kendince ufak bir intikam almadın mı? Mesela seni çok kızdıran patronunun kimi işlerini aksattığın olmadı mı? Ya da seni kıran babanın yemeğine fazladan tuz koymadın mı?

Hepimiz kendimizce bu küçük intikam oyunlarını oynarız. Bazense bu intikam oyunları büyür. İşte o noktada iş rayından çıkar ve geri dönülmesi neredeyse imkânsız olan bir sınır geçilmiş olur. **Brian De Palma**'nın Fransız *Crime d'amour*'dan uyarladığı **Passion/ Öldüren Tutku** bu tarz bir hikâyeyi anlatıyor.

Christine (**Rachel McAdams**) işinde deneyimli, başarılı ancak elemanlarına acı çektirmekten, onları küçük düşürmekten zevk alan bir müdürdür. Isabelle (**Noomi Rapace**) ise onun yanında çalışan, hırslı ve zeki bir asistandır. Christine Isabelle'e yakın davranmaktadır ancak erkek arkadaşı Dirk'ün (**Paul Anderson**) Isabelle ile birlikte olduğunu duyunca bunu hiç hoş karşılamaz.

Bu arada yeni bir reklam fikri için Isabelle yardımcısı Dani'ye (**Karoline Herfurth**) en sıkı kot pantolonunu giydirir ve arka cebine de videosu açık şekilde bir cep telefonu koyar. Dani'nin kalçalarına bakanları çeken film bir sosyal paylaşım sitesine yüklenir ve bir anda çok popüler olur.

Bu esnadan sonra yöneticiler Isabelle'in farkına varırlar. Ancak Christine yardımcısının kimi açıklarını bularak onu şirket içinde, bütün çalışanların önünde küçük düşürür. Bunun üzerine Isabelle depresyon ilaçları almaya başlar. Bir zaman sonra gelişen kimi olaylar herkesi farklı noktalara sürükler.

Brian De Palma *Öldüren Tutku*'da izleyiciyi sürekli şüpheye düşüren kimi akıl oyunları yaparken, yeni çağın kimi unsurlarını da filmde oldukça iyi kullanıyor. Mesela Isabelle'in Dani ile yaptığı kot pantolon denemesi oldukça bilinen bir olay. Kimi zaman *YouTube* gibi sosyal paylaşım sitelerine konan viral reklam videolarının oldukça popüler olması da öyle. Tabii işyerinde her noktada bulunan kameralar, çiftlerin kendi sevişmelerini kayda almaları gibi giderek normal görünen davranışlar filmin içinde oldukça iyi yerlere konuyor.

Öldüren Tutku'da eski Yunan tragedyalarında olduğu gibi bazı unsurlar önceden gösteriliyor. Misal Isabelle'in sinir krizi geçirdiği bir anda bunun güvenlik kamerası tarafından kaydedilmesi, bir zaman sonra onun kullanılacağını izleyiciye anlatıyor. Fakat bu gibi kimi noktaları görüp, filmin ilerisini tahmin etmeye çalışan seyirci bir noktadan sonra yanlış çıkarımlar yapmaya başlıyor.

Özellikle Isabelle'nin depresyon ilaçları almaya başlaması ve bu noktadan sonra kimi sahnelerde çekimlerin flulaşması, zamanın tutarlı olmaması önemli. Böylece De Palma izleyiciyi Isabelle'in o anki kafa yapısının içine sürüklüyor, olayları onun algısındaki gibi biraz sürreal gösteriyor.

Özellikle ikinci yarıdan itibaren zevkli bir polisiyeye dönüşen *Öldüren Tutku*, kimi noktalarda iç içe geçen olaylardan dolayı 2008 Belçika yapımı *Loft/ Çatı Katı* filmini anımsatıyor.

The Untouchables/ Dokunulmazlar, Carlito's Way/ Carlito'nun Yolu, Carrie/ Nefret Tohumu gibi sinema tarihine geçen filmleriyle bilinen Brian De Palma *Öldüren Tutku*'da 10 yıl önce çektiği *Femme Fatale/ Öldüren Kadın* gibi merkezinde tehlikeli kadınların olduğu bir hikâye sunuyor. Bunu yaparken seyirciyi şaşırtan, kimi zaman labirentlerde dolaşiyor hissi veren kurmacalar sunuyor.

ÖLDÜREN TUTKU/ PASSION

Yönetmen: Brian De Palma

Senaryo: Brian De Palma, Natalie Carter

Görüntü Yönetmeni: José Luis Alcaine

Oyuncular: Rachel McAdams, Noomi Rapace, Paul Anderson, Karoline Herfurth

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Yaşlı şerifin son imtihanı

Ali Abaday 19.04.2013

 Yaşlı şerifin son imtihanı Politikaya atılıp bir süre sinemaya ara veren ancak sonrasında *The Expendables/ Cehennem Melekleri* ile sinemaya dönme sinyalleri veren **Arnold Schwarzenegger** hayranlarının beklediği türde bir filmle beyaz perdede.

Kimi eleştirmenlerce neo-western türünde bir film olarak kabul edilen ***The Last Stand/ Geçit Yok***'un yönetmeniyse Güney Kore'nin son yıllarda yetiştirdiği önemli sinemacılarından **Jee-woon Kim**.

Şerif Ray Owens Arizona'nın Meksika sınırındaki küçük kasabası Sommerton Junction'da huzurlu bir hayat sürmektedir. Yıllar önce Los Angeles'ta görev alırken yaşadıklarını arkasında bırakmış, artık emekli olmayı planlamaktadır. Bu esnada FBI'in tutukladığı uyuşturucu baronu Gabriel Cortez (**Eduardo Noriega**) Las Vegas'ta nakledilirken kaçmayı başarır. Yanına da FBI ajanı Ellen Richards'ı (**Génesis Rodríguez**) rehine olarak alır.

FBI Cortez'i tekrar yakalamak için harekete geçer ve onun Meksika'ya kaçabileceği olası yolları tutar. Fakat araba kullanma konusunda oldukça iyi olan ve bir dönem yarışlara katılmış olan Cortez modifiye edilmiş Chevrolet Corvette C6 ZR1 kullanmaktadır. Yaptığı plan dâhilinde adamlarıyla birlikte her türlü engeli aşan Cortez'in önünde bir tek Şerif Owens ve yardımcılarının koruduğu Sommerton Junction kalır.

En son 10 yıl önce *Terminator 3: Rise of the Machines/ Terminatör 3: Makinelerin Yükselişi*'nde başrol alan Schwarzenegger yaşı ilerlemesine rağmen hayranlarının kendisini sevdiği şekillerdeki rollere dönmek istediğini söylemişti ve bunu da başarmış gibi.

Geçit Yok, Schwarzenegger'in ilk dönem filmlerine benzese de bazı ayrılan özelliklere de sahip. Öncelikle artık

sürekli hareket hâlinde bir kahraman yok. Öldürülen kişi sayısı daha az. Espriler daha fazla ve yan karakterlere de odaklanılıyor.

Schwarzenegger'in zaten filmde yardımcılarından birine söylediği; "*Gençken ben de heyecanlı şeyler yaşamak istiyordum ama şimdi bakınca bana çok uzak geliyor*" şeklindeki sözü, onun artık eski bir aksiyon yıldızı olduğunun kanıtı.

Schwarzenegger ile birlikte 80'lerin aksiyon yıldızlarından olan Bruce Willis ve Sylvester Stallone da son dönemde beyaz perdedeydiler. Ancak onlar yine bol bol aksiyonun içine giriyor, sayısız adam öldürüyorlardı. Bu açıdan bakınca *Geçit Yok* ile Schwarzenegger onlardan bir adım öne geçmiş durumda.

Komedi ile macerayı iyi harmanlamış olan *Geçit Yok*, kimi sahneleri gereğinden fazla uzun olsa da hoş bir aksiyon filmi. Tabii bir aksiyonun olmazsa olmaz kimi klişeleri mevcut. Bol bol kan akmasa da adam öldürmekten çekinilmiyor; yaşlılar üzerine kimi espriler yapılsa da filmin kahramanının kim olduğunu herkes biliyor ve federaller hâlâ beceriksizler.

Kıvamında aksiyon seven ve büyük beklentiye sahip olmayanlar *Geçit Yok*'tan hoşlanacaktır. Ancak *Zor Ölüm 6* ya da *Cehennem Melekleri* gibi bir film bekleyenlerin hayalkırıklığına uğrayacağını söylemek lazım.

GEÇİT YOK/ THE LAST STAND

Yönetmen: Jee-woon Kim

Senaryo: Andrew Knauer

Görüntü Yönetmeni: Ji-yong Kim

Oyuncular: Arnold Schwarzenegger, Forest Whitaker, Johnny Knoxville

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Gerçek kötülüğün yaşı olmaz

Ali Abaday 26.04.2013

 Gerçek kötülüğün yaşı olmaz Gerilim sineması denince çoğu sinemaseverin aklına gelen ilk isim **Alfred Hitchcock**'tur. Adı gerilim sinemasıyla özdeşleşmiş olan büyük ustanın etkilerini de kimi filmlerde görmek hâlâ mümkün. Bu duruma son örnek ise gösterime yeni gire **Stocker/ Lanetli Kan**.

Güney Koreli yönetmen **Park Chan-wook**'un İngilizce çektiği ilk film olan *Lanetli Kan* her ne kadar *Drakula*'nın yazarı **Bram Stocker**'ı çağrıştırsa ve senarist **Wentworth Miller** ilk başta Stocker'dan esinlendiğini söylese de bir vampir filmi değil. Bir aile draması tadında olan yapım, son dönemde sinemalara gelen belki de en iyi gerilim filmi.

India Stocker (**Mia Waskisowska**) 18. doğum gününde oldukça kötü bir haber alır ve dünyası altüst olur. Birlikte ava çıktıkları, herkesten çok sevdiği babası Richard (**Dermot Mulroney**) bir trafik kazasında can vermiştir. Ani iniş ve çıkışları olan annesi Evelyn (**Nicole Kidman**) ile katıldığı cenaze töreninde hiç tanımadığı, sürekli seyahatte olduğu söylenen gizemli ve karizmatik amcası Charlie (**Matthew Goode**) ile tanışır.

Charlie bir süre India ve Evelyn ile kalacağını söyler. İlk başta Charlie'nin varlığı India'ya biraz garip gelir. Annesiyse bu etkileyici adamın çekimine kapılmış gibidir. India bir sabah evin kâhyası Bayan McGarrick (**Phyllis Somerville**) ile Charlie'nin tartıştığını görür. Ancak bu tartışmadan sonra McGarrick bir daha ortalarda gözükmez. Charlie onun şehirden ayrıldığını söyler.

Bu arada cenaze için şehre gelmiş olan büyük hala Gwendolyn (**Jacki Weaver**) Evelyn'e Charlie hakkında bir şeyler söylemek istemektedir fakat Evelyn buna izin vermez. Çoğu insanın duyamayacağı kadar kısık sesleri duyan, çok küçük ayrıntıları bile gören India bir yandan amcasının varlığına alışmaya, bir yandan da okulda yaşadığı sorunlarla baş etmeye çalışmaktadır.

"İntikam" üçlemesiyle adını geniş kesimlere duyuran Park Chan-wook kimi sahnelerde Hitchcock'a atıflar yaptığı oldukça belli olan filmi *Lanetli Kan*'da izleyiciyi şaşırtmayı oldukça iyi beceriyor.

Yazıya devam etmeden bir uyarıda bulunmakta yarar var. Yazının bu noktasından sonrası kimi sinemaseverler ve Hitchcock hayranları için spoiler olabilir.

Wentworth Miller senaryoyu yazarken özellikle Hitchcock'un kendisinin en sevdiği filmi olarak nitelendirdiği *Shadow of a Doubt/ Şüphelinin Gölgesi*'nin etkisinde kaldığı açık. Zaten senarist de bunu saklamıyor. Hatta iki filmde de amcanın adının Charlie olması tesadüf değil.

Alice in Wonderland/ Alice Harikalar Diyarında'dan tanıdığımız Mia Waskisowska ile Matthew Goode'nin uyumu sayesinde, ikilinin arasında yaşanan hafif gerilimli ilişki perdeye oldukça iyi yansıyor. Özellikle India ile Charlie'nin birlikte piyano başına oturdukları sahne filmin en hoş bölümlerinden biri.

Lanetli Kan belli bir esrar perdesi etrafında yürüyor. Seyirci bir taraftan sürekli o esrarı çözmek için uğraşır, kimi ipuçlarını birleştirse de Park Chan-wook'un ustalığı sayesinde filmin ne temposu düşüyor ne de merak edilen sorular filmin sonuna kadar cevap buluyor.

Filmi en iyi anlatan sahne sanırım India'nın resim dersinde geçen bölüm. Bu sahne filmin genelini oldukça iyi özetliyor.

Roman Polanski *Rosemary's Baby/ Rosemary'nin Bebeği* filminde sürekli seyirciyi diken üstünde tuttuğu hâlde, filmin bir sahnesi hariç hiçbir korku ögesini kullanmamıştı. Bu tür bir yaklaşım *Lanetli Kan*'da da mevcut. Sürekli bir şey olacak hissiyatı ve beklentilerin kimi noktalarda boşa çıkması ya da yaratılan sürprizler sayesinde film izleyiciyi sürekli tetikte tutuyor. Tabii *Rosemary'nin Bebeği*'nden farklı olarak bazı kanlı sahneler mevcut ama onlar da son dönem filmleriyle kıyaslanınca oldukça az.

İstanbul Film Festivali'nde kimi sinema severlerin izleme olanağı bulunduğu *Lanetli Kan* son dönemin en iyi gerilim filmlerinden biri. Gerilim filmlerinden hoşlananlar, Park Chan-wook ve Alfred Hitchcock hayranları, bir de **Çağatay Yaşmut**'un yeni **Başkomiser Galip** kitabını bekleyenler *Lanetli Kan*'ı seveceklerdir.

Yönetmen: Park Chan Wook

Senaryo: Wentworth Miller

Görüntü Yönetmeni: Chung-hoon Chung

Oyuncular: Mia Wasikowska, Matthew Goode, Nicole Kidman, David Alford

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Önemli olan zırhın içindeki

Ali Abaday 03.05.2013

 Önemli olan zırhın içindeki Çizgiroman hayranları için son yıllar rüya gibi geçiyor. *X-Men*, *Batman*, *Örümcek Adam* filmleri derken, **Marvel** 2008'de *Iron-Man/ Demir Adam* ile başlayan ve aynı yıl *Hulk* ile devam ettiği *Avengers/ Yenilmezler* planını geçen bir başarıya ulaştı. Tabii ki bu başarıdan önce *Yenilmezler*'e emel olması için *Thor*, *Captain America/ Kaptan Amerika* ve bir *Demir Adam* filmi daha beyaz perdede izleyicisiyle buluşmuştu.

Hem eleştirmenler hem de seyirciler tarafından beğeniyle karşılanan *Yenilmezler*, bir buçuk milyar doların üzerinde bir hâsılat elde ederek tüm zamanların en çok kazanan üçüncü filmi oldu. Bu başarının ardından gelecek ilk film merakla beklenirken, Marvel yine grubun en popüler karakteri *Demir Adam* serisine devam etmeye karar verdi.

Yönetmen koltuğuna ise *Lethal Weapon/ Cehennem Silahı* serisinden tanınan **Shane Black** oturdu. **Demir Adam-3**'te bu sefer *Avengers*'ta yaşanan olayların ardından psikolojik sorunlar yaşayan Tony Stark'ın esasında kim olduğu, Demir Adam kıyafeti olmadan ne kadar kahraman olduğu incelenirken, yine aksiyon dozu yüksek tutuluyor.

Tony Stark (**Robert Downey Jr.**) New York'ta yaşanan büyük çatışmadan sonra Malibu'daki evine geri dönmüştür. Ancak yaşadığı olaylar, özellikle de solucan deliğinin onu yutmaması ve bunu açıklayamaması kimi psikolojik sorunlar yaşamasına neden olmaktadır. Uykusuzluk sorunu çeken Stark evinde yeni demir adam kıyafetleri üretmeye başlamış, ayrıca elbiselerin teknolojisini geliştirmeye çalışmaktadır. Stark'ın kız arkadaşı Pepper Potts (**Gwyneth Paltrow**) da Stark şirketlerinin başına geçmiştir.

Bu arada Mandarin (**Ben Kingsley**) adında bir terörist Amerika'nın yurtdışındaki kimi üslerine saldırmakta ve saldırıların giderek büyüyeceği sinyali vermektedir. Mandarin son saldırısında ABD'yi hedef almış, Stark'ın yıllarca hem koruması hem de dostu olmuş olan Happy Hogan (**Jon Favreau**) yaralamıştır. Bunun üzerine Stark, onu düelloya davet eder ancak Mandarin'in adamları onun evine saldırarak karşılık verir.

Demir Adam serisinin son filminde bu sefer Tony Stark'ın geçmişinin yol açtığı kimi olayları izliyoruz. Serinin ikinci filminde, Demir Adam babasına kadar uzanan bir olaylar zinciri sebebiyle Ivan Vanko (**Mickey Rourke**) ile karşı karşıya gelmişti. Bu sefer ise, kendisinin geçmişte yaptıkları yüzünden hayata başka bir şekilde bakmaya başlayan Aldrich Killian (**Guy Pearce**) ve bir gecelik ilişki yaşadığı bilim kadını Maya Hansen (**Rebecca Hall**) Mandarin dışında Stark'ı zorlayan kişiler.

Shane Black Hollywood'da özellikle aksiyon sahneleriyle bilinen senarist ve yönetmendir. Bir röportajında "Her beş sayfada bir kan akıyorsa, bir araba havaya uçmuyorsa benim filmim değildir" türünden beyanat veren yönetmen bu uygulamayı devam ettiriyor ancak psikolojik sorunlara da el atıyor.

Tony Stark bir yandan Mandarin ile uğraşırken, diğer yandan sevgilisi Pepper'ın zarar görmesini istemiyor ve en önemlisi ilişkilerinin sağlıklı yürümesi için çaba gösteriyor. Ancak yaşadığı psikolojik sorunlar ilişkiyi zora sokuyor, ki bu da Demir Adam olarak çözülebilecek bir sorun değil.

Ayrıca, evinden oldukça uzakta ve zırhı çalışmazken başının çaresine bakması gerekiyor. *Demir Adam-3*'ün en ilginç yanlarından birisi de bu. Kıyafet hakkında oldukça fazla espri yapılması ve genelde kıyafetlerin sorun çıkarması. Bu durumda Tony Stark'ın zekâsı ön plana çıkıyor. Gerçi elbiseyi yapan, çoğu icadın mucidi olmasını sağlayan zaten bu muazzam zekâsı ama, bu filmde sorunları aşarken her zamankinden daha fazla kafasını kullanması gerekiyor.

Özellikle kimi sahnelerde kıyafetin içinin boş olması, esasında tüm olayın Tony Stark'ta olduğunu gösteren hoş metaforlardan biri.

Black ile Robert Downey Jr. ile iyi bir ikili olduğu söylenebilir. Zaten ikili daha önce *Kiss Kiss, Bang Bang* filminde birlikte çalışmışlardı. Ayrıca pek bilinmese de Demir Adam'ın ilk filminde Tony Stark'ın repliklerini Black yazmıştı.

Filmde oldukça ilginç sürprizler de mevcut. Kimisi hayranların hoşuna gidecekken, bazılarının büyük hayal kırıklığı yaratabileceğini söylemekte ise yarar var. Yine de seyri hoş bir film *Demir Adam-3*.

Zaten çizgiroman uyarlamalarında *Superman returns/ Süperman Dönüyor*'da Bryan Singer'ın açıkladığı gibi bir sorun mevcut. Kahramanın tüm sorunların üstesinden geleceği ve rakibini alt edeceği biliniyor, bu durumda ona kendisiyle ilgili, çözüp çözemeyeceği tam belli olmayan sorunlar vermek lazım. *Demir Adam-3* de, bir bakıma Tony Stark'ın başında böyle sorunlar ve bunları çözmek için elinde sadece kullanabileceği tek şey zekâsı.

DEMİR ADAM-3/ IRON MAN-3

Yönetmen: Shane Black

Senaryo: Drew Pearce, Shane Black

Görüntü Yönetmeni: John Toll

Oyuncular: Robert Downey Jr, Gwyneth Paltrow, Don Cheadle, Jon Favreau

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Hayat sadece bir kere yaşanır

Ali Abaday 10.05.2013

Hayat sadece bir kere yaşanır Geçmişe dönüp baktığımızda ne zaman gerçekten mutlu olduğumuzu hissedebiliyor muyuz? Yoksa mutluluk daha yaşamadığımız bir zamanda mı? Geçmişte yaşarken mutlu olduğumuzu hissettiğimiz anların ne kadarı gerçek mutluluk anlarıydı? Bir melek gelse ve o mutluluk anlarından birini sonsuza kadar yaşayacaksın deseydi, hangi ânı seçerdik.

Harmony Korine'in hem yazıp hem de yönettiği ***Spring Breakers/ Bahar Tatili*** bu sorulara cevap vermiyor, ancak gençliğin o kendisine özgü, kanın delice aktığı anlarında dört genç kızın biraz farklı hikâyesini perdeye taşıyor.

Faith (**Selena Gomez**), Brit (**Ashley Benson**), Cotty (**Rachel Korine**) ve Candy (**Vanessa Hudgens**) dört arkadaşdır ve bahar tatillerinde Florida'ya gitmek istemektedirler. Ancak bunun için paraları yoktur. Bir akşam öğretmenlerinin arabasını çalıp bir lokantaya girerler. Cotty arabada Brit ve Candy'i beklerken iki kız da bir çekiç ve oyuncak tabanca ile lokantayı soyar.

Dört kız bu olayın ardından Florida'ya gider ve çılgın partilerde eğlenmeye başlar. Kumsalda başlayan partiler neredeyse hiç bitmemekte ve sürekli devam etmektedir. Bu partilerde alkol, uyuşturucu ve müzik gençleri kendinden geçirmektedir.

Florida'ya geldikten sonra kızlar içlerinde dinî inancı en fazla olan Fiath'e soygunu anlatırlar ve ardından uyuşturucu kullandıkları için tutuklanırlar. Mahkemenin belirlediği kefaletiyse ödeyecek paraları yoktur. Onları hapisten Alien (**James Franco**) isimli bir rapçi kurtarır. Alien aynı zamanda gangsterdir ve uyuşturucu satmaktadır.

Faith bu noktadan sonra eve dönmek istese de diğerleri Alien ile kalmayı istemektedir. Alien de onların kendisinin ruh eşleri olduğunu düşünmektedir. Bu arada Alien ile aynı bölgede uyuşturucu satan Big Arch (**Gucci Mane**) arasında rekabet vardır.

Bahar Tatili dört genç kızın bir haftalık Florida kaçamağını konu alırken, gençlerin özellikle Amerika'da parti üniversiteleri olarak bilinen okullarda nasıl zaman geçirdiklerini, burada hayatın nasıl olduğunu inceliyor.

Film boyunca kimi replikler tekrar ediliyor, bazı sahneler hızla geçerken sonradan geri dönüşlerle o sahneler tamamlanıyor. Korine bunun özellikle uyuşturucu etkisini filme yansıtmak için yapıldığını söylüyor. Tekrarlanan replikler ise gençlerin kumsallarda dinlediği elektronik müzik gibi, arka arkaya aynı söz ve müziğin devamı.

Alkolün su gibi aktığı partilerde grubun ahlakını Faith temsil ediyor ancak olayların büyümesine yakın o gruptan ayrılıyor. Bir nevi o gittikten sonra her şeyi yapmak daha kolaylaşıyor.

Selena Gomez filmin masum kızını oynayarak hayran kitlesini üzmüyor. Fakat filmin esas dikkat çeken, altın dişleri ve konuşma şekliyle James Franco. Zaten onu izleyen eleştirmenler rapper bir Scarface gördüklerini söylüyorlar.

Kızlar Florida'da bir filmin içinde, kendilerine hiçbir şey olmayacakmış, sanki bilgisayar oyunlarındaki gibi ölseler de yeniden hayata başlayacaklarmış gibi yaşıyorlar. Bu, o yaştaki çoğu genç için olası bir durum. Yeni elde edilen özgürlüklerin kendilerini nasıl bir kafese kapattığını anlamadan yaşamak. Ancak bunun biraz da illüzyon olduğunu fark etmek, filmin içindeyken oldukça zor.

Bikini kızlar ve mayolu genç erkeklerin bolca görüldüğü, ara ara sertleşen, James Franco'nun oldukça iyi bir oyunculuk çıkardığı film, kimi açılardan *Easy Rider* filmini anımsatıyor. Ancak iki film arasındaki kimi farklar

kuşaklar arasındaki değişimi de ortaya koyuyor.

BAHAR TATİLİ/ SPRING BREAKERS

Yönetmen: Harmony Korine

Senaryo: Harmony Korine

Görüntü Yönetmeni: Benoît Debie

Oyuncular: James Franco, Selena Gomez, Vanessa Hudgens, Ashley Benson

Hadi Beyaz Saray'ı işgal edelim

Yıllardır başta Hollywood filmleri olmak üzere kimi yapımlarda Beyaz Saray'a saldırılar olur. *Superman-2*'de Kripton'dan kurtulan General Zod (**Trence Stamp**) ve yardımcıları önce Beyaz Saray'ı işgal ederken, *Independence Day/ Bağımsızlık Günü*'nde uzaylılar Beyaz Saray'ı havaya uçuruyordu. **Tim Burton**'ın *Mars Attacks/ Çılgın Marslılar*'ı Beyaz Saray'ı işgal edenler grubuna dâhil olurken, *X-Men-2*'de süper kahramanlar sadece ABD Başkanı'nı uyarmak için Beyaz Saray'a giriyorlardı. Tabii öncesinde Nightcrawler (**Alan Cumming**) Başkan'a saldırmaya çalışmıştı.

Antoine Fuqua'nın yönettiği **Gerard Butler**, **Aaron Eckhart**, **Morgan Freeman** ve **Angela Bassett** gibi usta oyuncuların kadrosunda yer aldığı **Olympus Has Fallen/ Kod Adı: Olympus**'da ise bir grup terörist Beyaz Saray'ı ele geçirmeye çalışıyor ama önlerinde Gerard Butler'in canlandırdığı bir ajan Mike engeli var.

Eski bir özel kuvvetler askeri olan Mike Banning (Gerard Butler) Gizli Servis'ta çalışmakta ve ABD Başkan'ı Benjamin Asher'in (Aaron Eckhart) en yakın koruması olarak her durumda ona yardım etmektedir. Bir yılbaşı akşamı Kamp David'den ayrılan Başkan ve ailesi yolda trafik kazası geçirir. Mike Başkan'ı kurtarır ama bu sıra First Lady (**Ashley Judd**) ölür. Başkan bundan Mike sorumlu tutar ve onu kendi koruma görevinden uzaklaştırır.

Aradan altı ay geçer. Kuzey ve Güney Kore arasında tansiyon giderek artmaktadır. Başkan Güney Kore Başbakanı Lee Tae-Woo (**Keong Sim**) ile görüşmektedir. Bu esnada Washington semalarında beliren bir kargo uçağı kendisini inişe geçirmek isteyen savaş uçaklarını düşürdükten sonra halka ateş etmeye başlar. Bu esnada bir grup intihar bombacısı Beyaz Saray'ın bahçesine bakan çitleri havaya uçurur.

Mike insanlara yardım etmeye çalışırken teröristlerin Beyaz Saray'a girdiğini görür. Teröristler Beyaz Saray'ı ele geçirirler ve içerideki herkesi rehine olarak alırlar. Artık Beyaz Saray eski Kuzey Koreli terörist Kang Yeonsak (**Rick Yune**) ve ekibinin elindedir. Beyaz Saray, kod adıyla Olympus düşmüştür ama Kang'ın hesaba katmadığı bir durum vardır; Rick Beyaz Saray'a girmiştir.

Klasik kahraman ABD'li ve kötü dış düşman konusundaki *Kod Adı: Olympus*, Kuzey Korelileri büyük tehdit gibi gösteren ilk yapımlardan biri. Soğuk Savaş yıllarında komünistler, sonrasında Arap teröristler derken artık ABD'nin yeni düşmanlarından biri de Kuzey Koreli teröristler.

Yakın bir zamanda gösterime girecek olan *White House Down/ Beyaz Saray Düştü* ile aynı konuya sahip olan filmde, oldukça komik bir saldırıyla teröristler Beyaz Saray'ı ele geçiriyor. Komik zira uçuşa yasak bölgede bir kargo uçağı alçak uçuş yaparken, makineli tüfekler gizlenmiş araçlar Beyaz Saray'ın etrafını çevreliyor. Sanki bir bilgisayar oyununda en basit seviyede bir işgal canlandırılıyor. Ve bu kadar profesyonel ekip içeri bir kişinin sızmasını engelleyemiyor.

Kod Adı: Olympus'un Başkanı Benjamin'in Bağımsızlık Günü'ndeki ABD Başkanı Thomas J. Whitmore ile kimi benzerlikleri de mevcut. Gerçi Benjamin gibi savaş kahramanı değil ancak o da eşini kaybediyor ve kızı için her şeyi yapmaya hazır. Ve sonuçta ne kadar rehin durumunda olsa da kahraman bir ABD başkanı.

Kod Adı: Olympus her ne kadar oldukça iyi isimleri bünyesinde barındırsa da basit bir aksiyon olmaktan öteye geçemiyor. Yine de aksiyonseverler izlemek isteyebilir.

KOD ADI: OLYMPUS/ OLYMPUS HAS FALLEN

Yönetmen: Antoine Fuqua

Senaryo: Antoine Fuqua

Görüntü Yönetmeni: Conrad W. Hall

Oyuncular: Gerard Butler, Melissa Leo, Morgan Freeman, Aaron Eckhart

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Altıncı viteste hız ve öfke

Ali Abaday 24.05.2013

 Altıncı viteste hız ve öfke Yaklaşık 12 yıl önce çekilen ilk **The Fast and the Furious/ Hızlı ve Öfkeli** filminde gizli polis Brian O'Conner'in (**Paul Walker**) oldukça iyi araba süren ve çeşitli yasadışı işlere karışan Dominic Toretto (**Vin Diesel**) ve ekibini yakalama mücadelesini izlemiştik. Aradan 12 yıl ve beş film geçti. Bu sürede neredeyse dünyanın büyük bölümünde devam filmleri çekildi.

Hızlı ve Öfkeli-5'in sonunda özel ajan Luke Hobbs (**Dwayne Johnson**) Dominic'in eski kız arkadaşı Letty Ortiz'in (**Michelle Rodriguez**) yaşadığını ve oldukça iyi eğitilmiş askerî bir grupla askerî teçhizatlar çaldığını öğrenmişti. Yeni filmde Hobbs bu ekibi yakalamak için Dominic ve ekibinden yardım istiyor. Ancak son seferinde Rio'da oldukça iyi bir soygun gerçekleştirmiş olan ekip kendi hayatlarını yaşamaktadırlar.

Brian ve Mia'nın (**Jordana Brewster**) Jack adında bir oğlu olmuştur, Han (**Sung Kang**) ve Gisele (**Gal Gadot**) Tokyo'ya taşınmıştır, Roman (**Tyrese Gibson**) ve Tej (**Chris Bridges**) ise lüks içinde yaşamaktadır. Dominic'in çağrısıyla biraraya gelen ekip tüm suçlarının silinmesi karşılığında Hobbs ile çalışmayı kabul ederler.

Letty artık eskiden İngiliz özel harekât askeri olan Owen Shaw (**Luke Evans**) için çalışmaktadır. Shaw ve ekibi Londra'dadır ve burada bir soygun yapmayı planlamaktadırlar. Hobbs'un yardımıyla ekip Shaw'a yapılacak bir baskını izlemeye gider. Ne var ki bu bir kandırmacadır ve Shaw'ın adamları o sırada Interpol binasını soymaktadırlar. Brian, Han, Gisele, Roman ve Tej soygunun olduğu yere gider, Dominic ve Hobbs ise Shaw'ı izlemek için kalır.

Shaw baskından kurtulur ancak peşine Dominic takılmıştır. Shaw Letty'nin yardımıyla Dominic'ten kurtulur. Dominic ise Letty ile konuşmaya çalışsa da Letty hiç çekinmeden onu vurur. Kısa bir süre sonra Shaw'ın bir bölgenin tamamen elektriklerini kesecek bir alet yapmaktadır. Daha önce soyguncular ve polisle çatışmış olan ekip ise bu sefer oldukça deneyimli ve iyi eğitilmiş bir ekiple karşı karşıya olduklarını anlar.

Önceki *Hızlı ve Öfkeli* filmleri gibi serinin altıncı filmi de oldukça maceralı bir hikâyeye sahip. Tabii artık *Hızlı ve Öfkeli* dendiğinde akla gelen hızlı ve güzel arabalar ile hoş kadınlar da bu filmde mevcut.

Yine de seriye bakınca giderek artan bir zorluk derecesi görmek mümkün. Öncesinde basit soygunlar ve araba yarışlarıyla ilgiliyen artık daha profesyonel ekiplerle çatışan, daha ciddi sorunlarla karşılaşılacak bir durum var.

Hızlı ve Öfkeli-6'yı izlerken daha önceden çekilen ve seriden biraz bağımsız gibi duran olayların artık bağlandığını, kimi bilinmeyen ya da boşlukta kalan sorunların da doldurulduğunu görüyoruz. Fakat her seferinde artan bir macera ve zorluk seviyesinin nereye kadar gideceği, nerede doyuma ulaşacağı henüz belli değil. Daha önceki filmlerde olduğu gibi bu filmde de bitişteki jeneriğin ardından gelen sahne yedinci filmin habercisi.

Hızlı ve Öfkeli-6'da artık yasadışı yarışların yerini silahlar ile patlamaların aldığı kesinleşiyor. Bununla birlikte abartıyı zorlayacak, filme kendisini kaptıran seyircilerin bile bir an gerçek dünyaya döneceği sahneler mevcut. Ancak ne olursa olsun serinin hayranları bu filmi de çok seveceklerdir çünkü isteyecekleri her şey fazlasıyla mevcut.

HIZLI VE ÖFKELİ-6/ FAST & FURIOUS-6

Yönetmen: Justin Lin

Senaryo: Chris Morgan

Görüntü Yönetmeni: Stephen F. Windon

Oyuncular: Dwayne Johnson, Vin Diesel, Paul Walker, Luke Evans

***

Aşkın gücünün de sınırları vardır

Aşk yüzerine yapılan çoğu sanat eserinde onun gücünün hiçbir sınır tanımayacağı, gerçekten birbirine âşık olan çiftlerin her daim birlikte olacakları söylenir. Aşkın gücü öyle kuvvetlidir ki, ne dağlar, ne yollar ne de kötü kalpli kişiler onun önünde durabilir. Ve romantik filmler genelde mutlu sonla biter. Pek çok kişi de mutlu sondan sonrasını sorgulamaz.

Lee Toland Krieger'in yönettiği başrollerinde **Rashida Jones** ve **Andy Samberg**'in rol aldığı ***Celeste and Jesse Forever/ Vazgeçmem Senden*** ise oldukça mutlu bir çiftin ayrılık dönemlerinde yaşadıklarını anlatıyor. Ve seyirciye mutlu sondan sonra olabilecekleri de gösteriyor.

Celeste (Rashida Jones) ve Jesse (Andy Samberg) üniversitede tanışmış, birbirlerinin hem en büyük aşkı hem de en yakın dostu olmuşlardır. İkili mutlu beraberliklerini evlilikle tamamlamıştır ancak bu evlilik iyi yürümemiş, Celeste ve Jesse ayrılma kararı almıştır. Ayrılmaya karar vermiş olsalar da ikili tüm günlerini birlikte geçirmekte,

Jesse evlerinin arkasındaki garajda kalmaktadırlar. Zaten bütün umudu çok sevdiği Celeste'nin ona döneceği zamandır.

Celeste ortağı Scott (**Elijah Wood**) ile bir medya şirketine sahiptir ve burada trend analisti olarak da çalışmaktadır. Jesse ise işsiz bir tasarımcıdır ve iş bulmak için de çok çabalamamaktadır.

Celeste ve Jesse'nin üniversiteden arkadaşları olan Beth (**Ari Graynor**) ve Tucker (**Eric Christian Olsen**) bu durumun garip olduğunu söylemektedirler. Sonunda Jesse başka kişilerle görüşmeye başlar. Ancak ikili alkollü oldukları bir gece birlikte olurlar. Jesse bunun barışmalarının işareti olarak düşünse de Celeste aynı düşüncede değildir. İş gezisine çıkan Celeste sonrasında Jesse'yi arasa da ulaşamaz ve geri döndüğünde yaptığı hatayı anladığını söylemek isterken Jesse ona yeni kız arkadaşı Veronica'nın (**Rebecca Dayan**) hamile olduğunu açıklar.

Vazgeçmem Senden çoğu yönüyle 2009 yılında çekilen *500 Days of Summer/ Aşkın 500 Günü* filmini anımsatıyor. Ancak ondan farklı olarak bu sefer kadın tarafına odaklanıyor. Film boyunca Celeste'nin yaşadıklarını görüyoruz. Daha çok ayrılığı kabullenme safhasını. Zira Jesse hamile sevgilisiyle normal bir yaşam sürüyor.

Ayrılık her zaman zor bir karardır ve esas zorluğu hayatınızda olmasına alıştığınız kişinin gidişinden sonra ortaya çıkan boşlukla mücadele ederken ortaya çıkar. Tanıştığınız, görüşmeye başladığınız kişiler asla o boşluğu tam dolduramaz çünkü o boşluğu dolduracak özellikler sadece bir kişide vardır.

Vazgeçmem Senden'de de bu durum iyice ortaya çıkıyor. Celeste ne kadar başka erkeklerle görüşse de asla Jesse gibi birini bulamıyor. Bunun da nedeni ikilinin birlikte büyümüş ve ortak bir dil geliştirmiş olmaları. İkisinin bildiği o dili başkaları konuşmadığı için Celeste giderek zorlanıyor.

Vazgeçmem Senden esasında bir bakıma *Aşkın 500 Günü*'nün tamamlayıcısı gibi. Onun kadar dokunaklı ve eğlenceli. Ancak en büyük farkı izleyicinin Celeste ve Jesse'nin yeniden biraraya gelmesinin pek de mümkün olmayacağını bilmesi. Ancak Celeste'ye bakarken kimi zaman bizim de yaşadığımız aşk acıları ve zor olan toparlanma süreci akla geliyor.

Hoş bir romantik komedi izlemek isteyenler ya da aşk acısının hiç bitmeyeceğini düşünenler *Vazgeçmem Senden*'den hoşlanacaklardır.

VAZGEÇMEM SENDEN/ LOVE IS ALL YOU NEED

Yönetmen: Lee Toland Krieger

Senaryo: Rashida Jones, Will McCormack

Görüntü Yönetmeni: David Lanzenberg

Oyuncular: Rashida Jones, Andy Samberg, Elijah Wood, Emma Roberts

jpardaillan@gmail.com

'Kurt sürüsü' yeniden birarada

Ali Abaday 31.05.2013

 'Kurt sürüsü' yeniden birarada Çok yakın üç arkadaşın bekârlığa veda partisi için Las Vegas'a gitmeleriyle başlayan, ertesi gün ise içlerinden birinin kayıp olması ve diğerlerinin gece hakkında hiçbir şey hatırlamaması temeline dayanan *Hangover/ Felekten Bir Gece* beklenmedik bir ilgiyle karşılaşmıştı.

Yapımcıları ve oyuncularını da şaşırtan bu başarı üzerine serinin devam filmi çekilmişti. Hatta *Felekten Bir Gece* öyle bir duruma geldi ki ardından yetişkinlere yönelik, cinsel içerik ve küfür barındıran komediler yeniden popüler oldu. Serinin son filminde ekip yine yeniden biraraya geliyor ancak bu sefer bekârlığa veda partisi yok.

Bangkok'ta hapishanede tutuklu bulunan Leslie Chow (**Ken Jeong**) çıkan bir isyanı kullanarak kaçmayı başarır. Bu esnada ABD'de Alan (**Zach Galifianakis**) satın aldığı zürafayı eve götürürken alçak bir köprüye aldırılmaz, kafası kopan zürafa yüzünden 20 araçlık bir kaza oluşur. Alan'ın yetişkin olmasına karşın çocuk gibi davranmasından bıkan babası Sid (**Jeffrey Tambor**) onunla tartışırken kalp krizi geçirir ve ölür.

Cenazeden sonra biraraya gelen Phil (**Bradley Cooper**), Stu (**Ed Helms**) ve Doug (**Justin Bartha**) Alan'ın, tedavisini bıraktığı için daha kötü olduğunu öğrenirler. Aile ve arkadaşlarıyla yapılan bir toplantı sonrası Alan Arizona'da bulunan bir rehabilitasyon merkezine gitmeyi kabul eder. Tabii bu yolculukta "**kurt sürüsü**" dediği arkadaşları da onunla gelecektir.

Ekip Arizona'ya giderken Marshall (**John Goodman**) ve adamları tarafından kaçırlılır. Marshall zamanında bir Arap şeyhinden 42 milyon dolarlık altın çalmıştır. Ne var ki bu altınlar yolda iki araç tarafından götürülürken biri Chow tarafından kaçırılmıştır. Chow'un konuştuğu tek kişi Alan olduğu için Marshall Doug'u yanına alır ve kendisine altınlarını geri getirmesi için ekibi serbest bırakır.

Doug'u kurtarmak için üç günü olan ekip, Chow'u nereden bulacaklarını düşünürken Alan Chow'dan geldiğini sandığı bir elektronik postayı gösterir. Chow Alan'a Meksika'da olduğunu haber vermiştir.

Felekten Bir Gece'nin ilk bölümü gerçekten beklenmedik sahneler ve sıkı bir mizah anlayışına sahip olduğu için oldukça beğenilmişti. İkinci film birincinin devamı gibiydi. Aradaki tek fark olayların Las Vegas değil Bangkok'ta geçmesiydi. Ne var ki üçüncü film, bir nevi ilk filmin başarısından yararlanmak için çekilen, suyunun suyu denecek türde bir yapım.

Alan'ın yaptığı çocukça hareketler ya da kendine özgü mantığını kullanması, Stu'nun başına gelenler, Doug'un yine bütün ekipten ayrı olması alışıldık konular. Bununla birlikte bir-iki sahnedeki espriler komik ancak bütün filmi kurtaracak düzeyde değil.

Yönetmen **Todd Phillips** hayranlarının merakla beklediği son film hakkında oldukça ketum davranmış ve pek de konusu hakkında bilgi vermemişti. Zaman içinde oyuncu kadrosu toplanırken ilk filminden tanıdık kişilerin de bulunması ve bazı sahnelerin Las Vegas'ta çekilmesi akıllara acaba aynı çılgınlıkta bir film mi geliyor sorusunu getirmişti.

Görünen o ki Phillips'in kimi açıklamaları ve saklamalarının arkasında pek de bir şey yokmuş. Yine de bilinen bir gerçek var ki o da *Felekten Bir Gece-III*'ün hayranları tarafından izleneceği ve belki de yine fena bir hâsılat

elde etmeyeceği.

Ancak keşke Phillips filmin sonunda fragmandan sonra eklediği küçük bölümü *Felektan Bir Gece-III*'ün ana konusu yapsaydı. Böylece alışılan tarzda olsa da yine de seyirciyi iyi güldürecek bir film çekilmiş olurdu.

FELEKTEN BİR GECE-III/ THE HANGOVER-III

Yönetmen: Todd Phillips

Senaryo: Todd Phillips, Craig Mazin

Görüntü Yönetmeni: Lawrence Sher

Oyuncular: Bradley Cooper, Ed Helms, Zach Galifianakis, Justin Bartha

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Belki Emek'te izleriz 'Uzay Yolu'nu

Ali Abaday 07.06.2013

 Belki Emek'te izleriz 'Uzay Yolu'nu Bazen bir sinema filmi üzerine yazı yazmak çok zor gelir. Bu sefer de öyle benim için, çünkü aklım ve kalbim Taksim Gezi Parkı ile başlayıp tüm ülkeye yayılan hareketleyken **Star Trek: Into Darkness/ Uzay Yolu: Bilinmeze Doğru**'yu yazmaya çalışacağım. Ve biliyorum ki bu yazıyı okusun okumasın, çoğu sinemasever de sinema yerine ya gösterilere katılacak ya da ne olduğunu öğrenmek için televizyonu başında olacak.

J. J. Abrahams'ın ellerinde yeniden hayat bulan *Uzay Yolu* serisi ilk filmde yaratılan alternatif dünyada yine macera dolu ve orijinal seriyi hatırlatacak bir şekilde maceralarına devam ediyor.

Atılgan mürettebatı Nibiru sisteminde ilkel bir kabilenin yaşadığı dünyada patlayacak volkanı etkisiz hâle getirmek için görevlendirilmiştir. Ne var ki Kaptan James T. Kirk (**Chris Pine**) ve Doktor McCoy (**Karl Urban**) yerliler tarafından hoşça karşılanmazken, Spock (**Zachary Quinto**) Volkan'ın içine girerek onu etkisiz hâle getirecek makineyi harekete geçirir. Ancak onu kurtaracak olan mekikle ilişkisi kesilmiştir. Kaptan Kirk emirlere karşı gelerek onu son saniyede Volkan'ın içinden ıslırlar.

Dünya'ya döndükleri zaman Kirk ve Spock'ın ifadeleri birbirini tutmaz ve Amiral Christopher Pike (**Bruce Greenwood**) Kirk'e ikinci bir şans vermek için yanına birinci subay olarak atanmasını sağlar. Bu esnada filonun eski komutanlarından John Harrison (**Benedict Cumberbatch**) Londra'da gerçekleşen çok önemli bir terör saldırısının tek şüphelisi.

Filo komutanları hep birlikte toplanır ve bu saldırı sonrası ne yapacaklarını kararlaştırırken Harrison'ın saldırısına uğrarlar. Pek çok komutan ve Amiral Pike saldırı sonucu hayatını kaybeder. Harrison ise Kringon'un merkezi Kronos'a kaçır. Kirk ve ekibi Harrison'u bulmak, Kringonlular ile bir sorun çıkmadan onu alıp dönmek üzere görevlendirilir. Bu arada Atılgan'a 72 adet takip edilemeyen proton torpidosu verilmiştir.

Çocukluğundan beri *Uzay Yolu*'na fazla ilgi duymamış olan J. J. Abrahams ilk filmi farklı bir bakış açısı ve biraz da *Yıldız Savaşları* mantığına çevirerek iyi kotarmıştı. Ancak bu sefer dengeyi sağlarken biraz zorlanmış gibi görünüyor.

Uzay Yolu: Bilinmeze Doğru'nun oyuncu kadrosu yine başarılı. Ancak filmin esas dinamosu Benedict Cumberbatch. Sanırım kendisi *Uzay Yolu*'nun tüm tarihçesi içerisindeki ilk üç kötü adamdan biri. Yarattığı karakter bir yandan seyircinin tepkisini çekerken bir yandan da sempati duyulmasını sağlıyor.

Uzay Yolu serisinin her zaman iki ana karakteri olmuştur, Kaptan Kirk ve Spock. Bir önceki filmde de bu duruma yakın bir kimya vardı ancak *Uzay Yolu: Bilinmeze Doğru*'da bu denge biraz daha Spock'tan tarafa bozulmuş gibi. Kirk'ün cesareti ve atılganlığı biraz daha genç işi ve acemice verilirken, Spock'ın mantığı yanına maceracı bir yapı da eklenince insanların aklında, neden hâlâ ikinci adam durumunda sorusu geliyor.

Yine de ikisinin arasında her zaman varolan ve her şekilde varolacağı anlaşılan dostluk bağı bu filmde de mevcut.

Filmin sürprizlerinden birisi de Carol Marcus'un gemiye gelmesi. **Alice Eve**'nin hayat verdiği karakter *Uzay Yolu* hayranlarının bildiği gibi Kaptan Kirk'ün bilinen tek oğlunun annesi. Ancak J. J. Abrahams'ın yeni yarattığı *Uzay Yolu*'nda nasıl bir rolü olur şu an belli değil.

Gezi protestolarının devam ettiği günlerde *Uzay Yolu* izlenmeye gidilir mi bilmiyorum. Ancak filmi izlemek için illaki bir gün bir fırsat çıkar. Ne var ki şu an yaşananları yeniden yaşamamanın bir imkânı yok. Kimbilir belki bir alternatif dünya da burada oluşur ve yeni *Uzay Yolu*'nu Emek Sineması'nda izleriz. Burası Türkiye; her an her şeyin olabileceği tek ülke.

BİLİNMEZE DOĞRU/ STAR TREK

Yönetmen: J. J. Abrams

Senaryo: Roberto Orci, Alex Kurtzman

Görüntü Yönetmeni: Daniel Mindel

Oyuncular: Benedict Cumberbatch, Chris Pine, Zachary Quinto, Zoe Saldana

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Hayattan vazgeçmeyi bilmek

Ali Abaday 14.06.2013

 Hayattan vazgeçmeyi bilmek Belki Gezi Parkı protestolarına katılanlardansınız belki de protestoculara karşı çıkanlardan. Belki şu sıralar sinemaya vakit ayıramayacak kadar yoğunsunuz belki de sinema sizi de biraz

dertlerden uzaklaştırıyor. Kim olursanız olun şu noktaya kadar bu yazıyı okuduysanız sinemayla bir bağınız var demektir.

Bunca olay olurken, insanlar ölmüş, yaralanmışken durup da bir filmde bahsetmek çok zor. Ancak hayatın da ileride normal seyrine dönmesi için bir şekilde devam etmek gerek. Bilmelisiniz ki ben bu yazıyı yazmaya karar verirken çok zorlandım. Sonunda yazmayı seçtim. Belki yazıya devam ederseniz neden çocukluk kahramanım olan Süpermen'i değil de **Muhbir**'i (Snitch) seçtiğimi anlarsınız.

Son dönemin aksiyon yıldız, eksi Amerikan güreşçisi **Dwayne Johnson**'ın başrolünde oynadığı film, aktörün daha önceki filmlerine pek benzemiyor. John Matthews (Dwayne Johnson) bir inşaat şirketine sahiptir. Eski eşi Sylvie (**Melinda Kanakaredes**) oğlu Jason (**Rafi Gavron**) ile yaşarken o yeni eşi Analisa (**Nadine Velazques**) ve küçük kızıyla yaşamaktadır.

John'un hayatı oğlunun uyuşturucu satmaktan yakalanmasıyla tepetaklak olur. Jason'ın bir arkadaşı kendisini kurtarmak için onu uyuşturucu satıcısı gibi göstermiştir. Jason'a yasalar gereği bir şans tanınır. Ya arkadaşı gibi birini ispiyonlayacak ya da en az 10 yıl hapis yatacaktır. Jason'ın tanıdığı kimse olmadığı için hapis yatması kaçınılmazdır.

Bunun üzerine John eyalet savcısı Joanne Keeghan'a (**Susan Saradon**) gider ve bir teklifte bulunur. Kendisi muhbir olarak iş yapacak ve bir uyuşturucu baskını yapılmasını sağlayacaktır. Karşılığında da Jason hapiste bir yıl yatıp çıkacaktır. John kendisine yardım etmesi için yanında çalışan ve eski bir suçlu olan Daniel James'e (**Jon Bernthal**) gider. Daniel tekrardan bu işlere girmek istemese de John'un teklif ettiği parayla ailesine daha iyi bir hayat yaşatacağını düşünüp onu bölgenin uyuşturucu satıcısı olan Malik (**Michael Kenneth Williams**) ile tanıştırır.

John oğlunu kurtarmak için inşaat şirketini paravan edip uyuşturucu işine başlar. Yaptığı her işi ise yetkililere bildirmektedir. Ancak ne Daniel'in ne de ailesinin bunlardan haberi vardır.

Snitch/ Muhbir kesinlikle bir aksiyon filmi değil. Daha çok ABD'de hiçbir suç geçmişi olmayan insanların, sadece uyuşturucu satıcısı gibi etiketlenip uzun süre hapis yatması üzerine bir eleştiri. Ancak bunu yaparken baba-oğul ilişkilerini oldukça iyi veriyor.

Bir babanın oğlu için hiç bilmediği karanlık dünyaya adım atmasını izlerken insanın aklına pek çok soru geliyor. En önemlisi de hayatından, sevdiklerinin mutluluğundan ne için vazgeçersen?

Dwayne Johnson bu filmde cüsseli vücudunu neredeyse hiç göstermiyor ve sıradan bir baba gibi davranıyor. Yeri geliyor dayak yiyor, yeri geliyor korkudan taş kesiliyor. Sonuçta normalde filmlerinde görmeye alıştığımız türde aksiyon olmuyor. Filmin son 10 dakikasında varolan sahneler ise artık baharat cinsinden.

Muhbir babaların oğullarıyla ilişkisini hem John hem de Daniel üzerinden iyi anlatıyor. Yani sadece bir karaktere bağlı kalıp diğerini es geçmiyor. Ne var ki olayın sonuca bağlanması biraz hızlı gibi ama sinemada bu da oldukça normal.

Demin sorduğum soruya dönersek, sizin hayatınızdan, sevdiklerinizden, onların mutluluğundan vazgeçeceğiniz bir şey var mı? John için cevap oğlunun hayatı. Kimileri için özgürlüklerine karşı alındığı düşünölen kararlar, bazıları için iktidarları, bir azınlık için doğa. En korkuncuysa hayatında kendisinden vazgeçeceği hiçbir şeyi olmayanlar. Umarım siz onlardan değilsinizdir.

MUHBİR/ SNITCH

Yönetmen: Ric Roman Waughn

Senaryo: Ric Roman Waughn, Justin Hartye

Görüntü Yönetmeni: Dana Gonzales

Oyuncular: Dwayne Johnson, Susan Sarandon, Nadine Velazquez, Jon Bernthal

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İnsan beyni hiçbir şeyi unutmaz

Ali Abaday 21.06.2013

 İnsan beyni hiçbir şeyi unutmaz Her ne kadar *The Girl with the Dragon Tattoo/ Ejderha Dövmeli Kız* filmi ve romanı ile son yıllarda geniş kitlelerin dikkatini çekmiş olsa da İsveç polisyelerinin şöhreti çok daha eskilere dayanır. **Martin Beck** ya da **Kurt Wallander** gibi iki müthiş dedektif kazandırmış olan İsveç edebiyatından yeni bir dedektif daha çıktı. **Lars Kepler** mahlasıyla **Alexander** ve **Alexandra Coelho Ahndoril**'in yarattığı dedektif **Joona Linna**'nın *The Hypnotist/ Hipnozcu* isimli macerası kısa sürede çok satan kitaplar listesine girmeyi başardı.

İsveç'ten çıkan romanı, *Chocolat/ Çikolata*, *Casanova*, *Salmon Fishing in the Yemen/ Yemen'de Somon Avı* gibi filmleri yönetmiş olan ünlü yönetmen **Lasse Hallström** beyaz perdeye uyarladı.

Bir okulun spor salonunda işlenen cinayetin ardından, öldürülen kişinin ailesinin evine gidilince burada da bütün ailenin öldürüldüğü anlaşılır. Olayla ilgilenen dedektif Joona Linna'nın (**Tobias Zilliacus**) davayı çözmesi için tek tanığı ailenin komada olan oğlu Josef'tir (**Jonatan Bökman**). Dedektif onun komadan çıkıp çıkamayacağını bilmezken ailenin bir de ayrı yaşayan kızı olduğunu öğrenir.

Polise göre olayın arkasında babanın kumar borçları vardır, Joona ise farklı düşünmektedir ve bunun için hipnoz konusunda uzman olmuş ancak sonrasında adı bir skandala karışmış olan Erik Bark'tan (**Mikael Persbrandt**) yardım ister.

Erik Joona'ya yardım etse de onun da kendisine göre sorunları vardır. Uyuyamadığı için ağır uyku hapları kullanmaktadır. Ayrıca iki yıl önce aldattığı eşi Simone (**Lena Olin**) hâlâ ondan şüphelenmektedir. Tüm bu keşmekeşin arasında Erik'in evine giren bir yabancı olayların seyrini değiştirir.

Oldukça değişik bir konusu olmasına karşın *Hipnozcu* seyircinin beklediği etkiyi bir türlü veremiyor. Filmin ilk bir saatlik bölümü oldukça durgun geçerken, sonrasında yaşananlar da fazla sürpriz içermiyor.

Ejderha Dövmeli Kız'daki gibi yan unsurların olmaması, kimi sırların çok kolayca ortaya çıkması, büyük bir gizem olarak sunulan öğelerin ise pek de büyük olmaması filmin ritmini oldukça düşürüyor.

Yine de Lena Olin ve Mikael Persbrandt'in hakkını vermek gerek. İkili oldukça güzel şekilde sorunlu bir çifti canlandırıyor.

Her ne kadar filmin kahramanı olarak Joona Linna gösterilse de, zira Lars Kepler'in Linna'nın maceralarını anlatan başka kitapları da var, gözler Erik ve oyunculuğu sayesinde rol çalmış olan Simone üzerinde. Ne yazık ki senaryo bu iki usta oyuncunun parlamasına pek de müsaade etmiyor.

Belki filme de adını veren hipnoz sahneleri biraz daha fazla olsaydı ve Eric'in skandal bir isim olduğu daha açık verilseydi filmin seyri daha iyi olabilirdi.

Toplumsal olarak bazı olayları hatırlamak için hipnoz seanslarına ihtiyacımız olduğu bir gerçekse de, iyi bir polisiye izleyeceğini düşünenlerin *Hipnozcu*'da aradıklarını bulamama ihtimalleri yüksek.

HİPNOZCU/ THE HYPNOTIST

Yönetmen: Lasse Hallström

Senaryo: Paolo Vacirca

Görüntü Yönetmeni: Mattias Montero

Oyuncular: Mikael Persbrandt, Lena Olin, Tobias Zilliacus

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kimyasal su ve komplolar

Ali Abaday 28.06.2013

 Kimyasal su ve komplolar Komplo teorileri yaratmak esasında çok kolaydır. Kimi gerçekleri kendi düşüncemize göre evirdiğimizde bir komplo teorisinin ortaya çıkmaması neredeyse imkânsızdır. Hele ki bu komplo teorilerini büyük ve gizli güçlerle bağdaştırınca etkisi daha da artar. Zaten komplo teorilerinin özelliği, inanılması ne kadar zor olursa etkisinin de o kadar büyük olmasıdır.

Kimi zaman bir grubun komplo teorileri üretmesini muzır bir gülümsemeyle izlerim. O zaman bir dengeyin bozulduğunu anlar insan ya da üstü örtülmek istenen bir sırrın açığa çıktığını. Kimi zaman toplumsal olaylar, kimi zaman da bir sanat eseri komplo teorisyenlerinin yeni teoriler yaratmalarına imkân sağlar.

Cevapsız sorular

Usta yönetmen **Gus Van Sant**'in yönettiği, başrolünde Matt Damon, Frances McDormand ve John Krasinski'nin yer aldığı **Promised Land/Kayıp Umutlar** komplo teorileri yaratmış filmlerden biri.

Steve Butler (**Matt Damon**) Global Crosspower Solutions adında bir enerji şirketi için çalışan ve terfisine oldukça az zaman kalmış biridir. Butler, şirketi için kaya gazı yataklarına sahip arazileri çiftçilerden satın almaktadır. Bu işi hızlı ve ucuza hallettiği için de şirkette giderek yükselmektedir. Şirkette birlikte çalıştığı Sue Thomason (**Frances McDormand**) ile Pennsylvania'da bir bölgeye gittiklerinde her şeyin yine kolayca hallolacağını sanmaktadırlar.

Ancak bölgedeki çiftçilerle toplantı yaptıkları zaman, lise öğretmenlerinden biri olan Frank Yates (**Hal Holbrook**) gazın çıkartılmasıyla ilgili bazı sorular sorar ve Steve bunları yanıtlamakta zorlanınca oylama başka bir zamana ertelenir. Tam bu esnada çevre gönüllüsü Dustin Noble (**John Krasinski**) adında bir genç çevrede dolaşp insanları Global Crosspower Solutions'a karşı örgütlemeye başlar. Steve bir yandan şirketin baskısı, bir yandan Noble'ın işine taş koyması ile uğraşırken, gönlünü de barda tanıştığı Alice'e (Rosemarie DeWitt) kaptırmıştır.

Bir Dave Eggers hikâyesi

Kayıp Umutlar'ın senaryosu, filmin başrolünü ve yapımcılığını da üstlenen Krasinski ile Damon'a ait. İkilinin Dave Eggers'ın hikâyesine dayandırdıkları filmin yönetmenliği için önceleri Damon'ın adı geçiyordu ama sonra yönetmen koltuğuna Gus Van Sant geçti.

Enerji sektöründe giderek yaygın olarak kullanılan ve çevrecilerin tepkilerine neden olan hidrolik kırılma üzerine bir eleştiri niteliğinde olan film, kimi kesimlerin tepkileriyle karşılaştı. Hidrolik kırılmada yeraltındaki gazları çıkarmak için kimyasal içeren sular toprağın diplerine borularla gönderiliyor ve burada yaratılan basınçla gaz yeryüzüne çıkıyor. Ancak bu kimyasal içerikli suların çevreyi kirlettiği üzerine oldukça fazla eleştiri var.

Kayıp Umutlar sinemasal açıdan değil, hidrolik kırılma ve enerji şirketleri üzerine getirdiği eleştiriler yüzünden hedef tahtası hâline geldi. Hatta filmi finanse eden Heritage Vakfı'nın Birleşik Arap Emirlikleri'yle bağlantısı yüzünden Kayıp Umutlar'ın Arap petrol lobisinin Amerikan doğalgaz sektörünü zora sokmak için kullandığı bir araç olduğu üzerine komplo teorisi de yaratıldı.

Krasinski ile Damon ikilisiye rüzgâr enerjisinin, hidrolik kırılmayla kaya gazı çıkarılmasından daha sağlıklı ve temiz olduğunu, filme başlarken öncelikle bunu hedeflediklerini söylüyordu. Bu arada belirtmekte yarar var, rüzgâr enerjisinin yararlarını anlatan bölüm filmde maalesef yok.

Bütün bunların yanında filme bakıldığı zaman, oyuncuların karakterlerini oldukça iyi canlandırdıkları ve vermek istedikleri mesajı direkt verdiklerini söyleyebiliriz. Hatta Kayıp Umutlar bazı yönleriyle Julia Roberts'ın başrolünde oynadığı **Erin Brockovich/Tatlı Bela**'yı anımsatıyor.

Son günlerde Türkiye'nin de gündemine giren kaya gazı üzerine sağlam eleştirileri olan, bir yandan da uluslararası bir komplonun parçası olduğu iddia edilen Kayıp Umutlar sinemaseverlerin hoşuna gidecek bir yapım.

KAYIP UMUTLAR

Yönetmen: Gus Van Sant

Senaryo: Matt Damon, Dave Eggers

Görüntü Yönetmeni: Linus Sandgren

Oyuncular: Matt Damon, John Krasinski, Frances McDormand, Rosemarie Dewitt

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bir sesle hayata tutunmak

Ali Abaday 05.07.2013

 Bir sesle hayata tutunmak Kimi zaman çok sıkıldığımızda, bazen aklımıza ölüm düşüncesini getirdiğimizde ya da sığınacak, bizi koruyacak birisine ihtiyaç duyduğumuzda bir ses bizi hayata bağlar. O sesle yalnız olmadığımızı, korkacak bir şeyin olmadığını veya kimi sorunları çözmenin düşündüğümüzden daha kolay olduğunu görürüz.

Çoğunlukla bizi hayata bağlayan o sesin sahibi yakınımızdaki biri olsa da, yaşamın içinde hiç de hoş olmayan kimi hadiselerde tanımadığımız, telefonda gelen bir ses hayatla aramızda bir köprü kurar. **Richard D'Ovidio**'nun senaryosunu yazdığı, **Brad Anderson**'un yönettiği **The Call/ Acil Arama** insanların çoğunlukla polise ihtiyaç duyduğu kimi anlarda aradığı telefonun diğer ucunda bulunan işte o kişilere kamerayı çeviriyor.

Los Angeles'ta acil arama bölümünde operatörlük yapan Jordan Turner (**Halle Berry**) işinin başında normal sayılacak bir gece geçirirken genç bir kızın (**Evie Thompson**) aramasıyla her şey değişir. Ailesi evde olmayan kızın evine bir yabancı (**Michael Eklund**) girmektedir. Jordan hemen bir devriye ekibi adrese yönlendirir. Ancak Jordan'ın yaptığı bir hata sonucu yabancı kızı saklandığı yerde bulur.

Aradan altı ay geçer ve Jordan artık acil aramalara bakamamaktadır. Onun yerine yeni gelen adayları eğiten Jordan çaylak bir operatör olan Brooke'un (**Jenna Lamia**) aldığı çağrıya şahit olur. Casey Welson (**Abigail Breslin**) adında genç bir kız alışveriş merkezindeyken kaçırılmıştır. Bir arabanın bagajında olan Casey yardım isterken Jordan olaya müdahale eder ve Casey'i yönlendirmeye başlar.

Senarist Richard D'Ovidio'nun eşi Nicole bir gün televizyonda acil durum operatörlerinin hayatını anlatan bir programı izledikten sonra yapılan işin zorluğundan kocasına bahsedince **Acil Arama**'nın ana fikri ortaya çıkmış. D'Ovidio daha sonra genelde operatörlerin kadın olmasından dolayı filmi iki kadın üzerine kurmaya karar vermiş.

Ünlü televizyon dizisi *Fringe* ve *Transsiberian*, *The Machinist- Makinist* gibi filmlerinden tanınan Brad Anderson'un yönettiği **Acil Arama** düşük bütçeli, çoğunlukla bir santral odası ve otoyolda geçen bir gerilim. Ancak mekânların azlığına, bütçenin 13 milyon dolar gibi Hollywood'da çoğu oyuncunun aldığı ücretten düşük olmasına karşın **Acil Arama** gerilim dozunu oldukça iyi tutturuyor.

En son *Vanishing on 7th Street/ Kıyamet Gecesi* filmiyle sinemaseverlerle buluşan ve pek de olumlu eleştirilmiyen Brad Anderson bu sefer şeytanın bacağını kırmış gibi. Tabii diğer yandan Halle Berry'nin oyunculuğu da göz dolduruyor.

Acil Arama **Hitchcock**'tan **Eli Roth**'a pek çok gerilim ustası yönetmene göndermelerde bulunan bir yapım. Ancak onu esas anlamda önemli kılan ilk defa acil durum operatörlerine kamerayı çevirmesi. Onların olaylara nasıl tanık oldukları, işlerini ne zorluklarda yaptıkları ve tıpkı bir doktor gibi konuştukları kişiyle duygusal bağ kurmadan olayların üstesinden gelmeye çalışmaları anlatılıyor.

Gerilim ve aksiyon düzeyinin iyi kotarıldığı, başroldeki Halle Berry ve Abigail Breslin'in kimyalarının oldukça tuttuğu *Acil Arama* gerilim filmlerini sevenlerin hoşlanacağı bir yapım. Ayrıca filmin devamının da çekilmesi için yapımcıların anlaştığı söyleniyor.

ACİL ÇAĞRI/ THE CALL

Yönetmen: Brad Anderson

Senaryo: Richard D'Ovidio

Görüntü Yönetmeni: Tom Yatsko

Oyuncular: Halle Berry, Abigail Breslin, Morris Chestnut, Michael Eklund

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

ABD'nin içindeki düşmanları

Ali Abaday 12.07.2013

 ABD'nin içindeki düşmanları Hollywood'da bazen rastgelen bir durum vardır. İki büyük şirket aynı konu üzerine film çekerler ve yakın zamanda gösterime sokarlar. Bu kimi zaman diğer şirketi zor duruma düşürmek için yapılır, kimi zaman güzel bir fikirden yararlanmak için, kimi zaman da tesadüfen aynı konuda iki film çekilir. Mesela 1997 yılında **Pierce Brosnan** ve **Linda Hamilton**'ın başrolünü paylaştığı *Dante's Peak/ Dante Yanardağı* ile **Tommy Lee Jones** ve **Anne Heche**'in oynadığı *Volcano/ Volkan* aynı dönemde vizyona girmişti. *Deep Impact/ Derin Darbe* ile *Armageddon* yine aynı dönemde vizyona giren ve konuları çok benzeyen iki yapımdı.

Roland Emmerich'in yönettiği ve başrolerinde **Channing Tatum** ve **Jamie Foxx**'un yer aldığı ***White House Down/ Beyaz Saray Düştü*** de yakın zamanda gösterime giren *Olympus Has Fallen/ Kod Adı: Olympus* ile aynı konuyu ele alıyor; Beyaz Saray'ın teröristlerce ele geçirilmesi.

John Cale (**Channing Tatum**) Afganistan'da savaşmış ve burada Beyaz Saray Sözcüsü Eli Raphelson'un (**Richard Jenkins**) hayatını kurtardıktan sonra onun özel koruması olmuştur. John bir yandan kızı Emily (**Joey King**) ile ilişkilerini geliştirmeye diğer yandan Beyaz Saray'da Başkan James Sawyer'ın (**Jamie Foxx**) yakın

koruması olmaya çabalamaktadır. Başkan ise Ortadoğu'daki büyük güçlerin askerlerini çekmesini öneren bir barış anlaşmasını kabul ettirmek için uğraşmaktadır.

Beyaz Saray'a pozisyon ataması için görüşmeye giderken yanında kızı Emily'i de götürür. Ancak Gizli Servis'teki Carol Finnerty (**Maggie Gyllenhaal**) onun bu görev için yeterli olmadığını düşünür. John kızına doğruyu söyleyemez ve o sırada Beyaz Saray turuna katılır. Tur devam ederken Kongre'ye bir saldırı olur. Başkan derhal güvenli bir bölgeye alınır. Yanında koruma şefi Martin Wlaker (**James Wods**) vardır.

Herkes Kongre'deki patlamaya yoğunlaşmışken bir grup eski asker Beyaz Saray'da kontrolü ele alır. Kızı tuvalete gittiği için ondan ayrı bir yerde kalan John ise onu bulmak için harekete geçer ve düşünemeyeceği büyüklükte bir sorunla kendisini yüz yüze bulur.

Beyaz Saray Düştü için öncelikli olarak *Kod Adı: Olympus*'tan daha iyi bir film denebilir. Bunda öncelikli neden **Kod Adı: Olympus**'ta Kuzey Koreli grubun Beyaz Saray'ı ele geçişi çok havada kalırken *Beyaz Saray Düştü*'de bu nokta iyi kotarılmış. Ancak yine de dünyanın en güvenli evi olarak adlandırılan bir yeri saldırganların ele geçirmesi çok da mantıklı gelmiyor.

Her şeye karşın *Beyaz Saray Düştü* tüm aksiyon ve çatışma sahnelerinin altında ABD'nin esas düşmanlarından birinin de kendi içinde savaşa devam etmek isteyenler olduğunu vurguluyor. Bu noktada ona karşı duran ise ailesini düşünen ve vatansever bir koruma.

Bir de *Beyaz Saray Düştü*'deki Başkan James Sawyer'ın ABD Başkanı Barack Obama'ya benzemesi gibi faktörler onu bir adım daha öne geçiriyor.

Diğer noktalardan bakılınca bu sefer ABD Başkanı'nın kahramanlıklarını göremiyoruz. Kahraman rolü John'a ait. Başkan ise tüm dünyanın iyiliği için çalışan biri. Yani ABD'nin iyi kesimini temsil ediyor ve onu güvendiği kişiler bir nevi arkasından vuruyor.

İlk 30 dakika boyunca klasik bir Emmerich filmindeki gibi ilerleyen konu daha sonrasında bol efekt ve aksiyona kendisini bırakıyor.

Oldukça iyi oyuncuların bulunmasına karşın *Beyaz Saray Düştü* klasik bir aksiyon ilminden öteye gidemiyor. Bazı noktaları çok abartılı olan film, Emmerich hayranlarını üzmeyecektir ama keyifli ve iyi bir aksiyon bekleyenleri hayalkınlığına uğratabilir.

BEYAZ SARAY DÜŞTÜ/ WHITE HOUSE DOWN

Yönetmen: Roland Emmerich

Senaryo: James Vanderbilt

Görüntü Yönetmeni: Anna Foerster

Oyuncular: Channing Tatum, Jamie Foxx, Maggie Gyllenhaal, Jason Clarke, Richard Jenkins, Joey King

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Tehlike uzaydan değil okyanustan gelince

Ali Abaday 19.07.2013

 Tehlike uzaydan değil okyanustan gelince Dev yaratıklar uzun yıllardır sinema dünyasının vazgeçilmez parçalarından biridir. King Kong ve Godzilla bu canavarların en bilinen iki örneğidir. Özellikle Uzakdoğu sineması dev yaratıklar ile onların kavgalarından çok yararlanmıştı ve bu tür filmlere Japonca “**dev yaratık**” anlamına gelen “**Kaiju**” adı verilmişti. Godzilla başta olmak üzere Gamera, Rodan gibi yaratıkların hikâyelerini anlatan Kaiju tarz filmleri sevenlerin gönlünde taht kurmuştur.

Meksikalı yönetmen **Guillermo del Toro** son filmi **Pacific Rim/ Pasifik Savaşı** ile ilgili verdiği demeçlerde çocukluğunda ülkesinde sürekli Japon filmlerinin gösterildiğini ve kendisinin de Kaijuların hayranı olduğunu belirtiyor. Çocukken dev robotlarla yaratıkları kavga ettiren del Toro sonunda çocukluk hayaline ulaşmış gibi.

Yakın bir gelecekte Pasifik Okyanusu’ndan yer alan bir portaldan Kaiju adı verilen devasa uzaylılar çıkmaya başlar. Dev yaratıklar kıyılardaki şehirlere saldırırken insanların onları yok etmeleri çok zor olmaktadır. Bunun üzerine dünya güçleri biraraya gelir ve tüm olanaklarıyla devasa robotlar üretirler. Jaeger adı verilen bu robotlar, beyinleri senkronize edilen iki pilot tarafından yönetilmektedir.

Jagerlar ilk başta Kaijuları yense de zaman içinde daha fazla sayıda ve Jagerlarla dövüşebilecek nitelikte Kaijular yeryüzüne gelmeye başlar. Bunun üzerine Jagerlar yerine kıyı şehirleri koruyacak büyük duvarlar örülmesine karar verilir. O zamana kadar da eldeki Jagerlar Hong Kong’da savunma amaçlı bekletilmektedir.

Bir dönem en iyi Jager pilotlarından olan Raleigh Becket (**Charlie Hunnam**), kardeşi bir Kaiju’ya karşı savaşıırken onu kaybeder. Yaşadığı travma yüzünden de pilotluktan ayrılır ve duvar yapımında çalışmaya başlar. Jagerların komutanı olan Stacker Pentecost (**Idris Elba**) ise son bir plan yapmıştır. Duvar tamamlandığında Jagerlar yardımıyla portali havaya uçurmak. Bunun için Raleigh’i geri getiren Stacker ona yardımcı bir pilot aramaya başlar. Raleigh ise bir yandan yaşadıklarıyla başa çıkmaya diğer yandan dünyanın kaderini değiştirmeye çalışmaktadır.

Merakla beklenen ve kimi eleştirmenlerce geçen yılın hüsrانlarından olan Battleship ile aynı kaderi paylaşp paylaşmayacağı merak edilen **Pasifik Savaşı** açıkçası ondan daha iyi. Bunun başlıca sebepleri del Toro’nun bir karakter üzerine yoğunlaşmaması, dövüş sahneleri için ayrı ayrı koreografiler hazırlamış olması ve filmin sürekli izleyiciyi merak ettirecek unsurlar barındırıyor olması.

Her ne kadar filmin kahramanı Charlie Hunnam’ın canlandığı Raleigh Becket gibi görünse de ona özel bir önem atfedilmemiş. Film boyunca sürekli Raleigh’in ne durumda olduğu veya ne yapacağı seyircinin aklını kurcalamıyor. Bir an **Riko Kikuchi**’nin canlandığı Mako Mori karakterine seyirci ilgisi kayarken birden bu ilgi **Charlie Day**’in canlandığı Dr. Newton Geiszler’in çılgın deneyine kayabiliyor.

İlk başta denizde bir dövüş izlese de sonrasındaki Jager ve Kaiju dövüşleri farklı mekânlarda gerçekleşiyor ve her birinde ayrı bir tat bulunabiliyor. Böylelikle seyirci her seferinde benzer bir dövüş izliyorum algısından kurtuluyor. Del Toro’nun çocukken babası ve ağabeyiyle Meksika dövüşleri izlemesinin yararı burada ortaya çıkmış.

Pasifik Savaşı hoş sürprizler de barındırıyor. Del Toro’nun **Hellboy** serisinde başrolü oynayan **Ron Perlman**, Kaiju organlarını karaborsada satan Hannibal Choi rolüyle seyirciye merhaba diyor.

Temelde *Pasifik Savaşı* çok yeni bir şey söylemese de görsel ve anlatımsal açıdan seyirciyi tatmin edecek unsurlar barındırıyor. Ayrıca daha önceki filmlerinde olduğu gibi del Toro'nun canavarları yine kendisini fark ettirecek bir farklılığa sahip.

Klasik Kaiju filmlerini yeniden ele alan ve özellikle dövüş sahnelerini estetikle birleştiren *Pasifik Savaşı* bu tarzı sevenleri oldukça mutlu edecektir. Bir de çocukluğunda *Voltran* gibi çizgi filmleri merakla seyredenler özellikle Jagerlara hayran kalacaklar.

PASİFİK SAVAŞI/ PASİFİK RİM

Yönetmen: Guillermo del Toro

Senaryo: Travis Beacham, Guillermo del Toro

Görüntü Yönetmeni: Guillermo Navarro

Oyuncular: Charlie Hunnam, Idris Elba, Rinko Kikuchi, Charlie Day

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İnternet bizi yalnızlaştırıyor

Ali Abaday 26.07.2013

 İnternet bizi yalnızlaştırıyor *Amores Perros/ Paramparça Aşklar ve Köpekler* filminden beri farklı hayatları olan insanların yollarının kesişmesini anlatan yapımlar sinemada daha fazla yer bulmaya başladı. Hatta Meksikalı yönetmen **Alejandro González Iñárritu**'nun *Paramparça Aşklar ve Köpekler*'den sonra çektiği *Babel/ Babil* türün en bilinen örneklerinden biri oldu ve benzeri pek çok film çekildi.

Henry Alex Rubin'in yönettiği *Disconnect/ Sanal Hayatlar* da *Paramparça Aşklar ve Köpekler* ile *Babil*'in izinden giden bir yapımdır. Bu sefer internetin insan ilişkilerini nasıl etkilediği negatif bir yönden ele alınıyor.

Rich Boyd (**Jason Bateman**) sürekli telefonundan maillerine bakan ve iş hayatını takip eden başarılı bir avukattır. Ancak ailesini ve özellikle oğlu Ben'i (**Jonah Bobo**) ihmal etmektedir. Bir gün Ben'in kendilerine bakışını beğenmeyen Jason (**Colin Ford**) ve Frye (**Aviad Bernstein**) sosyal medyada yarattıkları hayalî bir kız hesabı üzerinden Ben ile konuşmaya başlarlar. Bir süre sonra da Ben'den çıplak bir fotoğrafını yollamasını isterler.

Yerel bir televizyon kanalında muhabirlik yapan Nina (**Andrea Riseborough**) bir sohbet odasında reşit olmayan gençlerin para karşılığı görüntülü seks yaptıklarını öğrenir. Burada Kyle (**Max Thieriot**) ile karşılaşan Nina onunla konuşmaya başlar ve bir süre sonra onu haber yapmak istediğini belirtir. Kyle buna ilk başta çekimser yaklaşırsa da sonra kabul eder.

Cindy (**Paula Patton**) ve Derek (**Alexander Skarsgard**) çocuklarını kaybetmiş, sonrasında da aralarında sağlıklı iletişim kuramamış bir çifttir. Cindy sohbet odalarında kendisi gibi yakını kaybetmiş biriyle konuşmaktadır.

Derek ise kumar sitelerinde vakit geçirmektedir. Bir gün ikilinin kimlik bilgileri üzerinden tüm hesapları boşaltılır.

İnsanların birbirleriyle kolayca iletişime geçebildikleri, dünyanın giderek küçüldüğü bir çağda internetin esasında o kadar da iyi bir iletişim aracı olmadığını gösteren *Sanal Hayatlar* çeşitli karakterler üzerinden insanların nasıl yalnızlaştıklarını gösteriyor.

Rich gibi işkolikler cep telefonları sayesinde sürekli işleriyle alakadar olabilirken, bir yandan ailelerini yalnız bırakmaktadırlar. Kyle ve benzeri arkadaşları ise internet üzerinden kendilerini sömürüp para kazanan bir çetenin elindedir ancak bunu kendi seçimleri gibi görmektedirler. Zira çete onlara ailelerinden daha yakın davranmaktadır. Jason ve Frye ise istemeden de olsa internette başkalarının hayatlarını mahvetmektedirler.

Festivallerde beğeniyle karşılanan *Sanal Hayatlar* esasında pek çoğumuzun içinde olduğu ama fark etmediği bir durumu gösteriyor. İnternet sayesinde insanlar birbirlerine yakınlaşırken karşısındakini çok iyi tanımadığı için bütün hayatını paylaşıyor. Bir tür iç dökme ve rahatlama sayesinde en yakınlarına bile söyleyemediği sırlarını anlatan kişi daha sonra gerçek hayata dönüyor.

Ne var ki bu sanal dünyada yaratılan hayat bir süre sonra gerçeğin yerini almaya başlıyor. *Surrogates/ Suretler* filminde insanlar bir makinenin içinde yaşarken seçtikleri suretleri onların yerine hayatın içinde yaşıyordu. Yaşlanmayan, acı çekmeyen bu suretler sayesinde insanlar olmak istedikleri kişinin yerine geçiyorlardı. Şu an belki suretler yok ama onun yerine sanal dünyada açılan gerçek dışı hesaplar var. İnsanlar gerçekte olmadıkları kişilikleri sanal hayatta bu sayede yaşıyor.

Sanal Hayatlar internetin bizi nasıl bir asosyale dönüştürebildiğini gösteren, türünün iyi sayılabilecek örneklerinden biri.

SANAL HAYATLAR/ DISCONNECT

Yönetmen: Henry Alex Rubin

Senaryo: Andrew Stern

Görüntü Yönetmeni: Ken Seng

Oyuncular: Jason Bateman, Hope Davis, Frank Grillo, Michael Nyqvist

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ve kadınlar ipleri eline aldı...

Ali Abaday 09.08.2013

 Ve kadınlar ipleri eline aldı... Polisiye filmlerin klasik yapılarından biri de tek başına oldukça iyi işler çıkaran bir dedektifin yanına başka bir dedektifi ya da suçluyu ortak olarak almasıdır. Genelde karakterleri birbirine zıt

olan bu ikili film boyunca bol bol aksiyon yaşar, arada seyircinin hoşuna gidecek komik diyaloglara girer ancak ne olursa olsun sonunda başarıya ulaşırlar.

Leathel Weapon/ Cehennem Silahı, 48 Hours/ 48 Saat veya Rush Hour/ Bitirim İkili bu türün örneklerinden yapımlardı. Son dönemde ikincisi de çekilecek olan *21 Jump Street/ Liseli Polisler* ise iyi anlaşılan iki polisin hikâyesinde mizah dozunu yükseltmişti. Tabii bütün bu filmlerin ortak bir özelliği vardı o da hepsinin kahramanlarının erkek olması. Kadınlar genelde ya yardımcı karakterdir ya da ilişki partneri. Şimdi ise *Bridesmaids/ Nedimeler* filminden tanıdığımız yönetmen **Paul Feig** iki kadın polisin aksiyon ve eğlence dolu hikâyesini ***The Heat/ Ateşli Aynasızlar***'da anlatıyor.

FBI ajanı Sarah Ashburn (**Sandra Bullock**) işinde oldukça başarılıdır. Üstün zekâsı ve yaratıcılığı sayesinde pek çok suçluyu dize getirmiş olan Ashburn ne var ki ekip arkadaşları tarafından pek sevilmemektedir. Bunun ise başlıca nedeni onun kibirli olmasıdır.

Ashburn'un amiri Hale (**Demian Bichir**) terfi edince Ashburn soluğu yanında alır. Hale ona ekiple uyumlu çalıştığını göstermesi ve Boston'da Larkin adıyla bilinen uyuşturucu satıcısının yakalanmasına yardım etmesi hâlinde kendi pozisyonu için önerebileceğini ifade eder.

Ashburn bu dava için Boston'a gittiği vakit burada görevli polis memuresi Shannon Mullins (**Melissa McCarthy**) ile karşılaşır. Mullins işinde oldukça iyidir ancak kaba tavırları ve kural tanımaz kişiliği onun da başkalarıyla çalışmasını zorlaştırmaktadır. Kurallara oldukça bağlı olan Ashburn ilk başta Mullins'ten pek hoşlanmasa da amirinin isteği ve yerel bir yardım almasının gerekliliği yüzünden onunla birlikte çalışmayı kabul eder.

İkili kısa bir süre sonra dava üzerinde ilerlemeye başlarlar ancak uyuşturucu çetesinin işbirliği yaptığı kişilerden biri Mullins'in zamanında tutuklayıp hapse attığı kardeşi Jason (**Michael Rappaport**) olunca durum farklı bir hâl almaya başlar. Bir de buna zamanında Ashburn ile karşı karşıya gelmiş DEA ajanları da eklenince ortalık şenlik alanına dönmekte gecikmez.

Senarist **Katie Dippold**'ın polisiye komedi filmleri izlerken, "**neden kadın kahramanlara da bunu yaptırmasınlar**" düşüncesinden çıkan *Ateşli Aynasızlar* erkekler kadar kadınların da polisiye filmlerde başarılı olabileceğini gösteriyor.

Temel olarak birbirine zıt iki karakterin biraraya gelmesi üzerine kurulu komedi unsurlarına bir de iki kadının da pek sosyal olamaması ve hayattaki tek başarılarının işleri olması eklenmiş.

Ateşli Aynasızlar da daha önceki örneklerine benzer kimi klişeleri kullanmış. Mesela Mullin'in silah düşkünlüğü ya da ikilinin amirleriyle olan ilişkisi. Ayrıca bazı üst rütbelilerin komedi unsuru olarak kullanılması. Ancak temelde kadın merkezli bir polisiye film fikri yeni olduğu için diğer kısımlar çok da göze batmıyor.

Gişedeki başarısına göre devam filmi çekilecek denen *Ateşli Aynasızlar*'ın gördüğü ilgi üzerine senaryo çalışmaları başlamış.

ATEŞLİ AYNASIZLAR/ THE HEAT

Yönetmen: Paul Feig

Senaryo: Katie Dippold

Görüntü Yönetmeni: Robert D. Yeoman

Oyuncular: Sandra Bullock, Melissa McCarthy, Demian Bichir, Marlon Wayans

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Hayaller hep bedelini ister

Ali Abaday 16.08.2013

 Hayaller hep bedelini ister Baba mesleğini devam ettirmek kimi çocukların “istemese de” kaderlerinde vardır. Kimileri aile mesleklerine göre üniversitede eğitim alırken kimileri de aldıkları eğitimle alakalı olmasa da babasının işini devam ettirir. Ancak çocuklar her zaman aile işini devam ettirmeye gönüllü de olmayabilir.

Ramin Bahrani’nin son filmi olan **At AnyPrice/ Ailem İçin**’de de böyle bir durum var. Kimi noktalarda **Arthur Miller**’in *Death of a Salesman/ Satıcının Ölümü* kitabını hatırlatan filmde büyükbabasından babasına, ondan da kendisine kalan toprağı ekmiş ve giderek büyük bir işletmenin sahibi olan Henry Whipple’in (**Dennis Quaid**) hikâyesi anlatılıyor.

Iowa’da mısır tohumu satan ve oldukça büyük bir arazinin sahibi olan Henry işini iki oğlundan birine, mümkünse favori evladı Grant’a devretmek istemektedir. Ancak eyalet futbol takımına seçilen, sürekli başarılı olan Grant evden uzaklaşmış ve Arjantin’de dağlara tırmanmaya başlamıştır. Öte yandan araba yarışçısı olma hayalliyile yanan küçük evlat Dean (**Zac Efron**) ise kesinlikle babasının işini almayı düşünmemektedir.

Ailesiyle çok da iyi iletişim kuramayan Henry için en önemli şey işidir ve tarlasını büyütme için her şeyi yapmaktadır. Bunun için ölen kimi çiftçilerin cenazelerine gidip ailelerine arazilerini satın almak istediğini söylemekte bile çekince duymaz. Henry’nin en büyük rakiplerinden birisi, kendisi gibi iki oğlu olan Jim Johnson’dır (**Clancy Brown**).

Dean’ın en büyük arzusu NASCAR’da yarışmaktır. Kız arkadaşı Cadence (**Maika Monroe**) ile oldukça iyi anlaşılan Dean babasından neredeyse hiç destek göremese de annesi sürekli onun yanındadır. Çiftliğini büyütme, sürekli, bir numara olmak ve ailesinin işini devam ettirmesini isteyen Henry’nin başı bir gün ürünleri üzerine gelen şikâyet sonucu sıkışır.

Bir şekilde çiftlik hikâyesi olarak da tanımlanabilecek olan *Ailem İçin*, baba oğul çekişmesi görüntüsünde çiftçiliğin değişimini, hayallerin nasıl bir anda yıkılabileceğini ve bazen bedeller ödemek gerektiğini gösteriyor. Ne var ki Bahrani’nin tüm bunları vurucu bir şekilde anlattığı söylenemez.

DennisQuaid son dönemlerdeki en iyi oyunculuğunu çıkarıyor. Karşısındaki insanı dinlediğini iddia eden ama esasında hep bildiğini okuyan ve gerektiği zaman hiçbir kural tanımayan Henry, Quaid’in bedeninde hayat buluyor. Henry ne oğullarının hayallerini paylaşıyor, ne de çizdiği iyi ve sadık aile babası profiline uyuyor. Müşterilerini de karısını da aldatmakta bir çekince görmüyor. Buna karşılık Dean babasından daha farklı. Yaşıtı

çoğu genç gibi hayallerinin peşinden gitmek istiyor. Bu uğurda yapmayacağı hiçbir şey yok ama esasında istediği şey için neler gerektiğini de pek bilmiyor

Ne yazık ki *Ailem İçin*'de kadınlara pek rol verilmemiş. Bir tek Dean'ın kız arkadaşı rolündeki Maika Monroe biraz öne çıkıyor ve kendisini fark ettiriyor. **Heather Graham** gibi bir oyuncunun fazla rolü olmadığı gibi düzgün bir tane diyalogu da maalesef yok. Ailenin annesi rolündeki Irene'ye hayat veren **Kim Dickens** kendisini sadece iki sahnede gösterebiliyor.

Senaryoyu **Hallie Elizabeth Newton** ile birlikte yazmış olan yönetmen Bahrani kimi sahnelerde vurucu ayrıntılar koyarak, hikâyenin başka yanlarının da görünmesi istemiş fakat bunu pek de becerememiş. Mesela yakın dönemde gösterime giren *Promised Land/ Kayıp Umutlar* gibi çiftçilerin genel sorunlarıyla pek ilgilenmiyor. Büyüyemedikleri için finansal kriz yaşayan çiftçilerden bahsediyor ama üzerine fazla gitmiyor.

Temel olarak *Satıcının Ölümü*'nü anımsatan bir yapıya sahip olan *Ailem İçin* bir baba ile oğul arasındaki hayallerin farklılığını ve o hayallerin esasında nasıl bedeller ödemek gerektirdiğini bilemeyişlerini anlatıyor.

AİLEM İÇİN/ AT ANY PRICE

Yönetmen: Ramin Bahrani

Senaryo: Hallie Elizabeth Newton, Ramin Bahrani

Görüntü Yönetmeni: Michael Simmonds

Oyuncular: Dennis Quaid, Zac Efron, Kim Dickens, Heather Graham

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İdealistler de yaşlanır

Ali Abaday 23.08.2013

 İdealistler de yaşlanır Genç olmanın en önemli özelliklerinden biri isyankâr olmaktır. Kimi zaman topluma, kimi zaman olaylara, bazen aileye bazen de yerleşik kurallara isyan edilir. Her kuşağın kendine göre bir isyan türü vardır. Ne yazık ki kimileri çok sert bastırılır, bazıları ise zaman içinde istedikleri değişimi gerçekleştirirler.

Neil Gordon'un aynı isimli eserinden **Robert Redford**'un hem yönetmen hem de başrol oyuncusu olarak yer aldığı ***The Company You Keep/ Geçmişin Sırları*** 1980'de gerçekleştirilen bir banka soygunu ve bu esnada bir güvenlik görevlisinin öldürülmesiyle ilgili aranan bir grup insanın çevresinde gelişen olayları anlatıyor. Ancak yönetmen koltuğunda Redford oturup, yan rollerde de **Susan Sarandon**, **Julie Christie**, **Chris Cooper**, **Sam Elliott** ve **Nick Nolte** gibi isimlere yer verince *Geçmişin Sırları* izlemesi zevkli bir filme dönüşüyor.

1960'larda kurulan ve Vietnam Savaşı'nı ABD'ye taşımak amacıyla olan öğrenci grubu Weather Underground'ın üyelerinden olan Sharon Solarz (**Susan Sarandon**) 30 yıl boyunca bir banka görevlisinin

öldürülmesinden dolayı FBI tarafından aranmaktadır. Grubun bazı eski üyelerinin FBI tarafından dinlendiğini bilen Solarz artık teslim olmak istediği için bir konuşmada kimliğini ifşa eder ve FBI tarafından yakalanır.

Yerel bir gazetede çalışan hırslı muhabir Ben Shepard (**Shia LaBeouf**) bunun kendisi için bir fırsat olacağını düşünüp konuyu haberleştirmeye başlar. Bu esnada Sharon'ın eski bir arkadaşı, bölgedeki avukatlardan eşini yeni kaybetmiş olan Jim Grant'e (**Robert Redford**) gider ve Sharon'u savunmasını ister. Ancak Jim bu teklifi reddeder. Ne var ki kısa bir süre sonra Ben konuyla ilgili görüşmek üzere ona gelir ve bir röportaj ister. Jim bu teklifi de reddettikten sonra hızlı bir hazırlığa girer.

Önce 30 yıldır görüşmediği kardeşi Daniel'e (**Chris Cooper**) ulaşır ve 11 yaşındaki kızı Isabel (**Jackie Evancho**) ile yola çıkar. Kısa bir süre sonra Jim'in esasında FBI'nın aradığı Nick Sloan olduğunu keşfeden Ben bunu gazetede manşete taşır. Olacakları önceden görmüş olan Jim ise kızını kardeşine bıraktıktan sonra geçmişine doğru bir yolculuğa çıkar.

Geçmişin Sırları gençliğinde idealist fikirlere sahip olmuş, yıllar geçse de bu fikirleri bir şekilde hayatlarında tutmuş insanların orta yaş sonrası hâllerini oldukça güzel bir biçimde anlatıyor. Ayrıca oldukça usta oyuncuların kısa da olsa vurucu rolleri ve fazla diyaloga girmemeleri filmin görülmesi gereken taraflarından.

Robert Redford filmde denge unsurunu da gözetmiş. Usta oyuncuların karşısında yeni dönemin gözde oyuncularından bir kısmına da yer vermiş. Tabii ki kendisiyle birlikte başrole ortak olan Shia LaBeouf en öne çıkan isim. Ancak onun canlandığı karakter üzerinden günümüz gençliğinin motivasyonunu neyin sağladığı, ihanet ve ideallere olan bağlılık sorgulanıyor.

Ben Shephard karakteri üzerinden bir yandan kâğıda dayalı gazeteciliğin ölüşü alt metinde anlatılırken, gazetecinin haberi yapışı, haberin yarattığı etkiler de sunuluyor. Bir açıdan *Geçmişin Sırları* gazetecilik etiği için oldukça etkili bölümler barındırıyor. Bir yandan da günümüz gazeteciliğine hoş ve yerinde eleştiriler getiriyor.

Geçmişin Sırları ortak bir düşüncenin, idealin peşinde koşan insanların yıllar geçse bile birbirlerine olan sadakatlerini vurucu bir şekilde işleyen, o fikirlerin hâlâ nasıl savunulacağını gösteren bunun yanı sıra günümüzdeki kimi olaylara da eleştiriler getiren bir film. Hiçbir şey için değilse bile sırf usta oyuncuların muhteşem performansları için seyredilmeye değer.

GEÇMİŞİN SIRLARI / THE COMPANY YOU KEEP

Yönetmen: Robert Redford

Senaryo: Lem Dobbs, Neil Gordon

Görüntü yönetmeni: Adriano Goldman

Oyuncular: Robert Redford, Shia LaBeouf, Julie Christie, Susan Sarandon, Nick Nolte, Chris Cooper

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Siyah Giyen Adamlar'ın ahiret versiyonu

Ali Abaday 06.09.2013

Siyah Giyen Adamlar'ın ahiret versiyonu Son 15 yıldır çizgi romanların sinemaya uyarlanmalarında belirgin bir artış var. Üstelik gelişen teknoloji sayesinde bu uyarlamaların çoğu oldukça da başarılı oluyor. Hatta **Marvel**'ın uzun bir plan sonunda beyaz perdeye getirdiği *Avengers/ İntikamcılar* gişede rekorlar kırarken, çizgi roman hayranlarının da beğenisini kazandı.

Ne var ki her uyarlamanın başarılı olduğunu söyleyemiyoruz. Mesela başrolünde **Ben Affleck**'in oynadığı **Daredevil/ Korkusuz** ya da **Jennifer Garner**'ın *Elektra*'sı oldukça kötü uyarlamalardı. Bu durum **Dark House**'un sevilen çizgi romanı **R.I.P.D**'in uyarlaması olan **Ölümsüz Polisler** için de geçerli.

Nick Walker (**Ryan Reynolds**) Boston Polis Departmanı'nda çalışan oldukça başarılı bir dedektiftir. Ortağı Bobby Hayes (**Kevin Bacon**) ile yaptıkları son baskında bir uyuşturucu çetesini yakalamışlar ve antik birkaç parça altın bulmuşlardır. Nick ve Bobby aniden çıkan bu altınları aralarında bölüşse de Nick'in içi rahat değildir ve onları teslim etmeyi düşünmektedir.

Nick bu konuyu Bobby'ye açtığı sırada bir baskın haberi gelir ve ekipler hemen harekete geçer. Oldukça şiddetli bir çatışma sırasında Nick, Bobby tarafından öldürülür. Gökyüzünde açılan bir tünelden geçen Nick kendisini diğer tarafta bulur. Burada kendisini karşılayan Gözetmen (**Mary-Louise Parker**) ona bir teklifte bulunur. 100 yıl için ahiretin polis departmanına (Huzur İçinde Yatsın anlamındaki R.I.P'den gelen **R.I.P.D**) katılacak ve mahşerde Cennet'e gitmek için iyi bir mektup alacak veya direkt ahireti bekleyecektir.

R.I.P.D'e katılmayı kabul eden Nick'e ortak olarak vahşi Batı'nın en iyi kanun adamlarından Roy Pulsipher (**Jeff Bridges**) verilir. R.I.P.D'in görevi ahiretten kaçan ölüleri bulup geri getirmek ya da yok etmektir. Zira ölüler Dünya'da hüküm sürmek istemektedir, ancak bu olursa Dünya'daki yaşam son bulacaktır. İkili, Dünya'ya indiklerinden bir süre sonra aldıkları dava hem Nick'in geçmişiyse hem de Dünya'nın sonuyla alakalıdır.

Robert Schwentke'nin yönettiği film akıllara *Men in Black/ Siyah Giyen Adamlar* ile *Ghostbuster/ Hayalet Avcıları*'nı getiriyor. Hakikaten de **Ölümsüz Polisler** bir nevi *Siyah Giyen Adamlar*'ın hayalet avcısı versiyonu gibi.

Çizgi romanı oldukça iyi olan *Ölümsüz Polisler*'de **Jeff Bridges** *True Grit/ İz Peşinde* filminde canlandığı Rooster Cogburn'ün bir nevi parodisini çiziyor. Hatta R.I.P.D polislerinin Dünya'da başka vücutlarla dolaşması fikrinin **Ryan Reynolds**'ın *The Change-Up/ Hayat Sana Güzel* filmiyle ufak bir benzerliği olduğu söylenebilir. Fakat kadrosu oldukça iyi olan, temeli güzel bir çizgi romana dayanan, oyunculukların da fena olmadığı *Ölümsüz Polisler* ne yazık ki çok iyi bir uyarlama değil.

Komedi olarak belirlenen film klişe esprilerden kurtulamıyor. Ayrıca iki polise de eşit yaklaşmak, birini diğerine göre daha üstün göstermemek filmin dengesini bozuyor. Filmin zaten ilk 30 dakikasından sonra sonunu tahmin etmek mümkün. *Siyah Giyen Adamlar*'dan alışlageldik olunan şekil değiştiren uzaylılar yerlerini ölülere bırakmış. *Ölümsüz Polisler* biraz daha *Supernatural*'a benzeseydi belki durumu kurtarabilirdi.

Öte yandan ara ara kendi ölümünü anlatan Roy'un R.I.P.D'e nasıl katıldığı gösterilse film biraz daha ilginç olabilirdi. Zira Roy öldükten sonra filmde anlatıldığı gibi kendi ölüsüne ne olduğunu izlemiyor, aksine Nick'ten oldukça farklı bir şekilde R.I.P.D'e katılıyor.

İyi bir kadronun, iyi bir çizgi roman uyarlamasını kurtaramayacağını gösteren *Ölümsüz Polisler* yine de Jeff Bridges hayranlarını mutlu edebilir. Bir de yapımcılar artık Ryan Reynolds'ı çizgi roman uyarlamalarında oynamazlarsa daha başarılı olabilirler belki.

ÖLÜMSÜZ POLİSLER

Yönetmen: Robert Schwentke

Senaryo: Phil Hay

Görüntü Yönetmeni: Alwin H. Küchler

Oyuncular: Jeff Bridges, Ryan Reynolds, Kevin Bacon, Mary-Louise Parker

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Tek çözüm cinayet mi

Ali Abaday 13.09.2013

 Tek çözüm cinayet mi İşsizlik ve suç oranı her toplumun öncelikli sorunlarından. İşsizliği ve suç oranını düşük tutmak özellikle nüfusu yüksek ülkelerde genelde zordur. İşsizlik ile suç oranları arasında doğrudan bir bağlantı görünmese de ikisinin birbirini etkileyen faktörler olduğu bilinir ve bu ikisinin düşük olması için uğraşılır. Yönetmenliğini **James DeMonaco**'nun yaptığı *The Purge/ Arınma Gecesi* bu iki etken arasında direk bağlantı olduğu görüşünden yola çıkan bir distopya.

Ekonomik olarak batmış ve suçun kol gezdiği Amerika'da yeni kurucular olarak adlandırılan bir grup ülkeyi tekrardan kalkındırmak için harekete geçmiş ve "**arınma gecesi**" adı verdikleri bir ritüel bulmuşlardır. Yıl artık 2022'dir ve yeniden doğmuş Amerika'nın vatandaşları oldukça mutlulardır. İşsizlik yüzde bir seviyesindedir, suç oranı neredeyse yoktur. Tüm halk bunun yeni kurucuların ve arınma gecesinin başarısı olduğunu düşünmektedir. Arınma gecesinde adam öldürmek serbesttir. Gece boyunca polis, itfaiye ve acil servisler kapalıdır. Yapılan bütün suçlar cezasızdır. Sadece kitle imha silahları kullanmak yasaktır.

Güvenlik sistemleri satan James Sandin (**Ethan Hawke**) da bu döneme hayrandır. Dönemin en kârlı işini yaptığı için oldukça zengin olmuştur. Karısı Mary (**Lena Headey**), oğlu Charlie (**Max Burkholder**) ve kızı Zoey (**Adelaide Kane**) ile mutlu bir hayatı vardır.

Yeni arınma gecesi için kimi komşuları kendilerini güvenli evlerinin içine hapsedip, olanları izlemeyi seçerken, bazıları da "**avlanmaya**" çıkma hazırlığındadır. Sandinler'de her şey oldukça iyi gözükse de bir iki ufak sorun vardır. Zoey kendisinden yaşça büyük olan ve babasının görüşmesini istemediği sevgilisi Henry (**Tony Oller**) ile odasında gizlice buluşmakta, Charlie ise arınma gecesini doğru bulmamaktadır.

Tüm aile arınma gecesini güvenli evlerinde geçireceklerini düşünürken mahallelerine gelen yaralı bir yabancıya (**Edwin Hodge**) Charlie kapıyı açınca olaylar değişir. Yabancıнын peşinde oldukça iyi ailelerden gelen bir çete vardır. Çetenin lideri (**Rhys Wakefield**) yabancıyı kendilerine vermelerini yoksa tüm evdekileri katledeceklerini söyler. Bu esnada Henry eve gizlice girmiştir. Sandinler güvenli olduğunu düşündükleri evlerinde artık av durumundadırlar.

Üç milyon dolar gibi Hollywood için neredeyse inanılmaz düşük bir bütçeye sahip olan *Arınma Gecesi*, temelde dünyanın en güvenli yeri görülen bir ailenin kendi evinde nasıl korku dolu dakikalar geçireceğini gösterse de alt metni oldukça dolu. Belki bu sebepten beklenenin çok üstünde bir hâsılat sağladı. Çünkü klişe sahneler ve az sayıda mekâna da sahip olsa film insana ve sisteme dair çok derin sorular soruyor.

Amerika açısından kurucular insanın içindeki iyiliğe inanıyordu. Bu yüzden Amerikan Başkanı'na kimseye danışmadan savaş açma yetkisi verdiler. ABD Başkanı Obama şu sıra bu yetkiyi kullanmak yerine Senato'nun onayını almayı tercih ederek belki de kurucuların insanlığın içindeki iyiliğe inanmakta ne kadar haklı olduğunu gösterdi.

Ne var ki her sistem gibi bu sistemin de sorunları mevcut. Ayrıca insan gerçekten iyi midir yoksa içindeki kötülüğü ve şiddeti bastırıp iyi olmaya mı zorlanmaktadır? Sandin ailesi bu sorunun cevabını vermek zorunda kaldığı bir durumda kalıyor.

Arınma Gecesi bir bakıma akıllara **Costa Gavras**'ın *Le Couperet/ Ölümcül Çözüm* filmini getiriyor. Bu filmin kahramanı işsiz kaldıktan sonra kendi pozisyonunda rakibi olacak kişileri öldürmeye başlıyordu. *Arınma Gecesi*'ndeki insanlarda evsizleri, patronlarını, iş arkadaşlarını öldürerek hem içlerindeki şiddet duygusunu bastırıyor hem de bir açıdan işsizliği düzene koyuyor. Fakat bu düzenin ne kadar başarılı ve doğru olduğu ise film boyunca tartışılıyor.

Şiddet olaylarının giderek arttığı günümüzde, insanın doğasıyla alakalı sorular soran *Arınma Gecesi* son dönemin ilginç filmlerinden biri. Kimi seyirci ve eleştirmenlerden pek olumlu eleştiri alamasa da elde ettiği hâsılat sonrası yapımcılar tarafından filmin devamının çekilmesine karar verildi.

ARINMA GECESİ/ THE PURGE

Yönetmen: James DeMonaco

Senaryo: James DeMonaco

Görüntü Yönetmeni: Jacques Jouffret

Oyuncular: Ethan Hawke, Lena Headey, Rhys Wakefield, Max Burkholder, Adelaide Kane

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İşe yaramayan denklem

Ali Abaday 20.09.2013

 İşe yaramayan denklem ABD'nin iflas eden en büyük kenti olan Detroit dünyanın her yerinde ilgi çeken bir haber konusu oldu. Bazı kişiler bunu Amerikan rüyasının sonu olarak değerlendirirken, bazıları da Uzakdoğu'nun üstünlüğünü hissettirmesi olarak düşündü. Sonuç olarak Amerika'nın otomotiv başkentinin iflası ülkede bir şaşkınlık yarattı.

Şimdi bu olay filmlere ve kimi romanlara konu olmaya başlıyor. Bu örneklerden biri de James Patterson'un

nl kahramanı Alex Cross'un son filmi. Daha önce iki kere beyaz perdeye uyarlanan ve ikisinde de Morgan Freeman'ın hayat verdiği kahramanın kendi adını taşıyan bu macerasında başrolde Tyler Perry var.

POLİS Mİ PSİKOLOG MU

Alex Cross (Tyler Perry) Detroit polisinde çalışan oldukça başarılı psikologtur. Son olarak ekibiyle birlikte bir pedofiliyi yakalayıp, kurbanının hayatını kurtardıktan sonra eve döner. Eşi Maria (Carmen Ejogo) ona üçüncü çocuklarına hamile olduğu haberini verince oldukça mutlu olur.

Bu esnada bir adam (Matthew Fox) hesabına atan üç milyon doların ardından yer altı dvşlerinin yapıldığı bir binaya gider. Burada rakibi öldüresiye dövdükten sonra ilgisini çektiği Fan Yau (Stephanie Jacobsen) isimli kadının evine davet edilir.

Yatak odasına çıktıktan sonra adamın esasında kadını öldürmesi için tutulmuş bir kiralık katil olduğu anlaşılır. İşinde oldukça iyi olan bu adamı bulma işi Alex ve akibine verilir. Alex ve ortağı Tommy Kane (Edward Burns) davayı aldıktan sonra bir sonraki hedefin Alman işadamı Erich Nunemarcher (Werner Daehn) olduğunu anlarlar. Bu arada Tommy ekibin diğe yesi Monica (Rachel Nichols) ile gizli bir ilişkisi vardır.

PICASSO ADLI BİR KATİL

Alex bir yandan iki ortak arasındaki bu yasak ilişkinin bitmesini isterken, diğer yandan ailesine daha iyi bakabilmek için FBI adına çalışmayı düşünmektedir. Ancak ızdığı kara kalem fotolardan dolayı Picasso dedikleri katil tüm planları değiştirecektir.

Daha nceki filmlere göre macera oranı yüksek olan Alex Cross maalesef beklenenin aksine çok da iyi bir dedektiflik filmi değil. İlk başta karşısındaki kişinin yaptığı her şeyi hemen fark eden ve bir tür Sherlock Holmes gibi gözüken Alex, zaman içinde sert bir polise dönüşüyor ve ipuçları yerine kapılar kırarak, anlaşmalar yaparak elde ettiği delillerin peşinden gidiyor.

İYİ BİR KOMPOZİSYON

Lost dizisiyle dünya çapında tanınan Matthew Fox ise Picasso adı verilen katili canlandırmak için hem kilo vermiş hem de vücudundaki yağları kasa çevirmiş. Fakat bu oldukça etkili olmuş ve iyi bir katil kompozisyonu çizmesini sağlamış. Neredeyse yenilmez olarak nitelendirilecek olan Picasso, filmin belki de lokomotifidir. Macera filmi olarak bakıldığı zaman Tyler Perry ile Matthew Fox oldukça iyi bir ikili olarak filmi sürükleyecek gibi görünüyor. Bir yenilmez polis ile oldukça iyi bir katilin buluşması çoğunlukla iş yapacak bir denklemdir. Zeka oyunlarının yanında seyirciyi şaşırtacak olaylar da gelişebilir. Hele ikili arasında bir de diyalog kurulursa, her açıdan doyurucu bir film olabilir. Alex Cross'ta bütün bunların altyapısı olmasına karşın ne yazık ki denklem başarıya ulaşamamış.

İLGİNÇ YAN ROLLER

Jean Reno, Edward Burns ve Rachel Nichols gibi tanınmış oyuncuların yan rollerde yer alması; Cicely Tyson'ın oyuncuğu filmin artıları.

Alex Cross'un arka fonunda Detroit'in çökmüş halinin olması hoş ancak bu filmle sadece bir noktada bağlanmış. Halbuki bu unsur daha iyi kullanılabilir ve filme vermesi istenilen iflas etmiş bir şehrin durumu daha çarpıcı hale gelebilirdi.

Zeki, davranış bilimleri konusunda uzman bir polisin birden sert polise dönüşmesini anlatan, çoğu macera filmi klişesine başvuran ve üstüne Rob Cohen'in başarısız yönetmenliği de eklenen Alex Cross ilk iki filmi beğenenleri hayal kırıklığına uğratacaktır.

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Mafya ailesi de aynı sorunları yaşar

Ali Abaday 27.09.2013

 Mafya ailesi de aynı sorunları yaşar Neredeyse her türden film çekmeyi başaran Fransız sinemasının en yetenekli yönetmenlerinden **Luc Besson Robert De Niro, Michelle Pfeiffer** ve **Tommy Lee Jones** gibi ustaların başrollerde yer aldığı bir kadroyla kara komedide şansını denemeye karar vermiş.

Besson'un **The Family/ Malavita: Belalı Tanık**'ı Amerikalı mafya üyesi bir babanın tanık koruma programına katıldıktan sonra ailesiyle Fransa'nın Normandiya bölgesinde küçük bir kasabada yaşadıklarını anlatıyor. İlk bakışta komedi olarak görülse de Besson aksiyon ve macera filmleriyle olan bağını tam koparamadığı için *Malavita: Belalı Tanık* daha çok kara komedi tarzında olmuş.

Büyükbabasından beri mafya içinde yer alan Giovanni Maznoni (**Robert De Niro**) tanık koruma programına girip ailesiyle birlikte başka bir isim altında yaşamaya başlamıştır. Ancak Amerika'da yaşamaları neredeyse imkânsız hâlde olan aile Fransa'ya gönderilmiştir. En son olarak Normandiya'da bir küçük bir kasabaya giden aile burada Black Ailesi kimliği altında yaşamaya başlar.

Baba Fred (**Robert De Niro**) evden pek dışarı çıkmazken olası sorular için kendisini yazar olarak tanıtır. Esasında ardiye deposunda bulunduğu bir daktiloda geçmişini yazmaya başladıktan sonra bu hikâyeyi uydurmuş ve sevmiştir. Fred'in eşi Maggie (**Michelle Pfeiffer**) kızı Belle (**Dianna Agron**) ve oğlu Warren (**John D'Leo**) ise yeni hayat alışmaya çalışırken beraberlerinde eski alışkanlıklarını da getirirler.

Babasının öfke nöbetlerini almış olan Belle ilk defa birine âşık olurken, Warren zekâsını kullanarak okulda ufak bir çete kurar ve çeşitli işler yapmaya başlar. İlk gün bir süpermarketi havaya uçuran Maggie ise kiliseye gitmeye başlamış hatta rahiple arkadaş olmuştur.

İki özel ajanın sürekli izlediği aileyi ara sıra da FBI ajanı Robert Stansfield (**Tommy Lee Jones**) ziyaret etmektedir. Yeni yaşama uyum sağlamaya çalışan ailenin bilmediğiysse Giovanni yüzünden hapse girmiş mafya patronu Don Luchese'nin (**Stan Carp**) yerlerini bulduğudur.

Malavita: Belalı Tanık ince göndermeleriyle Amerikan gangster filmlerini sevenleri biraz hoşnut edebilir. Açılış sahnesi direk **Martin Scorsese**'nin *GoodFellas/ Sıkı Dostlar* filmine göndermeyle başlıyor. Zaten film içinde de *Sıkı Dostlar* seyircinin karşısına çıkıyor. **Robert De Niro** bir tür eski filmlerindeki karakterlerini mizahi bir şekilde canlandırıyor. **Michelle Pfeiffer** ise **Brian De Palma**'nın unutulmaz *Scarface/ Yaralı Yüz* filmindeki Elvira karakterini hatırlatan küçük mimiklere sahip. Tabii aileye uzaktan da olsa gözkulak olan FBI ajanı rolündeki **Tommy Lee Jones** ise Oscar kazandığı *The Fugitive/ Kaçak*'taki karakterine benziyor.

Malavita: Belalı Tanık kimi noktalardan sıradan bir ailenin yeni taşındığı kasabada yaşayacağı sorunları yaşıyor, yabancı bakışlar, evdeki teknik problemler, yeni bir okula başlayan çocukların adaptasyon süreci vb... Ancak aile bu sorunları eskiden bildikleri yollarla çözmeye kalkınca ortaya kimi zaman komik olaylar çıkıyor. Yine de bu düşünce komedi filmi için yeterli olmamış. Sonuçta film komediye doğru ağırlığını vermiş olsa da kimi noktalarda gangster filmlerini anımsatıyor ve iki arada kalıyor.

Keşke yeni evlerinde barbekü partisi verilirken Warren'ın annesine dediği gibi "**Onlar bizden Fransız mutfağını değil, Amerikan mutfağını sunmamızı bekliyorlar**" düşüncesini **Luc Besson** filme temel unsur yapmasaymış ve iyi bildiği dalda devam edip *Les Lyonnais/ Bir Mafya Hikâyesi*, *Mesrine - L'instinct de mort/ Ölümcül İçgüdü*, *L'immortel/ Ölümsüz* gibi Fransız gangster sinemasının son dönemki güzel örneklerine bir yenisini eklemiş.

Sonuç olarak *Malavita: Belalı Tanık* usta oyuncuların oldukça iyi iş çıkardığı ama usta bir yönetmenin farklı bir tarzda pek de başarılı olamadığı bir yapım. Yine de oyuncuların hatırına *Malavita: Belalı Tanık* izlenebilir.

MALAVITA: BELALI TANIK/ THE FAMILY

Yönetmen: Luc Besson

Senaryo: Luc Besson

Görüntü Yönetmeni: Thierry Arbogast

Oyuncular: Robert De Niro, Michelle Pfeiffer, Tommy Lee Jones, Dianna Argon, John D'Leo, Stan Carp

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Sonsuz boşlukta, umutsuzca

Ali Abaday 11.10.2013

 Sonsuz boşlukta, umutsuzca Yıllar önce yine **Taraf**'a **Robert Redford** ve **Paul Newman**'in muhteşem filmi *The Sting/ Belalılar* hakkında bir yazı yazarken, "**Bazen iyi bir film hakkında yazı yazmak çok zordur. Bu filmi izlemelisiniz dedikten sonra yine de bir şeyler yazmak gerekir**" tarzında bir giriş yapmıştım. Sevgili **Hakan Töre** ile ne zaman karşılaşsak bana hep en sevdiği yazımın bu olduğunu söylerdi. Şimdi benzer bir girişi **Gravity/ Yerçekimi** için de yapmak istiyorum. Bu filmi izlemelisiniz.

Yerçekimi Meksika'nın harika çocuklarından **Alfonso Cuaron**'un son filmi. Senaryonun yazımı eskilere dayansa da Cuaron, filmi ancak çekilebilmiş ve bu filmiyle sinemanın geleceğinin nasıl olabileceğini gösteriyor.

Doktor Ryan Stone (**Sandra Bullock**) ilk defa uzaya gitmiş bir biyomedikal mühendistir. Uzaya gittiği grubun kaptanıysa son görevindeki astronot Matt Kowalski'dir (**George Clooney**). Ekip Hubble Teleskobu'na son uzay yürüyüşlerini yaptıkları sırada NASA'dan görevi hemen iptal etmeleri yönünde bir uyarı gelir. İşe yaramayan bir Rus uydusunu yok etmesi için gönderilen füze zincirleme bir etki yaratmış ve buradan ortaya saçılan enkaz parçalar ekibe doğru gelmektedir.

Kısa bir süre sonra uzay enkazı olarak adlandırılan parçalar yüksek hızlarla ekibin bulunduğu mekiğe çarpmaya başlar. Sonuç olarak Stona ve Kowalski dışında tüm ekip hayatını kaybeder. Mekik artık işlevsiz hâldedir. İkili için tek şansı Uluslararası Uzay Üssü'ne (ISS) ulaşabilmektir. İkili ISS'e giderken Stone'un evine dönmesini ve kızının okulda geçirdiği bir kazada ölmesini konuşurlar. Ancak ISS'e ulaştıklarında beklediklerinden farklı bir manzarayla karşılaşır.

Yerçekimi kimi noktalarından *2001: Space Odyssey/ 2001 Uzay Yolu Macerası*, *Solaris*, *Apollo 13* gibi uzayda geçen filmlere benzese de yönetmenin dediği gibi pek de bilimkurgu tarzında bir yapım değil. Film temelinde tüm zorluklara karşı bir kişinin yeniden kendisini bulması ve hayata tutunmasını anlatıyor.

Açıkçası *Yerçekimi* kimi açılarından **Ang Lee**'nin *Life of Pi/ Pi'nin Yaşamı*'ni anımsatan noktalara sahip. Her ne kadar biri denizde diğeri uzayda geçse de ikisi de bir kişinin yaşadığı maceralar sırasında umudunu kaybedip tekrardan o isteği yakalamasını anlatıyor. Ayrıca ikisi de filme aktarılması oldukça zor durumları başarıyla aşıyor ve üç boyutun sinemaya nasıl artılar getirebileceğini gösteriyor.

Yerçekimi'nin senaryosunu **Cuaron** oğlu **Jonas** ile birlikte kaleme almış. Cuaronlar astronotların neler yaşadığını seyirciye iyice yansıtabilmek için uzayda geçen sahnelerden dünyaya geçiş yapmamaya karar vermişler. Zaten film boyunca **Bullock** ve **Clooney** dışında kimseyi görmüyoruz. Öte yandan ilk sahne 15 dakika boyunca hiç kesilmeden devam ediyor ki bu da seyircinin filmin içine girmesine büyük katkı sağlıyor.

Sandra Bullock ise çoğunlukla sadece yüzünün görüldüğü sahnelerdeki oyunculuğuyla neredeyse 85 yıl önce *La Passion de Jeanned'Arc/ Jeanned'Arc'ın Tutkusu*'ndaki Maria Falconetti'ye şapka çıkarıyor.

Cuaron her ne kadar *Yerçekimi*'nin bilimkurgu olmadığını söylese de kimi göndermeler yapmaktan da kendini alamamış. Bunların en önemlisi filmde sadece sesini duyduğumuz **Ed Harris**. *Apollo 13*'te yer biriminin başında ve sürekli onlarla konuşan Harris burada da sesiyle astronotları yönlendiren bir durumda.

Uzayda son dakika sürprizlerine pek yer yoktur. Ne olursa olsun her senaryoya hazırlıklı olmak gerekir. Ancak yıllardır uzaya gönderilen ve artık işlevsiz hâle gelen enkazlar ciddi bir tehdit oluşturmakta. Ne de olsa yörüngede hızla dönen bu parçalar kimi zaman karşılaştıkları objelere ciddi zararlar verebilmekte. *Yerçekimi* her problemin önceden hesaplanması gerektiği uzayda artık ciddi bir tehdit olan enkazların nasıl sorunlar çıkaracağından yola çıkarak seyirciye harika bir film sunuyor.

Kimi zaman umudumuzu kaybettiğimiz anlar olur. Bazen en olmayacak rastlantılar bizi bulur ve önce isyana sonra da yaşama sevincini bırakmaya başlarız. Fakat insan olmanın en önemli öğelerinden biri olan umut ve

Anka Kuşu misali yeniden doğmak her zaman içimizdedir. Umudunu kaybedenler en zor şartlarda bile insanın neler başarabileceğini görmek için *Yerçekimi*'ne gitmeli.

GRAVITY / YERÇEKİMİ

Yönetmen: Alfonso Cuaron

Senaryo: Alfonso Cuaron

Görüntü Yönetmeni: Emmanuel Lubezki

Oyuncular: Sandra Bullock, George Clooney, Ed Harris, Orto Ignatiussen

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Aktörler Cennet'e gider mi

Ali Abaday 18.10.2013

Aktörler Cennet'e gider mi Dünya üzerindeki en sıkıcı durumlardan biri, en yakın arkadaşınızın, '**yeni**' en yakın arkadaşlarıyla birlikte zaman geçirmesi olabilir. Bu yeni en yakın arkadaşlardan hoşlanmıyor ya da anlaşıyorlarsanız durum hakikaten kötüdür. Tüm bunların üstüne bir de bu kişilerin Hollywood'un en bilinen ve sevilen insanları olduğu eklenirse, kimi anlar, insan yer yarılrsa da içine girsem diyebilir.

Jay and Seth versus the Apocalypse/ Jay ve Seth Kıyamete Karşı adında bir fragman Youtube'a konduğunda kimsenin aklında **This is the End/ Buraya Kadar** yoktu. **Evan Goldberg** ve **Seth Rogen**, arkadaşlarının oldukça ilginç bir durumda verecekleri tepkilerin güzel olabileceği fikrinden yola çıkarak, bir daha bir filmde yan yana görülmesi pek de muhtemel olmayan bir kadroyla açıkçası eğlenmek için film çekmişler.

Jay Brauchel Kanada'daki yıllarından beri en yakın arkadaşı olan **Seth Rogen**'i görmek için hafta sonu Los Angeles'a gider. Seth arkadaşını mutlu etmek için eve bir sürü uyuşturucu ve üçboyutlu bir televizyon almıştır. Günün ilk saatleri güzel geçse de Seth o akşam **James Franco**'nun evini yeniden dekore ettirmesi şerefine verilecek bir partiye katılmak istediğini söyler.

Jay esasında Los Angeles'ı ve orada yaşayan Seth'in yeni arkadaşlarını sevmemektedir. Yine de partiye giderler. Partide **Rihanna**'dan **Jonah Hill**'e bir çok ünlü eğlenmektedir. Bir ara sigara almak için markete giden Jay ve Seth burada yerin şiddetli sarsıldığını ve ardından bir grup insanın mavi ışık huzmeleri içinde göğe doğru yükseldiğini görürler.

Partiye döndüklerindeyse kimsenin depremi hissetmediğini fark ederler. Hatta Seth Jay'in anlattığı mavi ışıklarda insanların göğe çekilmesini görmediğini söyleyerek onu zor bir durumda da bırakır. Fakat kısa bir süre sonra partidekiler de depremi hissetmeye başlarlar ve dışarı çıktıklarında gördükleri manzara onları şok eder.

Herkesin kendisini oynadığı **Buraya Kadar**'da aktörler kendileriyle olabildikince dalga geçiyorlar. Dünyanın sonunun geldiğini henüz anlamayan **Seth Rogen, Jay Brauchel, Jonah Hill, James Franco, Danny McBride**

ve **Craig Robinson** ellerindeki erzakları toplayarak kurtarılmayı bekliyorlar. Bunu yaparken de kendilerini yerden yere vurmaya ihmal etmiyorlar. Mesela James Franco'nun evinde kendisinin yaptığı resimleri pencereleri kapamak için kullanıyorlar ya da esasında kimi rollerde ne kadar sert görünseler de ne kadar korkak olduklarını anlatıyorlar.

Hollywood'da sivri dili ve kimi davranışlarıyla pek de seilmeyen Danny McBride yine aynı şekilde filmde de pek seilmiyor. Seth Rogen ise kendinin önceki filmlerindeki oyunculuğuyla dalga geçiyor. Ayrıca ekiptekileri sevmeyen Jay Brauchel'in durumu başka bir nokta. Filmin sürpriz konuklarından birisi de *Harry Potter* serisiyle tanıdığımız **Emma Watson**.

Buraya Kadar ekibi daha öncede kimi filmlerde biraraya geldi. Bunlar içinde en bilineniyse *Pineapple Express*. Hayranların *Pineapple Express*'in devam filmini istediğini de bilen **Seth Rogen** ve **Evan Goldberg** *Buraya Kadar*'ın içine bunu güzelce yerleştirmişler.

Evde kalan grup bir ara *Pineapple Express*'in devamını çekmeyi düşünüyor ve kısaca bunu kayda alıyorlar. Daha sonradan bu bölüm 1 Nisan'da sinemalarda gelecek program olarak yayınlandı. Filmin hayranları ilk anda şaşırsa da fragmanın sonunda bunun *Buraya Kadar*'ın reklamı olduğunu anladılar.

Esasında bakıldığı zaman *Buraya Kadar* oldukça komik ve eğlenceli bir film. Özellikle Amerika'nın en sempatik oyuncularından sayılan Jonah Hill'in *Rosemary's Baby/ Rosemary'nin Bebeği* gibi başlayıp *The Exorcist/ Şeytan* filmine geçiş yapan dönüşümü filmleri bilenler için oldukça eğlenceli.

Amerikan komedi filmlerinden hoşlananların oldukça keyif alacağı *Buraya Kadar* kimi izleyiciler için çok da komik olmayabilir. Ne var ki oldukça beğenilen oyuncuların birarada ve kendileriyle olabildiğince dalga geçtiği bu filmi kaçırmamak lazım gibi.

BURAYA KADAR/ THIS IS THE END

Yönetmen: Evan Goldberg ve Seth Rogen

Senaryo: Evan Goldberg ve Seth Rogen

Görüntü yönetmeni: Brandon Trost

Oyuncular: Jay Brauchel, Seth Rogen, James Franco, Rihanna, Jonah Hill, Danny McBride, Craig Robinson ve Emma Watson

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Farklı karakterlerde iki çocuk ve iki hikâye

Ali Abaday 08.11.2013

 Farklı karakterlerde iki çocuk ve iki hikâye Bazen şans eseri aynı hafta vizyona giren iki film belli açılardan birbirini tamamlayabiliyor. Bu durum üzerine son örnek yeniden çekilen *Carrie/ Nefret Tohumu* ve *Ender's*

Game: Uzak Oyunları. Biri korku diğeri gerilim iki filmin de ortak noktası ana karakterlerin çocuk olması.

Nefret Tohumu, **Stephen King**'in aynı adlı romanından 1976'da Brian De Palma tarafından sinemaya uyarlandı ve Sissy Spacek'in unutulmaz oyunculuğuyula sinema tarihine geçti. Üzerinden 37 yıl geçtiği halde hâlâ izleyenleri ürkütmeyi başaran filmin yeniden çekimi oldukça riskli olduğu halde, Boys Don't Cry/ Erkekler Ağlamaz'dan tanıdığımız Kimberly Peirce bu işi üzerine almış. **Carrie White** (Chloe Grace Moretz) bir gün beden eğitimi dersinden sonra duşta ilk adet kanamasını yaşar. Bu konu hakkında hiçbir şey bilmeyen Carrie öleceğini düşünüp sınıfındaki diğer kızlardan yardım ister. Kızlarsa ona tampon ve ped atarak dalga geçerler.

Tüm bunlar olurken Carrie'ye her daim sataşan Chris Hargensen (Portia Doubleday) olanları cep telefonundan kameraya çekip Youtube'a yükler. Beden eğitimi öğretmeni Rita Desjardin (Judy Greer) olaya el koyar ve Carrie'ye bunun normal bir şey olduğunu anlatır. Carrie'nin annesi Margaret (Julianne Moore) oldukça dindar bir kadındır. Aynı zamanda kendisine zarar vermekten de çekinmez. Bazen kafasını duvarlara vuran Margaret bazen de vücudunu yaralar.

BİR YETENEĞİN DOĞUŞU

Carrie oldukça baskıcı annesinin yanında zor zamanlar geçirirken yavaş yavaş eşyaları hareket ettirebilme yeteneği olduğunu fark eder. Bu arada okulun popüler kızlarından Sue Snell (Gabriella Wilde) Carrie'ye yaptıklarından pişman olur ve erkek arkadaşı Tommy Ross'dan (Ansel Elgot) Carrie'yi yılsonu balosuna davet etmesini ister. Tüm bunlar olurken Carrie okul kütüphanesindeki kitaplardan yeteneğinin telekinesis olduğunu öğrenir ve güçlerini geliştirmeye başlar.

DE PALMA'YA YAKLAŞAMIYOR

Kimberly Peirce ilk filmin aksine bu sefer anne kız arasındaki ilişkiye daha derinlemesine bakmaya çalışmış. Zaten Nefret Tohumu bu sefer Carrie'nin doğumu ve annesinin onu esasında istemediğini göstermesiyle başlıyor. Şunu da belirtmekte yarar var; ilk filmde anneyi oynayan Piper Laurie yerine Julianne Moore çok daha gerçekçi bir rol ortaya koymuş. Ayrıca annenin dindar ve bağış toplayan kadın yerine temizlik ve dikiş işleriyle hayatını kazanan bir karaktere çevrilmesi Margaret'i daha inandırıcı kılmış.

Ancak ne var ki Brian De Palma'nın o gerilimi yüksek, kimi noktalarda seyirciyi şoka eden sahneleri Nefret Tohumu'nda pek yok. Her ne kadar konu günümüze taşınsa da gerilim bu sefer pek yok. Anne kız ilişkisi filme yeni bir boyut katsa da Nefret Tohumu'nun tümünü ele aldığımızda, korkuyu çok da arttıran bir unsur olmamış.

Bu hafta gösterime girecek bir diğer film olan Uzak Oyunları'nın kahramanı **Andrew 'Ender' Wiggin** (Asa Butterfield) da yaklaşık olarak Carrie yaşlarında. O da zorluklar yaşıyor ancak onun durumu biraz daha farklı.

Uzak Oyunları, Orson Scott Card'ın yazdığı Ender serisinin ilk kitabının uyarlaması.

ÇOK ÖZEL BİR GENÇ

2086'da formic adı verilen uzaylılar dünyaya saldırmış ve milyonlarca insan ölmüştür. Bu saldırı Uluslararası Filo Komutanı Mazer Rackham'ın (**Ben Kingsley**) fedakârca davranması sonucunda bertaraf edilmiştir. Daha sonra

gençler harp akademilerinde eğitilmeye ve en zeki olanlar filo komutanlığında görevlendirilmek üzere seçilmeye başlanmıştır.

Andrew Wiggin oldukça akıllı ve strateji yeteneği yüksek bir gençtir. Ailenin üçüncü çocuğu olan Andrew'ın ağabeyi Peter (Jimmy Pinchak) akademiden şiddete olan yakınlığı nedeniyle atılmıştır. Andrew kendisine sataşan bir grup çocukla kavga ettikten sonra boynunun arkasındaki kamera çıkarılır ve eve gönderilir. Burada ablası Valentine (Abigail Breslin) ile konuşup, ona olanları anlatır. Andrew için en zor olan ailesini hayal kırıklığına uğrattığı düşüncesidir. Fakat o akşam uzay filosundan eve gelen Albay Graff (**Harrison Ford**) Binbaşı Gwen Anderson (Viola Davis) Andrew'ın uzaydaki harp okuluna gitmesine karar verdiklerini, son bölüme gelen öğrencilerden kameraların çıkarıldığını söyler.

MİLİTARİST HARRY POTTER

Uzay mekiğine en son binen Andrew zaman içinde bütün çocukların saygısını kazanır. Ancak onu öne çıkaran esas nokta stratejik düşünme yeteneğidir. Bu arada öğrencilere verilen tabletlerde yer alan bir oyun aynı zamanda gizlice öğrencilerin duygusal durumlarını gözetlemektedir. Andrew'un kendisini bir fare olarak şekillendirdiği oyunda yaptığı ilerlemeye ise daha önce hiçbir öğrenci ulaşamamıştır.

Popüler bir bilimkurgu kitabından uyarlanan Uzay Oyunları bir açıdan **Harry Potter**'ın bilimkurgu versiyonu gibi görünebilir. Ne var ki filmin Harry Potter'ın başarısına ulaşması biraz zor gibi çünkü her ne kadar çocuklar ve gençler için çekilmiş görünse de içindeki militarist unsurlar oldukça fazla. Bununla birlikte Andrew'ın yaptıklarını sorgulaması onun Harry Potter gibi güçlü bir etki yaratmasını önlüyor.

Militarist bilimkurgu filmlerinin en iyilerinden olan Yıldız Gemisi Askerleri ile kıyaslandığı zaman Uzay Oyunları oldukça başarılı. Ayrıca Andrew'ın şiddete yakın kısmını ağabeyi, vicdanınıysa ablası temsil ediyor denebilir. Bu da filmin önemli dengelerinden birini sağlıyor.

DEMEK Kİ ÇEVRE MÜHİMMİŞ

Kimi açılardan, Nefret Tohumu'nun Carrie'siyle Uzay Oyunları'nın Andrew'u birbirine benziyor. İkisi de farklı ve özel. Fakat Andrew ablasının ve komutanlarının yardımıyla bu farklılıktan bir lider çıkarmayı başarıyor. Carrie ise yardım alacak pek kimsenin bulunmaması ve içine kapanık kişiliği yüzünden günah keçisi olmaya devam ediyor.

İki filmde de yan rollerde yer alan usta oyuncular seyir zevkini yükseltiyor ancak ilk filmi beğenenlerin Günah Tohumu'nda hayal kırıklığı yaşamaları olası.

Carrie: Günah Tohumu

Yönetmen: Kimberly Peirce

Senaryo: Lawrence D. Cohen

Sanat Yönetmeni: Steve Yedlin

Seslendirenler: Julianne Moore, Chloë Grace Moretz, Gabriella Wilde, Portia Doubleday

Ender's Game: Uzay Oyunları

Yönetmen: Gavin Hood

Senaryo: Gavin Hood

Sanat Yönetmeni: Donald McAlpine

Seslendirenler: Asa Butterfield, Harrison Ford, Hailee Steinfeld, Abigail Breslin

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Devrimleri bir kıvılcım başlatır

Ali Abaday 22.11.2013

 Devrimleri bir kıvılcım başlatır Kimi zaman hiç beklenmeyen olayların büyük tepkimeleri olur. Tarihe baktığımız zaman, bilardo misali, ilk vuruşun etkisinin çok farklı yerlere gittiğini görebiliriz. Mesela bir asinin ölüm kararının esasında yönetimin sonu olduğu gibi.

Suzanne Collins'in çok satan roman serisinden uyarlanan *Hunger Games /Açlık Oyunları* geçen yıl gösterilmiş ve büyük başarı kazanmıştı. Serinin devam filmi olan ***Hunger Games: Catching Fire /Açlık Oyunları: Ateşi Yakalamak*** bize minik bir kuşun, nasıl bütün bir ulusun umudu olduğunu gösteriyor.

Katniss Everdeen (**Jennifer Lawrence**) ve Peeta Mellark (**Josh Hutcherson**) 74'üncü Açlık Oyunları'nı kazanmış ve evlerine geri dönmüşlerdir. Açlık Oyunları'nı kazananların yaşadığı bölgeye giden ikili artık hayatlarının daha normal geçeceğini düşünmektedir. Gerçi Katniss hâlâ oyunlarda yaşadığı kimi durumların şokunu atamamıştır. Katniss ve Peeta tüm bölgeleri dolaşacakları 'Zafer Turu'ndan önce Başkan Snow (**Donald Sutherland**) Katniss'i ziyaret eder ve kendisinin bir isyanı tetiklediğini belirtir.

Başkan Snow'un Katniss'ten bir tek isteği vardır, o da Peeta'ya âşıkmiş gibi davranması. Şayet başkanın kendisi Katniss ile Peeta'nın âşık olduklarını düşünürse ikisini de sevdiklerine dokunmayacaktır. İkili Zafer Turu'na çıkarlar, ancak gittikleri her yerde insanlar onların isyanı tetiklemesini istemekte ve askerlerin baskısıyla karşılaşmaktadır. Katniss ve Peeta bir an önce eve dönmeyi düşünürken Haymitch (**Woody Harrelson**) onlara bunun hiçbir zaman bitmeyeceğini açıklar.

Bu arada oyunları yönetmek için yeni biri seçilmiştir. Plutarch Heavensbee (**Philip Seymour Hoffman**) Başkan Snow'a önemli olan Katniss'i yok etmenin değil, onun imajını yok etmenin gerektiğini söyler. İkili bunun üzerine Açlık Oyunları'nın 75'incisinde bir değişiklik yaparlar. Bu sefer oyunlara eski galipler katılacaktır.

Francis Lawrence'ın yönetmenlik koltuğuna oturduğu bu bölümde özellikle renk kullanımı ve kimi öğeler oldukça iyi. Lawrence'ın Katniss ve Peeta'nın yaşadığı 12'nci Bölge'yi oldukça gri ama başkenti renkli göstermesi aradaki farkı oldukça iyi anlatıyor. Ayrıca renklerin aşırı canlılığı başkentin ne kadar göz boyamacı olduğunu da ortaya koyuyor.

Filmin başında uzaktaki gün doğumu ve Katniss'in yeniden oyunlara katılacağını öğrendiği zaman, aynı manzaranın güneşsiz görüntüsü, beliren umudu ve onun kayboluşunu betimlemesi açısından hoş. Bu arada **Jennifer Lawrence**'ın harika performansının da buna katkısı büyük.

Bir yanda darbe için halkların ayaklanması, diğer yanda sevdiklerini korumaya çalışan bir genç kadının hikâyesi anlatılırken, hikâyelere bir de üçlü aşk ekleniyor. Her ne kadar Katniss Gale'e (**Liam Hemsworth**) âşık olsa da gelişen olaylar onu Peeta'ya da yakınlaştırmakta.

Açlık Oyunları iki buçuk saate yakın bir süreye sahip de olsa, seyirciler aksiyon dolu filmde pek de sıkılmıyor. Ancak bu sefer oyunlar filmin için de pek yer tutmuyor. **Francis Lawrence** bunun yerine ülkede giderek büyüyen devrim havasını filme vermiş ve oyunları biraz geri planda bırakmış.

Filmin en hoş yanlarından birisi de "**Alevler İçindeki Kız**" olarak adlandırılan Katniss'in kıyafetleri. Tasarımcısı Cinna'nın (**Lenny Kravitz**) tasarladığı kıyafetler Başkan Snow'a karşı açıkça karşı duramayan Katniss'in içindeki tüm kızgınlığı ateşler eşliğinde yansıtıyor.

Son bölümü iki film olarak çekileceği açıklanan *Açlık Oyunları*'nın **Ateşi Yakalamak** bölümü bir açıdan tam ortada kalmış. Açıkçası film Jennifer Lawrence'ın oyunculuğu ve set tasarımları dışında çoğu açıdan gelecek filmlere temel teşkil ediyor gibi. Bu noktada Francis Lawrence'ın son iki filmi de yönetme olasılığı güçlü gibi.

AÇLIK OYUNLARI: ATEŞİ YAKALAMAK

Yönetmen: Francis Lawrence

Senaryo: Simon Beaufoy

Görüntü Yönetmeni: Jo Willems

Oyuncular: Jennifer Lawrence, Liam Hemsworth, Jack Quaid, Taylor St. Clair

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kaçarız biz 200 yıldır

Ali Abaday 29.11.2013

 Kaçarız biz 200 yıldır Vampir hikâyelerinden daha doğrusu sonsuz yaşamı anlatan öykülerinden hoşlanarlardan mısınız? Zamanın hiçbir etkisini hissetmeyen, kolay kolay ölmeyen yaratıkların dünyası belki sana da çekici geliyordur. Tabii bu hikâyelerde eminim senin de beğendiğin ve beğenmediğin yanlar vardır.

İrlandalı yönetmen **Neil Jordan**'ın son filmi **Byzantium/ Bir Vampir Hikâyesi**, adından da anlayacağın gibi vampirler üzerine. Ancak hemen yanılgıya düşme film gerçekten vampirlere çok farklı bir şekilde eğiliyor. Zaten

Jordan'ın *Interview with the Vampire/ Vampirle Görüşme*'si de oldukça ilginç bir yapımdı ama önce biraz *Bir Vampir Hikâyesi*'nden bahsedelim.

Bir striptiz kulübünde çalışan Clara (**Gemma Arterton**) oldukça seksî bir kadındır. Fakat son müşterisini yaralar ve kaçmaya başlar, müşterisi olan adam da peşindedir. Sonunda ikili Clara'nın yaşadığı eve gelirler ama Clara adamı haklamayı başarır.

Clara, kızı Elenor (**Saoirse Ronan**) ile yaşamaktadır ve onların hikâyesi 200 yıl önceye dayanmaktadır. Elenor hikâyesini sürekli günlüğüne yazar ve sonra sayfalarını yırtıp atar. Clara ve Elenor son olayın ardından kaçmaya başlarlar ama zaten onların hayatı hep kaçmakla geçmiştir. Clara bir İngiliz sahil kasabasında hayat kadını olarak çalışacakken yolu annesi yeni ölmüş utangaç Noel (**Daniel Mays**) ile kesişir. Noel'in hiç iş yapmayan Byzantium isimli otelini duyan Clara genç adamı hemen kendisine âşık eder ve oteli bir genelev gibi işletmeye başlar.

Bu bölgede okula gitmeye başlayan Elenor ise hasta bir genç olan Frank'e (**Caleb Landry Jones**) âşık olur. Ne var ki Elenor ile Clara'nın sürekli kaçmalarını gerektiren bir durumları vardır ve bu sahil kasabasında da uzun kalamayacak gibidirler.

Klasik vampir filmlerinden biraz farklı geldi değil mi? Esasında hikâyenin merkezinde anne-kız ikilisinin olması dışında oldukça büyük farklar mevcut. Bir kere vampirler sivri dişleriyle kurbanlarını öldürmüyor, aksine başparmaklarından uzayan tırnakları ile kurbanların damarlarını deliyor ve besleniyor. Bunun dışında vampir olmak için bir vampir tarafından ısırılıp öldürülmemiş olmak da yetmiyor.

Zaten Clara ve Elenor klasik anlamdaki vampirden çok Karayip mitlerinde geçen "**soucrians**" yani "**cadı-vampir**"leri andırıyolar. Souciantlar gündüzleri yaşlı bir kadın olarak gezerken geceleri beslenmek için derisini değiştirip genç kadınlara dönen yaratıklar. Senarist **Mario Buffini** bu açıdan oldukça ilginç bir seçim yapmış yarattığı karakterlerde.

Her neyse *Bir Vampir Hikâyesi*'nin Clara ve Elenor'u zaten birbirlerinden oldukça da farklı yapıda iki kadın. Clara beslenmek için pek fazla düşünmüyor ve gerek müşterilerini gerekse kendisine bela olabilecekleri ânında öldürüyor. Elenor ise bu konuda oldukça farklı. O genelde iyileşemeyecek derecede hasta ya da yaşlı kişileri öldürüp besleniyor ama onlardan bile izin alıyor beslenmeden önce. Onun film boyunca giydiği kırmızı başlığı da *Bir Vampir Hikâyesi*'ndeki simgelerden sadece biri. Sanırım sen diğerlerini de fark edecek ve filmde alacağın zevki daha da artıracaksın.

Filmin güzel yanlarından biri de 200 yıl öncesine yaptığı geçişler. Bu sayede olayları seyirci biraz anlıyor ancak finale kadar iki hikâyenin nasıl birleştiğini bilemiyor. Zaten işin hoş tarafı da burada, esrarın son âna kadar saklanması. Fakat kimbilir belki sen esrarı daha önce çözersin ama emin olmak için yine de sonunu beklemen gerekecek.

Neil Jordan her ne kadar *Vampirle Görüşme* filmi sayesinde dünya çapında tanındıysa da kişisel olarak *The Crying Game/ Ağlayan Oyun* filmi daha çok severim. İzlemediysen mutlaka izle bence. Zaten Jordan'ın *Mona Lisa'sı*, *The Company of Wolves/ Kurtlar Sofrası'sı*, *Breakfast on Pluto/ Plüton'da Kahvaltı'sı* kesinlikle izlenmeye değer filmlerdir.

Peşlerinde siyah giymiş bazı erkeklerin kovaladığı iki farklı vampir kadının filmini seveceğini düşünüyorum. Son dönemde yapılmış dizi ve filmlere nazaran daha farklı bir hikâye anlatıyor zira. Bir de sonsuz yaşamın sürekli keyif ve zenginlik getirmeyeceğini, aksine durmaksızın çalışmak gerekebileceğini gösteriyor.

BİR VAMPIR HİKÂYESİ

Yönetmen: Neil Jordan

Senaryo: Moira Buffini

Görüntü Yönetmeni: Sean Bobbitt

Oyuncular: Saoirse Ronan, Barry Cassin, Gemma Arterton, Sam Riley

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Köy yerinde düğünsüz evlenilmez

Ali Abaday 06.12.2013

 Köy yerinde düğünsüz evlenilmez Yeni evlenmiş biri olarak sana şunu açıkça söylemeliyim ki düğün zor iştir. Başarabiliyorsan düğünden olabildiğince kaç çünkü düğün günü gelene kadar senin çevrende kıyamet birkaç kere kopar. O sebepten tavsiyem üç hafta gibi kısa bir sürede evlenmen.

Yok, şayet illa düğün yapmak istiyorsan sana öncelikle **Düğün Dernek**'i izlemeni şiddetle tavsiye ederim. *İşler Güçler* dizisini yöneten **Selçuk Aydemir**'in yazıp yönettiği filmde, yine *İşler Güçler*'den tanınan **Ahmet Kural** ile **Murat Cemcir** başrolde. Sivas'ın Esenyurt köyünde yapılacak bir düğünü anlatan film öncelikle inanılmaz eğlenceli.

Esenyurt köyünde yaşayan İsmail'in (**Rasim Öztekin**) oğlu Tarık (**İnan Ulaş Torun**) Şeker Bayramı'nın ilk günü çalıştığı Letonya'dan memlekete gelir. Tarık'ın ziyaret sebebiyse çalışırken tanıştığı Marika (**Jelena Bolic**) ile evlenmektir. Oğlunun acele evlenme isteğine karşı İsmail tamam der ancak köy yerinde anlı şanlı bir düğün yapmadan onu evlendirmeyeceğini de belirtir. Ne de olsa köy yeri ufaktır ve oğluna düğün yapamayan bir baba yıllar boyu anlatılır durulur.

Fazla da parası olmayan İsmail oğluna güzel bir düğün yapmak için yakın arkadaşları olan tüpçü Fikret (**Ahmet Kural**), Çetin (**Murat Cemcir**) ve köyün öğretmeni Saffet'ten (**Bariş Yıldız**) yardım ister. İlk konuşmada herkes kendisince yapacaklarını anlatır. Ancak kısa sürede söylenen sözlerin gerçekleştirilmesinin o kadar da kolay olmadığı anlaşılır. Bundan sonra da düğün hazırlıkları arka arkaya gelen ilginç olaylara sebep olmaya başlar.

Açıkçası *İşler Güçler*'i seviyorsan bu filmde de keyif alacağın garanti. **Selçuk Aydemir** Anadolu'da yaşayan, ara ara karşımıza çıkan renkli tipleri alıp bir filmde karşımıza çıkarmış. Bu sırada rolleri de o kadar iyi dağıtılmış ki neredeyse kimse rolünde sırtmamış.

Düğün Dernek için kaba komedi diyenler çıkabilir, ancak açıkça söyleyeyim filmde geçen ve kimi zaman abartılı olduğu düşünülecek küfürlerin hepsi yerel, yani bizzat şahit olmuşluğum var. Şunu da bil, bir gün Anadolu'da bir köy kahvesine gider ve oradaki insanlarla yakınlaşırsan bu küfürlerin çok daha iyilerini duyar, o muhabbetlerden inanılmaz da keyif alırsın.

Düğün Dernek'in başarısı da biraz burada yatıyor esasında. Anadolu insanının o doğallığını, içtenliğini çok güzel sunuyor. Ayrıca çoğu güzel komedi filmi gibi hakkında yazı yazmayı zorlaştırıyor.

Filmde her ne kadar erkekler sürekli ön planda da görünse esasında her işi kadınların bitirdiği, durumu kadınların topladığı da anlatılıyor. Zaten bu da bir dünya gerçeğidir, erkekler dışarıda ne kadar her işi yapar görünse de arkada aksaklıkları düzeltene, işin yürümesini sağlayan kadınlar vardır.

Bu noktada oğlunun mürüvvetini görmek isteyen İsmail'in karısını canlandıran **Devrim Yakut**'a ayrı bir parantez açmak gerekiyor. Tüm film içinde çıktığı her sahnede kendisini belli ettiği gibi, rol çalma konusunda da oldukça marifetli.

Düğün Dernek'i izlerken aklıma birden **Ata Demirel**'in yakında üçüncüsü vizyona girecek filmi **Eyvah Eyvah** geldi. Sanırım beni bu kadar güldüren en son film *Eyvah Eyvah*'tı. Ne ilginçtir ki o da temelde saf bir Anadolu delikanlısını anlatıyordu. Kısaca komedi için biraz Anadolu'ya bakman yeterli ama unutma bakmak görmeye yetmez.

Başta dediğim gibi düğün zor iştir. Aileler işin içine girince zaten zor olan iş daha da zorlaşır. Gerçi sonradan anlatılınca gülünecek bayağı da malzeme çıkar. Fakat korkma her ne kadar hepimizin hayatı bir film ya da romana konu olacak kadar ilginçliklerle dolu da olsa çok ama çok az kişinin düğünde yaşadıkları *Düğün Dernek* gibi bir filme benzer.

Son bir not, muhabbetini özlediğim ve uzun zamandır göremediğim **Mehmet Öztopuz**'u da *Düğün Dernek* vasıtasıyla gördüğüm için filmin bendeki yeri artık bir ayrı özel.

DÜĞÜN DERNEK

Yönetmen: Selçuk Aydemir

Senaryo: Selçuk Aydemir

Görüntü Yönetmeni: Türksoy Gölebeyi

Oyuncular: Ahmet Kural, Murat Cemcir, Rasim Öztekin, Devrim Yakut

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Orta Dünya'da maceraya devam

Ali Abaday 13.12.2013

Orta Dünya'da maceraya devam Ne kadar zamandır Orta Dünya'da bir maceraya açılmadık farkında mısın? Ben şahsen Orta Dünya ile aramdaki ilişkinin farkında olmadan koptuğunu Orta Dünya haritası arayıp bulamadığım zaman fark ettim. Umarım sen benim kadar kopmamışsındır.

Neyse ki bu hafta Hobbit'in ikinci filmi The Hobbit: The Desolation Of Smaug/ Smaug'un Çorak Toprakları gösterime giriyor da yeniden Orta Dünya'ya dönebileceğiz. Esasında bir çocuk kitabı olan Hobbit'ten Peter Jackson üç bölümlük bir destan daha yaratmak için kolları sıvamıştı. Şimdi macera kaldığı noktadan devam ediyor.

Bilbo (Martin Freeman), Gri Gandalf (Ian McKellen), Thorin (Richard Armitage) ve 12 cüce atlattıkları tehlikelerden sonra Yalnız Dağ'a doğru yollarına devam ederler. Ancak Azog (Manu Bennett) komutasındaki orglardan kaçmaya çalışırken peşlerine devasa siyah bir ayı düşer. Gandalf onları yakındaki bir eve sokar. Bu, aynı zamanda peşlerindeki ayının evidir, çünkü o Beorn adında bir derideğıştiredir.

GANDALF'SIZ UZUN BİR YOL

Ekip ertesi sabah uyandıklarında Beorn'un insan hâliyle karşılaşır. Beorn normalde cücelerden pek hoşlanmasa da orglardan daha çok nefret ettiği için onlara yollarına devam etmeleri için midilli vermeyi kabul eder. Ekip yollarının üzerindeki Kuytuorman'a vardıklarında Gandalf ormanın üzerine çöken karanlığı görür ve Galadriel'in dediklerini hatırlayıp onlardan ayrılır. Gandalf olmadan ormanda ilerleyen ekip bu sefer devasa örümceklerin tuzağına düşerler.

Ne var ki Bilbo'nun ve orman elflerinin yardımıyla örümceklerden kurtulurlar.

Elfler cücelerin silahlarına el koyarak onları hapsederler. Thorin ise orman elflerinin kralı Thranduil'in (Lee Pace) karşısına çıkar. Thranduil ne yapmak amacıyla olduklarını bildiklerini ne var ki Smaug'un (Benedict Cumberbatch) sahip olduğu kimi şeyleri kendisi için alacağına söz vermesi hâlinde onlara yardım edeceğini söyler. Thorin ise bu cevabı sert bir şekilde reddeder. Şimdi cücelerin umudu elflerin kalesinde yüzüğü sayesinde görünmeden dolaşabilen Bilbo'dur. Açıkçası bir çocuk kitabından üç bölümlük bir film çıkarmak zor iş. Bu açıdan Peter Jackson ve ekibi öncelikle Yüzüklerin Efendisi'nden bölümler ekleyerek oradaki hikâyenin temelini de anlatmaya çalışıyorlar. Tabii kitapta pek söz edilmeyen Legolas (Orlando Bloom) gibi kimi karakterlere daha fazla yer verip, Tauriel (Evangeline Lilly) adında yeni bir karakter de yaratmışlar.

YENİ BİR KADIN

Ben Tauriel'in yaratılmasını hoş karşıladım ama sen ne düşünürsün bilemem. İstersen kendi gerekçemi açıklayayım. Hobbit'e baktığın zaman hikâyede kadın oranı düşük. Böyle bir durumda filmde biraz eksik kalırdı. Hâlbuki Tauriel gibi savaşçı bir dişî elf hikâyeyi oldukça güzelleştirmiş.

Smaug'un Çorak Toprakları üçlemenin ikinci filmi olduğunda sonu oldukça açıkta bitiyor. Ne var ki bu üçüncü bölümün nasıl olacağını merak edenler için bazı cevaplar da mevcut.

Aksiyon yönünden oldukça iyi olan Smaug'un Çorak Toprakları, Yüzüklerin Efendisi için de bazı açılardan güzel temeller barındırıyor. Tüm bunlardan bahsetmişken filmin ikinci yarısından sonra oldukça önemli rol oynayan Göl şehrinden ve kayıkçı Bard'dan (Luke Evans) bahsetmemek olmaz. Bilbo ve hobitlerin Yalnız Dağ öncesi son durakları olan Göl şehri oldukça iyi dizayn edilmiş. Eski şaşaalı günlerinden uzaktaki bu şehrin kayıkçılarından olan, eşi olmadan üç çocuğuna bakmaya çalışan Bard'ı da Luke Evans oldukça iyi canlandırıyor. Belki Bard'ın önemini biliyordur ama ben her ihtimale karşı onunla alakalı fazla bilgi vermeyeceğim.

ÜZERİNE DÜŞENİ YAPIYOR

İlk filmde ağırlık cücelerin lideri olan Thorin'deydi. Onun kral olmak için çıktığı yol anlatılıyordu. Bu bölümde Bilbo'nun nasıl değiştiğini biraz görüyoruz. Artık o evden ilk çıktığı zamanki gibi korkak değil. Ancak filmin merkezinde bu sefer pek karakter yok. Daha çok hikâyeye ağırlık verilmiş, ki bu da üçlemenin dengesi açısından oldukça güzel olmuş.

Smaug'un Çorak Toprakları hem Hobbit hem de Yüzüklerin Efendisi için oldukça önemli bir film ve bu açıdan üzerine düşeni yapıyor. Bununla birlikte arada bir film olduğu için Orta Dünya'ya hayranlık duymayan ya da önceki filmlere bakmayan biriyle izleme derim ben sana.

Bazen dünyanın tüm çılgınlıklarından biraz uzaklaşıp, başka bir âlemde başka canlıların hayatlarına göz atmak, onların maceralarına ortak olmak iyi gelir insana. Açıkçası bana önemli bir maceranın ikinci bölümü olan Smaug'un Çorak Toprakları çok iyi geldi.

HOBBIT: SMAUG'UN ÇORAK TOPRAKLARI

Yönetmen: Peter Jackson

Oyuncular: Benedict Cumberbatch, Evangeline Lilly, Orlando Bloom, Lee Pace, Luke Evans

Görüntü Yönetmeni: Andrew Lesnie

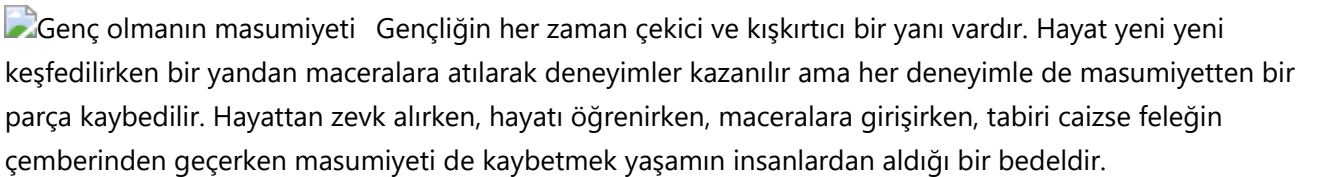
jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Genç olmanın masumiyeti

Ali Abaday 27.12.2013

Genç olmanın masumiyeti Gençliğin her zaman çekici ve kışkırtıcı bir yanı vardır. Hayat yeni yeni keşfedilirken bir yandan maceralara atılarak deneyimler kazanılır ama her deneyimle de masumiyetten bir parça kaybedilir. Hayattan zevk alırken, hayatı öğrenirken, maceralara girerken, tabiri caizse feleğin çemberinden geçerken masumiyeti de kaybetmek yaşamın insanlardan aldığı bir bedeldir.

François Ozon'un Cannes Film Festivali'nde Altın Palmiye için yarışmış filmi **Jeune Jolie/ Genç ve Güzel**, eleştirmenlerden övgüler aldı. İlk başta akıllara **Luis Bunuel**'in *Belle de Jour/ Gündüz Güzeli*'ni getiren *Genç ve Güzel* 17 yaşındaki Isabelle'in (**Marine Vacth**) hayatının bir yılını dört mevsim üzerinden anlatıyor.

Isabelle ailesiyle birlikte Fransa'nın güney kesiminde tatil yaparken Alman Felix (**Lucas Prisor**) ile tanışır. İlk cinsel deneyimini yaşamaya karar vermiş olan Isabelle, Felix ile birlikte olur ancak bundan pek de hoşlanmaz. Sonbaharda Paris'e dönen Isabelle bir siteye yarı çıplak fotoğraflarını koyar ve hayat kadını olarak çalışmaya başlar.

Çeşitli erkeklerle birlikte olan ve mesleğin zorluklarını bazen zor şekilde öğrenen Isabelle bir yandan da liseye devam etmektedir. Isabelle'in sürekli müşterilerinden olan George (**Johan Leysen**) sevişirlerken ölünce Isabelle'in hayatı bir değişime girer.

Genç ve Güzel çoğu kişi için bir facia olabilecek olayı siyah ya da beyaz şeklinde değil, kimi zaman trajikomik unsurlarıyla ele alıyor. Ozon'un yine kendisine has sinema dilini kullanarak Isabelle'in yaşadıklarının onu değiştirmesini, ailesiyle kimi zaman tartışmalarını ve sonrasındakiler oldukça doğal bir şekilde perdeye yansıyor.

Isabelle'i canlandıran **Marine Vacth** filmin artısı. 20 yaşında olan Vacth 17 yaşındaki Isabelle'e oldukça başarılı bir şekilde hayat vermiş. Onun masumane bir şekilde erkekleri baştan çıkarması, kimi zaman espriler yapması ama çevresi tarafından bunların ciddi algılanması, ailesiyle uyuşmazlıkları çok başarılı bir oyuncunun Fransız sinemasına adım attığını gösteriyor.

Isabelle'in çevresine ve ailesine gösterdiğinden farklı bir kişiliği olduğu ilk sahneden itibaren *Genç ve Güzel*'de anlatılıyor. Zaten '**randevularına**' annesinin kıyafetleriyle giden ama sonrasında kendi giysilerini giyen genç kız tam da ergenliğin kimi çelişkilerini gösteriyor. Yine de o, yaşıtları gibi yeme bozukluklarına, internet bağımlılığına, uyuşturucuya saplanmıyor. Biraz da bilinçsizce, Lolitavari bir şekilde kendisinden yaşça büyük erkekleri baştan çıkarıyor. Üstelik bunu yaparken kazandığı paraya da pek ihtiyacı yok; ancak gençliğin verdiği cesaret, macera arayışı ve cehaletin birleşimiyle hayatı biraz daha erken öğreniyor.

Dört mevsimde geçen filmin hoş yanlarından biri her mevsime **Françoise Hardy**'nin şarkılarının eşlik etmesi. Ayrıca Isabelle'in sınıfındaki öğrencilerin bir kısmını okuduğu **Rimbaud**'nun "**On yedi yaşında ciddi olunmaz**" şiiri de filmin güzel kısımlarından biri.

Hayat özellikle gençken güzeldir. Bir açıdan bilinmeze doğru yol alan bir yelkenlinin kaptanı olmaya benzer. Cesareti olanlar okyanuslarda boğulmayı göze alır, mantıklı davranmak isteyenler limanın güvenli iskelesinden fazla açılmaz. Gençliğin masumiyetini hatırlamak, hoş bir film izlemek veya hayatın sadece siyah ve beyaz olmadığını görmek isteyenler *Genç ve Güzel*'den hoşlanacaklardır.

GENÇ VE GÜZEL/ JEUNE ET JOLIE

Yönetmen: François Ozon

Senaryo: François Ozon

Görüntü Yönetmeni: Pascal Marti

Oyuncular: Marine Vacth, Géraldine Pailhas, Frédéric Pierrot, Fantin Ravat, Johan Leysen, Charlotte Rampling, Nathalie Richard

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Nerede o eski aksiyonlar

Ali Abaday 10.01.2014

 Nerede o eski aksiyonlar Neydi o 80'ler... Arka arkaya macera filmleri sinemalara ve artık olmayan videoculara gelirdi. Herkes kendisine göre birini tutardı. Kimi **Rambo**'ydu aramızda kimi **Conan**. Herkes biraz daha büyüyüp kaslarını geliştirmek isterdi. Evlerde karate filmi izlenir ve en kral karateci olarak sokaklara çıkılırdı.

Yusuf Atılğan'ı o zamanlar bilmezdik ama "**Aylak Adam**"da dediği gibi filmlerden sonra kendimiz olamazdık pek. Heyecanla filmlerini beklediğimiz yıldızlardandı **Sylvester Stallone** ile **Arnold Schwarzenegger**. Hangisinin daha iyi olduğuna dair kavgalar da olurdu.

Şimdi o köprülerin altından çok sular aktı. Artık ne eski aksiyon filmlerinin tadı var filmlerde ne de kim daha iyi tartışmaları. Geçen yıllar içinde yaşanan ve eski itibarları pek kalmayan Stallone ve Schwarzenegger artık aynı filmlerde oynuyorlar. Bunun son örneği de **Escape Plan/ Kaçış Planı**.

Ray Breslin (**Sylvester Stallone**) maksimum güvenli hapishanelerden kaçmak konusunda uzmanlaşmış biridir. Mahkûm değildir ancak ortağı olduğu şirket ile devletin yaptığı anlaşma sayesinde mahkûm gibi hapishanelere girip, oralardan kaçmaktadır. Son kaçışının ardından şirketine CIA adına çalışan avukat Jessica Miller (**Caitriona Balfe**) gelir ve özel yatırımcıların finanse ettiği, varlığı pek de bilinmeyen bir hapishaneyi denetlemesini ister. Ray'in ortağı Lester Clark (**Vincent D'Onofrio**) da ödenecek miktarın yüksek olduğunu söyleyip, kabul etmesi için baskı yapar.

Ray yeni işi kabul eder ve bir anda siyah bir kamyonet tarafından kaçırılır. Kendisine geldiği zaman daha önce hiç de görmediği bir hapishanede olduğunu anlar. Buradan çıkmak istediği zaman ise müdür Willard Hobbes (**Jim Caviezel**) kendisini bırakmayacaklarını söyler.

Ray hapishaneler üzerine yazdığı kitaba göre dizayn edilen, kaçmanın neredeyse imkânsız olduğu bu hapishanede kısa sürede bir dost edinir, Emil Rottmayer (**Arnold Schwarzenegger**). Kısa zamanda bu hapishanenin suçlular tarafından ortaklarını ortadan kaldırmak amacıyla yapıldığı ve gardiyanların paralı askerler olduğu anlaşılır.

Kaçış Planı beklendiği gibi pek de bir aksiyon sunamıyor izleyiciye. Daha çok hayatlarının sonlarında yolları zoraki kesişmiş ve mecburen işbirliği yapmak durumunda kalmış iki adamın hikâyesine benziyor.

Kaçış Planı'nın modern hapishanesi biraz *The Cube/ Küp* filmini anımsatıyor ancak tabii yapısı farklı. *Face Off/ Yüz Yüze* filminde **Nicholas Cage**'in gittiği, FBI'a ait olan hapishanenin de tadı var tabii. Ancak bu sefer kaçış planı çok da zekâya dönük değil.

Jim Caviezel, **Sam Neill** (ki kendisi birkaç sezon önce *Alcatraz* dizisinde yine mahkûmlarla uğraşıyordu) gibi sevilen oyuncular da rollerini beklenen şekilde, kalıplaşmış bir hâlde oynuyorlar. Belki Caviezel'in soğukluğu karakterine biraz daha iticilik katıyor o kadar.

Filmin ilginç bir yanı da Schwarzenegger'in anadili olan Almanca konuştuğu sahne.

The Expendables/ Cehennem Melekleri'nin ilk ikisinde biraraya gelen Stallone ve Schwarzenegger oradaki

aksiyonu *Kaçış Planı*'na taşıyamamışlar. Ama yine de eski iki aksiyon yıldızını görmek ve sinemada patlamış mısır yerken kafayı biraz dağıtmak isteyenler *Kaçış Planı*'ndan hoşlanacaktır.

KAÇIŞ PLANI

Yönetmen: Mikael Hafström

Oyuncular: Sylvester Stallone, Arnold Schwarzenegger, Jim Caviezel, Amy Ryan, 50 Cent, Faran Tahir, Sam Neill

Senaryo: Miles Chapman, Jason Keller

Görüntü Yönetmeni: Brendan Galvin

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Köleliğin dayanılmaz ağırlığı

Ali Abaday 24.01.2014

 Köleliğin dayanılmaz ağırlığı Her ne kadar ABD'nin siyahî bir başkanı olsa da kölelik de tıpkı Kızılderililer'e yapılanlar kadar Amerika'nın pek de yüzleşmek istemediği bir sorun. Gerçi kölelik dünyanın hâlâ pek çok yerinde var. Sadece yaşanan durumun isimleri farklı. Yoksa kocası izin vermediği için yaşadığı mahalleden dışarı adım atamayan kadının da, para karşılığı mevsimlik işçi diye satılan çocuğun da yaşadığı bir nevi kölelik.

İlk iki filmiyle kendine has tarzını kabul ettiren ve adından söz ettiren yönetmen **Steve McQueen** üçüncü filmi olan **12 Years A Slave/ 12 Yıllık Esaret**'te gerçek bir hikâyeden esinleniyor. Yazıldığı zaman çok satan ancak artık pek de bilinmeyen (filmle birlikte yeniden popüler olan) **Solomon Northup**'ın yaşadıklarını yazdığı aynı isimli romanı **12 Yıllık Esaret**'in de esin kaynağı.

Solomon Northup (**Chiwetel Ejiofor**) ailesiyle birlikte New York'ta yaşayan özgür bir siyahîdir. Başarılı bir keman virtüözü olan Solomon tanımadığı iki adamın (**Scoot McNairy- Taran Killam**) Washington'da sirklerinde iki hafta çalışması teklifini kabul eder. Yeni işlerini kutlarken fazla alkol alan Solomon uyandığında zincirlenmiş olduğunu fark eder.

Bu noktadan sonra Solomon'a "**Platt**" isimli bir köle olduğu söylenir. Buna karşı çıksa da yapabileceği pek fazla bir şey yoktur. Gizlice Georgia'ya götürülen Solomon burada Theophilus Freeman (**Paul Giamatti**) tarafından tarla sahibi William Ford'a (**Benedict Cumberbatch**) satılır. Solomon zekâsını kullanarak özgür bir adam olduğunu kanıtlayacağı âni beklerken işler pek de umduğu gibi gitmez.

İlk filmi *Hunger/ Açlık* ile **Bobby Sands**'in açlık grevini, ikinci filmi *Shame/ Utanç* ile seks düşkününü Brandon'ın hayatına kamerasını çeviren **McQueen** bu sefer ABD tarihinin pek de konuşulmayan bir yönüne değiniyor. İki filminin aksine bu sefer merkezde sadece Solomon'u tutmayan McQueen ayrıca az sayıdaki sert sahne dışında köleliğin algısı üzerine duruyor.

Marangoz John Tibbeats (**Paul Dano**) ile tartışan Solomon onun tarafından ağaca asılır, ancak sahibi Ford gelene kadar kimse onu ağaçtan çözmez. Arkada çocuklar oyun oynar, köleler işlerini yaparken Solomon

ağaca asılı bir hâldedir. Bu noktada kölelerin nasıl bir birlik kurup isyan edemedikleri daha iyi anlatılıyor.

Solomon'un diğer sahibi Edwin Epps (**Michael Fassbender**) karakteri kölelerine karşı acımasız olan toprak sahiplerine güzel bir örnek ve Fassbender burada yine harika bir portre çiziyor. Kölelere eziyet etmekten hoşlanana Edwin'i izlerken bir yandan da Solomon'un acı çekmeye olan meylini görüyoruz. Ayrıca onunda diğer köleler gibi yardımlaşmadan uzaklaşmasına tanıklık ediyoruz ara ara.

Bu arada **Sarah Pulson**'un canlandığı Edwin'in kıskanç eşi Mary'i ve Solomon'un ilk sahibi Ford'un eşini de unutmamak lazım. Mesela Bayan Ford'un çocuklarından ayrıldığı için ağlayan köleye davranışı filmin en korkunç sahnelerinden biri. Bu şekil sahneler ve kimi kamera çekimleriyle McQueen anlatmak istediğini oldukça iyi bir şekilde (ayrıca rahatsız edici) vermiş.

12 Yıllık Esaret'i izledikten sonra biraz abartma olduğunu düşünebilecekler için de ufak bir not, filmde geçen diyalogların yüzde sekseni kitaptan aynen alınmış.

En İyi Film ve En İyi Yönetmen dâhil dokuz dalda Oscar'a aday, yılın en iyi yapımlarından biri olan **12 Yıllık Esaret** aynı zamanda **Hans Zimmer**'in müzikleriyle de dikkat çeken bir film.

Günümüzde farklı şekillerde kölelik ve esaret devam ediyor. İnsanoğlunun umudu bunun kısa bir zamanda son bulması, ancak bunun olması zor gibi. Zira Robinson Crusoe'nun Cuma'nın efendisi olmasından biraz daha farklı nedenlere bağlı modern kölelik.

12 YILLIK ESARET

Yönetmen: Steve McQueen

Senaryo: John Ridley

Görüntü Yönetmeni: Sean Bobbitt

Oyuncular: Chiwetel Ejiofor, Michael Fassbender, Benedict Cumberbatch, Lupita Nyong'o, Brad Pitt

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Zordur kendini tekrar etmemek

Ali Abaday 31.01.2014

 Zordur kendini tekrar etmemek İnsanları güldürmek zor iştir. Hele iyi bir komedi filmi yapmak çok zor iştir. 2010 yılında **Ata Demirer**'in kaleminden çıkan ve başrollerinde kendisi ile **Demet Akbağ**'ın oynadığı *Eyvah* beklenenin üstünde bir başarı elde etmişti.

Eyvah Eyvah'ın devam filmi çok geçmeden geldi ve o da iyi bir gişe hâsılatı yaptı. **Şimdi sıra üçüncü filmde...** Bu filmde de olaylar ikinci filmde olduğu gibi Geyikli'de geçiyor.

Hüseyin Badem (**Ata Demirer**) büyük aşkı Müjgan (**Özge Borak**) ile evlenmiş üstüne bir de Bayram Berk adında bebekleri olmuştur. Arada ekstralarda klarnet çalan Hüseyin bir pavyonda da program yapmaktadır. Müjgan ise bu işten çok da mutlu değildir.

Bir gece çıkan kargaşada Hüseyin'in klarneti kırılır. Babası (**Meral Ülgen**) ve dedesi (**Salih Kalyon**) bir lokanta açacakları için ellerinde para kalmamıştır, Hüseyin bu sebepten babasının saksafonu ile çalışmaya başlar.

Diğer yanda Firuzan (**Demet Akbağ**) İspanyol (**Teoman Kumbaracıbaşı**) ile ilişkisini doludizgin yaşamaktadır. Bir akşam İspanyol evli olduğunu açıklayınca Firuzan onu terk eder ve Geyikli'ye gelir.

Serra Yılmaz, Cengiz Bozkurt, Erkan Can, Hazım Körmükçü'nün eklendiği kadro ile **Eyvah Eyvah 3** yine oldukça hoş esprilere sahip. Artık aile babası olan Hüseyin'in durumu yine iki filmdeki gibi seyirciyi hem güldürüyor hem de yer yer duygulandırıyor.

Filmi temelde üç konu taşıyor, aileye yeni katılan bebek, Firuzan ile İspanyol'un ilişkisi ve Geyikli'de yapılacak olan festival. Senaryoda bu üç unsur oldukça güzel dağıtılmış ve birbirleriyle iç içe geçirilmiş.

Ne var ki kimi sahneler artık giderek tanıdık geliyor. Mesela Hüseyin, Firuzan ve Mercedes'in (**Serra Yılmaz**) birlikteyken başlarına gelenler her iki filmde de bildiğimiz durumlar. Birinci filmin açılışıyla üçüncü filmin sonlarına doğru yaşanan bir sahne de oldukça benzer.

Filmin yine en güçlü unsuru müzik. İki filmde seyircinin diline **Kaynana, Bu Fasulya, Kara Çalı** gibi şarkıları pelesenk ettiren **Eyvah Eyvah** bu sefer de **Dol Karabakır** ile aynı durumu yaratacak gibi.

Eyvah Eyvah 3 gerek müzikleriyle gerekse konusuyla seyircileri oldukça eğlendirecek bir film. Özellikle güncel olaylara yaptıkları göndermeler de hoş. Ne var ki kimi sahne ve durumlar daha önceden izlenmişlik hissini yaratıyor.

EYVAH EYVAH 3

Yönetmen: Hakan Algül

Senaryo: Ata Demirer,

Görüntü Yönetmeni: Gökhan Atılmış

Oyuncular: Demet Akbağ, Ata Demirer, Özge Borak, Serra Yılmaz, Salih Kalyon

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Scorsese bildiği topraklara döndü

Ali Abaday 07.02.2014

 Scorsese bildiği topraklara döndü Konu **Martin Scorsese** olunca bir filmin kötü olma şansı pek de bulunmuyor. Ancak Scorsese filmlerini kendi içinde ele alırsak o zaman derecelendirme yapmak daha kolaylaşıyor. Akademi'nin yıllarca görmezden geldiği ve herkesi şaşırtan bir kararla *The Departed/ Köstebek* ile ödüllendirdiği Scorsese yine bildiği topraklara New York'a dönüyor.

Beş dalda Oscar'a aday gösterilen son filmi **The Wolf of Wall Street/ Para Avcısı** gangster filmi olmasa da pek çok açıdan benzerlik gösteriyor. *Para Avcısı* birçok yönden de Scorsese'nin önceki filmlerini anımsatan sahnelerle sahip.

Borsanın yıldızının yüksel olduğu 1980'lerin sonunda Jordan Belfort (**Leonardo DiCaprio**) Wall Street'e girmiş ve borsacı lisansını almak için beklemektedir. Patronu Mark Hanna (**Matthew McConaughey**) Belfort'a tavsiye olarak başarı için seks ve kokaine yakın durmasını öğütler. Belfort tam borsacı lisansını aldığı gün ABD ekonomisi tarihinin en kötü günlerinden birini yaşar ve borsa kapanır.

İşsiz kalan Belfort eşi Teresa'nın (**Cristin Milioti**) tavsiyesi üzerine küçük bir şirkete başvurur. Burada borsada işlem görece kadar büyük olmayan şirketlerin hisseleri satılmaktadır ve satışlardan aracılar yüzde elli pay verilmektedir. Belfort Wall Street tecrübesini konuşturarak kısa sürede iyi para kazanmaya başlar. Bu esnada aynı apartmanda oturduğu Donnie Azoff (**Jonah Hill**) ile yolları kesişir.

Kısa sürede Belfort kendi arkadaşlarını yanına alır ve Stratton Oakmont adında bir şirket kurar. Arkadaşlarının çoğunun iyi bir eğitimi yoktur ve uyuşturucu satışında deneyim sahibidirler. Ancak Belfort'un yol göstermesiyle borsada da başarı kazanmaya başlarlar. Belfort giderek zenginleşirken FBI'ın da dikkatini çeker. Bu esnada *Forbes* dergisinde hakkında bir makale yazılır ve yazıda Belfort'a "**Wall Street'in Kurdu**" denir.

Jordan Belfort'un gerçek yaşamından yola çıkan ve hayatını yazdığı kitaptan sinemaya uyarlanan yapım esasında tam bir kara komedi. Scorsese tarafından oldukça iyi biçimde yönetilen yapımda yönetmenle beşinci kez çalışan **Leonardo DiCaprio** da başarılı bir oyunculuk çıkarmış.

Wall Street üzerine hele de 1980'lerde geçen bir film yapınca **Oliver Stone**'un *Wall Street* filmiyle kültleşen Gordon Gekko karakterinin benzeri mutlaka bulunur. Bu sefer **Matthew McConaughey**'nin canlandığı Hanna, Gekko'nun bir izdüşümü.

Scorsese'nin filmlerini bilenler başlardaki "26 yaşına geldiğim zaman 49 milyon dolarım vardı ve bu beni çok kızdırdı çünkü haftada üç milyon dolar ediyordum" cümlesiyle *Godfellas/ Sıkı Dostlar*'ın açılışındaki "Hatırlayabildiğim en eski zamandan beri gangster olmak istiyordum" cümlesinin benzerliğini görecektir. Aynı şekilde Belfort'un ikinci eşi Naomi (**Margot Robbie**) ile tanışması da *Casino* filminde **Robert De Niro** ile **Sharon Stone**'un karşılaşmasını anımsatıyor.

Filmin tek sorunu belki de üç saatlik süresi ve bazı noktalardaki uzun sahneler. Misal Belfort'un uyuşturucu etkisi sırasında merdivenlerden inmeye çalışması. Yine de *Para Avcısı* sıkmadan kendisini izletiyor.

Hugo ile üçboyutlu film çeken Scorsese'nin bundan sonra filmlerini bu şekilde çekeceğini düşünenler **Para Avcısı** ile yanıldıklarını anlayacak. Scorsese severlerin memnuniyetle izleyecekleri filmle alakalı iki dipnot ise görüntü yönetmenliğini **Inarritu** filmleriyle adını duyuran **Rodrigo Prieto**'nun yapması ve "**fuck**" kelimesinin 569 kere kullanılmış olması.

PARA AVCISI

Yönetmen: Martin Scorsese

Senaryo: Terence Winter - (*Jordan Belfort'ın kitabından uyarlama)

Görüntü Yönetmeni: Rodrigo Prieto

Oyuncular: Leonardo DiCaprio, Matthew McConaughey, Margot Robbie, Jonah Hill

jpardaillan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)